

ΚΟΣ

ΒΡΟΙΔΕ

2

Απόθεμα Κέντρου ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ Βιβλία

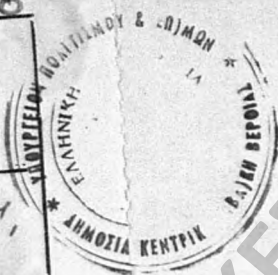
GRVFR-01298

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

200 ΒΕΡΟΙΑΣ

Αριθ. εισ. 2022/59

Δωρεά: Υπουργείου
Ανεξαρτησίας
Πόλεμου και Επιστημών

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΝ

ΗΤΟΙ

ΠΡΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

ΚΑΘ' ΟΛΩΝ ΤΟ ΕΤΟΣ ΕΠ' ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΟΜΕΝΑΙ
ΕΞ ΑΡΙΣΤΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ ΕΠΙΜΕΛΟΣ
ΔΙΟΡΘΩΘΕΙΣ ΜΕΤΑ ΠΡΟΣΘΗΚΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΚΑΙ ΑΝΤΙΦΩΝΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΠΡΟΛΑΒΟΥΣΩΝ
ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΕΛΛΗΠΟΝΤΩΝ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ.

For Office of the Holy Synod

For the Holy Synod
St. Petersburg

EN BENE

ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ

Αρ. Εισ. 2022

Κηροποιον Κεντρον Βιβλιοθηκη Βεροιας

κα

σοκ

φρ

ρω

ελιον

Handwritten signature

Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον
ἅπαντα, κηρύξατε τὸ Εὐαγγέλιον πάση τῇ
κτίσει.

Μάρκ. 15. 15.

ΠΡΟ ΤΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΝ

ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Υστερον ἀπὸ τὸν Τρισάγιον ὕμνον, εἰ μὲν Ἀρχιερεὺς τύχη ἱερουργῶν, ἀναβαίνων καθίζει εἰς τὸ ἱερόν αὐτοῦ σύνθρονον (ὅπερ σημαίνει τὴν εἰς οὐρανούς ἄνοδον τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὸ καθίσαι ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός)· εἰ δὲ Ἱερεὺς, ἵσταται ἔμπροσθεν τῆς ἀγίας Τραπέζης, ὁρῶν πρὸς τὰ ἔξω τοῦ Ναοῦ· καὶ ἀφοῦ ἔλθῃ ὁ Ἀναγνώστης ἐν μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας ἀσκεπ (καθὼς ἐσφράγισται) μετὰ τοῦ Ἀποστόλου, λέγει ὁ Ἱερεὺς Πρόσχωμεν (ἤτοι ἄς ἀκούσωμεν μὲ προσοχὴν τὰ ἀναγινωσκόμενα). Ὁ δὲ Ἀναγνώστης λέγει τὰ Προκειμένα, ἧς οὗτος πηφητικούς στίχους τοὺς πρὸ τοῦ Ἀποστόλου· εἶτα τὴν Πράξιν, ἢ Ἐπιστολὴν τῶν Ἀποστόλων, καθὼς ἰσχυρὸς ὁ Φιλόσοφος καὶ Μάρτυς· «Τὰ ἀπὸ Ἀποστόλων ἀναγινώσκετε». Δηλοῖ δὲ ὁ Ἀπὸστόλων εἰς τὰ ἔθνη ἀποστολὴν, καὶ ῥυγμα ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Τὰ δὲ Προκειμένα σημαίνουσι τὴν προφητείαν τῶν Προφητῶν τῆς παρουσίας τοῦ Χριστοῦ. Πρῶτον ἀναγινώσκειται, ἔπειτα τὸ Εὐαγγέλιον· καὶ οἱ Ἀπόστολοι ἀπεστάλησαν εἰς τὸν κόσμον εὐαγγελίζεσθαι τὸν Χριστοῦ Εὐαγγέλιον ἐκήρυξαν.

Ὁ δὲ μέλλων ἀναγινώσκειν τὸν Ἀπόστολον, δηλαδὴ ὁ Ἀναγνώστης, πρέπει νὰ ἦναι χειροτονημένος, καὶ ἐσφραγισμένος ἀπὸ τὸν Ἱεράρχην εἰς τοῦτο τὸ λειτούργημα, ἀλλῶς ἀμαρτάνει, κατὰ τὸν λγ'. Κανόνα τῆς ἐν Τρούλλῳ Συνόδου τὸν λέγοντα :

» Ἀλλὰ μηδέ τινα τῶν ἀπάντων συγχωρεῖν ἐπ' Ἀρβωνος
» κατὰ τὴν τῶν ἐν τῷ Κλήρῳ καταλεγόμενων τάξιν τοὺς Θεῖους
» τῷ λαῷ λόγους ἀποφωνεῖν, εἰμή τι ἂν ἱερατικῆ κοῦρᾷ χρῆση-
» ται ὁ τοιοῦτος, καὶ τὴν εὐλογίαν ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ποιμένος
» κανονικῶς ὑποδέξῃται. Εἰ δέ τις φωραθεῖη παρὰ τὰ προγε-
» γραμμένα ποιῶν, ἀφοριζέσθω ».

Τοῦ Ἀναγνώστου τοῦ κανονικοῦ δίδουσι καὶ ἕτερα ὑπουργήματα οἱ κανονικοὶ Διδάσκαλοι, δηλαδὴ νὰ ἀναγινώσῃ τὰς Προφητείας, νὰ εἰσέρχεται εἰς τὸ Βῆμα, νὰ ἀνάπτῃ φῶτα, νὰ προσφέρῃ εἰς τὸν Ἱερέα τὸ θυμιατήριον, τὰς προσφοράς, τὸ ὕδωρ, τὸ ζέον, νὰ προπορεύεται τῶν Ἁγίων μετὰ λαμπάδων, νὰ εὐκοσμηῇ τὸν Ναόν, καὶ νὰ κανοναρχῇ· καὶ πρέπει ὅλα νὰ τὰ κάμνῃ μετ' εὐλαθείας, καὶ νὰ γνωρίζῃ ὅτι εἶναι ὑπηρέτης τοῦ Θεοῦ, καὶ συνυπηρέτης τῶν Ἁγίων, καὶ εἰσέρχεται ἐκεῖ, ὅπου οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ περιπολεῦουσιν.

ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΑ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Κ Α Ι

ΑΛΛΗΛΟΥΪΑ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Μαλλόμενα καθ' ὅλην τὴν Ἑβδομάδα, ἐν αἷς ἡμέραις οὐκ ἔστιν Ἑορτή ὁμοῦ δὲ καὶ τὰ ἐν αὐταῖς Κοινωνικά.

Ἐκ τοῦ Τυπικοῦ, Κεφ. 49.

Τῆ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΩΝ ΛΕΩΜΑΤΩΝ

Προκείμενον, Ἦχος Α΄.

Ο' ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεὸς μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἀλληλουΐα, Ἦχος Β΄.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐν τῶν οὐρανῶν.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ.

Κοινωνικόν.

Ο' ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Τῆ ΤΡΙΤῆ ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ

Προκείμενον, Ἦχος Βαρυς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Ἀλληλουΐα, Ἦχος Β΄.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ λιθάνῳ πληθυνθήσεται.

Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ μου.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰῶνιον ἔσται.

11904

Προκείμενον, Ἦχος Γ'.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινώσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Ἀλληλουϊα, Ἦχος πλ. Δ'.

Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Στίχ. Ὁμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν.

Κοινωνικόν.

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ.

Ἀλληλουϊα, Ἦχος Α'.

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμασιά σου.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ Ἁγίων.

Κοινωνικόν.

τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τῆς οἴκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

ΣΚΕΤΗ ΣΤΑΤΡΩΣΙΜΟΝ.

μενον, Ἦχος Βαρύς.

ἐν ἡμῶν.

Δημόσια Κελεύουσα, ὀργιζέσθωσαν λαοί.

Ἀλληλουϊα, Ἦχος Α'.

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἣν ἐκτίσω ἀπ' ἀρχῆς.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Κοινωνικόν.

Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῶ, ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Β'.

Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον, καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι.

Στίχ. Μακάριοι, ὧν ἀφένησαν αἱ ἀνομίαί.

Ἀλληλουϊα, Ἦχος πλ. Β'.

Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω, καὶ προσελάβου Κύριε.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Κοινωνικόν.

Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

ἢ

Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε, καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

ἵνα ὧσι μετ' αὐτοῦ, καὶ ἵνα
δημόσια κηρύσσειν. βιβλιοθήκη Βεργίας
Μάρκ. Γ'. 14.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ.
Τῆς ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ
ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

ΕΝ Τῆ ΔΕΙΤΟΥΡΓΙΑ, ΤΑ ΠΑΡΟΝΤΑ ΑΝΤΙΦΩΝΑ
Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος Β'.

Στίχ. Α'. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πάσα ἡ γῆ.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον
ἡμᾶς.

Στίχ. Β'. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν
αἰνέσει αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Γ'. Εἶπατε τῷ Θεῷ: Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Δ'. Πάσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλ-
λάτωσάν σοι.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου. Α

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος

Στίχ. Α'. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσῃ

ἡμᾶς, ἐπιφάνει

ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσῃ

Σῶσον ἡμᾶς, γιὰ τὸ

ψάλλοντάς σοι,

1904

Στίχ. Β'. Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδὸν σου, ἐν πᾶσιν
ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

Στίχ. Γ'. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν.
Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ Θεός, ἐξο-
μολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

Στίχ. Δ'. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν.
Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν
αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν.
Δόξα, καὶ νῦν.
Ὁ μόνογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. Α'.

Στίχ. Α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν
οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, κτλ..

Στίχ. Β'. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλείπέτωσαν· ὡς τή-
κεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν.

Στίχ. Γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προ-
σώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφραν-
θήτωσαν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν.

Στίχ. Δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλ-
λιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.
Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν.

Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον
τῶν ἰσχυρῶν Ἰσραὴλ.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν.

Ἐξομολογήσασθε τὸν ὄρθρον αἰ ἐπεὶ Μαριάμ.

Ἐξομολογήσασθε κατῆλθες Ἀθάνατε.

Ἐξομολογήσασθε σοὶ εἰς Χριστὸν ἔβαπτίσθητε.

Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα
καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποίησάμην περὶ πάντων, ὡς
θεόφιλε, ὧν ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν,
ἄχρι ἧς ἡμέρας, ἐντειλάμενος τοῖς Ἀποστόλοις διὰ Πνεύ-
ματος Ἁγίου, οὓς ἐξελέξατο, ἀνελήφθη. Οἷς καὶ παρέ-
στησεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν, ἐν πολ-
λοῖς τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὀπτανόμενος
αὐτοῖς, καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.
Καὶ συναυλιζόμενος, παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ἱεροσο-
λύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν
τοῦ Πατρὸς, ἣν ἠκούσατέ μου. Ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβά-
πτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν Πνεύματι Ἁ-
γίῳ, ἔ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας. Οἱ μὲν ἔν συνελ-
θόντες, ἐπηρώτων αὐτὸν, λέγοντες: Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρό-
νῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραὴλ; Εἶ-
πε δὲ πρὸς αὐτὰς « Οὐχ ὑμῶν ἐστὶ γινῶναι χρόνος ἢ και-
ρὸς, ὅς ὁ Πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ. Ἀλλ' ἡ λήψε-
σθε δύναμιν, ἐπελθόντος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς,
καὶ ἔσεσθέ μοι μάρτυρες ἐν τῇ Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν
τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ, καὶ ἕως
Ἀλληλοῦϊα, Ἦχος

Σὺ Κύριε ἀναστάς οἰκτειρήσεις

Στίχ. Ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν

Κοινων

Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, π

Τοῦτο καὶ τὰ Ἀντίφωνα λέγει

παρέβη Ἰῆδας, πορευθῆναι εἰς τὸν τόπον τὸν ἴδιον ». Καὶ ἔδωκαν κλήρους αὐτῶν, καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος ἐπὶ Ματθίαν, καὶ συγκατεψηφίσθη μετὰ τῶν ἑνδεκα Ἀποστόλων.

Τῆ ΤΡΙΤῆ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ.

Προκείμενον, Ἦχος Γ'.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, σταθεὶς ὁ Πέτρος σὺν τοῖς ἑνδεκα, ἐπῆρε τὴν φωνὴν αὐτοῦ, καὶ ἀπεφθέγγετο αὐτοῖς: « Ἄνδρες Ἰουδαῖοι, καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλήμ ἅπαντες, τοῦτο ὑμῖν γνωστὸν ἔστω, καὶ ἐνωτίσασθε τὰ ῥήματά μου. Οὐ γάρ, ὡς ὑμεῖς ὑπολαμβάνετε, οὗτοι μεθούσιν· ἔστι γὰρ ὥρα τρίτη τῆς ἡμέρας. Ἀλλὰ τοῦτό ἐστι τὸ εἰρημένον διὰ τοῦ Προφήτου Ἰωήλ: « Καὶ ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις (λέγει ὁ Θεός) ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ Πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα· καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὁράσεις ὄψονται, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνύπνια ἐνυπνιασθήσονται. Καὶ γε ἐπὶ τοὺς δούλους μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλας μου, ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ Πνεύματός μου, καὶ προφητεύσουσι. Καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ σημεῖα ἐπὶ τῆς γῆς καὶ κάτω, αἶμα καὶ πῦρ καπνοῦ. Ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται ἢ ἡ σελήνη εἰς αἶμα, πρὶν ἢ ἔλθεῖν τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ. Καὶ ἔσκαλεῖται τὸ ὄνομα Κυρίου, σωθήσονται οἱ κληθέντες τὸ ὄνομα Κυρίου, σὺν τῷ κυρίῳ. »

Ἀλληλουῖα, Ἦχος

Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάστηθι Βιβλιοθήκη Βερόιας

Στίχ. Ὁμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ ΤΗΣ ΔΙΑΚΛΙΝΗΣΙΜΟΥ.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Β'.

Μνησθήσομαι τὸ ὄνοματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.
 Στίχ. Ἄκουσον θυγάτηρ καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ ὄσ σου.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

^{εφ.}
^{22.} **Ε**ν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, εἶπε Πέτρος πρὸς τὸν λαόν: Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, ἀκούσατε τοὺς λόγους τούτους. Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον, ἄνδρα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἀποδεδειγμένον εἰς ὑμᾶς δυνάμεσι καὶ τέρασι καὶ σημείοις, οἷς ἐποίησε δι' αὐτοῦ ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ ὑμῶν, καθὼς καὶ αὐτοὶ οἴδατε, τοῦτον τῇ ὠρισμένῃ βουλῇ καὶ προγνώσει τοῦ Θεοῦ ἔκδοτον λαθόντες, διὰ χειρῶν ἀνόμων προσπῆξαντες ἀνείλετε. Ὁν ὁ Θεὸς ἀνέστησε, λύσας τὰς ὠδοὺς τοῦ θανάτου, καθότι οὐκ ἦν δυνατόν κρατεῖσθαι αὐτὸν ὑπ' αὐτοῦ. Δαβὶδ γὰρ λέγει εἰς αὐτόν: « Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διαπαντός, ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἐσὶ, ἵνα μὴ σαλευθῶ. Διὰ τοῦτο εὐφράνθη ἡ καρδιά μου, καὶ ἠγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου, ἔτι δὲ καὶ ἡ σὰρξ μου κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι ὅτι ἐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχὴν μου εἰς Ἄδην, οὐδὲ δώσεις τὸν ὄσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν. Ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς ἡ πληρώσεις με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου ».

^{23.} ^{εφ.} καὶ οἱ ἀδελφοί, ἐξὸν εἰπεῖν μετὰ παρρησίας πρὸς ὑμᾶς πατριάρχου Δαβὶδ, ὅτι καὶ ἐτελεύτησε, καὶ ὁ μνήμα αὐτοῦ ἐστὶν ἐν ἡμῖν, ἄχρι τῆς ἡμέρας. Προφήτης οὖν ὑπάρχων, καὶ εἰδὼς ὅτι αὐτῷ ὁ Θεὸς, ἐκ καρποῦ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ ἀναστήσειν τὸν Χριστόν, καὶ καθίσει ἐπ' αὐτοῦ, προϊδὼν ἐλάλησε περὶ τῆς ἀσπίδος, ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψῃ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, ἔτι δὲ ἡ σὰρξ αὐτοῦ εἶδε διαφθοράν. Ὁ Θεὸς ἔστησεν ὁ Θεὸς, οὗ πάντες ἡμεῖς

ἔσμεν μάρτυρες. Τῇ δεξιᾷ οὖν τοῦ Θεοῦ ὑψωθείς, τὴν τε ἐπαγγελίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος λαβὼν παρὰ τοῦ Πατρὸς, ἐξέχεε τοῦτο, ὃ νῦν ὑμεῖς βλέπετε, καὶ ἀκούετε. Οὐ γὰρ Δαβὶδ ἀνέβη εἰς τοὺς οὐρανοὺς· λέγει δὲ αὐτός: ^{Ψα} « Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου: Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τὰς ἐχθρὰς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου » . Αἰσφαλῶς οὖν γινωσκέτω πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι Κύριον καὶ Χριστὸν αὐτὸν ὁ Θεὸς ἐποίησε τοῦτον τὸν Ἰησοῦν, ὃν ὑμεῖς ἔσταυρώσατε » . Ἀκούσαντες δὲ κατενύγησαν τῇ καρδίᾳ, εἶπόν τε πρὸς τὸν Πέτρον καὶ τοὺς λοιπὸς Ἀποστόλους: Τί ποιήσωμεν, ἄνδρες ἀδελφοί: Πέτρος δὲ ἔφη πρὸς αὐτοὺς « Μετανοήσατε, καὶ βαπτισθήτω ἕκαστος ὑμῶν ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ » .

Ἄλληλουϊα, Ἦχος Γ'.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου.

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ.

Προκείμενον, Ἦχος Γ'.

Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, εἶπε Πέτρος πρὸς τὸν λαόν: ^Κ ^{Β'} Μετανοήσατε, καὶ βαπτισθήτω ἕκαστος ὑμῶν ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ ἡμεῖς ἴψουσθε τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου Πνεύματος· ἢ ἐπαγγελία, καὶ τοῖς τέκνοις ὑμῶν μακρὰν, ὅσους ἂν προσκαλέσῃται· ἕτεροις τε λόγοις πλείοσι διεμαρτυροῦμαι, λέγων « Σώθητε ἀπὸ τῆς γένουσης ». Οἱ μὲν οὖν ἀσμένως ἀκούσαντες αὐτοῦ, ἐβαπτίσθησαν· καὶ ἐπὶ τὴν ἑκείνην ψυχὰν ὡσεὶ τρισχίλια.

σ τῇ διδαχῇ τῶν Ἀποστόλων, καὶ τῇ κοινωνίᾳ, καὶ κλάσει τοῦ ἄρτου, καὶ ταῖς προσευχαῖς. Ἐγένετο πάση ψυχῇ φόβος· πολλά τε τέρατα καὶ σημεῖα διὰ τῶν Ἀποστόλων ἐγένετο.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Δ'.

Ἐντεινε, καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασιλευε.

Στίχ. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν.

Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ.

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀνέβαινον εἰς τὸ ἱερόν ἐπὶ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς τὴν ἐννάτην. Καὶ τις ἀνὴρ χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὑπάρχων ἐβαστάζετο· ὃν ἐτίθην καθ' ἡμέραν πρὸς τὴν θύραν τοῦ ἱεροῦ τὴν λεγομένην Ὀραίαν, τοῦ αἰτεῖν ἐλεημοσύνην παρὰ τῶν εἰσπορευομένων εἰς τὸ ἱερόν. Ὡς ἰδὼν Πέτρον καὶ Ἰωάννην, μέλλοντας εἰσιέναι εἰς τὸ ἱερόν, ἠρώτα ἐλεημοσύνην λαβεῖν. Ἀτενίσας δὲ Πέτρος εἰς αὐτὸν σὺν τῷ Ἰωάννῃ, εἶπε « Βλέψον εἰς ἡμᾶς ». Ὁ δὲ ἐπέιχεν αὐτοῖς, προσδοκῶν τι παρ' αὐτῶν λαβεῖν. Εἶπε δὲ Πέτρος: « Ἀργύριον καὶ χρυσίον οὐχ ὑπάρχει μοι· ἃ δὲ ἔχω, τοῦτό σοι δίδωμι. Ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Ναζωραίου, ἔγειραι καὶ περιπάτει ». Καὶ τῆς δεξιᾶς χειρὸς, ἤγειρε· παραχρῆμα δὲ τοῦ αἰβάσει καὶ τὰ σφυρά. Καὶ ἐξάλ-
εριοπάτει, καὶ εἰσῆλθε σὺν αὐτοῖς εἰς
καὶ ἀλλόμενος, καὶ αἰνῶν τὸν Θεόν.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Δ'.

Ἐντεινε, καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασιλευε.
Στίχ. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν.
Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ.
Προκείμενον, Ἦχος Δ'.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.
Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.
Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.
Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀνέβαινον εἰς τὸ ἱερόν ἐπὶ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς τὴν ἐννάτην. Καὶ τις ἀνὴρ χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὑπάρχων ἐβαστάζετο· ὃν ἐτίθην καθ' ἡμέραν πρὸς τὴν θύραν τοῦ ἱεροῦ τὴν λεγομένην Ὀραίαν, τοῦ αἰτεῖν ἐλεημοσύνην παρὰ τῶν εἰσπορευομένων εἰς τὸ ἱερόν. Ὡς ἰδὼν Πέτρον καὶ Ἰωάννην, μέλλοντας εἰσιέναι εἰς τὸ ἱερόν, ἠρώτα ἐλεημοσύνην λαβεῖν. Ἀτενίσας δὲ Πέτρος εἰς αὐτὸν σὺν τῷ Ἰωάννῃ, εἶπε « Βλέψον εἰς ἡμᾶς ». Ὁ δὲ ἐπέιχεν αὐτοῖς, προσδοκῶν τι παρ' αὐτῶν λαβεῖν. Εἶπε δὲ Πέτρος: « Ἀργύριον καὶ χρυσίον οὐχ ὑπάρχει μοι· ἃ δὲ ἔχω, τοῦτό σοι δίδωμι. Ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Ναζωραίου, ἔγειραι καὶ περιπάτει ». Καὶ τῆς δεξιᾶς χειρὸς, ἤγειρε· παραχρῆμα δὲ τοῦ αἰβάσει καὶ τὰ σφυρά. Καὶ ἐξάλ-
εριοπάτει, καὶ εἰσῆλθε σὺν αὐτοῖς εἰς
καὶ ἀλλόμενος, καὶ αἰνῶν τὸν Θεόν.
Ἀλληλουῖα, Ἦχος Δ'.
Ἐντεινε, καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασιλευε.
Στίχ. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν.
Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ.
Προκείμενον, Ἦχος Δ'.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.
Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.
Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῶ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ.

Προκείμενον, Ἦχος Γ'.

Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου.

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, κρατοῦντος τοῦ ἱαθέντος χλωῦ τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην, συνέδραμε πρὸς αὐτούς πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ τῇ στοᾷ τῇ καλουμένῃ Σολομῶντες ἔκθαμβοι. Ἴδὼν δὲ Πέτρος ἀπεκρίνατο πρὸς τὸν λαόν· « Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, τί θαυμάζετε ἐπὶ τούτῳ; ἢ ἡμῖν τί ἀτενίζετε, ὡς ἰδίᾳ δυνάμει ἢ εὐσεβείᾳ πεποιηκόσι τοῦ περιπατεῖν αὐτόν; Ὁ Θεὸς Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν ἐδόξασε τὸν παῖδα αὐτοῦ Ἰησοῦν, ὃν ὑμεῖς παρεδώκατε, καὶ ἠρνήσασθε αὐτόν κατὰ πρόσωπον Πιλάτου, κρίναντος ἐκείνου ἀπολύειν. Ὑμεῖς δὲ τὸν ἅγιον καὶ δίκαιον ἠρνήσασθε, καὶ ἠτήσασθε ἄνδρα φονέα. χαρισθῆναι ὑμῖν. Τὸν δὲ ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἀπεκτείνατε, ὃν ὁ Θεὸς ἠγειρεν ἐκ νεκρῶν, οὗ ἡμεῖς μάρτυρές ἐσμεν. Καὶ ἐπὶ τῇ πίστει τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, τοῦτον, ὃν θεωρεῖτε καὶ οἶδατε, ἐστερέωσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἡ πίστις ἢ δι' αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτῷ τὴν ὀλοκληρίαν ταύτην, ἀπέναντι πάντων ὑμῶν ».

Ἄλληλούϊα, Ἦχος πλ. Α'

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπει

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τ
σαλευθήσεται.

Τῆ ΚΥΡΙΑΚῆ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ.

Προκείμενον, Ἦχος Γ'.

Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ.
Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, διὰ τῶν χειρῶν τῶν Ἀποστόλων ἐγένετο σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τῷ λαῷ πολλὰ (καὶ ἦσαν ὁμοθυμαδὸν ἅπαντες ἐν τῇ στοᾷ Σολομῶντος. Τῶν δὲ λοιπῶν οὐδεὶς ἐτόλμα κολλᾶσθαι αὐτοῖς, ἀλλ' ἐμεγάλυνεν αὐτοὺς ὁ λαός. Μᾶλλον δὲ προσετίθεντο, πιστεύοντες τῷ Κυρίῳ, πλήθη ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν) ὥστε κατὰ ταῖς πλατείας ἐκφέρειν τοὺς ἀσθενεῖς, καὶ τιθέναι ἐπὶ κλεινῶν καὶ κραμβάιτων, ἵνα ἐρχομένου Πέτρου καὶ ἡ σκιά ἐπισκιάσῃ τινὲς αὐτῶν. Συνήρχετο δὲ καὶ τὸ πλῆθος τῶν περίξ πόλεων εἰς Ἱερουσαλήμ, φέροντες ἀσθενεῖς, καὶ ὄχλουμένους ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, οἳ τινες ἐθεραπεύοντο ἅπαντες. Ἀναστάς δὲ ὁ ἀρχιερεὺς, καὶ ἅπαντες οἱ σὺν αὐτῷ (ἡ οὖσα αἵρεσις τῶν Σαδδουκαίων), ἐπλήσθησαν ζήλου, καὶ ἐπέβαλον ταῖς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τοὺς Ἀποστόλους, καὶ ἔθεντο αὐτοὺς ἐν τηρήσει δημοσίᾳ. Ἄγγελος δὲ Κυρίου διὰ τῆς νυκτὸς ἠνοιξε ταῖς θύρας ἡμεῖς λαλεῖτε ἐν τῷ ἱερῷ τῷ λαῷ πάντα τὰ τῆς ταύτης.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος πλ. Δ'.

μεθὰ τῷ Κυρίῳ.

Χημίας Κύριος.

Ἐπισημασθέντες οἱ ἄγγελοι τοῦ Κυρίου, ἠνοιξε ταῖς θύρας ἡμεῖς λαλεῖτε ἐν τῷ ἱερῷ τῷ λαῷ πάντα τὰ τῆς ταύτης. Κύριον, αἰνεῖ τὸν Θεὸν σὺ Σιών.

Τῆ Δεύτερᾳ τῆς β'. εβδομάδος.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, εἶπε Πέτρος πρὸς τὸν λαόν: « Μετανοήσατε, καὶ ἐπιστρέψατε, εἰς τὸ ἐξαλειφθῆναι ὑμῶν τὰς ἁμαρτίας, ὅπως ἂν ἔλθῃσι καιροὶ ἀναψύξεως ἀπὸ προσώπου τοῦ Κυρίου, καὶ ἀποστείλῃ τὸν προκεχειρισμένον ὑμῖν Ἰησοῦν Χριστόν. Ὃν δεῖ οὐρανὸν μὲν δεῦξασθαι, ἄχρι χρόνων ἀποκαταστάσεως πάντων, ὧν ἐλάλησεν ὁ Θεὸς διὰ στόματος πάντων τῶν ἁγίων αὐτοῦ Προφητῶν ἀπ' αἰῶνος. Μωσῆς μὲν γὰρ πρὸς τοὺς Πατέρας εἶπεν, ὅτι « Προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ὡς ἐμέ· αὐτοῦ ἀκούσεσθε κατὰ πάντα, ὅσα ἂν λαλήσῃ πρὸς ὑμᾶς. Ἔσται δὲ πᾶσα ψυχὴ, ἣτις, ἂν μὴ ἀκήσῃ τοῦ Προφήτου ἐκείνου, ἐξολοθρευθήσεται ἐκ τῆς γῆς ». Καὶ πάντες δὲ οἱ Προφῆται ἀπὸ Σαμουὴλ καὶ τῶν καθεξῆς, ὅσοι ἐλάλησαν, καὶ προκεκήγγειλαν ταῖς ἡμέραις ταύτας. Ὑμεῖς ἐστε υἱοὶ τῶν Προφητῶν, καὶ τῆς Διαθήκης, ἧς διέθετο ὁ Θεὸς πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν, λέγων πρὸς Ἀβραάμ: « Καὶ ἐν τῷ σπέρματί σε ἐνευλογηθήσονται πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῆς γῆς ». Ὑμῖν πρῶτον ὁ Θεὸς, ἀναστήσας τὸν παῖδα αὐτοῦ Ἰησοῦν, ἀπέστειλεν αὐτὸν εὐλογοῦντα ὑμᾶς, ἐν τῷ ἀποστρέφειν ἡμαστον ἀπὸ τῶν πονηρῶν ὑμῶν ».

Τῆ Τριτῆ τῆς β'. εβδομ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, λαλῶν πρὸς τὸν λαόν, ἐπέστησαν στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ, καὶ οἱ Σαῶνοι διὰ τὸ διδάσκειν αὐτοὺς τὴν

λειν ἐν τῷ Ἰησοῦ τὴν ἀνάστασιν τὴν ἐκ νεκρῶν. Καὶ ἐπέβαλον αὐτοῖς ταῖς χεῖρας, καὶ ἔθεντο εἰς τήρησιν εἰς τὴν αὔριον ἦν γὰρ ἑσπέρα ἤδη. Πολλοὶ δὲ τῶν ἀκουσάντων τὸν λόγον ἐπίστευσαν καὶ ἐγενήθη ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν ὡσεὶ χιλιάδες πέντε. Ἐγένετο δὲ ἐπὶ τὴν αὔριον συναχθῆναι αὐτῶν τοὺς ἄρχοντας καὶ πρεσβυτέρους καὶ γραμματεῖς εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ Ἄνναν τὸν ἀρχιερέα, καὶ Καϊάφαν, καὶ Ἰωάννην, καὶ Ἀλέξανδρον, καὶ ὅσοι ἦσαν ἐκ γένους ἀρχιερατικοῦ. Καὶ στήσαντες αὐτοὺς ἐν μέσῳ, ἐπυνθάνοντο: Ἐν ποίᾳ δυνάμει, ἢ ἐν ποίῳ ὀνόματι ἐποιήσατε τοῦτο ὑμεῖς; Τότε Πέτρος πλησθεὶς Πνεύματος ἁγίου, εἶπε πρὸς αὐτούς: « Ἄρχοντες τοῦ λαοῦ, καὶ πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραὴλ, εἰ ἡμεῖς σήμερον ἀνακρινόμεθα ἐπὶ εὐεργεσίᾳ ἀνθρώπου ἀσθενοῦς, ἐν τίνι οὗτος σέσωξαι, γνωστὸν ἔστω πᾶσιν ὑμῖν, καὶ παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε, ὃν ὁ Θεὸς ἤγειρὲν ἐκ νεκρῶν, ἐν τούτῳ οὗτος παρέστηκεν ἐνώπιον ὑμῶν ὑγιής ».

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ ΤΗΣ Β'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, θεωροῦντες οἱ Ἰουδαῖοι τὴν τοῦ Πέτρου παρρησίαν καὶ Ἰωάννου, καὶ καταλαβόμενοι ὅτι ἀνθρώποι ἀγράμματοι εἰσι καὶ ἰδιῶται, ἐθαύμαζον, ἐπεγίνωσκόν τε αὐτούς, ὅτι σὺν τῷ Ἰησοῦ ἦσαν ἄνθρωποι βλέποντες σὺν αὐτοῖς ἑστῶτα τὸν καιρὸν τῶν ἡμερῶν, οὐδὲν εἶχον ἀντειπεῖν. Κελεύσαντες οὖν συνεδρῆσαι ἀπελθεῖν, συνέβαλον πρὸς τὴν ἐκκλησίαν λέγοντες· Τί ποιήσωμεν τοῖς ἀνθρώποις τούτοις, ἐπειδή γνωστὸν σημεῖον γέγονε δι' αὐτῶν, ὅτι ἐν Ἱερουσαλήμ φανερόν, καὶ οὐκ ἐν ἄλλῃ πόλει· ἅπαντες οὖν ἐμαρτύρησαν αὐτοὺς, καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας αὐτῶν. Ἄλλ' ἵνα μὴ ἐπὶ πλεῖον δια-

νεμηθῆ εἰς τὸν λαόν, ἀπειλησώμεθα αὐτοῖς, μηκέτι
λαλεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ μηδενὶ ἀνθρώπῳ. Καί
καλέσαντες αὐτούς, παρήγγειλαν αὐτοῖς τοιαυτοῦ
μὴ φθιέγγεσθαι, μηδὲ διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ
Ἰησοῦ. Ὁ δὲ Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀποκριθέντες πρὸς
αὐτούς, εἶπον: « Εἰ δίκαιόν ἐστίν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ὑ-
μῶν ἀκούειν μᾶλλον ἢ τοῦ Θεοῦ, κρίνατε· οὐ δύναμε-
θα γὰρ ἡμεῖς, ἃ εἶδομεν καὶ ἠκούσαμεν, μὴ λαλεῖν ».
Οἱ δὲ προσαπειλησόμενοι ἀπέλυσαν αὐτούς διὰ τὸν
λαόν· ὅτι πάντες ἐδόξαζον τὸν Θεὸν ἐπὶ τῷ γεγονότι.
Ἐτῶν γὰρ ἦν πλειόνων τεσσαράκοντα ὁ ἄνθρωπος,
ἐφ' ᾧ ἐγεγόνει τὸ σημεῖον τοῦτο τῆς ἰάσεως.

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ Τῆς Β' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Ἠρώτων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀπολυθέντες οἱ Ἀπόστο-
λοι, ἦλθον πρὸς τοὺς ἰδίους, καὶ ἀπήγγειλαν ὅσα πρὸς
αὐτούς οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι εἶπον. Οἱ δὲ
ἀκούσαντες, ὁμοθυμαδὸν ἤραν φωνὴν πρὸς τὸν Θεόν,
καὶ εἶπον: « Δέσποτα, σὺ ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας τὸν οὐρα-
νὸν, καὶ τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ ἐν
αὐτοῖς· ὁ διὰ στόματος Δαβὶδ τοῦ παιδός σου εἰπών:
« Ἴνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;
Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἀρχαγες συν-
ήχησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ Κυρίου, καὶ κατὰ
τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ ». Συνήχησαν γὰρ ἐπ' ἀληθείας
ἐπὶ τὸν ἅγιον παῖδά σου Ἰησοῦν, ὃν ἔχρισται
καὶ Πόντιος Πιλάτος σὺν ἔθνεσι καὶ
ποιῆσαι ὅσα ἡ χεὶρ σου καὶ ἡ βουλὴ
νέσθαι. Καὶ ταυῖν, Κύριε, ἐπίδε ἐ-
τῶν, καὶ δὸς τοῖς δούλοις σου με-
λαλεῖν τὸν λόγον σου, ἐν τῷ τῆ
εἰς ἴασιν, καὶ σημεῖα καὶ τέρ

ονόματος τοῦ ἁγίου παιδὸς σου Ἰησοῦ ». Καὶ δεηθέντων αὐτῶν, ἐσαλεύθη ὁ τόπος, ἐν ᾧ ἦσαν συνηγμένοι· καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος ἁγίου, καὶ ἐλάλουν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ μετὰ παρρησίας.

Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ ΤΗΣ Β'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Προΐξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀνὴρ τις Ἀνανίας ὀνόματι, σὺν Σαπφείρῃ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ, ἐπώλησε κτήμα, καὶ ἔνοσφίσατο ἀπὸ τῆς τιμῆς, συνειδυίας καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, καὶ ἐνέγκας μέρος τι, παρὰ τῆς πόδας τῶν Ἀποστόλων ἔθηκεν. Εἶπε δὲ Πέτρος: Ἀνανία, διὰ τί ἐπλήρωσεν ὁ Σατανᾶς τὴν καρδίαν σου, ψεύσασθαί σε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ νοσφίσασθαι ἀπὸ τῆς τιμῆς τοῦ χωρίου; Οὐχὶ μένον σοὶ ἔμενε, καὶ πραδὲν ἐν τῇ σῇ ἐξουσίᾳ ὑπῆρχε; τί ὅτι ἔδου ἐν τῇ καρδίᾳ σου τὸ πρᾶγμα τοῦτο; οὐκ ἐψεύσω ἀνθρώποις, ἀλλὰ τῷ Θεῷ. Ἀκούων δὲ Ἀνανίας τοὺς λόγους τούτους, πεσὼν ἐξέφυξε· καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐπὶ πάντας τῆς ἀκούνοντας ταῦτα. Ἀναστάντες δὲ οἱ νεώτεροι συνέστειλαν αὐτόν, καὶ ἐξενέγκαντες ἔθαψαν. Ἐγένετο δὲ ὡς ὥρων τριῶν διαστήμα, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ μὴ εἰδυῖα τὸ γεγονός, εἰσῆλθεν. Ἀπεκρίθη δὲ αὐτῇ ὁ Πέτρος: Εἶπέ μοι, εἰ τοσούτου τὸ χωρίον ἀπέδοσθε; Ἡ δὲ εἶπε: Ναί, τοσούτου. Ὁ δὲ Πέτρος εἶπε πρὸς αὐτήν: Τί ὅτι συνεφωνήθη ὑμῖν πειρᾶσαι τὸ Πνεῦμα Κυρίου; ἰδοὺ οἱ πόδας τῶν παψάντων τὸν ἄνδρα σου ἐπὶ τῇ θύρᾳ, καὶ ἔπεσε δὲ παραχρῆμα παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ. Εἰσελθόντες δὲ οἱ νεανίσκοι, εὐλόγησαν αὐτὸν· καὶ ἐξενέγκαντες ἔθαψαν πρὸς τὸν αὐτὸν τόπον. Ἐγένετο φόβος μέγας ἐφ' ὅλην τὴν ἐκκλησίαν· πάντας τοὺς ἀκούοντας ταῦτα.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, εἰσῆλθον οἱ Ἀπόστολοι εἰς τὸ ἱερόν, καὶ ἐδίδασκον. Παραγενόμενος δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, συνεκάλεσαν τὸ συνέδριον καὶ πᾶσαν τὴν γερουσίαν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἀπέστειλαν εἰς τὸ δεσμωτήριον ἀχθῆναι αὐτούς. Οἱ δὲ ὑπηρέται παραγενόμενοι, οὐχ εὔρον αὐτὸς ἐν τῇ φυλακῇ· ἀναστρέψαντες δὲ ἀπήγγειλαν, λέγοντες, ὅτι τὸ μὲν δεσμωτήριον εὔρομεν κεκλεισμένον ἐν πάσῃ ἀσφαλείᾳ, καὶ τῆς φυλακῆς ἔξω ἐστῶτας πρὸ τῶν θυρῶν ἀνοιξάντες δὲ ἔσω οὐδένα εὔρομεν ». Ὡς δὲ ἤκουσαν τοὺς λόγους τούτους ὁ, τε ἱερεὺς, καὶ ὁ στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ, καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, διηπόρουν περὶ αὐτῶν, τί ἂν γένοιτο τοῦτο. Παραγενόμενος δὲ τις ἀπήγγειλεν αὐτοῖς, λέγων ὅτι Ἴδου οἱ ἄνδρες, οὓς ἔθεσθε ἐν τῇ φυλακῇ εἰσὶν ἐν τῷ ἱερῷ ἐστῶτες, καὶ διδάσκοντες τὸν λαόν ». Τότε ἀπελθὼν ὁ στρατηγὸς σὺν τοῖς ὑπηρέταις, ἤγαγον αὐτούς ἐκ μετὰ βίας· ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαόν, ἵνα μὴ λιθασθῶσιν. Ἀγαγόντες δὲ αὐτούς, ἔστησαν ἐν τῷ συνεδρίῳ, καὶ ἐπηρώτησεν αὐτούς ὁ ἀρχιερεὺς, λέγων· Οἱ παραγγελία παρηγγείλαμεν ὑμῖν μὴ διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ; καὶ ἰδου πεπληρώκατε τὴν Ἱερουσαλήμ τῆς διδαχῆς ὑμῶν, καὶ βούλεσθε ἐπαγαγεῖν ἐφ' ἡμᾶς τὸ αἷμα τοῦ ἀνθρώπου τούτου. Ἀποκριθεὶς δὲ Πέτρος καὶ οἱ Ἀπόστολοι, εἶπον· « Πειθαρχεῖν δεῖ θεοῦ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις. Ὁ θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν ἤγαγεν Ἰησοῦν, ὃν ὑμεῖς διεχειρίσασθε, κρεμάσαντες ἐκ ξύλου. Τοῦτον ὁ θεὸς ἀρχηγὸν καὶ σωτῆρα τοῦ λαοῦ δεξιᾷ αὐτοῦ, δοῦναι μετάνοιαν τῷ Ἰσραὴλ τῶν ἁμαρτιῶν. Καὶ ἡμεῖς ἐσμεν αὐτῶν ἀμαρτιῶν τούτων, καὶ τὸ Πνεῦμα δὲ ἡμεῖς ἠκούσαμεν ὅτι ὁ θεὸς τοῖς πειθαρχοῦσιν αὐτῷ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΡΙΤΗ ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ.

Προκείμενον, Ἦχος Β'.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος.
Ἐτίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, πληθυνόντων τῶν μαθη-
τῶν, ἐγένετο γογγυσμὸς τῶν Ἑλληνιστῶν πρὸς τοὺς
Ἰσραηλίους, ὅτι παρεσιωροῦντο ἐν τῇ διακονίᾳ τῇ κα-
θημερινῇ αἱ χῆραι αὐτῶν. Προσκαλεσάμενοι δὲ οἱ δώ-
δεκα τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν, εἶπον: « Οὐκ ἀρεστόν
ἔστιν ἡμᾶς, καταλείψαντας τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, διακο-
νεῖν τραπέζαις. Ἐπισκέψασθε οὖν, ἀδελφοί, ἄνδρας
ἐξ ὑμῶν μαρτυρουμένους ἑπτά, πλήρεις Πνεύματος ἁ-
γίου καὶ σοφίας, οὓς καταστήσομεν ἐπὶ τῆς χρείας
ταύτης. Ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ
λόγου προσκαρτερήσομεν ». Καὶ ἤρесе ὁ λόγος ἐνώπιον
παντὸς τοῦ πλήθους, καὶ ἐξελέξαντο Στέφανον, ἄνδρα
πλήρη πίστεως καὶ Πνεύματος ἁγίου, καὶ Φίλιππον,
καὶ Πρόχορον, καὶ Νικάνορα, καὶ Τίμωνα, καὶ Παρ-
μενᾶν, καὶ Νικόλαον προσήλυτον Ἀντιοχείᾳ, οὓς ἔστη-
σαν ἐνώπιον τῶν Ἀποστόλων, καὶ προσευξάμενοι ἐπέ-
θηκαν αὐτοῖς τὰς χεῖρας. Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἤ-
ξανε, καὶ ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐν Ἱε-
ρουσαλὴμ σφόδρα· πολὺς τε ὄχλος τῶν ἱερέων ὑπή-
πισται.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Β'.

Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως.

τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Στέφανος πλήρης πίστεως
 και δυνάμεως ἐποίει τέρατα και σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ
 λαῷ. Ἀνέστησαν δὲ τινες τῶν ἐκ τῆς συναγωγῆς τῆς λε-
 γομένης Λιβερτίνων, και Κυρηναίων, και Ἀλεξανδρέων,
 και τῶν ἀπὸ Κιλικίας και Ἀσίας, συζητοῦντες τῷ Στε-
 φάνῳ. Καὶ οὐκ ἴσχυον ἀντιστηναί τῃ σοφίᾳ και τῷ
 πνεύματι, ᾧ ἐλάλει. Τότε ὑπέβαλον ἄνδρας λέγοντας,
 ὅτι ἀκηκόαμεν αὐτοῦ λαλοῦντος ῥήματα βλάσφημα
 εἰς Μωσῆν και τὸν Θεόν. Συνεινήσαντε τὸν λαὸν και
 τοὺς πρεσβυτέρους και τοὺς γραμματεῖς, και ἐπιστάν-
 τες συνήρπασαν αὐτόν, και ἤγαγον εἰς τὸ συνέδριον.
 Ἐστῆσαν τε μάρτυρας ψευδεῖς λέγοντας: « Ὁ ἀνθρω-
 πος οὔτος οὐ πάυεται ῥήματα βλάσφημα λαλῶν κατὰ
 τοῦ τόπου τοῦ ἁγίου τούτου, και τοῦ νόμου· ἀκηκόα-
 μεν γὰρ αὐτοῦ λέγοντος, ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος, οὗ-
 τος καταλύσει τὸν τόπον τοῦτον, και ἀλλάξει τὰ ἔθνη,
 ἃ παρέδωκεν ἡμῖν Μωσῆς ». Καὶ ἀτενίσαντες εἰς αὐ-
 τὸν ἅπαντες αἱ καθεζόμενοι ἐν τῷ συνεδρίῳ, εἶδον τὸ
 πρόσωπον αὐτοῦ ὡσεὶ πρόσωπον Ἀγγέλου. Εἶπε δὲ
 ὁ ἀρχιερεὺς: Εἰ ἄρα ταῦτα οὕτως ἔχει; Ὁ δὲ ἔφη:
 « Ἄνδρες ἀδελφοὶ και πατέρες, ἀκούσατε. Ὁ Θεὸς τῆς
 δόξης ὤφθη τῷ πατρὶ ἡμῶν Ἀβραάμ, ὄντι ἐν τῇ Με-
 σοποταμίᾳ, πρὶν ἢ κατοικῆσαι αὐτὸν ἐν Χαρρῶν, και
 εἶπε πρὸς αὐτὸν « Ἐξέλθε ἐκ τῆς γῆς σου, και ἐκ τῆς
 συγγενείας σου, και δεῦρο εἰς γῆν, ἣν ἂν σοι δεῖξω. »
 Τότε ἐξελθὼν ἐκ γῆς Χαλδαιῶν, κατώκησεν ἐν
 Κὰκείθεν, μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν πατέρα
 τῷκισεν αὐτὸν εἰς τὴν γῆν ταύτην, εἰς
 τοικεῖτε. Καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ κληρονομίαν,
 οὐδὲ βῆμα ποδός. Σολομῶν δὲ ὠκοδοῖ

Ἀλλ' οὐχ ὁ Ὑψίστος ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ,
καθὼς ὁ Προφήτης λέγει: « Ὁ οὐρανός μοι θρόνος, ἡ
δὲ γῆ ὑπόπόδιον τῶν ποδῶν μου. Ποῖον οἶκον οἰκοδο-
μήσετε μοι; λέγει Κύριος· ἢ τίς τόπος τῆς καταπαύ-
σεώς μου; Οὐχί ἡ χεὶρ μου ἐποίησε ταῦτα πάντα »;
Σκληροτράχηλοι καὶ ἀπερίτμητοι τῇ καρδίᾳ καὶ τοῖς
ὤσιν, ὑμεῖς αἰεὶ τῷ Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ ἀντιπίπτετε, ὡς
οἱ πατέρες ὑμῶν, καὶ ὑμεῖς. Τίνα τῶν Προφητῶν οὐκ
ἐδίωξαν οἱ πατέρες ὑμῶν; καὶ ἀπέκτειναν τοὺς προκα-
ταγγέιλαντας περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ Δικαίου, οὗ νῦν
ὑμεῖς προδότες καὶ φονεῖς γεγέννησθε· οἱ τινες ἐλάβετε
τὸν νόμον εἰς διαταγὰς Ἀγγέλων, καὶ ἐκ ἐφυλάξατε ».
Ἀκούοντες δὲ ταῦτα, διεπρίοντο ταῖς καρδίαις αὐτῶν,
καὶ ἔβρυχον ἐπ' αὐτὸν τοὺς ὀδόντας αὐτῶν. Ὑπάρχων
δὲ πλήρης Πνεύματος ἁγίου, ἀτενίσας εἰς τὸν οὐρανόν,
εἶδε δόξαν Θεοῦ, καὶ Ἰησοῦν ἐστῶτα ἐκ δεξιῶν τοῦ
Θεοῦ, καὶ εἶπεν: « Ἴδού θεωρῶ τῆς οὐρανοῦς ἀνεωγμέ-
νους, καὶ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν ἐστῶτα
τοῦ Θεοῦ ». Κράξαντες δὲ φωνῇ μεγάλῃ, συνέσχον τὰ
ὦτα αὐτῶν, καὶ ὠρμησαν ὁμοθυμαδὸν ἐπ' αὐτόν. Καὶ
ἐκβαλόντες ἔξω τῆς πόλεως, ἐλιθοβόλουν· καὶ οἱ μάρ-
τυρες ἀπέθεντο τὰ ἱμάτια αὐτῶν παρὰ τοὺς πόδας
νεανίου καλουμένου Σαύλου. Καὶ ἐλιθοβόλουν τὸν Στέ-
φανον, ἐπικαλούμενον καὶ λέγοντα: Κύριε Ἰησοῦ Χρι-
στῆ, δέξαι τὸ πνεῦμά μου ». Θεὸς δὲ τὰ γόνατα, ἔκραξε
φωνῇ μεγάλῃ « Κύριε, μὴ στήσης αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν
ταύτην ». Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐκοιμήθη.

Τῆ ΤΡΙΤῆ Τῆς Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Ἐκ τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

καὶ ἐκείναις, Φίλιππος κατελθὼν εἰς
Ἱερουσαλὴμ, ἐκήρυσσεν αὐτοῖς τὸν Χριστόν.
Δημόστροι οἱ τοῖς λεγομένοις ὑπὸ τοῦ Φιλίπ-
που

που ὁμοθυμαδὸν, ἐν τῷ ἀκούειν αὐτοὺς, καὶ βλέπειν τὰ σημεῖα, ἃ ἐποίει. Πολλῶν γὰρ τῶν ἐχόντων πνεύματα ἀκάθαρτα, βοῶντα μεγάλη φωνῇ, ἐξήρχετο· πολλοὶ δὲ παραλελυμένοι καὶ χωλοὶ ἑθεραπεύθησαν. Καὶ ἐγένετο χαρὰ μεγάλη ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ. Ἄνθρωπος δὲ τις ὀνόματι Σίμων προὔπῆρχεν ἐν τῇ πόλει μαγεύων, καὶ ἐξιστῶν τὸ ἔθνος τῆς Σαμαρείας, λέγων εἶναι τινα ἑαυτὸν μέγαν. Ὡς προσεῖχον πάντες ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, λέγοντες « Οὗτός ἐστιν ἡ δύναμις τοῦ Θεοῦ ἡ μεγάλη ». Προσεῖχον δὲ αὐτῷ διὰ τὸ ἰκανῶ χρόνῳ ταῖς μαγείαις ἐξεστακέναι αὐτοὺς. Ὅτε δὲ ἐπίστευσαν τῷ Φιλίππῳ εὐαγγελιζομένῳ τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐβαπτίζοντο ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες. Ὁ δὲ Σίμων καὶ αὐτὸς ἐπίστευσε, καὶ βαπτισθεὶς, ἦν προσκαρτερῶν τῷ Φιλίππῳ· θεωρῶν τε δυνάμεις μεγάλας καὶ σημεῖα γινόμενα, ἐξίστατο. Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἐν Ἱεροσολύμοις Ἀπόστολοι, ὅτι δέδεκται ἡ Σαμαρεία τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀπέστειλαν πρὸς αὐτοὺς τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην· οἳ τινες καταβάντες, προσηύξαντο περὶ αὐτῶν, ὅπως λάβωσι Πνεῦμα ἅγιον (οὐπω γὰρ ἦν ἐπ' οὐδενὶ αὐτῶν ἐπιπεπτωκός, μόνον δὲ βεβαπτισμένοι ὑπῆρχον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ). Τότε ἐπέτιθον ταῖς χεῖρας ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐλάβανον Πνεῦμα ἅγιον.

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ Τῆς Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, θεασάμενος ὁ Σίμων διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τῶν Ἀποστόλων τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, προσήνεγκεν ταῖς χεῖρας αὐτοῦ, λέγων: Δότε καί μοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην, ἵνα ἅν ἐπιθῶ ταῖς χεῖρας, λαμβάνῃ ἰσχύς καὶ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τὸ αὐτὸ εἶπε πρὸς αὐτόν. Τὸ ἀργύριον οὐκ ἔλαβον ἀπὸ σοῦ, ὅτι ἡ χάρις σου ἔστιν ἐν ἐμοί. Ἐάν τις τούτων ἐπιθήσῃ, ἡ χάρις σου ἔσται ἐπιθεμένη αὐτῷ. Τὸ αὐτὸ εἶπε πρὸς αὐτόν. Τὸ ἀργύριον οὐκ ἔλαβον ἀπὸ σοῦ, ὅτι ἡ χάρις σου ἔστιν ἐν ἐμοί. Ἐάν τις τούτων ἐπιθήσῃ, ἡ χάρις σου ἔσται ἐπιθεμένη αὐτῷ.

εἰς ἀπώλειαν, ὅτι τὴν δωρεὰν τοῦ Θεοῦ ἐνόμισας διὰ χρημάτων κτᾶσθαι. Οὐκ ἔστι σοι μερίς, οὐδὲ κληρονομία ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ· ἢ γὰρ καρδιά σου οὐκ ἔστιν εὐθεία ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Μετανόησον οὖν ἀπὸ τῆς κακίας σου ταύτης, καὶ δεήσῃτι τοῦ Θεοῦ, εἰ ἄρα ἀφεσθήσεται σοι ἡ ἐπίνοια τῆς καρδίας σου. Εἰς γὰρ χολὴν πικρίας, καὶ σύνδεσμον ἀδικίας ὁρῶ σε ὄντα». Ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων εἶπε « Δεήσῃτε ὑμεῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν Κύριον, ὅπως μηδὲν ἐπέλθῃ ἐπ' ἐμέ, ὡς εἰρήκατε». Οἱ μὲν οὖν διαμαρτυράμενοι, καὶ λαλήσαντες τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ, πολλοὶ τε κώμας τῶν Σαμαρειτῶν εὐηγγελίσαντο.

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ Τῆς Γ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἄγγελος Κυρίου ἐλάλησεν πρὸς Φίλιππον, λέγων: « Ἀνάστηθι, καὶ πορεύου κατὰ μεσημβρίαν ἐπὶ τὴν ὁδὸν τὴν καταβαίνουσαν ἀπὸ Ἱερουσαλήμ εἰς Γάζαν· αὕτη ἐστὶν ἔρημος ». Καὶ ἀναστὰς ἐπορεύθη· καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ Αἰθίοψ, εὐνοῦχος, δυνάστης Κανδακῆς τῆς βασιλίσσης Αἰθιοπῶν, ὃς ἦν ἐπὶ πάσης τῆς Γάζης αὐτῆς, ὃς ἐληλύθει προσκυνήσων εἰς Ἱερουσαλήμ. Ἦν τε ὑποσρέφων, καὶ καθήμενος ἐπὶ τοῦ ἅρματος αὐτοῦ, καὶ ἀνεγίνωσκε τὸν Προφήτην Ἡσαΐαν. Εἶπε δὲ τὸ Πνεῦμα τῷ Φιλίππῳ: Πρόσελθε, καὶ κολήθητι τῷ ἅρματι τούτῳ ». Προσδραμὼν δὲ ὁ Φίλιππος, ἤρξατο αὐτοῦ ἀναγινώσκοντος τὸν Προφήτην Ἡσαΐαν, ὁ δὲ ἔειπεν: Ἄρα γε γινώσκεις, ἃ ἀναγινώσκεις; Ὁ δὲ εἶπε: Ὅτι οὐ γινώσκω, ἄλλ' ἄνθρωπος ἄν δυναίμην, εἰάν μὴ τις ὁδηγήσῃ με· καὶ ἔκτισεν τὸν Φίλιππον ἀναβάτῃ καθίσει σὺν ἐμοί, ἵνα ἀναγινώσκω τὴν προφητείαν ταύτην, ἣν ἐπιτοχὴ τῆς γραφῆς, ἣν ἀνεγίνωσκεν, ἣν ἐπιτοχὴν ἐπὶ σφαγὴν ἤχῃ, καὶ ὡς ἀμνὸς ἀθώου ἀποσφραγισθῆναι ὡς ἄφρων, οὕτως οὐκ ἀνοίγει

τὸ στόμα αὐτοῦ. Ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ ἡ κρίσις αὐτοῦ ἤρθη· τὴν δὲ γενεάν αὐτοῦ τίς διηγήσεται; ὅτι αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ». Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εὐνοῦχος τῷ Φιλίππῳ, εἶπε: Δέομαί σου, περὶ τίνος ὁ Προφήτης λέγει τοῦτο; περὶ ἑαυτοῦ, ἢ περὶ ἑτέρου τινός; Ἀνοίξας δὲ ὁ Φίλιππος τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ ἀρχάμενος ἀπὸ τῆς γραφῆς ταύτης, εὐηγγελίσαστο αὐτῷ τὸν Ἰησοῦν. Ὡς δὲ ἐπορεύοντο κατὰ τὴν ὁδόν, ἤλθον ἐπὶ τι ὕδωρ· καὶ φησὶν ὁ εὐνοῦχος: Ἴδου ὕδωρ· τί κωλύει με βαπτισθῆναι; Εἶπε δὲ ὁ Φίλιππος: Εἰ πιστεύεις ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, ἔξεστιν. Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπε: Πιστεύω τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ εἶναι τὸν Ἰησοῦν Χριστόν. Καὶ ἐκέλευσε στήναι τὸ ἕρμα· καὶ κατέβησαν ἀμφοτέροι εἰς τὸ ὕδωρ, ὃ, τε Φίλιππος καὶ ὁ εὐνοῦχος, καὶ ἐβάπτισεν αὐτόν. Ὅτε δὲ ἀνέβησαν ἐκ τοῦ ὕδατος, πνεῦμα Κυρίου ἤρπασε τὸν Φίλιππον, καὶ οὐκ εἶδεν αὐτόν οὐκέτι ὁ εὐνοῦχος· ἐπορεύετο γὰρ τὴν ὁδὸν αὐτῆ χαίρων.

Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ ΤΗΣ Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγκωσμα.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Φίλιππος εὐρέθη εἰς Ἄζωτον· καὶ διερχόμενος εὐηγγελίζετο τὰς πόλεις πάσας, ἕως τοῦ ἔλθειν αὐτόν εἰς Καισάρειαν. Ὁ δὲ Σαῦλος ἔτι ἐμπνέων ἀπειλῆς καὶ φόνου εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ Κυρίου, προσελθὼν τῷ ἀρχιερεῖ, ἠτήσατο παρ' αὐτοῦ ἐπιστολάς εἰς Δαμασκίον πρὸς τὰς συναγωγὰς, ὅπως εἰς τὰς πόλεις εὐρη τῆς ὁδοῦ ὄντας, ἀνδρας τε καὶ γυναῖκας, δεδεμένους ἀγάθῃ εἰς Ἱερουσαλήμ. Ἐν δὲ ἐπορεύεσθαι, ἐγένετο αὐτόν ἐγγίζειν τῇ Δαμασκῷ· ἐξαίφνης περιήστραψεν αὐτόν φῶς ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, ἠκούσθη φωνὴ λέγουσα Σαουλ, Σαουλ, τί με διώκεις; Εἶπε αὐτὸς· τίς εἶσίν σοι, Κύριε; Ὁ δὲ Κύριος εἶπε: Ἐγώ εἰμι Ἰησοῦς ὁ Ἰσραηλῆ Βερόιας.

σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν». Τρέμων τε καὶ θαμβῶν, εἶπε: Κύριε, τί με θιέλεις ποιῆσαι; Καὶ ὁ Κύριος πρὸς αὐτόν: Ἀνάστηθι, καὶ εἰσελθε εἰς τὴν πόλιν, καὶ λαληθήσεται σοι, τί σε δεῖ ποιεῖν. Οἱ δὲ ἄνδρες οἱ συνοδεύοντες αὐτῷ, εἰστήκεισαν ἔννεοί, ἀκούοντες μὲν τῆς φωνῆς, μηδένα δὲ θεωροῦντες. Ἠγέρθη δὲ ὁ Σαῦλος ἀπὸ τῆς γῆς ἀνεωγμένων δὲ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, οὐδένα ἔβλεπε· χειραγωγοῦντες δὲ αὐτόν, εἰσήγαγον εἰς Δαμασκόν. Καὶ ἦν ἡμέρας τρεῖς μὴ βλέπων, καὶ οὐκ ἔφαγεν οὐδὲ ἔπιεν. Ἦν δέ τις μαθητῆς ἐν Δαμασκιῷ ὀνόματι Ἀνανίας, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Κύριος ἐν ὄραματι: Ἀνανία. Ὁ δὲ εἶπεν: Ἴδου ἐγώ, Κύριε. Ὁ δὲ Κύριος πρὸς αὐτόν: Ἀναστὰς πορεύθητι ἐπὶ τὴν ῥύμην τὴν καλουμένην Εὐσιβεῖαν, καὶ ζήτησον ἐν οἰκίᾳ Ἰδδα Σαῦλον ὀνόματι, Ταρσέα· ἰδὲ γὰρ προσεύχεται. Καὶ εἶδεν ἐν ὄραματι ἄνδρα ὀνόματι Ἀνανίαν εἰσελθόντα, καὶ ἐπιθέντα αὐτῷ χεῖρα, ὅπως ἀναβλέψῃ. Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Ἀνανίας: Κύριε, ἀκήκοα ἀπὸ πολλῶν περὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου, ὅσα κακὰ ἐποίησε τοῖς ἁγίοις σου ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ ὧδε ἔχει ἐξουσίαν παρὰ τῶν ἀρχιερέων, θῆσαι πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομά σου. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν ὁ Κύριος: Πορεύου ὅτι σκεῦος ἐκλογῆς μοι ἐστὶν οὗτος, τοῦ βαστάσαι τὸ ὄνομά μου ἐνώπιον ἐθνῶν, καὶ βασιλέων, υἱῶν τε Ἰσραὴλ. Ἔπειτα ὁμοειξω αὐτῷ, ὅσα δεῖ αὐτόν ὑπερβαλεῖν. Ἀπήλθε δὲ Ἀνανίας, καὶ εὐσυνένοιαν καὶ ἐπιθεῖς ἐπ' αὐτόν τὰς χεῖρας, εἶπεν ὁ Κύριος ἅξιον ἀδελφέ, ὁ Κύριος ἀπέσταλκέ με πρὸς σοὶ ἐν τῇ ὁδοῦ, ἧ ἤρχου), ὅπως ἀναστήσῃς τὸ Πνεῦματος ἁγίου. Καὶ εὐθὺς ἔβλεψε τὸ ὄφθαλμῶν αὐτοῦ ὡσεὶ λεπίδες ἀφαιρηθῆμα, καὶ ἀναστὰς ἔβαπτίσθη ἐν ὕδατι, καὶ ἐνίσχυσεν.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῶ ΤΗΣ Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο ὁ Σαῦλος μετὰ
 τῶν ἐν Δαμασκῷ μαθητῶν ἡμέρας τινάς· καὶ εὐθεὺς
 ἐν ταῖς συναγωγαῖς ἐκήρυσσε τὸν Χριστὸν, ὅτι οὗτός
 ἐστὶν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ ἀκούον-
 τες, καὶ ἔλεγον· Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ πορθῆσας ἐν Ἱε-
 ρουσαλὴμ τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομα τοῦτο; καὶ
 ὧδε εἰς τοῦτο ἐληλύθει, ἵνα δεδεμένους αὐτοὺς ἀγάγῃ
 ἐπὶ τοὺς ἀρχιερεῖς. Σαῦλος δὲ μᾶλλον ἐνεδυναμοῦτο,
 καὶ συνέχεε τοὺς Ἰουδαίους τοὺς κατοικοῦντας ἐν Δα-
 μασκῷ, συμβιβάζων, ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός. Ὡς δὲ
 ἐπληρῆντο ἡμέραι ἱκαναί, συνεβουλεύσαντο οἱ Ἰουδαῖοι
 ἀνελεῖν αὐτόν. Ἐγνώσθη δὲ τῷ Σαύλῳ ἡ ἐπιβλῆ ἀν-
 τῶν· παρετήρουν τε τὰς πύλας ἡμέρας τε καὶ νυκτός,
 ὅπως αὐτὸν ἀνέλωσι. Λαβόντες δὲ αὐτόν οἱ μαθηταὶ
 νυκτός, καθῆκαν διὰ τοῦ τείχους, χαλάσαντες ἐν σπυρί-
 δι. Παραγενόμενος δὲ ὁ Σαῦλος εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἐπει-
 ρᾶτο κολλᾶσθαι τοῖς μαθηταῖς, καὶ πάντες ἐφοβοῦν-
 το αὐτόν, μὴ πιστεύοντες ὅτι ἐστὶ μαθητής. Βαρνάβας
 δὲ ἐπιλαβόμενος αὐτόν, ἤγαγε πρὸς τοὺς Ἀποστόλους,
 καὶ διηγήσατο αὐτοῖς, πῶς ἐν τῇ ὁδῷ εἶδε τὸν Κύριον,
 καὶ ὅτι ἐλάλησεν αὐτῷ, καὶ πῶς ἐν Δαμασκῷ ἐπαρρή-
 σιάσατο ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ ἦν μετ' αὐτῶν
 εἰσπορευόμενος εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ παρομιλοῦμενος
 ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Ἐλάλ-
 ζῆται πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς· οἱ δὲ ἐ-
 ἀνελεῖν. Ἐπιγνόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ
 εἰς Καισάρειαν, καὶ ἔξαπέστειλαν
 Αἱ μὲν οὖν Ἐκκλησίαι κατ' ὅλης τῆς
 Συρίας καὶ Σαμαρείας εἶχον εἰρή-
 νην καὶ πορευόμεναι τῷ φόβῳ τοῦ Κυ-
 ρίου καὶ τῆς ἐπιβουλῆς τοῦ Σαῦλος· οἱ δὲ ἐ-
 κλήθει τοῦ ἀγίου Πνεύματος ἐπ'

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΟΥ ΠΑΡΑΛΥΤΟΥ.

Προκείμενον, Ἦχος Γ'.

Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

^{εφ.} ^{12.} **Ε**ν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο Πέτρον, διερχόμενον διὰ πάντων, κατελθεῖν καὶ πρὸς τοὺς ἁγίους τοὺς κατοικοῦντας Λύδδαν. Εὗρε δὲ ἐκεῖ ἄνθρωπόν τινα Αἰνέα ὀνόματι, ἐξ ἐτῶν ὀκτὼ κατακείμενον ἐπὶ κραββάτῳ, ὃς ἦν παραλελυμένος. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Πέτρος: Αἰνέα, ἰάταί σε Ἰησοῦς ὁ Χριστός· ἀνάστηθι, καὶ στρώσον σεαυτῷ». Καὶ εὐθέως ἀνέστη. Καὶ εἶδον αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες Λύδδαν καὶ τὸν Σάρωνα, οἱ τινες ἐπέστρεψαν ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἐν Ἰόππῃ δέ τις ἦν μαθητρία ὀνόματι Ταβιθά, ἣ διερμηνευομένη λέγεται Δορκάς· αὕτη ἦν πλήρης ἀγαθῶν ἔργων καὶ ἐλεημοσυνῶν, ὧν ἐποίει. Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀσθενήσασαν αὐτὴν ἀποθανεῖν· λούσαντες δὲ αὐτήν, ἔθηκαν ἐν τῷ ὑπερώῳ. Ἐγγὺς δὲ οὔσης Λύδδης τῇ Ἰόππῃ, οἱ μαθηταὶ ἀκούσαντες ὅτι Πέτρος ἐστὶν ἐν αὐτῇ, ἀπέστειλαν δύο ἄνδρας πρὸς αὐτὸν, παρακαλοῦντες μὴ ὀκνηῆσαι διελθεῖν ἕως αὐτῶν. Ἀνασταὶς δὲ Πέτρος συνῆλθεν αὐτοῖς· ὃν παραγενόμενον ἀνήγαγον ^{ὅτι} ὑπερώον, καὶ παρέστησαν αὐτῷ πᾶσαι αἱ χη- ^{ραὶ} ^{καὶ} ^{ἱμάτια} ^{αὐτῆς}, καὶ ἐπιδεικνύμεναι χιτῶνας, καὶ ἱμάτια· ὅσα ἔχει μετ' αὐτῶν οὔσα ἡ Δορκάς. Ἐκβαλὼν δὲ αὐτὰς αὐτὸς Πέτρος, θείξας τὰ γόνατα προσηύξατο πρὸς τὸ σῶμα, εἶπε: Ταβιθά, ἀνάστηθι· καὶ οἶξο τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς, καὶ ἰδέσθαι αὐτὴν χεῖρα σου ἐκείσῃσε. Δοὺς δὲ αὐτῇ χεῖρα, ἀνέ-

σησαν αὐτήν· φωνήσας δὲ τοὺς ἁγίους καὶ τὰς χήρας, παρέστησεν αὐτήν ζῶσαν. Γνωστὸν δὲ ἐγένετο καθ' ὅλης τῆς Ἰόππης, καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἄλληλουϊα, Ἦχος Γ'.

Ἐπὶ σοὶ Κύριε ἠλπίσα, μὴ καταισχυνηθεῖν.

Στίχ. Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴν.

Τῆ ΔΕΥΤΕΡᾶ Τῆς Δ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀνὴρ τις ἦν ἐν Καισαρείᾳ ὀνόματι Κορνήλιος, ἑκατοντάρχης ἐκ σπέρας τῆς καλουμένης Ἰταλικῆς, εὐσεβῆς καὶ φοβούμενος τὸν Θεόν, σὺν παντὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, ποιῶν τε ἐλεημοσύνας πολλὰς τῷ λαῷ, καὶ δεόμενος τοῦ Θεοῦ διαπαντός. Εἶδεν ἐν ὄραματι φανερῶς, ὥσει ὥραν ἐνάτην τῆς ἡμέρας, Ἄγγελον τοῦ Θεοῦ εἰσελθόντα πρὸς αὐτόν, καὶ εἰπόντα αὐτῷ: Κορνήλιε. Ὁ δὲ ἀτενίσας αὐτῷ, καὶ ἔμφοβος γινόμενος, εἶπε: Τί ἐστὶ Κύριε; Εἶπε δὲ αὐτῷ: "Αἶ προσευχαί σου, καὶ αἱ ἐλεημοσύναι σου ἀνέβησαν εἰς μνημόσυνον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Καὶ νῦν πέμψον εἰς Ἰόππην ἄνδρας, καὶ μετάπεμψαι Σίμωνα τὸν ἐπικαλούμενον Πέτρον· οὗτος ξενίζεται παρὰ τινι Σίμωνι βυρσεῖ, ὃς ἐστὶν αἰκία παρὰ θάλασσαν· οὗτος λαλήσει σοι τί σε δεῖ ποιεῖν". Ὡς δὲ ἀπῆλθεν ὁ Ἄγγελος ὁ λαλῶν τῷ Κορνηλίῳ, φωνήσας δύο τῶν οἰκετῶν αὐτοῦ, καὶ στρατιωτῶν εὐσεβῆ τῶν προσκαρτερούντων αὐτῷ, καὶ ἐξηγησάμενος αὐτοῖς ἅπαντα, ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὴν Ἰόππην· καὶ ἐπαύριον, ὁδοιπορούντων ἐκεινῶν, καὶ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ἀνέβη Πέτρος ἐπὶ τὸ δῶμα προσεῖθαι ὥραν ἕκτην. Ἐγένετο δὲ πρόσπεινος, καὶ ἠθέλησεν σῆσαι· παρασκειυαζόντων δὲ ἐκεινῶν, εἶδεν τὸν ἕκστασις. Καὶ θεωρεῖ τὸν οὐρανὸν καταβαῖνον ἐπ' αὐτὸν σκευὸς τι ὡς

τέσσαρσιν ἀρχαῖς δεδεμένον, καὶ καθιέμενον ἐπὶ τῆς γῆς, ἐν ᾧ ὑπῆρχε πάντα τὰ τεράποδα τῆς γῆς, καὶ τὰ θηρία, καὶ τὰ ἔρπετά, καὶ τὰ πετεινά τοῦ οὐρανοῦ. Καὶ ἐγένετο φωνὴ πρὸς αὐτὸν « Ἀνασταὶς Πέτρε, θῦσον, καὶ φάγε » Ὁ δὲ Πέτρος εἶπε « Μηδαμῶς Κύριε, ὅτι οὐδέποτε ἔφαγον πᾶν κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον ». Καὶ φωνὴ πάλιν ἐκ δευτέρου πρὸς αὐτὸν « Ἄ ὁ Θεὸς ἔκαθάρτισε, σὺ μὴ κοίνου ». Τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ τρις, καὶ πάλιν ἀνελήφθη τὸ σκεῦος εἰς τὸν οὐρανόν.

Τῆ ΤΡΙΤῆ ΤΗΣ Δ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καταβὰς ὁ Πέτρος πρὸς τοὺς ἀνδρας τοὺς ἀπεσταλμένους ἀπὸ τοῦ Κορνηλίου πρὸς αὐτὸν, εἶπεν: Ἴδου ἐγὼ εἰμι, ὃν ζητεῖτε· τίς ἡ αἰτία, δι' ἣν πάρεστε; Οἱ δὲ εἶπον « Κορνηλῖος ἑκατοντάρχης, ἀνὴρ δίκαιος, καὶ φοβούμενος τὸν Θεόν, μαρτυρούμενός τε ὑπὸ ὅλκῃ τοῦ ἔθνους τῶν Ἰουδαίων, ἐχρηματίσθη ὑπὸ Ἀγγέλου ἁγίου, μεταπέμψασθαι σε εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἀκούσαι ῥήματα παρὰ σοῦ ». Εἰσκαλεσάμενος οὖν αὐτοὺς ἐξένισε. Τῇ δὲ ἐπαύριον ὁ Πέτρος ἐξῆλθε σὺν αὐτοῖς, καὶ τινες τῶν ἀδελφῶν τῶν ἀπὸ τῆς Ἰόππης συνῆλθον αὐτῷ. Καὶ τῇ ἐπαύριον εἰσῆλθον εἰς Καισάρειαν. Ὁ δὲ Κορνηλῖος ἦν προσδοκῶν αὐτὸς, περιεσπασάμενος τῆς συγγενεῖς αὐτοῦ, καὶ τοὺς ἀναγγέλλοντας. Ὡς δὲ ἐγένετο εἰσελθεῖν τὸν Πέτρον, καὶ αὐτῷ ὁ Κορνηλῖος, πεσὼν ἐπὶ τοὺς πόδας προσέκυρσεν. Ὁ δὲ Πέτρος αὐτὸν ἤγειρε, λέγων αὐτὸς ἄνθρωπός εἰμι ». Καὶ συνελθόντες, καὶ εὐρίσκει συνεληλυθότας πρὸς αὐτοὺς « Ὑμεῖς ἐπίστασθε ὡς ἡμεῖς Ἰουδαῖοι κολῶσθαι, ἢ προσέρχεσθαι; Ἐμοὶ ὁ Θεὸς ἔδειξε μηδένα κοινόν

ἢ ἀκαίθαρτον λέγειν ἄνθρωπον· διὸ καὶ ἀναντιρρήτως ἤλθον μεταπεμφθεῖς. Πυνθάνομαι οὖν, τίμιν λόγῳ μετεπέμψασθέ με"; Καὶ ὁ Κορνήλιος ἔφη "Ἀπὸ τετάρτης ἡμέρας μέχρι ταύτης τῆς ὥρας ἤμην νηστεύων, καὶ τὴν ἐννάτην ὥραν προσευχόμενος ἐν τῷ οἴκῳ μου· καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἔστη ἐνώπιόν μου ἐν ἐσθῆτι λαμπρᾷ, καὶ φησί: "Κορνήλιε, εἰσηκούσθησόν μοι ἢ προσευχή, καὶ αἱ ἐλεημοσύναι σου ἐμνήσθησαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Πέμψον ἔν εἰς Γόππην, μετακάλεσαι Σίμωνα, ὃς ἐπικαλεῖται Πέτρος· οὗτος ξενίζεται ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος βυρσέως παρὰ θάλασσαν· ὃς παραγενόμενος λαλήσει σοι". Ἐξ αὐτῆς ἔν ἐπεμψα πρὸς σέ, σύ τε καλῶς ἐποίησας παραγενόμενος. Νῦν οὖν πάντες ἡμεῖς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πάρεσμεν, ἀκοῦσαι πάντα τὰ προστεταγμένα σοι ὑπὸ τοῦ Θεοῦ".

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ ΤῆΣ ΜΕΣΟΠΕΝΤΗΚΟΣΤῆΣ.

Προκείμενον, Ἦχος Α΄.

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἣν ἐκτίσω ἀπ' ἀρχῆς.
Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, κατέφυγον οἱ Ἀπόστολοι εἰς τὰς πόλεις τῆς Λυκαονίας, Λύστραν, καὶ Δέρβην, καὶ τὴν περίχωρον, καὶ κεῖ ἦσαν εὐαγγελιζόμενοι. Καὶ τις ἀνὴρ ἐν Λύστροις ἀδύνατος ταῖς ποσὶν ἐμάθητο, χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὑπάρχων, ὃς οὐδὲ περιεπεπατήκει. Οὗτος ἤκουε τοῦ Παύλου λαλοῦντος, ὃς ἀτενίσας αὐτῷ, καὶ ἰδὼν ὅτι πίστιν ἔχει, εἶπε μεγάλη τῇ φωνῇ "Ἀνάστηθι, σου ὀρθός". Καὶ ἤλλετο, καὶ περιεπεπατήκει ἰδόντες ὃ ἐποίησεν ὁ Παῦλος, ἐπῆραν Λυκαονισί, λέγοντες "Οἱ Θεοὶ ὅμοιοι".

κατέβησαν πρὸς ἡμᾶς". Ἐκάλην τε τὸν μὲν Βαρνάβαν Δία, τὸν δὲ Παῦλον Ἑρμῆν· ἐπειδὴ αὐτὸς ἦν ὁ ἡγούμενος τοῦ λόγου. Ὁ δὲ ἱερεὺς τοῦ Διός, τοῦ ὄντος πρὸ τῆς πόλεως αὐτῶν, ταύρους καὶ στέμματα ἐπὶ τοὺς πυλῶνας ἐνέγκας, σὺν τοῖς ὄχλοις ἤθελε θύειν. Ἀκούσαντες δὲ οἱ Ἀπόστολοι Βαρνάβας καὶ Παῦλος, διέρρηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ εἰσεπήδησαν εἰς τὸν ὄχλον, κρίζοντες, καὶ λέγοντες: "Ἄνδρες, τί ταῦτα ποιεῖτε; καὶ ἡμεῖς ὁμοιοπαθεῖς ἐσμὲν ὑμῖν ἄνθρωποι, εὐαγγελιζόμενοι ὑμᾶς ἀπὸ τούτων τῶν ματαιῶν ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα, ὃς ἐποίησε τὸν οὐρανὸν, καὶ τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. Ὅς ἐν ταῖς παρωχημέναις γενεαῖς εἶασε πάντα τὰ ἔθνη πορεύεσθαι ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν. Καίτοιγε οὐκ ἀμάρτυρον ἑαυτὸν ἀφῆκεν, ἀγαθοποιῶν, οὐρανόθεν ἡμῖν ὑετοῦς διδούς καὶ καιροὺς καρποφόρους, ἐμπιπλῶν τροφῆς καὶ εὐφροσύνης ταῖς καρδίαις ἡμῶν". Καὶ ταῦτα λέγοντες, μόλις κατέπαυσαν τοὺς ὄχλους τοῦ μὴ θύειν αὐτοῖς.

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ Τῆς Δ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀνοίξας Πέτρος τὸ στόμα εἶπεν "Ἐπ' ἀληθείας καταλαμβάνομαι, ὅτι οὐκ ἔστι προσωπολήπτης ὁ Θεός· ἀλλ' ἐν παντὶ ἔθνει ὁ φοβούμενος αὐτὸν, καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην, δεκτὸς αὐτῷ ἔστι. Τὸν λόγον, ὃν ἀπέστειλε τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, ἐπιζόμενος εἰρήνην διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, οὗτός ἐστι υἱός. Ἡμεῖς οἴδατε τὸ γενόμενον ῥῆμα καθ' ἡμᾶς ἀρξάμενον ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, μετὰ τῆς ἐκλήρουξεν Ἰωάννης· Ἰησοῦν τὸν ἀποστόλου αὐτὸν ὁ Θεὸς Πνεύματι ἁγίῳ καὶ ἐνεργειῶν καὶ ἰσχυροῦς ὑπὸ τοῦ Διαβόλου, ὅτι ὁ Θεός

ἦν μετ' αὐτοῦ. Καὶ ἡμεῖς ἔσμεν μάρτυρες πάντων, ὧν ἐποίησεν ἔν τε τῇ χώρᾳ τῶν Ἰουδαίων καὶ ἐν Ἱερουσαλήμ· ὃν καὶ ἀνεῖλον κρεμόσαντες ἐπὶ ξύλου. Τοῦτον ὁ Θεὸς ἤγειρε τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ἐμφανῆ γενέσθαι, οὐ παντὶ τῷ λαῷ, ἀλλὰ μάρτυσι τοῖς προκειροτονημένοις ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἡμῖν, οἳ τινες συνεφάγομεν καὶ συνεπίομεν αὐτῷ, μετὰ τὸ ἀναστῆναι αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. Καὶ παρήγγειλεν ἡμῖν κηρύξαι τῷ λαῷ, καὶ διαμαρτύρασθαι, ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ ὠρισμένος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ κριτὴς ζώντων καὶ νεκρῶν. Τούτῳ πάντες οἱ προφῆται μαρτυροῦσιν, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν λαμβάνειν διὰ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ πάντα τὸν πιστεύοντα εἰς αὐτόν ».

Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ ΤΗΣ Δ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, λαλοῦντος τοῦ Πέτρου τὰ ῥήματα ταῦτα, ἐπέπεσε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας τὸν λόγον. Καὶ ἐξέστησαν οἱ ἐκ περιτομῆς πιστοί, ὅσοι συνῆλθον τῷ Πέτρῳ, ὅτι καὶ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἡ δωρεὰ τῆ ἀγίου Πνεύματος ἐκκέχυται. Ἦκουον γὰρ αὐτῶν λαλόντων γλώσσαις, καὶ μεγαλυνόντων τὸν Θεόν. Τότε ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος « Μῆτι τὸ ὕδωρ κωλύσαι δύναται τις, τοῦ μὴ βαπτισθῆναι τούτους, οἳ τινες τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔλαβον, καθὼς καὶ ἡμεῖς » ; Προσέταξέ τε αὐτοὺς βαπτισθῆναι ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου. Τότε ἠρώτησάν αὐτὸν ἐπιμεῖναι ἡμέρας τινας. Ἦκουσαν δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοί, οἳ ὄντες ἐγινάσκον τὴν Ἰουδαίαν, ὅτι καὶ τὰ ἔθνη ἐδέξαντο τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ. Καὶ ὅτε ἀνέβη Πέτρος εἰς Ἱεροσόλυμα, ἦλθον πρὸς αὐτὸν οἱ ἐκ περιτομῆς, λέγοντες ἄνδρας ἀκροβυστίαν ἔχοντας εἰσῆλθετε εἰς οἴκους αὐτοῖς ». Ἀρξάμενος δὲ ὁ Πέτρος, ἔξετινάζει, λέγων· « Ἐγὼ ἦμην ἐν πόλει

μενος, καὶ εἶδον ἐν ἐκστάσει ὄραμα, καταβαῖνον σκευῶς
 τι ὡς ὀθόνην μεγάλην, τέσσαρσιν ἀρχαῖς καθιεμένην ἐν
 τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἦλθεν ἄχρις ἐμοῦ. Εἰς ἣν ἀπενίσσας
 κατενόουν, καὶ εἶδον τὰ τετράποδα τῆς γῆς, καὶ τὰ
 ἔρπετά, καὶ τὰ πετεινά τοῦ οὐρανοῦ. Ἦκουσα δὲ φω-
 νῆς λεγούσης μοι "Ἀναστάς Πέτρε, θύσον καὶ φάγε".
 Εἶπον δὲ "Μηδαμῶς Κύριε· ὅτι πᾶν κοινόν ἢ ἀκάθαρ-
 τον οὐδέποτε εἰσῆλθεν εἰς τὸ στόμα μου". Ἀπεκρίθη
 δέ μοι φωνὴ ἐκ δευτέρου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ "Ἄ ὁ Θεὸς
 ἐκάθάρισε, σὺ μὴ κοίνου". Τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ τρίς·
 καὶ πάλιν ἀνεσπάσθη ἅπαντα εἰς τὸν οὐρανόν".

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῶ ΤΗΣ Δ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, ἐπέβαλεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς
 ταῖς χεῖρας, κακῶσαί τινας τῶν ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας.
 Ἀνεῖλε δὲ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου μαχαίρα.
 Καὶ ἰδὼν, ὅτι ἀρεστόν ἐστι τοῖς Ἰουδαίοις, προσέειπε
 συλλαβεῖν καὶ Πέτρον· (ἦσαν δὲ αἱ ἡμέραι τῶν Ἀζύ-
 μων) ὃν καὶ πιάσας, ἔειπε εἰς φυλακὴν, παραδούς
 τέσσαρσι τετραδίοις στρατιωτῶν φυλάσσειν αὐτόν, βε-
 λόμενος μετὰ τὸ Πάσχα ἀναγαγεῖν αὐτόν τῷ λαῷ. Ὁ
 μὲν οὖν Πέτρος ἐτηρεῖτο ἐν τῇ φυλακῇ· προσευχὴ δὲ
 ἦν ἐκτενὴς γινομένη ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὸν Θεὸν
 ὑπὲρ αὐτοῦ. Ὅτε δὲ ἐμελλεν αὐτόν προσίγειν ὁ Ἡρώ-
 δης, τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἦν ὁ Πέτρος κοιμώμενος μεταξύ
 δύο στρατιωτῶν, δεδεμένος ἀλύσει δυοῖν φυλακῆς τε
 θυρῶν ἐτήρουν τὴν φυλακὴν; Καὶ ἰδοὺ Ἄγγε-
 λὸς ἐπέστη, καὶ φῶς ἔλαμψεν ἐν τῷ οἰκήματι·
 καὶ πλευρὰν τῆ Πέτρος, ἤγειρεν αὐτόν, λέ-
 γούσα· "ἤγειρε, ἵνα ἔξέλθῃς". Καὶ ἐξέπεσον αὐτῷ αἱ ἀλύσεις.
 Ἦπε δὲ ὁ Ἄγγελος πρὸς αὐτόν· "Περι-
 ῖσαι τὰ σανδαλίά σου". Ἐποίησε δὲ

οὕτω. Καὶ λέγει αὐτῷ "Περιβαλοῦ τὸ ἱμάτιόν σου, καὶ ἀκολούθει μοι". Καὶ ἐξελθὼν ἠκολούθει αὐτῷ, καὶ ἔκ ἤρδει ὅτι ἀληθινὸς ἐστὶ τὸ γινόμενον διὰ τῆς Ἀγγελίας· ἐδόκει δὲ ὄραμα βλέπειν. Διελθόντες δὲ πρώτην φυλακὴν καὶ δευτέραν, ἦλθον ἐπὶ τὴν πύλην τὴν σιδηρᾶν, τὴν φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν, ἣτις αὐτομάτη ἠνοίχθη αὐτοῖς, καὶ ἐξελθόντες προῆλθον ῥύμην μίαν· καὶ εὐθέως ἀπέστη ὁ Ἄγγελος ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ὁ Πέτρος γενόμενος ἐν ἑαυτῷ, εἶπε "Νῦν οἶδα ἀληθινῶς, ὅτι ἐξαπέστειλε Κύριος τὸν Ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ ἐξείλετό με ἐκ χειρὸς Ἡρώδου, καὶ πάσης τῆς προσδοκίας τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων".

ΚΥΡΙΑΚΗ ΗΕΜΠΤΗ ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔΟΣ.

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, διασπαρέντες οἱ Ἀπόστολοι ἀπὸ τῆς θλίψεως τῆς γενομένης ἐπὶ Στεφάνῳ, διῆλθον ἕως Φοινίκης, καὶ Κύπρου, καὶ Ἀντιοχείας, μηδενὶ λαλοῦντες τὸν λόγον, εἰ μὴ μόνον Ἰουδαίους. Ἦσαν δέ τινες ἐξ αὐτῶν ἄνδρες Κύπριοι καὶ Κυρηναῖοι, οἱ τινες εἰσελθόντες εἰς Ἀντιόχειαν, ἐλάλουν πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς, εὐαγγελιζόμενοι τὸν Κύριον Ἰησοῦν. Καὶ ἦν χεὶρ Κυρίου μετ' αὐτῶν· πολὺς τε ἀριθμὸς πιστεύσας, ἐπέ ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἠκούσθη δὲ ὁ λόγος εἰς Ἐκκλησίαν τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις περὶ αὐτῶν, καὶ ἐπέστειλαν Βαρνάβαν διελθεῖν ἕως Ἀντιοχείας, καὶ ἰδὼν τὴν χάριν τῆς Θεοῦ ἐκείνου, καὶ ἰδὼν τὴν χάριν τῆς Θεοῦ ἐκείνου, ἐκράτει πάντας τῆς προδίδου τῆς

τῷ Κυρίῳ· ὅτι ἦν ἀνὴρ ἀγαθός, καὶ πλήρης Πνεύματος
ἀγίου καὶ πίστεως· καὶ προσετέθη ὄχλος ἰκανός
τῷ Κυρίῳ. Ἐξῆλθε δὲ εἰς Ταρσὸν ὁ Βαρνάβας ἀναζη-
τῆσαι Σαῦλον· καὶ εὗρών αὐτὸν, ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Ἀν-
τιόχειαν. Ἐγένετο δὲ αὐτοὺς ἐνιαυτὸν ὅλον συναχθῆναι
ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ διδάξαι ὄχλον ἰκανόν, χρηματίσαι
τε πρῶτον ἐν Ἀντιοχείᾳ τοὺς μαθητὰς Χριστιανούς.
Ἐν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις, κατῆλθον ἀπὸ Ἱεροσολύ-
μων προφῆται εἰς Ἀντιόχειαν. Ἀναστάς δὲ εἰς ἐξ αὐ-
τῶν ὀνόματι Ἄγαθος, ἐσήμανε διὰ τοῦ Πνεύματος λιμὸν
μέγαν μέλλειν ἔσεσθαι ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην· ὅστις
καὶ ἐγένετο ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος. Τῶν δὲ μαθητῶν,
καθὼς ἠὲ ὑπορεῖτό τις, ὥρισαν ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακο-
νίαν πέμψαι τοῖς κατοικοῦσιν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς·
ὁ καὶ ἐποίησαν, ἀποστείλαντες πρὸς τοὺς πρεσβυτέ-
ρους διὰ χειρὸς Βαρνάβα καὶ Σαύλου.

Ἄλληλούϊα, Ἦχος Δ'.

Ἐντεινε, καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε.

Στίχ. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν.

Τῆ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Ε΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, συνιδὼν ὁ Πέτρος ἦλθεν ἐπὶ
τὴν οἰκίαν Μαρίας τῆς μητρὸς Ἰωάννη, τοῦ ἐπικαλεσμέ-
νου Μάρκου, ἃ ἦσαν ἰκανοὶ συνηθροισμένοι, καὶ προσευ-
χόμενοι. Κρούσαντος δὲ τοῦ Πέτρου τὴν θύραν τοῦ πυ-
κιδίσκη ὑπακοῦσαι, ὀνόματι Ῥώδη-
φωνήν τοῦ Πέτρου, ἀπὸ τῆς χαρᾶς
ᾧνα· εἰσδραμοῦσα δὲ, ἀπήγγειλεν
πρὸ τοῦ πυλῶνος. Οἱ δὲ πρὸς αὐτὴν
ἐδυσχυρίζετο οὕτως ἔχειν. Οἱ δὲ
αὐτῆ ἔσιν. Ὁ δὲ Πέτρος ἐπέμενε
καὶ εἶδον αὐτὸν, καὶ ἐξέστησαν.

Κατασείσας δὲ αὐτοῖς τῇ χειρὶ σιγᾶν, διηγήσατο αὐτοῖς, πῶς ὁ Κύριος αὐτὸν ἐξήγαγεν ἐκ τῆς φυλακῆς. Εἶπε δὲ "Ἀπαγγείλατε Ἰακώβῳ, καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ταῦτα". Καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη εἰς ἕτερον τόπον.

Τῆ ΤΡΙΤῆ Τῆς Ε'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Βαρνάβας καὶ Σαῦλος ὑπέστρεψαν ἐξ Ἱερουσαλὴμ εἰς Ἀντιόχειαν, πληρώσαντες τὴν διακονίαν, συμπαραλαβόντες καὶ Ἰωάννην τὸν ἐπικληθέντα Μάρκον. Ἦσαν δὲ τινες ἐν Ἀντιοχείᾳ κατὰ τὴν οὔσαν Ἐκκλησίαν προφῆται καὶ διδάσκαλοι, ὅ, τε Βαρνάβας, καὶ Συμεὼν ὁ καλούμενος Νίγερ, καὶ Λούκιος ὁ Κυρηναῖος, Μανὰν τε Ἡρώδου τοῦ Τετράρχου σύντροφος, καὶ Σαῦλος. Λειτουργούντων δὲ αὐτῶν τῷ Κυρίῳ, καὶ νησεύοντων, εἶπε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον "Ἀφορίσατε δὴ μοι τὸν τε Βαρνάβαν καὶ τὸν Σαῦλον εἰς τὸ ἔργον, ὃ προσκέκλημαι αὐτῆς". Τότε νησεύσαντες, καὶ προσευξάμενοι, καὶ ἐπιθέντες ταῖς χεῖρας αὐτοῖς ἀπέλυσαν. Οὗτοι μὲν ἦν ἐκπεμφθέντες ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου, κατήλθον εἰς τὴν Σελεύκειαν, ἐκεῖθεν τε ἀπέπλευσαν εἰς τὴν Κύπρον. Καὶ γενόμενοι ἐν Σαλαμίνι, κατήγγελον τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἐν ταῖς συναγωγαῖς τῶν Ἰουδαίων· εἶχον δὲ καὶ Ἰωάννην ὑπηρέτην. Διελθόντες δὲ τὴν νῆσον ἄχρι Πάφου, εὗρόν τινα μάγον, ψευδοπροφήτην Ἰουδαῖον, ὃ ὄνομα Βαριησοῦς, ὃς ἦν σὺν τῷ ἀνδρὶ στυγερῷ Σεργίῳ Παύλῳ, ἀνδρὶ συνετῷ. Οὗτος προσκαλεσάμενος Βαρνάβαν καὶ Σαῦλον, ἐπεζήτησεν ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ. Ἀντίστατο δὲ αὐτοῖς Ἑλισμάχος (ἔτι γὰρ μεθερμηνεύεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ) τῶν διαστρέψαι τὸν ἀνδρῶνα ἀπὸ τῆς πίστεως. Σαῦλος δὲ (ὁ καὶ Παῦλος) πλησθεὶς Πνεύματος ἁγίου, ἀτενίσας εἰς αὐτὸν, εἶπεν "Ὁ πλῆθος καὶ πάσης ῥαδιουργίας, υἱὲ Διαβόλου, ὁ καταστρέψαι τὸν ἀνδρῶνα ἀπὸ τῆς πίστεως, ὃς ἡγεῖται τὸν ἄνθρωπον ὃς ἡγεῖται τὸν ἀνδρῶνα ἀπὸ τῆς πίστεως".

δικαιοσύνης, οὐ παύσῃ διαστρέφων τὰς ὁδοὺς Κυρίου τὰς
εὐθείας; Καὶ νῦν, ἴδου χεὶρ Κυρίου ἐπὶ σέ, καὶ ἔσῃ τυ-
φλὸς, μὴ βλέπων τὸν ἥλιον ἄχρι καιροῦ". Παραχρῆμα
δὲ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτὸν ἀγλὺς καὶ σκότος, καὶ περιάγων
ἐζήτει χειραγωγούς. Τότε ἰδὼν ὁ ἀνδύπατος τὸ γεγο-
νός, ἐπίστευεν, ἐκπλησσόμενος ἐπὶ τῇ διδαχῇ τοῦ Κυρίου.

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ ΤῆΣ Ε΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

^{13.} **Ε**ν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναχθέντες ἀπὸ τῆς Παύφῃ
οἱ περὶ τὸν Παῦλον, ἦλθον εἰς Πέργην τῆς Παμφυλίας.
Γιῶάννης δὲ ἀποχωρήσας ἀπ' αὐτῶν, ὑπέστρεψεν εἰς
Ἱεροσόλυμα. Αὐτοὶ δὲ διελθόντες ἀπὸ τῆς Πέργης, πα-
ρεγένοντο εἰς Ἀντιόχειαν τῆς Ησιδίας, καὶ εἰσελθόντες
εἰς τὴν συναγωγὴν τῆ ἡμέρα τῶν Σαββάτων, ἐκάθισαν.
Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ νόμου καὶ τῶν Προφητῶν,
ἀπέστειλαν οἱ Ἀρχισυνάγωγοι πρὸς αὐτούς, λέγοντες:
"Ἄνδρες ἀδελφοί, εἰ ἔστι λόγος ἐν ὑμῖν παρακλήσεως
πρὸς τὸν λαόν, λέγετε". Ἀναστάς δὲ Παῦλος, καὶ κα-
τασεύσας τῇ χειρὶ, εἶπεν: "Ἄνδρες Ἰσραηλίται, καὶ οἱ
φοβούμενοι τὸν Θεόν, ἀκούσατε. Ὁ Θεὸς τοῦ λαοῦ τῆ-
του Ἰσραὴλ ἐξελέξατο τοὺς Πατέρας ἡμῶν, καὶ τὸν
λαὸν ὑψώσεν ἐν τῇ παροικίᾳ ἐν γῆ Αἰγύπτῳ, καὶ μετὰ
βραχίονος ὑψηλοῦ ἐξήγαγεν αὐτούς ἐξ αὐτῆς. Καὶ ὡς
τεσσαρακονταετῆ χρόνον ἐτροφοφόρησεν αὐτὸς ἐν τῇ ἐ-
ρήμῳ. Καὶ καθελῶν ἔθνη ἑπτὰ ἐν γῆ Χαναάν κατεκλη-
ροδότησεν αὐτοῖς τὴν γῆν αὐτῶν. Καὶ μετὰ ταῦτα ὡς
ἑτρεπε τετρακοσίοις καὶ πενήκοντα, ἔδωκε κριτὰς ἕως
τῆς θανάτου τοῦ Προφήτου. Καὶ κεῖθεν ἠτήσαντο βασιλέα,
καὶ ἐν αὐτοῖς ὁ Θεὸς τὸν Σαοὺλ υἱὸν Κίς, ἄνδρα
κατὰ τὴν ἰσχυρίαν αὐτῶν, ἔτη τεσσαράκοντα. Καὶ μεταστή-
την αὐτοῖς τὸν Δαβὶδ εἰς βασιλέα, ὃν ἠγάπησεν ὁ
ὁ Θεὸς ἡσασ "Εὗρον Δαβὶδ τὸν τοῦ Ἰεσσαί,
καρδίαν μου, ὃς ποιήσει πάντα τὰ

Δελήματά μου". Τούτου ὁ Θεὸς ἀπὸ τοῦ σπέρματος
κατ' ἔπαγγελίαν ἤγειρε τῷ Ἰσραὴλ Σωτῆρα Ἰησοῦν,
προκηρυζαντος Ἰωάννου πρὸ προσώπου τῆς εἰσόδου
αὐτοῦ βάπτισμα μετανοίας παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραὴλ".

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ Τῆς Ε'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐξῆλθεν ὁ Παῦλος σὺν τῷ
Βαρνάβᾳ εἰς Δέρβην. Εὐαγγελισάμενοί τε τὴν πόλιν ἐ-
κείνην, καὶ μαθητεύσαντες ἱκανοὺς, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν
Λύστραν, καὶ Ἰκόνιον, καὶ Ἀντιόχειαν, ἐπιστηριζόντες
τὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν, παρακαλοῦντες ἐμμένειν τῇ
πίστει, καὶ ὅτι διὰ πολλῶν θλίψεων, δεῖ ἡμᾶς εἰσελ-
θεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Χειροτονήσαντες δὲ
αὐτοῖς πρεσβυτέρους κατ' ἐκκλησίαν, προσευξάμενοι
μετὰ νηστειῶν, παρέθεντο αὐτὸς τῷ Κυρίῳ, εἰς ὃν ἐπε-
πιστεύκεισαν. Καὶ διελθόντες τὴν Πισιδίαν, ἦλθον εἰς
Παμφυλίαν· καὶ λαλήσαντες ἐν Πέργῃ τὸν λόγον, κα-
τέβησαν εἰς Ἀττάλειαν· καὶ ἐκεῖθεν ἀπέπλευσαν εἰς Ἀν-
τιόχειαν, ὅθεν ἦσαν παραδεδομένοι τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ
εἰς τὸ ἔργον, ὃ ἐπλήρωσαν. Παραγενόμενοι δὲ, καὶ συν-
αγαγόντες τὴν ἐκκλησίαν, ἀνήγγειλαν ὅσα ἐποίησεν ὁ
Θεὸς μετ' αὐτῶν, καὶ ὅτι ἤνοιξε ταῖς ἔθνεσι θύραν πί-
στεως. Διέτριβον δὲ ἐκεῖ χρόνον οὐκ ὀλίγον σὺν ταῖς
μαθηταῖς. Καὶ τινες κατελθόντες ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, ἐ-
δίδασκον τοὺς ἀδελφούς: "Ὅτι εἰάν μὴ περιτέμνησθε τῷ
ἔθει Μωϋσέως, οὐ δύνασθε σωθῆναι. Γενομένης ἂν ἐπί-
σεως, καὶ συζητήσεως οὐκ ὀλίγης τῷ Παύλῳ καὶ τῷ
Βαρνάβᾳ πρὸς αὐτοὺς, ἔταξαν ἀναβαίνειν Πα-
μφοῦν, καὶ τινες ἄλλοι ἐξ αὐτῶν πρὸς
στόλους καὶ πρεσβυτέρους εἰς Ἱερουσα-
λήμην περὶ τούτου. Οἱ μὲν οὖν προπε-
ρὸν ἐκκλησίας, διήρχοντο τὴν Φοινίκην·
διηγούμενοι τὴν ἐπιστροφήν τῶν ἐ-

χαράν μεγάλην πᾶσι τοῖς ἀδελφοῖς. Παραγενόμενοι δὲ εἰς Ἱερουσαλήμ, ἀπεδέχθησαν ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ τῶν Ἀποστόλων, καὶ τῶν πρεσβυτέρων, ἀνήγγελλάν τε ὅσα ὁ Θεὸς ἐποίησε μετ' αὐτῶν.

Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ Τῆς Ε'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἔξανέστησάν τινες τῶν ἀπὸ τῆς αἵρέσεως τῶν Φαρισαίων τῶν πεπιστευκότων, λέγοντες ὅτι δεῖ περιτέμνειν αὐτοὺς, παραγγέλλειν τε τηρεῖν τὸν νόμον Μωϋσέως. Συνήχθησαν δὲ οἱ Ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἰδεῖν περὶ τοῦ λόγου τούτου. Πολλῆς δὲ συζητήσεως γενομένης, ἀναστὰς Πέτρος εἶπε πρὸς αὐτούς: "Ἄνδρες ἀδελφοί, ὑμεῖς ἐπίστασθε, ὅτι ἀφ' ἡμερῶν ἀρχαίων ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν ἐξελέξατο, διὰ τοῦ στόματός μου ἀκούσαι τὰ ἔθνη τὸν λόγον τοῦ Εὐαγγελίου, καὶ πιστεῦσαι. Καὶ ὁ καρδιογνώστης Θεὸς ἐμαρτύρησεν αὐτοῖς, δοὺς αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καθὼς ἡμῖν· καὶ οὐδὲν διέκρινε μεταξὺ ὑμῶν τε καὶ αὐτῶν, πίστει καθάρισας τὰς καρδίας αὐτῶν. Νῦν οὖν τί πειράζετε τὸν Θεόν, ἐπιθῆναι ζυγὸν ἐπὶ τὸν τράχηλον τῶν μαθητῶν, ὃν οὔτε οἱ Πατέρες ἡμῶν, οὔτε ἡμεῖς ἰσχύσαμεν βαστάσαι; Ἀλλὰ διὰ τῆς χάριτος τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ πιστεύομεν σωθῆναι, καθ' ὃν τρόπον καὶ ἐκεῖνοι". Εἰσήγησε δὲ πᾶν τὸ πλῆθος, καὶ ἤκουον Βαρνάβαν καὶ Παῦλον, ἐξηγουμένων ὅσα ἐπαίησεν ὁ Θεὸς σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τοῖς ἔθνεσι δι' αὐτῶν.

Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ Τῆς Ε'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

ἐκείναις, Παῦλος καὶ Βαρνάβας διδάσκοντες καὶ εὐαγγελιζόμενοι τὸν λόγον τοῦ Κυρίου. Μετὰ δὲ Παῦλος πρὸς Βαρνάβαν "Ἐπιστρέ-

φαντες δὴ ἐπισκεψώμεθα τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν κατὰ πᾶσαν πόλιν, ἐν αἷς κατηγγείλαμεν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, πῶς ἔχουσι". Βαρνάβας δὲ ἐβουλεύσατο συμπαραλαβεῖν τὸν Ἰωάννην τὸν καλούμενον Μάρκον. Παῦλος δὲ ἤξιου, τὸν ἀποστάντα ἀπ' αὐτῶν ἀπὸ Παμφυλίας, καὶ μὴ συνελθόντα αὐτοῖς εἰς τὸ ἔργον, μὴ συμπαραλαβεῖν τοῦτον. Ἐγένετο οὖν παροξυσμὸς, ὥστε ἀποχωρισθῆναι αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων, τὸν τε Βαρνάβαν παραλαβόντα τὸν Μάρκον ἐκπεῦσαι εἰς Κύπρον. Παῦλος δὲ ἐπιλεξάμενος Σίλαν ἐξῆλθε, παραδοθεὶς τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν. Διήρχετο δὲ τὴν Συρίαν καὶ Κιλικίαν, ἐπιστηρίζων τὰς Ἐκκλησίας.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΚΤΗ ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Α'.

Σὺ Κύριε φυλάξαις ἡμᾶς, καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς.
Στίχ. Σῶσόν με Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὄσιος.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο, πορευομένων ἡμῶν, τῶν Ἀποστόλων εἰς προσευχὴν, παιδίσκινην τινα ἔχουσαν πνεῦμα πύθωνος, ἀπαντῆσαι ἡμῖν, ἥτις ἐργασίαν πολλὴν παρεῖχε τοῖς κυρίοις αὐτῆς μαντευομένη. Αὕτη κατακολουθήσασα τῷ Παύλῳ καὶ ἡμῖν, ἔκραζε λέγουσα " Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι δοῦλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου εἰσιν, οἳ τινες καταγγέλλουσιν ἡμῖν ὁδὸν σωτηρίας." Τὸ το δὲ ἐποίει ἐπὶ πολλαῖς ἡμέραις. Διαπονηθεὶς Παῦλος, καὶ ἐπιστρέψας τῷ πνεύματι εἶπε " Πίσθυσαι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐξελεύσεται ἀπὸ σοῦ τὸ πνεῦμα πύθωνος." Καὶ ἐξῆλθεν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ. Ἰδόντες δὲ ὅτι ἐξῆλθεν ἡ ἐλπίς τῆς ἐργασίας αὐτῆς ἐπὶ τὸν Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν. εἴκυσεν

ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας· καὶ προσαγαγόντες αὐτοὺς τοῖς
στρατηγοῖς, εἶπον· "Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἐκταράσσουσιν
ἡμῶν τὴν πόλιν. Ἰουδαῖοι ὑπάρχοντες, καὶ καταγγέλ-
λουσιν ἔσθῃ, ἃ οὐκ ἔξεστιν ἡμῖν παραδέχεσθαι, οὐδὲ
ποιεῖν, Ῥωμαίοις ἔσι". Καὶ συνεπέση ὁ ὄχλος κατ' αὐ-
τῶν, καὶ οἱ στρατηγοὶ περιρῥήξαντες αὐτῶν τὰ ἱμάτια,
ἐκέλευον ῥαβδίσειν. Πολλὰς τε ἐπιθέντες αὐτοῖς πλη-
γὰς, ἔβαλον εἰς φυλακὴν, παραγγείλαντες τῷ δεσμοφύ-
λακι, ἀσφαλῶς τηρεῖν αὐτούς. "Ὅς παραγγελίαν τοιαύ-
την εἰληφώς, ἔβαλεν αὐτούς εἰς τὴν ἐσωτέραν φυλακὴν,
καὶ τὰς πόδας αὐτῶν ἠσφαλίσατο εἰς τὸ ξύλον. Κατὰ
δὲ τὸ μεσονύκτιον, Παῦλος καὶ Σίλας προσευχόμενοι
ὑμνοῦν τὸν Θεόν· ἐπηκροῶντο δὲ αὐτῶν οἱ δέσμοιοι." Ἀ-
φνω δὲ σεισμός ἐγένετο μέγας, ὥστε σαλευθῆναι τὰ θε-
μέλια τοῦ δεσμοτηρίου· ἀνεώχθησαν τε παραχρῆμα αἱ
θύραι πᾶσαι, καὶ πάντων τὰ δεσμὰ ἀνέστη. Ἐξυπνος
δὲ γενόμενος ὁ δεσμοφύλαξ, καὶ ἰδὼν ἀνεωγμένας τὰς
θύρας τῆς φυλακῆς σπασάμενος μάχαιραν, ἔμελλεν
ἑαυτὸν ἀναιρεῖν, νομίζων ἐκπεφευγέναι τοὺς δεσμίους.
Ἐφώνησε δὲ φωνῇ μεγάλη ὁ Παῦλος, λέγων· "Μηδὲν
πράξης σεαυτῷ κακόν· ἅπαντες γὰρ ἐσμεν ἐνθάδε".
Αἰτήσας δὲ φῶτα, εἰσεπήδησε, καὶ ἔντρομος γενόμενος,
προσέπεσε τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλᾳ. Καὶ προσαγαγόν
αὐτούς ἔξω, ἔφη· Κύριοι, τί με δεῖ ποιεῖν, ἵνα σωθῶ;
Οἱ δὲ εἶπον· "Πίστευσον ἐπὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν,
καὶ σωθήσῃ σὺ καὶ ὁ οἶκός σου". Καὶ ἐξάλησαν αὐτῷ
τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, καὶ πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐ-
τοῦ. Καὶ παραλαβὼν αὐτούς ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τῆς
ἔλουσεν ἀπὸ τῶν πληγῶν· καὶ ἔβαπτίσθη αὐ-
τοῦ πάντες παραχρῆμα. Ἀναγαγὼν τε
οἶκον αὐτοῦ, παρέδθηκε τράπεζαν, καὶ
κνοικί, πεπιστευκῶς τῷ Θεῷ.

ἠλουῖα, ἤχος πλ. Α.

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βερόιας
· εἰς τὸν αἰῶνα ἄσονται.

Τῆ ΔΕΥΤΕΡᾶ τῆς 5' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, διοδεύσαντες οἱ Ἀπόστολοι τὴν Ἀμφίπολιν καὶ Ἀπολλωνίαν, ἦλθον εἰς Θεσσαλονίκην, ὅπου ἦν ἡ συναγωγή τῶν Ἰουδαίων. Κατὰ δὲ τὸ εἰωθὸς τῷ Παύλῳ, εἰσῆλθε πρὸς αὐτούς, καὶ ἐπὶ Σάββατα τρία διελέγετο αὐτοῖς ἀπὸ τῶν Γραφῶν, διανοίγων καὶ παρατιθέμενος, ὅτι τὸν Χριστὸν ἔδει παθεῖν, καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν, καὶ ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστὸς Ἰησοῦς, ὃν ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν. Καὶ τινες ἐξ αὐτῶν ἐπέισθησαν, καὶ προσεκληρώθησαν τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλα, τῶν τε σεβομένων Ἑλλήνων πολὺ πλῆθος, γυναικῶν τε τῶν πρώτων ἐκ ὀλίγοι. Ζηλώσαντες δὲ οἱ ἀπειθοῦντες Ἰουδαῖοι καὶ προσλαβόμενοι τῶν ἀγοραίων τινὰς ἀνδρας πονηροὺς, καὶ ὀχλοποιήσαντες, ἐξορύθουσαν τὴν πόλιν· ἐπιστάντετε τῇ οἰκίᾳ Ἰάσονος, ἐζήτουσαν αὐτούς ἀγαγεῖν εἰς τὸν δῆμον. Μὴ εὐρόντες δὲ αὐτούς, ἔσυρον τὸν Ἰάσονα, καὶ τινὰς ἀδελφοὺς ἐπὶ τοὺς πολιτάρχας, βοῶντες "Ὅτι οἱ τὴν οἰκουμένην ἀναστατώσαντες, οὗτοι πάντες ἀπέναντι τῶν δογματῶν Καίσαρος πράττουσι, βασιλέα λέγοντες ἕτερον εἶναι, Ἰησοῦν". Ἐτάραξαν δὲ τὸν ὄχλον καὶ τοὺς πολιτάρχας, ἀκούοντας ταῦτα· καὶ λαβόντες τὸ ἱκανὸν παρά τοῦ Ἰάσονος καὶ τῶν λοιπῶν, ἀπέλυσαν αὐτούς.

Τῆ ΤΡΙΤῆ τῆς 5' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐπιλαβόμενοι οἱ ἄδελφοι τοῦ Παύλου, ἐπὶ τὸν Ἄρειον πάγον ἤγαγον Δυνάμεθα γινῶναι, τίς ἡ καινὴ αὕτη ἡ ὑπόμνη διδασχῆ; Ξενίζοντα γάρ τινα εἰσφέρει μοῖς ἡμῶν. Βουλόμεθα οὖν γινῶναι, τίς ἡ ἀποθήκη Βεροίας εἶναι. (Ἀθηναῖοι δὲ πάντες, καὶ οἱ ἐ-

εἰς ἕδρὴν ἕτερον εὐκαίρην, ἢ λέγειν τι καὶ ἀκρίβειν καινότερον. Σταθεῖς δὲ ὁ Παῦλος ἐν μέσῳ τῶν Ἀρείων πάγου, ἔφη: "Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κατὰ πάντα ὡς δεισιδαιμονεσέρεος ὑμᾶς θεωρῶ. Διερχόμενος γάρ, καὶ ἀναθεωρῶν τὰ σεβάσματα ὑμῶν, εὔρον καὶ βωμόν, ἐν ᾧ ἐπεγέγραπτο "Ἄγνώστῳ Θεῷ". Ὅν ἔν ἀγνοοῦντες εὐσεβεῖτε, τοῦτον ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν. Ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας τὸν κόσμον, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ, οὗτος οὐρανοῦ καὶ γῆς Κύριος ὑπάρχων, ἔκ ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ, ἕδὲ ὑπὸ χειρῶν ἀνθρώπων θεραπεύεται, προσδεόμενός τινος, αὐτὸς διδοὺς πᾶσι ζωὴν καὶ πνοὴν καὶ τὰ πάντα. Ἐποίησέ τε ἐξ ἐνὸς αἵματος πᾶν ἔθνος ἀνθρώπων κατοικεῖν ἐπὶ πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, ὀρίσας προτεταγμένους καιρὸς, καὶ ταῖς ὁροθεσίαις τῆς κατοικίας αὐτῶν. Ζητεῖν τὸν Κύριον, εἰ ἄρα γε ψηλαφήσειαν αὐτόν, καὶ εὔροιεν· καί τοιγε οὐ μακρὰν ἀπὸ ἐνὸς ἐκάσθε ἡμῶν ὑπάρχοντα. Ἐν αὐτῷ γὰρ ζῶμεν, καὶ κινούμεθα, καὶ ἐσμέν".

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ ΤΗΣ 5'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

^{10.}^{12.} Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, κατελθὼν ὁ Παῦλος εἰς Καισάρειαν, ἀναβαῖς καὶ ἀσπασάμενος τὴν Ἐκκλησίαν, κατέβη εἰς Ἀντιόχειαν· καὶ ποιήσας χρόνον τινα, ἐξῆλθε, διερχόμενος καθεξῆς τὴν Γαλατικὴν χώραν καὶ Φρυγίαν, ἐπισηρίζων πάντας τοὺς μαθητάς. Ἰουδαῖος ὄματι, Ἀλεξανδρεὺς τῷ γένει, ἀνὴρ καὶ εἰς Ἔφεσον, δυνατὸς ὢν ἐν ταῖς κατηχημένους τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, αὐτὸς ἐλάλει καὶ ἐδίδασκεν ἀκριβῶς ἐπιστάμενος μόνον τὸ βόαπτισμα ἵνα ἴσῃ παρρησιαίεσθαι ἐν τῇ συνόδῳ αὐτοῦ Ἀκύλας καὶ Πρίσκιλλα, καὶ ἀκριβέστερον αὐτῷ ἐξέδιδεντο Βουλομένου δὲ αὐτοῦ διελθεῖν εἰς

τὴν Ἀχαΐαν, προτρεψάμενοι οἱ ἀδελφοί, ἔγραψαν τοῖς μαθηταῖς ἀποδέξασθαι αὐτόν. Ὃς παραγενόμενος, συνεβλήτετο πολὺ τοῖς πεπιστευκόσι διὰ τῆς χάριτος. Εὐτόνως γάρ τοῖς Ἰουδαίοις διακατηλέγγετο δημοσίᾳ, ἐπίδεικνύς διὰ τῶν Γραφῶν εἶναι τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ Τῆς ἀναληψέως.

ἐν τῇ Λειτουργίᾳ

τὰ παρόντα Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος Β'.

Στίχ. Α'. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Β'. Ὅτι Κύριος φοβερός Βασιλεύς.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Γ'. Ὑπέταξε λαοὺς ἡμῖν, καὶ ἔθνη ὑπὸ τῆς πόδας ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος ὁ αὐτός.

Στίχ. Α'. Μέγας Κύριος καὶ αἰνετός σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς.

Στίχ. Β'. Ὁρῆ Σιών, τὰ πλευρὰ τοῦ Βορρᾶ, ἡ πόλις τοῦ Βασιλέως τοῦ μεγάλου.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς.

Στίχ. Γ'. Ὁ Θεὸς ἐν τοῖς βάρεσιν αὐτῆς νύ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐ

θεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς, καὶ Λόγος

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος Δ'.

Στίχ. Α'. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. Β'. Οἴτε γηγενεῖς καὶ οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. Γ'. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Εἰσοδικ. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ
σάλπιγγος.

Ἀπολυτ. Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκ. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν.

Καὶ τὸ Τρισάγιον.

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς.

Ἦψώθητε ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ Θεός.

Στίχ. Ἐτοίμη ἡ καρδιά μου ὁ Θεός.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποίησάμην περὶ πάντων, ὡς
Θεόφιλε, ὃν ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν,
ἄχρι ἧς ἡμέρας ἐντειλάμενος τοῖς Ἀποστόλοις διὰ Πνεύ-
ματος Ἁγίου, οὓς ἐξελέξατο, ἀνελήφθη. Οἷς καὶ πα-
ρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτόν, ἐν πολ-
λοῖς τεκμηρίοις δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὀπτανόμενος
αὐτοῖς, καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.
Καὶ ὡς ἔμελλεν παρήγγειλεν αὐτοῖς, ἀπὸ Ἱεροσο-
λύμας, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν
ἀκούσατέ μου. Ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπ-
τισε ἐν ὕδατι, ἐγὼ δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν Πνεύματι ἁ-
γίῳ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης. Οἱ μὲν οὖν συν-
ἔθεντο αὐτόν, λέγοντες: Κύριε, εἰ ἐν τῷ
ὕδατι βαπτισθήσῃς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ
ἐν ἡμῖν, τί ποιοῦμε; ὁ δὲ ἀπεκρίθη λέγων·
Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐστὶν ἰσχυρὸς ἐπὶ ὑμᾶς, ὅτι οὐκ ὑμῶν ἐστὶ γινῶναι χρόνους,

ἢ καιρούς, οὓς ὁ Πατήρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ. Ἀλλὰ λήψασθε δύναμιν, ἐπελθόντος τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθε μοι μάρτυρες ἐν τε Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ, καὶ Σαμαρείᾳ, καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς". Καὶ ταῦτα εἰπὼν, βλεπόντων αὐτῶν, ἐπήρθη, καὶ νεφέλη ὑπέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν. Καὶ ὡς ἀτενίζοντες ἦσαν εἰς τὸν οὐρανὸν, πορευομένους αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο παρεῖσηκεισαν αὐτοῖς ἐν ἐσθιῆτι λευκῇ, οἳ καὶ εἶπον: "Ἄνδρες Φαλιλαῖοι, τί ἐστήκατε ἐμβλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν; Οὗτος ὁ Ἰησοῦς ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανόν, οὕτως ἐλεύσεται πάλιν, ὃν τρόπον ἐθεάσασθε αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν οὐρανόν". Τότε ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ, ἀπὸ ὄρους τοῦ καλουμένου Ἐλαιῶνος, ὃ ἐστὶν ἐγγὺς Ἱερουσαλήμ, Σαββάτου ἔχον ὁδόν.

Ἄλληλουῖα, Ἦχος Β'.

Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χειρας.

Κοινωνικόν.

Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος.

Τῆ παρασκευῆ τῆς 5. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο, ἐν τῷ τὸν Ἀπολλῶ εἶναι ἐν Κορίνθῳ, Παῦλον διελθόντα τὰ ἀνωτερικὰ μέρη, ἐλθεῖν εἰς Ἐφεσον· καὶ εὐρών τινας μαθητάς, εἶπε πρὸς αὐτούς: Εἰ Πνεῦμα ἅγιον ἐλάβετε πιστεύσαντες; Οἳ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν: Ἄλλ' ἔδὲ εἰ Πνεῦμα ἅγιόν ἐστιν, ἠκούσαμεν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς: Εἰς τί οὖν ἐβαπτίσθητε; Οἳ δὲ εἶπον "Εἰς τὸ Ἰωάννη βράπτισμα" δὲ Παῦλος "Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισε βράπτινοίς, τῷ λαῷ λέγων, εἰς τὸν ἐρχόμενον πιστεύσωσι, τουτέστιν, εἰς τὸν Χριστὸν· σάντες δὲ ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα· Καὶ ἐπιθέντος αὐτοῖς τοῦ Παύλου +

Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτούς· ἐλάλουν τε γλώσσαις, καὶ προσεφίτευον. Ἦσαν δὲ οἱ πάντες ἄνδρες ὡσεὶ δεκαδύο. Εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν συναγωγὴν ἐπαρρησιαζέτο, ἐπὶ μῆνας τρεῖς διαλεγόμενος, καὶ πείθων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῶ ΤΗΣ 5'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, συνηγμένων τῶν Μαθητῶν τοῦ κλάσαι ἄρτον, ὁ Παῦλος διελέγετο αὐτοῖς, μέλλων ἐξίεναι τῇ ἐπαύριον, παρέτεινέ τε τὸν λόγον μέχρι μεσονυκτίου. Ἦσαν δὲ λαμπάδες ἱκαναὶ ἐν τῷ ὑπερώῳ, οὓς ἦσαν συνηγμένοι. Καθήμενος δέ τις νεανίας, ὀνόματι Εὐτύχος, ἐπὶ τῆς θυρίδος, καταφερόμενος ὑπνω βαθεῖ, διαλεγομένου τοῦ Παύλου ἐπὶ πλεῖον, κατενεχθεὶς ἀπὸ τοῦ ὑπνου, ἔπεσεν ἀπὸ τοῦ τριστεγίου κάτω, καὶ ἦρθη νεκρός. Καταβὰς δὲ ὁ Παῦλος, ἐπέπεσεν αὐτῷ, καὶ συμπεριλαβὼν, εἶπε "Μὴ θορυβεῖσθι· ἡ γὰρ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν αὐτῷ ἔστιν". Αναβὰς δὲ, καὶ κλάσας ἄρτον καὶ γευσάμενος, ἐφ' ἱκανόν τε ὁμιλήσας ἄχρις αὐγῆς, ἔτως ἐξῆλθεν. Ἦγαγον δὲ τὸν παῖδα, καὶ παρεκλήθησαν οὐ μετρίως.

ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ'. ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ.

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.
εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν.

Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

ἐκείναις, ἔκρινεν ὁ Παῦλος παρα-
ὅπως μὴ γένηται αὐτῷ χρονο-
ἔσπευδε γὰρ, εἰ δυνατὸν ἦν αὐ-
νηκοστῆς γενέσθαι εἰς Ἱεροσό-

λυμα. Ἀπὸ δὲ τῆς Μιλήτου πέμψας εἰς Ἐφεσον, μετε-
καλέσατο τοὺς πρεσβυτέρους τῆς Ἐκκλησίας. Ὡς δὲ
παρεγένοντο πρὸς αὐτὸν, εἶπεν αὐτοῖς: "Προσέχετε ἑαυ-
τοῖς, καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ, ἐν ᾧ ὑμᾶς τὸ Πνεῦμα τὸ
ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπος, ποιμαίνειν τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ
θεοῦ, ἣν περιποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος. Ἐγὼ
γὰρ οἶδα τοῦτο, ὅτι εἰσελεύσονται μετὰ τὴν ἀφίξίν μου
λύκοι βαρεῖς εἰς ὑμᾶς, μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου. Καὶ
ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες, λαλοῦντες διε-
στραμμένα, τῆ ἀποσπᾶν τὰς μαθητὰς ὀπίσω αὐτῶν.
Διὸ γρηγορεῖτε, μνημονεύοντες, ὅτι τριετίαν νύκτα καὶ
ἡμέραν οὐκ ἐπαυσάμην μετὰ δακρύων νουθετῶν ἕνα
ἕκαστον. Καὶ τανῦν παρατίθημι ὑμᾶς, ἀδελφοί, τῷ
θεῷ, καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ, τῷ δυναμένῳ
ἐποικοδομῆσαι, καὶ δοῦναι ὑμῖν κληρονομίαν ἐν τοῖς
ἡγιασμένοις πάσιν. Ἀργυρίου ἢ χρυσίου ἢ ἱματισμοῦ
οὐδενὸς ἐπεθύμησα. Αὐτοὶ δὲ γινώσκετε, ὅτι ταῖς
χρειαῖς μου καὶ τοῖς ἔσι μετ' ἐμοῦ ὑπηρέτησαν αἱ χεῖρες
αὐταί. Πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν, ὅτι ἔτω κοποιῶντας δεῖ
ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούντων, μνημονεύειν τε τὸν
λόγον τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ὅτι αὐτὸς εἶπε: "Μακάριόν
ἐστι διδόναι μᾶλλον ἢ λαμβάνειν". Καὶ ταῦτα εἰπὼν,
θεῖς τὰ γόνατα αὐτῆ, σὺν πᾶσιν αὐτοῖς προσηύξατο.

Ἄλληλουΐα, Ἦχος Α'.

Θεὸς θεῶν Κύριος ἐλάλησε, καὶ ἐκάλεσε τὴν γῆν.

Τῆ ΔΕΥΤΕΡᾶ Τῆς Ζ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐξελθόντες οἱ Ἀπόστολοι
ἀπὸ Τύρου, ἦλθομεν εἰς Καισάρειαν καὶ εἰς
εἰς τὸν οἶκον Φιλίππου τοῦ εὐαγγελιστῆ
(ἐκ τῶν ἑπτὰ), ἐμείναμεν παρ' αὐτῷ.
θυγατέρες παρθένοι τέσσαρες προφη-
τῶν δὲ ἡμῶν ἡμέρας πλείους, καὶ

84 ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΠΡΑΞΕΙΣ.
Ἰουδαίας προφήτης ὀνόματι Ἄγαθος. Καὶ ἐλθὼν πρὸς
ἡμᾶς, καὶ ἄρας τὴν ζώνην τοῦ Παύλου, δῆσας τε αὐτοῦ
τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας, εἶπε « Τάδε λέγει τὸ Πνεῦ-
μα τὸ ἅγιον, Τὸν ἄνδρα, οὗ ἐστὶν ἡ ζώνη αὕτη, οὕτω
ᾠθήσουσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ παραδώσουσιν
εἰς χεῖρας ἔθνων ». Ὡς δὲ ἠκούσαμεν ταῦτα, παρεκα-
λοῦμεν ἡμεῖς τε καὶ οἱ ἐντόπιοι, τοῦ μὴ ἀναβαίνειν αὐ-
τὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ. Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Παῦλος « Τί ποιεῖ-
τε, κλαίοντες καὶ συνθρύπτοντές μου τὴν καρδίαν; ἐγὼ
γὰρ οὐ μόνον δεσθῆναι, ἀλλὰ καὶ ἀποθανεῖν εἰς Ἱερου-
σαλὴμ ἐτοίμως ἔχω ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου
Ἰησοῦ ». Μὴ πειθομένου δὲ αὐτοῦ, ἤσυχάσαμεν, εἰπόν-
τες: Τὸ θελημα τοῦ Κυρίου γενέσθω.

Τῆ ΤΡΙΤῆ Τῆς Ζ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, παραλαβὼν ὁ Παῦλος τοὺς
ἄνδρας, τῇ ἐχομένῃ ἡμέρᾳ σὺν αὐτοῖς ἀγνισθεῖς, εἰσήει
εἰς τὸ ἱερόν, διαγγέλλων τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἡμερῶν
τοῦ ἀγνισμοῦ, ἕως οὗ προσηνέχθη ὑπὲρ ἐνὸς ἐκάστου
αὐτῶν ἢ προσφορά. Ὡς δὲ ἔμελλον αἱ ἑπτὰ ἡμέραι συν-
τελεῖσθαι, οἱ ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι, θεασάμενοι αὐ-
τὸν ἐν τῷ ἱερῷ, συνέχεον πάντα τὸν ὄχλον, καὶ ἐπέβα-
λον τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτόν, κρᾶζοντες « Ἄνδρες Ἰσραηλι-
ται, βοηθεῖτε· οὗτός ἐστιν ὁ ἄνθρωπος, ὁ κατὰ τοῦ λαοῦ
καὶ τοῦ νόμου καὶ τοῦ τόπου τούτου πάντα πανταχοῦ
καὶ Ἕλληνας εἰσήγαγεν εἰς τὸ ἱερόν,
ἅγιον τόπον τῆτον » (ἦσαν γὰρ προ-
σβῆναι τὸν Ἐφέσιον ἐν τῇ πόλει σὺν αὐ-
τοῖς εἰς τὸ ἱερόν εἰσήγαγεν ὁ Παῦλος).
Ἐκείνη ἡμέρα, καὶ ἐγένετο συνδρομὴ τῷ λαῷ·
καὶ ἐβλήθη Παῦλον, εἰλκον αὐτὸν ἔξω τοῦ
ἱεροῦ, καὶ εἰσῆλθον αὐτὸν εἰς τὴν πόλιν.
Ἐκείνη ἡμέρα, εἰλκον αὐτὸν ἔξω τοῦ
ἱεροῦ, καὶ εἰσῆλθον αὐτὸν εἰς τὴν πόλιν.
Ζητούντων δὲ αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι, ἐβλήθη
αὐτὸν εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἐβλήθη φάσις τῷ
χιλιάρχῳ τῆς

σπείρης, ὅτι ὅλη συγκέχυται ἡ Ἱερουσαλήμ. "Ὅς ἐξ αὐ-
τῆς παραλαβὼν στρατιώτας καὶ ἑκατοντάρχους, κα-
τέδραμεν ἐπ' αὐτούς. Οἱ δὲ ἰδόντες τὸν χιλιάρχον καὶ
τοὺς στρατιώτας, ἐπαύσαντο τύπτοντες τὸν Παῦλον.

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ ΤΗΣ Ζ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀτενίσας ὁ Παῦλος τῷ συ-
νεδρίῳ, εἶπεν "Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ πάσῃ συνειδήσει ἀ-
γαθῆ πεπολίτευμαι τῷ Θεῷ, ἄχρι ταύτης τῆς ἡμέρας".
Ὁ δὲ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας ἐπέταξε τοῖς παρεστῶσιν αὐ-
τῷ, τύπτειν αὐτοῦ τὸ στόμα. Τότε ὁ Παῦλος πρὸς αὐ-
τὸν εἶπε "Τύπτειν σε μέλλει ὁ Θεός, τοῖχε κεκονιαμένε·
καὶ σὺ κἀδὴ κρίνωνμε κατὰ τὸν νόμον, καὶ παρανομῶν
κελεύεις με τύπτεσθαι"; Οἱ δὲ παρεσῶτες εἶπον: Τὸν
ἀρχιερέα τοῦ Θεοῦ λοιδορεῖς; Ἐφη τε ὁ Παῦλος: "Οὐκ
ἤδειν, ἀδελφοί, ὅτι ἐστὶν ἀρχιερεὺς· γέγραπται γάρ
"Ἄρχοντα τοῦ λαοῦ σου οὐκ ἐρεῖς κακῶς". Γνοὺς δὲ ὁ
Παῦλος, ὅτι τὸ ἐν μέρος ἐστὶ Σαδδουκαίων, τὸ δὲ ἕτερον
Φαρισαίων, ἔκραξεν ἐν τῷ συνεδρίῳ "Ἄνδρες ἀδελφοί,
ἐγὼ Φαρισαῖός εἰμι, υἱὸς Φαρισαίου· περὶ ἐλπίδος καὶ
ἀναξιάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι". Τοῦτο δὲ αὐτοῦ λα-
λήσαντος, ἐγένετο ζήσις τῶν Φαρισαίων καὶ τῶν Σαδ-
δουκαίων, καὶ ἐσχίσθη τὸ πλῆθος. Σαδδουκαῖοι μὲν γάρ
λέγῃσι μὴ εἶναι ἀνάσασιν, μηδὲ ἄγγελον, μήτε πνεῦμα.
Φαρισαῖοι δὲ ὁμολογοῦσι τὰ ἀμφοτέρω. Ἐγένετο δε
κραυγὴ μεγάλη· καὶ ἀναστάντες οἱ γραμματεῖς τοῦ μέ-
ρους τῶν Φαρισαίων, διεμάχοντο, λέγοντες "Οὐδὲν κα-
κὸν εὐρίσκομεν ἐν τῷ ἀνδρὶ τούτῳ· εἰ δὲ
ἐλάλησεν αὐτῷ, ἢ ἄγγελος, μὴ θεομαχῶμε-
γενομένης ζήσεως, εὐλαβηθεῖς ὁ χιλιάρ-
χος ὁ Παῦλος ὑπ' αὐτῶν, ἐκέλευσε τὸ
ταβαῖν ἀρπᾶσαι αὐτὸν ἐκ μέσση αὐτῶν ἑλληνικῆ βάρους
καρεμβολήν. Τῇ δὲ ἐπιούσῃ νυκτὶ ἐ-

εἶπε: Θάρσει Παῦλε· ὡς γὰρ διεμαρτύρω τὰ περὶ ἐμοῦ εἰς Ἱερουσαλήμ, οὕτω σε δεῖ καὶ εἰς Ῥώμην μαρτυρῆσαι.

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ ΤῆΣ Ζ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς, καὶ Βερνίκη κατήντησαν εἰς Καισάρειαν, ἀσπασόμενοι τὸν Φῆστον. Ὡς δὲ πλείους ἡμέρας διέτριβον ἐκεῖ, ὁ Φῆστος τῷ Βασιλεῖ ἀνέθετο τὰ κατὰ τὸν Παῦλον, λέγων: "Ἄνθρωπις ἐστὶ καταλελειμμένος ὑπὸ Φήλικος δέσμιος· περὶ οὗ, γενομένου μου εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐνεφάνησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων, αἰτούμενοι κατ' αὐτοῦ δίκην. Πρὸς οὓς ἀπεκρίθη, ὅτι οὐκ ἔστιν ἔθος Ῥωμαίοις χαρίζεσθαι τινα ἄνθρωπον εἰς ἀπώλειαν, πρὶν ἢ ὁ κατηγορούμενος κατὰ πρόσωπον ἔχου τοὺς κατηγοροῦς, τόπον τε ἀπολογίας λάβοι περὶ τοῦ ἐγκλήματος. Συνελθόντων οὖν αὐτῶν ἐνθάδε, ἀναβολὴν μηδεμίαν ποιησάμενος, τῇ ἐξῆς καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος, ἐκέλευσα ἀχθῆναι τὸν ἄνδρα. Περὶ οὗ σταθέντες οἱ κατήγοροι, οὐδεμίαν αἰτίαν ἐπέφερον, ὧν ὑπενόουν ἐγώ. Ζητήματα δέ τινα περὶ τῆς ἰδίας δεισιδαιμονίας εἶχον πρὸς αὐτόν, καὶ περὶ τίνος Ἰησοῦ τεθνηκότος, ὃν ἔφασκεν ὁ Παῦλος ζῆν".

Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ ΤῆΣ Ζ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εν ταῖς ἡμέραις ταύταις, ὡς ἐκρίθη τοῦ ἀποπλεῖν ἡ-
αρεδίδου τὸν τε Παῦλον καὶ τι-
ἐκατοντάρχη, ὀνόματι Ἰουλίῳ,
βάντες δὲ πλοίῳ Ἀδραμυττηνῶ,
τὰ τὴν Ἀσίαν τόπους, ἀνήχ-
ριστάρχου Μακεδόνοσ Θεσσα-
ατήχθημεν εἰς Σιδῶνα. Φιλαν-
Παύλῳ χρησάμενος, ἐπέτρεψε

πρὸς τοὺς φίλους, πορευθέντα ἐπιμελείας τυχεῖν. Κά-
 κείθεν ἀναχθέντες, ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κύπρον, διὰ τὸ
 τοὺς ἀνέμους εἶναι ἐναντίους. Τό, τε πέλαιγος τὸ κατὰ
 τὴν Κιλικίαν καὶ Παμφυλίαν διαπλεύσαντες, κατήλθο-
 μεν εἰς Μύρα τῆς Λυκίας. Κάκει εὐρών ὁ ἑκατόνταρ-
 χος πλοῖον Ἀλεξανδρινόν, πλέον εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἐνε-
 βίβασεν ἡμᾶς εἰς αὐτό. Ἐν ἱκαναῖς δὲ ἡμέραις βραδυ-
 πλοοῦντες, καὶ μόλις γενόμενοι κατὰ τὴν Κνίδον, μὴ
 τροσεῶντος ἡμᾶς τῶ ἀνέμῳ, ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κρήτην
 κατὰ Σαλμώνην. Μόλις τε παραλεγόμενοι αὐτήν, ἦλθο-
 μεν εἰς τόπον τινὰ καλούμενον, Καλοὺς λιμένας, ὃ ἔγ-
 γυς ἦν πόλις Λασαία. Ἰκανοῦ δὲ χρόνου διαγενομένου,
 καὶ ὄντος ἤδη ἐπισφαλοῦς τοῦ πλοῦς, διὰ τὸ καὶ τὴν
 νηστείαν ἤδη παρεληλυθῆναι, παρήνει ὁ Παῦλος, λέγων
 αὐτοῖς "Ἄνδρες, θεωρῶ, ὅτι μετὰ ὕβρεως καὶ πολλῆς
 ζημίας, οὐ μόνον τοῦ φόρτου καὶ τοῦ πλοίου, ἀλλὰ καὶ
 τῶν ψυχῶν μέλλει ἔσεσθαι τὸν πλοῦν". Ὁ δὲ ἑκατόν-
 ταρχος τῷ κυβερνήτῃ καὶ τῷ ναυκλήρῳ ἐπέειπτο μάλ-
 λον, ἢ τοῖς ὑπὸ τοῦ Παύλου λεγομένοις. Ἀνευθίετο δὲ
 τοῦ λιμένος ὑπάρχοντος πρὸς παραχειμασίαν, οἱ πλείους
 ἔθεντο βηλὴν ἀναχθῆναι κάκειθεν, εἰπὼς δύναιντο κα-
 ταντήσαντες εἰς Φοῖνικα παραχειμαῖσαι, λιμένα τῆς Κρή-
 τας, βλέποντα κατὰ Λίβα καὶ κατὰ Χῶρον. Ὑποπνεύ-
 σαντος δὲ Νότου, δόξαντες τῆς προθέσεως κειρατηκέ-
 ναι, ἄραντες ἀπ' Ἄσση, παρελέγοντο τὴν Κρήτην. Μετ' ἰ-
 πολὺ δὲ ἔβαλε κατ' αὐτῆς ἀνεμος τυφωνικός, ὁ καλούμε-
 νος Εὐροκλύδων. Συναρπασθέντος δὲ τοῦ πλοίου, κα-
 μὴ δυναμένου ἀντοφθαλμεῖν τῷ ἀνέμῳ, ἐπιδόντες ἐφε-
 ρόμεθα. Νησίον δὲ τι ὑποδραμόντες καλούμενον Κλα-
 δην, μόλις ἰσχύσαμεν περικρατεῖς γενέσθαι τὴν
 Ἦν ἄραντες, βοηθείαις ἐχρῶντο, ὑπὸ τῷ ἀνέμῳ
 πλοῖον φοβούμενοί τε μὴ εἰς τὸν Σύρτι
 λάσαντες τὸ σκεῦος, ὅπως ἐφέροντο
 ζομένων ἡμῶν, τῇ ἐξῆς ἐμβολὴν ἐπέ-

αὐτόχειρες τὴν σκευὴν τοῦ πλοίου ἐρρίψαμεν. Μήτε δὲ
 Ἡλίας, μήτε ἄσρων ἐπιφαινόντων ἐπὶ πλείονας ἡμέρας,
 χειμῶνός τε οὐκ ὀλίγου ἐπικειμένου, λοιπὸν περιηρεῖτο
 πᾶσα ἐλπίς τοῦ σώζεσθαι ἡμᾶς. Πολλῆς δὲ ἀσιτίας
 ὑπαρχούσης, τότε σταθεὶς ὁ Παῦλος ἐν μέσῳ αὐτῶν, εἶπεν·
 "Ἐδει μὲν, ὦ ἄνδρες, πεισιαρχήσαντάς μοι ἀνάγεσθαι
 ἀπὸ τῆς Κρήτης, κερδησαίτε τὴν ὕβριν ταύτην καὶ τὴν
 ζημίαν. Καὶ τανῦν παραινῶ εὐθυμεῖν· ἀποβολὴ γὰρ
 ψυχῆς οὐδεμίᾳ ἔσται ἐξ ὑμῶν, πλὴν τοῦ πλοίου. Παρέ-
 στη γὰρ μοι τῇ νυκτὶ ταύτῃ Ἄγγελος τοῦ Θεοῦ, οὗ εἶμι,
 ὃ καὶ λατρεύω, λέγων "Μὴ φοβοῦ, Παῦλε· Καίσαρί σε
 δεῖ παραστήναι· καὶ ἰδοὺ κεχαρίσται σοι ὁ Θεὸς πάν-
 τας τοὺς πλέοντας μετὰ σοῦ". Διὸ εὐθυμεῖτε, ἄνδρες·
 πιθεύω γὰρ τῷ Θεῷ, ὅτι οὕτως ἔσται, κατ' ὄν τρόπον
 λελάληταί μοι. Εἰς νῆσον δέ τινα δεῖ ἡμᾶς ἐκπεσεῖν". Ὡς
 δὲ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ νυξ ἐγένετο, διαφορομένων ἡμῶν
 ἐν τῷ Ἀδρία, κατὰ μέσον τῆς νυκτός ὑπενόων οἱ ναῦ-
 και προσάγειν τινὰ αὐτοῖς χώραν. Καὶ βολίσαντες, εὐ-
 ρον ὀργυαῖς εἴκοσι· βραχὺ δὲ διαστήσαντες, καὶ πάλιν
 βολίσαντες, εὐρον ὀργυαῖς δεκαπέντε. Φοβούμενοί τε
 κήπως εἰς τραχεῖς τόπους ἐκπέσωσιν, ἐκ πρύμνης ῥί-
 ψαντες ἀγκύρας τέσσαρας, ἠύχοντο ἡμέραν γενέσθαι.
 τῶν δὲ ναυτῶν ζητούντων φυγεῖν ἐκ τοῦ πλοίου, καὶ
 θαλάσσαν τὴν σκάφην εἰς τὴν θάλασσαν, προφάσει
 ἵς ἐκ πρώρας μελλόντων ἀγκύρας ἐκτείνειν, εἶπεν ὁ
 Παῦλος τῷ ἑκατοντάρχῃ καὶ τοῖς στρατιώταις "Ἐὰν μὴ
 ἔτοιμαί τινες εἴητε τὸ πλοῖον, ὑμεῖς σωθῆναι ἐδύνασθε".
 Ἐπέκοψαν τὰ σχοινία τῆς σκάφης,
 ἔπεσεῖν. Ἄχρι δὲ οὗ ἔμελλεν ἡμέρα
 Παῦλος ἅπαντας μεταλαβεῖν τρο-
 φαῖς καὶ δεκάτην σήμερον ἡμέραν προσ-
 λαβεῖτε, μηδὲν προσλαβόμενοι· διὸ
 λαβεῖν τροφῆς· τοῦτο γὰρ πρὸς
 πύργου· ἕθενός γὰρ ὑμῶν ἔριξ

ἐκ τῆς κεφαλῆς πεσεῖται". Εἰπὼν δὲ ταῦτα, καὶ λαβὼν ἄρτον, εὐχαρίστησε τῷ Θεῷ ἐνώπιον πάντων, καὶ κλάσας, ἤρξατο ἐσθίειν. Εὐθυμοὶ δὲ γενόμενοι πάντες, καὶ αὐτοὶ προσελάβοντο τροφῆς. Ἡμεν δὲ ἐν τῷ πλοίῳ αἰπᾶσαι ψυχαὶ διακόσαι ἐβδομηκονταεξ. Κορεσθέντες τροφῆς, ἐκέφιζον τὸ πλοῖον, ἐκβαλλόμενοι τὸν σῆτον εἰς τὴν θάλασσαν. Ὅτε δὲ ἡμέρα ἐγένετο, τὴν γῆν ἐκ ἐπεγίνωσκον· κόλπον δέ τινα κατενόουν ἔχοντα αἰγιαλόν, εἰς ὃν ἐβηλεύσαντο, εἰ δύναιντο, ἐξῶσαι τὸ πλοῖον. Καὶ ταῖς ἀγκύρας περιελόντες εἶων εἰς τὴν θάλασσαν, ἄμοάνέντες ταῖς ζευκτηρίας τῶν πηδαλίων· καὶ ἐπάραντες τὸν ἀρτέμονα τῆ πνεύση, κατεῖχον εἰς τὸν αἰγιαλόν. Περιπεσόντες δὲ εἰς τόπον διθάλασσον ἐπώκειλαν τὴν ναῦν· καὶ ἡ μὲν πρῶρα ἐρείσασα ἔμεινε ἀσάλυτος· ἡ δὲ πρύμνα ἐλθετο ὑπὸ τῆς βίας τῶν κυμάτων. Τῶν δισρατιωτῶν βεβλή ἐγένετο, ἵνα τοὺς δεσμώτας ἀποκτείνωσι, μὴ τις ἐκκολυμβήσας διαφύγοι. Ὁ δὲ ἐκατόνταρχος βεβλόμενος διασῶσαι τὸν Παῦλον, ἐκώλυσεν αὐτοῦ τοῦ βεβλήματος, ἐκέλευσέ τε τοὺς δυναμένους κολυμβᾶν ἀπορρίψαντας πρώτους, ἐπὶ τὴν γῆν ἐξίεναι· καὶ τὰ λοιποὺς, οὓς μὲν ἐπὶ σανίσιν, οὓς δὲ ἐπὶ τινων τῶν ἀπὸ τοῦ πλοῖου. Καὶ οὕτως ἐγένετο πάντα διασωθῆναι ἐπὶ τὴν γῆν. Καὶ διασωθέντες, τότε ἐπέγνωσαν ὅτι Μελέτη ἡ νῆσος καλεῖται.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῳ ΤΗΣ Ζ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Β'.

Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Στίχ. Πρὸς σέ Κύριε κειράζομαι ὁ Θεός μου.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀ'.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, διασῶσθε Παῦλον ἐκ τοῦ πλοῦς, τότε ἐπέγ-

νήσος καλεῖται. Οἱ δὲ βάρβαροι παρεῖχον οὐ τὴν τυχοῦσαν φιλανθρωπίαν ἡμῖν· ἀνάψαντες γὰρ πυράν, προσελάμβοντο πάντας ἡμᾶς, διὰ τὸν ὑετὸν τὸν ἐφεσῶτα, καὶ διὰ τὸ ψύχος. Συστρέψαντος δὲ τοῦ Παύλου φρυγάνων πλήθος, καὶ ἐπιθέντος ἐπὶ τὴν πυράν, ἔχιδνα ἐκ τῆς θέρμης ἐξελθοῦσα, κατιῆψε τῆς χειρὸς αὐτοῦ. Ὡς δὲ εἶδον οἱ βάρβαροι κρεμάμενον τὸ θηρίον ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους: Πάντως φονεὺς ἐστὶν ὁ ἀνθρωπος οὗτος, ὃν διασωθέντα ἐκ τῆς θάλασσης ἡ δίκη ζῆν οὐκ εἶασεν". Ὁ μὲν ἔν, ἀποτινάξας τὸ θηρίον εἰς τὸ πῦρ, ἔπαθεν οὐδὲν κακόν. Οἱ δὲ προσεδόκων αὐτὸν μέλλειν πίμπρασθαι, ἢ καταπίπτειν ἄφνω νεκρόν. Ἐπὶ πολὺ δὲ αὐτῶν προσδοκῶντων, καὶ θεωρῶντων μηδὲν ἄτοπον εἰς αὐτὸν γινόμενον, μεταβαλλόμενοι, ἔλεγον θεὸν αὐτὸν εἶναι. Ἐν δὲ ταῖς περὶ τὸν τόπον ἐκεῖνον ὑπῆρχε χωρία τῷ πρώτῳ τῆς νήσου, ὀνόματι Ποπλίῳ, ὃς ἀναδεξάμενος ἡμᾶς, τρεῖς ἡμέρας φιλοφρόνως ἐξένισεν. Ἐγένετο δὲ τὸν πατέρα τοῦ Ποπλίου πυρετοῖς καὶ δυσπεντερίᾳ συνεχόμενον κατακείσθαι· πρὸς ὃν ὁ Παῦλος ἐπισελθὼν, καὶ προσευξάμενος, ἐπιθείς τὰς χεῖρας αὐτῷ, ἴασατο αὐτόν. Τούτου οὖν γενομένου, καὶ οἱ λοιποὶ οἱ ἔχοντες ἀσθενείας ἐν τῇ νήσῳ προσήρχοντο, καὶ ἐθεραπεύοντο. Οἱ καὶ πολλαῖς τιμαῖς ἐτίμησαν ἡμᾶς, καὶ ἀναγομένοις ἐπέθεντο τὰ πρὸς τὴν χρεῖαν. Μετὰ δὲ τρεῖς μῆνας ἀνήχθημεν ἐν πλοίῳ παρακεχειμακίῳ ἐν τῇ νήσῳ, Ἀλεξανδρινῷ, παρασήμῳ Διοσκύροις. Καὶ κατὰ χεῖρας εἰς Συρακούσας, ἐπεμείναμεν ἡμέρας. Ὄθεν περιελθόντες ἐπιτήσαμεν εἰς Ῥήγιον· καὶ μετὰ μίαν ἡμέραν ἐν Νότου, δευτεραῖοι ἦλθομεν εἰς Ποσειδίον, καὶ ἀδελφοὺς, παρεκλήθημεν παρ' αὐτῶν ἑπτὰ· καὶ οὕτως εἰς τὴν Ῥώμην ἀπέβημεν. Ἐκεῖ οἱ ἀδελφοὶ ἀκούσαντες τὰ περὶ ἡμῶν, ἀπέστειλαν πρὸς ἡμῖν, ἄχρις Ἀππίου φόρου, ἄνδρα ἑστῶτα ἐκ τῆς Ἰουδαίας. Ὁ δὲ ἰδὼν ὁ Παῦλος, εὐχαριστήσας

τῷ Θεῷ, ἔλαβε θάνατος. Ὅτε δὲ ἤλθομεν εἰς Ῥώμην, ὁ
 ἑκατόνταρχος παρέδωκε τοὺς δεσμίους τῷ στρατοπε-
 δάρχῃ· τῷ δὲ Παύλῳ ἐπετράπη μένειν καθ' ἑαυτὸν, σὺν
 τῷ φυλάσσοντι αὐτὸν στρατιώτῃ. Ἐγένετο δὲ μετὰ ἡ-
 μέρας τρεῖς, συγκαλέσασθαι τὸν Παῦλον τοὺς ὄντας τῶν
 Ἰουδαίων πρώτης. Συνελθόντων δὲ αὐτῶν, ἔλεγε πρὸς
 αὐτούς: "Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ οὐδὲν ἐναντίον ποιήσας
 τῷ λαῷ, ἢ τοῖς ἔθνεσι τοῖς πατρώοις, δέσμιος ἐξ Ἱεροσο-
 λύμων παρεδόθην εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ῥωμαίων, οἳ τινες
 ἀνακρίναντές με, ἐβούλοντο ἀπολύσαι, διὰ τὸ μηδεμίαν
 αἰτίαν θανάτου ὑπάρχειν ἐν ἐμοί. Ἀντιλεγόντων δὲ τῶν
 Ἰουδαίων, ἠναγκάσθην ἐπικαλέσασθαι Καίσαρα, ἔχων ὡς
 τοῦ ἔθνους μου ἔχων τι κατηγορήσαι. Διὰ ταύτην οὖν
 τὴν αἰτίαν παρεκάλεσα ὑμᾶς ἰδεῖν καὶ προσλαλήσαι
 ἕνεκεν γὰρ τῆς ἐλπίδος τοῦ Ἰσραὴλ τὴν ἄλυσιν ταύτην
 περικείμεαι". Οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν εἶπον: Ἡμεῖς ἔτε γράμ-
 μα περι σοῦ ἐδεξιόμεθα ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, οὔτε παρα-
 γεγόμενός τις τῶν ἀδελφῶν ἀπήγγειλεν, ἢ ἐλάλησέ τι
 περὶ σοῦ πονηρόν. Ἀξιῶμεν δὲ παρὰ σοῦ ἀκοῦσαι ὁ
 φρονεῖς· περὶ μὲν γὰρ τῆς αἵρέσεως ταύτης γνωστό-
 ἔστιν ἡμῖν, ὅτι πανταχοῦ ἀντιλέγεται. Ταξάμενοι δὲ αὐ-
 τῷ ἡμέραν, ἦγον πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν ξενίαν πλείονες
 οἷς ἐξετίθετο διαμαρτυρούμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ
 πείθων τε αὐτούς τὰ περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἀπὸ τε τοῦ νόμου
 Μωσέως καὶ τῶν Προφητῶν, ἀπὸ πρῶτ' ἕως ἑσπέρας
 Καὶ οἱ μὲν ἐπείθοντο τοῖς λεγομένοις, οἱ δὲ ἠπίστουν
 Ἀσύμφωνοι δὲ ὄντες πρὸς ἀλλήλους, ἀπελύθησαν, εἰπόν-
 τος τοῦ Παύλου ῥῆμα ἐν, ὅτι καλῶς τὸ Πνεῦμα τὸ ἁ-
 γιον ἐλάλησε διὰ Ἡσαΐου τοῦ Προφήτου πρὸς τοὺς πα-
 τέρας ἡμῶν, λέγον: "Πορεύθητι πρὸς τὸν λαόν
 καὶ εἶπέ: Ἀκοῆ ἀκούσετε, καὶ οὐ μὴ συν-
 ποντες βλέψετε, καὶ οὐ μὴ ἴδητε. Ἐτ
 καρδιά τῆ λαοῦ τῆτου, καὶ τοῖς ὡσὶ
 καὶ τῆς ὀφθαλμοῦς αὐτῶν ἐκάμμη

τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ὠσίν ἀκούσωσι, καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσι, καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἰάσωμαι αὐτούς". Γνωστὸν ἔν ἔστω ὑμῖν, ὅτι τοῖς ἔθνεσιν ἀπεστάλη τὸ σωτήριον τῷ Θεοῦ, αὐτοὶ καὶ ἀκούσονται". Καὶ ταῦτα αὐτοῦ εἰπόντος, ἀπῆλθον οἱ Ἰουδαῖοι πολλὴν ἔχοντες ἐν ἑαυτοῖς συζήτησιν. Ἐμεινε δὲ ὁ Παῦλος διετίαν ὅλην ἐν ἰδίῳ μισθώματι· καὶ ἀπεδέχετο πάντας τῶν εἰσπορευομένων πρὸς αὐτὸν, κηρύσσων τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ διδάσκων τὰ περὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάσης παρρησίας ἀκωλύτως.

Ἄλληλουΐα, Ἦχος πλ. Δ'.

Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω, καὶ προσελάβου Κύριε.

ΚΥΡΙΑΚΗ Η. ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

ΕΝ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τὰ παρόντα Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος Β'.

Ἐτίχ. Α'. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἐτίχ. Β'. Οὐκ εἰσὶ λαλιαί, οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἐτίχ. Γ'. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν. πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Β'. Ἦχος ὁ αὐτός.

Δημόσια Κένου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως.

Ἰ, Παράκλητε ἀγαθέ.

Στίχ. Β'. Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ Ἁγίου.

Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ.

Στίχ. Γ'. Μνησθεὶν πάσης δυσίας σου, καὶ τὸ ὀλοκαύτωμά σου πιανάτω.

Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς, καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἄντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. Δ'.

Στίχ. Α'. Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ Βασιλεύς.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. Β'. Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. Γ'. Ἐΐσηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Εἰσοδικ. Ὑψώθητι Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου. Ἄσομεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Ἀπολυτ. Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκ. Ὅτε καταβαῖς τὰς γλώσσας συνέχεε.

Ἄντι τοῦ Τρισαγίου,

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα

Ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς Π

ἦσαν ἅπαντες οἱ Ἀπόστολοι ὁμοθυμαδόν

Καὶ ἐγένετο ἄφνω ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἦν

μένης πνοῆς βιαίας, καὶ ἐπλήρωσεν ὅλον τὸν οἶκον, οὗ ἦσαν καθήμενοι. Καὶ ὠφθησαν αὐτοῖς διαμεριζόμεναι γλώσσαι ὡσεὶ πυρὸς, ἐκάθισέ τε ἐφ' ἓνα ἕκαστον αὐτῶν. Καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος ἁγίου, καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέροις γλώσσαις, καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐδίδου αὐτοῖς ἀποφθεγγεσθαι. Ἦσαν δὲ ἐν Ἱερουσαλὴμ κατοικῆντες Ἰουδαῖοι, ἄνδρες εὐλαβεῖς, ἀπὸ παντὸς ἔθνους τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανόν. Γενομένης δὲ τῆς φωνῆς ταύτης, συνῆλθε τὸ πλῆθος, καὶ συνεχύθη, ὅτι ἤκουον εἰς ἕκαστος τῆ ἰδίᾳ διαλέκτῳ λαλούντων αὐτῶν. Ἐξίσταντο δὲ πάντες, καὶ ἐθαύμαζον, λέγοντες πρὸς ἀλλήλους: "Οὐκ ἰδὲ πάντες ἑτοί εἰσιν οἱ λαλῶντες Γαλιλαῖοι; Καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἕκαστος τῆ ἰδίᾳ διαλέκτῳ ἡμῶν, ἐν ἧ ἐγεννήθημεν; Πάρσοι καὶ Μῆδοι καὶ Ἐλαμίται, καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν Μεσοποταμίαν, Ἰβδαίαν τε καὶ Καππαδοκίαν, Πόντον καὶ τὴν Ἀσίαν, Φρυγίαν τε καὶ Παμφυλίαν, Αἴγυπτον, καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην, καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες Ῥωμαῖοι, Ἰουδαῖοί τε καὶ προσήλυτοι, Κρήτες καὶ Ἄραβες, ἀκούομεν λαλούντων αὐτῶν ταῖς ἡμετέροις γλώσσαις τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ".

Ἄλληλουῖα, Ἦχος Α'.

Τῷ λόγῳ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν.

Στίχ. Ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν ὁ Κύριος.

Κοινωνικόν.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

ΤΑΟΣ ΤΩΝ ΠΡΑΞΕΩΝ.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΑΥΛΟΥ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Α΄

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ.

Προκείμενον, Ἦχος Α΄.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Στίχ. Πρὸς σὲ Κύριε κενράξομαι ὁ Θεός μου.

Πρὸς Κολασσαεῖς Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αἱ δὲ ἀδελφοί, ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε (ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐν πάσῃ ἀγαθῶσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ), δοκιμάζοντες τί ἐστὶν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ. Καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκοτούς, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε. Τὰ γὰρ κρυφῆ γινόμενα ὑπ' αὐτῶν, αἰσχρὸν ἐστὶ καὶ λέγειν. Τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς φανεροῦνται. Πᾶν γὰρ τὸ φανερούμενον φῶς ἐστὶ. Διὸ λέγει: «Ἐγειραι ὁ καθευδῶν, καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἐπιφάνυσαι σοὶ ὁ Χριστός». Βλέπετε οὖν πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε· μὴ ὡς ἄσοφοι, ἀλλ' ὡς σοφοί, ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν, ὅτι αἱ ἡμέραι κνηραὶ εἰσι. Διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ συνιέντες τί τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου. Καὶ μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ, ἐν ᾧ ἐστὶν ἀσωτία, ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν πνεύματι, λαλοῦντες ἑαυτοῖς ψαλμοὺς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ᾄδοντες ᾠδόντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.

Δημοσθένειον, Ἦχος Β΄.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἔλεος σου.

Τῆ ΤΡΙΤῆ ΤΗΣ Α΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Προκείμενον, Ἦχος Γ΄.

Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ.
Στίχ. Τῷ λόγῳ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνόγνωσμα.

Παῦλος δοῦλος Ἰησοῦ Χριστοῦ, κλητὸς Ἀπόστολος,
ἀφωρισμένος εἰς εὐαγγέλιον Θεοῦ, ὃ προεπηγγείλατο
διὰ τῶν Προφητῶν αὐτοῦ ἐν Γραφαῖς ἀγίαις, περὶ τοῦ
Υἱοῦ αὐτοῦ, τοῦ γενομένου ἐκ σπέρματος Δαβὶδ κατὰ
σάρκα, τοῦ ὀρισθέντος Υἱοῦ Θεοῦ ἐν δυνάμει, κατὰ
Πνεῦμα ἀγιωσύνης, ἐξ ἀναστάσεως νεκρῶν, Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, δι' οὗ ἐλάβομεν χάριν καὶ ἀπο-
στολὴν εἰς ὑπακοὴν πίστεως, ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν,
ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, ἐν οἷς ἐστὲ καὶ ὑμεῖς κλητοὶ
Ἰησοῦ Χριστοῦ· πᾶσι τοῖς οὖσιν ἐν Ῥώμῃ ἀγαπητοῖς
Θεοῦ, κλητοῖς ἀγίοις: Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ
Πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐ θέλω δὲ
ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὅτι πολλάκις προεθέμην ἐλθεῖν
πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἐκωλύθη ἄχρι τοῦ δεῦρο, ἵνα καρπὸν
τινα σχῶ καὶ ἐν ὑμῖν, καθὼς καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς ἔθνε-
σιν. Ἕλλησὶ τε καὶ βαρβάροις, σοφοῖς τε καὶ ἀνοήτοις
ὀφειλέτης εἰμί· οὕτω τὸ κατ' ἐμὲ πρόθετον καὶ ὑμῖν
τοῖς ἐν Ῥώμῃ εὐαγγελίσασθαι. Οὐ γὰρ ἐπαισχύνομαι
τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ· δυνάμις γὰρ Θεοῦ ἐστὶν
εἰς σωτηρίαν παντὶ τῷ πιστεύοντι, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον
καὶ Ἕλληνι. Δικαιοσύνη γὰρ Θεοῦ ἐν αὐτῷ ἀποκαλύ-
ἐκ πίστεως εἰς πίστιν, καθὼς γέγραπται:

« ἴσως ἐκ πίστεως ζήσεται ».

Ἀλληλουῖα, Ἦχος πλ. Δ΄.

Δημόσιον Κεντρικὴν Βιβλιοθήκη Βέροιας

ὑρεῖ, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσσομαι.

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ ΤΗΣ Α'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἄδελφοί, ἀποκαλύπτεται ὀργὴ Θεοῦ ἀπ' οὐρανοῦ ἐπὶ πᾶσαν ἀσέβειαν καὶ ἀδικίαν ἀνθρώπων, τῶν τὴν ἀλήθειαν ἐν ἀδικίᾳ κατεχόντων· διότι τὸ γνωστὸν τοῦ Θεοῦ, φανερόν ἐστιν ἐν αὐτοῖς· ὁ γὰρ Θεὸς αὐτοῖς ἐφάνερωσε. Τὰ γὰρ ἀόρατα αὐτοῦ ἀπὸ κτίσεως κόσμου, τοῖς ποιήμασι νοούμενα καθοραῖται, ἢ τε αἰδίου αὐτοῦ δύνამις καὶ Δειότης, εἰς τὸ εἶναι αὐτοὺς ἀναπολογήτους· διότι γνόντες τὸν Θεόν, οὐχ ὡς Θεὸν ἐδόξασαν ἢ εὐχαρίστησαν, ἀλλ' ἐματαιώθησαν ἐν τοῖς διαλογισμοῖς αὐτῶν, καὶ ἐσκοτίσθη ἡ ἀσύνετος αὐτῶν καρδιά. Φάσκοντες εἶναι σοφοὶ ἐμωράνθησαν. Καὶ ἠλλάξαν τὴν δόξαν τοῦ ἀφθάρτου Θεοῦ ἐν ὁμοιώματι εἰκόνος φθαρτοῦ ἀνθρώπου καὶ πετεινῶν καὶ τετραπόδων καὶ ἐρπετῶν. Διὸ καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν καρδιῶν αὐτῶν εἰς ἀκαθαρσίαν, τοῦ ἀτιμάζεσθαι τὰ σώματα αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς· οἱ τινες μετήλλαξαν τὴν ἀλήθειαν τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ ψεύδει, καὶ ἐσεβάσθησαν καὶ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει παρά τὸν κτίσαντα, ὅς ἐστιν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Διὰ τοῦτο παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς εἰς πάσῃ ἀτιμίᾳ· αἷτε γὰρ θῆλειαι αὐτῶν μετήλλαξαν τὴν φυσικὴν χρῆσιν εἰς τὴν παρά φύσιν· ὁμοίως τε καὶ οἱ ἄρρένες ἀφέντες τὴν φυσικὴν χρῆσιν τῆς θηλείας, ἐξεκαύθησαν ἐν τῇ ὀρέξει αὐτῶν εἰς ἀλλήλους, ἄρσενες ἐν ἄρσεσι τὴν ἀσχημοσύνην κατεργαζόμενοι, καὶ τὴν ἀντιμισθίαν, ἣν ἔδει, τῆς πλάνης αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς ἀπολαμβάνει.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ Α΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Ἐρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, καθὼς οὐκ ἔδοκίμασαν οἱ ἀσεβεῖς τὸν Θεὸν ἔχειν ἐν ἐπιγνώσει, παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς εἰς ἀδόκιμον νοῦν, ποιεῖν τὰ μὴ κατὰ θεὸν· πεπληρωμένους πάσῃ ἀδικίᾳ, πορνείᾳ, πονηρίᾳ, πλεονεξίᾳ, κακίᾳ· μεστὸὺς φθόνου, φόβου, ἔριδος, δόλου, κακοσηθείας· ψιθυριστὰς, καταλάλους, θεοστυγεῖς, ὑβριστὰς, ὑπερφάνους, ἀλαζόνας, ἐφευρετὰς κακῶν, γονεῦσιν ἀπεθεῖς, ἀσυνέτους, ἀσυνιδέτους, ἀστόργους, ἀσπόνδους, ἀνελήμονας. Οἱ τινες τὸ δικαίωμα τοῦ Θεοῦ ἐπιγινόντες (ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες ἄξιοι θανάτου εἰσὶν), οὐ μόνον αὐτὰ ποιοῦσιν, ἀλλὰ καὶ συνευδοκοῦσι τοῖς πράσσουσιν. Διὸ ἀναπολόγητος εἶ, ὃ ἄνθρωπε, πᾶς ὁ κρίνων· ἐν ᾧ γὰρ κρίνεις τὸν ἕτερον, σεαυτὸν κατακρίνεις· τὰ γὰρ αὐτὰ πράσσεις ὁ κρίνων. Οἴδαμεν δὲ ὅτι τὸ κρίμα τοῦ Θεοῦ ἐστὶ κατὰ ἀλήθειαν ἐπὶ τοὺς τὰ τοιαῦτα πράσσοντας. Λογίζῃ δὲ τοῦτο, ὃ ἄνθρωπε, ὁ κρίνων τοὺς τὰ τοιαῦτα πράσσοντας, καὶ ποιῶν αὐτὰ, ὅτι σὺ ἐκφεύξῃ τὸ κρίμα τοῦ Θεοῦ; Ἡ τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητος αὐτοῦ, καὶ τῆς ἀνοχῆς, καὶ τῆς μακροθυμίας καταφρονεῖς, ἀγνοῶν ὅτι τὸ χρηστὸν τοῦ Θεοῦ εἰς μετάνοιάν σε ἄγει; Κατὰ δὲ τὴν σιληρότητά σου καὶ ἀμετανόητον καρδίαν, θησαυρίζεις σεαυτῷ ὀργὴν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς καὶ ἀποκαλύψεως καὶ δικαιοκρισίας· ὃς ἀποδώσει ἐκάστω κατὰ τὰ ἔργα· κατ' ὑπομονὴν ἔργου ἀγαθοῦ δόξαν ἠθαρσίαν ζητοῦσι, ζωὴν αἰώνιον· τοῖς δὲ ἀπειθοῦσιν μὲν τῇ ἀληθείᾳ, πειθοῦσιν ἔργου ὑπέρβουλον ἔργον ὑπερβουλὸν καὶ ὀργή. Θλίψις καὶ στενοχωρία τῆς ψυχῆς ἀνθρώπου τοῦ κατεργαζομένου τὴν ἁμαρτίαν καὶ ἔργον τοῦ κατεργαζομένου τὸ πρῶτον καὶ Ἕλληνας.

Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ Τῆς Α'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ὅταν τὰ ἔθνη τὰ μὴ νόμον ἔχοντα, φύσει τὰ τοῦ νόμου ποιῆ, οὗτοι νόμον μὴ ἔχοντες, ἑαυτοῖς εἰσι νόμος· οἱ τινες ἐνδείκνυνται τὸ ἔργον τοῦ νόμου γραπτὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, συμμαρτυρούσης αὐτῶν τῆς συνειδήσεως, καὶ μεταξύ ἀλλήλων τῶν λογισμῶν κατηγορούντων, ἢ καὶ ἀπολογουμένων, ἐν ἡμέρᾳ ὅτε κρινεῖ ὁ θεὸς τὰ κρυπτά τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἴδὲ, σὺ Ἰουδαῖος ἐπονομάζῃ, καὶ ἐπαναπαύῃ τῷ νόμῳ, καὶ καυχᾶσαι ἐν θεῷ, καὶ γινώσκεις τὸ θελημα, καὶ δοκιμάζεις τὰ διαφέροντα, κατηχούμενος ἐκ τοῦ νόμου· πέποιθάς τε σεαυτὸν ὁδηγὸν εἶναι τυφλῶν, φῶς τῶν ἐν σκότει, παιδευτὴν ἀφρόνων, διδάσκαλον νηπίων, ἔχοντα τὴν μὴ ὀφθαλμῶν τῆς γνώσεως καὶ τῆς ἀληθείας ἐν τῷ νόμῳ. Ὁ οὖν διδάσκων ἕτερον, σεαυτὸν οὐ διδάσκεις; ὁ κηρύσσων μὴ κλέπτειν, κλέπτεις; ὁ λέγων μὴ μοιχεύειν, μοιχεύεις; ὁ βδελυσσόμενος τὰ εἰδῶλα, ἱεροσυλεῖς; ὅς ἐν νόμῳ καυχᾶσαι, διὰ τῆς παραβάσεως τοῦ νόμου τὸν θεὸν ἀτιμάζεις: Τὸ γὰρ ὄνομα τοῦ θεοῦ δι' ὑμᾶς βλασφημεῖται ἐν τοῖς ἔθνεσι, καθὼς γέγραπται. Περιτομή μὲν γὰρ ὠφελεῖ, εἰν νόμον πράξεως· εἰν δὲ παραβάτης νόμου ἧς, ἢ περιτομή σου ἀκροβυστία γέγονεν. Εἰν οὖν ἢ ἀκροβυστία τὰ δικαιοῦματα τοῦ νόμου φυλάσσει, οὐχὶ ἢ ἀκροβυστία αὐτοῦ εἰς περιτομὴν λογισθήσεται; Καὶ κρινεῖ ἢ ἐκ φύσεως ἀκροβυστία, τὸν νόμον τελοῦσα, σὲ τὸν διὰ γραμμᾶτος καὶ περιτομῆς παραβάτην τοῦ νόμου. Οὐ γὰρ ὁ ἐν τῷ νόμῳ δαῖός ἐστιν, οὐ δὲ ἢ ἐν τῷ φανερωῖ ἐν σαρ

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῶ ΤΗΣ Α'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αἱ δὲ ἀδελφοί, χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Πρῶτον μὲν εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ πάντων ὑμῶν, ὅτι ἡ πίστις ὑμῶν καταγγέλλεται ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Μάρτυς γὰρ μου ἐστὶν ὁ Θεὸς, ὃς λατρεύω ἐν τῷ πνεύματί μου, ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, ὡς ἀδιαλείπτως μνεΐαν ὑμῶν ποιῶμαι, πάντοτε ἐπὶ τῶν προσευχῶν μεθεόμενος, εἶπως ἤδη ποτέ εὐδομήσωμαι ἐν τῷ θέλῃματι τοῦ Θεοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς. Ἐπιποθῶ γὰρ ἰδεῖν ὑμᾶς, ἵνα τι μεταδῶ χάρισμα ὑμῖν πνευματικόν, εἰς τὸ στηριχθῆναι ὑμᾶς· τοῦτο δὲ ἐστὶ συμπαρακληθῆναι ἐν ὑμῖν, διὰ τῆς ἐν ἀλλήλοις πίστεως ὑμῶν τε καὶ ἐμοῦ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΤΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ.

Ἐωθινόν Α'. Προκείμενον, Ἦχος πλ. Δ'.

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αἱ δὲ ἀδελφοί, οἱ Ἅγιοι πάντες διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύνάμει πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμύναν ἄλλοτριῶν. Ἐλαβον γυναῖκες ἐξ ἀνάγκης νεκρῶν αὐτῶν. Ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν δεχόμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττωτύχωσιν. Ἄλλοι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ

μαστίγων πείραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς. Ἐλιθάσθησαν, ἐπίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον, περιῆλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερέμενοι, θλιβόμενοι, κακισχήμενοι (ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος), ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὁπάϊς τῆς γῆς. Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως, οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν τρεῖτον τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι. Τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς, τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα, καὶ τὴν εὐπερίστατον ἀμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγόν, καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν.

Ἄλληλουῖα, Ἦχος Δ'.

Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν. Στίχ. Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων.

Τῆ Δεύτερα τῆς β'. εβδομάδος.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, οὐχ ὁ ἐν τῷ φανερῷ Ἰουδαῖός ἐστιν, οὐδὲ ἢ ἐν τῷ φανερῷ ἐν σαρκί, περιτομή· ἀλλ' ὁ ἐν τῷ κρυπτῷ Ἰουδαῖος, καὶ περιτομή καρδίας ἐν πνεύματι, οὐ γράμματι· οὗ ὁ ἔπαινος οὐκ ἐξ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐκ τοῦ Θεοῦ. Τί οὖν τὸ περισσὸν τοῦ Ἰουδαίου; ἢ τίς ἢ ὠφέλεια τῆς περιτομῆς; Πολύ, κατὰ πάντα τρόπον. Πρῶτον μὲν γὰρ ὅτι ἐπιστεύθησαν τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ. Τί γὰρ, εἰ ἠπίστησάν τινες; μὴ ἢ ἀπίστια αὐτῶν τὴν πίστιν τοῦ Θεοῦ καταργήσει; Μὴ γένοιτο! Γενέσθω δὲ Θεὸς ἀληθὴς, πᾶς δὲ ἄνθρωπος ψεύστης, καθὼς γέπται: «Ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις νικῆσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε». Εἰ δὲ ἢ Θεοῦ δικαιοσύνην συνίστησι, τί ἐροῦμεν Θεός, ὁ ἐπιφέρων τὴν ὀργήν; (κατὰ

Μὴ γένοιτο! ἐπεὶ πῶς κρινεῖ ὁ Θεὸς τὸν κόσμον; Ἐπεὶ γὰρ ἡ ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ ἔμῳ ψεύσματι ἐπερίσσευσεν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ, τί ἔτι καὶ γὰρ ὡς ἀμαρτωλὸς κρίνομαι; Καὶ μὴ (καθὼς βλασφημούμεθα, καὶ καθὼς φασὶ τινες ἡμᾶς λέγειν) ὅτι ποιήσωμεν τὰ κακὰ, ἵνα ἔλθῃ τὰ ἀγαθὰ, ὧν τὸ κρίμα ἐνδικόν ἐστιν. Τί ἔτι; προσχόμεθα; Οὐ πάντως· προητιασάμεθα γὰρ Ἰουδαίους τε καὶ Ἕλληνας, πάντας ὑφ' ἀμαρτίαν εἶναι καθὼς γέγραπται: «Ὅτι οὐκ ἔστι δίκαιος οὐδὲ εἷς. Οὐκ ἔστιν ὁ συνίων, οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὸν Θεόν. Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν· οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός. Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν· ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολοιοῦσαν· ἴος ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν· ὧν τὸ στόμα ἀράς καὶ πικρίας γέμει. Ὁξεῖς οἱ πόδες αὐτῶν ἐκχέαι αἷμα. Σύντριμμα καὶ ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν. Καὶ ὁδὸν εἰρήνης οὐκ ἔγνωσαν. Οὐκ ἔστι φόβος Θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν».

Τῆ ΤΡΙΤῆ Τῆς Β'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, τῷ ἐργαζομένῳ ὁ μισθὸς οὐ λογίζεται κατὰ χάριν, ἀλλὰ κατὰ τὸ ὀφείλημα. Τῷ δὲ μὴ ἐργαζομένῳ, πιστεύοντι· δὲ ἐπὶ τὸν δικαιοῦντα τὸν ἀσεβῆ, λογίζεται ἡ πίστις αὐτοῦ εἰς δικαιοσύνην. Καθάπερ καὶ Δαβὶδ λέγει τὸν μακαρισμὸν τοῦ ἀνθρώπου, ὃς ὁ Θεὸς λογίζεται δικαιοσύνην χωρὶς ἔργων: «Μακάριοι, ὧν ἀφέθησαν ἁμαρτίαι, καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἀμαρτίαι. Μακάριοι, οἳ οὐ λογίσθηται Κύριος ἀμαρτίαν». Ὁμοίως καὶ ἐπὶ τὴν περιτομὴν, ἢ καὶ ἐπὶ τὴν ἀκροβυστία· ἐν γὰρ ὅτι ἐλογίσθη τῷ Ἀβραάμ ἀκροβυστία· Πῶς οὖν ἐλογίσθη; ἐν περιτομῇ; Οὐκ ἐν περιτομῇ, ἀλλ' ἐν ἀκροβυστίᾳ· Οὐκ ἐν περιτομῇ, ἀλλ' ἐν ἀκροβυστίᾳ.

Δημόσια Κε...

τῆς δικαιοσύνης τῆς πίστεως τῆς ἐν τῇ ἀκροβυστίᾳ, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πατέρα πάντων τῶν πιστευόντων δι' ἀκροβυστίας, εἰς τὸ λογισθῆναι καὶ αὐτοῖς τὴν δικαιοσύνην. Καὶ πατέρα περιτομῆς τοῖς οὐκ ἐν περιτομῆς μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς στοιχοῦσι τοῖς ἴχνεσι τῆς ἐν τῇ ἀκροβυστίᾳ πίστεως τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ.

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ ΤΗΣ Β'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, οὐ διὰ νόμου ἢ ἐπαγγελία τῷ Ἀβραάμ, ἢ τῷ σπέρματι αὐτοῦ, τὸ κληρονόμον αὐτὸν εἶναι τοῦ κόσμου, ἀλλὰ διὰ δικαιοσύνης πίστεως. Εἰ γὰρ οἱ ἐκ νόμου κληρονόμοι, κενένωται ἡ πίστις, καὶ κατήρηται ἡ ἐπαγγελία· ὁ γὰρ νόμος ὀργὴν κατεργάζεται· οὐ γὰρ οὐκ ἔστι νόμος, οὐδὲ παράβασις. Διὰ τοῦτο ἐκ πίστεως, ἵνα κατὰ χάριν, εἰς τὸ εἶναι βεβαίαν τὴν ἐπαγγελίαν παντὶ τῷ σπέρματι, οὐ τῷ ἐκ τοῦ νόμου μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ ἐκ πίστεως Ἀβραάμ, ὅς ἐστι πατὴρ πάντων ἡμῶν, κατὰ γέγραπται: « Ὅτι πατέρα πολλῶν ἐθνῶν τέθεικά σε ». Κατέναντι οὖν ἐπίστευσε Θεοῦ, τοῦ ζωοποιούντος τοὺς νεκροὺς, καὶ καλοῦντος τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα. Ὅς παρ' ἐλπίδα ἐπ' ἐλπίδι ἐπίστευσεν, εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸν πατέρα πολλῶν ἐθνῶν, κατὰ τὸ εἰρημένον: « Οὕτως ἔσται τὸ σπέρμα σου ». Καὶ μὴ ἀσπενήσας τῇ πίστει, οὐ κατενόησε τὸ ἑαυτοῦ σῶμα ἢ ἦν νεκρωμένον, ἑκατονταετῆς που ὑπάρχων, καὶ τὴν νεκρωσιν τῆς μητρὸς Σάρρας. Εἰς δὲ τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Θεοῦ, οὐ διεκρίθη τῇ ἀπιστίᾳ, ἀλλ' ἐνεδυναμώθη τῇ πίστει, δούς δόξαν τῷ Θεῷ· καὶ πληροφορηθεὶς ὅτι ἐπήγγελται, δυνατὸς ἔστι καὶ ποιῆσαι. Διότι σθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. Οὐκ ἐγράφη δὲ νόμον « Ὅτι ἐλογίσθη αὐτῷ », ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ λογίζεσθαι, τοῖς πιστεύουσιν ἐπὶ τὸν

14 ΕΠΙΣΤ. ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΡΙΟΔ. Α'.
τὸν Κύριον ἡμῶν ἐκ νεκρῶν, ὅς παρεδόθη διὰ τὰ παρα-
πτώματα ἡμῶν, καὶ ἠγέρθη διὰ τὴν δικαίωσιν ἡμῶν.

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ Τῆς Β'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

9. **Α**δελφοί, εἰ ἐχθροὶ ὄντες κατηλλάγημεν τῷ Θεῷ διὰ
10. τοῦ θανάτου τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, πολλῶ μᾶλλον κατα-
λαγέντες σωθησόμεθα ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ. Οὐ μόνον δέ,
ἀλλὰ καὶ καυχώμενοι ἐν τῷ Θεῷ, διὰ τῆς Κυρίας ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ νῦν τὴν καταλλαγὴν ἐλάβομεν.
Διὰ τῆτο ὡσπερ δι' ἐνὸς ἀνθρώπου ἡ ἁμαρτία εἰς τὸν
κόσμον εἰσῆλθε, καὶ διὰ τῆς ἁμαρτίας ὁ θάνατος, καὶ
ὕτως εἰς πάντας ἀνθρώπους ὁ θάνατος διῆλθεν, ἐφ' ᾧ
πάντες ἥμαρτον. Ἄχρι γὰρ νόμος ἁμαρτία ἦν ἐν κόσμῳ
ἁμαρτία δὲ οὐκ ἐλλογεῖται, μὴ ὄντος νόμου. Ἄλλ' ἐβα-
σίλευσεν ὁ θάνατος ἀπὸ Ἀδάμ μέχρι Μωσέως, καὶ ἐπι-
τοὺς μὴ ἁμαρτήσαντας ἐπὶ τῷ ὁμοιώματι τῆς παραβά-
σεως Ἀδάμ, ὅς ἐστι τύπος τοῦ μέλλοντος. Ἄλλ' οὐχ ὡς
τὸ παράπτωμα, οὕτω καὶ τὸ χάρισμα· εἰ γὰρ τῷ τοῦ
ἐνὸς παραπτώματι οἱ πολλοὶ ἀπέθανον, πολλῶ μᾶλλον
ἢ χάρις τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ δωρεὰ ἐν χάριτι τῇ τοῦ ἐνὸς
ἀνθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς τὴς πολλὰς ἐπερίσσευσε.
Καὶ οὐχ ὡς δι' ἐνὸς ἁμαρτήσαντος, τὸ δῶρημα· τὸ μὲν
γὰρ κρίμα ἐξ ἐνὸς εἰς κατάκριμα· τὸ δὲ χάρισμα ἐκ
πολλῶν παραπτωμάτων εἰς δικαίωμα.

Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ Τῆς Β'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

ἢ ἐνὸς παραπτώματι ὁ θάνατος
ἐνός, πολλῶ μᾶλλον οἱ τὴν περισ-
σῆς τῆς δωρεᾶς τῆς δικαιοσύνης λαμ-
βάνουσιν διὰ τοῦ ἐνός Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ εἰς ἓν παράπτωμα, εἰς πάντας

ἀνθρώπους εἰς κατάκριμα, οὕτω καὶ δι' ἐνὸς δικαιοῦ-
ματος, εἰς πάντας ἀνθρώπους, εἰς δικαίωσιν ζωῆς.
Ὡς περ γὰρ διὰ τῆς παρακοῆς τοῦ ἐνὸς ἀνθρώπου,
ἁμαρτωλοὶ κατεστάθησαν οἱ πολλοί, οὕτω καὶ διὰ
τῆς ὑπακοῆς τοῦ ἐνὸς, δίκαιοι κατασταθήσονται οἱ
πολλοί. Νόμος δὲ παρεισήληθεν, ἵνα πλεονάσῃ τὸ πα-
ράπτωμα. Οὐ δὲ ἐπλέονασεν ἡ ἁμαρτία, ὑπερεπερίσ-
σευσεν ἡ χάρις ἵνα ὥσπερ ἐβασίλευσεν ἡ ἁμαρτία ἐν
τῷ θανάτῳ, οὕτω καὶ ἡ χάρις βασιλεύσῃ διὰ δικαιο-
σύνης εἰς ζωὴν αἰώνιον, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου
ἡμῶν. Τί οὖν ἐροῦμεν; ἐπιμενοῦμεν τῇ ἁμαρτίᾳ, ἵνα
ἡ χάρις πλεονάσῃ; μὴ γένοιτο! Οἱ τινες ἀπεθάνομεν
τῇ ἁμαρτίᾳ, πῶς ἔτι ζήσομεν ἐν αὐτῇ;

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῶ ΤΗΣ Β'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, οἶδαμεν ὅτι ὅσα ὁ νόμος λέγει, τοῖς ἐν τῷ
νόμῳ λαλεῖ, ἵνα πᾶν στόμα φραγῆ, καὶ ὑπόδικος γέ-
νηται πᾶς ὁ κόσμος τῷ Θεῷ. Διότι ἐξ ἔργων νόμου
οὐ δικαιοθήσεται πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον αὐτοῦ· διὰ γὰρ
νόμου ἐπίγνωσις ἁμαρτίας. Νυνὶ δὲ χωρὶς νόμου δι-
καιосύνη Θεοῦ πεφανέρωται, μαρτυρουμένη ὑπὸ τοῦ
νόμου, καὶ τῶν προφητῶν. Δικαιοσύνη δὲ Θεοῦ διὰ
πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς πάντας καὶ ἐπὶ πάντας
τοὺς πιστεύοντας· οὐ γὰρ ἔστι διαστολή. Πάντες γὰρ
ἥμαρτον, καὶ ὑξεροῦνται τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, δικαιοῦ-
μενοι δωρεὰν τῇ αὐτῇ χάριτι, διὰ τῆς ἀπολυτρώσεως
τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃν προέθετο ὁ Θεὸς ἰλαστήριον
διὰ τῆς πίστεως ἐν τῷ αὐτῇ αἵματι, εἰς ἐνδειξιν τῆς
δικαιοσύνης αὐτῆς, διὰ τὴν πάρεσιν τῶν προ-
ἁμαρτημάτων, ἐν τῇ ἀνοχῇ τοῦ Θεοῦ,
τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ, ἐν τῷ νῦν καιρῷ
αὐτὸν δίκαιον, καὶ δικαιοῦντα τὸν ἐ-

ΚΥΡΙΑΚΗ ΔΕΥΤΕΡΑ. ΕΩΘΙΝΟΝ Β΄.

Προκείμενον, Ἦχος Α΄.

Γένοιτο Κύριε τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς.

Στίχ. Ἀγαλλιάσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, δόξα καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθόν, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἑλληνι. Οὐ γάρ ἐστι προσωποληψία παρὰ τῷ Θεῷ. Ὅσοι γὰρ ἀνόμως ἤμαρτον, ἀνόμως καὶ ἀπολλύνται· καὶ ὅσοι ἐν νόμῳ ἤμαρτον, διὰ νόμου κριθήσονται. Οὐ γὰρ οἱ ἀκροαταὶ τοῦ νόμου δίκαιοι παρὰ τῷ Θεῷ, ἀλλ' οἱ ποιηταὶ τῆ νόμου δικαιωθήσονται. Ὅταν γὰρ ἔθνη τὰ μὴ νόμον ἔχοντα, φύσει τὰ τῆ νόμου ποιῇ, οὗτοι νόμον μὴ ἔχοντες, ἑαυτοῖς εἰσι νόμος· οἱ τινες ἐνδείκνυνται τὸ ἔργον τοῦ νόμου γραπτὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, συμμαρτυρούσης αὐτῶν τῆς συνειδήσεως, καὶ μεταξύ ἀλλήλων τῶν λογισμῶν κατηγορούντων, ἢ καὶ ἀπολογουμένων, ἐν ἡμέρᾳ ὅτε κρινεῖ ὁ Θεὸς τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὸ Εὐαγγέλιόν μου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Α΄.

Ὁ Θεὸς ὁ διδοὺς ἐκδικήσεις ἐμοί.

Στίχ. Μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τοῦ βασιλείως.

Τῆ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Γ΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

ἰσκουσι νόμον λαλῶ, ὅτι ὁ νόμος του, ἐφ' ὅσον χρόνον ζῆ. Ἡ γὰρ ὕντι ἀνδρὶ δέδεται νόμῳ· εἰν δὲ ἀήρηγται ἀπὸ τῆ νόμου τῆ ἀνδρός.

Ἄρα οὖν ζῶντος τοῦ ἀνδρός, μοιχαλῖς χρηματίσει, εἰάν γένηται ἀνδρὶ ἑτέρῳ· εἰάν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ, ἐλευθέρᾳ ἐστὶν ἀπὸ τοῦ νόμου τοῦ μὴ εἶναι αὐτὴν μοιχαλίδα, γενομένην ἀνδρὶ ἑτέρῳ. Ὅστε, ἀδελφοί μου, καὶ ὑμεῖς ἐθανατώσθητε τῷ νόμῳ διὰ τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ γενέσθαι ἡμᾶς ἑτέρῳ τῷ ἐκ νεκρῶν ἐγερθέντι, ἵνα καρποφορήσωμεν τῷ Θεῷ. Ὅτε γὰρ ἦμεν ἐν τῇ σαρκί, τὰ παθήματα τῶν ἁμαρτιῶν τὰ διὰ τοῦ νόμου ἐνηργεῖτο ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν, εἰς τὸ καρποφορῆσαι τῷ θανάτῳ· νυνὶ δὲ κατηργήθημεν ἀπὸ τοῦ νόμου, ἀποθανόντες ἐν ᾧ κατειχόμεθα, ὥστε θελεύειν ἡμᾶς ἐν καινότητι πνεύματος, καὶ οὐ παλαιότητι γραμματος. Τί οὖν ἐροῦμεν; ὁ νόμος ἁμαρτία; Μὴ γένοιτο! ἀλλὰ τὴν ἁμαρτίαν οὐκ ἔγνω, εἰμὴ διὰ νόμου· τὴν τε γὰρ ἐπιθυμίαν οὐκ ἤδειν, εἰμὴ ὁ νόμος ἔλεγεν: « Οὐκ ἐπιθυμήσεις ». Ἀφορμὴν δὲ λαβοῦσα ἡ ἁμαρτία, διὰ τῆς ἐντολῆς κατειργάσατο ἐν ἐμοὶ πᾶσαν ἐπιθυμίαν· χωρὶς γὰρ νόμου, ἁμαρτία νεκρά. Ἐγὼ δὲ ἔζων χωρὶς νόμου ποτέ· ἐλθούσης δὲ τῆς ἐντολῆς, ἡ ἁμαρτία ἀνέζησεν· ἐγὼ δὲ ἀπέθανον· καὶ εὗρέθη μοι ἡ ἐντολὴ ἢ εἰς ζωὴν αὕτη εἰς θάνατον. Ἡ γὰρ ἁμαρτία ἀφορμὴν λαβοῦσα διὰ τῆς ἐντολῆς, ἐξηπάτησέ με, καὶ δι' αὐτῆς ἀπέκτεινεν. Ὅστε ὁ μὲν νόμος ἅγιος, καὶ ἡ ἐντολὴ ἁγία καὶ δίκαια καὶ ἀγαθή. Τὸ οὖν ἀγαθὸν ἐμοὶ γέγονε θάνατος; Μὴ γένοιτο! ἀλλὰ ἡ ἁμαρτία, ἵνα φανῇ ἁμαρτία διὰ τοῦ ἀγαθοῦ μοι κατεργαζομένη θάνατον, ἵνα γένηται κατ' ὑπερβολὴν ἁμαρτωλὸς ἡ ἁμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς.

Τῆ ΤΡΙΤῆ ΤΗΣ Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Ἀδελφοί, οἶδαμεν ὅτι ὁ νόμος πνευματικῶν γὰρ δὲ σαρκικός εἰμι, πεπραγμένος ὑπὸ τῆς Βέροιας
Ὅ γὰρ κατεργάζομαι, οὐ γινώσκω·

τῆτο πράσσω, ἀλλ' ὃ μισῶ, τῆτο ποιῶ. Εἰ δὲ ὃ οὐ θέλω, τοῦτο ποιῶ, σύμφημι τῷ νόμῳ, ὅτι καλός. Νυνὶ δὲ ἔτι ἐγὼ κατεργάζομαι αὐτό, ἀλλ' ἢ οἰκῆσα ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία. Οἶδα γὰρ ὅτι οὐκ οἶκῆι ἐν ἐμοὶ (τῆτέστιν ἐν τῇ σαρκί μου) ἀγαθόν· τὸ γὰρ θέλειν παράκειται μοι, τὸ δὲ κατεργάζεσθαι τὸ καλὸν οὐχ εὐρίσκω. Οὐ γὰρ, ὃ θέλω, ποιῶ ἀγαθόν, ἀλλ' ὃ οὐ θέλω κακόν, τοῦτο πράσσω. Εἶδὲ ὃ οὐ θέλω ἐγὼ τοῦτο ποιῶ, ἔτι ἐγὼ κατεργάζομαι αὐτό, ἀλλ' ἢ οἰκουῖσα ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία. Εὐρίσκω ἄρα τὸν νόμον τῷ θέλοντι ἐμοὶ ποιεῖν τὸ καλόν, ὅτι ἐμοὶ τὸ κακόν παράκειται. Συνῆδομαι γὰρ τῷ νόμῳ τοῦ Θεοῦ κατὰ τὸν ἔσω ἄνθρωπον· βλέπω δὲ ἕτερον νόμον ἐν τοῖς μέλεσί μου, ἀντιστρατευόμενον τῷ νόμῳ τοῦ νοῦ μου, καὶ αἰχμαλωτίζοντά με τῷ νόμῳ τῆς ἁμαρτίας, τῷ ὄντι ἐν τοῖς μέλεσί μου. Ταλαίπωρος ἐγὼ ἄνθρωπος! τίς με ῥύσεται ἐκ τοῦ σώματος τοῦ θανάτου τούτου; Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἄρα οὖν αὐτὸς ἐγὼ τῷ μὲν νοῖ δουλεύω νόμῳ Θεοῦ, τῇ δὲ σαρκί, νόμῳ ἁμαρτίας. Οὐδὲν ἄρα νῦν κατάκριμα τοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησῷ, μὴ κατὰ σάρκα περιπατοῦσιν, ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα. Ὁ γὰρ νόμος τοῦ πνεύματος τῆς ζωῆς ἐν Χριστῷ Ἰησῷ ἠλευθέρωσέ με ἀπὸ τῆ νόμου τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου.

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ Τῆς Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, ὁ νόμος τοῦ πνεύματος τῆς ζωῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἠλευθέρωσέ με ἀπὸ τοῦ νόμου τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου. Τὸ γὰρ ἀδύνατον τοῦ νόμου, ἐν ᾧ ἡσθέ-
 θεὸς τὸν ἑαυτοῦ Υἱὸν πέμψας ἐν ἁμαρτίας, καὶ περὶ ἁμαρτίας, κα-
 τὰ τὴν ἐν τῇ σαρκί, ἵνα τὸ δικαίωμα
 ἢ ἐν ἡμῖν τοῖς μὴ κατὰ σάρκα

περιπατῆσιν, ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα. Οἱ γὰρ κατὰ σάρκα ὄντες τὰ τῆς σαρκὸς φρονοῦσιν· οἱ δὲ κατὰ πνεῦμα, κατὰ τοῦ πνεύματος. Τὸ γὰρ φρόνημα τῆς σαρκὸς θάνατος· τὸ δὲ φρόνημα τοῦ πνεύματος, ζωὴ καὶ εἰρήνη. Διότι τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς, ἔχθρα εἰς Θεόν· τῷ γὰρ νόμῳ τοῦ Θεοῦ οὐχ ὑποτάσσεται οὐδὲ γὰρ δύναται. Οἱ δὲ ἐν σαρκὶ ὄντες Θεῷ ἀρέσαι οὐκ δύνανται. Ἕμεῖς δὲ οὐκ ἐστὲ ἐν σαρκὶ, ἀλλ' ἐν πνεύματι, εἶπερ πνεῦμα Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν. Εἶδέ τις πνεῦμα Χριστοῦ οὐκ ἔχει, οὗτος οὐκ ἐστὶν αὐτοῦ. Εἶδέ Χριστὸς ἐν ὑμῖν, τὸ μὲν σῶμα νεκρὸν δι' αἰμαρτίαν, τὸ δὲ πνεῦμα ζωὴ διὰ δικαιοσύνην. Εἶδέ τὸ πνεῦμα τοῦ ἐγείραντος Ἰησοῦν ἐκ νεκρῶν οἰκεῖ ἐν ὑμῖν, ὁ ἐγείρας τὸν Χριστὸν ἐκ νεκρῶν, ζωοποιήσκει καὶ τὰ θνητὰ σώματα ὑμῶν, διὰ τοῦ ἐνοικοῦντος αὐτοῦ πνεύματος ἐν ὑμῖν. Ἄρα οὖν, ἀδελφοί, ὀφειλέται ἐσμέν οὐ τῇ σαρκὶ τοῦ κατὰ σάρκα ζῆν. Εἰ γὰρ κατὰ σάρκα ζῆτε, μέλλετε ἀποθνήσκειν· εἶδέ πνεύματι τὰς πράξεις τοῦ σώματος θανατοῦτε, ζήσεσθε.

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ Τῆς Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, οἶδαμεν ὅτι πᾶσα ἡ κτίσις συστενάζει, καὶ ^Κ ^{Η'} συνωδίνει ἄχρι τοῦ νῦν. Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ τὴν ἀπαρχὴν τοῦ πνεύματος ἔχοντες, καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς στενάζομεν, υἰοθεσίαν ἀπεκδεχόμενοι, τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ σώματος ἡμῶν. Τῇ γὰρ ἐλπίδι ἐσώθημεν. Ἐλπίς δὲ βλεπομένη, οὐκ ἐστὶν ἐλπίς· ὁ γὰρ βλέπει τις, τί καὶ ἐλπίζει; Εἰ δὲ ὁ οὐ βλέπομεν ἐλπίζομεν, δι' ὑπομονῆς ἀπεκδεχόμεθα. Ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ πνεῦμα συναντιλαμβάνεται ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν· τὸ γὰρ τί προσευχώμεθα καθ' ὃ δεῖ, οὐκ οἶδαμεν, ἀλλ' ἡμεῖς τὸ πνεῦμα ὑπερεντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν στεναγμοῖς. Ὁ δὲ ἐρευνῶν τὰς καρδίας οἶδε τί τὸ πνεῦμα λέγει ὑπὲρ ἡμῶν, ὅτι κατὰ Θεὸν ἐντυγχάνει.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ:

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

¹⁰ **Α**δελφοί, εἶχ' οἶον δὲ ὅτι ἐκπέπτωκεν ὁ λόγος τῷ Θεῷ
¹¹ οὐ γὰρ πάντες οἱ ἐξ Ἰσραὴλ, οὗτοι Ἰσραὴλ· εἶδ' ὅτι εἰς
 σπέρμα Ἀβραάμ, πάντες τέκνα· ἀλλ' ἐν Ἰσαὰκ κληθή-
 σεται σοι σπέρμα. Τουτέστιν, οὐ τὰ τέκνα τῆς σαρκὸς,
 ταῦτα τέκνα τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐπαγγελίας
 λογίζεται εἰς σπέρμα. Ἐπαγγελίας γὰρ ὁ λόγος οὗτος:
¹² « Κατὰ τὸν καιρὸν τῆτον ἐλεύσομαι, καὶ ἔξαι τῆ Σάρρα
¹³ υἱὸς ». Οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ Ῥεβέκκα, ἐξ ἐνὸς κοίτην
 ἔχουσα, Ἰσαὰκ τῷ πατρὸς ἡμῶν. Μήπω γὰρ γεννηθέν-
 των, μηδὲ πραξάντων τί ἀγαθὸν ἢ κακὸν, ἵνα ἡ κατ' ἐκ-
 λογὴν τοῦ Θεοῦ πρόθεσις μὲνη οὐκ ἐξ ἔργων, ἀλλ' ἐκ
 τοῦ καλοῦντος, ἐρρέθη αὐτῇ, ὅτι ὁ μείζων ὀφειλεῖ τῷ
¹⁴ ἐλάσσονι, καθὼς γέγραπται: « Τὸν Ἰακώβ ἠγάπησα, τὸν
 δὲ Ἠσαῦ ἐμίσησα ». Τί οὖν ἐρῆμεν; μὴ ἀδικία παρὰ τῷ
¹⁵ Θεῷ; Μὴ γένοιτο! Τῷ γὰρ Μωσῆ λέγει: « Ἐλεήσω ὃν ἂν
¹⁶ ἐλεῶ, καὶ οἰκτειρήσω ὃν ἂν οἰκτείρω ». Ἄρα οὖν οὐ τοῦ
 θελοντος, οὐδὲ τοῦ τρέχοντος, ἀλλὰ τοῦ ἐλεοῦντος Θεῷ.
¹⁷ Λέγει γὰρ ἡ Γραφή τῷ Φαραῶ: « Ὅτι εἰς αὐτὸ τοῦτο ἐ-
¹⁸ ξήγειρά σε, ὅπως ἐνδείξωμαι ἐν σοὶ τὴν δύναμίν μου, καὶ
 ὅπως διαγγελῆ τὸ ὄνομά μου ἐν πάσῃ τῇ γῆ ». Ἄρα οὖν
 ὃν θελεῖ ἐλεεῖ, ὃν δὲ θελεῖ σκληρύνει. Ἐρεῖς οὖν μοι:
 Τί ἔτι μέμφεται; Τῷ βουλήματι αὐτοῦ τίς ἀνθέστηκε;

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῳ ΤΗΣ Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

γὰρ, λογίζομεθα πιστεῖ δικαιοῦσθαι ἄνθρωπον,
 ὃν νόμου. Ἡ Ἰουδαίων ὁ Θεὸς μόνον; οὐχὶ δὲ
 αἱ καὶ ἐθνῶν. Ἐπεὶ περ εἰς ὁ Θεὸς, ὃς δι-
 καιοῦσθαι ἡμᾶς ἐκ πίστεως, καὶ ἀκροβυστίαν δια-

τῆς πίστεως. Νόμον οὖν καταργοῦμεν δ
 στεως. Μὴ γένοιτο! ἀλλὰ νόμον ἰστώμεν.
 μεν, Ἀβραὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν εὐρηκέναι
 κα; Εἰ γὰρ Ἀβραὰμ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη
 χημα, ἀλλ' οὐ πρὸς τὸν Θεόν. Τί γὰρ ἡ Γ
 «Ἐπίστευσε δὲ Ἀβραὰμ τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ
 εἰς δικαιοσύνην».

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΡΙΤΗ. ΕΩΘΙΝΟΝ Γ.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Β'.

Ἰσχύς μου καὶ ἕμνησίς μου ὁ Κύριος.
 Στίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, δικαιοῦντες ἐν πίστει, εἰρήνην ἔχομεν
 πρὸς τὸν Θεόν, διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι
 οὗ καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν τῇ πίστει εἰς τὴν
 χάριν ταύτην, ἐν ἣ ἐστήκαμεν, καὶ καυχώμεθα ἐπ' ἐλ
 πίδι τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ. Οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ καυ
 χώμεθα ἐν ταῖς θλίψεσιν, εἰδότες ὅτι ἡ θλίψις ὑπομο
 νὴν κατεργάζεται, ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμὴν, ἡ δὲ δοκιμὴ
 ἐλπίδα, ἡ δὲ ἐλπίς οὐ καταισχύνει, ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ
 Θεοῦ ἐκκέχυται ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν διὰ Πνεύματος
 ἁγίου τοῦ δοθέντος ἡμῖν. Ἔτι γὰρ, Χριστὸς, ὄντων ἡ
 μῶν ἀσθενῶν, κατὰ καιρὸν ὑπὲρ ἀσθενῶν ἀπέθανε. Μό
 λισ γὰρ ὑπὲρ δικαίου τις ἀποθάνειται· ὑπὲρ γὰρ τοῦ
 ἀγαθοῦ τάχα τις καὶ τολμᾷ ἀποθάνειν. Συνίστησι δὲ
 τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ Θεός, ὅτι ἔτι ἁμαρτω
 λῶν ὄντων ἡμῶν, Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε
 οὖν μᾶλλον, δικαιοῦντες νῦν ἐν τῷ αἵματι
 θησόμεθα δι' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀργῆς. Εἰ γὰρ
 τες κατηλλάγημεν τῷ Θεῷ διὰ τοῦ θά

Τῶ πολλῶ μᾶλλον καταλλαγέντες σωθησόμεθα ἐν ζωῇ αὐτοῦ.

Ἀλληλοῦϊα, Ἦχος Β΄.

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρα θλίψεως.

Στίχ. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Τῆ Δεύτερα τῆς Δ΄. Εβδομάδος.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, ὃν θέλει ὁ Θεὸς ἐλεεῖ, ὃν δὲ θέλει σιληρῶνει. Ἐρεῖς οὖν μοι: Τί ἔτι μέμφεται; Τῷ βουλήματι αὐτοῦ τίς ἀντίεστηκε; Μενοῦν γε, ὡς ἄνθρωπε, σὺ τίς εἶ ὁ ἀνταποκρινόμενος τῷ Θεῷ; Μὴ ἐρεῖ τὸ πλάσμα τῷ πλάσαντι: Τί με ἐποίησας οὕτως; Ἡ οὐκ ἔχει ἐξουσίαν ὁ κεραμεὺς τοῦ πηλοῦ, ἐκ τοῦ αὐτοῦ φυράματος ποιῆσαι, ὃ μὲν εἰς τιμὴν σκεῦος, ὃ δὲ εἰς ἀτιμίαν; Εἰ δὲ θέλων ὁ Θεὸς ἐνδείξασθαι τὴν ὀργὴν, καὶ γνωρίσαι τὸ δυνατὸν αὐτοῦ, ἠνεγκεν ἐν πολλῇ μακροθυμίᾳ σκευὴ ὀργῆς κατηρτισμένα εἰς ἀπώλειαν; Καὶ ἵνα γνωρίσῃ τὸν πλοῦτον τῆς δόξης αὐτοῦ ἐπὶ σκευῇ ἐλέους, ἃ προητοίμασεν εἰς δόξαν, οὓς καὶ ἐκάλεσεν ἡμᾶς οὐ μόνον ἐξ Ἰουδαίων, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἔθνων. Ὡς καὶ ἐν τῷ Ὁσπέ λέγει: Καλέσω τὸν οὐ λαόν μου λαόν μου, καὶ τὴν οὐκ ἠγαπημένην ἠγαπημένην. Καὶ ἔσται ἐν τῷ τόπῳ ἃ ἐρρέθη αὐτοῖς « Οὐ λαός μου ὑμεῖς », ἐκεῖ κληθήσονται υἱοὶ Θεοῦ ζῶντος. Ἡσαΐας δὲ κράζει ὑπὲρ τοῦ Ἰσραὴλ: « Ἐὰν ἦ ὁ ἀριθμὸς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης, τὸ κατάλειμμα σωθήσεται. Λόγον γὰρ συνωνῶν ἐν δικαιοσύνῃ, ὅτι λόγον συντετέλιος ἐπὶ τῆς γῆς ». Καὶ καθὼς προεῖπε: Ἐἴ μὴ Κύριος Σαβαώθ ἐγκατέλιπεν Σόδομα ἀν' ἐγενήθημεν, καὶ ὡς Γόμεν ». Τί οὖν ἐροῦμεν: Ὅτι ἔθνη ταῦτα

μη διώκοντα δικαιοσύνην, κατέλαβε δικαιοσύνην, δικαιοσύνην δὲ τὴν ἐκ πίστεως. Ἰσραὴλ δὲ διώκων νόμον δικαιοσύνης, εἰς νόμον δικαιοσύνης, οὐκ ἔφθασε. Διὰ τί; Ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως, ἀλλ' ὡς ἐξ ἔργων νόμου προσέκοψαν γὰρ τῷ λίθῳ τοῦ προσκόμματος, καθὼς γέγραπται: « Ἴδὲ τίθημι ἐν Σιών λίθον προσκόμματος, καὶ πέτραν σκανδαλίου· καὶ πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ καταισχυνηθήσεται ».

Τῆ ΤΡΙΤῆ ΤΗΣ Δ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, λέγει ἡ Γραφή: « Πᾶς ὁ πιστεύων ἐπὶ τῷ Θεῷ, οὐ καταισχυνηθήσεται ». Οὐ γὰρ ἐστὶ διαστολή Ἰουδαίου τε καὶ Ἑλλήνου· ὁ γὰρ αὐτὸς Κύριος πάντων, πλουτῶν εἰς πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτόν. Πᾶς γὰρ ὃς ἂν ἐπικαλέσῃται τὸ ὄνομα Κυρίου, σωθήσεται. Πῶς οὖν ἐπικαλέσονται εἰς ὃν οὐκ ἐπίστευσαν; Πῶς δὲ πιστεύσουσιν, οὐ οὐκ ἤκουσαν; Πῶς δὲ ἀκούσουσιν, χωρὶς κηρύσσοντος; Πῶς δὲ κηρύξουσιν, εἰ μὴ ἀποσταλῶσι; καθὼς γέγραπται: « Ὡς ὠραῖοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων εἰρήνην, τῶν εὐαγγελιζομένων τὰ ἀγαθὰ ». Ἀλλ' οὐ πάντες ὑπήκουσαν τῷ εὐαγγελίῳ. Ἡσαΐας γὰρ λέγει « Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν »; Ἄρα ἡ πίστις ἐξ ἀκοῆς, ἡ δὲ ἀκοή διὰ ῥήματος Θεοῦ. Ἀλλὰ λέγω: Μὴ οὐκ ἤκουσαν; Μενοῦν γε εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. Ἀλλὰ λέγω: Μὴ οὐκ ἔγνω Ἰσραὴλ; Πρῶτος Μωσῆς λέγει « Ἐγὼ παραζηλώσω ὑμᾶς ἐπ' οὐκ ἔσθινε, ἐπὶ ἔσθινε ἀσυνέτω παρονομήσει ὑμᾶς ». Ἡσαΐας δὲ ἀποτολμᾷ, καὶ λέγει « Εἰς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν, ἐμφανὴς ἐγενόμην τοῖς ἐπιθεωροῦσι ». Πρὸς δὲ τὸν Ἰσραὴλ λέγει « Ὁ Ἰσραὴλ ἠγάπησεν ἡ Βερούσιας ἐξεπέτασα τὰς χεῖράς μου πρὸς λαόν σου ».

ἀντιλέγοντα». Λέγω οὖν· μὴ ἀπώσατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ; Μὴ γένοιτο! καὶ γὰρ ἐγὼ Ἰσραηλίτης εἰμι, ἐκ σπέρματος Ἀβραάμ, φυλῆς Βενιαμίν. Οὐκ ἀπώσατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, ὃν προέγνω.

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ ΤῆΣ Δ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, οὐκ οἶδατε ἐν Ἠλίᾳ τί λέγει ἡ Γραφή; ὡς ἐντυγχάνει τῷ Θεῷ κατὰ τοῦ Ἰσραὴλ, λέγων «Κύριε, τοὺς Προφῆτας σου ἀπέκτειναν, καὶ τὰ θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν· καὶ ἐγὼ ὑπελείφθην μόνος, καὶ ζητοῦσι τὴν ψυχὴν μου». Ἀλλὰ τί λέγει αὐτῷ ὁ χρηματισμός; «Κατέλιπον ἐμαυτῷ ἑπτακισχιλίους ἀνδρας, οἳ τινες οὐκ ἔκαμψαν γόνυ τῇ Βαβυλῶνι». Οὕτως οὖν καὶ ἐν τῷ νῦν καιρῷ, λείμμα καὶ ἐκλογὴν χάριτος γέγονεν. Εἰ δὲ χάριτι, οὐκ ἔτι ἐξ ἔργων· ἐπεὶ ἡ χάρις οὐκ ἔτι γίνεται χάρις. Εἰ δὲ ἐξ ἔργων, οὐκ ἔτι ἐστὶ χάρις· ἐπεὶ τὸ ἔργον, οὐκ ἔτι ἐστὶν ἔργον. Τί οὖν; Ὁ ἐπιζητεῖ Ἰσραὴλ, τούτου οὐκ ἐπέτυχεν· ἡ δὲ ἐκλογὴ ἐπέτυχεν, οἳ δὲ λοιποὶ ἐπωρώθησαν (καθὼς γέγραπται: Ἐδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς πνεῦμα κατανώξεως, ὀφθαλμοὺς τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ ὦτα τοῦ μὴ ἀκούειν) ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας. Καὶ Δαβὶδ λέγει: «Γεννηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν εἰς παγίδα, καὶ εἰς θήραν, καὶ εἰς σιάνδαλον, καὶ εἰς ἀνταπόδομα αὐτοῖς. Σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διαπαντὸς σύγκαμψον». Λέγω οὖν, μὴ ἔπταισαν, ἵνα πέσωσι: Μὴ γένοιτο! ἀλλὰ τῷ αὐτῶν παραπτώματι ἡ εἰς τὸ παραζηλωῶσαι αὐτοὺς. καὶ τὸν πλοῦτον αὐτῶν πλοῦτος κόσμου, καὶ τὸν ἕνδοξον αὐτῶν ἕνδοξον, πόσω μᾶλλον τὸ πλῆθος αὐτῶν.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ Δ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, ὑμῖν λέγω τοῖς ἔθνεσιν, ἐφ' ὅσον μὲν εἰμι ἐγὼ ἔθνων Ἀπόστολος, τὴν διακονίαν μου δοξάζω, εἰπὼς παραζηλώσω μου τὴν σάρκα, καὶ σώσω τινὰς ἐξ αὐτῶν. Εἰ γὰρ ἡ ἀποβολὴ αὐτῶν, καταλλαγὴ κόσμου, τίς ἡ πρόσληψις, εἰμὴ ζωὴ ἐν νεκρῶν; Εἰ δὲ ἡ ἀπαρχὴ ἁγία, καὶ τὸ φύραμα· καὶ εἰ ἡ ῥίζα ἁγία, καὶ οἱ κλάδοι. Εἰ δὲ τινες τῶν κλάδων ἐξεκλάσθησαν, σὺ δὲ ἀγριέλαιος ὢν, ἐνεκεντρίσθης ἐν αὐτοῖς, καὶ συγκοινωνὸς τῆς ῥίζης καὶ τῆς ποιότητος τῆς ἐλαίας ἐγένου, μὴ κατακαυχῶ τῶν κλάδων· εἰ δὲ κατακαυχᾶσαι, οὐ σὺ τὴν ῥίζαν βαστάζεις, ἀλλ' ἡ ῥίζα σέ. Ἐρεῖς οὖν: Ἐξεκλάσθησαν οἱ κλάδοι, ἵνα ἐγὼ ἐγκεντρίσθῃ. Καλῶς τῇ ἀπιστίᾳ ἐξεκλάσθησαν, σὺ δὲ τῇ πίστει ἕστηκας· μὴ ὑψηλοφρόνει, ἀλλὰ φοβοῦ. Εἰ γὰρ ὁ Θεὸς τῶν κατὰ φύσιν κλάδων οὐκ ἐφείσατο, μήπως οὐδὲ σοῦ φείσεται. Ἴδε οὖν χρηστότητα καὶ ἀποτομίαν Θεοῦ· ἐπὶ μὲν τοὺς πεσόντας ἀποτομίαν, ἐπὶ δὲ σέ χρηστότητα, εἴαν ἐπιμένῃς τῇ χρηστότητι, ἐπεὶ καὶ σὺ ἐκκοπήσῃ. Καὶ ἐκεῖνοι δὲ, εἴαν μὴ ἐπιμείνωσι τῇ ἀπιστίᾳ, ἐγκεντρίσθησονται· δυνατὸς γὰρ ἔστιν ὁ Θεὸς πάλιν ἐγκεντρίσαι αὐτούς. Εἰ γὰρ σὺ ἐκ τῆς κατὰ φύσιν ἐξεκόπησας ἀγριελαίου, καὶ παρὰ φύσιν ἐνεκεντρίσθης εἰς καλλιέλαιον, πόσω μᾶλλον οὗτοι οἱ κατὰ φύσιν ἐγκεντρίσθησονται τῇ ἰδίᾳ ἐλαίᾳ;

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Δ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν τὸ μυστήριον (ἵνα μὴ ᾔτε παρ' ἑαυτοῖς φρόνιμοι) ὅτι ἡ

μέρους τῷ Ἰσραὴλ γέγονεν, ἄχρις οὗ τὸ πλήρωμα τῶν
ἐθνῶν εἰσέλθῃ. Καὶ οὕτω πᾶς Ἰσραὴλ σωθήσεται,
καθὼς γέγραπται: « Ἦξει ἐκ Σιών ὁ ῥυόμενος, καὶ ἀ-
ποστρέψει ἀσεβείας ἀπὸ Ἰακώβ. Καὶ αὕτη αὐτοῖς ἡ
παρ' ἐμοῦ διαθήκη, ὅταν ἀφέλωμαι τὰς ἀμαρτίας αὐ-
τῶν ». Κατὰ μὲν τὸ εὐαγγέλιον, ἐχθροὶ δι' ὑμᾶς· κατὰ
δὲ τὴν ἐκλογὴν, ἀγαπητοὶ διὰ τοὺς πατέρας. Ἀμετα-
μέλητα γὰρ τὰ χαρίσματα, καὶ ἡ κλησις τοῦ Θεοῦ.
Ὡς περ γὰρ καὶ ὑμεῖς πότε ἠπειθήσατε τῷ Θεῷ, νῦν
δὲ ἠλεήθητε τῇ τούτων ἀπειθείᾳ· οὕτω καὶ οὗτοι νῦν
ἐπίσθησαν τῷ ὑμετέρῳ ἐλέει, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐλεηθῶ-
σι. Συνέκλειςε γὰρ ὁ Θεὸς τοὺς πάντας εἰς ἀπειθειαν,
ἵνα τοὺς πάντας ἐλέησῃ. Ὁ βᾶθος πλούτου καὶ σο-
φίας καὶ γνώσεως Θεοῦ! ὡς ἀνεξερεύνητα τὰ κρίματα
αὐτοῦ, καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ! Τίς γὰρ ἔγνω
νοῦν Κυρίου; ἢ τίς σύμβουλος αὐτοῦ ἐγένετο; ἢ τίς
προέδωκεν αὐτῷ, καὶ ἀνταποδοθήσεται αὐτῷ; Ὅτι
ἐξ αὐτοῦ, καὶ δι' αὐτοῦ, καὶ εἰς αὐτὸν τὰ πάντα.
Αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῶ ΤΗΣ Δ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, οὕτως ὑμεῖς λογίζεσθε, ἑαυτοὺς νεκροὺς μὲν
εἶναι τῇ ἀμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ
τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Μὴ οὖν βασιλευέτω ἡ ἀμαρτία ἐν τῷ
συνήτῳ ὑμῶν σώματι, εἰς τὸ ὑπακούειν αὐτῇ ἐν ταῖς
ἐπιθυμίαις αὐτοῦ· μηδὲ παριστάνετε τὰ μέλη ὑμῶν
ὅπλα ἀδικίας τῇ ἀμαρτίᾳ· ἀλλὰ παραστήσατε ἑαυ-
τοὺς τῷ Θεῷ ὡς ἐκ νεκρῶν ζῶντας, καὶ τὰ μέλη ὑμῶν
Θεῷ. Ἀμαρτία γὰρ ὑμῶν οὐ κυ-
πὸ νόμον, ἀλλ' ὑπὸ χάριν. Τί
οὐκ ἐσμὲν ὑπὸ νόμον, ἀλλ' ὑπὸ
καὶ εἶδατε ὅτι ὡς παριστάνετε

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΗΤΑ. Α. 81
ἐαυτοὺς δούλους εἰς ὑπακοήν, δοῦλοί ἐστε ὡς ὑπακούετε, ἦτοι ἀμαρτίας εἰς θάνατον, ἢ ὑπακοῆς εἰς δικαιοσύνην; Χάρις δὲ τῷ Θεῷ, ὅτι ἦτε δούλοι τῆς ἀμαρτίας, ὑπηκούσατε δὲ ἐκ καρδίας εἰς ὃν παρεδόθητε τύπον διδασχῆς.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΕΤΑΡΤΗ. ΕΩΘΙΝΟΝ Δ'.

Προκείμενον, ᾠχος Γ'.

Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας, ἐδουλώθητε τῇ δικαιοσύνῃ. Ἀνθρώπινον λέγω, διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς ὑμῶν. Ὡσπερ γὰρ παρεστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ τῇ ἀνομίᾳ εἰς τὴν ἀνομίαν, οὕτω νῦν παραστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ δικαιοσύνῃ εἰς ἁγιασμόν. Ὅτε γὰρ δοῦλοι ἦτε τῆς ἀμαρτίας, ἐλεύθεροι ἦτε τῇ δικαιοσύνῃ. Τίνα οὖν καρπὸν εἶχετε τότε, ἐφ' οἷς νῦν ἐπαισχύνεσθε; τὸ γὰρ τέλος ἐκείνων θάνατος. Νυνὶ δὲ ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας, δουλωθέντες δὲ τῷ Θεῷ, ἔχετε τὸν καρπὸν ὑμῶν εἰς ἁγιασμόν· τὸ δὲ τέλος, ζωὴν αἰώνιον. Τὰ γὰρ ὀψώνια τῆς ἀμαρτίας θάνατος· τὸ δὲ χάρισμα τοῦ Θεοῦ ζωὴ αἰώνιος, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Ἀλληλουῖα, ᾠχος Β'.

Ἐπὶ σοὶ Κύριε ἠλπισα, μὴ καταισχυνηθῆιν.

Στίχ. Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴν.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Ε΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, καθάπερ ἐν ἐνὶ σώματι μέλη πολλὰ ἔχομεν, τὰ δὲ μέλη πάντα οὐ τὴν αὐτὴν ἔχει πρᾶξιν· οὕτως οἱ πολλοὶ ἐν σώμα ἔσμεν ἐν Χριστῷ, ὁ δὲ καθεὶς, ἀλλήλων μέλη. Χαίρειν μετὰ χαιρόντων, καὶ κλαίειν μετὰ κλαιόντων. Τὸ αὐτὸ εἰς ἀλλήλους φρονοῦντες. Μὴ τὰ ὑψηλὰ φρονοῦντες, ἀλλὰ τοῖς ταπεινοῖς συναπαγόμενοι. Μὴ γίνεσθε φρόνιμοι παρ' ἑαυτοῖς. Μηδενὶ κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἀποδιδόντες. Προνοοῦμενοι καλὰ ἐνώπιον πάντων ἀνθρώπων. Εἰ δυνατόν τὸ ἐξ ὑμῶν μετὰ πάντων ἀνθρώπων εἰρηνεύοντες. Μὴ ἑαυτοὺς ἐκδικοῦντες, ἀγαπητοί, ἀλλὰ δότε τόπον τῇ ὀργῇ· γέγραπται γάρ: « Ἐμοὶ ἐκδίκησις· ἐγὼ ἀνταποδώσω, λέγει Κύριος ». Εἴαν οὖν πεινᾷ ὁ ἐχθρὸς σου, ψώμιζε αὐτόν· εἴαν δὲ διψᾷ, πότιζε αὐτόν· τοῦτο γάρ ποιῶν, ἀνθρακας πυρὸς σωρεύσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. Μὴ νικῶ ὑπὸ τοῦ κακοῦ, ἀλλὰ νικά τῷ ἀγαθῷ τὸ κακόν.

ΤΗ ΤΡΙΤῆ ΤΗΣ Ε΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, εἰς τοῦτο Χριστὸς καὶ ἀπέθανε, καὶ ἀνέστη, καὶ ἀνέζησεν, ἵνα καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων κυριεύσῃ. Σὺ δὲ τί κρίνεις τὸν ἀδελφόν σου; ἢ καὶ σὺ τί ἐξουθενεῖς τὸν ἀδελφόν σου; πάντες γὰρ παρασησόμεθα τῷ βήματι τοῦ Χριστοῦ. Γέγραπται γάρ: « Ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος· ὅτι ἐμοὶ κάμψει πᾶν γόνυ, καὶ πᾶσα γλῶσση ἐξομολογήσεται τῷ Θεῷ ». Ἄρα οὖν ἕκαστος ἡμῶν οὕτως ἵνα ἡμεῖς ἡμᾶς οὐ λόγον δώσει τῷ Θεῷ. Μηκέτι οὖν ἀλλήλους ἀλλὰ τοῦτο κρίνατε μᾶλλον, τὸ μὴ τιθέναι τὸν ἀδελφῷ, ἢ σκάνδαλον. Οἶδα καὶ πέ-

πεισμαι ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ, ὅτι οὐδεὶς
τῷ λογιζομένῳ τί κοινόν εἶναι, ἐκεῖν.
βρῶμα ὃ ἀδελφός σου λυπεῖται, οὐκ ἔτι Ἀνάγνωσμα.
περιπατεῖς. Μὴ τῷ βρώματί σου ἐκεῖνον σι.

οὗ Χριστὸς ἀπέθανε. Μὴ βλασφημείσθω οὐκ ἔτι ἡμῶν,
ἀγαθόν. Οὐ γὰρ ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ βρῶσ- ἵνα
πόσις, ἀλλὰ δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη καὶ χαρὰ ἐν Πνεύματι
ἀγίῳ. Ὁ γὰρ ἐν τούτοις δουλεύων τῷ Χριστῷ,
εὐάρεστος τῷ Θεῷ, καὶ δόκιμος τοῖς ἀνθρώποις.

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ ΤῆΣ Ε΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους, καθὼς καὶ ὁ
Χριστὸς προσελάβετο ὑμᾶς εἰς δόξαν Θεοῦ. Λέγω δὲ
Ἰησοῦν Χριστὸν διάκονον γεγενῆσθαι περιτομῆς ὑπὲρ
ἀληθείας Θεοῦ, εἰς τὸ βεβαιῶσαι τὰς ἐπαγγελίας τῶν
πατέρων· τὰ δὲ ἔσθην ὑπὲρ ἐλέους δοξάσαι τὸν Θεόν,
καθὼς γέγραπται: « Διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαί σοι ἐν
ἔσθην, Κύριε, καὶ τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ ». Καὶ πάλιν
λέγει "Εὐφράνθητε ἔσθην μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ". Καὶ
πάλιν "Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔσθην, ἐπαινέσα-
τε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί". Καὶ πάλιν Ἡσαΐας λέγει:
"Ἔσθαι ἡ ρίζα τοῦ Ἰεσσαί, καὶ ὁ ἀνιστάμενος ἄρ-
χειν ἐσθῶν, ἐπ' αὐτῷ ἔσθην ἐλπιούσιν". Ὁ δὲ Θεὸς τῆς
ἐλπίδος πληρώσαι ὑμᾶς πάσης χαρᾶς καὶ εἰρήνης ἐν
τῷ πιστεύειν, εἰς τὸ περισσεύειν ὑμᾶς ἐν τῇ ἐλπίδι,
ἐν δυνάμει Πνεύματος ἀγίου. Πέπεισμαι δὲ, ἀδελ-
φοί μου, καὶ αὐτὸς ἐγὼ περὶ ὑμῶν, ὅτι καὶ αὐτοὶ με-
στοὶ ἐστε ἀγαθωσύνης, πεπληρωμένοι πάσης νουσιτετεῖ
δυνάμενοι καὶ ἀλλήλους νοουσιτετεῖ
ἔγραψα ὑμῖν, ἀδελφοί, ἀπὸ μέρο
σκων ὑμᾶς, διὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖ
εἰς τὸ εἶναί με λειτουργὸν Ἰησοῦ Χ

ἱερουργοῦντα, τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ, ἵνα γένηται ἡ προσφορὰ τῶν ἔθνων εὐπρόσδεκτος, ἡγιασμένη ἐν Πνεύματι ἁγίῳ.

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ Τῆς Ε΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

^{Κεφ.} **Α**ἱ δὲ ἀδελφοί, ἔχω καύχησιν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τὰ πρὸς Θεόν. Οὐ γὰρ τολμήσω λαλεῖν τι, ὧν οὐ κατειργάσατο Χριστὸς δι' ἐμοῦ, εἰς ὑπακοὴν ἔθνων, λόγῳ καὶ ἔργῳ, ἐν δυνάμει σημείων καὶ τεράτων, ἐν δυνάμει Πνεύματος Θεοῦ ὥστε με ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ καὶ κύκλῳ μέχρι τοῦ Ἰλλυρικοῦ πεπληρωμέναι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ. Οὕτω δὲ φιλοτιμούμενος εὐαγγελίζεσθαι οὐχ ὅπου ὠνομάσθη Χριστὸς, ἵνα μὴ ἐπ' ἀλλότριον θεμέλιον οἰκοδομῶ· ἀλλὰ, καθὼς γέγραπται: "Οἷς οὐκ ἀνηγγέλη περὶ αὐτοῦ, ὄψονται· καὶ οἱ οὐκ ἀκηκόασιν, συνηήσουσι". Διὸ καὶ ἐνεκοπτόμην τὰ πολλὰ τοῦ ἔλθειν πρὸς ὑμᾶς. Νυνὶ δὲ μηκέτι τόπον ἔχων ἐν τοῖς κλίμασι τούτοις, ἐπιποθίαν δὲ ἔχων τοῦ ἔλθειν πρὸς ὑμᾶς ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν, ὡς εἰάν πορεύωμαι εἰς τὴν Σπανίαν, ἐλεύσομαι πρὸς ὑμᾶς. Ἐλπίζω γὰρ διαπορευόμενος θεάσασθαι ὑμᾶς, καὶ ὑφ' ὑμῶν προπεμφθῆναι ἐκεῖ, εἰάν ὑμῶν πρῶτον ἀπὸ μέρους ἐμπλησθῶ. Νυνὶ δὲ πορεύομαι εἰς Ἱερουσαλὴμ, διακονῶν τοῖς ἁγίοις. Εὐδόκησαν γὰρ Μακεδονία καὶ Ἀχαΐα κοινωνίαν τινὰ ποιήσασθαι εἰς τοὺς πτωχοὺς τῶν ἁγίων τῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ. Εὐδόκησαν γὰρ, καὶ ὀφειλέται αὐτῶν εἰσιν. Εἰ γὰρ τοῖς πνευματικοῖς αὐτῶν ἐκοινώνησαν τὰ ἔθνη, ὀφείλουσι καὶ ἐν τοῖς σαρκικοῖς λειτουργῆσαι αὐτοῖς. οὗτο οὖν ἐπιτελέσας, καὶ σφραγισάμενος αὐτοῖς τὸν τοῦτον, ἀπελεύσομαι δι' ὑμῶν εἰς τὴν Σπανίαν. ἵνα ἔρχόμενος πρὸς ὑμᾶς, ἐν πληρώματι εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ ἐλεύσομαι.

Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ ΤΗΣ Ε΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ῥωμοίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, συνίστημι ὑμῖν Φοίβην τὴν ἀδελφὴν ἡμῶν, οὕσαν διάκονον τῆς Ἐκκλησίας τῆς ἐν Κεγχρεαῖς, ἵνα αὐτὴν προσδέξησθε ἐν Κυρίῳ ἀξίως τῶν ἁγίων, καὶ παραστῆτε αὐτῇ ἐν ᾧ ἂν ὑμῶν χρήζη πράγματι· καὶ γὰρ αὕτη προστάτις πολλῶν ἐγενήθη, καὶ αὐτοῦ ἐμοῦ. Ἀσπάσασθε Πρίσκιλλαν καὶ Ἀκύλαν, τοὺς συνεργούς μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, οἳ τινες ὑπὲρ τῆς ψυχῆς μου τὸν ἑαυτῶν τράχηλον ὑπέδησαν· οἷς οὐκ ἐγὼ μόνος εὐχαριστῶ, ἀλλὰ καὶ πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι τῶν ἐθνῶν· καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίαν. Ἀσπάσασθε Ἐπιμετόν τὸν ἀγαπητόν μου, ὅς ἐστιν ἀπαρχὴ γῆς Ἀχαΐας εἰς Χριστόν. Ἀσπάσασθε Μαριάμ, ἣτις πολλὰ ἐκοπίασεν εἰς ἡμᾶς. Ἀσπάσασθε Ἀνδρόνικον καὶ Ἰουλίαν τοὺς συγγενεῖς μου, καὶ συναιχμαλώτους μου, οἳ τινὲς εἰσιν ἐπίσημοι ἐν τοῖς Ἀποστόλοις, οἳ καὶ πρὸ ἐμοῦ γεγονόασιν ἐν Χριστῷ. Ἀσπάσασθε Ἀμπλίαν τὸν ἀγαπητόν μου ἐν Κυρίῳ. Ἀσπάσασθε Οὐρβανὸν τὸν συνεργὸν ἡμῶν ἐν Χριστῷ, καὶ Στάχυν τὸν ἀγαπητόν μου. Ἀσπάσασθε Ἀπελλῆν τὸν δοκιμὸν ἐν Χριστῷ. Ἀσπάσασθε τοὺς ἐκ τῶν Ἀριστοβούλου. Ἀσπάσασθε Ἡρωδίωνα τὸν συγγενῆ μου. Ἀσπάσασθε τοὺς ἐκ τῶν Ναρκίσσου, τοὺς ὄντας ἐν Κυρίῳ. Ἀσπάσασθε Τρύφαιναν καὶ Τροφῶσαν, τὰς κοπιώσας ἐν Κυρίῳ. Ἀσπάσασθε Περσίδα τὴν ἀγαπητὴν, ἣτις πολλὰ ἐκοπίασεν ἐν Κυρίῳ. Ἀσπάσασθε Ροῦφον τὸν ἐκλεκτόν ἐν Κυρίῳ, καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ ἐμοῦ. Ἀσπάσασθε Ἀσύγκριτον, Φλέγοντα, Ἐρμᾶν, Πατρόβαν, Ἐρμῆν, καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς ἀδελφούς. Ἀσπάσασθε Φιλόλογον, Ἰουλίαν, Νηρέα καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ, καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτοῖς πάντας ἁγίους.

92 ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΤΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΣ Α.
ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγίῳ. Ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ Ἐκ-
κλησίαι τοῦ Χριστοῦ.

Τῶ ΣΑΒΒΑΤῶ ΤΗΣ Ε΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

¹³ **Α**δελφοί, ὅσοι Πνεύματι Θεοῦ ἄγονται, οὗτοί εἰσιν
¹⁴ υἱοὶ Θεοῦ. Οὐ γὰρ ἐλάβετε πνεῦμα δουλείας πάλιν εἰς
φόβον, ἀλλ' ἐλάβετε πνεῦμα υἱοθεσίας, ἐν ᾧ κρᾶζομεν·
Ἀβθᾶ ὁ πατήρ. Αὐτὸ τὸ πνεῦμα συμμαρτυρεῖ τῷ
πνεύματι ἡμῶν, ὅτι ἐσμὲν τέκνα Θεοῦ. Εἰ δὲ τέκνα,
καὶ κληρονόμοι· κληρονόμοι μὲν Θεοῦ, συγκληρονόμοι
δὲ Χριστοῦ· εἶπερ συμπάσχομεν, ἵνα καὶ συνδοξασθῶ-
μεν. Λογίζομαι γὰρ, ὅτι οὐκ ἄξια τὰ παθήματα τοῦ
νῦν καιροῦ, πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆ-
ναι εἰς ἡμᾶς. Ἡ γὰρ ἀποκαταδοκία τῆς κτίσεως, τὴν
ἀποκάλυψιν τῶν υἱῶν τοῦ Θεοῦ ἀπεκδέχεται. Τῇ γὰρ
ματαιότητι ἡ κτίσις ὑπέτάγη, οὐχ ἐκουῦσα, ἀλλὰ διὰ
τὸν ὑποτάξαντα ἐπ' ἐλπίδι, ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ κτίσις ἐ-
λευθερωθήσεται ἀπὸ τῆς δουλείας τῆς φθορᾶς, εἰς
τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ.

.....

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΕΜΠΤῆ. ΕΩΘΙΝΟΝ Ε΄.

Προκείμενον, Ἦχος Δ΄.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ
ἐποίησας.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

εὐδοκία τῆς ἐμῆς καρδίας καὶ ἡ δέη-
σόν, ὑπὲρ τοῦ Ἰσραὴλ ἐστὶν εἰς σωτη-
ρίαν αὐτοῖς, ὅτι ζῆλον Θεοῦ ἔχουσιν.

ΕΠΙΣΤ. ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΡΙΟΔ. Α΄.

ἀλλ' οὐ κατ' ἐπίγνωσιν ἀγνοοῦντες γὰρ τὴν τοῦ
δικαιοσύνην, καὶ τὴν ἰδίαν δικαιοσύνην ζητοῦντες σ
σαι, τῇ δικαιοσύνῃ τοῦ Θεοῦ οὐχ ὑπετάγησαν. Τέλος
γὰρ νόμου Χριστὸς, εἰς δικαιοσύνην παντὶ τῷ πιστεύον-
τι. Μωσῆς γὰρ γράφει τὴν δικαιοσύνην τὴν ἐν τοῦ νό-
μου, ὅτι ὁ ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωπος, ζήσεται ἐν αὐτοῖς.
Ἡ δὲ ἐκ πίστεως δικαιοσύνη, οὕτω λέγει: Μὴ εἴπῃς
ἐν τῇ καρδίᾳ σου: Τίς ἀναθήσεται εἰς τὸν οὐρανόν;
Τουτέστι Χριστὸν καταγαγεῖν. Ἡ τίς καταθήσεται
εἰς τὴν ἄβυσσον; Τουτέστι Χριστὸν ἐκ νεκρῶν ἀνα-
γαγεῖν. Ἀλλὰ τί λέγει; Ἐγγύς σου τὸ ῥῆμά ἐστιν ἐν
τῷ στόματί σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου, τουτέστι, τὸ
ῥῆμα τῆς πίστεως, ὃ κηρύσσομεν ὅτι εἰάν ὁμολογήσῃς
ἐν τῷ στόματί σου Κύριον Ἰησοῦν, καὶ πιστεύσῃς ἐν
τῇ καρδίᾳ σου, ὅτι ὁ Θεὸς αὐτὸν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν,
σωθήσῃ. Καρδία γὰρ πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην, στό-
ματι δὲ ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν.

Τῇ Δεύτερᾳ τῆς 5. Εβδομάδος.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, παρακαλῶ ὑμᾶς σκοπεῖν τοὺς τὰς διχο-
στασίας καὶ τὰ σκάνδαλα, παρὰ τὴν διδαχὴν, ἣν ὑμεῖς
ἐμάθετε, ποιοῦντας, καὶ ἐκκλίνατε ἀπ' αὐτῶν. Οἱ γὰρ
ποιοῦτοι τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ οὐ δουλεύουσιν,
ἀλλὰ τῇ ἑαυτῶν κοιλίᾳ· καὶ διὰ τῆς χρηστολογίας καὶ
εὐλογίας ἐξαπατῶσι τὰς καρδίας τῶν ἀνάκτων. Ἡ γὰρ
ὑμῶν ὑπακοὴ εἰς πάντα ἀφίκετο. Χαίρω οὖν τὸ ἐφ' ὑ-
μῖν· θέλω δὲ ὑμᾶς σοφοὺς μὲν εἶναι εἰς τὸ ἀγαθόν,
ἀκεραίους δὲ εἰς τὸ κακόν. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης
συντρίψει τὸν Σατανᾶν ὑπὸ τοὺς πόδας ὑμῶν ἐν
Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
Ἀμήν. Ἀσπάζονται ὑμᾶς Τιμόθεος ὁ συνεργάτης ἡ Βερόνικα
Λούκιος καὶ Ἰάσων καὶ Σωσίπατρος οἱ

Ἀσπάζομαι ὑμᾶς ἐγὼ Τέρτιος ὁ γράψας τὴν ἐπιστολήν ἐξ Κυρίου. Ἀσπάζεταιται ὑμᾶς Γάϊος ὁ ξένος μου, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ὅλης. Ἀσπάζεταιται ὑμᾶς Ἐραστος ὁ οἰκονόμος τῆς πόλεως, καὶ Κούαρτος ὁ ἀδελφός. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Τῆ ΤΡΙΤῆ Τῆς 5'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Α΄. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Παῦλος κλητὸς Ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ Σωσθένης ὁ ἀδελφός, τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ τῇ οὐσῇ ἐν Κορίνθῳ, ἡγιασμένοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, κλητοῖς ἁγίοις, σὺν πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν παντί τόπῳ αὐτῶν τε καὶ ἡμῶν: Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἐπὶ τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ τῇ δοθείσῃ ὑμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὅτι ἐν παντί ἐπλουτίσθητε ἐν αὐτῷ, ἐν παντί λόγῳ καὶ γνώσει. Καθὼς τὸ μαρτύριον τοῦ Χριστοῦ ἐβεβαιώθη ἐν ὑμῖν ὥστε ὑμᾶς μὴ ὑστερεῖσθαι ἐν μηδενὶ χάρισματι, ἀπεκδεχομένους τὴν ἀποκαλύψιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὃς καὶ βεβαιώσει ἡμᾶς ἕως τέλους ἀνεγκλήτους ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Πιστὸς ὁ Θεὸς δι' οὗ ἐκλήθητε εἰς κοινωνίαν τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ Τῆς 5'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Α΄. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Θαλμὸς οὐκ εἶδε, καὶ οὓς οὐκ ἤκουσε, ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη, ἃ ἠτοίμασεν ὁ σιν αὐτόν· ἡμῖν δὲ ὁ Θεὸς ἀπεκάλυψε

διὰ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ· τὸ γὰρ πνεῦμα πάντα ἐ-
 ρευνᾷ, καὶ τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ. Τίς γὰρ οἶδεν ἀνθρώ-
 πων τὰ τοῦ ἀνθρώπου, εἰμὴ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώ-
 που τὸ ἐν αὐτῷ; Οὕτω καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ οὐδεὶς οἶδεν,
 εἰμὴ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ. Ἡμεῖς δὲ οὐ τὸ πνεῦμα τοῦ
 κόσμου ἐλάβομεν, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ Θεοῦ,
 ἵνα εἰδῶμεν τὰ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ χαρισθέντα ἡμῖν· ἃ καὶ
 λαλοῦμεν, οὐκ ἐν διδακτοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λό-
 γοις, ἀλλ' ἐν διδακτοῖς Πνεύματος ἁγίου, πνευματικοῖς
 πνευματικᾶ συγκρίνοντες. Ψυχικὸς δὲ ἀνθρώπος οὐ
 δέχεται τὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ· μωρία γὰρ
 αὐτῷ ἐστὶ, καὶ οὐ δύναται γινῶναι, ὅτι πνευματικῶς
 ἀνακρίνεται. Ὁ δὲ πνευματικὸς ἀνακρίνει μὲν πάντα,
 αὐτὸς δὲ ὑπ' οὐθενὸς ἀνακρίνεται. Τίς γὰρ ἔγνω ^{Σοφ.}
 νοῦν Κυρίου, ὃς συμβιβάσει αὐτόν; Ἡμεῖς δὲ νοῦν ^{Ο.}
 Χριστοῦ ἔχομεν. Καὶ ἐγὼ, ἀδελφοί, οὐκ ἠδυνήσθη ^{Κεφ}
 λαλῆσαι ὑμῖν ὡς πνευματικοῖς, ἀλλ' ὡς σαρκικοῖς, ὡς ^{Γ'. 2}
 νηπίοις ἐν Χριστῷ. Γάλα ὑμᾶς ἐπότισα, καὶ οὐ βρω-
 μα· οὐπω γὰρ ἠδύνασθε, ἀλλ' οὔτε ἔτι νῦν δύνασθε.
 Ὅτι γὰρ σαρκικοί ἐστε· ὅπου γὰρ ἐν ὑμῖν ζῆλος καὶ
 ἔρις καὶ διχοστασίαι, οὐχὶ σαρκικοί ἐστε, καὶ κατὰ
 ἀνθρώπον περιπατεῖτε; Ὅταν γὰρ λέγη τις: Ἐγὼ
 ἐν εἰμὶ Παύλου· ἕτερος δέ: Ἐγὼ Ἀπολλῶ· οὐχὶ σαρ-
 κικοί ἐστε; Τίς οὖν ἐστὶ Παῦλος, τίς δὲ Ἀπολλῶς;
 ἀλλ' ἢ διάκονοι, δι' ὧν ἐπιστεύσατε, καὶ ἐκάστῳ ὡς ὁ
 κύριος ἔδωκεν. Ἐγὼ ἐφύτευσα· Ἀπολλῶς ἐπότισεν·
 ἀλλ' ὁ Θεὸς ἠΐξανεν. Ὡστε οὔτε ὁ φυτεύων ἐστὶ τι,
 οὔτε ὁ ποτίζων, ἀλλ' ὁ ἀΐξάνων Θεός. Ὁ φυτεύων δὲ
 καὶ ὁ ποτίζων ἐν εἰσιν· ἕκαστος δὲ τὸν ἴδιον κέρδιον
 κηρύσσει κατὰ τὸν ἴδιον κόπον.

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ ΤΗΣ 5. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Α΄. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

^{εφ.}
^{12.} **Α**δελφοί, μηδεὶς ἑαυτὸν ἐξαπατάτω· εἴ τις δοκεῖ σοφὸς εἶναι ἐν ὑμῖν ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, μωρὸς γενέσθω, ἵνα γένηται σοφός. Ἡ γὰρ σοφία τοῦ κόσμου τούτου, μωρία παρὰ τῷ Θεῷ ἐστὶ. Γέγραπται γάρ· "Ὁ δρασ-
σόμενος τοὺς σοφοὺς ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν". Καὶ πάλιν "Κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν σοφῶν, ὅτι εἰσὶ μάταιοι". Ὅστε μηδεὶς καυχᾶσθω ἐν ἀνθρώποις· πάντα γὰρ ὑμῶν ἐστίν. Εἴτε Παῦλος, εἴτε Ἀπολλῶς, εἴτε Κηφᾶς, εἴτε κόσμος, εἴτε ζωὴ, εἴτε θάνατος, εἴτε ἐνεστῶτα, εἴτε μέλλοντα, πάντα ὑμῶν ἐστίν· ὑμεῖς δὲ Χριστοῦ, Χριστὸς δὲ Θεοῦ.

· Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ ΤΗΣ 5. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Α΄. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

^{κεφ.}
^{5.} **Α**δελφοί, μὴ πρὸ καιροῦ τι κρίνετε, ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ Κύριος, ὃς καὶ φωτίσει τὰ κρυπτά τοῦ σκότους, καὶ φανερώσει τὰς βουλὰς τῶν καρδιῶν· καὶ τότε ὁ ἕκαστος ἀποκατασταθήσεται ἐκαστῷ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ. Ταῦτα δὲ, ἀδελφοί, μετεσχημάτισα εἰς ἑμαυτὸν καὶ Ἀπολλῶ δι' ὑμᾶς, ἵνα ἐν ἡμῖν μάθῃτε τὸ μὴ ὑπὲρ ὃ γέγραπται φρονεῖν, ἵνα μὴ εἰς ὑπὲρ τοῦ ἐνός φυσιοῦσθῃτε κατὰ τοῦ ἐτέρου. Τίς γὰρ σε διακρίνει; Τί δὲ ἔχεις, ὃ οὐκ ἔλαβες; καὶ δὲ καὶ ἔλαβες, τί καυχᾶσαι ὡς μὴ λαβὼν; Ἢδη κεραισμένοι ἐστέ, ἡδὴ ἐπλουτήσατε, χωρὶς ἡμῶν ἐβασίλευστέ, καὶ οὐκ ἐμελόν γε ἐβασίλευσατε, ἵνα καὶ ἡμεῖς ἐβασίλευσμεν.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῶ ΤΗΣ 5΄. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ἀλήθειαν λέγω ἐν Χριστῷ, οὐ ψεύδομαι, ¹_ε
 (συμμαρτυρούσης μοι τῆς συνειδήσεώς μου ἐν Πνεύματι
 ἁγίῳ) ὅτι λύπη μοι ἐστὶ μεγάλη, καὶ ἀδιαλείπτως ὀδυ-
 νη τῇ καρδίᾳ μου. Ἠυχόμεν γὰρ αὐτὸς ἐγὼ ἀνάδεμα
 εἶναι ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν μου, τῶν
 συγγενῶν μου κατὰ σάρκα, οἳ τινὲς εἰσιν Ἰσραηλίται
 ὧν ἡ υἰοθεσία, καὶ ἡ δόξα, καὶ αἱ διαθήκαι, καὶ ἡ νο-
 μοθεσία, καὶ ἡ λατρεία, καὶ αἱ ἐπαγγελίαι· ὧν οἱ
 πατέρες, καὶ ἐξ ὧν ὁ Χριστὸς τὸ κατὰ σάρκα, ὁ ὧν
 ἐπὶ πάντων Θεὸς εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΚΤΗ. ΕΩΘΙΝΟΝ 5΄.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Α΄.

Σὺ Κύριε φυλάξαις ἡμᾶς, καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς.

Στίχ. Σῶσόν με Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὁσῖος.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ἔχοντες χαρίσματα κατὰ τὴν χάριν τὴν δο- ^K
 θεῖσαν ἡμῖν διάφορα, εἴτε προφητείαν κατὰ τὴν ἀνα- ^{IB}
 λογίαν τῆς πίστεως, εἴτε διακονίαν ἐν τῇ διακονίᾳ, εἴ-
 τε ὁ διδάσκων ἐν τῇ διδασκαλίᾳ, εἴτε ὁ παρακαλῶν
 ἐν τῇ παρακλησίᾳ, ὁ μεταδιδούς ἐν ἀπλότητι, ὁ προϊ-
 στάμενος ἐν σπουδῇ, ὁ ἐλεῶν ἐν ἰλαρότητι. Ἡ ἀγάπη
 ἀνυπόκριτος. Ἀποστυγοῦντες τὸ πονηρὸν, κολλώμενοι
 τῷ ἀγαθῷ. Τῇ φιλαδελφίᾳ εἰς ἀλλήλους φιλό-
 τῃ τιμῇ ἀλλήλους προηγούμενοι. Τῇ σπουδῇ
 ῥοί. Τῷ πνεύματι ζέοντες. Τῷ Κυρίῳ δο-

ἐλπίδι χαίροντες. Τῇ θλίψει ὑπομένοντες. Τῇ προσευχῇ
προσκαρτεροῦντες. Ταῖς χρεῖαις τῶν ἀγίων κοινωνοῦ-
τες. Τὴν φιλοξενίαν διώκοντες. Εὐλογεῖτε τοὺς διώκον-
τας ὑμᾶς· εὐλογεῖτε, καὶ μὴ καταρᾶσθε.

Ἄλληλούϊα, Ἦχος πλ. Α΄.

Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι.

Στίχ. Ὅτι εἶπας εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος.

Τῆ ΔΕΥΤΕΡᾶ ΤΗΣ Ζ΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Α΄. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἄδελφοί, ἔγραψα ὑμῖν ἐν τῇ ἐπιστολῇ μὴ συναναμί-
γνυσθαι πόρνοις. Καὶ οὐ πάντως τοῖς πόρνοις τοῦ κόσ-
μου τούτου, ἢ τοῖς πλεονέκταις, ἢ ἄρπαξιν, ἢ εἰδωλο-
λάτραις· ἐπεὶ ὀφείλετε ἄρα ἐκ τοῦ κόσμου ἐξελεῖσθαι.
Νυνὶ δὲ ἔγραψα ὑμῖν μὴ συναναμίγνυσθαι, εἰάν τις ἀ-
δελφὸς ὀνομαζόμενος ἢ πόρνος, ἢ πλεονέκτης, ἢ εἰδωλο-
λάτρης, ἢ λοιδόρος, ἢ μέθυσος, ἢ ἄρπαξ, τῷ τοιούτῳ
μηδὲ συνεσθίειν. Τί γάρ μοι καὶ τοὺς ἔξω κρίνειν; Οὐχὶ
τοὺς ἔσω ὑμεῖς κρίνετε; Τὸς δὲ ἔξω ὁ Θεὸς κρίνει. Καὶ
ἐξαιρεῖτε τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν. Τολμᾷ τις ὑμῶν
πρῶγμα ἔχων πρὸς τὸν ἕτερον, κρίνεσθαι ἐπὶ τῶν ἀδι-
κῶν, καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῶν ἀγίων; Οὐκ οἴδατε, ὅτι οἱ ἅγιοι
τὸν κόσμον κρινούσι; Καὶ εἰ ἐν ὑμῖν κρίνεται ὁ κόσμος,
ἀνάξιοί ἐστε κριτηρίων ἐλαχίστων. Οὐκ οἴδατε, ὅτι ἀγ-
γέλους κρινοῦμεν, μήτι γε βιωτικά; Βιωτικά μὲν οὖν
κριτήρια εἰάν ἔχητε, τοὺς ἐξουθενημένους ἐν τῇ ἐκκλη-
σίᾳ, τούτους καθίζετε. Πρὸς ἐντροπήν ὑμῖν λέγω· οὐ-
τως οὐκ ἔστιν ἐν ὑμῖν σοφὸς οὐδὲ εἷς, ὃς δυνησεται δια-
κρίνειν ἀνεμῆσαν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ; Ἀλλὰ ἀδελφὸς
ἐστίν, καὶ τοῦτο ἐπὶ ἀπίστων. Ἦδη
μα ἐν ὑμῖν ἐστίν, ὅτι κρίματα ἔχετε
καὶ οὐχὶ μᾶλλον ἀδικεῖσθε; διὰ τί ἠ-
ρεῖσθε; Ἀλλὰ ὑμεῖς ἀδικεῖτε, καὶ

ἀποστερεῖτε, καὶ ταῦτα ἀδελφούς; Ἡ οὐκ οἴδατε, ὅτι ἄδικοι βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσι; Μὴ πλανᾶσθε· οὔτε πόρνοι, οὔτε εἰδωλολάτραι, οὔτε μοιχοί, οὔτε μαλακοί, οὔτε ἀρσενοκοῖται, οὔτε κλέπται, οὔτε πλεονέκται, οὔτε μέθυστοι, οὐ λοῖδοροι, οὐχ ἄρπαγες, βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσι. Καὶ ταῦτά τινες ἦτε· ἀλλὰ ἀπελούσασθε, ἀλλὰ ἡγιασθήτε, ἀλλὰ ἐδικαιώθητε ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, καὶ ἐν τῷ Πνεύματι τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τῆ ΤΡΙΤῆ Τῆς Ζ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνοίγνωσμα.

Ἀδελφοί, δοξάσατε δὴ τὸν Θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν, καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, ᾧ τινὰ ἔστι τοῦ Θεοῦ. Περὶ δὲ ὧν ἐγράψατέ μοι, καλὸν ἀνδρώπῳ γυναικὸς μὴ ἄπτεσθαι. Διὰ δὲ ταῖς πορνείας ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἔχέτω, καὶ ἑκάστη τὸν ἴδιον ἄνδρα ἔχέτω. Τῆ γυναικὶ ὁ ἀνὴρ τὴν ὀφειλομένην εὐνοίαν ἀποδιδότω· ὁμοίως δὲ καὶ ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρὶ. Ἡ γυνὴ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει, ἀλλ' ὁ ἀνὴρ· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἀνὴρ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει, ἀλλ' ἡ γυνή. Μὴ ἀποστερεῖτε ἀλλήλους, εἰ μή τι ἂν ἐκ συμφώνου πρὸς καιρὸν, ἵνα σχολάζητε τῇ νηστείᾳ καὶ τῇ προσευχῇ, καὶ πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνέρχεσθε, ἵνα μὴ πειράζη ὑμᾶς ὁ Σατανᾶς διὰ τὴν ἀκρασίαν ὑμῶν. Τοῦτο δὲ λέγω κατὰ συγγνώμην, οὐ κατ' ἐπιταγὴν. Θέλω γὰρ πάντας ἀνδρώπους εἶναι ὡς καὶ ἑμαυτόν· ἀλλ' ἕκαστος ἴδιον χάρισμα ἔχει ἐκ Θεοῦ, ὅς μὲν οὕτως, ὅς δὲ οὕτως. Λέγω δὲ τοῖς ἀγάμοις καὶ ταῖς χήραις, καλὸν αὐτοῖς ἔστιν εἶναι μείνωσιν ὡς καὶ γώ. Εἰ δὲ οὐκ ἐγκρατεύονταί γεγαμησάτωσαν. Κρεῖσσον γὰρ ἔστι γαμηῆσαι, ἢ μὴ γαμηῆσαι. Τοῖς δὲ γεγαμηκόσι παραγγέλλω οὐν ὡς ὁ Κύριος, γυναῖκα ἀπὸ ἀνδρὸς μὴ χωρισθῆναι.

καὶ χωρισθῆ, μενέτω ἄγαμος, ἢ τῷ ἀνδρὶ καταλλαγήτω· καὶ ἄνδρα γυναῖκα μὴ ἀφιέναι. Τοῖς δὲ λοιποῖς ἐγὼ λέγω, οὐχ ὁ Κύριος: Εἴ τις ἀδελφὸς γυναῖκα ἔχει ἀπίστον, καὶ αὐτὴ συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτοῦ, μὴ ἀφιέτω αὐτήν.

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ Τῆς Ζ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Α΄. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, εἴ τις ἀδελφὸς γυναῖκα ἔχει ἀπίστον, καὶ αὐτὴ συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτοῦ, μὴ ἀφιέτω αὐτήν. Καὶ γυνή, ἣτις ἔχει ἄνδρα ἀπίστον, καὶ αὐτὸς συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτῆς, μὴ ἀφιέτω αὐτόν. Ἠγίασται γὰρ ὁ ἀνὴρ ὁ ἀπίστος ἐν τῇ γυναικί, καὶ ἡγίασται ἡ γυνὴ ἡ ἀπίστος ἐν τῷ ἀνδρὶ· ἐπεὶ ἄρα τὰ τέκνα ὑμῶν ἀκάθαρτά ἐστι, νῦν δὲ ἁγία ἐστίν. Εἰ δὲ ὁ ἀπίστος χωρίζεται, χωρίζεσθω· οὐ δεδούλωται ὁ ἀδελφὸς ἢ ἡ ἀδελφὴ ἐν τοῖς τοιοῦτοις· ἐν δὲ εἰρήνῃ κέκληκεν ὑμᾶς ὁ Θεός. Τί γὰρ οἶδας, γύναι, εἰ τὸν ἄνδρα σώσεις; ἢ τί γὰρ οἶδας, ἄνερ, εἰ τὴν γυναῖκα σώσεις; Εἰ μὴ ἐκίστω ὡς ἐμέρισεν ὁ Θεός, ἕκαστον ὡς κέκληκεν ὁ Κύριος, οὕτω περιπατεῖτω, καὶ οὕτως ἐν ταῖς ἐκκλησίαις πάσαις διατάσσομαι. Περιτετμημένος τις ἐκλήθη; μὴ ἐπισπάσθω. Ἐν ἀκροβυστίᾳ τις ἐκλήθη; μὴ περιτεμνέσθω. Ἡ περιτομὴ οὐδὲν ἐστίν, καὶ ἡ ἀκροβυστία οὐδὲν ἐστίν, ἀλλὰ τήρησις ἐντολῶν Θεοῦ. Ἐκαστος ἐν τῇ κλήσει ἢ ἐκλήθη, ἐν ταύτῃ μενέτω. Δοῦλος ἐκλήθη; μὴ σοι μελέτω· ἀλλ' εἰ καὶ δύνασαι ἐλεύθερος γενέσθαι, μᾶλλον χρῆσαι. Ὁ γὰρ ἐν Κυρίῳ κληθεὶς δοῦλος, ἀπελεύθερος Κυρίου ἐστίν· ὁμοίως καὶ ὁ ἐλεύθερος κληθεὶς δοῦλός ἐστι Χριστοῦ. Τιμῆς ἠγοράσθη δοῦλοι ἀνθρώπων. Ἐκαστος ἐν ᾧ ἐστίν ἐν τούτῳ μενέτω παρὰ τῷ Θεῷ.

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ Τῆς Ζ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ἕκαστος ἐν ᾧ ἐκλήθη, ἐν τούτῳ μενέτω¹ παρά τῷ Θεῷ. Περὶ δὲ τῶν παρθένων ἐπιταγὴν Κυρίου οὐκ ἔχω· γνώμην δὲ δίδωμι ὡς ἡλεημένος ὑπὸ Κυρίου πιστὸς εἶναι. Νομίζω οὖν τοῦτο καλὸν ὑπάρχειν διὰ τὴν ἐνεστῶσαν ἀνάγκην, ὅτι καλὸν ἀνθρώπῳ τὸ οὕτως εἶναι. Δέδεσαι γυναικί; μὴ ζῆτει λύσιν. Λέλυσαι ἀπὸ γυναικός; μὴ ζῆτει γυναῖκα. Ἐὰν δὲ καὶ γήμης, οὐχ ἥμαρτες· καὶ εἰς γήμη ἢ παρθένος, οὐχ ἥμαρτε· θλίψιν δὲ τῆ σαρκὶ ἔξουσιν οἱ τοιοῦτοι· ἐγὼ δὲ ὑμῶν φειδομαι. Τοῦτο δὲ φημι, ἀδελφοί, ὅτι ὁ καιρὸς συνεσταλμένος τὸ λοιπὸν ἐστίν, ἵνα καὶ οἱ ἔχοντες γυναῖκας, ὡς μὴ ἔχοντες ὦσι· καὶ οἱ κλαίοντες, ὡς μὴ κλαίοντες· καὶ οἱ χαίροντες, ὡς μὴ χαίροντες· καὶ οἱ ἀγοράζοντες, ὡς μὴ κατέχοντες· καὶ οἱ χρώμενοι τῷ κόσμῳ τούτῳ, ὡς μὴ καταχρώμενοι· παράγει γὰρ τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου. Θέλω δὲ ὑμᾶς ἀμερίμνους εἶναι· ὁ ἀγάμος μεριμνᾷ τὰ τοῦ Κυρίου, πῶς ἀρέσει τῷ Κυρίῳ. Ὁ δὲ γαμήσας μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου, πῶς ἀρέσει τῆ γυναικί. Μεμέρισται ἢ γυνή καὶ ἢ παρθένος· ἢ ἀγάμος μεριμνᾷ τὰ τοῦ Κυρίου, ἵνα ἡ ἀγία καὶ σώματι καὶ πνεύματι· ἢ δὲ γαμήσασα μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου, πῶς ἀρέσει τῷ ἀνδρὶ. Τοῦτο δὲ πρὸς τὸ ὑμῶν αὐτῶν συμφέρον λέγω, οὐχ ἵνα βρόχον ὑμῖν ἐπιβάλω, ἀλλὰ πρὸς τὸ εὐσχημον καὶ εὐπρόσεδρον τῷ Κυρίῳ ἀπερισπάστως.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ ΤΗΣ Ζ΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Α΄. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

^φ **Α**δελφοί, πρὸς τὸ ὑμῶν αὐτῶν συμφέρον λέγω, σὺν
²⁵ ἵνα βρόχον ὑμῖν ἐπιβάλω, ἀλλὰ πρὸς τὸ εὐσχημον καὶ
 εὐπρόσεδρον τῷ Κυρίῳ ἀπερισπάζεται. Εἰ δέ τις ἀσχη-
 μονεῖν ἐπὶ τὴν παρθεῖνον αὐτοῦ νομίζει, εἰς ἣν ὑπέρακ-
 μος, καὶ οὕτως ὀφείλει γίνεσθαι· ὃ θελεῖ ποιεῖτω, σὺν
 ἀμαρτάνει· γαμείτωσαν. Ὅς δὲ ἔστηκεν ἐδραῖος ἐν τῇ
 καρδίᾳ, μὴ ἔχων ἀνάγκην, ἐξουσίαν δὲ ἔχει περὶ τοῦ
 ἰδίου θελήματος, καὶ τοῦτο κέκρικεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐ-
 τοῦ, τοῦ τηρεῖν τὴν ἑαυτοῦ παρθεῖνον, καλῶς ποιεῖ.
 Ὡς τε καὶ ὁ ἐγκαμίζων καλῶς ποιεῖ, ὁ δὲ μὴ ἐγκαμί-
 ζων κρεῖσσον ποιεῖ. Γυνὴ δέδεται νόμῳ ἐφ' ὅσον χρόνον
 ζῆ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς· εἰς δὲ κοιμηθῆ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ἐλευ-
 θεῖρα ἐστὶν ὡς θελεῖ γαμηθῆναι, μόνον ἐν Κυρίῳ. Μα-
 καριωτέρα δὲ ἐστὶν, εἰς οὕτω μείνη, κατὰ τὴν ἐμνή-
^{εφ} ² γνῶμην· δοκῶ δὲ καὶ γὰρ Πνεῦμα Θεοῦ ἔχειν. Περὶ δὲ
 τῶν εἰδωλοθύτων, οἴδαμεν ὅτι πάντες γινώσκουσιν ἔχομεν
 ἢ γνῶσις φυσιοῦ, ἢ δὲ ἀγάπη οἰκοδομεῖ. Εἰ δέ τις δο-
 κεῖ εἰδέναι τι, σὺδέπω οὐδὲν ἔγνωκε κατὰ τὸ δεῖ γινῶ-
 ναι. Εἰ δέ τις ἀγαπᾷ τὸν Θεόν, οὗτος ἔγνωσται ὑπὸ
 αὐτοῦ. Περὶ τῆς βρώσεως οὖν τῶν εἰδωλοθύτων, οἴδα-
 μεν ὅτι οὐδὲν εἰδωλον ἐν κόσμῳ, καὶ ὅτι οὐδεὶς Θεὸς
 ἕτερος, εἰ μὴ εἷς. Καὶ γὰρ εἶπερ εἰσὶ λεγόμενοι θεοὶ
 εἴτε ἐν οὐρανῷ, εἴτε ἐπὶ τῆς γῆς, (ὡσπερ εἰσὶ θεοὶ
 πολλοὶ, καὶ κύριοι πολλοὶ) ἀλλ' ἡμῖν εἷς Θεὸς ὁ Πα-
 τὴρ, ἐξ οὗ τὰ πάντα, καὶ ἡμεῖς εἰς αὐτόν· καὶ εἷς Κύ-
 ριος Ἰησοῦς Χριστός, δι' οὗ τὰ πάντα, καὶ ἡμεῖς δι' αὐ-
 τὸν· ἀλλ' σὺν ἐν πᾶσιν ἢ γνῶσις· τινὲς δὲ τῆ συνειδή-
 τιδωλου ἕως ἄρτι ὡς εἰδωλόθυτον ἐσθίουσιν.
 ἡμίδησις ἀσθενῆς οὕσα μολύνεται.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῶ ΤΗΣ Ζ'. καὶ πιεῖν, καὶ ἀνέ-^{Εξο}
 ἄν, καθὼς τινες αὐ-^{ΑΒ'.}

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου ἑξήκοντα τρεῖς
 ὄν, καθὼς καὶ

Αδελφοί, παρακαλῶ ὑμᾶς, διὰ τῶν ἔων ἀπώλων-κα:
 θεοῦ, παραστήσαι τὰ σώματα ὑμῶν θυσιῶν ἐγόγγυ-
 γίαν, εὐάρεστον τῷ θεῷ, τὴν λογικὴν λατρείαν δὲ^{ΙΑ.}
 καὶ μὴ συσχηματίζεσθε τῷ αἰῶνι τούτῳ, ἀλλὸς νο-
 μορφοῦσθε τῇ ἀνακαινώσει τοῦ νοῦ ὑμῶν, εἰς ἵνα
 κινᾶτε ὑμᾶς εἰς τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ τὸ ἀγαθόν
 εὐάρεστον καὶ τέλειον. Λέγω γὰρ διὰ τῆς χάριτος τῆς
 δοθείσης μοι, παντὶ τῷ ὄντι ἐν ὑμῖν, μὴ ὑπερφρονεῖν
 παρ' ὃ δεῖ φρονεῖν, ἀλλὰ φρονεῖν εἰς τὸ σωφρονεῖν,
 ἕκαστῳ ὡς ὁ θεὸς ἐμέρισε μέτρον πίστεως.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΒΔΟΜΗ. ΕΩΘΙΝΟΝ Ζ'.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Β'.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρο-
 νομίαν σου.

Στίχ. Πρὸς σέ Κύριε κεκραύξομαι ὁ θεός μου.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, ὀφείλομεν ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ τὰ ἀσθενήματα¹
 τῶν ἀδυνάτων βαστάζειν, καὶ μὴ ἑαυτοῖς ἀρέσκειν.¹¹
 Ἐκαστος γὰρ ἡμῶν τῷ πλησίον ἀρεσιέτω εἰς τὸ ἀγα-
 θὸν πρὸς οἰκοδομήν. Καὶ γὰρ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτῷ⁴
 ἠρέσεν, ἀλλὰ καθὼς γέγραπται: "Οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀ-^{ΕΦ}
 νειδιζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ". Ὅσα γὰρ προεγράφη,
 εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν προεγράφη, ἵνα διὰ
 ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως τῶν γραφῶν
 πίδα ἔχωμεν. Ὁ δὲ θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς
 παρακλήσεως δώη ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ὁ

Χριστὸν Ἰησοῦν, ἵνα ὁμοθυμαδὸν ἐν ἐνὶ στόματι δοξάζετε τὸν Θεὸν, καὶ Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὸ προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς προσελάβετο ἡμᾶς εἰς δόξαν Θεοῦ.

Ἀλληλοῦῖα, Ἦχος πλ. Β'.

Ο' κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου.

Στίχ. Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ: Ἀντιλήπτωρ μου εἶ.

Τῆ ΔΕΥΤΕΡᾶ Τῆς Η'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

^{κεφ.} ^{θ.} ^{β.} **Α**'δελφοί, οὐκ οἶδατε ὅτι οἱ τὰ ἱερά ἐργαζόμενοι ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐσθίουσιν; Οἱ τῷ θυσιαστηρίῳ προσεδρεύοντες, τῷ θυσιαστηρίῳ συμμερίζονται. Οὕτω καὶ ὁ Κύριος διέταξε τοῖς τὸ εὐαγγέλιον καταγγέλλουσιν, ἐκ τοῦ εὐαγγελίου ζῆν. Ἐγὼ δὲ ἐδενὶ ἐχρησάμην τούτων. Οὐκ ἔγραψα δὲ ταῦτα, ἵνα οὕτω γένηται ἐν ἐμοί· καλὸν γάρ μοι μᾶλλον ἀποθανεῖν, ἢ τὸ καύχημά μου ἵνα τις κενώσῃ. Ἐὰν γὰρ εὐαγγελίζωμαι, ἐκ ἔστι μοι καύχημα· ἀνάγκη γάρ μοι ἐπίκειται· οὐαὶ δέ μοι ἐστίν, ἐὰν μὴ εὐαγγελίζωμαι. Εἰ γὰρ ἐκὼν τοῦτο πράσσω, μισθὸν ἔχω· εἰδὲ ἄκων, οἰκονομίαν πεπίστευμαι. Τίς οὖν μοί ἐστιν ὁ μισθός; Ἴνα εὐαγγελιζόμενος ἀδάπανον θῆσω τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ μὴ καταχρήσασθαι τῇ ἐξουσίᾳ μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ.

Τῆ ΤΡΙΤῆ Τῆς Η'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ας α
ἐν τοῖς πλείοσι τῶν πατέρων εὐδόκη-
εστρώθησαν γὰρ ἐν τῇ ἐρήμῳ. Ταῦτα
γενήθησαν, εἰς τὸ μὴ εἶναι ἡμᾶς ἐπι-
καθὼς καὶ κείνοι ἐπεθύμησαν. Μηδέ
εσθε, καθὼς τινες αὐτῶν, ὡς γέγρα-

πται: "Ἐκάντισεν ὁ λαὸς φαγεῖν καὶ πιεῖν, καὶ ἀνέ-^{Ἐξο}
στησαν παίζειν". Μηδὲ πορνεύωμεν, καθὼς τινες ἀ-^{ΑΒ'.}
πῶν ἐπόρνευσαν, καὶ ἔπεσον ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ εἴκοσι τρεῖς
χιλιάδες. Μηδὲ ἐκπειράζωμεν τὸν Χριστὸν, καθὼς καὶ
τινες αὐτῶν ἐπείρασαν, καὶ ὑπὸ τῶν ὄφρων ἀπώλον-^{ΚΑ'.}
το. Μηδὲ γογγύζετε, καθὼς καὶ τινες αὐτῶν ἐγόγγυ-
σαν, καὶ ἀπώλοντο ὑπὸ τοῦ ὀλοθρευτοῦ. Ταῦτα δέ^{ΙΑ'.}
πάντα τύποι συνέβαινον ἐκείνοις· ἐγράφη δὲ πρὸς νο-
θεσίαν ἡμῶν, εἰς οὓς τὰ τέλη τῶν αἰώνων κατήντησεν.
ἴστε ὁ δοκῶν ἐστάναι, βλεπέτω μὴ πέση.

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ ΤΗΣ Η'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ὁ δοκῶν ἐστάναι, βλεπέτω μὴ πέση. Πει-^{Κεο}
ρασμὸς ὑμᾶς οὐκ εἴληφεν, εἰ μὴ ἀνθρώπινος· πιστὸς ^{Γ'.}
ἔστι ὁ Θεὸς, ὃς οὐκ ἐάσει ὑμᾶς πειρασθῆναι ὑπὲρ ὃ δύ-
νασθε, ἀλλὰ ποιήσει σὺν τῷ πειρασμῷ καὶ τὴν ἔκβα-
σιν, τοῦ δύνασθαι ὑμᾶς ὑπενεγκεῖν. Διόπερ, ἀγαπητοί
μου, φύγετε ἀπὸ τῆς εἰδωλολατρείας. Ὡς φρονίμοις
λέγω· κρίνατε ὑμεῖς ὃ φημι. Τὸ ποτήριον τῆς εὐλογίας,
εὐλογοῦμεν, οὐχὶ κοινωνία τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ
ἐστίν; Τὸν ἄρτον, ὃν κλώμεν, οὐχὶ κοινωνία τοῦ σώμα-
τος τοῦ Χριστοῦ ἐστίν; Ὅτι εἷς ἄρτος, ἐν σῶμα οἱ
πολλοὶ ἐσμεν· οἱ γὰρ πάντες ἐκ τοῦ ἑνὸς ἄρτου μετέ-
χομεν. Βλέπετε τὸν Ἰσραὴλ κατὰ σάρκα· οὐχὶ οἱ
συνιόντες τὰς θυσίας κοινωνοὶ τοῦ θυσιαστηρίου εἰσὶ;
ὢ οὐκ ἔστιν; ὅτι εἰδωλόν τι ἐστίν; ἢ ὅτι εἰδωλόθυτόν
τι ἐστίν; Ἀλλ' ὅτι ἅ θύει τὰ ἔθνη, δαιμονίοις θύει, καὶ
οὐ Θεῷ· οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς κοινωνοὺς τῶν δαιμονίων
γίνεσθαι. Οὐ δύνασθε ποτήριον Κυρίου πίνειν, καὶ
ποτήριον δαιμονίων· οὐ δύνασθε τραπέζης Κυ-
ρίου ἐσθῆναι καὶ τραπέζης δαιμονίων. Ἡ παραζήλη
Κύριον; Μη ἰσχυρότεροι αὐτοῦ ἐσμεν;

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ ΤῆΣ Η΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Α΄. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

^{κεφ. 23.} **Α**δελφοί, εἴαν τις ὑμῖν εἶπῃ "Τοῦτο εἰδωλόθυτόν ἐστι", μὴ ἐσθίετε δι' ἐκεῖνον τὸν μηνύσαντα, καὶ τῆ
^{αλμ. 1.} συνειδήσιν· τοῦ γὰρ Κυρίου ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτοῦ τῆς.
 Συνειδήσιν δὲ λέγω, οὐχὶ τὴν ἑαυτοῦ, ἀλλὰ τὴν τοῦ ἑτέρου. Ἰνα τί γὰρ ἡ ἐλευθερία μου κρίνεται ὑπὸ ἄλλης συνειδήσεως; Εἰ δὲ ἐγὼ χάριτι μετέχω, τί βλασημοῦμαι ὑπὲρ οὗ ἐγὼ εὐχαριστῶ; Εἴτε οὖν ἐσθίετε, εἴτε πίνετε, εἴτε τι ποιεῖτε, πάντα εἰς δόξαν Θεοῦ ποιεῖτε. Ἀπρόσκοποι γίνεσθε καὶ Ἰουδαίοις καὶ Ἑβραίοις, καὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ. Καθὼς καὶ γὰρ πάντα πᾶσιν ἀρέσκω, μὴ ζητῶν τὸ ἑμαυτοῦ συμφέρον, ἀλλὰ τὸ τῶν πολλῶν, ἵνα σωθῶσι. Μιμηταὶ μου γίνεσθε καθὼς καὶ γὰρ Χριστοῦ. Ἐπαινῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ὅτι πάντα μου μέμνησθε, καὶ καθὼς παρεδωκα ὑμῖν τὰ παραδόσεις κατέχετε. Θέλω δὲ ὑμᾶς εἰδέναί, ὅτι παντὸς ἀνδρὸς ἡ κεφαλὴ ὁ Χριστὸς ἐστι· κεφαλὴ δὲ γυναικὸς ὁ ἀνὴρ· κεφαλὴ δὲ Χριστοῦ, ὁ Θεός. Πᾶς ἀνὴρ προσευχόμενος, ἢ προφητεύων κατὰ κεφαλῆς ἔχων, καταισχύνει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. Πᾶσα δὲ γυνὴ προσευχομένη, ἢ προφητεύουσα ἀκατακαλύπτω τῇ κεφαλῇ καταισχύνει τὴν κεφαλὴν ἑαυτῆς· ἐν γὰρ ἐστὶ καὶ τὸ αὐτὸ τῇ ἐξυρημένῃ. Εἰ γὰρ οὐ κατακαλύπτεται γυνὴ καὶ κειράσθῃ· εἰδὲ αἰσχρὸν γυναικὶ τὸ κείρεσθαι καὶ ξυράσθαι, κατακαλυπτέσθω. Ἄνὴρ μὲν γὰρ οὐκ ὀφείλει κατακαλύπτεσθαι τὴν κεφαλὴν, εἰκὼν καὶ δόξα ὡν· γυνὴ δὲ δόξα ἀνδρὸς ἐστὶ. Οὐ γὰρ ὁ ἀνὴρ γυναικὸς, ἀλλὰ γυνὴ ἐξ ἀνδρὸς.

Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ Τῆς Η'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ἐκ γυναικός, ἀλλὰ γυνή ἐξ ἀνδρός. Καὶ γὰρ οὐκ ἐκτίσθη ἀνὴρ διὰ τὴν γυναῖκα, ἀλλὰ γυνή διὰ τὸν ἄνδρα. Διὰ τοῦτο ὀφείλει ἡ γυνή ἐξουσίαν ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, διὰ τοὺς ἀγγέλους. Πλὴν οὔτε ἀνὴρ χωρὶς γυναικός, οὔτε γυνή χωρὶς ἀνδρός ἐν Κυρίῳ. Ὡσπερ γὰρ ἡ γυνή ἐκ τοῦ ἀνδρός, ἔτω καὶ ὁ ἀνὴρ διὰ τῆς γυναικός· τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ Θεοῦ. Ἐν ὑμῖν αὐτοῖς κρίνατε· πρέπον ἐστὶ γυναικᾶ ἀκατακάλυπτον τῷ Θεῷ προσεύχεσθαι; Ἡ οὐδὲ αὐτὴ ἡ φύσις διδάσκει ὑμᾶς, ὅτι ἀνὴρ μὲν ἐὰν κομᾶ, ἀτιμία αὐτῷ ἐστὶ· γυνή δὲ ἐὰν κομᾶ, δόξα αὐτῇ ἐστίν, ὅτι ἡ κόμη ἀντὶ περιβολαίου δέδοται αὐτῇ. Εἰ δέ τις δοκεῖ φιλόνεικος εἶναι, ἡμεῖς τοιαύτην συνήθειαν οὐκ ἔχομεν, οὐδὲ αἱ ἐκκλησίαι τοῦ Θεοῦ. Τοῦτο δὲ παραγγέλλων οὐκ ἐπαινῶ, ὅτι οὐκ εἰς τὸ κρεῖττον, ἀλλ' εἰς τὸ ἥττον συνέρχεσθε. Πρῶτον μὲν γὰρ, συνερχομένων ὑμῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἀκούω σχίσματα ἐν ὑμῖν ὑπάρχειν, καὶ μέρος τι πιστεύω. Δεῖ γὰρ καὶ αἱρέσεις ἐν ὑμῖν εἶναι, ἵνα οἱ δόκιμοι φανεροὶ γένωνται ἐν ὑμῖν. Συνερχομένων οὖν ὑμῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ, οὐκ ἔστι Κυριακὸν δεῖπνον φαγεῖν· ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον δεῖπνον προσλαμβάνει ἐν τῷ φαγεῖν, καὶ ὅς μὲν πεινᾷ, ὅς δὲ μεθύει. Μὴ γὰρ οἰκίας οὐκ ἔχετε εἰς τὸ ἐσθίειν καὶ πίνειν; Ἡ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ καταφρονεῖτε, καὶ καταισχύνετε τοὺς μὴ ἔχοντας; Τί ὑμῖν εἶπω; ἐπαινέσω ὑμᾶς; Ἐν τούτῳ οὐκ ἐπαινῶ. Ἐγὼ γὰρ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου, ὃ καὶ π

μαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

¹¹ Ἀδελφοί, πᾶσα ψυχὴ ἐξουσίαις ὑπερεχούσαις ὑπο-
 τασσέσθω· οὐ γάρ ἐστιν ἐξουσία, εἰμὴ ἀπὸ Θεοῦ· αἱ
 δὲ οὐσαι ἐξουσίαι, ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τεταγμέναι εἰσίν.
 Ὅστε ὁ ἀντιτασσόμενος τῇ ἐξουσίᾳ, τῇ τοῦ Θεοῦ δια-
 ταγῇ ἀντιέστηκεν· οἱ δὲ ἀνθεστηκότες, ἑαυτοῖς κρίμα
 λήφονται. Οἱ γὰρ ἄρχοντες οὐκ εἰσὶ φόβος τῶν ἀγα-
 θῶν ἔργων, ἀλλὰ τῶν κακῶν. Θέλεις δὲ μὴ φοβεῖσθαι
 τὴν ἐξουσίαν; τὸ ἀγαθὸν ποιεῖ, καὶ ἔχει ἔπαινον ἐξ
 αὐτῆς. Θεοῦ γὰρ διάκονός ἐστί σοι εἰς τὸ ἀγαθόν. Ἐάν
 δὲ τὸ κακὸν ποιῆς, φοβοῦ· οὐ γὰρ εἰκὴ τὴν μάχαιραν
 φορεῖ. Θεοῦ γὰρ διάκονός ἐστιν, ἕκδικος εἰς ὀργὴν τῶν
 τὸ κακὸν πράσσοντι. Διὸ ἀνάγκη ὑποτάσσεσθαι, οὐ
 μόνον διὰ τὴν ὀργὴν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν συνείδησιν. Διὰ
 τοῦτο γὰρ καὶ φόρους τελεῖτε· λειτουργοὶ γὰρ Θεοῦ
 εἰσιν, εἰς αὐτὸ τοῦτο προσκαρτεροῦντες. Ἀπόδοτε οὖν
 πᾶσι τὰς ὀφειλάς· τῷ τὸν φόρον, τὸν φόρον· τῷ τὸ
 τέλος, τὸ τέλος· τῷ τὸν φόβον, τὸν φόβον· τῷ τὴν τι-
 μὴν, τὴν τιμὴν. Μηδενὶ μηδὲν ὀφείλετε, εἰμὴ τὸ ἀγα-
 πᾶν ἀλλήλους· ὁ γὰρ ἀγαπῶν τὸν ἕτερον, νόμον πε-
¹² πλήρωκε. Τὸ γὰρ "Οὐ μοιχεύσεις, Οὐ φονεύσεις, Οὐ
¹⁴ κλέψεις, Οὐ ψευδομαρτυρήσεις, Οὐκ ἐπιθυμήσεις", καὶ
 εἴτις ἑτέρα ἐντολὴ, ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ ἀνακεφαλαιου-
¹⁷ ται, ἐν τῷ "Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς ἑαυτόν".
¹⁸ Ἡ ἀγάπη τοῦ πλησίον κακὸν οὐκ ἐργάζεται. Πλήρω-
 μα οὖν νόμου ἡ ἀγάπη.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΟΓΔΟΗ. ΕΩΘΙΝΟΝ Η'.

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς.

Κύριος ἰσχύει τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει.

Στίχ. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες, καὶ μὴ ᾗ ἐν ὑμῖν σχίσματα, ἥτε δὲ κατηρτισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοῷ, καὶ ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ. Ἐδηλώθη γάρ μοι περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί μου, ὑπὸ τῶν Χλόης, ὅτι ἔριδες ἐν ὑμῖν εἰσι. Λέγω δὲ τῆτο, ὅτι ἕκαστος ὑμῶν λέγει "Ἐγὼ μὲν εἰμι Παύλου, ἐγὼ δὲ Ἀπολλῶ, ἐγὼ δὲ Κηφᾶ, ἐγὼ δὲ Χριστοῦ". Μεμέρισται ὁ Χριστός; μὴ Παῦλος ἐσταυρώθη ὑπὲρ ὑμῶν; ἢ εἰς τὸ ὄνομα Παύλου ἐβαπτίσθητε; Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ, ὅτι εὐθένα ὑμῶν ἐβάπτισα, εἰμὴ Κρίσπον καὶ Γάϊον, ἵνα μή τις εἴπῃ, ὅτι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα ἐβάπτισα· ἐβάπτισα δὲ καὶ τὸν Στεφανά οἶκον· λοιπὸν οὐκ αἶδα εἴ τινα ἄλλον ἐβάπτισα. Οὐ γὰρ ἀπέστειλέ με Χριστός βαπτίζειν, ἀλλ' εὐαγγελίζεσθαι· οὐκ ἐν σοφίᾳ λόγου, ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Βαρύς.

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ.

Στίχ. Τοῦ ἀναγγέλλειν τὰ πρωὶ τὸ ἐλεός σου.

Τῆ Δεύτερα τῆς Θ'. Ἐβδομάδος.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, εἰ ἑαυτοὺς διεκρίνομεν, οὐκ ἂν ἐκρινθῶμεν· ἐκρινόμενοι δὲ, ὑπὸ Κυρίου παιδευόμεθα, ἵνα ἐν κόσμῳ κατακριθῶμεν. Ὅστε, ἀδελφοί μου,

εἰς τὸ φαγεῖν, ἀλλήλους ἐκδέχεσθε. Εἰ δέ τις πεινᾷ, ἐν οἴκῳ ἐσθιέτω, ἵνα μὴ εἰς κρίμα συνέρχησθε. Ταῦτά δέ μοι παρὰ, ὡς ἂν ἔλθῃ, διατάξομαι. Περὶ δὲ τῶν πνευματικῶν, ἀδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν. Οἴδατε ὅτι ἔθνη ἦτε πρὸς τὰ εἰδῶλα τὰ ἄφωνα, ὡς ἂν ἤγεσθε, ἀπαγόμενοι. Διὸ γνωρίζω ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς ἐν Πνεύματι Θεοῦ λαλῶν, λέγει ἀνάθεμα Ἰησοῦ καὶ οὐδεὶς δύναται εἰπεῖν Κύριον Ἰησοῦν, εἰμὴ ἐν Πνεύματι ἁγίῳ. Διαιρέσεις δὲ χαρισμάτων εἰσὶ, τὸ δὲ αὐτὸ Πνεῦμα. Καὶ διαιρέσεις διακονιῶν εἰσὶ, καὶ ὁ αὐτὸς Κύριος. Καὶ διαιρέσεις ἐνεργημάτων εἰσὶν, ὁ δὲ αὐτὸς ἐστὶ Θεὸς ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσι.

Τῆ ΤΡΙΤῆ Τῆς Θ΄. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Α΄. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

^{εφ.} **Α**δελφοί, καθάπερ τὸ σῶμα ἐν ἐστὶ, καὶ μέλη ἔχει πολλά, πάντα δὲ τὰ μέλη τοῦ σώματος τοῦ ἐνὸς πολλὰ ὄντα ἐν ἐστὶ σῶμα· οὕτω καὶ ὁ Χριστός. Καὶ γὰρ ἐν ἐν Πνεύματι ἡμεῖς πάντες εἰς ἐν σῶμα ἐβαπτίσθημεν, εἴτε Ἰουδαῖοι, εἴτε Ἕλληνες, εἴτε δοῦλοι, εἴτε ἐλεύθεροι· καὶ πάντες εἰς ἐν Πνεῦμα ἐποτίσθημεν. Καὶ γὰρ τὸ σῶμα οὐκ ἐστὶν ἐν μέλος, ἀλλὰ πολλά. Ἐὰν εἴπῃ ὁ ποῦς, ὅτι οὐκ εἰμὶ χεῖρ, οὐκ εἰμὶ ἐκ τῆς σώματος· οὐ παρά τοῦτο οὐκ ἐστὶν ἐκ τοῦ σώματος; Καὶ εἰπῇ τὸ οὖς, ὅτι οὐκ εἰμὶ ὀφθαλμός, οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ σώματος· οὐ παρά τοῦτο οὐκ ἐστὶν ἐκ τοῦ σώματος; Εἰ ὅλον τὸ σῶμα ὀφθαλμός, ποῦ ἡ ἀκοή, ποῦ ἡ ὄσφρησις; Νυνὶ δὲ ὁ Θεὸς ἔθηκε τὰ μέλη, ἐν ἕκαστον αὐτῶν ἐν τῷ σώματι, καθὼς ἠθέλησεν. Εἰ δὲ ἦν τὰ πάντα ἐν μέλος, ποῦ τὸ σῶμα; Νυνὶ ἡμεῖς ἄ μὲν μέλη, ἐν δὲ σῶμα. Οὐ δύναται δὲ εἰπεῖν τῇ χειρὶ: Χρείαν σε οὐκ ἔχω· ἢ πάλιν τῷ ποσὶ: Χρείαν ὑμῶν οὐκ ἔχω. Ἀλλὰ πολλὰ δοκῆντα μέλη τῆς σώματος ἀσθενέστερα καὶ αἰσθητέρα ἐστὶ. Καὶ ἃ δοκοῦμεν ἀτιμώτερα

ναὶ τοῦ σώματος, τούτοις τιμὴν περισσοτέραν περιτί-
 τεμεν. Καὶ τὰ ἀσχήμονα ἡμῶν εὐσχημοσύνην περισσο-
 τέραν ἔχει. Τὰ δὲ εὐσχήμονα ἡμῶν οὐ χρεῖαν ἔχει· ἀλ-
 λ' ὁ Θεὸς συνεκέρασε τὸ σῶμα, τῷ ὑστεροῦντι περισ-
 σότεραν δοῦς τιμὴν, ἵνα μὴ ἦ σχίσμα ἐν τῷ σώματι,
 ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ὑπὲρ ἀλλήλων μεριμνῶσι τὰ μέλη. Καὶ
 ὅτε πάσχει ἐν μέλος, συμπάσχει πάντα τὰ μέλη· εἴ-
 τε δοξάζεται ἐν μέλος, συγχαίρει πάντα τὰ μέλη.

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ ΤΗΣ Θ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται· ἡ ἀγά-
 πη οὐ ζηλοῖ· ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται,
 οὐ φουριζοῦται, οὐ γογγιζοῦται τὸ κακόν, οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγ-
 χαιρεῖ δὲ τῇ ἀληθείᾳ· πάντα στέγει, πάντα πιστεύει,
 πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε
 πίπτει· εἴτε δὲ προφητεῖαι καταργηθῆσονται, εἴτε
 ἰσχυροὶ παύσονται, εἴτε γνῶσις καταργηθήσεται. Ἐκ
 τῶν γὰρ γινώσκωμεν, καὶ ἐκ μέρους προφητεύομεν·
 ὁ δὲ ἔλθῃ τὸ τέλειον, τότε τὸ ἐκ μέρους καταργη-
 θήσεται. Ὅτε ἦμεν νήπιος, ὡς νήπιος ἐλάλουν, ὡς νή-
 πιον ἠρόνουν, ὡς νήπιος ἐλογιζόμεθα· ὅτε δὲ γέγονα ἀ-
 νήλικα, τὰ τοῦ νηπίου. Βλέπομεν γὰρ ἄρτι
 ἡμεῖς ὡς ἐν αἰνίγματι, τότε δὲ πρόσωπον πρὸς
 πρόσωπον. Ἄρτι γινώσκω ἐκ μέρους, τότε δὲ ἐπιγνώ-
 σκω, καθὼς καὶ ἐπεγνώσθη. Νυνὶ δὲ μένει πίστις,
 ἀγάπη, τὰ τρία ταῦτα· μείζων δὲ τούτων ἡ ἀ-
 γάπη. Διώκετε τὴν ἀγάπην, ζηλοῦτε δὲ τὰ τρία ταῦτα·
 ἀλλ' ἄλλο μᾶλλον δὲ ἵνα προφητεύητε. Ὁ γὰρ λαὸς
 ἀνθρώποις λαλεῖ, ἀλλὰ τῷ Θεῷ· οὐδεὶς
 πνεύματι δὲ λαλεῖ μυστήρια. Ὁ δὲ προφη-
 τεύων λαλεῖ οἰκοδομὴν καὶ παρακλήσιν καὶ ψα-
 λμῶν γλῶσση ἑαυτὸν οἰκοδομεῖ·

Κεφ.
 Γ'. 4

Κεφ.
 ΙΑ'. 1.

Βέροιας

ἐκκλησίαν οἰκοδομεῖ. Θέλω δὲ πάντα ὑμᾶς λαλεῖν
 γλώσσαις, μᾶλλον δὲ ἵνα προφητεύητε· μείζων γὰρ
 προφητεύων, ἢ ὁ λαλῶν γλώσσαις, ἐκτὸς εἰμὴ διερμ
 νεύη, ἵνα ἡ Ἐκκλησία οἰκοδομὴν λάβῃ.

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ Τῆς Θ΄. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Α΄. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Κεφ.
 Δ΄. 6.

Ἀδελφοί, ἐὰν ἔλθω πρὸς ὑμᾶς γλώσσαις λαλῶν, τί
 μᾶς ὠφελήσω, ἐὰν μὴ ὑμῖν λαλήσω ἢ ἐν ἀποκαλύψει,
 ἐν γνώσει, ἢ ἐν προφητείᾳ, ἢ ἐν διδασχῇ; Ὅμως τὰ ἄψ
 χα φωνὴν διδόντα, εἴτε αὐλὸς, εἴτε κιθάρα, ἐὰν διαση
 λὴν ταῖς φθόγγοις μὴ δῶ, πῶς γνωσθήσεται τὸ αὐλο
 μενον, ἢ τὸ κιθαριζόμενον; Καὶ γὰρ ἐὰν ἄδηλον φων
 σάλπιγγι δῶ, τίς παρασκευάσεται εἰς πόλεμον; Οὕτω
 καὶ ὑμεῖς διὰ τῆς γλώσσης ἐὰν μὴ εὖσημον λόγον δῶτε
 πῶς γνωσθήσεται τὸ λαλούμενον; Ἔσεσθε γὰρ εἰς ἀή
 λαθῆντες. Τοσαῦτα, εἰ τύχοι, γένη φωνῶν ἐσὶν ἐν κλη
 μῳ, καὶ ἕδὲν αὐτῶν ἄφωνον. Ἐὰν ἔν μὴ εἶδῶ τὴν δ
 ναμιν τῆς φωνῆς, ἔσομαι τῷ λαλοῦντι βάρβαρος, καὶ
 λαλῶν ἐν ἐμοὶ βάρβαρος. Οὕτω καὶ ὑμεῖς ζηλωταὶ ἐσ
 πνευμάτων, πρὸς τὴν οἰκοδομὴν τῆς Ἐκκλησίας ζητεῖτε
 ἵνα περισσεύητε. Διόπερ ὁ λαλῶν γλώσση, προσευχέσθε
 ἵνα διερμηνεύῃ. Ἐὰν γὰρ προσεύχωμαι γλώσση, τὸ πνε
 μα μου προσεύχεται, ὁ δὲ νῆς μου ἄκαρπός ἐστι. Τί
 ἐστίν; Προσεύξομαι τῷ πνεύματι, προσεύξομαι δὲ καὶ τ
 νοῖ· ψαλῶ τῷ πνεύματι, ψαλῶ δὲ καὶ τῷ νοῖ. Ἐπεὶ ἐ
 εὐλογίᾳ τῷ πνεύματι, ὁ ἀναπληρῶν τὸν τόπον τ
 ιδιώτῳ, τῶς ἐρεῖ τὸ Ἀμήν ἐπὶ τῇ σῇ εὐχαριστίᾳ; ἐπ
 δὴ τί λέγετε οὐκ οἶδε. Σὺ μὲν γὰρ καλῶς εὐχαριστεῖ
 ἀλλ' ὁ ἕτερος οὐκ οἰκοδομεῖται. Εὐχαριστῶ τῷ Θε
 πάντῃ ὑμῶν μᾶλλον γλώσσαις λαλῶν. Ἀλλ
 ἵνα πέντε λόγους διὰ τοῦ νοός με λαλήσ
 κατηγήσω, ἢ μυρίας λόγους ἐν γλώσσῃ

Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ ΤΗΣ Θ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἄδελφοί, ὅταν συνέρχησθε, ἕκαστος ὑμῶν ψαλμὸν ἔχει, διδαχὴν ἔχει, γλῶσσαν ἔχει, ἀποκαλύψιν ἔχει, ἑρμηνείαν ἔχει· πάντα πρὸς οἰκοδομὴν γενέσθω. Εἴτε γλῶσση τις λαλεῖ, κατὰ δύο, ἢ τὸ πλεῖστον τρεῖς, καὶ ἀνά μέρος, καὶ εἰς διερμηνευέτω. Ἐάν δὲ μὴ ἦ διερμηνευτής, σιγάτω ἐν Ἐκκλησίᾳ, ἑαυτῷ δὲ λαλείτω, καὶ τῷ Θεῷ. Προφήται δὲ δύο, ἢ τρεῖς λαλείτωσαν, καὶ οἱ ἄλλοι διακρινέτωσαν. Ἐάν δὲ ἄλλω ἀποκαλυφθῇ ἢ μαθημένῳ, ὁ πρῶτος σιγάτω. Δύνασθε γὰρ καθ' ἕνα πάντες προφητεύειν, ἵνα πάντες μανθάνωσι, καὶ πάντες παρακαλῶνται. Καὶ πνεύματα προφητῶν προφήταις ὑποτάσσεται· οὐ γὰρ ἔστιν ἀκατασασίας ὁ Θεός, ἀλλ' εἰρήνης, ὡς ἐν πάσαις ταῖς Ἐκκλησίαις τῶν ἁγίων. Αἱ γυναῖκες ὑμῶν ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις σιγάτωσαν· οὐ γὰρ ἐπιτέτραπται αὐταῖς λαλεῖν, ἀλλ' ὑποτάσσεσθαι, καθὼς καὶ ὁ νόμος λέγει. Εἶδέ τι μαθεῖν θέλουσιν, ἐν οἴκῳ τοὺς ἰδίους ἄνδρας ἐπερωτάτωσαν· αἰσχρὸν γὰρ ἔστι γυναῖξιν ἐν Ἐκκλησίᾳ λαλεῖν. Ἡ ἀφ' ἡμῶν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθεν; ἢ εἰς ὑμᾶς μόνους κατήντησε; Εἴ τις δοκεῖ προφήτης εἶναι, ἢ πνευματικός, ἐπιγινωσκέτω ἃ γράφω ὑμῖν, ὅτι τοῦ Κυρίου εἰσὶν ἐντολαί. Εἴ δέ τις ἀγνοεῖ, ἀγνοεῖτω. Ὅστε, ἄδελφοί, ζηλοῦτε τὸ προφητεύειν, καὶ τὸ λαλεῖν γλῶσσαις μὴ κωλύετε. Πάντα εὐσχημόνως καὶ κατὰ τάξιν γενέσθω.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῶ ΤΗΣ Θ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῷ Ἐπίστολῃ Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ὁ φρονῶν τὴν ἡμέραν, Κυρίῳ φρονεῖ· καὶ ὁ μὴ φρονῶν τὴν ἡμέραν, Κυρίῳ οὐ φρονεῖ. Ὁ ἐσθίων, Κυρίῳ ἐσθίει· εὐχαριστεῖ γὰρ τῷ Θεῷ· καὶ ὁ μὴ ἐσθίων, Κυρίῳ οὐκ ἐσθίει, καὶ εὐχαριστεῖ τῷ Θεῷ. Οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν ἑαυτῷ ζῆ, καὶ οὐδεὶς ἑαυτῷ ἀποσπνήσκει. Ἐάν τε γὰρ ζῶμεν, τῷ Κυρίῳ ζῶμεν· ἔάν τε ἀποσπνήσκωμεν, τῷ Κυρίῳ ἀποσπνήσκωμεν· ἔάν τε οὖν ζῶμεν, ἔάν τε ἀποσπνήσκωμεν, τοῦ Κυρίου ἐσμέν. Εἰς τοῦτο γὰρ Χριστὸς καὶ ἀπέθανε, καὶ ἀνέστη, καὶ ἀνέζησεν, ἵνα καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων κυριεύσῃ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΝΝΑΤΗ. ΕΩΘΙΝΟΝ Θ'.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Δ'.

Ἐύξασθε, καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.
Στίχ. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός.

Ἐπὶ τῷ Ἐπίστολῃ Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, Θεοῦ ἐσμεν συνεργοί· Θεοῦ γεώργιον, Θεοῦ οἰκοδομή ἐστε. Κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι, ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον τέθεικα, ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ, ἕκαστος δὲ βλεπέτω πῶς ἐποικοδομεῖ. Θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον, ὅς ἐστιν Ἰησοῦς ὁ Χριστός. Εἰ δέ τις ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τὸν θεμέλιον τοῦτον, χρυσόν, ἄργυρον, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, καλάμην, ἕκαστου τὸ ἔργον φανερήσεται· ἢ γὰρ ἡμέρα δηλώσει· ὅτι ἐν πυρὶ ἀγνίσταται, καὶ ἕκαστου τὸ ἔργον, ὁποῖόν ἐστι, τότε φανερήσεται. Εἴ τις τὸ ἔργον μενεῖ, ὁ ἐπικοδομησέ-

μισθὸν λήψεται. Εἴ τινος τὸ ἔργον, καὶ ἐν τοῖς ἀπολ-
 μωσθήσεται· αὐτὸς δὲ σωσθήσεται ὡς θάνατον· οἷς δὲ
 πυρός. Οὐκ οἶδατε, ὅτι ναὸς Θεοῦ ἐστέ, τὸς ἱκανός; Οὐ
 κα τοῦ Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν; Εἴ τις τὸν ἅγιον λόγον τοῦ
 ἡγείρει, φθισεῖ τοῦτον ὁ Θεός· ὁ γὰρ ναὸς κατασυνώ-
 λυτός ἐστιν, οἳ τινές ἐστε ὑμεῖς.

Ἄλληλουῖα, Ἦχος πλ. Δ'.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ.

Ἐπίχ. Προφθιάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.

Τῆ ΔΕΥΤΕΡᾶ Τῆς Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἄδελφοί, εἰ Χριστὸς κηρύσσεται ὅτι ἐν νεκρῶν ἐγή-
 γερται, πῶς λέγουσιν οἱ τινες ἐν ὑμῖν ὅτι ἀνάστασις νε-
 κρῶν οὐκ ἔστιν; Εἰ δὲ ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν,
 οὐδὲ Χριστὸς ἐγήγερται. Εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται,
 κενὸν ἄρα τὸ κήρυγμα ἡμῶν, κενὴ δὲ καὶ ἡ πίστις ὑ-
 μῶν. Εὐρισκόμεθα δὲ καὶ ψευδομάρτυρες τοῦ Θεοῦ,
 ὅτι ἐμαρτυρήσαμεν κατὰ τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἡγείρει τὸν Χρι-
 στὸν, ὃν οὐκ ἡγείρουν, εἴπερ ἄρα νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται.
 Εἰ γὰρ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, οὐδὲ Χριστὸς ἐγήγερται·
 εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, ματαία ἡ πίστις ὑμῶν·
 ἔτι ἐστὲ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν· ἄρα καὶ οἱ κοιμη-
 θέντες ἐν Χριστῷ ἀπώλοντο. Εἰ ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ ἡλ-
 πιώτεροι ἐσμὲν ἐν Χριστῷ μόνον, ἐλεεινότεροι πάντων
 ἀνθρώπων ἐσμέν.

Τῆ ΤΡΙΤῆ Τῆς Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἄδελφοί, τί ποιήσουσιν οἱ βαπτισθῆ-
 νεκρῶν, εἰ ὅλως νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται.
 ζονται ὑπὲρ τῶν νεκρῶν; Τί καὶ ἡμε

πᾶσαν ὥραν; Καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκω, νῆ τὴν ὑμετέραν καύχησιν, ἣν ἔχω ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Εἰ κατὰ ἀνθρώπον ἐσηριομάχησα ἐν Ἐφέσῳ, τί μοι τὸ ὄφελος, εἰ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται; Φάγωμεν, καὶ πίωμεν· αὐρίον γὰρ ἀποθνήσκομεν. Μὴ πλανᾶσθε Φθειρούσιν ἡδὴ χρηστὰ ὁμιλία κακαί. Ἐκνήψατε δεκαίως, καὶ μὴ ἀμαρτάνετε· ἀγνωσίαν γὰρ Θεοῦ τινες ἔχουσι· πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω. Ἄλλ' ἐρεῖ τις; Πῶς ἐγείρονται οἱ νεκροί; ποῖω δὲ σῶματι ἔρχονται; Ἀφρονεῖς ὁ σπείρεις οὐ ζωοποιεῖται, εἰ μὴ ἀποθάνῃ· καὶ ὁ σπείρεις, οὐ τὸ σῶμα τὸ γενησόμενον σπείρεις, ἀλλὰ γυμνὸν κόκκον, εἰ τύχοι, σίτου, ἢ τινος τῶν λοιπῶν. Ὁ δὲ Θεὸς αὐτῷ δίδωσι σῶμα, καθὼς ἠθέλησε, καὶ ἐκάστησεν αὐτῷ τῶν σπερμάτων τὸ ἴδιον σῶμα.

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ ΤΗΣ Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Α΄. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

^{εφ.} ^{4.} **Α**' δελφοί, εἰ μὴ ἡ ἀξιὸν τῆ καμὲ πορεύεσθαι, σὺν ἐμοὶ πορεύονται. Ἐλεύσομαι δὲ πρὸς ὑμᾶς, ὅταν Μακεδονίαν διέλθω· Μακεδονίαν γὰρ διέρχομαι. Πρὸς ὑμᾶς δὲ τυχερὸν παραμενῶ, ἢ καὶ παραχειμάσω, ἵνα ὑμεῖς με προπέμψετε, εἰ εἰς πορεύωμαι. Οὐ θέλω γὰρ ὑμᾶς ἄρτι ἐν παρόδῳ ἰδεῖν· ἐλπίζω δὲ χρόνον τινὰ ἐπιμεῖναι πρὸς ὑμᾶς, εἰ μὴ ὁ Κύριος ἐπιτρέπῃ. Ἐπιμενῶ δὲ ἐν Ἐφέσῳ ἕως τῆς Πεντηκοστῆς. Θύρα γὰρ μοι ἀνέωγε μεγάλη καὶ ἐνεργής· καὶ ἀντικείμενοι πολλοί. Ἐάν δὲ ἔλθῃ Τιμόθεος, βλέπετε ἵνα ἀφόβως γένηται πρὸς ὑμᾶς· τὸ γὰρ ἔργον Κυρίου ἐργάζεται, ὡς καὶ ἐγώ. Μὴ τις οὖν αὐτὸν ἐξουθενήσῃ. Προπέμψατε δὲ αὐτὸν ἐν εἰρήνῃ, ἵνα ἔλθῃ πρὸς

γὰρ αὐτὸν μετὰ τῶν ἀδελφῶν. Περὶ δὲ τοῦ ἀδελφοῦ, πολλὰ παρεκάλεσα αὐτὸν, ἵνα ἔλθῃ μετὰ τῶν ἀδελφῶν· καὶ πάντως εἴη ἡμεῖς ἐν εἰρήνῃ· ἐλευσεται δὲ ὅταν εὐκαιρήσῃ.

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ ΤΗΣ Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Παῦλος Ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός, τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ, τῇ οὔσῃ ἐν Κορίνθῳ, σὺν τοῖς ἁγίοις πᾶσι, τοῖς οὔσιν ἐν ὅλῃ τῇ Ἀχαΐᾳ: Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν, καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, ὁ παρακαλῶν ἡμᾶς ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν, εἰς τὸ δύνασθαι ἡμᾶς παρακαλεῖν τοὺς ἐν πάσῃ θλίψει, διὰ τῆς παρακλήσεως, ἧς παρακαλούμεθα αὐτοὶ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ. Ὅτι καθὼς περισσεύει τὰ παθήματα τοῦ Χριστοῦ εἰς ἡμᾶς, οὕτω διὰ Χριστοῦ περισσεύει καὶ ἡ παράκλησις ἡμῶν. Εἴτε δὲ θλιβόμεθα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως καὶ σωτηρίας, τῆς ἐνεργουμένης ἐν ὑπομονῇ τῶν αὐτῶν παθημάτων, ὧν καὶ ἡμεῖς πάσχομεν· εἴτε παρακαλούμεθα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως καὶ σωτηρίας. καὶ ἡ ἐλπίς ἡμῶν βεβαία ὑπὲρ ὑμῶν· εἰδότες ὅτι ὡσπερ κοινωνοὶ ἐστε τῶν παθημάτων, οὕτω καὶ τῆς παρακλήσεως.

Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ ΤΗΣ Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ἡ καύχησις ἡμῶν αὕτη ἐστὶ, τὸ μαρτύριον τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ὅτι ἐν ἀπλότῃ καὶ εὐκρινείᾳ Θεοῦ, οὐκ ἐν σοφίᾳ σαρκικῇ, ἀλλ' ἐν χάριτι Θεοῦ ἀνεστράφημεν ἐν τῷ κόσμῳ, περισσοτέρως δὲ πρὸς ὑμᾶς. Οὐ γὰρ ἄλλα γράφομεν ὑμῖν, ἀλλ' ἢ ἃ συναγινώσκετε ἢ καὶ ἐπιγινώσκετε· ἐλπίζω δὲ ὅτι καὶ ἕως ἄρτι γινώσεσθε· καθὼς καὶ ἐπέγνωτε ἡμᾶς ὡς

καύχημα ὑμῶν ἔσμεν, καθὼς καὶ ὑμεῖς ἡμῶν, ἐν τῇ
 ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Καὶ ταύτη τῇ πεποιθήσει
 ἐβουλόμην πρὸς ὑμᾶς ἐλθεῖν πρότερον, ἵνα δευτέραν
 χάριν ἔχητε· καὶ δι' ὑμῶν διελθεῖν εἰς Μακεδονίαν,
 καὶ πάλιν ἀπὸ Μακεδονίας ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ
 ὑφ' ὑμῶν προπεμφθῆναι εἰς τὴν Ἰουδαίαν. Τοῦτο οὖν
 βουλευόμενος, μήτι ἄρα τῇ εὐλαφίᾳ ἐχρησάμην; ἢ ἄ
 βουλεύομαι, κατὰ σὰρκα βουλεύομαι, ἵνα ἢ παρ' ἐμοῦ
 τὸ ναὶ ναὶ, καὶ τὸ οὐ οὐ; Πιστὸς δὲ ὁ Θεὸς, ὅτι ὁ λό
 γος ἡμῶν ὁ πρὸς ὑμᾶς οὐκ ἐγένετο ναὶ καὶ οὐ. Ὁ γὰρ
 τοῦ Θεοῦ Υἱὸς Ἰησοῦς Χριστὸς, ὁ ἐν ὑμῖν δι' ἡμῶν κη
 ρυχθεὶς, δι' ἐμοῦ καὶ Σιλουανοῦ καὶ Τιμοθέου, οὐκ ἐ
 γένητο ναὶ καὶ οὐ, ἀλλὰ ναὶ ἐν αὐτῷ γέγονεν, (ὅσαι
 γὰρ ἐπαγγελίαι Θεοῦ, ἐν αὐτῷ τὸ Ναὶ, καὶ ἐν αὐτῷ
 τὸ Ἀμήν) τῷ Θεῷ πρὸς δόξαν δι' ἡμῶν.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῶ ΤΗΣ Γ. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰη
 σοῦ Χριστοῦ, καὶ διὰ τῆς ἀγάπης τοῦ Πνεύματος, συν
 αγωνίσασθαι μοι ἐν ταῖς προσευχαῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς
 τὸν Θεόν, ἵνα ῥυσθῶ ἀπὸ τῶν ἀπειθούντων ἐν τῇ Ἰου
 δαίᾳ, καὶ ἵνα ἡ διακονία μου ἢ εἰς Ἱερουσαλήμ εὐπρόσ
 δεκτος γένηται τοῖς ἀγίοις· ἵνα ἐν χαρᾷ ἔλθω πρὸς ὑ
 μᾶς διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ συναναπαύσωμαι ὑμῖν.
 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ^{ἐν οἷς, καὶ ἐν τοῖς ἀπολ-}

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β. <sup>εἰς θάνατον· οἷς δὲ
τίς ἱκανός; Οὐ
ἐν λόγον τοῦ
κατενώ-</sup>

ΚΥΡΙΑΚΗ ΔΕΚΑΤΗ. ΕΩΘΙΝΟΝ Γ. <sup>ἄλιν Κ
Γ.</sup>

Προκείμενον, Ἦχος Α'.

Γένοιτο Κύριε τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς.

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ὁ θεὸς ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθανατίους, ὅτι θάνατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις. Ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστὸν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἔνδοξοι, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι. Ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας καὶ πεινώμεν, καὶ διψῶμεν, καὶ γυμνητεύομεν, καὶ κολαφιζόμεθα, καὶ ἀστατοῦμεν, καὶ κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσὶ. Λοιδωρούμενοι εὐλογοῦμεν· διωκόμενοι ἀνεχόμεθα· βλασφημούμενοι παρακαλοῦμεν· ὡς περικαθαίρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περίφημα ἕως ἄρτι. Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νουθετῶ. Ἐάν γὰρ μυρίους παιδαγωγούς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα. Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταὶ μου γίνεσθε.

Ἄλληλούϊα, Ἦχος Α'.

Ὁ θεὸς ὁ διδούς ἐκδικήσεις ἐμοί ^{Βιβλιοθηκὴ Βερούιας}
Στίχ. Μεγαλύνων ταῖς σωτηρίας τοῦ βασι-

Τῆ ΔΕΥΤΕΡᾶ Τῆς ΙΑ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

^{Κεφ. Β' 1.} **Α**'δελφοί, ἡ ἐμὴ χαρὰ πάντων ὑμῶν ἐστίν· ἐκ γὰρ πολλῆς θλίψεως καὶ συνοχῆς καρδίας ἔγραψα ὑμῖν διὰ πολλῶν δακρύων, οὐχ ἵνα λυπηθῆτε, ἀλλὰ τὴν ἀγάπην ἵνα γνῶτε, ἣν ἔχω περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς, εἰ δέ τις λελύπηκεν, οὐκ ἐμὲ λελύπηκεν, ἀλλ' ἀπὸ μέρους, ἵνα μὴ ἐπιβαρῶ πάντας ὑμᾶς. Ἰκανὸν τῷ τοιούτῳ ἡ ἐπιτιμία αὕτη ἢ ὑπὸ τῶν πλειόνων· ὥστε τὸναντίον μᾶλλον ὑμᾶς χαρίσασθαι καὶ παρακαλέσαι, μήπως τῇ περισσοτέρᾳ λύπῃ καταποθῆ ὁ τοιοῦτος. Διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς κνρῶσαι εἰς αὐτὸν ἀγάπην. Εἰς τοῦτο γὰρ καὶ ἔγραψα, ἵνα γνῶ τὴν δοκιμὴν ὑμῶν, εἰ εἰς πάντα ὑπήκοοί ἐστε. Ὡς δέ τι χαρίζεσθε, καὶ ἐγώ· καὶ γὰρ ἐγὼ εἶμι κεχάρισμαι, ὡς κεχάρισμαι, δι' ὑμᾶς, ἐν προσώπῳ Χριστοῦ, ἵνα μὴ πλεονεκτῶμεν ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ· οὐ γὰρ αὐτοῦ τὰ νοήματα ἀγνοοῦμεν. Ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν Τρωάδα εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, καὶ θύρας μοι ἀνεωγμένης ἐν Κυρίῳ, οὐκ ἔσχηκα ἀνεσιν τῷ πνεύματί μου, τῷ μὴ εὐρεῖν με Τίτον τὸν ἀδελφόν μου· ἀλλὰ ἀποταξάμενος αὐτοῖς, ἐξῆλθον εἰς Μακεδονίαν. Τῷ δὲ Θεῷ χάρις τῷ πάντοτε θριαμβεύοντι ἡμᾶς ἐν τῷ Χριστῷ, καὶ τὴν ὁσμὴν τῆς γνώσεως αὐτοῦ φανεροῦντι δι' ἡμῶν ἐν παντί τόπῳ· ὅτι Χριστοῦ εὐδία ἐσμέν τῷ Θεῷ ἐν τοῖς σωζομένοις, καὶ ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις.

Τῆ ΤΡΙΤῆ Τῆς ΙΑ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Διὸ τῷ Θεῷ χάρις τῷ πάντοτε θριαμβεύοντι Χριστῷ, καὶ τὴν ὁσμὴν τῆς γνώσεως αὐτοῦ

ἔσμεν τῷ Θεῷ ἐν τοῖς σωζομένοις, καὶ ἐν τοῖς ἀπολυμένοις. Οἷς μὲν ὁσμή θανάτου εἰς θάνατον· οἷς δὲ ὁσμή ζωῆς εἰς ζωήν· καὶ πρὸς ταῦτα τίς ἱκανός; Οὐ γὰρ ἔσμεν, ὡς οἱ πολλοί, καπηλεύοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ὡς ἐξ εἰλικρινείας, ἀλλ' ὡς ἐκ Θεοῦ, κατενώπιον τοῦ Θεοῦ, ἐν Χριστῷ λαλοῦμεν. Ἀρχόμεθα πάντῃ ^Κ ^Γ ἑαυτοὺς συνιστάνειν; Ἡ μὴ χρῆζομεν, ὡς τινες, συστατικῶν ἐπιστολῶν πρὸς ὑμᾶς, ἢ ἐξ ὑμῶν συστατικῶν; Ἡ ἐπιστολὴ ἡμῶν ὑμεῖς ἐστε, ἐγγεγραμμένη ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, γνωσκομένη καὶ ἀναγνωσκομένη ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων· φανερούμενοι ὅτι ἐστὲ ἐπιστολὴ Χριστοῦ, διακονηθεῖσα ὑφ' ἡμῶν, ἐγγεγραμμένη οὐ μέλανι, ἀλλὰ Πνεύματι Θεοῦ ζῶντος, οὐκ ἐν πλαξὶ λιθίνῃ, ἀλλ' ἐν πλαξὶ καρδίας σαρκίνας.

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ Τῆς ΙΑ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, πεποίθησιν τοιαύτην ἔχομεν διὰ τοῦ Χριστοῦ ^Κ ^Γ πρὸς τὸν Θεόν· οὐχ ὅτι ἱκανοὶ ἔσμεν ἀφ' ἑαυτῶν λογίσασθαι τι, ὡς ἐξ ἑαυτῶν, ἀλλ' ἡ ἱκανότης ἡμῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ. Ὅς καὶ ἱκάνωσεν ἡμᾶς διακόνους καινῆς διακονίας, οὐ γράμματος, ἀλλὰ πνεύματος· τὸ γὰρ γράμμα ἀποκτείνει, τὸ δὲ πνεῦμα ζωοποιεῖ. Εἰ δὲ ἡ διακονία τοῦ θανάτου ἐν γράμμασιν, ἐντετυπωμένη ἐν λίθοις, ἐγενήθη ἐν δόξῃ, ὥστε μὴ δύνασθαι ἀτενίσαι τὸς υἱὸς Ἰσραὴλ εἰς τὸ πρόσωπον Μωσέως, διὰ τὴν δόξαν τοῦ προσώπου αὐτοῦ τὴν καταργουμένην· πῶς οὐχὶ μᾶλλον ἡ διακονία τοῦ πνεύματος ἔσται ἐν δόξῃ; Εἰ γὰρ ἡ διακονία τῆς κατακρίσεως δόξα, πολλῶ μᾶλλον περισεύει ἡ διακονία τῆς δικαιοσύνης ἐν δόξῃ. Καὶ οὐ δεδόξασται τὸ δεδοξασμένον, ἐν τούτῳ τῷ καινῷ καινῆς ὑπερβαλλούσης δόξης. Εἰ γὰρ τὸ μένον διὰ δόξης, πολλῶ μᾶλλον τὸ μένον

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ ΤΗΣ ΙΑ΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Ἐπὶ Κορινθίους Β΄. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνοίγνωσμα.

Αδελφοί, ἔχοντες τὴν διακονίαν ταύτην, καθὼς ἤλεθημεν, οὐκ ἐκκακοῦμεν, ἀλλ' ἀπειπάμεθα τὰ κρυπτά τῆς αἰσχύνης, μὴ περιπατοῦντες ἐν πανουργίᾳ, μηδὲ δολοῦντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τῇ φανερώσει τῆς ἀληθείας συνιστῶντες ἑαυτοὺς πρὸς πᾶσαν συνείδησιν ἀνθρώπων, ἐνώπιον τῆ Θεοῦ. Εἰ δὲ καὶ ἔστι κεκαλυμμένον τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν, ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις ἐστὶ κεκαλυμμένον· ἐν οἷς ὁ Θεὸς τοῦ αἰῶνος τούτου ἐτύφλωσε τὰ νοήματα τῶν ἀπίστων, εἰς τὸ μὴ αὐγιάσαι αὐτοῖς τὸν φωτισμὸν τῆ εὐαγγελίου τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ, ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀοράτου. Οὐ γὰρ ἑαυτοὺς κηρύσσομεν, ἀλλὰ Χριστὸν Ἰησοῦν Κύριον ἑαυτοὺς δὲ δούλους ὑμῶν διὰ Ἰησοῦν. Ὅτι ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκοτῶν φῶς λάμψαι, ὅς ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν τοῦτον ἐν ὀστρακίνοις σκεύεσιν, ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ἡ τοῦ Θεοῦ, καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν. Ἐν παντὶ θλιβόμενοι, ἀλλ' οὐ στενοχωρούμενοι· ἀπορούμενοι, ἀλλ' οὐκ ἐξαπορούμενοι· διωκόμενοι, ἀλλ' οὐκ ἐγκαταλειπόμενοι· καταβαλλόμενοι, ἀλλ' οὐκ ἀπολλύμενοι· πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ. Αἰεὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες εἰς θάνατον παραδιδόμεθα διὰ Ἰησοῦν, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ φανερωθῇ ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν. Ὅστε ὁ μὲν θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται, ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν.

Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ ΤΗΣ ΙΑ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

πρὸς Κορινθίους Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ἔχοντες τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως, κατὰ τὸ γεγραμμένον « Ἐπίστευσα, διό ἐλάλησα », καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διό καὶ λαλοῦμεν. Εἰδότες ὅτι ὁ ἔργου τοῦ Κυρίου Ἰησοῦν, καὶ ἡμᾶς διὰ Ἰησοῦ ἐγερεῖ, καὶ παραστήσει σὺν ὑμῖν. Τὰ γὰρ πάντα δι' ὑμᾶς, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσασα, διὰ τῶν πλειόνων τὴν εὐχαριστίαν περισσεύσῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ. Διὸ οὐκ ἐκμακροῦμεν, ἀλλ' εἰ καὶ ὁ ἔξω ὑμῶν ἄνθρωπος διαφθείρεται, ἀλλ' ὁ ἔσωθεν ἀνακαινοῦται ἡμέρα καὶ ἡμέρα. Τὸ γὰρ παραυτίκα ἐλαφρὸν τῆς θλίψεως ἡμῶν, καθ' ὑπερβολὴν εἰς ὑπερβολὴν, αἰώνιον βάρος δόξης κατεργάζεται ἡμῖν, μὴ σκοπούντων ἡμῶν τὰ βλεπόμενα, ἀλλὰ τὰ μὴ βλεπόμενα· τὰ γὰρ βλεπόμενα, πρόσκαιρα· τὰ δὲ μὴ βλεπόμενα, αἰώνια.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῶ ΤΗΣ ΙΑ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἐπὶ τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ τῇ δοθείσῃ ὑμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ὅτι ἐν παντὶ ἐπλουτισθήτε ἐν αὐτῷ, ἐν παντὶ λόγῳ καὶ πάσῃ γνώσει, καθὼς τὸ μαρτύριον τοῦ Χριστοῦ ἐβεβαιώσθη ἐν ὑμῖν· ὥστε ὑμᾶς μὴ ὑστερεῖσθαι ἐν μηδενὶ χαρίσματι, ἀπεκδεχομένους τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ Κυρίου Χριστοῦ. Ὅς καὶ βεβαιώσει ὑμᾶς ἕως κλήτους ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Πιστὸς ὁ Θεός, δι' οὗ ἐκλήθητε εἰς καινὴν κληρονομίαν τοῦ ἁγίου καὶ ἀποστόλου Παύλου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΔΕΚΑΤΗ Α'. ΕΩΘΙΝΟΝ Α'.

Προκείμενον, Ἦχος Β'.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος.

Στίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ἡ σφραγίς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ. Ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσιν αὐτὴ ἐστὶ. Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν φαγεῖν καὶ πιεῖν; Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν ἀδελφὴν γυναῖκα περιάγειν, ὡς οἱ λοιποὶ Ἀπόστολοι, καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Κυρίου, καὶ Κηφᾶς; Ἡ μόνος ἐγὼ καὶ Βαρνάβας οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν τοῦ μὴ ἐργάζεσθαι; Τίς στρατεύεται ἰδίοις ὀφωνίοις ποτέ; Τίς φυτεὺν ἀμπελῶνα, καὶ ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει; Ἡ τίς ποιμαίνει ποίμνην, καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποίμνης οὐκ ἐσθίει; Μὴ κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ; Ἡ οὐχὶ καὶ ὁ νόμος ταῦτα λέγει; Ἐν γὰρ τῷ Μωσέως νόμῳ γέγραπται « Οὐ φιμώσεις βοῶν ἀλοῶντα ». Μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ Θεῷ; Ἡ δὲ ἡμᾶς πάντως λέγει. Διὲς ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη ὅτι ἐπ' ἐλπίδι ὀφείλει ὁ ἀροτριῶν ἀροτριᾶν, καὶ ὁ ἀλοῶν τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ μετέχειν ἐπ' ἐλπίδι. Εἰ ἡμεῖς τὰ πνευματικὰ ἐσπείραμεν, μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσομεν; Εἰ ἄλλοι τῆς ἐξουσίας ὑμῶν μετέχουσιν, οὐ μᾶλλον ἡμεῖς; Ἄλλ' οὐκ ἐχρησάμεθα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ· ἀλλὰ πάντα στέγομεν, ἵνα μὴ ἐγκοπήν τινα δώμεν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Β'.

Ἰσχύς σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως.

Ἄκουσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον.

Τῆ ΔΕΥΤΕΡᾶ Τῆς ΙΒ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, πάντας ὑμᾶς φανερωθῆναι δεῖ ἔμπροσθεν τοῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ, ἵνα κομίσηται ἕκαστος τὰ διὰ τοῦ σώματος, πρὸς ἃ ἔπραξεν, εἴτε ἀγαθόν, εἴτε κακόν. Εἰδότες οὖν τὸν φόβον τοῦ Κυρίου, ἀνθρώπους πείθομεν, Θεῷ δὲ πεφανερώμεθα· ἐλπίζω δὲ καὶ ἐν ταῖς συνειδήσεσιν ὑμῶν πεφανερωῦσθαι. Οὐ γὰρ πάλιν ἑαυτοὺς συνιστάνομεν ὑμῖν, ἀλλ' ἀφορμὴν διδόντες ὑμῖν καυχήματος ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα ἔχητε πρὸς τοὺς ἐν προσώπῳ καυχωμένους, καὶ οὐ καρδίᾳ. Εἴτε γὰρ ἐξέστημεν, Θεῷ· εἴτε σωφρονοῦμεν, ὑμῖν. Ἡ γὰρ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ συνέχει ἡμᾶς, κρίναντας τοῦτο, ὅτι, εἰ εἰς ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν, ἄρα οἱ πάντες ἀπέθανον· καὶ ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν, ἵνα οἱ ζῶντες μηκέτι ἑαυτοῖς ζῶσιν, ἀλλὰ τῷ ὑπὲρ αὐτῶν ἀποθανόντι, καὶ ἐγερθέντι.

Τῆ ΤΡΙΤῆ Τῆς ΙΒ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, Χριστὸς ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν, ἵνα οἱ ζῶντες μηκέτι ἑαυτοῖς ζῶσιν, ἀλλὰ τῷ ὑπὲρ αὐτῶν ἀποθανόντι καὶ ἐγερθέντι. Ὅστε ἡμεῖς ἀπὸ τῆ νῦν οὐδένα οἴδαμεν κατὰ σάρκα· εἰδὲ καὶ ἐγνώκαμεν κατὰ σάρκα Χριστόν, ἀλλὰ νῦν οὐκ ἔτι γινώσκομεν. Ὅστε εἴ τις ἐν Χριστῷ, καινὴ κτίσις· τὰ ἀρχαῖα παρῆλθε, ἰδοὺ γέγονε καινὰ τὰ πάντα. Τὰ δὲ πάντα ἐν τοῦ Θεοῦ, τοῦ καταλλάξαντος ἡμᾶς ἑαυτῷ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἵνα ἡμῖν τὴν διακονίαν τῆς καταλλαγῆς ἔσται ἡν ἐν Χριστῷ κόσμον καταλλάσων ἑαυτοῖς ἡμῖν τὸν λόγον τῆς καταλλαγῆς. Ὑπὲρ

πρεσβεύομεν, ὡς τοῦ Θεοῦ παρακαλοῦντος δι' ἡμῶν
δεόμεθα ὑπὲρ Χριστοῦ· καταλλάγητε τῷ Θεῷ. Τὸ
γὰρ μὴ γνόντα ἀμαρτίαν, ὑπὲρ ἡμῶν ἀμαρτίαν ἐποίη-
σεν, ἵνα ἡμεῖς γενώμεθα δικαιοσύνη Θεοῦ ἐν αὐτῷ.

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ Τῆς ΙΒ΄. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Β΄. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἄδελφοί, τὸ στόμα ἡμῶν ἀνέωγε πρὸς ὑμᾶς, Κορί-
νθιοί, ἡ καρδία ἡμῶν πεπλάτυνται. Οὐ στενοχωρεῖσθε
ἐν ἡμῖν· στενοχωρεῖσθε δὲ ἐν τοῖς σπλάγχθοις ὑμῶν.
Τὴν δὲ αὐτὴν ἀντιμισθίαν ὡς τέκνοις λέγω. Πλατύν-
θητε καὶ ὑμεῖς. Μὴ γίνεσθε ἑτεροζυγοῦντες ἀπίστοις.
Τίς γὰρ μετοχὴ δικαιοσύνη καὶ ἀνομία; Τίς δὲ κοινω-
νία φωτὶ πρὸς σκότος; Τίς δὲ συμφώνησις Χριστῷ
πρὸς Βελίαρ; ἢ τίς μερὶς πιστῷ μετὰ ἀπίστου; Τίς
δὲ συγκατάθεσις ναῶ Θεοῦ μετὰ εἰδώλων; ὑμεῖς γὰρ
ναὸς Θεοῦ ἐστε ζῶντος, κατὰ τὸ εἶπεν ὁ Θεός.

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ Τῆς ΙΒ΄. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Β΄. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἄδελφοί, καθαρίζομεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυ-
σμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἀγιωσύνην ἐν
φόβῳ Θεοῦ. Χωρήσατε ἡμᾶς· οὐδένα ἠδικήσαμεν, οὐ-
δένα ἐφθείραμεν, οὐδένα ἐπλεονεκτήσαμεν. Οὐ πρὸς
κατάκρισιν λέγω· προεῖρηκα γὰρ ὅτι ἐν ταῖς καρδίαις
ἡμῶν ἐστε εἰς τὸ συναποθιανεῖν, καὶ συζῆν. Πολλή μοι
παρρησία πρὸς ὑμᾶς, πολλή μοι καύχησις ὑπὲρ ὑμῶν·
πεπλήρωμαι τῇ παρακλήσει, ὑπερπερισσεύομαι τῇ χα-
ρᾷ ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν. Καὶ γὰρ ἐλθόντων ἡ-
Μακεδονίαν, οὐδεμίαν ἔσχηνεν ἄνεσιν ἢ σάρξ
ἐν παντὶ θλιβόμενοι· ἔξωθεν μάχαι, ἔσωθεν
παρακαλῶν τῆς ταπεινοῦς παρεκάλεσεν

μας ὁ Θεός, ἐν τῇ παρουσίᾳ Τίτου. Οὐ μόνον δὲ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ παρακλήσει ἢ παρακληθῆ ἐφ' ὑμῖν, ἀναγγέλων ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἐπιπόθησιν, τὸν ὑμῶν ὄδυρμόν, τὸν ὑμῶν ζῆλον ὑπὲρ ἐμοῦ, στε με μᾶλλον χαρῆσαι. "Οτι εἰ καὶ ἐλύπησα ὑμᾶς ἐν τῇ ἐπιστολῇ, οὐ μεταμέλομαι, εἰ καὶ μετεμελόμην· λέπω γὰρ ὅτι ἡ ἐπιστολὴ ἐκείνη, εἰ καὶ πρὸς ὄραν, ἐλύπησεν ὑμᾶς. Νῦν χαίρω, οὐχ ὅτι ἐλυπήθητε, ἀλλ' ὅτι ἐλυπήθητε εἰς μετάνοιαν· ἐλυπήθητε γὰρ κατὰ θεόν, ἵνα ἐν μηδενὶ ζημιωθῆτε ἐξ ἡμῶν· ἡ γὰρ κατὰ θεὸν λύπη μετάνοιαν εἰς σωτηρίαν ἀμεταμέλητον καταργάζεται.

Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ ΤΗΣ ΙΒ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἄδελφοί, ἡ κατὰ Θεὸν λύπη μετάνοιαν εἰς σωτηρίαν ἀμεταμέλητον καταργάζεται· ἡ δὲ τοῦ κόσμου λύπη ἀνάτητον καταργάζεται. Ἴδου γὰρ αὐτὸ τοῦτο τὸ κατὰ Θεὸν λυπηθῆναι ὑμᾶς, πόσῃν κατεργάσατο ὑμῖν σουδὴν; ἀλλὰ ἀπολογίαν, ἀλλὰ ἀγανάκτησιν, ἀλλὰ ὄρον, ἀλλὰ ἐπιπόθησιν, ἀλλὰ ζῆλον, ἀλλὰ ἐκδικήσιν; ἐν παντὶ συνεστήσατε ἑαυτοὺς ἀγνοῦς εἶναι ἐν τῷ κρίματι. Ἄρα εἰ καὶ ἔγραψα ὑμῖν, οὐχ ἔνεκεν τοῦ κρίματός, οὐδὲ ἔνεκεν τοῦ ἀδικηθέντος, ἀλλ' ἔνεκεν τοῦ φανερωθῆναι τὴν σπουδὴν ἡμῶν τὴν ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Διὰ τοῦτο παρακλήμεθα ἐπὶ τῇ παρακλήσει ὑμῶν· περισσοτέρως μᾶλλον ἐχάρημεν ἐπὶ τῇ χαρᾷ Τίτου, ὅτι ἀναπέφυκεν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἀπὸ πάντων ὑμῶν. "Οτι εἴτις ὑμῶν ὑπὲρ ὑμῶν κεκαύχημαι, οὐ κατησχύνθη, ἀλλ' ὡς πάντα ἐν ἀληθείᾳ ἐλάλησαμεν ὑμῖν, οὕτω ἡ ἀλήθεια ἡμῶν ἢ ἐπὶ Τίτου ἀλήθεια ἐγενήθη ἀλάγχνα αὐτοῦ περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς

Κεφ. Ζ'. κ.

μνησκομένου τὴν πάντων ὑμῶν ὑπακοήν, ὡς μετὰ φροῦδου καὶ τρόμου ἐδέξασθε αὐτόν. Χαίρω οὖν, ὅτι ἐπακούετε παντὶ διαρρήδι ἐν ὑμῖν.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῶ ΤΗΣ ΙΒ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Κεφ.
26.

Αδελφοί, βλέπετε τὴν κλησιν ὑμῶν, ὅτι οὐ πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα, οὐ πολλοὶ δυνατοί, οὐ πολλοὶ ἐγενεῖς. Ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ θεὸς ἵνα τοὺς σοφοὺς καταισχύνῃ· καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ θεός, ἵνα καταισχύνῃ τὰ ἰσχυρὰ καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ κόσμου καὶ τὰ ἐξουθενημένα ἐξελέξατο ὁ θεός, καὶ τὰ μὴ ὄντα, ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ· ὅπως μὴ καυχῆσθαι πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον αὐτοῦ. Ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑμεῖς ἐστέ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐγενήθη ὑμῖν σοφία ἀπὸ θεοῦ, δικαιοσύνη τε καὶ ἁγιασμός, καὶ ἀπολύτρωσις, ἵνα, καθὼς γέγραπται «Ὁ καυχώμενος, ἐν Κυρίῳ καυχάσθω». Καί γὰρ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς ἀδελφοί, ἦλθον οὐ καθ' ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας, καὶ ταγγέλλων ὑμῖν τὸ μαρτύριον θεοῦ. Οὐ γὰρ ἔκρινα εἰδέναι τι ἐν ὑμῖν, εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τοῦτο ἐσταυρωμένον. Καὶ ἐγὼ ἐν ἀσθενείᾳ καὶ ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ πολλῷ ἐγενόμην πρὸς ὑμᾶς. Καὶ ὁ λόγος μου καὶ τὸ κήρυγμά μου οὐκ ἐν πεισιδοῖς ἀνδρωπίνης σοφίας λόγοις, ἀλλ' ἐν ἀποδείξει πνεύματος καὶ δυνάμεως, ἵνα ἡ πίστις ὑμῶν μὴ ᾖ ἐν σοφίᾳ ἀνδρωπίου ἀλλ' ἐν δυνάμει θεοῦ.

Ιερεμ.
γ'. 24.
Κεφ.
Α'. 1.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΔΕΚΑΤΗ Β'. ΕΩΘΙΝΟΝ Α'.

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔσθη κροτήσατε χειρας.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον, ὃ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, ὃ καὶ παρελάβετε, ἐν ᾧ καὶ ἐστήκατε, δι' οὗ καὶ σώζεσθε, τίνι λόγῳ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, εἰ κατέχετε, ἐκτὸς εἰμὴ εἰκὴ ἐπιστεύσατε. Παρέδωκα γὰρ ὑμῖν ἐν πρώτοις, ὃ καὶ παρέλαθον, ὅτι Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, κατὰ τὰς Γραφάς, καὶ ὅτι ἐτάφη, καὶ ὅτι ἐγήγερται τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς, καὶ ὅτι ὠφνη Κηφᾶ, εἶτα τοῖς δώδεκα· ἔπειτα ὠφνη ἐπάνω πεντακοσίοις ἀδελφοῖς ἐφάπαξ, ἐξ ὧν οἱ πλείους μένουσιν ἕως ἄρτι, τινὲς δὲ καὶ ἐκοιμήθησαν· ἔπειτα ὠφνη Ἰακώβῳ, εἶτα τοῖς Ἀποστόλοις πᾶσιν· ἔσχατον δὲ πάντων, ὡσπερὶ τῷ ἐκτρώματι, ὠφνη καί μοι. Ἐγὼ γὰρ εἰμι ὁ ἐλάχιστος τῶν Ἀποστόλων, ὅς οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς καλεῖσθαι Ἀπόστολος, διότι ἐδίωξα τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ. Χάριτι δὲ Θεοῦ εἰμὶ ὃ εἰμι· καὶ ἡ χάρις αὐτοῦ ἡ εἰς ἐμέ οὐ κενὴ ἐγενήθη, ἀλλὰ περισσώτερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα· οὐκ ἐγὼ δέ, ἀλλ' ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σὺν ἐμοί. Ἴτε οὖν ἐγὼ, εἴτε ἐκεῖνοι, οὕτω κηρύσσομεν, καὶ ὑμεῖς ὡς ἐπιστεύσατε.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Γ'.

Ἐπὶ σοὶ Κύριε ἠλπισα, μὴ καταισχυνθῆ'

Στίχ. Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴν.

Τῆ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ ΙΓ΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Β΄. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

^{7.} **Α**δελφοί, ὡσπερ ἐν παντὶ περισσεύετε, πίστει, καὶ λόγῳ, καὶ γνώσει, καὶ πάσῃ σπουδῇ, καὶ τῇ ἐξ ὑμῶν ἐν ἡμῖν ἀγάπῃ, ἵνα καὶ ἐν ταύτῃ τῇ χάριτι περισσεύητε. Οὐ κατ' ἐπιταγὴν λέγω, ἀλλὰ διὰ τῆς ἐτέρων σπουδῆς, καὶ τὸ τῆς ὑμετέρας ἀγάπης γνήσιον δοκιμάζων. Γινώσκετε γὰρ τὴν χάριν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι δι' ὑμᾶς ἐπτώχευσε πλῆσιος ὢν, ἵνα ὑμεῖς τῇ ἐκείνῃ πτωχεῖα πλουτήσητε. Καὶ γνώμην ἐν τούτῳ δίδωμι· τοῦτο γὰρ ὑμῖν συμφέρει, οἵτινες οὐ μόνον τὸ ποιῆσαι, ἀλλὰ καὶ τὸ θελεῖν προενηύξασθε ἀπὸ πέρυσι. Νυνὶ δὲ καὶ τὸ ποιῆσαι ἐπιτελέσατε ὅπως καθεὰπερ ἢ προθυμία τοῦ θελεῖν, οὕτω καὶ τὸ ἐπιτελέσαι ἐκ τοῦ ἔχειν. Εἰ γὰρ ἢ προθυμία πρόκειται, καθεὸ ἐὰν ἔχη τις, εὐπρόσδεκτος, οὐ καθεὸ οὐκ ἔχει. Οὐ γὰρ ἵνα ἄλλοις ἀνεσίς, ὑμῖν δὲ θλίψις, ἀλλ' ἐξ ἰσότητος, ἐν τῷ νῦν καιρῷ τὸ ὑμῶν περισσευμα εἰς τὸ ἐκείνων ὑστέρημα· ἵνα καὶ τὸ ἐκείνων περισσευμα γένηται εἰς τὸ ὑμῶν ὑστέρημα, ὅπως γένηται ἰσότης, καθεὸς γέγραπται: « Ὁ τὸ πολὺ, οὐκ ἐπλεόνασε· καὶ ὁ τὸ ὀλίγον, οὐκ ἠλαττόνησεν ».

Τῆ ΤΡΙΤῆ ΤΗΣ ΙΓ΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Α΄. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

^{16.} **Α**δελφοί, χάρις τῷ Θεῷ τῷ διδόντι τὴν αὐτὴν σπουδὴν ὑπὲρ ὑμῶν ἐν τῇ καρδίᾳ Τίτου, ὅτι τὴν μὴν παράκλησιν ἐδέξατο· σπουδαιότερος δὲ ὑπάρχων, ἀυθαίρετος ἦλθε πρὸς ὑμᾶς. Συνεπέμψαμεν δὲ μετ' αὐτοῦ ἄλλον, οὗ ὁ ἔπαινος ἐν τῷ εὐαγγελίῳ διὰ παισῶν ἡμῶν (οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ χειροτονηθείς

ὑπὸ τῶν ἐκκλησιῶν συνέκδημος ἡμῶν, σὺν τῇ χάριτι ταύτῃ τῇ διακονουμένη ὑφ' ἡμῶν πρὸς τὴν αὐτοῦ τοῦ Κυρίου δόξαν, καὶ προθυμίαν ἡμῶν)· στελλόμενοι τῆτο, μή τις ἡμᾶς μωμήσῃται ἐν τῇ ἀδρότητι ταύτῃ τῇ διακονουμένη ὑφ' ἡμῶν· προνοοῦμενοι καλὰ οὐ μόνον ἐνώπιον Κυρίου, ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον ἀνθρώπων. Συνεπέμψαμεν δὲ αὐτοῖς τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν, ὃν ἐδοκιμάσαμεν ἐν πολλοῖς πολλάκις σπουδαῖον ὄντα, νυνὶ δὲ πολὺ σπουδαιότερον, πεποιθήσει πολλῇ τῇ εἰς ὑμᾶς· εἴτε ὑπὲρ Τίτου, κοινωνὸς ἐμὸς, καὶ εἰς ὑμᾶς συνεργός· εἴτε ἀδελφοὶ ἡμῶν, Ἀπόστολοι ἐκκλησιῶν, δόξα Χριστοῦ. Τὴν οὖν ἐνδείξιν τῆς ἀγάπης ὑμῶν, καὶ ἡμῶν καυχίσεως ὑπὲρ ἡμῶν, εἰς αὐτοὺς ἐνδείξασθε, καὶ εἰς πρόσωπον τῶν ἐκκλησιῶν. Περὶ μὲν γὰρ τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἀγίους, περισσόν μοι ἐστὶ τὸ γράφειν ὑμῖν. Οἶδα γὰρ τὴν προθυμίαν ὑμῶν, ἣν ὑπὲρ ὑμῶν καυχῶμαι Μακεδόσιν, ὅτι Ἀχαΐα παρεσνεύασται ἀπὸ πέρυσι, καὶ ὁ ἐξ ὑμῶν ζῆλος ἠρέτισε τοὺς πλείονας. Ἐπέμψα δὲ τοὺς ἀδελφούς, ἵνα μὴ τὸ καύχημα ἡμῶν τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κενωθῇ ἐν τῷ μέρει τούτῳ· ἵνα, καθὼς ἔλεγον, παρεσνευασμένοι ἦτε· μήπως, εἰάν ἔλθωσι σὺν ἐμοὶ Μακεδόνες, καὶ εὕρωσιν ὑμᾶς ἀπαρασκευάστους, καταισχυθῶμεν ἡμεῖς (ἵνα μὴ λέγωμεν ὑμεῖς) ἐν τῇ ὑποστάσει ταύτῃ τῆς καυχίσεως. Ἀναγκαῖον οὖν ἠγήσαίμην παρακαλέσαι τοὺς ἀδελφούς, ἵνα προέλθωσιν εἰς ὑμᾶς, καὶ προκαταρτίσωσι τὴν προκατηγγελμένην εὐλογίαν ἡμῶν, ταύτην ἐτοιμὴν εἶναι οὕτως ὡς εὐλογίαν, καὶ μὴ ὥσπερ πλεονεξίαν.

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ ΤΗΣ ΙΓ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

^{φ.} **Α**δελφοί, ἡ διακονία τῆς λειτουργίας ταύτης οὐ μόνον ἐστὶ προσαναπληροῦσα τὰ ὑστερήματα τῶν ἁγίων, ἀλλὰ καὶ περισσεύουσα διὰ πολλῶν εὐχαριστιῶν τῷ Θεῷ (διὰ τῆς δοκιμῆς τῆς διακονίας ταύτης δοξάζοντες τὸν Θεὸν ἐπὶ τῇ ὑποταγῇ τῆς ὁμολογίας ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀπλότῃ τῆς κοινωνίας εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς πάντας), καὶ αὐτῶν δεήσει ὑπὲρ ὑμῶν, ἐπιποιοῦντων ὑμᾶς διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐφ' ὑμῖν. Χάρις δὲ τῷ Θεῷ ἐπὶ τῇ ἀνεκδιηγῆτῳ αὐτοῦ δωρεᾷ. ^{φ.} Αὐτὸς δὲ ἐγὼ Παῦλος παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τῆς πραότητος καὶ ἐπιεικειᾶς τοῦ Χριστοῦ, ὅς κατὰ πρόσωπον μὲν ταπεινός ἐν ὑμῖν, ἀπὼν δὲ θαρρῶ εἰς ὑμᾶς. Δέομαι δὲ τὸ μὴ παρὼν θαρρῆσαι τῇ πεποιθήσει, ἢ λογίζομαι τολμῆσαι ἐπὶ τινὰς τοὺς λογιζομένους ἡμᾶς ὡς κατὰ σάρκα περιπατοῦντας. Ἐν σαρκὶ γὰρ περιπατοῦντες, οὐ κατὰ σάρκα στρατευόμεθα· τὰ γὰρ ὅπλα τῆς στρατείας ἡμῶν οὐ σαρκικά, ἀλλὰ δυνατὰ τῷ Θεῷ πρὸς καιρᾶιρεσιν ὀχυρωμάτων, λογισμοὺς καιρᾶιρῶντες, καὶ πᾶν ὑψώμα ἐπαιρόμενον κατὰ τῆς γνώσεως τοῦ Θεοῦ, καὶ αἰχμαλωτίζοντες πᾶν νόημα εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἐν ἐτοιμῳ ἔχοντες ἐνδικῆσαι πᾶσαν παρακοήν, ὅταν πληρωθῇ ὑμῶν ἡ ὑπακοή. Τὰ κατὰ πρόσωπον βλέπετε; Εἴ τις πέποιθεν ἑαυτῷ Χριστοῦ εἶναι, τοῦτο λογίζεσθω πάλιν ἐφ' ἑαυτοῦ, ὅτι καιρῶς αὐτὸς Χριστοῦ, οὕτω καὶ ἡμεῖς Χριστοῦ.

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ ΤῆΣ ΙΓ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, εἴ τις πέποιθεν ἑαυτῷ Χριστοῦ εἶναι, τοῦτο λογιζέσθω πάλιν ἀφ' ἑαυτοῦ, ὅτι καθὼς αὐτὸς Χριστῆ, οὕτω καὶ ἡμεῖς Χριστοῦ. Ἐάν τε γὰρ καὶ περισσώτερόν τι καυχῆσωμαι περὶ τῆς ἐξουσίας ἡμῶν, ἧς ἔδωκεν ὁ Κύριος ἡμῖν εἰς οἰκοδομὴν, καὶ οὐκ εἰς καθαιρέσιν ὑμῶν, οὐκ αἰσχυνηθήσομαι· ἵνα μὴ δόξω ὡς ἂν ἐκφοβεῖν ὑμᾶς διὰ τῶν ἐπιστολῶν. Ὅτι αἱ μὲν ἐπιστολαί, φησὶ, βραεῖαι καὶ ἰσχυραί, ἡ δὲ παρουσία τοῦ σώματος ἀσθενής, καὶ ὁ λόγος ἐξουθενημένος. Τοῦτο λογιζέσθω ὁ τοιοῦτος, ὅτι οἱοί ἐσμεν τῷ λόγῳ δι' ἐπιστολῶν ἀπόντες, τοιοῦτοι καὶ παρόντες τῷ ἔργῳ. Οὐ γὰρ τολμῶμεν ἐγκρίναι ἢ συγκρίναι ἑαυτοὺς τισὶ τῶν ἑαυτοὺς συνιστανόντων, ἀλλ' αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς μετροῦντες, καὶ συγκρίνοντες ἑαυτοὺς ἑαυτοῖς οὐ συνιοῦσιν. Ἡμεῖς δὲ οὐχὶ εἰς τὰ ἄμετρα καυχησόμεθα, ἀλλὰ κατὰ τὸ μέτρον τοῦ κανόνος, οὗ ἐμέρισεν ἡμῖν ὁ θεὸς μέτρου, ἐφικέσθαι ἄχρι καὶ ὑμῶν. Οὐ γὰρ ὡς μὴ ἐφικνούμενοι εἰς ὑμᾶς, ὑπερεκτείνομεν ἑαυτοὺς· ἄχρι γὰρ καὶ ὑμῶν ἐφθάσαμεν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ· οὐκ εἰς τὰ ἄμετρα καυχώμενοι ἐν ἀλλοτρίοις κόποις, ἐλπίδα δὲ ἔχοντες, ἀύξανομένης τῆς πίστεως ὑμῶν, ἐν ὑμῖν μεγαλυνθῆναι κατὰ τὸν κανόνα ἡμῶν εἰς περισσεῖαν, εἰς τὰ ὑπερέκεινα ὑμῶν εὐαγγελίσασθαι· οὐκ ἐν ἀλλοτρίῳ κανόνι εἰς τὰ ἔτοιμα καυχήσασθαι. Ὁ δὲ καυχώμενος, ἐν Κυρίῳ καυχάσθω. Οὐ γὰρ ὁ ἑαυτὸν συνιστῶν, ἐκείνός ἐστι δόκιμος, ἀλλ' ὃν Κύριος συνίστηται.

Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ ΤΗΣ ΙΓ΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Β΄. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, λογίζομαι μηδὲν ὑστερηκένοι τῶν ὑπὲρ
 λίαν Ἀποστόλων. Εἰ δὲ καὶ ἰδιώτης τῷ λόγῳ, ἀλλ'
 οὐ τῇ γνώσει· ἀλλ' ἐν παντὶ φανερωθέντες ἐν πᾶσιν
 εἰς ὑμᾶς. Ἡ ἀμαρτίαν ἐποίησα, ἑμαυτὸν ταπεινῶν,
 ἵνα ὑμεῖς ὑψωθῆτε; ὅτι δωρεάν τὸ τοῦ Θεοῦ εὐαγγέ-
 λιον εὐηγγελισάμην ὑμῖν; Ἄλλως ἐκκλησίας ἐσύλη-
 σα, λαβὼν ὀψώνιον πρὸς τὴν ὑμῶν διακονίαν· καὶ
 παρῶν πρὸς ὑμᾶς, καὶ ὑστερηθεῖς, οὐ κατενάρκησα
 οὐδενός. Τὸ γὰρ ὑστέρημά μου προσανεπλήρωσαν οἱ
 ἀδελφοί, ἐλθόντες ἀπὸ Μακεδονίας· καὶ ἐν παντὶ
 ἀβαρῆ ὑμῖν ἑμαυτὸν ἐτήρησα, καὶ τηρήσω, Ἔστιν ἀ-
 λήθεια Χριστοῦ ἐν ἐμοί, ὅτι ἡ καύχησις αὕτη οὐ φρα-
 γήσεται εἰς ἐμὲ ἐν τοῖς κλίμασι τῆς Ἀχαΐας. Διὰ τί;
 ὅτι οὐκ ἀγαπῶ ὑμᾶς; Ὁ Θεὸς οἶδεν. Ὁ δὲ ποιῶ, καὶ
 ποιήσω, ἵνα ἐκκόψω τὴν ἀφορμὴν τῶν θελώντων ἀφορ-
 μὴν· ἵνα, ἐν ᾧ καυχῶνται, εὐρεθῶσι καθ' ἑαυτοὺς καὶ ἡμεῖς.
 Οἱ γὰρ τοιοῦτοι ψευδαπόστολοι, ἐργάται δόλιοι, μετα-
 σχηματιζόμενοι εἰς ἀποστόλους Χριστοῦ. Καὶ οὐ θαυ-
 μαστόν· αὐτὸς γὰρ ὁ Σατανᾶς μετασχηματίζεται εἰς
 ἄγγελον φωτός. Οὐ μέγα οὖν, εἰ καὶ οἱ διάκονοι αὐ-
 τοῦ μετασχηματίζονται ὡς διάκονοι δικαιοσύνης· ὧν
 τὸ τέλος ἔσται κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν. Πάλιν λέγω,
 μή τις μὲ δόξῃ ἀφρονα εἶναι· εἰ δὲ μήγε, καὶ ὡς ἀ-
 φρονα δέξασθε με, ἵνα μικρόν τι καίγῳ καυχῆσωμαι.
 Ὁ λαλῶ, οὐ λαλῶ κατὰ Κύριον, ἀλλ' ὡς ἐν ἀφροσύνῃ,
 ἐν ταύτῃ τῇ ὑποστάσει τῆς καυχήσεως. Ἐπεὶ πολλοὶ
 καυχῶνται κατὰ τὴν σάρκα, καίγῳ καυχῆσωμαι· ἡ-
 γάρ ἀνέχεσθε τῶν ἀφρόνων, φρόνιμοι ὄντες. Ἄ-
 γαρ, εἴ τις ὑμᾶς καταδουλοῖ, εἴ τις κατεσθίει,
 εἴ τις ἐπαίρεται, εἴ τις ὑμᾶς εἰς πρό-

σωπον δέρει. Κατὰ ἀτιμίαν λέγω, ὡς ὅτι ἡμεῖς ἠσθενήσαμεν.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῶ ΤΗΣ ΙΓ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Α'δελφοί, σοφίαν λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις· σοφίαν δὲ οὐ τοῦ αἰῶνος τούτου, οὐδὲ τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου τῶν καταργουμένων, ἀλλὰ λαλοῦμεν σοφίαν θεοῦ ἐν μυστηρίῳ, τὴν ἀποκεκρυμμένην, ἣν προώρισεν ὁ θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δόξαν ἡμῶν· ἣν οὐδεὶς τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου ἔγνωκεν· εἰ γὰρ ἔγνωσαν, οὐκ ἂν τὸν Κύριον τῆς δόξης ἐσταύρωσαν. Ἀλλὰ καθὼς γέγραπται: « Ἄ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδε, καὶ οὐς οὐκ ἤκουσε, καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη, ἃ ἠτοίμασεν ὁ θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν ».

ΚΥΡΙΑΚΗ ΔΕΚΑΤΗ Γ'. ΕΩΘΙΝΟΝ Β'.

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Α'δελφοί, γρηγορεῖτε, στήκετε ἐν τῇ πίστει, ἀνδρίζεσθε, κραταιούσθε· πάντα ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ γινέσθω. Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, οἶδατε τὴν οἰκίαν Στεφανῶ, ὅτι ἐστὶν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας, καὶ εἰς διακονίαν τοῖς Ἁγίοις ἔταξαν ἑαυτοὺς· ἵνα καὶ ὑμεῖς υποτάσσησθε τοῖς τοιαῖτοις, καὶ παντὶ τῷ κοπιῶντι. Χαίρω δὲ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ Φουρτουνάτου καὶ Ἀχαϊκοῦ, ὅτι τὸ

οὔτοι ἀνεπλήρωσαν· ἀνέπαυσαν γὰρ τὸ ἔμὸν πνεῦμα καὶ τὸ ὑμῶν· ἐπιγινώσκετε ἕν τούς τοιούτους. Ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἀσίας. Ἀσπάζονται ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ πολλὰ Ἀκύλας, καὶ Πρίσκιλλα, σὺν τῇ κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίᾳ. Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀδελφοὶ πάντες. Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγάπῃ. Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου. Εἴ τις οὐ φιλεῖ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, ἢ τῷ ἀνάθεμα μαρὰν ἀνά. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετ' ὑμῶν. Ἡ ἀγάπη μου μετὰ πάντων ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, Ἦχος Δ'.

Ἐντεινε, καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασιλευε.

Στίχ. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν.

Τῆ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ ΙΔ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, εὐδοκῶ ἐν ἀσθενείαις, ἐν ὕβρεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν διωγμοῖς, ἐν στενοχωρίαις ὑπὲρ Χριστοῦ· ὅταν γὰρ ἀσθενῶ, τότε δυνατός εἰμι. Γέγονα ἄφρων καυχώμενος· ὑμεῖς με ἠναγκάσατε· ἐγὼ γὰρ ὠφείλον ὑφ' ὑμῶν συνίστασθαι· οὐδὲν γὰρ ὑστέρησα τῶν ὑπὲρ λίαν Ἀποστόλων, εἰ καὶ οὐδὲν εἰμι. Τὰ μὲν σημεῖα τοῦ Ἀποστόλου κατειργάσθη ἐν ὑμῖν ἐν πάσῃ ὑπομονῇ ἐν σημείοις καὶ τέρασι καὶ δυνάμεσι. Τί γὰρ ἐστὶν ὃ ἠτήθητε ὑπὲρ τὰς λοιπὰς ἐκκλησίας, εἰμὴ ὅτι αὐτὸς ἐγὼ οὐ κατενόησα ὑμῶν; Χαρίσασθε μοι τὴν ἀδικίαν ταύτην. Ἴδου τρίτον ἐτοίμως ἔχω ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ οὐ καταναρκήσω ὑμῶν· οὐ γὰρ ζητῶ τὰ ὑμῶν, ἀλλ' ὑμᾶς· οὐ γὰρ ὀφείλει τὰ τέκνα τοῖς γονεῦσι διησαυρίζειν, ἀλλ' οἱ γονεῖς τοῖς τέκνοις. Ἐγὼ δὲ ἠδιανήσω, καὶ ἐκδαπανηθήσομαι ὑπὲρ τῶν ψυ-
εἰ καὶ περισσοτέρως ὑμᾶς ἀγαπῶν, ἥττον

ἀγαπῶμαι, Ἐστω δὲ, ἐγὼ οὐ κατεβάρησα ὑμᾶς· ἀλλ' ἀρχῶν πανοὔργος, δούλω ὑμᾶς ἔλαβον. Μή τινα ὦν ἐπέσταλκα πρὸς ὑμᾶς, δι' αὐτοῦ ἐπλεονέκτησα ὑμᾶς; ἀρεκάλεσα Τίτον, καὶ συναπέστειλα τὸν ἀδελφόν· ἤ τι ἐπλεονέκτησεν ὑμᾶς Τίτος; οὐ τῷ αὐτῷ πνεύματι περιεπατήσαμεν; οὐ τοῖς αὐτοῖς ἴχνεσι; Πάλιν δοκεῖτε, ὅτι ὑμῖν ἀπολογούμεθα; κατενώπιον τοῦ Θεοῦ, ἐν Χριστῷ λαλοῦμεν· τὰ δὲ πάντα, ἀγαπητοί, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν οἰκοδομῆς.

Τῆ ΤΡΙΤῆ ΤΗΣ ΙΔ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, φοβοῦμαι μήπως ἐλθὼν, οὐχ οἴους θείλω ^{Κε} εὐρω ὑμᾶς, καὶ γὰρ εὐρεθῶ ὑμῖν οἶον οὐ θέλετε· μήπως ^{ΙΒ'} ἄρεις, ζῆλοι, θυμοί, ἐριθειᾶι, καταλαλιαί, ψιθυρισμοί, ἠρσιώσεις, ἀκαταστασίαι· μὴ πάλιν ἐλθόντα με ταπεινώσῃ ὁ Θεός μου πρὸς ὑμᾶς, καὶ πενήθῃσω πολλὰς τῶν προσημαρτηκότων, καὶ μὴ μετανουσησάντων ἐπὶ τῇ ἀκαταστασίᾳ, καὶ πορνείᾳ, καὶ ἀσελγείᾳ ἣ ἔπραξαν. ^{Κε} ^{ΙΓ'} τοῦ τρίτου τοῦτο ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. Ἐπὶ στόματος ^{Δεσ} τοῦ μαρτύρων καὶ τριῶν σταθῆσεται πᾶν ῥῆμα. Προεῖ- ^{ΙΘ'}ρηκα, καὶ προλέγω, ὡς παρῶν τὸ δεύτερον, καὶ ἀπὼν ^{Ματ} ὑμῶν γράφω, τοῖς προσημαρτηκόσι καὶ τοῖς πᾶσιν, ὅτι ^{ΙΗ'} ἐὰν ἐλθῶ εἰς τὸ πάλιν, οὐ φείσομαι. ^{Ἰαα} ^{Η'}

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ ΤΗΣ ΙΔ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ἐπεὶ δοκιμὴν ζητεῖτε τοῦ ἐν ἐμοὶ λαλοῦν- ^Κ ^{ΙΓ'}τος Χριστοῦ, ὅς εἰς ὑμᾶς οὐκ ἀσθενεῖ, ἀλλὰ δυνατεῖ ἐν ὑμῖν. Καὶ γὰρ εἰ ἐσταυρώσῃ ἐξ ἀσθενείας ^{Ματ} δυνάμεως Θεοῦ· καὶ γὰρ καὶ ἡμεῖς ἀσθε- ^{Ἰαα} τῷ, ἀλλὰ ζησόμεθα σὺν αὐτῷ ἐκ δυ-

εἰς ἡμᾶς. Ἐαυτοὺς πειράζετε, εἰ ἐστέ ἐν τῇ πίστει ἑαυτοὺς δοκιμάζετε ἢ οὐκ ἐπιγινώσκειτε ἑαυτοὺς, ὅτι Ἰησοῦς Χριστὸς ἐν ὑμῖν ἐστίν; εἰ μήτι ἀδόκιμοί ἐστε. Ἐλπίζω δὲ ὅτι γνώσεσθε, ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἐσμὲν ἀδόκιμοι. Εὐχόμεθα δὲ πρὸς τὸν Θεὸν, μὴ ποιῆσαι ὑμᾶς κατὰ τὸν μηδέν· οὐχ ἵνα ἡμεῖς δόκιμοι φανῶμεν, ἀλλ' ἵνα ὑμεῖς τὸ καλὸν ποιῆτε, ἡμεῖς δὲ ὡς ἀδόκιμοι ὤμεν. Ἐπεὶ γὰρ δυνάμεθα τι κατὰ τῆς ἀληθείας, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς ἀληθείας. Χαίρομεν γάρ, ὅταν ἡμεῖς μὲν ἀσθενῶμεν, ὑμεῖς δὲ δυνατοὶ ᾗτε· τοῦτο δὲ καὶ εὐχόμεθα, τὴν ὑμῶν κατάρτισιν. Διὰ τοῦτο ταῦτα ἀπὼν γράφω, ἵνα παρῶ μὴ ἀποτόμως χρῆσωμαι, κατὰ τὴν ἐξουσίαν, ἣν ἔδωκε μοι ὁ Κύριος εἰς οἰκοδομὴν, καὶ οὐκ εἰς κατάρτισιν. Λοιπὸν, ἀδελφοί, χαίρετε, καταρτίζεσθε, παρακαλεῖσθε, τὸ αὐτὸ φρονεῖτε, εἰρηνεύετε· καὶ ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν. Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγίῳ· ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἅγιοι πάντες. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ Πατρὸς, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου Πνεύματος μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ ΤΗΣ ΙΔ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

^{εφ.} **Π**αῦλος Ἀπόστολος οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων, οὐδὲ δι' ἀνθρώπου, ἀλλὰ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ Θεοῦ Πατρὸς τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ πάντες ἀδελφοί, ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας: Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς, καὶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἄ δε γράφω ὑμῖν, ἰδοὺ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὅτι οὐ ψεύδομαι. Ἐπειτα ἦλθον εἰς τὰ κλίματα τῆς Συρίας καὶ τῆς Κιλικίας. Ἡμῖν δὲ ἀγνοούμενος προσώπῳ ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Ἰουδαίας ταῖς ἑξῆς; μόνον δὲ ἀκούοντες ἦσαν, ὅτι ὁ διώκων

ἡμᾶς ποτέ, νῦν εὐαγγελίζεται τὴν πίστιν, ἣν ποτε ἐ-
 ὁρᾷει· καὶ ἐδόξαζον ἐν ἑμοῖ τὸν Θεόν. Ἐπειτα διὰ ^{Κεφ.}
 ἑκατεσάρων ἑτῶν πάλιν ἀνέβην εἰς Ἱεροσόλυμα με-
 τὰ Βαρνάβαν, συμπαραλαβὼν καὶ Τίτον. Ἀνέβην δὲ
 κατὰ ἀποκαλύψιν, καὶ ἀνετίθημι αὐτοῖς τὸ εὐαγγέ-
 ῖον, ὃ κηρύσσω ἐν τοῖς ἔθνεσι· κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς δο-
 κοῦσι, μήπως εἰς κενὸν τρέχω, ἢ ἕδραμον. Ἄλλ' οὐδὲ
 τίς ὁ σὺν ἑμοῖ, Ἕλλην ὢν, ἠναγκάσθη περιτεμεῖ-
 ναι. Διὰ δὲ τοὺς παρεισάκτους ψευδαδέλφους, οἳ τινες
 παρεισῆλθον κατασκοπήσαι τὴν ἐλευθερίαν ἡμῶν, ἣν
 ἔχομεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα ἡμᾶς καταδουλώσωνται·
 οὐδὲ πρὸς ὥραν εἴξαμεν τῇ ὑποταγῇ, ἵνα ἡ ἀλή-
 θεια τοῦ εὐαγγελίου διαμεῖνῃ πρὸς ὑμᾶς.

Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ ΤΗΣ ΙΔ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ἀπὸ τῶν δοκούντων εἶναί τι, ὅποιοί ποτε ^{Κεφ.}
 ἦσαν, οὐδὲν μοι διαφέρει· πρόσωπον Θεὸς ἀνθρώπου
 οὐ λαμβάνει· ἑμοῖ γὰρ οἱ δοκῶντες εἶναί τι, οὐδὲν
 προσαιέθεντο. Ἀλλὰ τὸναντίον, ἰδόντες ὅτι πεπίστυ-
 χαι τὸ εὐαγγέλιον τῆς ἀκροβυστίας, καθὼς Πέτρος
 τῆς περιτομῆς (ὃ γὰρ ἐνεργήσας Πέτρῳ εἰς ἀποστολὴν
 τῆς περιτομῆς, ἐνήργησε καὶ ἑμοῖ εἰς τὰ ἔθνη), καὶ
 ἰδόντες τὴν χάριν τὴν δοθεῖσάν μοι Ἰάκωβος καὶ Κη-
 ρῆς καὶ Ἰωάννης, οἱ δοκῶντες στύλοι εἶναι, δεξιᾶς
 ἔδωκαν ἑμοῖ καὶ Βαρνάβαν κοινωνίας, ἵνα ἡμεῖς μὲν
 εἰς τὰ ἔθνη, αὐτοὶ δὲ εἰς τὴν περιτομὴν, μόνον τῶν
 πτωχῶν ἵνα μνημονεύωμεν, ὃ καὶ ἐσπούδασα αὐτὰ
 τοῦτο ποιῆσαι.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῶ ΤΗΣ ΙΔ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Κεφ. 11. **Α'** δελφοί, οὕτως ἡμᾶς λογιζέσθω ἄνθρωπος, ὡς ὑπερέτας Χριστοῦ, καὶ οἰκονόμους μυστηρίων Θεοῦ. Ὁ δὲ λοιπὸν ζητεῖται ἐν τοῖς οἰκονόμοις, ἵνα πιστός τις εὐρεθῆ. Ἐμοὶ δὲ εἰς εὐλαχιστόν ἐστιν, ἵνα ὑφ' ὑμῶν ἀνακριθῶ, ἢ ὑπὸ ἀνθρωπίνης ἡμέρας· ἀλλ' οὐδὲ ἑμαυτὸν ἀνακρίνω. Οὐδὲν γὰρ ἑμαυτῷ συνοῖδα· ἀλλ' οὐκ ἐτούτῳ δεδिकाίωμα· ὁ δὲ ἀνακρίνων με, Κύριός ἐστιν. Ὡστε μὴ πρό καιροῦ τι κρίνετε, ἕως ἄν ἔλθῃ ὁ Κύριος, ὃς καὶ φωτίσει τὰ κρυπτά τοῦ σκότους, καὶ φανερώσει τὰς βουλαῖς τῶν καρδιῶν· καὶ τότε ὁ ἔπαινος γενήσεται ἐκαστῷ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΔΕΚΑΤΗ Δ'. ΕΩΘΙΝΟΝ Γ'.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Α'.

Σὺ Κύριε φυλάξαις ἡμᾶς, καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς.
Στίχ. Σῶσόν με Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος.

Πρὸς Κορινθίους Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Κεφ. 12. **Α'** δελφοί, ὁ βεβαιῶν ἡμᾶς σὺν ὑμῖν εἰς Χριστὸν, καὶ χρίσας ἡμᾶς, Θεός· ὁ καὶ σφραγισάμενος ἡμᾶς, καὶ δούς τὸν ἀρράβωνα τοῦ Πνεύματος ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν. Ἐγὼ δὲ μάρτυρα τὸν Θεὸν ἐπικαλοῦμαι, ἐπὶ τὴν ἐμὴν ψυχὴν, ὅτι φειδόμενος ὑμῶν, οὐκ ἔτι ἦλθον εἰς Κόρινθον. Οὐχ ὅτι κυριεύομεν ὑμῶν τῆς πίστεως, ἀλλὰ συνεργοί ἐσμεν τῆς χαρᾶς ὑμῶν· τῇ γὰρ πίστει ἐστήκατε. Ἐκρινά δὲ ἑμαυτῷ τοῦτο, τὸ μὴ πάλιν ἐλθεῖν ἐν λύπῃ πρὸς ὑμᾶς. Εἰ γὰρ ἐγὼ λυπῶ ὑμᾶς, καὶ ὁ εὐφραίνων με, εἰ μὴ ὁ λυπούμενος ἐξ ἐμοῦ;

καὶ ἔγραψα ὑμῖν τοῦτο αὐτό, ἵνα μὴ ἐλθὼν λύπην ἔ-
 ω, ἀφ' ὧν ἔδει με χαίρειν, πεποιθὼς ἐπὶ πάντας ὑ-
 μῶν, ὅτι ἡ ἐμὴ χαρὰ πάντων ὑμῶν ἔστιν. Ἐκ γὰρ πολ-
 λῆς θλίψεως καὶ συνοχῆς καρδίας ἔγραψα ὑμῖν δια-
 πολλῶν δακρῦων, οὐχ ἵνα λυπηθῆτε, ἀλλὰ τὴν ἀγά-
 πην ἵνα γνῶτε, ἣν ἔχω περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς.

Ἄλληλουῖα, Ἦχος πλ. Δ'.

ἀ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι.

τίχ. Ὅτι εἶπας: Εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθή-
 σεται.

Τῆ ΔΕΥΤΕΡᾶ Τῆς Ιε'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ὅτε ἦλθε Πέτρος εἰς Ἀντιόχειαν, κατὰ ^{Κεφ}
 πρόσωπον αὐτῷ ἀντέστην, ὅτι κατεγνωσμένος ἦν. Πρὸ ^{Β'. 1}
 οὗ γὰρ ἐλθεῖν τινὰς ἀπὸ Ἰακώβου, μετὰ τῶν ἐθ-
 νῶν συνήσθιεν· ὅτε δὲ ἦλθον, ὑπέστειλε, καὶ ἀφώ-
 ζεν ἑαυτὸν, φοβούμενος τοὺς ἐκ περιτομῆς. Καὶ συν-
 πεκρίθησαν αὐτῷ καὶ οἱ λοιποὶ Ἰουδαῖοι· ὥστε καὶ
 ἀρνώσθαι συναπήχθη αὐτῶν τῇ ὑποκρίσει. Ἄλλ' ὅτε
 ἴδον ὅτι οὐκ ὀρθοποδοῦσι πρὸς τὴν ἀλήθειαν τοῦ
 εὐαγγελίου, εἶπον τῷ Πέτρῳ ἔμπροσθεν πάντων: Εἰ
 ὁ Ἰουδαῖος ὑπάρχων, ἐθνικῶς ζῆς καὶ οὐκ ἰσραηλῶν,
 τί τὰ ἔθνη ἀναγκάζεις ἰουδαΐζειν; Ἡμεῖς φύσει Ἰου-
 δαῖοι, καὶ οὐκ ἐξ ἐθνῶν ἁμαρτωλοὶ, εἰδότες ὅτι οὐ δι-
 καιοῦται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου, εἰ μὴ διὰ πί-
 στεως Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν
 πιστεύσαμεν, ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ,
 καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου· διότι οὐ δικαιωθήσεται ἐξ
 ἔργων νόμου πᾶσα σὰρξ.

Τῆ ΤΡΙΤῆ ΤΗΣ ΙΕ΄. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 11.
 Αἱ δὲ ἀδελφοί, οὐκ ἀφιστέω τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ· εἰ γὰρ
 διὰ νόμου δικαιοσύνη, ἄρα Χριστὸς δωρεὰν ἀπέθανεν ὑμῶν.
 Γ. 1. Ὅτι ἀνόητοι Γαλάται, τίς ὑμᾶς ἐβάσκανε τῆ ἀληθείας
 μὴ πείθεσθαι; οἷς κατ' ὄφθαλμοὺς Ἰησοῦς Χριστὸς
 προεγράφη ἐν ὑμῖν ἐσταυρωμένος. Τοῦτο μόνον θέλω
 μαθεῖν ἀφ' ὑμῶν· ἐξ ἔργων νόμου τὸ πνεῦμα ἐλάβετε
 ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως; Οὕτως ἀνόητοί ἐστε; ἐναρξάμενοι
 πνεύματι, νῦν σαρκὶ ἐπιτελεῖσθε; Τοσαῦτα ἐπάσχετε
 εἰκῆ; εἶγε καὶ εἰκῆ. Ὁ οὖν ἐπιχορηγῶν ὑμῖν τὸ πνεῦμα
 καὶ ἐνεργῶν δυνάμεις ἐν ὑμῖν, ἐξ ἔργων νόμου,
 Κεφ. 6.
 ἐξ ἀκοῆς πίστεως; Καθὼς Ἀβραὰμ ἐπίστευσε τῷ Θεῷ
 καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην· γινώσχετε ἄρα ὅτι
 οἱ ἐκ πίστεως, οὗτοί εἰσιν υἱοὶ Ἀβραὰμ.

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ ΤΗΣ ΙΕ΄. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 15.
 Αἱ δὲ ἀδελφοί, κατὰ ἄνθρωπον λέγω, ὅμως ἀνθρώπου κ
 κυρωμένην διαθήκην οὐδεὶς ἀθετεῖ, ἢ ἐπιδιατάσσεται.
 Τῷ δὲ Ἀβραὰμ ἐρρέθησαν αἱ ἐπαγγελίαι, καὶ τ
 Γεν. 12.
 σπέρματι αὐτοῦ. Οὗ λέγει «Καὶ τοῖς σπέρμασιν», ὅ
 ἐπὶ πολλῶν, ἀλλ' ὡς ἐφ' ἑνὸς «Καὶ τῷ σπέρματί σου
 ὅς ἐστι Χριστὸς. Τοῦτο δὲ λέγω, διαθήκην προκυρω
 μένην ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς Χριστὸν ὃ μετὰ ἔτη τετρακ
 σια καὶ τριάκοντα γεγονὼς νόμος οὐκ ἀκυροῖ, εἰς
 καταργῆσαι τὴν ἐπαγγελίαν. Εἰ γὰρ ἐκ νόμου ἡ κλη
 ρονομία, οὐκ ἔτι ἐξ ἐπαγγελίας· τῷ δὲ Ἀβραὰμ δι
 ἐπαγγελίας κεχάρισται ὁ Θεός. Τί οὖν ὁ νόμος; Το
 ὅτι ἐκ τῶν παλαιῶν χάριν προσετέθη, ἄχρις οὗ ἔλθῃ τὸ σπ
 ῆμα· ἀφ' οὗ ἐκ νόμου ἐπιδικάζονται ἡμῖν, ἀλλὰ ἐκ
 τῆς ἐπαγγελίας, διαταγεῖς δὲ Ἀγγέλων, ἐν χει

επίτου. Ὁ δὲ μεσίτης, ἐνὸς οὐκ ἔστιν· ὁ δὲ θεὸς εἷς
 εἶναι. Ὁ οὖν νόμος κατὰ τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ θεοῦ;
 ἢ γένοιτο! εἰ γὰρ ἐδόθη νόμος δυνάμενος ζωοποιῆσαι,
 πῶς ἂν ἐκ νόμου ἦν ἡ δικαιοσύνη. Ἄλλὰ συνέκλεισεν
 γραφῇ τὰ πάντα ὑπὸ ἁμαρτίαν, ἵνα ἡ ἐπαγγελία ἐκ
 πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ δοθῇ τοῖς πιστεύουσι.

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ Τῆς ΙΕ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἄδελφοί, πρὸ τοῦ ἔλθειν τὴν πίστιν, ὑπὸ νόμον ἐ-
 κούρουμεθα συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν
 καταλυφθῆναι. Ὅστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέ-
 νηεν εἰς Χριστὸν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν. Ἐλ-
 θούσης δὲ τῆς πίστεως, ἔτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν.
 πάντες γὰρ υἱοὶ θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ
 Ἰησοῦ. Ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν
 ἐδύσασθε. Οὐκ ἐν Ἰουδαίῳ, οὐδὲ Ἕλλην· οὐκ ἐν
 ὄντι, οὐδὲ ἐλεύθερος· οὐκ ἐν ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάν-
 τες γὰρ ὑμεῖς εἷς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰδὲ ὑμεῖς
 υἱοὶ τοῦ θεοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραάμ σπέρμα ἐστέ, καὶ κατ'
 ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. Λέγω δὲ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ
 κληρονόμος νῆπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος
 πάντων ὢν· ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰκονό-
 μος ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρὸς. Οὕτω καὶ ἡ-
 μῖς, ὅτε ἦμεν νῆπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἡ-
 μῶν δεδουλωμένοι· ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρό-
 νου, ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς τὸν Υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ
 ἁνθρωπίνου σαρκὸς, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐ-
 κούρουσιν, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

Κεφ.
Γ'. 23.

Κεφ.
Δ'. 14.

Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ ΤΗΣ ΙΕ΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνοίγνωσμα

Κεφ.
Δ΄. 8.

Αδελφοί, τότε μὲν οὐκ εἰδότες Θεόν, ἐδουλεύσατε τοῖς μὴ φύσει οὐσι θεοῖς· νυνὶ δὲ γνόντες Θεόν, μᾶλλον δὲ γνωσθέντες ὑπὸ Θεοῦ, πῶς ἐπιστρέφετε πάλιν ἐν ταῖς ἀσθενεῖαι καὶ πτωχαῖς στοιχεῖα, οἷς πάλιν ἄνωθεν δουλεύειν θέλετε; Ἡμέρας παρατηρεῖσθε, καὶ μῆνας, καὶ καιροὺς, καὶ ἑνιαυτούς. Φοβοῦμαι ὑμᾶς, μήπως εἰς κεκοπίαια εἰς ὑμᾶς. Γίνεσθε ὡς ἐγὼ, ὅτι καὶ γὰρ, ὡς ὑμεῖς ἀδελφοί, δέομαι ὑμῶν· οὐδέν με ἠδικήσατε. ὁδοῦσατε δὲ ὅτι δι' ἀσθενεῖαν τῆς σαρκὸς εὐηγγελισάμην ὑμῖν τὸ πρότερον· καὶ τὸν πειρασμόν μου τὸν ἐν σαρκί μου οὐκ ἐξουθενήσατε, ἕδὲ ἐξεπτύσατε, ἀλλ' ἔλαβον ἄγγελον θεοῦ ἐδέξασθέ με, ὡς Χριστὸν Ἰησοῦν. Τίς σέβη ἦν ὁ μακαρισμὸς ὑμῶν; μαρτυρῶ γὰρ ὑμῖν ὅτι, εἰ δύναται τὸν, τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν ἐξορύξαντες ἂν εἰδώκατέ με. Ὡστε ἐχθρὸς ὑμῶν γέγονα ἀληθεύων ὑμῖν; Ζηλοῦσθε ὑμᾶς οὐ καλῶς, ἀλλὰ ἐκκληῖσαι ἡμᾶς θέλῃσιν, ἵνα αὐτῆς ζηλήτε. Καλὸν δὲ τὸ ζηλεῖσθαι ἐν καλῷ πάντοτε καὶ μὴ μόνον ἐν τῷ παρεῖναί με πρὸς ὑμᾶς. Τέκνον μου, οὗς πάλιν ὠδίνω, ἄχρις οὗ μορφωθῆ Χριστὸς ὑμῖν. Ἦθελον δὲ παρεῖναι πρὸς ὑμᾶς ἄρτι, καὶ ἀλλοῦ τὴν φωνήν μου, ὅτι ἀποροῦμαι ἐν ὑμῖν. Λέγετέ μοι, ὑπὸ νόμον θέλοντες εἶναι, τὸν νόμον οὐκ ἀκούετε;

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῳ ΤΗΣ ΙΕ΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Α΄. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνοίγνωσμα

Κεφ.
Δ΄. 17.

Αδελφοί, διὰ τοῦτο ἐπεμψα ὑμῖν Τιμόθεον, ὃς ἐστὶ τέκνον μου ἀγαπητὸν καὶ πιστὸν ἐν Κυρίῳ, ὃς ὑμᾶς ἀγαπᾷ ὡς ἡμεῖς ἀγαπᾷται ταῖς ὁδοῦς μου ταῖς ἐν Χριστῷ, καθὼς πανταχοῦ ἐκκλησίᾳ διδάσκω. Ὡς μὴ ἐρχομένου δὲ με

πρὸς ὑμᾶς, ἐφυσιώθησάν τινες. Ἐλεύσομαι δὲ ταχέως
 πρὸς ὑμᾶς, εἴαν ὁ Κύριος θελήσῃ, καὶ γνώσομαι οὐ τὸν
 λόγον τῶν πεφυσιωμένων, ἀλλὰ τὴν δύναμιν. Οὐ γὰρ
 ἐν λόγῳ ἢ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ἐν δυνάμει. Τί θέ-
 τε; Ἐν ῥάβδῳ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς, ἢ ἐν ἀγάπῃ πνεύ-
 ματί τε πραότητος; Ὅλως ἀκούεται ἐν ὑμῖν πορνεία, ^{Κε}
 καὶ τοιαύτη πορνεία, ἣτις οὐδὲ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὀνομά-
 ζεται, ὥστε γυναῖκά τινα τοῦ πατρὸς ἔχειν. Καὶ ὑμεῖς
 πεφυσιωμένοι ἐστέ, καὶ οὐχὶ μᾶλλον ἐπενθήσατε, ἵνα
 ἐκ μέρους ἕκαστος ἐκ μέσου ὑμῶν ὁ τὸ ἔργον τοῦτο ποιήσας. Ἐ-
 γὼ μὲν γὰρ ὡς ἀπὸν τῷ σώματι, παρὼν δὲ τῷ πνεύ-
 ματι, ἦδη κέκρικα ὡς παρὼν τὸν οὐτῶ τοῦτο κατεργα-
 ζόμενον. Ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
 στοῦ, συναχθέντων ὑμῶν καὶ τοῦ ἐμοῦ πνεύματος, σὺν
 τῇ δυνάμει τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, παραδοῦ-
 ναι τὸν τοιοῦτον τῷ Σατανᾷ εἰς ὄλεθρον τῆς σαρκός,
 ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΔΕΚΑΤῆ Ε'. ΕΩΘΙΝΟΝ Δ'.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Β'.

Ὡσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρο-
 νομίαν σου.

Ἦχος. Πρὸς σέ Κύριε κεκράζομαι ὁ Θεός μου.

Πρὸς Κορινθίους Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἄδελφοί, ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι, ^{Κε}
 ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, πρὸς φωτισμὸν
 τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ
 Χριστοῦ. Ἐχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν τοῦτον ἐν ὄστρα-
 κίνοις σκεύεσιν, ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ἡ τοῦ
 Θεοῦ, καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν. Ἐν παντὶ θλιβόμενοι,
 ἵνα ἡμεῖς ἁποκτενοχωρούμενοι ἀπορρέμενοι, ἀλλ' οὐκ ἕξαπο-

διωκόμενοι, ἀλλ' οὐκ ἐγκαταλειπόμενοι· καταβαλλόμενοι, ἀλλ' οὐκ ἀπολλύμενοι. Πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ. Ἄει γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες εἰς θάνατον παραδιδόμεθα διὰ Ἰησοῦν ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ φανερωθῇ ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν. Ὅστε ὁ μὲν θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται, ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν. Ἐχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως κατὰ τὸ γεγραμμένον « Ἐπίστευσα, διό ἐλάλησα », καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ καὶ λαλοῦμεν. Εἰδότες ὅτι ὁ ἐργείρας τὸν Κύριον Ἰησοῦν, καὶ ἡμᾶς διὰ Ἰησοῦ ἐγερθεὶς καὶ παραστήσει σὺν ὑμῖν. Τὰ γὰρ πάντα δι' ὑμᾶς, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσασα, διὰ τῶν πλειόνων τὴν εὐχαριστίαν περισσεύσῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

Ἄλληλουῖα, Ἦχος πλ. Β'.

Ὁ κατοικῶν ἐν βοήθειά τοῦ Ὑψίστου.

Στίχ. Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ: Ἀντιλήπτω μου εἶ.

Τῆ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ 15' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

^{Κεφ. 28.} **Α**δελφοί, ἡμεῖς κατὰ Ἰσαακ ἐπαγγελίας τέκνα ἐσμὲν. Ἄλλ' ὥσπερ τότε ὁ κατὰ σάρκα γεννηθεὶς ἐδίωκε τὸν κατὰ πνεῦμα, οὕτω καὶ νῦν. Ἀλλὰ τί λέγει ἡ Γραφή; « Ἐκβαλε τὴν παιδίσκην καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς οὐ γὰρ μὴ κληρονομήσῃ ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης μετὰ τὸν υἱοῦ τῆς ἐλευθέρου ». Ἄρα, ἀδελφοί, οὐκ ἐσμὲν τῆς παιδίσκης τέκνα, ἀλλὰ τῆς ἐλευθέρου. Τῇ ἐλευθέρου οὖν, ἧ Χριστὸς ἡμᾶς ἠλευθέρωσε, στήκετε, καὶ μὴ πάλιν ζυγῷ δουλείας ἐνέχεσθε. Ἴδε, ἐγὼ Παῦλος λέγω ὑμῖν, ὅτι εἰάν περιτέμνησθε, Χριστὸς ὑμᾶς εἰδὲν ὠφελήσει. Μαρτύρομαι δὲ πάλιν παντὶ ἀνθρώπῳ περιπεμνομένῳ ὅτι οὐκ ἐπιτέλης ἐστὶν ὅλον τὸν νόμον ποιῆσαι. Κατὰ τὸ τοῦ Χριστοῦ, οἵτινες ἐν νόμῳ δικαιοῦσθαι

τῆς χάριτος ἐξεπέσετε. Ἡμεῖς γὰρ πνεύματι ἐκ πίστεως ἐλπίδα δικαιοσύνης ἀπεκδεχόμεθα. Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομή τι ἰσχύει, οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ πίστις δι' ἀγάπης ἐνεργουμένη. Ἐτρέχετε καλῶς· τίς ὑμᾶς ἀνέκοψε τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι; Ἢ πεισμονὴ οὐκ ἐκ τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς. Μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ. Ἐγὼ πέποιθα εἰς ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ ὅτι οὐδὲν ἄλλο φρονήσετε· ὁ δὲ ταράσσων ὑμᾶς βαστάσει τὸ κρίμα, ὅς τις ἂν ᾖ.

Τῆ ΤΡΙΤῆ Τῆς 15'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, εἰ περιτομὴν ἔτι κηρύσσω, τί ἔτι διώκομαι; ἄρα κατήργηται τὸ σκάνδαλον τοῦ σταυροῦ. Ὅφελον καὶ ἀποκόφονται οἱ ἀναστατοῦντες ὑμᾶς. Ὑμεῖς γὰρ ἐπ' ἐλευθερίᾳ ἐκλήθητε, ἀδελφοί· μόνον μὴ τὴν ἐλευθερίαν εἰς ἀφορμὴν τῆ σαρκί, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀγάπης δουλεύετε ἀλλήλοις. Ὁ γὰρ πᾶς νόμος ἐν ἐνὶ λόγῳ πληροῦται, ἐν τῷ « Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς ἑαυτόν ». Εἰ δὲ ἀλλήλους δάκνετε, καὶ κατεσθίετε, βλέπετε μὴ ὑπὸ ἀλλήλων ἀναλωθῆτε. Λέγω δέ· πνεύματι περιπατεῖτε, καὶ ἐπιθυμίαν σαρκὸς οὐ μὴ τελέσητε. Ἡ γὰρ σὰρξ ἐπιθυμεῖ κατὰ τοῦ πνεύματος· τὸ δὲ πνεῦμα κατὰ τῆς σαρκὸς· ταῦτα δὲ ἀντίκειται ἀλλήλοις, ἵνα μὴ, ἃ ἂν θέλητε, ταῦτα ποιῆτε. Εἰ δὲ πνεύματι ἄγεσθε, οὐκ ἐστέ ὑπὸ νόμον. Φανερά δέ ἐστι τὰ ἔργα τῆς σαρκὸς· ἃ τινὰ ἐστί, μοιχεία, πορνεία, ἀκαθαρσία, ἀσέλγεια, εἰδωλολατρεία, φαρμακεία, ἔχθραι, ἔρεις, ζῆλοι, θυμοί, ἐριθείαι, διχαστασίαι, αἰρέσεις, φθόνοι, φόνοι, μέθαι, κῶμοι, καὶ τὰ ὅμοια τέτοις, ἅπερ λέγω ὑμῖν, καθὼς καὶ προεῖπον, ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομή-

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ ΤΗΣ 15'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ. Εἰ γὰρ δοκεῖ τις εἶναι τι, μηδὲν ὢν, ἑαυτὸν φρεναπατᾶ. Τὸ δὲ ἔργον ἑαυτοῦ δοκιμαζέτω ἕκαστος, καὶ τότε εἰς ἑαυτὸν μόνον τὸ καύχημα ἔξει, καὶ οὐκ εἰς τὸν ἕτερον. Ἐκαστος γὰρ τὸ ἴδιον φορτίον βαστάσει. Κοινωνεῖτω δὲ ὁ κατηχούμενος τὸν λόγον τῷ κατηχοῦντι ἐν πάσιν ἀγαθοῖς. Μὴ πλανᾶσθε. Θεὸς οὐ μυκτηρίζεται· ὁ γὰρ εἰς τὴν σπείρη ἀνδρωπος, τοῦτο καὶ θερίσει· ὅτι ὁ σπείρων εἰς τὴν σάρκα ἑαυτοῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς θερίσει φθοράν· ὁ δὲ σπείρων εἰς τὸ πνεῦμα, ἐκ τῆς πνεύματος θερίσει ζωὴν αἰώνιον. Τὸ δὲ καλὸν ποιοῦντες μὴ ἐκκακῶμεν· καιρῷ γὰρ ἰδίῳ θερίσομεν, μὴ ἐκλυόμενοι. Ἄρα οὖν ὡς καιρὸν ἔχομεν, ἐργαζώμεθα τὸ ἀγαθὸν πρὸς πάντας, μάλιστα δὲ πρὸς τοὺς οἰκείους τῆς πίστεως.

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ ΤΗΣ 15'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Παῦλος Ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ, τοῖς ἀγίοις τοῖς οὖσιν ἐν Ἐφέσῳ, καὶ πιστοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ: Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ εὐλογήσας ἡμᾶς ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ πνευματικῇ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ· καθὼς ἐξελέξατο ἡμᾶς ἐν αὐτῷ πρὸ καταβολῆς κόσμου, εἶναι ἡμᾶς ἁγίους καὶ ἀνομίους κατενώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγάπῃ, προορίσας ἡμᾶς ἁγιασμένην διαὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς αὐτὸν, κατὰ τὴν προαίρεσίν τοῦ θελήματος αὐτοῦ, εἰς ἔπαινον δόξης τῆς

χάριτος αὐτοῦ, ἐν ἧ ἔχαρίτωσεν ἡμᾶς ἐν τῷ ἡγαπημέ-
νω. Ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος
αὐτοῦ, τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων, κατὰ τὸν
πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ, ἧς ἐπερίσσευσεν εἰς ἡμᾶς.
ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ φρονήσει, γνωρίσας ἡμῖν τὸ μυστή-
ριον τοῦ θελήματος αὐτοῦ κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ.

Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ Τῆς 15. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος
τοῦ Χριστοῦ, τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων, κατὰ
τὸν πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ, ἧς ἐπερίσσευσεν εἰς
ἡμᾶς ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ φρονήσει, γνωρίσας ἡμῖν ὁ
θεὸς τὸ μυστήριον τοῦ θελήματος αὐτοῦ, κατὰ τὴν
εὐδοκίαν αὐτοῦ, ἣν προέθετο ἐν αὐτῷ, εἰς οἰκονομίαν
τοῦ πληρώματος τῶν καιρῶν, ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ
πάντα ἐν τῷ Χριστῷ, τὰ τε ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ
ἐπὶ τῆς γῆς· ἐν αὐτῷ, ἐν ᾧ καὶ ἐκκληρώθημεν, προορι-
σθέντες κατὰ πρόθεσιν τοῦ τὰ πάντα ἐνεργοῦντος,
κατὰ τὴν βουλήν τοῦ θελήματος αὐτοῦ, εἰς τὸ εἶναι
ἡμᾶς εἰς ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ, τοὺς προηλπικότας
ἐν τῷ Χριστῷ. Ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς, ἀκούσαντες τὸν λόγον
τῆς ἀληθείας, τὸ εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας ὑμῶν· ἐν
ᾧ καὶ πιστεύσαντες ἐσφραγίσθητε τῷ Πνεύματι τῆς
ἐπαγγελίας τῷ ἁγίῳ· ὅς ἐστιν ἀρράθων τῆς κληρονο-
μίας ἡμῶν, εἰς ἀπολύτρωσιν τῆς περιποιήσεως, εἰς
ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο καὶ γὰρ, ἀκούσας
τὴν κατὰ ὑμᾶς πίστιν ἐν τῷ Κυρίῳ Ἰησοῦ, καὶ τὴν ἀ-
γάπην τὴν εἰς πάντας τοὺς ἁγίους, οὐ παύομαι εὐχα-
ριστῶν ὑπὲρ ὑμῶν, μνεῖαν ὑμῶν ποιούμενος ἐπὶ τῶν
προσευχῶν μου, ἵνα ὁ θεὸς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ, ὁ Πατὴρ τῆς δόξης, δώῃ ὑμῖν πνεῦμα σοφίας
καὶ ἀποκαλύψῃ, ἐν ἐπιγνώσει αὐτοῦ.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῶ ΤΗΣ 15'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα οἰκοδομεῖ. Μηδεὶς τὸ ἑαυτοῦ ζητείτω, ἀλλὰ τὸ τοῦ ἑτέρου ἕκαστος. Πᾶν τὸ ἐν μακέλλῳ πωλούμενον ἐσθίετε, μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνείδησιν· « Τοῦ γὰρ Κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς ». Εἰ δέ τις καλεῖ ὑμᾶς τῶν ἀπίστων, καὶ θέλετε πορεύεσθαι, πᾶν τὸ παρατιθέμενον ὑμῖν ἐσθίετε, μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνείδησιν. Ἐάν δέ τις ὑμῖν εἴπῃ: Τοῦτο εἰδωλόθυτόν ἐστι », μὴ ἐσθίετε δι' ἐκεῖνον τὸν μηνύσαντα καὶ τὴν συνείδησιν· τοῦ γὰρ Κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΔΕΚΑΤΗ 5'. ΕΩΘΙΝΟΝ Ε'.

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς.

Κύριος ἰσχύει τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει.

Στίχ. Ἐνέγκαστε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ.

Πρὸς Κορινθίους Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν, μὴ εἰς κενὸν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ δεξασθαι ὑμᾶς. Λέγει γάρ: « Καίρω δεκτῷ ἐπήκουσά σου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι ». Ἴδου νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος, ἴδου νῦν ἡμέρα σωτηρίας. Μηδεμίαν ἐν μηδενὶ διδόντες προσκοπήν, ἵνα μὴ μωμηθῆ ἡ διακονία· ἀλλ' ἐν παντὶ συνιστῶντες ὡς Θεοῦ διάκονοι· ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενοχωρίαις, ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς, ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν ἀγνότητι, ἐν γνώσει, ἐν μακροθυμίᾳ,

ἐν χρηστοτητι, ἐν πνευματι ἀγίῳ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτως, ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἐν δυνάμει Θεοῦ, διὰ τῶν ὀπλῶν τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν, διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας, διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας· ὡς πλάνοι καὶ ἀληθεῖς· ὡς ἀγνοοῦμενοι καὶ ἐπιγινωσκόμενοι· ὡς ἀποσπνήσκοντες, καὶ ἰδοὺ ζῶμεν· ὡς παιδεύομενοι καὶ μὴ θανατούμενοι· ὡς λυπούμενοι, αἰεὶ δὲ χαίροντες· ὡς πτωχοὶ, πολλοὺς δὲ πλουτίζοντες· ὡς μηδὲν ἔχοντες, καὶ πάντα κατέχοντες.

Ἄλληλουῖα, Ἦχος Βαρύς.

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ.

Στίχ. Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτὸ τὸ ἔλεός σου.

Τῆ ΔΕΥΤΕΡᾶ Τῆς ΙΖ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, πάντα ὑπέταξεν ὁ Θεὸς ὑπὸ τοὺς πόδας τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ αὐτὸν ἔδωκε κεφαλὴν ὑπὲρ πάντα τῆ Ἐκκλησίας, ἣτις ἐστὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ, τὸ πλήρωμα τοῦ πάντα ἐν πᾶσι πληρουμένου. Καὶ ὑμᾶς ὄντας νεκροὺς τοῖς παραπτώμασι καὶ ταῖς ἀμαρτίαις, ἐν αἷς ποτε περιπατήσατε κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦ κόσμου τούτου, κατὰ τὸν ἄρχοντα τῆς ἐξουσίας τοῦ ἀέρος, τοῦ πνεύματος τοῦ ἐνεργοῦντος ἐν τοῖς υἱοῖς τῆς ἀπειθείας· ἐν οἷς καὶ ἡμεῖς πάντες ἀνεστράφημέν ποτε ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς σαρκὸς ἡμῶν, ποιῶντες τὰ θελήματα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν διανοιῶν, καὶ ἡμεν τέκνα φύσει ὀργῆς, ὡς καὶ οἱ λοιποί.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ ΙΖ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, ἢ ἐτι ἐστὲ ξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ συμπολίται τῶν ἁγίων, καὶ οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ, ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν Ἀποστόλων καὶ Προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν ᾧ πᾶσα ἡ οἰκοδομὴ συναρμολογημένη, αὐξεῖ εἰς ναὸν ἅγιον ἐν Κυρίῳ· ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε εἰς κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ ἐν πνεύματι. Τούτου χάριν ἐγὼ Παῦλος ὁ δέσμιος τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ ὑπὲρ ὑμῶν τῶν ἔθνων· εἶγε ἠκούσατε τὴν οἰκονομίαν τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ τῆς δοθείσης μοι εἰς ὑμᾶς, ὅτι κατὰ ἀποκάλυψιν ἐγνώρισέ μοι τὸ μυστήριον, καθὼς προέγραψα ἐν ὀλίγῳ (πρὸς ὃ δύνασθε ἀναγινώσκοντες νοῆσαι τὴν σύνεσίν μου ἐν τῷ μυστηρίῳ τοῦ Χριστοῦ)· ὃ ἐν ἑτέροις γενεαῖς οὐκ ἐγνώρισθη τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, ὡς νῦν ἀπεκαλύφθη τοῖς ἁγίοις Ἀποστόλοις αὐτοῦ καὶ Προφήταις ἐν Πνεύματι· εἶναι τὰ ἔθνη συγκληρονόμα καὶ σύσσωμα καὶ συμμετοχα τῆς ἐπαγγελίας αὐτοῦ ἐν τῷ Χριστῷ, διὰ τοῦ εὐαγγελίου, οὗ ἐγενόμην διάκονος, κατὰ τὴν δωρεάν τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, τὴν δοθεῖσάν μοι κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ ΙΖ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, ἐμοὶ τῷ ἐλαχιστοτέρῳ πάντων τῶν ἁγίων ἐδόθη ἡ χάρις αὕτη, ἐν τοῖς ἔθνεσιν εὐαγγελίσασθαι τὸν ἀνεξίτητον πλοῦτον τοῦ Χριστοῦ, καὶ φωτίσαι πάντας, τίς ἡ οἰκονομία τῆ μυστηρίου τῆ ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν αἰώνων ἐν τῷ Θεῷ, τῷ τὰ πάντα κτίσαντι διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἵνα γνωρισθῆ νῦν ταῖς ἀρχαῖς

καὶ ταῖς ἐξουσίαις ἐν τοῖς ἐπουρανίοις διὰ τῆς ἐκκλη-
σίας ἢ πολυποίκιλος σοφία τοῦ Θεοῦ, κατὰ πρόθεσιν
τῶν αἰώνων, ἣν ἐποίησεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ
ἡμῶν. Ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν παρρησίαν, καὶ τὴν προσαγω-
γὴν ἐν πεποιθήσει, διὰ τῆς πίστεως αὐτοῦ. Διὸ αἰτού-
μαι μὴ ἐκκακεῖν ἐν ταῖς θλίψεσί μου ὑπὲρ ὑμῶν, ἧτις
ἐστὶ δόξα ὑμῶν. Τούτου χάριν κάμπτω τὰ γόνατά μου
πρὸς τὸν Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐξ
οὗ πᾶσα πατρια ἐν οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ γῆς ὀνομάζεται,
ἵνα δώῃ ἡμῖν κατὰ τὸν πλοῦτον τῆς δόξης αὐτοῦ, δυ-
νάμει κραταιωθῆναι διὰ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ εἰς τὸν
ἰσὼ ἀνδρωπον· κατοικῆσαι τὸν Χριστὸν διὰ τῆς πί-
στεως ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐν ἀγάπῃ ἐρρίζωμένοι
καὶ τεθεμελιωμένοι· ἵνα ἐξισχύσητε καταλαβέσθαι
τὴν πᾶσι τοῖς ἁγίοις, τί τὸ πλάτος καὶ μήκος καὶ
ἕψος καὶ ὕψος· γινώσκειτε τὴν ὑπερβάλλουσαν τῆς
ἐκτίσεως ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ, ἵνα πληρωθῆτε εἰς πᾶν
τὸ πλήρωμα τοῦ Θεοῦ. Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑπὲρ πάντα
τοῖς αἰῶσι ὑπερεκπερισσοῦ, ὧν αἰτούμεθα ἢ νοοῦμεν,
κατὰ τὴν δύναμιν τὴν ἐνεργομένην ἐν ἡμῖν, αὐτῷ ἢ
δόξα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, εἰς πάσας τὰς
ἀενοεὶς τοῦ αἰῶνος τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ ΤΗΣ ΙΖ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, μηκέτι ὤμεν νήπιοι, κλυδωνιζόμενοι καὶ πε-
κκενόμενοι παντὶ ἀνέμῳ τῆς διδασκαλίας, ἐν τῇ κυ-
ριακῇ τῶν ἀνθρώπων, ἐν πανουργίᾳ πρὸς τὴν μεθοδεῖαν
τῆς πλάνης· ἀληθεύοντες δὲ ἐν ἀγάπῃ, αὐξήσωμεν εἰς
τὸν πλοῦτον τὰ πάντα, ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ, ὁ Χριστός. Ἐξ οὗ
καὶ ἡμεῖς ὡς τὸ σῶμα συναρμολογούμενον, καὶ συμβιβαζόμενον
ἐν ἀγάπῃ ἀφ᾽ ἑαυτῶν τῆς ἐπιχορηγίας, κατ' ἐνέργειαν ἐν μέ-
τρῳ ἑνὸς ἐκάστου μέρους, τὴν αὐξήσιν τοῦ σώματος

Κεϛ
Δ.

ποιεῖται, εἰς οἰκοδομὴν ἑαυτοῦ ἐν ἀγάπῃ. Τοῦτο οὖν λέγω, καὶ μαρτύρομαι ἐν Κυρίῳ, μηκέτι ὑμᾶς περιπατεῖν, καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ ἔσθη περιπατεῖ ἐν ματαιότητι τοῦ νοῦς αὐτῶν.

Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ ΤΗΣ ΙΖ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, τοῦτο λέγω, καὶ μαρτύρομαι ἐν Κυρίῳ, μηκέτι ὑμᾶς περιπατεῖν, καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ ἔσθη περιπατεῖ ἐν ματαιότητι τοῦ νοῦς αὐτῶν, ἐσκοτισμένοι τῇ διανοίᾳ, ὄντες ἀπηλλοτριωμένοι τῆς ζωῆς τοῦ θεοῦ διὰ τὴν ἀγνοίαν τὴν οὖσαν ἐν αὐτοῖς, διὰ τὴν πῶρσιν τῆς καρδίας αὐτῶν· οἱ τινες ἀπηληγότες ἑαυτοὺς παρέδωκαν τῇ ἀσελγείᾳ, εἰς ἐργασίαν ἀκαθαρσίας πάσης ἐν πλεονεξίᾳ. Ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως ἐμάθητε τὸν Χριστόν· εἶγε αὐτὸν ἠκούσατε, καὶ ἐν αὐτῷ ἐδιδάχθητε, καθὼς ἐστὶν ἀλήθεια ἐν τῷ Ἰησοῦ. Ἀποκρίσθητε ὑμᾶς, κατὰ τὴν προτέραν ἀναστροφὴν, τὸν παλαιὸν ἀνδρωπὸν τὸν φθειρόμενον κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης· ἀνανεῶσθαι δὲ τῷ πνεύματι τοῦ νοῦς ὑμῶν καὶ ἐνδύσασθαι τὸν καινὸν ἀνδρωπὸν, τὸν κατὰ θεὸν κτισθέντα ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ὁσιότητι τῆς ἀληθείας. Διὸ ἀποκείμενοι τὸ ψεῦδος, λαλεῖτε ἀλήθειαν.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῳ ΤΗΣ ΙΖ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, μὴ παιδία γίνεσθε ταῖς φρεσίν, ἀλλὰ τὴν καρδίαν νηπιάζετε, ταῖς δὲ φρεσὶ τέλειοι γίνεσθε. Ἐν τῷ νόμῳ γέγραπται: «Ὅτι ἐν ἑτερογλώσσοις, καὶ ἐν χεῖλεσιν ἑτέροις, λαλήσω τῷ λαῷ τούτῳ, καὶ οὐδ' οὐκ ἔσονται εἰσακούσονταί μου, λέγει Κύριος». Ὅστε αἱ γλῶσσαι εἰς σημεῖόν εἰσιν, οὐ τοῖς πιστεύουσιν, ἀλλὰ τοῖς

πίστοις ἢ δὲ προφητεία οὐ τοῖς ἀπίστοις, ἀλλὰ τοῖς
 στεύουσιν. Ἐὰν οὖν συνέλθῃ ἡ ἐκκλησία ὅλη ἐπὶ
 αὐτὸ, καὶ πάντες γλώσσαις λαλῶσιν, εἰσέλθῃσι δὲ
 ὧται, ἢ ἀπίστοι, οὐκ ἐροῦσιν ὅτι μαίνεσθε; Ἐὰν δὲ
 ἄνθρωποι προφητεύωσιν, εἰσέλθῃ δὲ τις ἀπίστος, ἢ ἰδιώ-
 τῆς, ἐλέγχεται ὑπὸ πάντων, ἀνακρίνεται ὑπὸ πάντων·
 καὶ οὕτω τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ φανερά γίνε-
 ται· καὶ οὕτω πεσὼν ἐπὶ πρόσωπόν, προσκυνήσει τῷ
 Θεῷ ἀπαγγέλλων ὅτι ὁ Θεὸς ὄντως ἐν ὑμῖν ἐστίν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΔΕΚΑΤῆ Ζ'. ΕΩΘΙΝΟΝ Σ'.

Προκείμενον, ᾠχος πλ. Δ'.

Ἐξασθε, καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

ᾠχ. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός.

Ὁμιλ. Κορινθίους Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἄδελφοί, ὑμεῖς ἐστε ναὸς Θεοῦ ζῶντος, καὶ καθὼς εἶπεν
 ὁ Θεός « Ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐμπεριπατήσω, καὶ
 ἐσομαι αὐτῶν Θεός, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι λαός. Ἐξέλθῃτε
 ἐκ μέσου αὐτῶν, καὶ ἀφορίσθητε, λέγει Κύριος, καὶ
 ἀκαθάρτου μὴ ἄπτεσθε, ἀλλ' αἰσθάνεσθε εἰσδέξασθε
 ἕνα ἄλλου καὶ ἕνα ἄλλου ὡς πατέρα, καὶ ὑμεῖς ἕσθε
 ἕνα ἄλλου ὡς υἱοὺς καὶ θυγατέρας, λέγει Κύριος παντο-
 κράτης. Ταύτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀγα-
 πηστέ, καὶ ἀγαπᾶμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ
 σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἀγιωσύνην ἐν φό-
 βῳ Θεοῦ.

ᾠχ. Ἄλληλουϊα, ᾠχος πλ. Β'.

ᾠχ. Ἐξασθε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ.

ᾠχ. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ ΙΗ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Κεφ. Δ'. 25.
 Ζαχ.
 Γ'. 16.
 Ψαλ.
 Δ'. 6.

Α'δελφοί, ἀποδέμενοι τὸ ψεῦδος, λαλεῖτε ἀλήθειαν ἕκαστος μετὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ· ὅτι ἐσμὲν ἀλλήλων μέλη. Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἀμαρτάνετε. Ὁ Ἥλιος μὴ πιδυέτω ἐπὶ τῷ παροργισμῷ ὑμῶν· μῆτε δίδοτε τότῳ Διαβόλῳ. Ὁ κλέπτων μὴκέτι κλεπτέτω, μᾶλλον κοπιάτω, ἐργαζόμενος τὸ ἀγαθὸν ταῖς χερσίν, ἵνα ἐμεταδιδόναι τῷ χρεῖαν ἔχοντι. Πᾶς λόγος σαπρὸς τῆς στόματος ὑμῶν μὴ ἐκπορευέσθω· ἀλλ' εἴ τις ἀγαθὸν πρὸς οἰκοδομὴν τῆς χρεῖας, ἵνα δῶ χάριν τοῖς ἀκούσι. Καὶ μὴ λυπήτε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον τοῦ Θεοῦ, ᾧ ἐσφραγίσθητε εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως. Πᾶσα κρία, καὶ θυμὸς, καὶ ὀργή, καὶ κραυγὴ, καὶ βλασφημία, ἀρθήτω ἀφ' ὑμῶν σὺν πάσῃ κακίᾳ. Γένεσθε εἰς ἀλλήλους χρηστοί, εὐσπλαγχοί, χαριζόμενοι ἑαυτοῖς, καθὼς καὶ ὁ Θεὸς ἐν Χριστῷ ἐχαρίσατο ὑμῖν

ΤΗ ΤΡΙΤῃ ΤΗΣ ΙΗ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Κεφ. Ε'. 20.
 Γέν.
 Γ'. 16.

Α'δελφοί, εὐχαριστεῖτε πάντοτε ὑπὲρ πάντων, ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῷ Θεῷ Πατρὶ, ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ Θεοῦ. Αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ὑποτάσσεσθε, ὡς τῷ Κυρίῳ· ὅτι ὁ ἀνὴρ ἐστὶ κεφαλὴ τῆς γυναικὸς, ὡς ὁ Χριστὸς κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ αὐτὸς ἐστὶ σωτὴρ τοῦ σώματος. Ἄλλ' ὡσπερ ἡ Ἐκκλησία ὑποτάσσεται τῷ Χριστῷ, οὕτω καὶ αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ἐν παντί. Οἱ ἄνδρες ἀγαπάτε τὰς γυναῖκας ἑαυτοὺς καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησε τὴν Ἐκκλησίαν, ἵνα ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς.

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ ΤῆΣ ΙΗ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἄδελφοί, οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶτε τοὺς γυναῖκας ἑαυτῶν, ^{Κεφ. Ε'. 25, 26} καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ ἑαυτὸν παρεδῶκεν ὑπὲρ αὐτῆς, ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ, καθαρῶς τῷ λουτρῷ τοῦ ὕδατος ἐν ῥήματι ἵνα παραστήσῃ αὐτὴν ἑαυτῷ ἔνδοξον τὴν Ἐκκλησίαν, μὴ ἔχουσαν σπῖλον, ἢ ῥυτίδα, ἢ τι τῶν τοιούτων, ἀλλ' ἵνα ἡ ἁγία καὶ ἄμωμος. Οὕτως ὀφείλουσιν οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶν ἑαυτῶν γυναῖκας, ὡς τὰ ἑαυτῶν σώματα. Ὁ ἀγαπῶν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα, ἑαυτόν ἀγαπᾷ. Οὐδεὶς γάρ φερε τὴν ἑαυτοῦ σάρκα ἐμίσησεν, ἀλλ' ἐκτρέφει καὶ ἀγαπᾷ αὐτήν, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς τὴν Ἐκκλησίαν ἡ ἑαυτοῦ μέλη ἐσμὲν τοῦ σώματος αὐτοῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῶν ὀστέων αὐτοῦ. « Ἀντὶ τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, ^{Γεν. Β'. 24} καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἕνωσάνται οἱ δύο εἰς σὰρκα μίαν ». ^{Ματθ. ΙΘ'. 5} Τὸ μυστήριον τοῦτο ἰσχυρὰ ἐστίν· ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριστὸν, καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. ^{Μάρκ. Γ'. 7} Πλὴν καὶ ὑμεῖς καθὼς ἕνα ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα οὕτως ἀγαπάτω ὡς ἑαυτόν· ἡ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα.

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ ΤῆΣ ΙΗ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἄδελφοί, ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα οὕτως ἀγαπάτω ὡς ἑαυτόν· ἡ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα, ὡς τὸ κέλευθρον ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν ὑμῶν ἐν Κυρίῳ. ^{Κεφ. Ε'. 33} Ὅτι τοῦτο γὰρ ἐστὶ δίκαιον. « Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα (ἥτις ἐστὶν ἐντολὴ πρώτη ἐν ἐπαγγελίᾳ) ». ^{Κεφ. Ε'. 1.} Ὁ ἄνθρωπος οὗτος εὖ σοι γένηται, καὶ ἔσῃ μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς ^{Ἐξοδ. Γ'. 12}

^{Ματθ. 9.} ^{Ιε. 4.} ^{Μάρκ. 10.} ^{Ζ. 10.} Καὶ οἱ πατέρες μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἵνα ἐκτρέφετε αὐτὰ ἐν παιδείᾳ καὶ νομοθεσίᾳ Κυρίου. ^{Δευτ. 17.} δοῦλοι ὑπακούετε τοῖς κυρίοις κατὰ σάρκα, μετὰ φόβου καὶ τρόμου, ἐν ἀπλότῃ τῆς καρδίας ὑμῶν, τῷ Χριστῷ. Μὴ κατ' ὀφθαλμοδουλείαν, ὡς ἀνθρώποι, ἀλλ' ὡς δοῦλοι τοῦ Χριστοῦ, ποιοῦντες τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἐκ ψυχῆς. Μετ' εὐνοίας δουλεύοντες Κυρίῳ, καὶ οὐκ ἀνθρώποις· εἰδότες ὅτι ὁ ἐάν τις ἐκείνους ποιήσῃ ἀγαθόν, τοῦτο κομιεῖται παρὰ τοῦ Κυρίου, εἴτε δοῦλος, εἴτε ἐλεύθερος. Καὶ οἱ κύριοι τὰ αὐτὰ ποιεῖτε πρὸς αὐτούς, ἀνιέντες τὴν ἀπειλήν, εἰδότες ὅτι καὶ ὑμῶν αὐτῶν ὁ Κύριός ἐστιν ἐν οὐρανοῖς, καὶ προσώποληψία οὐκ ἔστι παρ' αὐτῷ.

Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ ΤΗΣ ΙΗ΄. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

^{Κεφ. 5.} ^{18.} Ἀδελφοί, στήθε διαπάσης προσευχῆς καὶ δεήσεως προσευχόμενοι ἐν παντὶ καιρῷ ἐν πνεύματι, καὶ αὐτὸ τοῦτο ἀγρυπνοῦντες ἐν πάσῃ προσκαρτεροῦντες καὶ δεήσει περὶ πάντων τῶν ἀγίων, καὶ ὑπὲρ ἑμαυτοῦ ἵνα μοι δοθῇ λόγος ἐν ἀνοιξίᾳ τοῦ στόματός μου παρρησία, γνωρίσαι τὸ μυστήριον τοῦ εὐαγγελίου, περὶ οὗ πρεσβεύω ἐν ἀλύσει, ἵνα ἐν αὐτῷ παρρησιασθῶμαι, ὡς δεῖ με λαλῆσαι. Ἴνα δὲ εἰδῆτε καὶ ὑμεῖς τὰ κατ' ἐμὲ, τί πράσσω, πάντα ὑμῖν γνωρίσει Τυμωκὸς, ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφός, καὶ πιστὸς διάκονος ἐν Κυρίῳ. Ὅν ἐπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα γνωρίσετε τε τὰ περὶ ἡμῶν, καὶ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν εἰρήνῃ τοῖς ἀδελφοῖς, καὶ ἀγάπῃ μετὰ πίστεως ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων τῶν ἀγαπώντων τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστὸν ἐν ἀφθαρσίᾳ. Ἀμήν.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ ΙΗ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, οὐ πᾶσα σὰρξ, ἡ αὐτὴ σὰρξ· ἀλλὰ ἄλλη ^{Κεῖ} ἐν σὰρξ ἀνθρώπων, ἄλλη δὲ σὰρξ κτηνῶν, ἄλλη δὲ ^{ΙΕ'} ἄλλη δὲ πτηνῶν. Καὶ σώματα ἐπουράνια, ^{9.} καὶ σώματα ἐπίγεια· ἀλλ' ἑτέρα μὲν ἢ τῶν ἐπουράνιων δόξα, ἑτέρα δὲ ἢ τῶν ἐπιγείων. Ἄλλη δόξα Ἡου, καὶ ἄλλη δόξα Σελήνης, καὶ ἄλλη δόξα ἀστέρων· ἀστὴρ γὰρ ἀστέρος διαφέρει ἐν δόξῃ. Οὕτω καὶ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν· σπείρεται ἐν φθαρτῷ, ἐγείρεται ἐν ἀφθαρσίᾳ· σπείρεται ἐν ἀτιμίᾳ, ἐγείρεται ἐν δόξῃ· σπείρεται ἐν ἀσθενείᾳ, ἐγείρεται ἐν δυνάμει· σπείρεται σῶμα ψυχικόν, ἐγείρεται σῶμα πνευματικόν· ἔστι σῶμα ψυχικόν, καὶ ἔστι σῶμα πνευματικόν. Οὕτω καὶ γέγραπται « Ἐγένετο ὁ πρῶτος ἀνθρώπος αἰμα εἰς ψυχὴν ζῶσαν· ὁ ἔσχατος Ἀδάμ εἰς πνεῦμα ζωοποιῶν ».

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΑΥΛΟΥ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΔΕΚΑΤΗ Η'. ΕΩΘΙΝΟΝ Ζ'.

Προκείμενον, Ἦχος Α'.

Γένοιτο Κύριε τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς.

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Πρὸς Κορινθίους Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

^{κεφ. 9. 6.} **Α**' δελφοί, ὁ σπείρων φειδομένως, φειδομένως καὶ θέρисσει· καὶ ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίαις, ἐπ' εὐλογίαις καὶ θέρисσει. Ἐκαστος καθὼς προαιρεῖται τῇ καρδίᾳ· ἢ ἐκ λύπης, ἢ ἐξ ἀνάγκης· ἠλαρόν γάρ δότην ἀγαπᾷ ὁ Θεός. Δυνατὸς δὲ ὁ Θεός πᾶσαν χάριν περισσεύσαι εἰς ὑμᾶς, ἵνα ἐν παντὶ πάντοτε πᾶσαν ἀνάγκην κειαν ἔχοντες, περισσεύητε εἰς πᾶν ἔργον ἀγαπᾷ καθὼς γέγραπται: « Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησι ἢ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα ». Ὁ δὲ ἐπιχορηγῶν σπέρμα τῷ σπείροντι, καὶ ἄρτον εἰς βρώσιν χορηγήσει καὶ πληθύνει τὸν σπόρον ὑμῶν, καὶ αὐτὸς πληθύνει τὰ γεννήματα τῆς δικαιοσύνης ἡμῶν. Ἐν παντὶ πλουτιζόμενοι εἰς πᾶσαν ἀπλότητα, ἥτις κατεργάζεται δι' ἡμῶν εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ.

Ἄλληλουῖα, Ἦχος Α'.

Ὁ Θεός ὁ διδούς ἐνδικήσεις ἐμοί.

Στίχ. Μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τοῦ βασιλέως.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ ΙΘ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Παῦλος καὶ Τιμόθεος δοῦλοι Ἰησοῦ Χριστοῦ, πᾶσι τοῖς ἁγίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, τοῖς οὖσιν ἐν Φιλίπποις, σὺν ἐπισκόποις καὶ διακόνοις: Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου ἐπὶ πάσῃ τῇ μνεῖα ὑμῶν (πάντοτε ἐν πάσῃ δεήσει μου ὑπὲρ πάντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς τὴν δέησιν ποιούμενος), ἐπὶ τῇ κοινωνίᾳ ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον, ἀπὸ πρώτης ἡμέρας ἄχρι τοῦ νῦν· πεποιθὼς αὐτὸ τέτο, ὅτι ὁ ἐναρξάμενος ἐν ὑμῖν ἔργον ἀγαθὸν, ἐπιτελέσει ἄχρις ἡμέρας Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καθὼς ἐστὶ δίκαιον ἐμοὶ τοῦτο φρονεῖν ὑπὲρ πάντων ὑμῶν, διὰ τὸ ἔχειν με ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμᾶς ἐν τε τοῖς δεσμοῖς μου, καὶ τῇ ἀπολογίᾳ, καὶ βεβαιώσει τοῦ εὐαγγελίου, συγκοινωνοὺς μου τῆς χάριτος πάντας ὑμᾶς ὄντας.

ΤΗ ΤΡΙΤῃ ΤΗΣ ΙΘ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, μάρτυς μου ἐστὶν ὁ Θεός, ὡς ἐπιποθῶ πάντας ὑμᾶς ἐν σπλάγγνοις Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καὶ τοῦτο προσεύχομαι, ἵνα ἡ ἀγάπη ὑμῶν ἔτι μᾶλλον καὶ μᾶλλον περισσεύῃ ἐν ἐπιγνώσει καὶ πάσῃ αἰσθήσει, εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τὰ διαφέροντα, ἵνα ἢτε εἰλικρινεῖς καὶ ἀπρόσκοποι εἰς ἡμέραν Χριστοῦ, πεπληρωμένοι καρπῶν δικαιοσύνης τῶν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον Θεοῦ. Γινώσκειν δὲ ὑμᾶς βέλομαι, ἀδελφοί, ὅτι τὰ κατ' ἐμὲ μᾶλλον εἰς προκοπὴν τοῦ εὐαγγελίου ἐλήλυθεν· ὥστε τοὺς δεσμούς μου φανεροὺς ἐν Χριστῷ γενέσθαι ἐν ὅλῳ τῷ πραιτωρίῳ, καὶ τοῖς λοιποῖς καὶ τοὺς πλείονας τῶν ἀδελφῶν ἐν Κυρίῳ πε

τοῖς δεσμοῖς μου, περισσοτέρως τολμᾶν ἀφόβως τὸν λόγον λαλεῖν.

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ ΤΗΣ ΙΘ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

⁹⁰ **Α**'δελφοί, γινώσκω ὑμᾶς βούλομαι, ὅτι τὰ κατ' ἐμὰ μᾶλλον εἰς προκοπὴν τοῦ εὐαγγελίου ἐλήλυθεν· ὥστε τοὺς δεσμούς μου φανεροὺς ἐν Χριστῷ γενέσθαι ἐν ὄλω τῷ πραιτωρίῳ, καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσι· καὶ τοὺς πλείονας τῶν ἀδελφῶν ἐν Κυρίῳ, πεποιθότας τοῖς δεσμοῖς μου, περισσοτέρως τολμᾶν ἀφόβως τὸν λόγον λαλεῖν. Τινὲς μὲν καὶ διὰ φόβον καὶ ἔριν, τινὲς δὲ καὶ δι' ἐξουδοκίαν τὸν Χριστὸν κηρύσσουν. Οἱ μὲν ἐξ ἐριθείας τὸν Χριστὸν καταγγέλλουσιν οὐχ ἀγνοῶς, οἴομενοι θλίψιν ἐπιφέρειν τοῖς δεσμοῖς μου· οἱ δὲ ἐξ ἀγάπης, εὐδοκότες ὅτι εἰς ἀπολογία τῆ εὐαγγελίου κεῖμαι. Τί γὰρ πλὴν παντὶ τρόπῳ, εἴτε προφάσει, εἴτε ἀληθείᾳ, Χριστὸς καταγγέλλεται· καὶ ἐν τούτῳ χαίρω, ἀλλὰ καὶ χαρήσμαι. Οἶδα γάρ, ὅτι τοῦτό μοι ἀποθήσεται εἰς σωτηρίαν διὰ τῆς ὑμῶν δεήσεως, καὶ ἐπιχορηγίας τοῦ Πνεύματος Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ τὴν ἀποκαταδοκίαν καὶ ἐλπίδα μου.

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ ΤΗΣ ΙΘ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

⁹⁰ **Α**'δελφοί, ἐν οὐδενὶ αἰσχυνθήσομαι, ἀλλ' ἐν πάντῃ παρρησία, ὡς πάντοτε, καὶ νῦν μεγαλυνθήσεται Χριστὸς ἐν τῷ σώματί μου, εἴτε διὰ ζωῆς, εἴτε διὰ θανάτου. Ἐμοὶ γὰρ τὸ ζῆν Χριστὸς, καὶ τὸ ἀποθανεῖν κέρδος. Εἰ δὲ τὸ ζῆν ἐν τῇ σαρκί, τοῦτό μοι καρπὸς ἐστίν· καὶ τί αἰρήσομαι οὐ γνωρίζω. Συνέχομαι γὰρ ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ ἔχων εἰς τὸ ἀναλύσαι, καὶ σ

Χριστῷ εἶναι· πολλῶ γὰρ μᾶλλον κρεῖσσον. Τὸ δὲ ἐπιμένειν ἐν τῇ σαρκί, ἀναγκαιότερον δι' ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο πεποιθῶς οἶδα, ὅτι μενῶ καὶ συμπαραμενῶ πᾶσιν ὑμῖν, εἰς τὴν ὑμῶν προκοπὴν καὶ χαρὰν τῆς πίστεως, ἵνα τὸ καύχημα ὑμῶν περισσεύῃ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐν ἐμοί, διὰ τῆς ἐμῆς παρουσίας πάλιν πρὸς ὑμᾶς. Μόνον ἀξίως τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ πολιτεύεσθε.

Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ ΤΗΣ ΙΘ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ἀξίως τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ πολιτεύεσθε, ἵνα εἴτε ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ὑμᾶς, εἴτε ἀπῶν, ἀκούσω τὰ περὶ ὑμῶν, ὅτι στήκετε ἐν ἐνὶ πνεύματι, μιᾷ ψυχῇ, συναθροῦντες τῇ πίστει τοῦ εὐαγγελίου, καὶ μὴ πτυρόμενοι ἐν μηδενὶ ὑπὸ τῶν ἀντικειμένων· ἥτις αὐτοῖς μὲν ἐστὶν ἐνδειξις ἀπίστευσης, ὑμῖν δὲ σωτηρίας· καὶ τοῦτο ἀπὸ Θεοῦ. Ὅτι ὑμῖν ἐχαρίσθη τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ, οὐ μόνον τὸ εἰς αὐτὸν πιστεύειν, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ πάσχειν τὸν αὐτὸν ἀγῶνα ἔχοντες, οἷον ἴδετε ἐν ἐμοί, καὶ νῦν ἀκούετε ἐν ἐμοί. Εἴ τις οὖν παράκλησις ἐν Χριστῷ, εἴ τι παραμύθιον ἀγάπης, εἴ τις κοινωνία πνεύματος, εἴ τινα σπλάγγνα καὶ οἰκτιρμοί, πληρώσατέ μου τὴν χαρὰν, ἵνα τὸ αὐτό φρονῆτε, τὴν αὐτὴν ἀγάπην ἔχοντες, σύμφυχοι, τὸ ἐν φρονοῦντες, μηδὲν κατὰ ἐρίθειαν, ἢ κενοδοξίαν, ἀλλὰ τῇ ταπεινοφροσύνῃ ἀλλήλους ἡγουμένοι ὑπερέχοντας ἑαυτῶν. Μὴ τὰ ἑαυτῶν ἕκαστος σκοπεῖτε, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐτέρων ἕκαστος.

ταῖς

λό ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ ΙΘ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αἱ δὲ ἀδελφοί, ἑδραῖοι γίνεσθε, ἀμετακίνητοι, περισσεύοντες ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ Κυρίου πάντοτε, ὅτι ὁ κόπος ὑμῶν οὐκ ἔστι κενὸς ἐν Κυρίῳ. Περὶ δὲ τῆς λογίας τῆς εἰς τοὺς ἀγίους, ὡς περ διέταξα ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας, οὕτω καὶ ὑμεῖς ποιήσατε. Κατὰ μίαν σαββάτων ἕκαστος ὑμῶν παρ' ἑαυτῷ τιθετώ, ἡθισαυρίζων ὅ, τι ἂν εὐδοῶται, ἵνα μὴ, ὅταν ἔλθω, τότε λογίαι γίνωνται. Ὅταν δὲ παραγένωμαι, οὓς εἰάν δοκιμάσητε δι' ἐπιστολῶν, τούτους πέμψω ἀπενεγκεῖν τὴν χάριν ὑμῶν εἰς Ἱερουσαλήμ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΔΕΚΑΤΗ Θ'. ΕΩΘΙΝΟΝ Η'.

Προκείμενον, Ἦχος Β'.

Ἰσχύς μου καὶ ἕμνησίς μου ὁ Κύριος.

Στίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος.

Πρὸς Κορινθίους Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αἱ δὲ ἀδελφοί, ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ οἶδεν, ὃ ὧν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅ, τι οὐ ψεύδομαι. Ἐν Δαμασκῷ ὁ ἐθνάρχης Ἀρέτα τοῦ βασιλέως ἐφρούρει τὴν Δαμασκηνῶν πόλιν, πιάσαι με θέλων· καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ ἐχαλάσθην διὰ τὰ τείχους, καὶ ἐξέφυγον αἱ χεῖρας αὐτοῦ. Καυχᾶσθαι δὴ οὐ συμφέρει μοι· ἐλεύσομαι γὰρ εἰς ὀπτασίας, καὶ ἀποκαλύψεις Κυρίου. Οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χριστῷ, πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων (εἴτε ἐν σώματι, οὐκ οἶδα· εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος, οὐκ οἶδα, ὁ Θεὸς οἶδεν) ἀρπαγέν-
τοιούτον ἕως τρίτου οὐρανοῦ. Καὶ οἶδα τὸν

τοιούτον ἄνθρωπον (εἴτε ἐν σώματι, εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος, οὐκ οἶδα, ὁ Θεὸς οἶδεν), ὅτι ἠρπάγη εἰς τὸν Παράδεισον, καὶ ἤκουσεν ἄρρήτα ῥήματα, ἃ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι. Ὑπὲρ τοῦ τοιούτου καυχῆσομαι· ὑπὲρ δὲ ἑμαυτοῦ οὐ καυχῆσομαι, εἰ μὴ ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου. Ἐὰν γὰρ θιλήσω καυχῆσασθαι, οὐκ ἔσομαι ἄφρων· ἀλήθειαν γὰρ ἐρῶ· φειδομαι δὲ, μή τις εἰς ἐμέ λογίσηται ὑπὲρ ὃ βλέπει με, ἢ ἀκούει τι ἐξ ἐμοῦ. Καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκαλύψεων ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι, ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρκί, ἄγγελος Σατανᾶν, ἵνα μὲ κολαφίζῃ, ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι. Ὑπὲρ τούτου τρίς τὸν Κύριον παρεκάλεσα, ἵνα ἀποστῇ ἀπ' ἐμοῦ. Καὶ εἶρηκέ μοι: Ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου· ἡ γὰρ δύναμις μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται. Ἡδιστα οὖν μᾶλλον καυχῆσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου, ἵνα ἐπιστηνώσῃ ἐπ' ἐμέ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ.

Ἄλληλουῖα, Ἦχος Β'.

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως.

Στίχ. Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν.

Τῆ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Κ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, καθὼς πάντοτε ὑπηκούσατε, μὴ ὡς ἐν τῇ παρουσίᾳ μου μόνον, ἀλλὰ νῦν πολλῶ μᾶλλον ἐν τῇ ἀπουσίᾳ μου, μετὰ φόβου καὶ τρόμου τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν κατεργάζεσθε. Ὁ Θεὸς γὰρ ἐστὶν ὁ ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν καὶ τὸ θελεῖν καὶ τὸ ἐνεργεῖν ὑπὲρ τῆς εὐδοκίας. Πάντα ποιεῖτε χωρὶς γογγυσμῶν καὶ διαλογισμῶν, ἵνα ἠγένησθε ἄμεμπτοι καὶ ἀκέραιοι, τέμνα θεῶ ἀμώμητα ἐν μέσῳ γενεᾶς σκολιᾶς καὶ διεσραμμένης, ἐν οἷς φαίνεσθε ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ, λόγον ζωῆς ἐπέχοντες, εἰς καύχημα ἑμοῖ ἐἰς ἡμέραν Χριστοῦ.

Τῆ ΤΡΙΤῆ ΤΗΣ Κ΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, οὐκ εἰς κενὸν ἔδραμον, οὐδὲ εἰς κενὸν ἐκοπίασα· ἀλλ' εἰ καὶ σπένδομαι ἐπὶ τῇ θυσίᾳ καὶ λειτουργίᾳ τῆς πίστεως ὑμῶν, χαίρω καὶ συγχαίρω πᾶσιν ὑμῖν. Τὸ δ' αὐτὸ καὶ ὑμεῖς χαίρετε καὶ συγχαίρετέ μοι. Ἐλπίζω δὲ ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ Τιμόθεον ταχέως πέμψαι ὑμῖν, ἵνα καὶ γὰρ εὐψυχῶ, γνηθῆ τὰ περὶ ὑμῶν. Οὐδένα γὰρ ἔχω ἰσόψυχον, ὅστις γνησίως τὰ περὶ ὑμῶν μεριμνήσει. Οἱ πάντες γὰρ τὰ ἑαυτῶν ζητοῦσιν, ἢ τὰ τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ. Τὴν δὲ δοκιμὴν αὐτοῦ γινώσκετε, ὅτι ὡς πατρὶ τέκνον, σὺν ἐμοὶ ἐδούλευσεν εἰς τὸ εὐαγγέλιον. Τῆτον μὲν οὖν ἐλπίζω πέμψαι, ὡς ἂν ἀπίδω τὰ περὶ ἐμέ ἐξ αὐτῆς.

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ ΤΗΣ Κ΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, πέποιθα ἐν Κυρίῳ, ὅτι καὶ αὐτὸς ταχέως ἐλεύσομαι. Ἀναγκαῖον δὲ ἠγησάμην, Ἐπαφρόδιτον τὸν ἀδελφόν καὶ συνεργὸν καὶ συστρατιωτὴν μου, ὑμῶν δὲ ἀπόστολον, καὶ λειτουργὸν τῆς χρείας μου πέμψαι πρὸς ὑμᾶς· ἐπειδὴ ἐπιποθῶν ἦν πάντας ὑμᾶς, καὶ ἀδελμονῶν, διότι ἠκούσατε ὅτι ἠσθένησε. Καὶ γὰρ ἠσθένησε παραπλήσιον θανάτῳ· ἀλλ' ὁ Θεὸς αὐτὸν ἠλέησεν· οὐκ αὐτὸν δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐμέ, ἵνα μὴ λύπη ἐπὶ λύπῃ σχῶ. Σπουδαιότερως οὖν ἔπεμψα αὐτὸν, ἵνα ἰδόντες αὐτὸν πάλιν χαρῆτε, καὶ γὰρ ἀλυπότερος ὢ. Προσδέχεσθε οὖν αὐτὸν ἐν Κυρίῳ μετὰ πάσης χαρᾶς, καὶ τοὺς τοιούτους ἐντίμους ἔχετε· ὅτι διὰ τὸ ἔργον τοῦ Χριστοῦ μέχρι θανάτου ἠγγισε, παραβουλευσάμενος τῇ ψυχῇ, ἵνα ἀναπληρώσῃ τὸ ὑμῶν ὑστέρημα τῆς λειτουργίας.

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ Τῆς Κ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, χαίρετε ἐν Κυρίῳ. Τὰ αὐτὰ γράφειν ὑμῖν, ἔμοι μὲν οὐκ ὀκνηρὸν, ὑμῖν δὲ ἀσφαλές. Βλέπετε τοὺς κακοὺς ἐργάτας, βλέπετε τὴν κατατομὴν. Ἡμεῖς γάρ ἐσμεν ἢ περιτομή, οἱ πνεύματι Θεοῦ λατρεύοντες, καὶ κευχόμενοι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ οὐκ ἐν σαρκὶ πεποιθότες· καὶ περ ἐγὼ ἔχων πεποίθησιν καὶ ἐν σαρκί. Ἐπίτις δοκεῖ ἄλλος πεποιθέναι ἐν σαρκί, ἐγὼ μᾶλλον. Περιτομή ὀκταήμερος, ἐκ γένους Ἰσραὴλ, φυλῆς Βενιαμίν, Ἑβραῖος ἐξ Ἑβραίων, κατὰ νόμον Φαρισαῖος, κατὰ ζῆλον διώκων τὴν Ἐκκλησίαν, κατὰ δικαιοσύνην τὴν ἐν νόμῳ γενόμενος ἄμεμπτος· ἀλλ' ἅτινα ἦν μοι κέρδη, ταῦτα ἤγημαι διὰ τὸν Χριστὸν ζημίαν. Ἀλλὰ μενοῦνγε καὶ ἠγοῦμαι πάντα ζημίαν εἶναι διὰ τὸ ὑπερέχον τῆς γνώσεως Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου μου, δι' ὃν τὰ πάντα ἐζημιώθην, καὶ ἠγοῦμαι σκύβαλα εἶναι, ἵνα Χριστὸν κερδήσω.

Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ Τῆς Κ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, τὰ πάντα ἐζημιώθην, καὶ ἠγοῦμαι σκύβαλα εἶναι, ἵνα Χριστὸν κερδήσω, καὶ εὐρεθῶ ἐν αὐτῷ, μὴ ἔχων ἐμὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ νόμου, ἀλλὰ τὴν διὰ πίστεως Χριστοῦ, τὴν ἐκ Θεοῦ δικαιοσύνην ἐπὶ τῇ πίστει τοῦ γινῶναι αὐτὸν καὶ τὴν δύναμιν τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ, καὶ τὴν κοινωνίαν τῶν παθημάτων αὐτοῦ, συμμορφούμενος τῷ θανάτῳ αὐτοῦ, εἰπὼς κατακτηθῶ εἰς τὴν ἐξανάστασιν τῶν νεκρῶν. Οὐχ ὅτι ἤδη ἔλαβον, ἢ ἤδη τετελείωμαι· διώκω δὲ, εἰ καὶ καταλάβω, καὶ κατελήφθην ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ. Ἀδελ

ἐμαυτὸν οὐ λογιζομαι κατειληφέναι· ἐν δὲ, τὰ μὲν ὀπίσω ἐπιλανθάνομενος, τοῖς δὲ ἔμπροσθεν ἐπεκτεινόμενος, κατὰ σκοπὸν διώκω, ἐπὶ τὸ βραβεῖον τῆς ἀνω κλήσεως τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ὅσοι οὖν τέλειοι, τοῦτο φρονῶμεν· καὶ ἐτι ἐτέρως φρονεῖτε, καὶ τοῦτο ὁ Θεὸς ὑμῖν ἀποκαλύψει. Πλὴν εἰς ὃ ἐφθιάσαμεν, τῷ αὐτῷ στοιχεῖν κανόνι, τὸ αὐτὸ φρονεῖν. Συμμιμηταί μου γίνεσθε, ἀδελφοί, καὶ σκοπεῖτε τοὺς οὕτω περιπατοῦντας, καθὼς ἔχετε τύπον ἡμᾶς. Πολλοὶ γὰρ περιπατοῦσιν, οὓς πολλάκις ἔλεγον ὑμῖν, νῦν δὲ καὶ κλαίων λέγω, τοὺς ἐχθρούς τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ, ὧν τὸ τέλος ἀπώλεια, ὧν ὁ Θεὸς ἡ κοιλία, καὶ ἡ δόξα ἐν τῇ αἰσχύνῃ αὐτῶν, οἱ τὰ ἐπίγεια φρονοῦντες.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῶ ΤΗΣ Κ΄. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Β΄. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

⁸· **Α**δελφοί, οὐ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν ὑπὲρ τῆς θλίψεως ἡμῶν τῆς γενομένης ἡμῖν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅτι κατ' ὑπερβολὴν ἐβαρῆθημεν ὑπὲρ δύναμιν, ὥστε ἐξαπορηθῆναι ἡμᾶς καὶ τοῦ ζῆν. Ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἀπόκριμα τοῦ θανάτου ἐσχῆκαμεν, ἵνα μὴ πεποιθότες ὡμεῖς ἐφ' ἑαυτοῖς, ἀλλ' ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ ἐγείροντι τοὺς νεκρούς. Ὃς ἐκ τηλικούτου θανάτου ἐρρύσατο ἡμᾶς καὶ ῥύεται, εἰς ὃν ἠλπίκαμεν, ὅτι καὶ ἐτι ῥύσεται συνυπουργούντων καὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἡμῶν τῇ δεήσει, ἵνα ἐκ πολλῶν προσώπων τὸ εἰς ἡμᾶς χάρισμα διὰ πολλῶν εὐχαριστηθῇ ὑπὲρ ἡμῶν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΙΚΟΣΤΗ. ΕΩΘΙΝΟΝ Θ'.

Προκείμενον, Ἦχος Γ'.

ἀγαπάτε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε.

Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.

Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

ἄγαθοί, γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγέλιον ὑπὲρ ἐμοῦ, ὅτι οὐκ ἔστι κατὰ ἄνθρωπον. Οὐδὲ ἐγὼ παρά ἀνθρώπου παρέλαβον αὐτό, οὔτε ἐδιδάχθην· ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἡμεῖς γὰρ τὴν ἐμὴν ἀναστροφήν ποτε ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ, ὅτι κατ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπόρθουν αὐτήν. Καὶ προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου, περισσοτέρως ζηλωτὴς ὑπάρχων τῶν πατριῶν παραδόσεων. Ὅτε δὲ εὐδόκησεν ὁ Θεός, ὁ ἀφορίσμενος ἐκ κοιλίας μητρός μου, καὶ καλέσας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ, ἀποκαλύψαι τὸν Υἱὸν αὐτοῦ ἐν ἐμοί, καὶ εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εὐθέως οὐκ ἐσπλαγνίσθην ἐν σαρκὶ καὶ αἵματι, οὐδὲ ἀνῆλθον εἰς Ἱερουσόλυμα πρὸς τὴν πρό ἐμοῦ Ἀποστόλους· ἀλλ' ἀπῆλθον εἰς Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ὑπέστρεψα εἰς Δαμασκόν. Μετὰ μετὰ ἔτη τρία ἀνῆλθον εἰς Ἱερουσόλυμα ἵστασθαι Πέτρον, καὶ ἐπέμεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκάτεσσιν. Ἔτερον δὲ τῶν Ἀποστόλων οὐκ εἶδον, εἰμὴ τὸν Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν τοῦ Κυρίου.

Ἄλληλούϊα, Ἦχος Γ'.

Ὁ Κύριε ἡλπίσα, μὴ κατασχευθῆναι.

Ἦχος Γ'. Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴν.

Τῆ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ ΚΑ΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Κεφ. Δ΄. 10. **Α**δελφοί, ἐχάρην ἐν Κυρίῳ μεγάλως, ὅτι ἤδη πο
 ἀνεθάλτετε τὸ ὑπὲρ ἐμοῦ φρονεῖν, ἐφ' ᾧ καὶ ἐφρονεῖτε
 ἠκαιρεῖσθε δέ. Οὐχ ὅτι κακῶς ὑστέρησιν λέγω· ἐγ
 γὰρ ἑμαυτὸν, ἐν οἷς εἶμι, ἀντάρκης εἶναι. Οἶδα δὲ τὸ
 πεινοῦσθαι, οἶδα καὶ περισσεύειν· ἐν παντί καὶ ἐ
 πᾶσι μεμύημαι, καὶ χορτάζεσθαι, καὶ πεινᾶν, καὶ π
 ρισσεύειν, καὶ ὑστερεῖσθαι· πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδ
 ναμοῦντί με Χριστῷ. Πλὴν καλῶς ἐποιήσατε, συγκα
 νωνήσαντές μου τῇ θλίψει. Οἶδατε δὲ καὶ ὑμεῖς, Φ
 λιππηῖοι, ὅτι ἐν ἀρχῇ τοῦ εὐαγγελίου, ὅτε ἐξῆλθε
 ἀπὸ Μακεδονίας, οὐδεμία μοι Ἐκκλησία ἐκοινωνήσ
 εἰς λόγον δόσεως καὶ λήψεως, εἰμὴ ὑμεῖς μόνοι. Ὅ
 καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ ἅπαξ καὶ δις εἰς τὴν χρεῖαν
 μοι ἐπέμψατε. Οὐχ ὅτι ἐπιζητῶ τὸ δόμα, ἀλλ' ἐπι
 ζητῶ τὸν καρπὸν τὸν πλεονάζοντα εἰς λόγον ὑμῶν.
 Ἀπέχω δὲ πάντα, καὶ περισσεύω πεπλήρωμαι, δεξο
 μενος παρὰ Ἐπαφροδίτου τὰ παρ' ὑμῶν, ὁσμήν, εὐα
 δίας, θυσίαν δεκτὴν, εὐάρεστον τῷ Θεῷ. Ὁ δὲ Θε
 μου πληρώσει πᾶσαν χρεῖαν ὑμῶν κατὰ τὸν πλοῦτον
 αὐτοῦ, ἐν δόξῃ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τῷ δὲ Θεῷ καὶ Πα
 τρὶ ἡμῶν ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.
 Ἀσπάσασθε πάντα ἅγιον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἀσπα
 ζονται ὑμᾶς οἱ σὺν ἐμοὶ ἀδελφοί. Ἀσπάζονται ὑμᾶς
 πάντες οἱ ἅγιοι, μάλιστα δὲ οἱ ἐκ τῆς Καίσαρος α
 κίας. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ
 πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Τῆ ΤΡΙΤῆ ΤΗΣ ΚΑ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ὁς Κολασσαεῖς Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

αὐλος Ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ θελήματος Κεφ.
Α'. 1.
 οῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός, τοῖς ἐν Κολασσαεῖς ἀ-
 γαπίαις καὶ πιστοῖς ἀδελφοῖς ἐν Χριστῷ: Χάρις ὑμῖν καὶ
 εὐλογία ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χρι-
 στοῦ. Κεφ.
Α'. 6.
 Εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ τοῦ Κυρίου
 ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠκούσατε, καὶ ἐ-
 γίνωτε τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ: καθὼς καὶ
 ἀκούετε ἀπὸ Ἐπαφρᾶ τοῦ ἀγαπητοῦ συνδούλου ἡμῶν,
 ὅστις πιστὸς ὑπὲρ ἡμῶν διάκονος τοῦ Χριστοῦ, ὁ καὶ
 κήρυξεν ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἀγάπην ἐν πνεύματι. Διὰ τοῦ-
 τος καὶ ἡμεῖς, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠκούσαμεν, οὐ παύομεθα
 ὑμῶν προσευχόμενοι, καὶ αἰτούμενοι, ἵνα πληρω-
 τε τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ θελήματος αὐτοῦ, ἐν πάσῃ
 ἀρετῇ καὶ συνέσει πνευματικῇ περιπατῆσαι ὑμᾶς ἀ-
 γαπίαις τοῦ Κυρίου εἰς πᾶσαν ἀρέσκειαν, ἐν παντὶ ἔργῳ
 ἀγαθῷ καρποφοροῦντες, καὶ ἀυξανόμενοι εἰς τὴν ἐπί-
 γνωσιν τοῦ Θεοῦ: ἐν πᾶσι δυναμούμενοι κατὰ τὸ κρά-
 τος τῆς δόξης αὐτοῦ, εἰς πᾶσαν ὑπομονὴν καὶ μακρο-
 χιαν μετὰ χαρᾶς.

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ ΤΗΣ ΚΑ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ὁς Κολασσαεῖς Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

ἀδελφοί, Χριστός ἐστιν ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος τῆς Κεφ.
Α'. 18.
 ἐκκλησίας, ὅς ἐστιν ἀρχὴ πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν,
 ὃς γένηται ἐν πᾶσιν αὐτὸς πρωτεύων. Ἀποκ.
Α'. 5. Ὅτι ἐν αὐτῷ
 ἠόκησε πᾶν τὸ πλήρωμα κατοικῆσαι: καὶ δι' αὐτοῦ
 καταλλάξαι τὰ πάντα εἰς αὐτὸν, εἰρηνοποιήσας δια-
 τὰ αἵματος τοῦ σταυροῦ αὐτοῦ δι' αὐτοῦ, εἴτε τὰ ἐπι-
 γήϊα, εἴτε τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Καὶ ὑμᾶς ποτε ὁ

ἀπηλλοτριωμένους καὶ ἐχθρὸς τῇ διανοίᾳ ἐν τοῖς ἔργοις
 τοῖς πονηροῖς, νυνὶ δὲ ἀποκατήλλαξεν ἐν τῷ σώματι τὴν
 σαρκὸς αὐτῆ, διὰ τοῦ θανάτου, παραστήσαι ὑμᾶς
 ἁγίους καὶ ἀμώμους καὶ ἀνεγκλήτους κατενώπιον αὐτοῦ
 εἶγε ἐπιμένετε τῇ πίστει τεθεμελιωμένοι καὶ ἐδραῖοι
 καὶ μὴ μετακινούμενοι ἀπὸ τῆς ἐλπίδος τοῦ εὐαγγελίου
 οὗ ἠκούσατε, τοῦ κηρυχθέντος ἐν πάσῃ τῇ κτίσει
 ὑπὸ τὸν οὐρανόν, οὗ ἐγενόμην ἐγὼ Παῦλος διάκονος

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ ΤΗΣ ΚΑ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κολασσαεῖς Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

^{Κεφ. 1. 24.} Ἀδελφοί, νῦν χαίρω ἐν τοῖς παιδήμασί μου ὑπὲρ
 ὑμῶν, καὶ ἀνταναπληρῶ τὰ ὑστερήματα τῶν θλίψεων
 τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ σαρκί μου, ὑπὲρ τοῦ σώματος
 τοῦ, ὅ ἐστιν ἡ Ἐκκλησία. Ἦς ἐγενόμην ἐγὼ διάκονος
 κατὰ τὴν οἰκονομίαν τοῦ Θεοῦ, τὴν δοθεῖσάν μοι
 ὑμᾶς, πληρῶσαι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ. Τὸ μυστήριον
 ἀποκεκρυμμένον ἀπὸ τῶν αἰώνων καὶ ἀπὸ τῶν γενεῶν
 νυνὶ δὲ ἐφανερώθη τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· οἷς ἠθέλησε
 ὁ Θεὸς γνωρίσαι, τίς ὁ πλῆθος τῆς δόξης τοῦ μυστηρίου
 τούτου ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅς ἐστι Χριστὸς ἐν ὑμῖν, ἡ ἐκ
 τῆς δόξης. Ὅν ἡμεῖς καταγγέλλομεν, νουθετοῦντες
 πάντα ἄνθρωπον, καὶ διδάσκοντες ἐν πάσῃ σοφίᾳ,
 παραστήσωμεν πάντα ἄνθρωπον τέλειον ἐν Χριστῷ
 ἡμῶν. Εἰς ὃ καὶ κοπιῶ, ἀγωνιζόμενος κατὰ τὴν ἐνεργίαν
 αὐτοῦ, τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἐμοὶ ἐν δυνάμει.
^{Κεφ. 1. 1.} ἵνα εὐδοκῶν ἴδω γὰρ ὑμᾶς εἰδέναι, ἡλίκον ἀγῶνα ἔχω περὶ ὑμῶν

Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ ΤΗΣ ΚΑ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κολασσαεῖς Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

^{Κεφ. 1. 1.} Ἀδελφοί, θέλω ὑμᾶς εἰδέναι ἡλίκον ἀγῶνα ἔχω
 περὶ ὑμῶν καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ, καὶ ὅσοι ἐχὼ ἐωράσασθαι

ὄσωπόν μου ἐν σαρκί, ἵνα παρακληθῶσιν αἱ καρδίαι
 τῶν, συμβιβασθέντων ἐν ἀγάπῃ, καὶ εἰς πάντα
οὐτον τῆς πληροφορίας τῆς συνέσεως, εἰς ἐπίγνωσιν
μυστηρίου τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ τοῦ Χριστοῦ,
ὧς εἰσι πάντες οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώ-
σεως ἀπόκρυφοι. Τοῦτο δὲ λέγω, ἵνα μὴ τις ὑμᾶς πα-
λαιολογῆται ἐν πιθαιολογίᾳ. Εἰ γὰρ καὶ τῇ σαρκὶ ἄ-
νημι, ἀλλὰ τῷ πνεύματι σὺν ὑμῖν εἰμι, χαίρων καὶ
ἐπιβουλεύων τὴν τάξιν, καὶ τὸ στερέωμα τῆς εἰς Χρι-
στον πίστεως ὑμῶν. Ὡς οὖν παρελάβετε τὸν Χριστὸν
καὶ τὸν Κύριον, ἐν αὐτῷ περιπατεῖτε, ἐρριζωμένοι,
ἐποικοδομούμενοι ἐν αὐτῷ, καὶ βεβαιούμενοι ἐν τῇ
ἀγάπῃ, καθὼς ἐδιδάχθητε, περισσεύοντες ἐν αὐτῇ ἐν
χαριστίᾳ.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῶ ΤΗΣ ΚΑ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Κορινθίους Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

ἀδελφοί, ἔχοντες τοιαύτην ἐλπίδα, πολλῇ παρρησίᾳ Κεφ.
Γ'. 12.
Ἐξοδ.
ΔΔ'. 33.
 ἐπαρμεθῶμεθα· καὶ οὐ καθάπερ Μωσῆς ἐτίθει κάλυμμα ἐ-
 πὶ τὸ πρόσωπον ἑαυτοῦ, πρὸς τὸ μὴ ἀτενίσαι τοὺς
 ὄφθαλμοὺς Ἰσραὴλ εἰς τὸ τέλος τοῦ καταργουμένου. Ἀλλ'
 ἀπαρτίθη τὰ νοήματα αὐτῶν· ἄχρι γὰρ τῆς σήμερον
 ἐπὶ αὐτὸ κάλυμμα ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει τῆς παλαιᾶς δια-
 κειμένης μένει, μὴ ἀνακαλυπτόμενον, ὅ, τι ἐν Χριστῷ
 καταργεῖται. Ἀλλ' ἕως σήμερον, ἵναι ἀναγινώσκειται
 τὸ κάλυμμα, ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν κεῖται. Ἡ-
 νίκα δ' ἂν ἐπιστρέψῃ πρὸς Κύριον, περιαιρεῖται τὸ κά-
 λυμμα. Ὁ δὲ Κύριος τὸ Πνεῦμά ἐστιν· οὗ δὲ τὸ Πνεῦ-
 ματος Κυρίου, ἐκεῖ ἐλευθερία. Ἰωάν.
Δ'. 24.
 Ἡμεῖς δὲ πάντες ἀνακα-
 λυπόμενοι ἐν προσώπῳ τὴν δόξαν Κυρίου κατοπτριζό-
 μεθα, τὴν αὐτὴν εἰκόνα μεταμορφούμεθα ἀπὸ δόξης
 εἰς δόξαν, καθάπερ ἀπὸ Κυρίου Πνεύματος.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΙΚΟΣΤΗ Α'. ΕΩΘΙΝΟΝ Ι'.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Δ'.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε, πάντα ἐν σοὶ ἐποίησας.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Κεφ. Β'. 26. **Α**'δελφοί, εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοῦται ἄνθρωπος ἔργων νόμου, ἐὰν μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπίστευσάμεν, ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ, καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου· διότι οὐ δικαιοθήσεται ἐξ ἔργων νόμου πᾶσα σὰρξ. Εἰ δὲ ζητοῦντες δικαιοθῆναι ἐν Χριστῷ, εὐρέσθητε καὶ αὐτοὶ ἁμαρτωλοὶ, ἄρα Χριστὸς ἁμαρτίας διὰ νόμου; Μὴ γένοιτο. Εἰ γὰρ, ἃ κατέλυσα, ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, παραβάτην ἑμαυτὸν συνίστημι. Ἐγὼ οὐκ ἐκ διὰ νόμου νόμῳ ἀπέθανον, ἵνα θεῷ ζήσω. Χριστὸς συνεσταύρωμαι· ζῶ δὲ οὐκ ἔτι ἐγὼ, ζῆ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός· ὃ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστει ζῶ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἀγαπήσαντός με, καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ.

Ἄλληλούϊα, Ἦχος Δ'.

Ἐντενε, καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασίλευε.

Στίχ. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν.

Τῆ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ ΚΒ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κολασσαεῖς Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Κεφ. Β'. 13. **Α**'δελφοί, Χριστὸς ἡμᾶς νεκροὺς ὄντας ἐν τοῖς πτωμάσι, καὶ ἀκροβυστία τῆς σαρκὸς ἡμῶν, σὺν ἡμῖν ἐποίησε σὺν αὐτῷ, χαρισάμενος ἡμῖν πάντα

πραπτώματα, ἐξάλειψας τὸ κατ' ἡμῶν χειρόγραφον
 τῆς δόγμασιν, ὃ ἦν ὑπεναντίον ἡμῖν, καὶ αὐτὸ ἦρεν ἐκ
 τοῦ μέσου, προσηλώσας αὐτὸ τῷ σταυρῷ ἀπειδυσά-
 ντος τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας, ἐδειγματίσεν ἐν
 τῇ κρῆσει, θριαμβεύσας αὐτούς ἐν αὐτῷ. Μὴ οὖν τις
 ἡμᾶς κρινέτω ἐν βρώσει ἢ ἐν πόσει, ἢ ἐν μέρει ἐορτῆς,
 ἢ ἡμερομηνείας, ἢ σαββάτων, ἃ ἔστι σκια τῶν μελλόντων,
 τὸ δὲ σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Μηδεὶς ὑμᾶς καταβραβεύε-
 ται ἐν ταπεινοφροσύνῃ καὶ θρησκείᾳ τῶν Ἀγγ-
 ῶν, ἃ μὴ ἐώρακεν ἐμβατεύων, εἰκῆ φυσιούμενος ὑπὸ
 τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, καὶ οὐ κρατῶν τὴν κεφα-
 λὴν, ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα διὰ τῶν ἀφῶν καὶ συνδέσμων
 ἀποχρηστούμενον καὶ συμβιβαζόμενον, αὐξῆται τὴν αὐξη-
 τὴν τοῦ Θεοῦ. Εἰ οὖν ἀπεθάνετε σὺν τῷ Χριστῷ ἀπὸ
 τῶν στοιχείων τοῦ κόσμου, τί ὡς ζῶντες ἐν κόσμῳ
 ματιζέσθε;

Τῆ ΤΡΙΤῆ Τῆς ΚΒ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

τῆς Κολασσαεῖς Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἄδελφοί, εἰ ἀπεθάνετε σὺν τῷ Χριστῷ ἀπὸ τῶν
 στοιχείων τοῦ κόσμου, τί ὡς ζῶντες ἐν κόσμῳ δογμα-
 τίζεσθε; Μὴ ἄψη, μηδὲ γεύση, μηδὲ θίγη, ἃ ἔστι
 ἄλογα εἰς φθορὰν τῇ ἀποχρήσει, κατὰ τὰ ἐντάλματα
 διδασκαλίας τῶν ἀνθρώπων ἃ τινὰ ἔστι λόγον
 ἔχοντα σοφίας ἐν ἐπιλοθρησκείᾳ καὶ ταπεινοφρο-
 σύνῃ καὶ ἀφειδίᾳ σώματος, ἣν ἐν τιμῇ τινι πρὸς πλη-
 ροτητα τῆς σαρκὸς. Εἰ οὖν συνηγέρθητε τῷ Χριστῷ,
 ἄνω ζητεῖτε, οὗ ὃ Χριστὸς ἔστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ
 ὑψημένος. Τὰ ἄνω φρονεῖτε, μὴ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς. Ἀ-
 ποθάνετε γάρ, καὶ ἡ ζωὴ ὑμῶν κέκρυπται σὺν τῷ
 Θεῷ ἐν τῷ Θεῷ.

Κεφ.
 Β'. 20.

Κεφ.
 Γ'. 20.

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ ΤῆΣ ΚΒ΄. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κολασσαεῖς Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

^{Κεφ. Δ΄. 17.} **Α**δελφοί, πᾶν ὅ,τι ἂν ποιῆτε ἐν λόγῳ ἢ ἐν ἔργῳ πάντα ἐν ὀνόματι Κυρίου Ἰησοῦ, εὐχαριστοῦντες θεῷ καὶ Πατρὶ δι' αὐτοῦ. Αἱ γυναῖκες ὑποτάσσεσθε τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ὡς ἀνῆκεν ἐν Κυρίῳ. Οἱ ἀνδρες ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας, καὶ μὴ πικραίνεσθε πρὸς αὐτάς. Τὰ τέκνα ὑπακούετε τοῖς γονεῦσι κατὰ πάντα τοῦτο γὰρ ἐστὶν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ. Οἱ πατέρες ἐρεσιζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἵνα μὴ ἀνυμῶσιν. Οἱ δὲ ὑπακούετε κατὰ πάντα τοῖς κατὰ σάρκα κυρίοις, ἐν ὀφθαλμοδουλείαις ὡς ἀνδρῶπαρεςκοι, ἀλλ' ἐν πλότητι καρδίας, φοβούμενοι τὸν Θεόν. Καὶ πᾶν ὅ,τι ἔαν ποιῆτε, ἐκ ψυχῆς ἐργάζεσθε, ὡς τῷ Κυρίῳ, οὐκ ἀνδρώποις, εἰδότες ὅτι ἀπὸ Κυρίου ἀπολήψεσθε τὴν ἀνταπόδοσιν τῆς κληρονομίας· τῷ γὰρ Κυρίῳ στυγῶ δουλεύετε. Ὁ δὲ ἀδικῶν κομιέται ὁ ἡδίκησε, οὐκ ἔστι προσωποληψία. Οἱ κύριοι τὸ δίκαιον καὶ ἰσότητά τοῖς δούλοις παρέχεσθε, εἰδότες ὅτι καὶ μεῖς ἔχετε Κύριον ἐν οὐρανοῖς.

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ ΤῆΣ ΚΒ΄. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κολασσαεῖς Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

^{Κεφ. Δ΄. 2.} **Α**δελφοί, τῇ προσευχῇ προσκαρτερεῖτε, γρηγοροῦντες ἐν αὐτῇ ἐν εὐχαριστίᾳ, προσευχόμενοι ἅμα ^{Λουκ. 11.} ^{1Η΄. 1.} περὶ ἡμῶν, ἵνα ὁ Θεὸς ἀνοίξῃ ἡμῖν θύραν λόγου, λαλῆσαι τὸ μυστήριον τοῦ Χριστοῦ, δι' ὃ καὶ δεόμεθα ἵνα φανερώσω αὐτό, ὡς δεῖ με λαλῆσαι. Ἐν σοφίᾳ κρυπταεῖτε πρὸς τοὺς ἔξω, τὸν καιρὸν ἐξαγοραζόμενοι. Ὁ λόγος ὑμῶν πάντοτε ἐν χάριτι, ἅλατι ἡρτυμένον· ἵνα πῶς δεῖ ὑμᾶς ἐν χάριτι ἀποκρίνεσθαι.

καὶ ἐμὲ πάντα γνωρίσει ὑμῖν Τυχικός ὁ ἀγαπητὸς ἀ-
 ελφός, καὶ πιστὸς διάκονος καὶ σύνδουλος ἐν Κυρίῳ.
 Ἦν ἐπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα γνῶ τὰ περι-
 ὑμῶν, καὶ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν. Σὺν Ὁνη-
 σίμῳ τῷ πιστῷ καὶ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ, ὅς ἐστιν ἐξ ὑ-
 μῶν, πάντα ὑμῖν γνωριοῦσι τὰ ὧδε.

Τῆ παρασκευῆ τῆς κβ'. εβδομαδος.

Πρὸς Κολασσαεῖς Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ἀσπάζεταιται ὑμᾶς Ἀρίσταρχος ὁ συναιχμά-^K
 τός μου, καὶ Μάρκος ὁ ἀνεψιὸς Βαρνάβα, περὶ οὗ
 λαβετε ἐντολάς, εἰάν ἐλθῆ πρὸς ὑμᾶς, δεξασθε αὐ-
 τόν· καὶ Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Ἰούστος, οἱ ὄντες ἐκ πε-
 ριτομῆς· οὗτοι μόνοι συνεργοὶ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ
 Θεοῦ, οἳ τινες ἐγενήθησάν μοι παρηγορία. Ἀσπάζεταιται
 ὑμᾶς Ἐπαφρᾶς ὁ ἐξ ὑμῶν δοῦλος Χριστοῦ, πάντοτε
 ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ ὑμῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς, ἵνα στή-
 τε τέλειοι, καὶ πεπληρωμένοι ἐν παντὶ θελήματι τοῦ
 Θεοῦ. Μαρτυρῶ γὰρ αὐτῷ, ὅτι ἔχει ζῆλον ὑπὲρ ὑμῶν,
 καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ, καὶ τῶν ἐν Ἱεραπόλει. Ἀσπά-
 ζεται ὑμᾶς Λουκᾶς ὁ ἰατρός ὁ ἀγαπητὸς, καὶ Δημᾶς.
 Ἀσπασασθε τοὺς ἐν Λαοδικείᾳ ἀδελφούς, καὶ Νυμ-
 φᾶν, καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτοῦ ἐκκλησίαν. Καὶ ὅταν
 ἀναγνωσθῆ παρ' ὑμῖν ἡ ἐπιστολή, ποιήσατε, ἵνα καὶ
 ἐν τῇ Λαοδικέῳ ἐκκλησίᾳ ἀναγνωσθῆ, καὶ τὴν ἐκ
 Λαοδικείας ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀναγνῶτε. Καὶ εἶπατε
 Ἀρχίππῳ: Βλέπε τὴν διακονίαν, ἣν παρέλαβες ἐν
 Κυρίῳ, ἵνα αὐτὴν πληροῖς. Ὁ ἀσπασμὸς τῆ ἐμῆ
 χειρὶ Παύλου. Μνημονεύετε μου τῶν δεσμῶν. Ἡ χά-
 ρις μεθ' ὑμῶν. Ἀμήν.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῶ ΤΗΣ ΚΒ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 1. **Α**δελφοί, οἶδαμεν ὅτι, ἐὰν ἡ ἐπίγειος ἡμῶν οἰκία τοῦ σκηνίου καταλυθῆ, οἰκοδομὴν ἐκ Θεοῦ ἔχομεν οἰκίαν ἀχειροποιήτων, αἰώνιον ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Καὶ γὰρ ἐν τούτῳ στενάζομεν, τὸ οἰκητήριον ἡμῶν τὸ ἐπὶ οὐρανοῦ ἐπενδύσασθαι ἐπιποθοῦντες. Εἶγε καὶ ἐνδύσασθαι, οὐ γυμνοὶ εὐρεθησόμεθα. Καὶ γὰρ οἱ ὄντες ἐπὶ τῷ σκηνίῳ στενάζομεν βαρούμενοι ἐφ' ᾧ οὐ θέλουμεν ἐκδύσασθαι, ἀλλ' ἐπενδύσασθαι, ἵνα καταποθῆ τὸ σκηνιὸν ὑπὲρ τῆς ζωῆς. Ὁ δὲ κατεργασάμενος ἡμᾶς ἐπὶ αὐτὸ τοῦτο, Θεὸς, ὁ καὶ δοὺς ἡμῖν τὸν ἀρρῶβωνα τοῦ Πνεύματος. Θαρρῶντες οὖν πάντοτε, καὶ εἰδότες ὅτι ἐνδημοῦντες ἐν τῷ σώματι, ἐκδημοῦμεν ἀπὸ τοῦ Κυρίου (διὰ πίστεως γὰρ περιπατοῦμεν, οὐ διὰ εἰδους) θαρρῶμεν δὲ καὶ εὐδοκοῦμεν μᾶλλον ἐκδημηῆσαι ἐκ τοῦ σώματος, καὶ ἐνδημηῆσαι πρὸς τὸν Κύριον. Διὸ καὶ φιλοτιμούμεθα, εἴτε ἐνδημοῦντες, εἴτε ἐκδημοῦντες εὐάρεστοι αὐτῷ εἶναι. Τοὺς γὰρ πάντας ἡμᾶς φανεροῦσθαι δεῖ ἐμπροσθεν τοῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΙΚΟΣΤΗ Β'. ΕΩΘΙΝΟΝ ΙΑ'.

Προκείμενον, Ήχος πλ. Α'.

Σὺ Κύριε φυλάξαις ἡμᾶς, καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς.
Στίχ. Σῶσόν με Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὁσῖος.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

1. **Α**δελφοί, ἴδετε πηλίκους ὑμῖν γραμμασιν ἔγραψα τῶν ἐμῶν χειρῶν. Ὅσοι θέλουσιν εὐπροσωπήσαι ἐν σαρκί.

οὗτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμεσθαι, μόνον ἵνα μὴ
 τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ διώκωνται. Οὐδὲ γὰρ οἱ περι-
 τεμνόμενοι αὐτοὶ νόμον φυλάσσουν, ἀλλὰ θέλουσιν ὑ-
 μᾶς περιτέμεσθαι, ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σαρκὶ καυχῆ-
 τῶνται. Ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι, εἰ μὴ ἐν τῷ
 σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ ἐμοὶ
 κόσμος ἐσταύρωται, καὶ γὰρ τῷ κόσμῳ. Ἐν γὰρ Χριστῷ
 Ἰησοῦ, οὔτε περιτομὴ τι ἰσχύει, οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλ'
 αἰ καινὴ κτίσις. Καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήθη-
 σιν, εἰρήνην ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ
 τοῦ Θεοῦ. Τοῦ λοιποῦ κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω·
 γὰρ τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώμα-
 τί μου βαστάζω. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
 Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, Ἦχος πλ. Α'.

Ἄ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι.

Ἐπιγ. Ὅτι εἶπας: Εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθή-
 σεται.

Τῆ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤῆΣ ΚΓ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου
 τὸ Ἀνάγνωσμα.

Παῦλος καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος τῇ Ἐκκλησίᾳ ^{Κεφ} Α'.
 Θεσσαλονικέων, ἐν Θεῷ Πατρὶ, καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ Χρι-
 στῷ: Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν,
 καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ
 πάντοτε περὶ πάντων ὑμῶν, μνείαν ὑμῶν ποιούμενοι
 ἐν τῶν προσευχῶν ὑμῶν· ἀδιαλείπτως μνημονεύοντες
 τῶν ἔργων τῆς πίστεως, καὶ τοῦ κόπου τῆς ἀγά-
 πης, καὶ τῆς ὑπομονῆς τῆς ἐλπίδος τοῦ Κυρίου ἡμῶν
 Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς ἡμῶν
 ἰδοῦτες, ἀδελφοί ἠγαπημένοι ὑπὸ Θεοῦ, τὴν ἐκλογὴν
 ἡμῶν, ὅτι τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν οὐκ ἐγενήθη εἰς

ἐν λόγῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν δυνάμει, ἐν Πνεύματι ἁγίῳ
καὶ ἐν πληροφορίᾳ πολλῇ· καθὼς οἶδατε οἳ ἐγενήθη-
σθε ἐν ὑμῖν δι' ὑμᾶς.

Τῆ ΤΡΙΤῆ Τῆς ΚΓ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα.

^{κεφ. 6.} Ἀδελφοί, ὑμεῖς μιμηταὶ ἡμῶν ἐγενήθητε καὶ τοῦ Κυ-
ρίου, δεξάμενοι τὸν λόγον ἐν Φίλιπποις πολλῇ, μετὰ χα-
ρᾶς Πνεύματος ἁγίου· ὥστε γενέσθαι ἡμᾶς τύπος πά-
σι τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ τῇ Ἀχαΐᾳ.
Ἐφ' ὑμῶν γὰρ ἐξηγήται ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, οὐ μόνον
ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ Ἀχαΐᾳ, ἀλλὰ καὶ ἐν παντί τό-
πῳ ἢ πίστις ὑμῶν ἢ πρὸς τὸν Θεὸν ἐξεληλυθεν, ὥστε
μηδὲν χρεῖαν ἡμᾶς ἔχειν λαλεῖν τι. Αὐτοὶ γὰρ περὶ ἡμῶν
ἀπαγγέλλουσιν ὅποιαν εἴσοδον ἔχομεν πρὸς ὑμᾶς, καὶ
πῶς ἐπεστρέψατε πρὸς τὸν Θεὸν ἀπὸ τῶν εἰδῶλων
δουλεῖν Θεῷ ζῶντι καὶ ἀληθινῷ, καὶ ἀναμένειν τὸ
Υἱὸν αὐτοῦ ἐκ τῶν οὐρανῶν, ὃν ἠγειρεν ἐκ νεκρῶν
Ἰησοῦν τὸν ῥυόμενον ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ὀργῆς τῆς ἐρχο-
μένης.

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ Τῆς ΚΓ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα.

^{κεφ. 1.} Ἀδελφοί, αὐτοὶ οἶδατε τὴν εἴσοδον ἡμῶν τὴν πρὸς
ὑμᾶς, ὅτι οὐ κενὴ γέγονεν· ἀλλὰ καὶ προπασιδόντες
καὶ ὑβρισθέντες, καθὼς εἶδατε, ἐν Φιλίπποις, ἐπαρ-
ρησιασάμεθα ἐν τῷ Θεῷ ἡμῶν, λαλήσαι πρὸς ὑμᾶς
τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ ἐν πολλῷ ἀγῶνι. Ἡ γὰρ
παρακλήσις ἡμῶν οὐκ ἐκ πλάνης, οὐδὲ ἐξ ἀκαθαρ-
τοῦ ἢ ἐν δόλῳ, ἀλλὰ καθὼς δεδοκιμάσαμεθα ὑμᾶς

τοῦ Θεοῦ πιστευθῆναι τὸ εὐαγγέλιον, οὕτω λαλοῦμεν, οὐχ ὡς ἀνθρώποις ἀρέσκοντες, ἀλλὰ τῷ Θεῷ τῷ δοκιμάζοντι τὰς καρδίας ἡμῶν. Οὔτε γὰρ ποτε ἐν λόγῳ κολακείας ἐγενήθημεν, καθὼς οἴδατε, οὔτε ἐν προφάσει πλεονεξίας· Θεὸς μάρτυς· οὔτε ζητοῦντες ἐξ ἀνθρώπων δόξαν, οὔτε ἀφ' ὑμῶν, οὔτε ἀπ' ἄλλων, δυναμένοι ἐν βάρει εἶναι, ὡς Χριστοῦ Ἀπόστολοι· ἀλλ' ἐγενήθημεν ἡπιοὶ ἐν μέσῳ ὑμῶν, ὡς ἂν τροφὸς θάλπη τὰ ἑαυτῆς τέκνα. Οὕτως ἰμειρόμενοι ὑμῶν, εὐδοκοῦμεν μεταδοῦναι ὑμῖν οὐ μόνον τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς, διότι ἀγαπητοὶ ἡμῖν γεγένησθε.

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ Τῆς ΚΓ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, μνημονεύετε τὸν κόπον ἡμῶν, καὶ τὸν μόχθον· νυκτὸς γὰρ καὶ ἡμέρας ἐργαζόμενοι, πρὸς τὸ μὴ ἐπιβαρῆσαι τινα ὑμῶν, ἐκηρύξαμεν εἰς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ. Ὑμεῖς μάρτυρες καὶ ὁ Θεὸς, ὡς ὁσίως καὶ δικαίως καὶ ἀμέμπτως ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν ἐγενήθημεν. Καθὼς περ οἴδατε, ὡς ἕνα ἕκαστον ὑμῶν, ὡς πατὴρ τέκνα ἑαυτοῦ, παρακαλοῦντες ὑμᾶς, καὶ παραμυθούμενοι, καὶ μαρτυρούμενοι, εἰς τὸ περιπατῆσαι ὑμᾶς ἀξίως τοῦ Θεοῦ τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς εἰς τὴν ἑαυτοῦ βασιλείαν καὶ δόξαν. Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ ἀδιαλείπτως, ὅτι παραλαβόντες λόγον ἀκοῆς παρ' ἡμῶν τοῦ Θεοῦ, ἐδέξασθε οὐ λόγον ἀνθρώπων, ἀλλὰ (καθὼς ἐστὶν ἀληθῶς) λόγον Θεοῦ, ὃς καὶ ἐνεργεῖται ἐν ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν. Ὑμεῖς γὰρ μιμηταὶ ἐγενήθητε, ἀδελφοί, τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ Θεοῦ τῶν οὐσῶν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΚΓ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα.

14. **Α**δελφοί, ὑμεῖς μιμηταὶ ἐγενήθητε τῶν ἐκκλησιῶν
τοῦ Θεοῦ τῶν οὐσῶν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ
ὅτι τὰ αὐτὰ ἐπάθετε καὶ ὑμεῖς ὑπὸ τῶν ἰδίων συμφυ-
λετῶν, καθὼς καὶ αὐτοὶ ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, τῶν κα-
τὸν Κύριον ἀπρὸ κτευνόντων Ἰησοῦν, καὶ τοὺς ἰδίους
Προφήτας καὶ ἡμᾶς ἐκδιωχόντων, καὶ Θεῷ μὴ ἀρε-
σκόντων, καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐναντίων, κωλύοντων
ἡμᾶς τοῖς ἔθνεσι λαλῆσαι ἵνα σωθῶσιν, εἰς τὸ ἀνα-
πληρῶσαι αὐτῶν τὰς ἀμαρτίας πάντοτε· ἐφθασε δὲ
ἐπ' αὐτοὺς ἡ ὀργὴ εἰς τέλος. Ἡμεῖς δὲ, ἀδελφοί, ἀπορ-
φανισθέντες ἀφ' ὑμῶν πρὸς καιρὸν ὥρας προσώπων, καὶ
καρδία, περισσοτέρως ἐσπουδάσαμεν τὸ πρόσωπον ὑ-
μῶν ἰδεῖν ἐν πολλῇ ἐπιθυμίᾳ. Διὸ ἠβηλήσαμεν ἐλθεῖν
πρὸς ὑμᾶς (ἐγὼ μὲν Παῦλος) καὶ ἅπαξ καὶ δις, καὶ
ἐνέκοψεν ἡμᾶς ὁ Σατανᾶς. Τίς γὰρ ἡμῶν ἐλπίς, ἢ χα-
ρά, ἢ στέφανος καυχήσεως; ἢ οὐχὶ καὶ ὑμεῖς ἔμπρο-
σθεν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ αὐτοῦ πα-
ρουσίᾳ; Ὑμεῖς γὰρ ἐστε ἡ δόξα ἡμῶν καὶ ἡ χαρά.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῳ ΤΗΣ ΚΓ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

14. **Α**δελφοί, γνωρίζομεν ὑμῖν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, τὴν
δεδομένην ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Μακεδονίας, ὅτι ἐν
πολλῇ δοκιμῇ θλίψεως ἢ περισσεῖα τῆς χαρᾶς αὐτῶν
καὶ ἡ κατὰ βάθος πτωχεῖα αὐτῶν ἐπερίσσευσεν εἰς
τὸν πλοῦτον τῆς ἀπλότητος αὐτῶν· ὅτι κατὰ δύναμιν
(μαρτυρῶ) καὶ ὑπὲρ δύναμιν αὐθαίρετοι· μετὰ πολ-
λῆς παρακλήσεως δεόμενοι ἡμῶν, τὴν χάριν καὶ τὴν

κωνωνίαν τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους δέξασθαι
ἡμᾶς. Καὶ οὐ κατ'ὼς ἠλπίσαμεν, ἀλλ' ἑαυτοὺς ἔδωκαν
πρῶτον τῷ Κυρίῳ καὶ ἡμῖν, διὰ θελήματος Θεοῦ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΙΚΟΣΤΗ Γ'. ΕΩΘΙΝΟΝ Α'.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Β'.

Ἰῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρο-
νομίαν σου.

Ἐπίχ. Πρὸς σέ Κύριε κειράζομαι ὁ Θεός μου.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἄδελφοί, ὁ Θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει, διὰ τὴν πολ-
τὴν ἀγάπην αὐτοῦ, ἣν ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ὄντας ἡμᾶς
κερούς τοῖς παραπτώμασι συνεζωποίησε τῷ Χριστῷ
(τῷ χάριτί ἐστε σεσωσμένοι), καὶ συνήγειρε, καὶ συνε-
κράτισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα
δείξηται ἐν τοῖς αἰῶσι τοῖς ἐπερχομένοις τὸν ὑπερ-
βάλλοντα πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ, ἐν χρηστότητι
ἐφ' ἡμᾶς, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τῇ χάριτί ἐστε σεσωσμέ-
νοι διὰ τῆς πίστεως· καὶ τοῦτο οὐκ ἐξ ὑμῶν· Θεοῦ τὸ
ἔλεος· οὐκ ἐξ ἔργων, ἵνα μὴ τις καυχῆσθαι. Αὐτοῦ
ἵνα ἡμεῖς ἐσμὲν ποίημα, κτισθέντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐπὶ
ἔργοις ἀγαθοῖς, οἷς προητοίμασεν ὁ Θεός, ἵνα ἐν αὐ-
τοῖς περιπατήσωμεν.

Ἄλληλουϊα, Ἦχος πλ. Β'.

Ὁ κατοικῶν ἐν βοήθειᾳ τοῦ Ὑψίστου.

Ἐπίχ. Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ: Ἀντιλήπτωρ μου εἶ.

Τῆ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ ΚΔ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἄδελφοί, ὑμεῖς ἐστε ἡ δόξα ἡμῶν καὶ ἡ χαρά. Δι-
μηκέτι στέγοντες, εὐδοκήσαμεν καταλειφθῆναι ἐν Ἀ-
θήναις μόνοι, καὶ ἐπέμψαμεν Τιμόθεον τὸν ἀδελφόν
ἡμῶν, καὶ διάκονον τοῦ Θεοῦ, καὶ συνεργὸν ἡμῶν ἐν τῇ
εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ στηρίξαι ὑμᾶς, καὶ πα-
ρακαλέσαι ὑμᾶς περὶ τῆς πίστεως ἡμῶν, τῷ μηδένο-
σαίνεσθαι ἐν ταῖς θλίψεσι ταύταις· αὐτοὶ γὰρ οἶδατε
ὅτι εἰς τοῦτο κείμεθα. Καὶ γὰρ ὅτε πρὸς ὑμᾶς ἤμεν
προελέγομεν ὑμῖν, ὅτι μέλλομεν θλίβεσθαι, καθὼς καὶ
ἐγένετο, καὶ οἶδατε. Διὰ τοῦτο ἀγῶ μηκέτι στέγων
ἐπέμψα εἰς τὸ γνῶναι τὴν πίστιν ὑμῶν· μήπως ἐπέ-
ρασεν ὑμᾶς ὁ πειράζων, καὶ εἰς κενὸν γένηται ὁ κ-
πος ἡμῶν. Ἄρτι δὲ ἐλθόντος Τιμοθέου πρὸς ἡμᾶς
ἀφ' ὑμῶν, καὶ εὐαγγελισαμένου ἡμῖν τὴν πίστιν καὶ
τὴν ἀγάπην ὑμῶν, καὶ ὅτι ἔχετε μείαν ἡμῶν ἀγαθῆν
πάντοτε, ἐπιποθοῦντες ἡμᾶς ἰδεῖν, καθάπερ καὶ ἡμεῖς
ὑμᾶς· διὰ τοῦτο παρεκλήθημεν, ἀδελφοί, ἐφ' ὑμῖν, ἐπ-
πάσῃ τῇ θλίψει καὶ ἀνάγκῃ ἡμῶν, διὰ τῆς ὑμῶν π-
στεως· ὅτι νῦν ζῶμεν, ἐὰν ὑμεῖς στήκητε ἐν Κυρίῳ.

Τῆ ΤΡΙΤῆ ΤΗΣ ΚΔ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Ἄδελφοί, ἐὰν ὑμεῖς στήκητε ἐν Κυρίῳ, τίνα εὐχα-
στίαν δυνάμεθα τῷ Θεῷ ἀνταποδοῦναι περὶ ὑμῶν,
πὶ πάσῃ τῇ χαρᾷ, ἣ χαίρομεν δι' ὑμᾶς ἔμπροσθεν τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν, νυκτὸς καὶ ἡμέρας ὑπερεκπερισσοῦ δε-
μενοι εἰς τὸ ἰδεῖν ὑμῶν τὸ πρόσωπον, καὶ καταρτί-

ὕστερήματα τῆς πίστεως ὑμῶν; Αὐτός δὲ ὁ Θεὸς
καὶ Πατὴρ ἡμῶν, καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς
κατευθύνει τὴν ὁδὸν ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς. Ὑμᾶς δὲ ὁ Κύ-
ριος πλεονάσαι καὶ περισσεύσαι τῇ ἀγάπῃ εἰς ἀλλή-
λους καὶ εἰς πάντας, καθάπερ καὶ ἡμεῖς εἰς ὑμᾶς, εἰς
ὅ στήριξαι ὑμῶν τὰς καρδίας ἀμέμπτους ἐν ἀγιωσύ-
ῃ ἐμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς ἡμῶν, ἐν τῇ πα-
ρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ πάντων
τῶν ἁγίων αὐτοῦ.

φ.
9.

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ ΤΗΣ ΚΔ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ἐρωτῶμεν ὑμᾶς καὶ παρακαλοῦμεν ἐν Κυ-
ρίῳ Ἰησοῦ, καθὼς παρελάβετε παρ' ἡμῶν τὸ πῶς δεῦ-
τε ὑμᾶς περιπατεῖν, καὶ ἀρέσκειν Θεῷ, ἵνα περισσεύητε
ἐν ἁλλῷ. Οἴδατε γάρ τινος παραγγελίας ἐδώκαμεν ὑ-
μῖν διὰ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Τοῦτο γάρ ἐστι θελημα
τοῦ Θεοῦ, ὁ ἁγιασμός ὑμῶν, ἀπέχεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς
πορνείας· εἰδέναι ἕκαστον ὑμῶν τὸ ἑαυτοῦ σκεῦος κτᾶ-
σθαι ἐν ἁγιασμῷ καὶ τιμῇ, μὴ ἐν πάθει ἐπιθυμίας, κα-
θάπερ καὶ τὰ ἕθνη τὰ μὴ εἰδότα τὸν Θεόν· τὸ μὴ ὑ-
περβαίνειν καὶ πλεονεκτεῖν τῷ πράγματι τὸν ἀδελφὸν
αὐτοῦ, διότι ἕκδικος ὁ Κύριος περὶ πάντων τούτων,
καθὼς καὶ προείπαμεν ὑμῖν, καὶ διεμαρτυράμεθα. Οὐ-
δέ γὰρ ἐκάλεισεν ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἐπὶ ἀκαθαρσίᾳ, ἀλλ' ἐν ἁ-
γιασμῷ. Τοιγαροῦν ὁ ἀδικῶν, οὐκ ἀνθρωπον ἀθετεῖ,
ἀλλὰ τὸν Θεόν, τὸν καὶ δόντα τὸ Πνεῦμα αὐτοῦ τὸ
ἅγιον εἰς ἡμᾶς. Περὶ δὲ τῆς φιλαδελφίας οὐ χρεῖαν ἔ-
χομεν γράφειν ὑμῖν· αὐτοὶ γὰρ ὑμεῖς θεοδίδακτοὶ ἐστε
εἰς τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους. Καὶ γὰρ ποιεῖτε αὐτὸ εἰς
πάντας τοὺς ἀδελφούς τοὺς ἐν ὅλῃ τῇ Μακεδονίᾳ. Πα-
ρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, περισσεύειν μᾶλλον, καὶ

Κε
Δ'. Ρ.
24.

λοτιμείσθαι ἡσυχάζειν, καὶ πράσσειν τὰ ἴδια, καὶ
ργάζεσθαι ταῖς ἰδίαις χερσὶν ὑμῶν, καθὼς ὑμῖν πα-
ρηγγείλαμεν, ἵνα περιπατῆτε εὐσχημόνως πρὸς τοὺς
ἔξω, καὶ μηδενὸς χρεῖαν ἔχητε.

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ Τῆς ΚΔ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα.

^{18.} **Α**δελφοί, παρακαλεῖτε ἀλλήλους ἐν τοῖς λόγοις τῆς
πνεύματος. Περὶ δὲ τῶν χρόνων καὶ τῶν καιρῶν
ἀδελφοί, οὐ χρεῖαν ἔχετε ὑμῖν γράφεσθαι· αὐτοὶ γὰρ
ἀκριβῶς οἶδατε, ὅτι ἡ ἡμέρα Κυρίου ὡς κλέπτῃς
νυκτὶ, οὕτως ἔρχεται. Ὅταν γὰρ λέγωσιν, Εἰρήνη καὶ
^{ποσ.} ἀσφάλεια, τότε αἰφνίδιος αὐταῖς ἐφίσταται ὀλεσθῆναι
^{3.} ὡς περὶ ἡ ὠδὴν τῆ ἐν γαστρὶ ἐχούσῃ, καὶ οὐ μὴ ἐκφ
^{15.} γωσιν. Ἕμεῖς δὲ, ἀδελφοί, οὐκ ἐστὲ ἐν σιότει, ἵνα
ἡ ἡμέρα ὑμᾶς ὡς κλέπτῃς καταλάβῃ. Πάντες ὑμεῖς
υἱοὶ φωτός ἐστε, καὶ υἱοὶ ἡμέρας· οὐκ ἐσμέν νυκτὶ
οὐδὲ σιότους. Ἄρα οὖν μὴ καθεύδωμεν ὡς καὶ οἱ λαοί
ποῖ, ἀλλὰ γρηγορῶμεν καὶ νήφωμεν. Οἱ γὰρ καθεύ-
δοντες, νυκτὸς καθεύδουσι· καὶ οἱ μεθύσκοι, νυ-
^{σαῖ.} κτὸς μεθύουσιν. Ἕμεῖς δὲ ἡμέρας ὄντες, νήφωμεν, ἐ-
^{17.} θυσαμένοι νῶρα κα πίστεως καὶ ἀγάπης, καὶ περιπα-
τοῦ ἐν ἀγάπῃ ἕως τῆς ἐπιφάνειας τοῦ κυρίου καὶ
βασιλείας τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
τοῦ ἀποθανόντος ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα, εἴτε γρηγορῶμεν, εἴτε
καθεύδωμεν, ἅμα σὺν αὐτῷ ζήσωμεν.

Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ ΤΗΣ ΚΔ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἄδελφοί, οὐκ ἔδειτο ἡμᾶς ὁ Θεὸς εἰς ὀργὴν, ἀλλ' εἰς
ἐλεησίνην σωτηρίας, διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ, τοῦ ἀποθανόντος ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα, εἴτε γρη-
γορώμεν, εἴτε καθυψεύδωμεν, ἅμα σὺν αὐτῷ ζήσωμεν.
Ὁμοιωθεὶς ἡμᾶς, ἵνα παρακαλεῖτε ἀλλήλους, καὶ οἰκοδομεῖτε εἰς τὸν
Κυρίον, καθὼς καὶ ποιεῖτε. Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί,
ἀγαπᾶν τοὺς κοπιῶντας ἐν ὑμῖν, καὶ προϊσταμένους
ὑμῶν ἐν Κυρίῳ, καὶ νοσητοῦντας ὑμᾶς, καὶ ἡγεῖσθαι
τοὺς ὑπερεκπερισσοῦ ἐν ἀγάπῃ, διὰ τὸ ἔργον αὐ-
τῶν. Εἰρηνεύετε ἐν ἑαυτοῖς. Πιστὸς ὁ καλῶν ὑμᾶς,
καὶ ποιήσει τὴν ἐλπίδα ὑμῶν βεβαίαν. Ἄδελφοί,
ἀγαπᾶτε ἀλλήλους ὡς ἀγαπᾶτε ἑαυτοὺς, ὡς ἀγαπᾶτε
τὸν Κύριον, ὁ ὅστις ἑαυτὸν ἑαυτῷ ἀνέχεσθαι ὑπὲρ ἡμῶν.
Ἄσπασασθε τοὺς ἀδελφούς
ἐν φιλήματι ἀγίῳ. Ὁρκίζω ὑμᾶς διὰ τὸν Κύ-
ριον, ἀναγνωσθῆναι τὴν ἐπιστολὴν πᾶσι τοῖς ἀγίοις
ἀδελφοῖς. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
ἡμεῖς ὑμῶν. Ἀμήν.

Κεφ.
Ε'. 2^οΚεφ.
Ε'. 24^ο

Τῆ ΣΑΒΒΑΤῶ ΤΗΣ ΚΔ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἄδελφοί, ὄφειλον ἠνείχεσθαι ἐμὸν μικρόν τι τῆς ἀφρο-
σύνης ὑμῶν, ἀλλὰ καὶ ἀνέχεσθαι ἐμὸν. Ζηλῶ γὰρ ὑμᾶς Θεοῦ
ἕνεκα, ἵνα ἡρμοσάμην γὰρ ὑμᾶς ἐνὶ ἀνδρὶ, παρθένον ἀγνήν
ἀπαρσῆσαι τῷ Χριστῷ. Φοβοῦμαι δὲ μήπως, ὡς ὁ
Κυριὸς ἔξηπάτησεν ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτοῦ, οὕτως
καὶ ἐγὼ τὰ νοήματα ὑμῶν, ἀπὸ τῆς ἀπλότητος τῆς
ἐν τῷ Κυρίῳ. Εἰ μὲν γὰρ ὁ ἐρχόμενος ἄλλον Ἰη-
σοῦν κηρύσσει, ὃν οὐκ ἐκηρύξαμεν, ἢ πνεῦμα ἕτερον
ἐκβάλλετε, ὃ οὐκ ἐλάβετε, ἢ εὐαγγέλιον ἕτερον, ὃ οὐκ

Κεφ.
ΙΑ'. 1^οΓέν.
Γ'. 4^ο

ἐδέξασθε, καλῶς ἠνείχεσθε. Λογίζομαι γὰρ μηδὲν ὑστερηκέναι τῶν ὑπὲρ λίαν Ἀποστόλων. Εἰ δὲ καὶ ἴδια τῆς τῷ λόγῳ, ἀλλ' οὐ τῇ γνώσει, ἀλλ' ἐν παντὶ φανερωθέντες ἐν πᾶσιν εἰς ὑμᾶς.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΔΕΚΑΤΗ Δ'. ΕΩΘΙΝΟΝ Β'.

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς.

Κύριος ἰσχύει τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει.

Στίχ. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Κεφ. Β' 14. Ἀδελφοί, Χριστός ἐστιν ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὰ ἀμφοτέρωθεν ἐν, καὶ τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσας τὴν ἐχθραν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν ἐν δόγμασι καταργήσας, ἵνα τοὺς δύο κτίσῃ ἐν ἑαυτῷ εἰς ἓνα καινὸν ἄνθρωπον, ποιῶν εἰρήνην, καὶ ἀποκαταλλάξῃ τοὺς ἀμφοτέρους ἐν ἐνὶ σώματι τῷ Θεῷ τοῦ σταυροῦ, ἀποκτείνας τὴν ἐχθραν ἐν ἑαυτῷ. Καὶ ἔλθων εὐηγγελίσαστο εἰρήνην ἡμῖν τοῖς μακροῖν, καὶ τοῖς ἐγγύς· ὅτι δι' αὐτοῦ ἔχομεν τὴν προσαγωγὴν οἱ ἀμφοτέρωθεν ἐν ἐνὶ πνεύματι πρὸς τὸν Πατέρα. Ἄρα οὖν καὶ νῦν καὶ ἐπεὶ ἐστὲ ξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ συμπολίται τοῦ ἀγίου, καὶ οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ, ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ θεμελίῳ τῶν Ἀποστόλων καὶ Προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν ᾧ πᾶσα ἡ οἰκοδομία συναρμολογουμένη, αὖξιν εἰς ναὸν ἅγιον ἐν Κυρίῳ ᾧ καὶ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε, εἰς κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ ἐν πνεύματι.

Ἄλληλουῖα, Ἦχος Βαρύς.

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ.

Στίχ. Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτ' ἐλεός σου.

Τῆ ΔΕΥΤΕΡᾶ Τῆς Κε'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα.

Παῦλος καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος, τῇ ἐκκλησίᾳ ^{Κε'}
 Θεσσαλονικέων ἐν Θεῷ Πατρὶ ἡμῶν, καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ ^{Α'.}
 Χριστῷ: Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς
 ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εὐχαριστεῖν ὀφεί-
 ομεν τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί, καθὼς
 ἐξῆν ἐστίν, ὅτι ὑπεραυξάνει ἡ πίστις ὑμῶν, καὶ πλεο-
 νάζει ἡ ἀγάπη ἐνὸς ἐκάστου πάντων ὑμῶν εἰς ἀλλή-
 λους· ὥστε ἡμᾶς αὐτοὺς ἐν ὑμῖν καυχᾶσθαι ἐν ταῖς
 ἐκκλησίαις τοῦ Θεοῦ, ὑπὲρ τῆς ὑπομονῆς ὑμῶν, καὶ
 ἀπιστεως ἐν πᾶσι τοῖς διωγμοῖς ὑμῶν, καὶ ταῖς θλίψε-
 σιν αἷς ἀνέχεσθαι· ἐνδειγμα τῆς δικαίας κρίσεως τοῦ
 Θεοῦ εἰς τὸ καταξιωθῆναι ὑμᾶς τῆς βασιλείας τοῦ
 Θεοῦ, ὑπὲρ ἧς καὶ πάσχετε. Εἶπερ δίκαιον παρὰ Θεοῦ
 καταποδοῦναι τοῖς θλίβουσιν ὑμᾶς θλίψιν, καὶ ὑμῖν
 τοῖς θλιβομένοις ἀνεσθαι μετ' ἡμῶν, ἐν τῇ ἀποκαλύψει
 τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἀπ' οὐρανοῦ, μετ' Ἀγγέλων δυνά-
 μως αὐτοῦ, ἐν πυρὶ φλογὸς διδόντος ἐκδίκησιν τοῖς
 οὐκ εἰδόσι τὸν Θεόν, καὶ τοῖς μὴ ὑπακούουσι τῷ εὐαγ-
 γλίῳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οἱ τινες δι-^{Ἡε'}
 σταν τίσουσιν, ὀλεθρον αἰώνιον, ἀπὸ προσώπου τοῦ ^{Β'.}
 Κυρίου, καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, ὅταν
 ἴθι ἐνδοξασθῆναι ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, καὶ θυμα-
 θῆναι ἐν πᾶσι τοῖς πιστεύσασιν (ὅτι ἐπιστεύθη τὸ
 μαρτύριον ἡμῶν ἐφ' ὑμᾶς) ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ ΚΕ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 10.
 Αἱ δὲ ἀδελφοί, τὸ μαρτύριον ἡμῶν ἐπιστεύθη ἐφ' ὑμᾶς
 τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. Εἰς ὃ καὶ προσευχόμεθα πάντοτε
 περὶ ὑμῶν, ἵνα ὑμᾶς ἀξιώσῃ τῆς κλήσεως ἧς ὁ Θεὸς ἡμῶν
 καὶ πληρώσῃ πᾶσαν εὐδοκίαν ἀγαθωσύνης, καὶ ἔργον
 πίστεως ἐν δυνάμει ὅπως ἐνδοξασθῆ τὸ ὄνομα τοῦ
 Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ἐν αὐτῷ
 κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ
 Χριστοῦ. Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ὑπὲρ τῆς πα-
 ρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡμῶν
 πισυναγωγῆς ἐπ' αὐτόν, εἰς τὸ μὴ ταχέως σαλευθῆναι
 ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ νοός, μήτε θροεῖσθαι, μήτε διὰ πνεύ-
 ματος, μήτε διὰ λόγου, μήτε δι' ἐπιστολῆς ὡς δι' ἡμῶν,
 ὡς ὅτι ἐνέστηκεν ἡ ἡμέρα τοῦ Χριστοῦ.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ ΚΕ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 11.
 Αἱ δὲ ἀδελφοί, ἐρωτῶμεν ὑμᾶς ὑπὲρ τῆς παρουσίας τοῦ
 Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡμῶν ἐπισυναγωγῆς
 ἐπ' αὐτόν, εἰς τὸ μὴ ταχέως σαλευθῆναι ὑμᾶς ἀπὸ
 τοῦ νοός, μήτε θροεῖσθαι, μήτε διὰ πνεύματος, μήτε διὰ
 λόγου, μήτε δι' ἐπιστολῆς ὡς δι' ἡμῶν, ὡς ὅτι ἐνέστηκεν
 ἡ ἡμέρα τοῦ Χριστοῦ. Μή τις ὑμᾶς ἐξαπατήσῃ κατὰ
 μηδένα τρόπον ὅτι εἰάν μὴ ἔλθῃ ἡ ἀποστασία πρῶτον
 καὶ ἀποκαλυφθῇ ὁ ἄνθρωπος τῆς ἀμαρτίας, ὁ υἱὸς τῆς
 ἀπωλείας, ὁ ἀντικείμενος καὶ ὑπεραιρόμενος ἐπὶ πάντα
 τα λεγόμενον Θεὸν ἢ σέβασμα, ὥστε αὐτόν εἰς τὸν ναὸν
 τοῦ Θεοῦ ὡς Θεὸν καθίσει, ἀποδεικνύντα ἑαυτόν, ὅτι

ἰ Θεός. Οὐ μνημονεύετε ὅτι ἔτι ὢν πρὸς ὑμᾶς, ταῦ-
 ἔλεγον ὑμῖν; Καὶ νῦν τὸ κατέχον οἶδατε, εἰς τὸ ἀ-
 καλυφθῆναι αὐτὸν ἐν τῷ ἑαυτοῦ καιρῷ. Τὸ γὰρ μυ-
 ριον ἤδη ἐνεργεῖται τῆς ἀνομίας, μόνον ὁ κατέχων
 ἕως ἐκ μέσου γένηται. Καὶ τότε ἀποκαλυφθήσε-
 ὁ ἄνομος, ὃν ὁ Κύριος ἀναλώσει τῷ πνεύματι τοῦ
 αἵματος αὐτοῦ, καὶ καταργήσει τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς
 παρουσίας αὐτοῦ· οὗ ἔστιν ἡ παρουσία κατ' ἐνέργειαν
 Σατανᾶ ἐν πάσῃ δυνάμει, καὶ σημείοις, καὶ τέρα-
 εὔδους, καὶ ἐν πάσῃ ἀποίτη τῆς ἀδικίας ἐν τοῖς
 ἀλλυμένοις· ἀνθ' ὧν τὴν ἀγάπην τῆς ἀληθείας οὐκ
 ἠντιόνησαν εἰς τὸ σωθῆναι αὐτούς. Καὶ διὰ τοῦτο πέμψει
 ἰς τὸν αἰῶνα ὁ Θεός ἐνέργειαν πλάνης, εἰς τὸ πιστεῦσαι αὐ-
 τῷ ψεύδει, ἵνα κριθῶσι πάντες οἱ μὴ πιστεύσαν-
 τὴν ἀληθείᾳ, ἀλλ' εὐδοκήσαντες ἐν τῇ ἀδικίᾳ.

Hebr
 IA. 4

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ ΤΗΣ ΚΕ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου
 τὸ Ἀνάγνωσμα.

ἀδελφοί, ἡμεῖς ὀφείλομεν εὐχαριστεῖν τῷ Θεῷ πάν-
 τὸν καιρὸν ὑπὲρ ὑμῶν, ἀδελφοί ἠγαπημένοι ὑπὸ Κυρίου, ὅτι
 ὁ Θεὸς ἀπ' ἀρχῆς εἰς σωτηρίαν ἐν ἀγιασμῷ
 αἵματος, καὶ πίστει ἀληθείας· εἰς ὃ ἐκάλεσεν ὑμᾶς
 τοῦ εὐαγγελίου ἡμῶν, εἰς περιποίησιν δόξης τοῦ
 Θεοῦ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἄρα οὖν, ἀδελφοί, στήκε-
 ται κρατεῖτε τὰς παραδόσεις, ἃς ἐδιδάχθητε, εἴτε
 ἄνωθεν, εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν. Αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος
 Ἰησοῦς Χριστὸς, καὶ ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ ἡμῶν, ὁ
 ἀγαθὸς ἡμᾶς, καὶ δὸς παράκλησιν αἰώνιαν, καὶ
 ἀγάπην ἐν χάριτι, παρακαλέσαι ὑμῶν τὰς καρ-
 διας, καὶ στηρίξαι ὑμᾶς ἐν παντὶ λόγῳ, καὶ ἔργῳ ἀ-
 γάθῳ. Τὸ λοιπὸν προσεύχεσθε, ἀδελφοί, περὶ ἡμῶν,
 ὅπως ὁ λόγος τοῦ Κυρίου τρέχη καὶ δοξάζεται, καθὼς

Κριθ.
 Β'. 13

καὶ πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἵνα ῥυσθῶμεν ἀπὸ τῶν ἀτόπων καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων· οὐ γὰρ πάντων ἡ πίστις. Ἰστός δέ ἐστιν ὁ Κύριος, ὃς στηρίζει ὑμᾶς καὶ φυλάσσει ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Πεποιθήσαμεν δὲ ἐν Κυρίῳ ἐφ' ὑμᾶς ὅτι ἃ παραγγέλλομεν ὑμῖν, καὶ ποιεῖτε, καὶ ποιήσετε. Ὁ δὲ Κύριος κατευθύνει ὑμῶν τὰς καρδίας εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς τὴν ὑπομονὴν τοῦ Χριστοῦ.

Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ ΤΗΣ ΚΕ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα.

^{κεφ. Γ'. 6.} **Α**ἱ δὲ ἀδελφοί, παραγγέλλομεν ὑμῖν ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, στέλλεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ παντὸς ἀδελφοῦ ἀτάκτως περιπατοῦντος, καὶ μὴ κατὰ παράδοσιν, ἣν παρέλαβε παρ' ἡμῶν. Αὐτοὶ γὰρ οὕτως πῶς δεῖ μιμεῖσθαι ἡμᾶς· ὅτι οὐκ ἠτακτήσαμεν ἐν ὑμῖν οὐδὲ δωρεὰν ἄρτον ἐφάγομεν παρά τινος, ἀλλ' ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ, νύκτα καὶ ἡμέραν ἐργαζόμενοι, πρὸς τὸ ἐπιβαρῆσαι τινα ὑμῶν. Οὐχ ὅτι οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν, ἀλλ' ἵνα ἑαυτοὺς τύπον δώμεν ὑμῖν εἰς τὸ μιμεῖσθαι ἡμᾶς. Καὶ γὰρ ὅτε ἤμεν πρὸς ὑμᾶς, τοῦτο παρηγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι εἴ τις ἐθέλει ἐργάζεσθαι, μηδὲ ἐσθίει. Ἀκούομεν γὰρ τινος περιπατοῦντος ἐν ὑμῖν ἀτάκτως, μηδὲν ἐργαζομένου, ἀλλὰ περιεργαζομένου. Τοιοῦτοις παραγγέλλομεν, καὶ παρακαλοῦμεν δια τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα μετὰ ἡσυχίας ἐργαζόμενοι, τὸν ἑαυτῶν ἄρτον ἐσθίωσιν. Ὑμεῖς δὲ ἀδελφοί, μὴ ἐκκακήσητε καλοποιῶντες. Εἰ δέ τις ἐχθρὸς κέει τῷ λόγῳ ἡμῶν διὰ τῆς ἐπιστολῆς, τοῦτον σημειώσθε, καὶ μὴ συναναμίγνυσθε αὐτῷ, ἵνα ἐντραπήσῃ, μὴ ὡς ἐχθρὸν ἡγεῖσθε, ἀλλὰ νοσητεῖτε ὡς ἀδελφόν. Αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος τῆς εἰρήνης δώη ὑμῖν τὴν εἰρήνην παντὸς ἐν παντὶ τρόπῳ. Ὁ Κύριος μετὰ πάντων

ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου, ὃ ἐστὶ σημεῖον
 πάσῃ ἐπιστολῇ· οὕτω γράφω. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου
 ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῶ ΤΗΣ ΚΕ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς, ^{Κε}
 καὶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ δόντος ἑαυτὸν ὑ- ^{Α'.}
 πὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ὅπως ἐξέλθαι ἡμᾶς ἐκ τοῦ
 νεστῶτος αἰῶνος πονηροῦ, κατὰ τὸ θελημα τοῦ Θεοῦ
 καὶ Πατρὸς ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώ-
 νων. Ἀμήν. Θαυμάζω, ὅτι οὕτω ταχέως μετατίθεσθε
 ἀπὸ τοῦ καλέσαντος ὑμᾶς ἐν χάριτι Χριστοῦ, εἰς ἕτε-
 ρον εὐαγγέλιον· ὃ οὐκ ἔστιν ἄλλο, εἰμὴ τινές εἰσιν οἱ
 πρᾶσσοντες ὑμᾶς, καὶ θελοντες μεταστρέψαι τὸ εὐαγ-
 γέλιον τοῦ Χριστοῦ. Ἀλλὰ καὶ εἰ ἡμεῖς, ἢ ἄγγελος
 οὐρανοῦ εὐαγγελίζηται ὑμῖν, παρ' ὃ εὐηγγελισάμεθα
 ὑμῖν, ἀνάθεμα ἔστω. Ὡς προειρήκαμεν, καὶ ἄρτι πάλιν
 λέγω: Εἴ τις ὑμᾶς εὐαγγελίζεται παρ' ὃ παρελάβετε
 ἀνάθεμα ἔστω. Ἄρτι γὰρ ἀνθρώπους πείθω, ἢ τὸν
 Θεόν; ἢ ζητῶ ἀνθρώποις ἀρέσκειν; εἰ γὰρ ἔτι ἀνθρώ-
 ποις ἠρεσκον, Χριστοῦ δοῦλος οὐκ ἂν ἦμην.

ΚΥΡΙΑΚῆ ΕΙΚΟΣΤῆ Ε'. ΕΩΘΙΝΟΝ Γ'.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Δ'.

Ἐξασθε, καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.
 ᾠδὴ. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, παρακαλῶ ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δέσμιος ἐν Κυρίῳ, ἀ- ^{Κε}
 λυτῶς περιπατῆσαι τῆς κλήσεως ἧς ἐκλήθητε, μετὰ πάσης ^{Α'.}

ταπεινοφροσύνης καὶ πραότητος, μετὰ μακροθυμίας ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ, σπουδάζοντες τηρεῖν τὴν ἐνότητα τοῦ πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης. Ἐν σῶμα καὶ ἐν πνεῦμα, καθὼς ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ὑμῶν. Εἷς Κύριος, μία πίστις, ^{αχ.} ^{10.} ἐν βάπτισμα. Εἷς Θεὸς καὶ Πατὴρ πάντων, ὁ ἐπὶ πάντων, καὶ διὰ πάντων, καὶ ἐν πάσιν ἡμῖν. Ἐνὶ δὲ ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος πλ. Δ'.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ.

Στίχ. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.

Τῆ ΔΕΥΤΕΡᾶ Τῆς Κς'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Τιμόθεον Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Παῦλος Ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ κατ' ἐπιταγήν Θεοῦ σωτῆρος ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῆς ἐλπίδος ἡμῶν, Τιμοθέε γνησίῳ τέκνῳ ἐν πίστει: Χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν, καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Καθὼς παρεκαλέσαί σε προεμῖναι ἐν Ἐφέσῳ, πορευόμενος εἰς Μακεδονίαν, ἐν παραγγελίῃσι τισὶ μὴ ἑτεροδιδασκαλεῖν, μηδὲ προσχεῖν μύθοις καὶ γενεαλογίαις ἀπεράντοις, αἵ τινες ἰσχυροὶ τῆσιν παρέχουσι μάλλον, ἢ οἰκοδομίαν Θεοῦ τὴν ἐν πίστει. Τὸ δὲ τέλος τῆς παραγγελίας ἐστὶν ἀγάπη ἐκ καθαρᾶς καρδίας, καὶ συνειδήσεως ἀγαθῆς, καὶ πίστεως ἀνυποκρίτου. Ὅτι τινες ἀστοχήσαντες, ἐπαρτήθησαν εἰς ματαιολογίαν, θέλοντες εἶναι νομοδιδασκαλοὶ, μὴ νοοῦντες μήτε ἅ λέγουσι, μήτε περὶ τίνος διαβεβαιοῦνται.

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ ΤῆΣ ΚΣ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

πρὸς Τιμόθεον Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἦκνον Τιμόθεε, οἶδαμεν ὅτι καλὸς ὁ νόμος, εἴαν τις ^{κεφ. Α'. 8.} αὐτῷ νομίμως χρῆται· εἰδὼς τοῦτο, ὅτι δικαίω νόμος ὑ κεῖται, ἀνόμοις δὲ καὶ ἀνυποτάκτοις, ἀσεβέσι καὶ μαρτωλοῖς, ἀνοσίοις καὶ βεβήλοις, πατραλοῖαις, καὶ μητραλοῖαις, ἀνδροφόνοις, πόρνοις, ἀρσενοκοίταις, ἀντραποδισταῖς, ψεύσταις, ἐπιόρκοις, καὶ εἴτι ἕτερον τῆ βλασφημίου διδασκαλίᾳ ἀντίκειται, κατὰ τὸ εὐαγγέλιον τῆς δόξης τοῦ μακαρίου Θεοῦ, ὃ ἐπιστεύθη ἐγώ. καὶ χάριν ἔχω τῷ ἐνδυναμώσαντί με Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ὅτι πιστόν με ἠγήσατο, θέμενος εἰς μακρομίαν, τὸ πρότερον ὄντα βλασφημὸν καὶ διώκτην καὶ ὑβριστήν· ἀλλ' ἠλεήθη, ὅτι ἀγνοῶν ἐποίησα ἐν ἀπιστίᾳ. Ὑπερεπλεόνασε δὲ ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ ΤῆΣ ΚΣ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

πρὸς Τιμόθεον Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἦκνον Τιμόθεε, ταύτην τὴν παραγγελίαν παρατί- ^{κεφ. Α'. 8.} θεμαί σοι, κατὰ τὰς προαγούσας ἐπὶ σέ προφητείας, καὶ στρατεύῃ ἐν αὐταῖς τὴν καλὴν στρατείαν, ἔχων πίστιν καὶ ἀγαθὴν συνείδησιν, ἣν τινες ἀπώσάμενοι, ἐπεὶ περὶ τὴν πίστιν ἐναυάγησαν· ὧν ἐστὶν Ὑμέναιος καὶ Νικάνωρ, ὃς παρέδωκα τῷ Σατανᾷ, ἵνα παιδεύωσιν αὐτοὺς μὴ βλασφημεῖν. Βούλομαι οὖν προσεύχεσθαι ^{κεφ. Α'. 8.} ὑμῶν ἀνδράσιν ἐν παντὶ τόπῳ, ἐπαίροντας ὀσίους χεῖρας ἡρώδους ὀργῆς καὶ διαλογισμοῦ. Ὡσαύτως καὶ τὰς γυναῖκας ἐν καταστολῇ κοσμίῳ μετὰ αἰδοῦς καὶ σωφροσύνης κοσμεῖν ἑαυτάς, μὴ ἐν πλέγμασιν, ἢ χρυσῷ, ἢ μαργαρίταις, ἢ ἱματισμῷ πολυτελεῖ, ἀλλὰ (ὃ πρέπει

γυναξίν ἐπαγγελλομέναις θεοσέβειαν) δι' ἔργων ἀγαθῶν. Γυνή ἐν ἡσυχίᾳ μανθανέτω ἐν πίστει ὑποταγῆ Γυναικί δὲ διδάσκειν οὐκ ἐπιτρέπω, οὐδὲ ἀυθεντεῖν ἀνδρὸς, ἀλλ' εἶναι ἐν ἡσυχίᾳ. Ἀδάμ γὰρ πρῶτος ἐπλάσθη, εἶτα Εὐά. Καὶ Ἀδάμ οὐκ ἠπατήθη· ἡ δὲ γυνὴ ἀπατηθεῖσα, ἐν παραβάσει γέγονε. Σωθήσεται δὲ διὰ τῆς τεκνογονίας, ἐάν μείνωσιν ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ καὶ ἀγιασμῷ μετὰ σωφροσύνης.

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ Τῆς ΚΣ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Τιμόθεον Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

^{Κεφ. Α' 17.} ^{Γ' 6.} **Τ**έκνον Τιμόθεε, πιστὸς ὁ λόγος. Εἴτις ἐπισκοπῆς ἐρέγεται, καλῶ ἔργου ἐπιθυμεῖ. Δεῖ οὖν τὸν ἐπίσκοπον ἀνεπίληπτον εἶναι, μιᾶς γυναικὸς ἀνδρα, νηφάλιον, σωφρονα, κόσμιον, φιλόξενον, διδασκτικόν· μὴ πάροικον, μὴ πλήκτην, μὴ αἰσχροκερδῆ· ἀλλ' ἐπεικῆ, ἀμαχῶς ἀφιλάργυρον, τοῦ ἰδίου οἴκου καλῶς προϊστάμενον τέκνα ἔχοντα ἐν ὑποταγῇ μετὰ πάσης σεμνότητος (εἰδέ τις τοῦ ἰδίου οἴκου προστῆναι οὐκ οἶδε, πῶς ἐκκλησίας Θεοῦ ἐπιμελήσεται;) μὴ νεόφυτον, ἵνα μη τυφωθεῖς εἰς κρίμα ἐμπέση τοῦ Διαβόλου. Δεῖ δὲ αὐτὸν καὶ μαρτυρίαν καλὴν ἔχειν ἀπὸ τῶν ἔξωθεν, ἵνα μὴ εἰς ὀνειδισμόν ἐμπέση καὶ παγίδα τοῦ Διαβόλου. Διάκονους ὡσαύτως σεμνὰς, μὴ διλόγους, μὴ οἴνω πολλῷ προσέχοντας, μὴ αἰσχροκερδεῖς, ἔχοντας τὸ μυστήριον τῆς πίστεως ἐν καρδίᾳ συνειδήσει. Καὶ οὗτοι δοκιμαζέσθωσαν πρῶτον, εἶτα διακονείτωσαν, ἀνεκκλητοὶ ὄντες. Γυναῖκας ὡσαύτως σεμνὰς, μὴ διαβόλους, νηφάλιους, πιστὰς ἐν πάσι. Διάκονοι ἔστωσαν μιᾶς γυναικὸς ἀνδρες, τέκνων καλῶς προϊστάμενοι καὶ τῶν ἰδίων οἴκων. Οἱ γὰρ καλῶς διακονήσαντες βασιμὸν ἑαυτοῖς καλὸν περιποιῶνται, καὶ πολλὴν πόρνησίαν ἐν πίστει τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ ΤΗΣ ΚΣ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Τιμόθεον Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Γέγονον Τιμόθεε, πᾶν κτίσμα Θεοῦ καλόν, καὶ οὐδὲν ἀπόβλητον, μετὰ εὐχαριστίας λαμβανόμενον· ἀγιάζεται γὰρ διὰ λόγου Θεοῦ καὶ ἐντεύξεως. Ταῦτα ὑποτιθέμενος τοῖς ἀδελφοῖς, καλὸς ἔση διάκονος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐντρεφόμενος τοῖς λόγοις τῆς πίστεως καὶ τῆς καλῆς διδασκαλίας, ἧ παρηκολούθησας. Τοὺς δὲ βεβήλους καὶ γραῶδεις μύθους παραιτοῦ· γυμναζε δὲ σεαυτὸν πρὸς εὐσέβειαν. Ἡ γὰρ σωματικὴ γυμνασία πρὸς ὀλίγον ἐστὶν ὠφέλιμος· ἡ δὲ εὐσέβεια πρὸς πάντα ὠφέλιμος ἐστὶν, ἐπαγγελίαν ἔχουσα ζωῆς τῆς νῦν καὶ τῆς μελλούσης. Ἐπεχε σεαυτῶ, καὶ τῇ διδασκαλίᾳ· ἐπίμενε αὐτοῖς· τοῦτο γὰρ ποιῶν, καὶ σεαυτὸν σώσεις, καὶ τοὺς ἀκούοντάς σου.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῶ ΤΗΣ ΚΣ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, προῖδοῦσα ἡ Γραφή, ὅτι ἐκ πίψεως δοκαιοῖ τὰ ἔθνη ὁ Θεός, προευηγγελίσατο τῷ Ἀβραάμ ὅτι « εὐλογηθήσονται ἐν σοὶ πάντα τὰ ἔθνη ». Ὡστε οἱ ἐκ πίψεως εὐλογῶνται σὺν τῷ πιστῷ Ἀβραάμ. Ὅσοι γὰρ ἐξ ἔργων νόμου εἰσὶν, ὑπὸ κατάραν εἰσὶ· γέγραπται γάρ: Ἐπικατάρατος πᾶς ὃς οὐκ ἐμμένει ἐν πᾶσι τοῖς γεγραμμένοις ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς νόμου, τοῦ ποιῆσαι αὐτά ». Ὅτι δὲ ἐν νόμῳ οὐδεὶς δικαιοῦται παρὰ τῷ Θεῷ δῆλον· ὅτι ὁ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται· ὁ δὲ νόμος οὐκ ἐστὶν ἐκ πίστεως, ἀλλ' ὁ ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωπος ζήσεται ἐν αὐτοῖς.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΑΥΛΟΥ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ΄.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΙΚΟΣΤΗ 5'. ΕΩΘΙΝΟΝ Η΄.

Προκείμενον, Ἦχος Α΄.

Γένοιτο Κύριε τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς.

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

B'

φ.
B.

Ἀδελφοί, ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε (ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐν πάσῃ ἀγαθῶσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ), δοκιμάζοντες τί ἐστὶν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ. Καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκαρποῖς τοῦ σκοτοῦ, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε. Τὰ γὰρ κρυφῆ γινόμενα ὑπ' αὐτῶν, αἰσχρὸν ἐστὶ καὶ λέγειν. Ταῦτα δὲ πάντα ἐλεγχόμενα, ὑπὸ τοῦ φωτὸς φανεροῦνται. ^{αι.} ^{19.} Πᾶν γὰρ τὸ φανερούμενον, φῶς ἐστὶ. Διὸ λέγει: «Ἐγενήθησαν οἱ καθευδῶν, καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἐπέφραυσε σοὶ ὁ Χριστὸς». Βλέπετε οὖν πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε, μὴ ὡς ἄσοφοι, ἀλλ' ὡς σοφοί, ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραὶ εἰσι. Διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ συνιέντες τί τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου. Καὶ μὴ μεθύσησθε οἴνω, ἐν ᾧ ἐστὶν ἀσωτία, ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν πνεύματι, λαλοῦντες ἑαυτοῖς ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ᾄδοντες καὶ ψάλλοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Α΄.

Ὁ Θεὸς ὁ διδούς ἐκδικήσεις ἐμοί. ῥήκη Βερόισις

Στίχ. Μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τοῦ βασιλέως.

Τῆ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ ΚΖ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

πρὸς Τιμόθεον Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τέκνον Τιμόθεε, πρεσβυτέρω μὴ ἐπιπλήξης, ἀλλὰ¹
 παρακάλει ὡς πατέρα· νεωτέρους, ὡς ἀδελφούς· πρεσ-^Λ
 βυτέρας, ὡς μητέρας· νεωτέρας, ὡς ἀδελφαίς, ἐν πάση¹⁰
 ἀγνείᾳ. Χήρας τίμα τὰς ὄντως χήρας. Εἰ δέ τις χήρα
 τέκνα ἢ ἔκγονα ἔχει, μανθανέτωσαν πρῶτον τὸν ἴδιον
 οἶκον εὐσεβεῖν, καὶ ἀμοιβὰς ἀποδιδόναι τοῖς προγόνοις·
 τοῦτο γάρ ἐστι καλὸν καὶ ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.
 Ἡ δὲ ὄντως χήρα καὶ μεμονωμένη ἤλπιεν ἐπὶ τὸν Θεόν,
 καὶ προσμένει ταῖς δεήσεσι καὶ ταῖς προσευχαῖς νυκτὸς
 καὶ ἡμέρας. Ἡ δὲ σπαταλῶσα, ζῶσα τέθνηκε. Καὶ
 ταῦτα παράγγελλε, ἵνα ἀνεπίληπτοι ᾦσιν. Εἰ δέ τις
 τῶν ἰδίων καὶ μάλιστα τῶν οἰκείων οὐ προνοεῖ, τὴν πί-
 στιν ἔρρηται, καὶ ἔστιν ἀπίστου χείρων. Χήρα καταλε-
 μέσθω μὴ ἔλαττον ἐτῶν ἐξήκοντα, γεγонуῖα ἐνὸς ἀνδρὸς
 ἠλικίᾳ, ἐν ἔργοις καλοῖς μαρτυρουμένη, εἰ ἔτεκνοτρόφη-
 σεν, εἰ ἐξενοδόχησεν, εἰ ἀγίων πόδας ἐνίψεν, εἰ θλιβο-
 μένοις ἐπήρηκεσεν, εἰ παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ ἐπηκολούθησεν.

Τῆ ΤΡΙΤῆ ΤΗΣ ΚΖ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

πρὸς Τιμόθεον Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τέκνον Τιμόθεε, νεωτέρας χήρας παραιτοῦ. Ὅταν γὰρ^Κ
 καταστρηνιάσωσι τῷ Χριστῷ, γαμεῖν θέλουσιν, ἔχουσαι^{Ε'}
 ἰσχυρὰ, ὅτι τὴν πρώτην πίστιν ἠδέτησαν. Ἀμα δὲ καὶ
 ἕρπαι μανθάνουσι περιερχόμενοι τὰς οἰκίας· οὐ μόνον
 ἀργαί, ἀλλὰ καὶ φλύαροι καὶ περίεργοι, λαλοῦσαι
 ἄ μὴ δέοντα. Βούλομαι οὖν νεωτέρας γαμεῖν, τεκνογο-
 ρεῖν, οἰκοδεσποτεῖν, μηδεμίαν ἀφορμὴν διδόναι τῷ ἀντι-
 κειμένῳ λοιδορίας χάριν. Ἦδη γὰρ τινες ἐξετράπησαν
 ἀπὸ τοῦ Σατανᾶ. Εἰ τις πιστὸς ἢ πιστὴ ἔχει χήρας,

ἐπαρκείτω αὐταῖς, καὶ μὴ βαρεῖσθω ἡ ἐκκλησία, ἵνα
 ταῖς ὄντως χήραις ἐπαρκέσῃ. Οἱ καλῶς προεστῶτες
 πρεσβύτεροι διπλῆς τιμῆς ἀξίουσθωσαν, μάλιστα οἱ
 κοπιῶντες ἐν λόγῳ καὶ διδασκαλίᾳ. Λέγει γὰρ ἡ Γρα-
 φή: « Βοῦν ἀλοῶντα οὐ φιμώσεις ». Καὶ « Ἄξιός ἐστι
 γάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ ». Κατὰ πρεσβυτέρου κατὰ
 γορίαν μὴ παραδέχου, ἐκτός εἰμῆ ἐπὶ δύο, ἢ τριῶν
 μαρτύρων. Τοὺς ἀμαρτάνοντας ἐνώπιον πάντων ἔλεγε
 χε, ἵνα καὶ οἱ λοιποὶ φόβον ἔχωσι. Διαμαρτύρομαι ἐνώ-
 πιον τοῦ Θεοῦ, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῶν
 ἐκλεκτῶν Ἀγγέλων, ἵνα ταῦτα φυλάξῃς χωρὶς προκρί-
 ματος, μηδὲν ποιῶν κατὰ πρόσκλησιν.

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ Τῆς ΚΖ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Τιμόθεον Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Τέκνον Τιμόθεε, χεῖρας ταχέως μηδενὶ ἐπιτίθει, μηδὲ
 δὲ κοινώνει ἀμαρτίαις ἀλλοτρίαις. Σεαυτὸν ἀγνὸν τῆς
 Μηκέτι ὑδροπότει, ἀλλ' οἴνω ὀλίγῳ χρῶ διὰ τὸν στόμα-
 χόν σου, καὶ τὰς πυκνάς σου ἀσθενείας. Τινῶν ἀνθρώ-
 πων αἱ ἀμαρτίαι πρόδηλοί εἰσι, προάγουσαι εἰς κρίσιν
 τισὶ δὲ καὶ ἐπακολουθοῦσιν. Ὡσαύτως καὶ τὰ καλὰ
 ἔργα πρόδηλά ἐστι, καὶ τὰ ἄλλως ἔχοντα κρυβῆναι
 δύναται. Ὅσοι εἰσὶν ὑπὸ ζυγὸν δοῦλοι, τοὺς ἰδίους
 δεσπότης πάσης τιμῆς ἀξίουσθωσαν, ἵνα μὴ τὸ
 ὄνομα τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ διδασκαλία βλασφημηθῇ.
 οἱ δὲ πιστοὺς ἔχοντες δεσπότης, μὴ καταφρονεῖτωσαν
 ὅτι ἀδελφοὶ εἰσιν· ἀλλὰ μᾶλλον δουλευέτωσαν, ὅτι
 στοὶ εἰσι καὶ ἀγαπητοὶ, οἱ τῆς εὐεργεσίας ἀντιλαμ-
 νόμενοι. Ταῦτα δίδασκε, καὶ παρακάλει. Εἴ τις ἐ-
 ροδιδασκαλεῖ, καὶ μὴ προσέρχεται ὑγιαίνουσι λό-
 γοις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆ κατὰ
 σέβειαν διδασκαλίᾳ, τετύφωται, μηδὲν ἐπιστάμενος
 ἀλλὰ νοσῶν περὶ ζητήσεις καὶ λογομαχίας, ἐξ ὧν γίνε-

θόνος, ἔρις, βλασφημίαι, ὑπόνοιαι πονηραί, παραδιδιο-
 ρισμοὶ διεφθαρμένων ἀνθρώπων τὸν νοῦν, καὶ ἀπε-
 τερημένων τῆς ἀληθείας, νομιζόντων πορισμὸν εἶναι
 τὴν εὐσέβειαν· ἀφίστασο ἀπὸ τῶν τοιούτων. Ἔστι δὲ
 πορισμὸς μέγας ἢ εὐσέβεια μετὰ αὐταρκείας. Οὐδὲν
 ἴσθι εἰσηνέγκασμεν εἰς τὸν κόσμον, δῆλον ὅτι οὐδὲ ἐξε-
 γυγείν τι δυναμέσια. Ἐχοντες δὲ διατροφάς καὶ σκε-
 ψήματα, τούτοις ἀρκεσθησόμεθα. Οἱ δὲ βουλόμενοι
 δουτεῖν, ἐμπίπτουσιν εἰς πειρασμὸν καὶ παγίδα, καὶ
 πειθυμίας πολλὰς ἀνοήτους καὶ βλαβεράς, αἵ τινες
 ὀρθίζουσι τοὺς ἀνθρώπους εἰς ὄλεθρον καὶ ἀπώλειαν.
 Ἡ γὰρ πάντα τῶν κακῶν ἐστὶν ἡ φιλαργυρία· ἧς
 οἱ ὀρεγόμενοι, ἀπεπλανήθησαν ἀπὸ τῆς πίστεως,
 καὶ ἑαυτοὺς περιέπειραν ὁδύνας πολλαῖς. Σὺ δὲ, ὡς
 ἀνθρωπε τοῦ Θεοῦ, ταῦτα φεῦγε.

Ἰαβ.
 Α'. 11.

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ Τῆς ΚΖ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

πρὸς Τιμόθεον Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐκόνον Τιμόθεε, τοῖς πλουσίοις ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, πα-
 ραγγελλε μὴ ὑψηλοφρονεῖν, μηδὲ ἠλπικέναι ἐπὶ πλού-
 τῳ ἀδηλότῳ, ἀλλ' ἐν τῷ Θεῷ τῷ ζῶντι, τῷ παρέχοντι
 ἡμῖν πλουσίως πάντα εἰς ἀπόλαυσιν. Ἀγαθὸ ἐργεῖν,
 δουτεῖν ἐν ἔργοις καλοῖς, εὐμεταδότους εἶναι, κοινω-
 τῶν καλοῦ, ἀποθησαυρίζοντας ἑαυτοῖς θεμέλιον καλὸν εἰς
 τὸ μέλλον, ἵνα ἐπιλάβωνται τῆς αἰωνίου ζωῆς. Ὁ Τι-
 μόθεε, τὴν παρακαταθήκην φύλαξον, ἐκτρεπόμενος
 ἀπὸ βεβήλους κενοφωνίας, καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδο-
 γνῶσεως, ἧν τινες ἐπαγγελομένοι, περὶ τὴν πί-
 στιν ἠστόχησαν. Ἡ χάρις μετὰ σοῦ. Ἀμήν.

Κεφ.
 5'. 17.
 Λουκ.
 18'. 15.

Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ ΤΗΣ ΚΖ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Τιμόθεον Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Κεφ.
Β'. 8.

Παῦλος Ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ, κατ' ἐπαγγελίαν ζωῆς τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, μοθεῶ ἀγαπητῶ τέκνω: Χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς, καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

Κεφ
Α'. 8.

Μὴ ἐπαισχυθῆς τὸ μάρτύριον τοῦ Κυρίου ἡμῶν, μὴ ἐμὲ τὸν δέσμιον αὐτοῦ· ἀλλὰ συγκακοπάσησον εὐαγγελίῳ κατὰ δύναμιν Θεοῦ, τοῦ σώσαντος ἡμᾶς καὶ καλέσαντος κλήσει ἀγία, οὐ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν ἀλλὰ κατ' ἰδίαν πρόθεσιν, καὶ χάριν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ πρὸ χρόνων αἰωνίων, φανερωθεῖσαν δὲ νῦν διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καταργήσαντος μὲν τὸν θάνατον, φανερωθεῖσαν δὲ ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ εὐαγγελίου εἰς ὃ ἐτέθη ἐγὼ κήρυξ καὶ Ἀπόστολος καὶ διδάσκαλος ἐθνῶν. Δι' ἣν αἰτίαν καὶ ταῦτα πάσχω, ἀλλὰ οὐκ ἐπαισχύνομαι· οἶδα γὰρ ὅτι πεπίστευκα, καὶ πέπεισμαι, ὅτι δυνατός ἐστι τὴν παρακαταθήκην μου φυλάξαι εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν. Ὑποτύπωσιν ἔχε ὑγιαίνοντων λόγων, ὧν παρ' ἐμοῦ ἦκουσας ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τὴν καλὴν παρακαταθήκην φυλάξον διὰ Πνεύματος ἀγίου τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν. Οἶδα τοῦτο, ὅτι ἀπεστράφησάν με πάντες οἱ ἐν Ἀσίᾳ, ὧν ἐστι Φύγγελλος καὶ Ἐρμογένης. Δώη ἔλασεν ὁ Κύριος τῷ Ὀνησιφόρου οἴκῳ· ὅτι πολλάκις με ἀψυξε, καὶ τὴν ἄλυσίν μου οὐκ ἐπησχύνθη· ἀλλὰ ἐκείνη ἡμέρα ἦν νόμος ἐν Ῥώμῃ, σπουδαιότερον ἐζήτησέ με, καὶ ἐπέταξε Δώη αὐτῷ ὁ Κύριος εὐρεῖν ἔλεος παρὰ Κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. Καὶ ὅσα ἐν Ἐφέσῳ διηκόνησέ μοι, ταῦτα οὐκ ἐπιμαρτυροῦμαι· ὅτι οὐκ ἐπιμαρτυροῦμαι τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ τὸν Θεόν, ὃς ἐν ἐμοὶ ἐργάσατο τὸ ἔλεος καὶ τὴν ἀγάπην, ἣν ἐπέταξε ἐν ἐμοὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. Καὶ ὅσα ἐν Ἐφέσῳ διηκόνησέ μοι, ταῦτα οὐκ ἐπιμαρτυροῦμαι· ὅτι οὐκ ἐπιμαρτυροῦμαι τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ τὸν Θεόν, ὃς ἐν ἐμοὶ ἐργάσατο τὸ ἔλεος καὶ τὴν ἀγάπην, ἣν ἐπέταξε ἐν ἐμοὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγν.

Ἄδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐστὶν ἀγάπη, χα- Ε' 2
 εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πί-
 σις, πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι
 ἔσθλα. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν
 αἰσθησίνεσσι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν πνεύ-
 ματι, πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. Μὴ γινώμεθα κενόδο-
 ξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες.
 Ἄδελφοί, εἴαν καὶ προληφθῆ ἄνθρωπος ἐν τινι παρα- Κεφ
5' 1
 τῶματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦ-
 τόν ἐν πνεύματι πραότητος· σκοπῶν σεαυτὸν, μὴ καὶ
 ἐπειρασθῆς. Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ
 ἕως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΙΚΟΣΤΗ Ζ'. ΕΩΘΙΝΟΝ Ε'.

Προκείμενον, Ἦχος Β'.

Ἕκαστος μου καὶ ὑμνησίς μου ὁ Κύριος.

Ἐκτ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἄδελφοί, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ, καὶ ἐν τῷ κράτει Κεφ.
5' 10
 τοῦ ἰσχύος αὐτοῦ· ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ,
 ἵνα ἰσχύσθε τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στήναι πρὸς τὰς μεθοδοείας τῆ
 σαρκὸς τοῦ κακοῦ. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ
 σαρκὰ, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς
 τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου,
 οἵτινες ἐκείθεν ἐκτεταταίως ἐπιπορεύονται ἐν τοῖς ὑπουρα-
 νίοις. ἵνα ὑμεῖς ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, ἵνα δυ-
 νάσθητε ἀντιστηναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ, καὶ ἅπαντα

ἐπ' ατεργασάμενοι στῆναι. Στῆτε οὖν περιζωσάμενοι τὸν
 ὄσφυν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα
 τῆς δικαιοσύνης, καὶ ὑποδησάμενοι τῆς πόδας ἐν ἐπι-
 μασίᾳ τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης· ἐπὶ πᾶσιν ἀναλ-
 βόντες τὸν θώρακα τῆς πίστεως, ἐν ᾧ ὁδηθήσεσθε πο-
 τα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα, σβέσαι. Κα-
 τὰ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε, καὶ τὴν
 μάχαιραν τοῦ Πνεύματος, ἡ ἡ ῥῆμα Θεοῦ.

Ἄλληλοῦϊα, Ἦχος Β΄.

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως.

Στίχ. Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμᾶς.

Τῆ ΔΕΥΤΕΡᾶ Τῆς ΚΗ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Τιμόθεον Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

^{Κεφ. 3. 10.} **Τ**έκνον Τιμόθεε, ἐν μεγάλῃ οἰκίᾳ οὐκ ἔστι μό-
 νευρη χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, ἀλλὰ καὶ ξύλινα καὶ ὄστρεα
 κίβητα· καὶ ἅ μὲν εἰς τιμὴν, ἅ δὲ εἰς ἀτιμίαν. Ἐάν τις
 ἐγκαθάρῃ ἑαυτὸν ἀπὸ τούτων, ἔσται σκευὸς
 τιμὴν, ἡγιασμένον, καὶ εὐχρηστον τῷ δεσπότη, εἰς τὸ
 ἔργον ἀγαθὸν ἡτοιμασμένον. Τὰς δὲ νεωτερικὰς ἐπι-
 θυμίας φεῦγε· διώκε δὲ δικαιοσύνην, πίστιν, ἀγάπην,
 εἰρήνην μετὰ τῶν ἐπικαλουμένων τὸν Κύριον ἐκ καρ-
 δίας. Τὰς δὲ μωρὰς καὶ ἀπαιδεύτους ζητήσεις
 παραιτοῦ, εἰδὼς ὅτι γεννώσι μάχας. Δουλον δὲ Κυρίου
 οὐ δεῖ μάχεσθαι, ἀλλ' ἡπιον εἶναι πρὸς πάντας, δι-
 οκλικὸν, ἀνεξίκακον, ἐν πραότητι παιδεύοντα τοὺς
 ἀπειθεῖς, μήποτε δῶ αὐτοῖς ὁ Θεὸς μετάνοιαν
 εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας, καὶ ἀνανήψωσιν ἐκ τῆς
 Διαβόλου παγίδος, ἐζωγημένοι ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ
 ἔλεος Θεοῦ.

ΕΠΙΣΤ. ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΡΙΟΔ. Δ'.

Τῆ ΤΡΙΤῆ ΤΗΣ ΚΗ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

πρὸς Τιμόθεον Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

ἔκνον Τιμόθεε, πᾶσα γραφὴ θεόπνευστος, καὶ ὠ- ^{Κεφ.}
 λημος πρὸς διδασκαλίαν, πρὸς ἔλεγχον, πρὸς ἐπα- ^{Γ'. 16.}
 ρωσιν, πρὸς παιδείαν τὴν ἐν δικαιοσύνῃ, ἵνα ἄρτιος
 τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐξηρ- ^{Κεφ.}
 μένος. Διαμαρτύρομαι οὖν ἐγὼ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ^{Δ'. 9.}
 καὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ μέλλοντος κρίνειν
 ζῶντας καὶ νεκροὺς κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ, καὶ
 τὴν βασιλείαν αὐτοῦ. Κήρυξον τὸν λόγον, ἐπίστηθι
 καιρῶς, ἀκαιρῶς, ἔλεγχον, ἐπιτίμησον, παρακάλεσον
 ἐν πάσῃ μακροθυμίᾳ καὶ διδαχῇ. Ἔσται γὰρ καιρὸς
 τῆς ὑγιαίνουσης διδασκαλίας οὐκ ἀνέξονται, ἀλλὰ
 κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τὰς ἰδίας ἑαυτοῖς ἐπισωρεύσουσι
 ἑαυτοὺς ἑσθλοῦς, κνηθόμενοι τὴν ἀκοήν· καὶ ἀπὸ μὲν τῆς
 ἀληθείας τὴν ἀκοήν ἀποστρέψουσιν, ἐπὶ δὲ τοὺς μύ-
 θους ἐκτραπήσονται.

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ ΤΗΣ ΚΗ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

πρὸς Τιμόθεον Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

ἔκνον Τιμόθεε, σπουδάσον ἐλθεῖν πρὸς με ταχέως. ^{Κεφ.}
 ἡμεῖς γὰρ με ἐγκατέλιπεν, ἀγαπήσας τὸν νῦν αἰῶνα, ^{Δ'. 9.}
 καὶ ἐπορεύθη εἰς Θεσσαλονικίην· Κρήσκης εἰς Γαλατίαν·
 Τίτος εἰς Δαλματίαν· Λουκάς ἐστὶ μόνος μετ' ἐμοῦ.
 Ἄρτιον ἀναλαβὼν, ἄγε μετὰ σεαυτοῦ· ἐστὶ γάρ μοι εὐ-
 χριστός εἰς διακονίαν. Τυχικὸν δὲ ἀπέστειλα εἰς Ἐφε-
 σόν. Τὸν φελόνην, ὃν ἀπέλιπον ἐν Τρωάδι παρὰ Κάρπῳ,
 ἄξιον φέρε, καὶ τὰ βιβλία, μάλιστα τὰς μεμβρά-
 νων. Ἀλέξανδρος ὁ χαλκεὺς πολλὰ μοι κακὰ ἐνεδείξα-
 σεν. ἀποδώη αὐτῷ ὁ Κύριος κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ· ὃν
 οὐκ οὐκ σὺ φυλάσσου· λίαν γὰρ ἀνθέστηκε τοῖς ἡμετέροις

λόγοις. Ἐν τῇ πρώτῃ μου ἀπολογία οὐδεὶς μοι συμπε-
 ρεγένετο, ἀλλὰ πάντες με ἐγκατέλιπον (μὴ αὐτοῖς λυ-
 γισθεῖν!), ὁ δὲ Κύριός μοι παρέστη, καὶ ἐνεδυνάμω-
 με, ἵνα δι' ἐμοῦ τὸ κήρυγμα πληροφορηθῆ, καὶ ἀκού-
 πάντα τὰ ἔθνη· καὶ ἐρρύσθην ἐκ σώματος λέοντος. Κα-
 ρύσσεται με ὁ Κύριος ἀπὸ παντὸς ἔργου πονηροῦ, καὶ
 σώσει εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ τὴν ἐπιθράνιον. Ὡς ἡ δόξα
 εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν. Ἄσπασαι Πρίσκι-
 λαν καὶ Ἀκύλαν, καὶ τὸν Ὀνησιφόρου οἶκον. Ἐρασ-
 ἔμεινεν ἐν Κορίνθῳ. Τρόφιμον δὲ ἀπέλιπον ἐν Μιλή-
 ασθενοῦντα. Σπούδασον πρὸ χειμῶνος ἐλθεῖν. Ἄσ-
 ζεται σε Εὐβούλος, καὶ Πούδης, καὶ Λῖνος, καὶ Κλε-
 δία, καὶ οἱ ἀδελφοὶ πάντες. Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χρισ-
 μετὰ τοῦ πνεύματός σου. Ἡ χάρις μετὰ ὑμῶν. Ἀμήν.

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ Τῆς ΚΗ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Τίτον Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ.
Α'. 5.

Τέκνον Τίτε, κατάστησον πρεσβυτέρους κατὰ πό-
 ῶς ἐγώ σοι διαταξάμην. Εἴ τις ἐστὶν ἀνέγκλητος, μη-
 γυναικὸς ἀνὴρ, τέκνα ἔχων πιστὰ, μὴ ἐν κατηγορίᾳ
 σωτίας, ἢ ἀνυπότακτα. Δεῖ γὰρ τὸν ἐπίσκοπον ἀνε-
 κλητον εἶναι, ὡς θεῶ οἰκονόμον· μὴ αὐθάδη, μὴ ὀργι-
 μὴ πάροινον, μὴ πλήκτην, μὴ αἰσχροκερδῆ, ἀλλὰ
 λόξενον, φιλάγαθον, σώφρονα, δίκαιον, ὅσιον, ἐγκρα-
 ἀντεχόμενον τοῦ κατὰ τὴν διδαχὴν πιστοῦ λόγου,
 δυνατὸς ἢ καὶ παρακαλεῖν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῇ ὑ-
 νούση, καὶ τοὺς ἀντιλέγοντας ἐλέγχειν. Εἰσὶ γὰρ π-
 λοὶ καὶ ἀνυπότακτοι, καὶ ματαιολόγοι, καὶ φρενα-
 ται, μάλιστα οἱ ἐκ περιτομῆς· οὓς δεῖ ἐπιστομιζέειν
 τινες ὅλους οἴκους ἀνατρέπουσι, διδάσκοντες ἅ μὴ
 αἰσχροῦ κέρδους χάριν. Εἶπέ τις ἐξ αὐτῶν ἴδιος αὐ-
 προφήτης: Κρῆτες αἰεὶ ψεῦσται, κακὰ θηρία, γασ-
 ἀργαί. Ἡ μαρτυρία αὕτη ἐστὶν ἀληθής· δι' ἣν αἰ-

ἄγγε αὐτοὺς ἀποτόμως, ἵνα ὑγιαίνωσιν ἐν τῇ πίστει
προσέχοντες Ἰουδαϊκοῖς μύθοις, καὶ ἐντολαῖς ἀν-
ώπων ἀποστρεφόμενων τὴν ἀλήθειαν.

Ἡ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΚΗ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Τίτον Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

ἔκγον Τίτε, πάντα μὲν καθαρά τοῖς καθαροῖς, τοῖς ^{Κεο.}
μεμιασμένοις καὶ ἀπίστοις οὐδὲν καθαρὸν, ἀλλὰ με- ^{Α'. 15.}
νται αὐτῶν καὶ ὁ νοῦς καὶ ἡ συνείδησις. Θεὸν ὁμο-
οῦσιν εἰδέναι, τοῖς δὲ ἔργοις ἀρνοῦνται, βδελυκτοὶ
καὶ ἀπειθεῖς, καὶ πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἀδό-
λοι. Σὺ δὲ λάλει ἃ πρέπει τῇ ὑγιαίνουσῃ διδασκα- ^{Κεφ.}
λίᾳ. Πρεσβύτας νηφαλίους εἶναι, σεμνοὺς, σώφρονας, ^{Β'. 1.}
κατανοοῦντας τῇ πίστει, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ. Πρεσ-
βυτέρους ὡσαύτως τῷ καταστήματι ἱεροπρεπεῖς, μὴ
βίβλους, μὴ οἶνω πολλῷ δεδουλωμένους, καλοδιδα-
κτούμενους, ἵνα σωφρονίζωσι ταῖς νέας, φιλάνδρους εἶναι,
κατανοοῦντας, σώφρονας, ἀγνάς, οἰκουροὺς, ἀγαθαῖς, ὑ-
ποτασσόμενους τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ἵνα μὴ ὁ λόγος
θεοῦ βλασφημηθῆται. Τοὺς νεωτέρους ὡσαύτως πα-
ροτρύνει σωφρονεῖν· περὶ πάντα σεαυτὸν παρεχόμενος
τὸν καλῶν ἔργων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ ἀδιαφορίαν,
ἀκαταξίαν, λόγον ὑγιᾶ, ἀκατάγνωστον, ἵνα ὁ ἐξ ἐναν-
τίας ἐντραπῆ, μηδὲν ἔχων περὶ ὑμῶν λέγειν φαῦλον.
Τοὺς ἰδίους δεσπόταις ὑποτάσσεσθαι, ἐν πᾶσιν
κύριους εἶναι, μὴ ἀντιλέγοντας, μὴ νοσφιζομένους,
καὶ τὴν πίστιν πᾶσαν ἐνδεικνυμένους ἀγαθῆν, ἵνα τὴν
ἐκκλησίαν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ κοσμῶσιν ἐν
ἡσυχίᾳ καὶ φόβῳ κυρίου.

Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Θεσσαλονίκης

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῶ ΤΗΣ ΚΗ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Κεφ. Α'. 16. **Α**δελφοί, οὐ παύομαι εὐχαριστῶν ὑπὲρ ὑμῶν, μετὰ ὑμῶν ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου, ἵνα ὁ Θεὸς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ Πατὴρ τῆς δόξης δώῃ ὑμῖν πνεῦμα σοφίας καὶ ἀποκαλύψῃ, ἐν ἐπιγνώσει αὐτῷ πεφωτισμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς διανοίας ὑμῶν, εἰς τὸ εἰδέναι ὑμᾶς, τίς ἐστὶν ἡ ἐλπίς τῆς κλήσεως αὐτοῦ, καὶ τίς ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἐν τοῖς ἁγίοις, καὶ τί τὸ ὑπερβάλλον μέγεθος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ εἰς ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας καὶ τὴν ἐνέργειαν τοῦ κράτους τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, ἣν ἐκίνησεν ἐν τῷ Χριστῷ, ἐγείρας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ ἐκτίθεισεν ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις, ὑπεράνω τῆς ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας καὶ δυνάμεως καὶ κυριότητος καὶ παντὸς ὀνόματος ὀνομαζομένου, οὐ μόνον ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι. Καὶ πάντα ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ· καὶ αὐτὸν ἔδωκε κεφαλὴν ὑπὲρ πάντα τῇ ἐκκλησίᾳ, ἣτις ἐστὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ τὸ πλήρωμα τοῦ τὰ πάντα ἐν πᾶσι πληρουμένου.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΙΚΟΣΤῆ Η'. ΕΩΘΙΝΟΝ 5'.

Προκείμενον, ᾠχος Γ'.

Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔδνη κροτήσατε χεῖρας.

Πρὸς Κολασσαεῖς Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Κεφ. Α'. 12. **Α**δελφοί, εὐχαριστῶμεν τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ, τῷ ἰσχυρῶς ἔχοντι ἡμᾶς εἰς τὴν μερίδα τοῦ κλήρου τῶν ἁγίων ἐν φωτί. Ὃς ἐρρύσατο ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐξουσίας τοῦ σκοτεινοῦ.

καὶ μετέστησεν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Υἱοῦ τῆς ἀγά-
 τῆς αὐτοῦ· ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵ-
 ματος αὐτοῦ, τὴν ἀφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν ὅς ἐστιν εἰκὼν
 τοῦ θεοῦ τοῦ ἀοράτου, πρωτότοκος πάσης κτίσεως.
 Ὅτι ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα, τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, τὰ ὄρατά, καὶ τὰ ἀόρατα, εἴτε
 θρόνοι, εἴτε κυριότητες, εἴτε ἀρχαί, εἴτε ἐξουσίαι· τὰ
 πάντα δι' αὐτοῦ, καὶ εἰς αὐτὸν ἐκτισται. Καὶ αὐτός
 ἔστι πρὸ πάντων, καὶ τὰ πάντα ἐν αὐτῷ συνέστηκε·
 καὶ αὐτός ἐστι ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας,
 ἡ ἑστὶν ἀρχὴ πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα γένηται
 ἡ πᾶσιν αὐτὸς πρωτεύων.

Ἄλληλουῖα, Ἦχος Γ'.

κατοικῶν ἐν βοήθειά τοῦ Ὑψίστου.

τίχ. Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ: Ἀντιλήπτωρ μου εἶ.

Τῆ ΔΕΥΤΕΡᾶ Τῆς ΚΘ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἄδελφοί, Μωσῆς μὲν ἐστὶ πιστὸς ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ
 αὐτοῦ, ὡς θεράπων, εἰς μαρτύριον τῶν λαληθησομένων·
 Χριστὸς δὲ ὡς Υἱὸς ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ, οὗ οἴκός ἐσμεν
 ἡμεῖς, ἐὰν περ τὴν παρρησίαν καὶ τὸ καύχημα τῆς ἐλ-
 πίδος μέχρι τέλους βεβαίαν κατὰσχωμεν. Διὸ, καθὼς
 λέγει τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον: « Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς
 αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν,
 ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ, κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πει-
 ρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ· οὗ ἐπείρασάν με οἱ πατέρες ὑμῶν,
 δοκίμασάν με, καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου τεσσαράκοντα
 ἔτη. Διὸ προσώχθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ, καὶ εἶπον:
 οὗτοι πλανῶνται τῇ καρδίᾳ· αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς
 βουλὰς μου. Ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου: Εἰ εἰσελεύσον-
 ται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου ». Τίσι δὲ προσώχθισε τεσ-
 σάρηκοντα ἔτη: Οὐκ ἔδοξε τοῖς ἀμαρτήσαντι, ὅτι τὰ κῶλα

ἔπεσεν ἐν τῇ ἐρήμῳ; Τίσι δὲ ὤμοσε μὴ εἰσελεύσεσθαι εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ, εἰμὴ τοῖς ἀπειθήσασιν; Καὶ βλέπομεν, ὅτι οὐκ ἠδυνήθησαν εἰσελθεῖν δι' ἀπιστίας.

Τῆ ΤΡΙΤῆ Τῆς ΚΘ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, φοβηθῶμεν οὖν, μὴ ποτε, καταλειπομένη ἐπαγγελίας εἰσελθεῖν εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ, δοκίμους ἕξ ὑμῶν ὑστερηκένοι. Καὶ γὰρ ἔσμεν εὐηγγελισμένοι, καθάπερ καὶ κείνοι, ἀλλ' οὐκ ὠφέλησεν ὁ λόγος τῆ ἀκοῆς ἐκείνους, μὴ συγκειραμένος τῇ πίστει τοῖς ἀκούσασιν. Εἰσερχόμεθα γὰρ εἰς τὴν κατάπαυσιν οἱ πιστεύσαντες, καθὼς εἶρηκεν: Ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου», καὶ τοῖς ἔργοις ἀπὸ καταβολῆς κόσμου γεννηθέντων. Εἶρηκε γὰρ ἡμεῖς περὶ τῆς ἐβδόμης οὕτω: «Καὶ κατέπαυσεν ὁ θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ». Καὶ ἐν τούτῳ πάλιν: Εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου». Ἐπεὶ ἔν ἀπολείπεται τις εἰσελθεῖν εἰς αὐτήν, καὶ οἱ πρότερον εὐαγγελισθέντες οὐκ εἰσῆλθον δι' ἀπειθείαν, πάλιν τινὰ ὀρίζει ἡμέραν σήμερον, ἐν Δαβὶδ λέγων, μετὰ τοσοῦτον χρόνον (καθὼς εἶρηται). «Σήμερον, ἐάν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σιληρῦνετε τὰς καρδίας ὑμῶν». Εἰ γὰρ αὐτοῦ ἡμεῖς κατέπαυσεν, οὐκ ἂν περὶ ἄλλης ἐλάλει μετὰ ταῦτα ἡμέρας. Ἄρα ἀπολείπεται σαββατισμὸς τῷ λαῷ τοῦ θεοῦ· ὁ γὰρ εἰσελθὼν εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς κατέπαυσεν ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὡς καὶ ἀπὸ τῶν ἰδίων ὁ θεός. Σπουδάζομεν οὖν εἰσελθεῖν εἰς ἐκείνην τὴν κατάπαυσιν, ἵνα μὴ ἐν τῷ αὐτῷ τῆς ποδείγματι πέσῃ τῆς ἀπειθείας. Ζῶν γὰρ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ, καὶ ἐνεργῆς, καὶ τομώτερος ὑπὲρ πάσαν μάχην ἰσχυρῶν δίστομον, καὶ δυνατόμενος ἄνοι μερισμῶ ψυχῆς

καὶ πνεύματος, ἀρμών τε καὶ μυελῶν, καὶ κριτικὸς ἐν-
 θυμύσεων καὶ ἐννοιῶν καρδίας. Καὶ οὐκ ἔστι κτίσις
 ἀφανῆς ἐνώπιον αὐτοῦ· πάντα δὲ γυμνά καὶ τετραχη-
 λισμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, πρὸς ὃν ἡμῖν ὁ λόγος.

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ Τῆς ΚΘ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἄδελφοί, περὶ τοῦ Μελχισεδέκ πολὺς ἡμῖν ὁ λόγος E
 καὶ δυσερμήνευτος λέγειν· ἐπεὶ νωθροὶ γεγόνατε ταῖς
 αἰκοαῖς. Καὶ γὰρ ὀφείλοντες εἶναι διδάσκαλοι διὰ τὸν
 χρόνον, πάλιν χρεῖαν ἔχετε τοῦ διδάσκειν ὑμᾶς, τίνα
 τὰ στοιχεῖα τῆς ἀρχῆς τῶν λογίων τοῦ Θεοῦ· καὶ γεγό-
 νατε χρεῖαν ἔχοντες γάλακτος, καὶ οὐ στερεᾶς τροφῆς.
 Πᾶς γὰρ ὁ μετέχων γάλακτος, ἀπειρος λόγου δικαιοσύ-
 ης, νήπιος γὰρ ἐστὶ. Τελείων δέ ἐστιν ἡ στερεὰ τροφή,
 τῶν διὰ τὴν ἔξιν τὰ αἰσθητήρια γεγυμνασμένα ἔχόντων
 πρὸς διαίκρισιν καλοῦ τε καὶ κακοῦ. Διὸ ἀφέντες τὸν 5
 τῆς ἀρχῆς τοῦ Χριστοῦ λόγον, ἐπὶ τὴν τελειότητα φε-
 ρώμεθα· μὴ πάλιν θεμέλιον καταβαλλόμενοι μετανοίας
 ἀπὸ νεκρῶν ἔργων, καὶ πίστεως ἐπὶ Θεόν, βαπτισμῶν
 διδαχῆς, ἐπιθεσεῶς τε χειρῶν, ἀναστάσεως τε νεκρῶν,
 καὶ κρίματος αἰωνίου. Καὶ τοῦτο ποιήσομεν, εἰάν περ
 ἐπιτρέπη ὁ Θεός. Ἀδύνατον γὰρ τοὺς ἀπαξ φωτισθέν-
 τας, γευσάμενους τε τῆς δωρεᾶς τῆς ἐπουρανίας, καὶ με-
 τόχους γενηθέντας Πνεύματος ἁγίου, καὶ καλὸν γευσα-
 μένους Θεοῦ ῥῆμα, δυνάμεις τε μέλλοντος αἰῶνος, καὶ
 παραπεσόντας, πάλιν ἀνακαινίζειν εἰς μετάνοιαν, ἀνα-
 σταυροῦντας ἑαυτοῖς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ παραδειγ-
 ματίζοντας. Γῆ γὰρ ἡ πιοῦσα τὸν ἐπ' αὐτῆς πολλάκις
 ἐρχόμενον ὑετὸν, καὶ τίκτουσα βοτάνην εὐθιετον ἐκεί-
 νους, οἳ οὐς καὶ γεωργεῖται, μεταλαμβάνει εὐλογίας ἀ-
 πό τοῦ Θεοῦ· ἐκφέρουσα δὲ ἀκάνθιας καὶ τριβόλους,
 ἀδόκιμος καὶ κατάρατος ἐγγὺς, ἥς τὸ τέλος εἰς καῦσιν.

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ ΤῆΣ ΚΘ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, Μελχισεδέκ, βασιλεὺς Σαλήμ, ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ συναντήσας Ἀβραάμ ὑποστρέφοντι ἀπὸ τῆς κοπῆς τῶν βασιλέων, καὶ εὐλογήσας αὐτόν, ὧ καὶ δεκάτην ἀπὸ πάντων ἐμέρισεν Ἀβραάμ, πρῶτον μὲν ἐρμηνευόμενος βασιλεὺς δικαιοσύνης, ἔπειτα δὲ καὶ βασιλεὺς Σαλήμ, ὅ ἐστι βασιλεὺς εἰρήνης, ἀπάτωρ, ἀμήτωρ, ἀγενεαλόγητος, μήτε ἀρχὴν ἡμερῶν, μήτε ζωῆς τέλος ἔχων, ἀφωμοιωμένος δὲ τῷ Υἱῷ τοῦ Θεοῦ, μένει ἱερεὺς εἰς τὸ διηνεκές. Θεωρεῖτε δὲ πηλίκος οὗτος, ὧ καὶ δεκάτην Ἀβραάμ ἔδωκεν ἐκ τῶν ἀκροδινγίων ὁ πατριάρχης. Καὶ οἱ μὲν ἐκ τῶν υἱῶν Λευὶ τὴν ἱερατείαν λαμβάνοντες, ἐντολὴν ἔχουσι ἀποδεκατοῦν τὸν λαὸν κατὰ τὸν νόμον, τουτέστι τοὺς ἀδελφούς αὐτῶν, καὶ περ ἐξεληλυθότας ἐκ τῆς ὀσφύος Ἀβραάμ. Ὁ δὲ μὴ γενεαλογούμενος ἐξ αὐτῶν δεδεκάτωκε τὸν Ἀβραάμ, καὶ τὸν ἔχοντα ταῖς ἐπαγγελίας εὐλόγησεν.

Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ ΤῆΣ ΚΘ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, ἀδέτησις μὲν γίνεται προαγῆσις ἐντολῆς διὰ τὸ αὐτῆς ἀσθενές καὶ ἀνωφελές· οὐδὲν γὰρ ἐτελείωσεν ὁ νόμος· ἐπεισαγωγὴ δὲ κρείττονος ἐλπίδος, δι᾽ ἧς ἐγγίζομεν τῷ Θεῷ. Καὶ κατ' ὅσον οὐ χωρὶς ὀρκωμοσίας (οἱ μὲν γὰρ χωρὶς ὀρκωμοσίας εἰσὶν ἱερεῖς γεγονότες, ὁ δὲ μετὰ ὀρκωμοσίας, διὰ τοῦ λέγοντος πρὸς αὐτόν: « Ὄμοσε Κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται. Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ ») κατὰ τοσοῦτον κρείττονος διαθήκης γέγονεν ἔγγυος Ἰησοῦς. Καὶ οἱ μὲν πλείονες εἰσὶ γεγονότες ἱερεῖς διὰ

τὸ θανάτῳ κωλύεσθαι παραμένειν· ὁ δὲ, διὰ τὸ μένειν αὐτὸν εἰς τὸν αἰῶνα, ἀπαράβατον ἔχει τὴν ἰερωσύνην. Ὅθεν καὶ σῶζειν εἰς τὸ παντελὲς δύναται τοὺς προσερχομένους δι' αὐτοῦ τῷ Θεῷ, πάντοτε ζῶν εἰς τὸ ἐντυγχάνειν ὑπὲρ αὐτῶν.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῶ ΤΗΣ ΚΘ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, μνημονεύετε ὅτι ὑμεῖς ποτε τὰ ἔσθη ἐν σαρκί, οἱ λεγόμενοι ἀκροβυστία ὑπὸ τῆς λεγομένης περιτομῆς ἐν σαρκί χειροποιήτου, ὅτι ἦτε ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ χωρὶς Χριστοῦ, ἀπηλλοτριωμένοι τῆς πολιτείας τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ξένοι τῶν διαθηκῶν τῆς ἐπαγγελίας, ἐλπίδα μὴ ἔχοντες, καὶ ἄσθεοι ἐν τῷ κόσμῳ· νυνὶ δὲ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὑμεῖς οἱ ποτὲ ὄντες μακροὶ, ἐγγὺς ἐγενήθητε ἐν τῷ αἵματι τοῦ Χριστοῦ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΙΚΟΣΤΗ Θ'. ΕΩΘΙΝΟΝ Ζ'.

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Πρὸς Κολασσαεῖς Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ὅταν ὁ Χρισθὸς φανερωθῆ, ἡ ζωὴν ἡμῶν, τότε καὶ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ. Νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη ὑμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος, ἐπιθυμίαν κακὴν, καὶ τὴν πλεονεξίαν, ἣτις ἐστὶ εἰδωλολατρεία· δι' ἧς ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας. Ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιεπατήσατέ ποτε, ὅτε ἐζήτε ἐν αὐτοῖς. Νυνὶ δὲ

ἀπόθεσθε καὶ ὑμεῖς τὰ πάντα, ὀργήν, θυμόν, κακίαν, βλασφημίαν, αἰσχρολογίαὶν ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν. Μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους, ἀπεκδυσάμενοι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον, τὸν ἀνακαινούμενον εἰς ἐπίγνωσιν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν. Ὅπου οὐκ ἔνι Ἑλλήν καὶ Ἰουδαῖος, περιτομὴ καὶ ἀκροβυστία, βάρβαρος, Σκύθης, δοῦλος, ἐλεύθερος· ἀλλὰ τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσι Χριστός.

Ἄλληλουῖα, Ἦχος Δ'.

Ἐντεινε, καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασίλευε.

Στίχ. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν.

Τῆ ΔΕΥΤΕΡᾶ Τῆς Δ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, εἰ ἡ πρώτη διαθήκη ἦν ἄμεμπτος, οὐκ αἰ δευτέρως ἐζητεῖτο τόπος. Μεμφόμενος γὰρ αὐτοῖς λέγει: « Ἴδου ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ συντελέσω ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰουδα διαθήκην καινὴν. Οὐ κατὰ τὴν διαθήκην, ἣν ἐποίησα τοῖς πατράσιν αὐτῶν, ἐν ἡμέρᾳ ἐπιλαβομένου μου τῆς χειρὸς αὐτῶν, ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου· ὅτι αὐτοὶ οὐκ ἐνέμειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μου, καὶ γὰρ ἠμέλησα αὐτῶν, λέγει Κύριος. Ὅτι αὕτη ἡ διαθήκη, ἣν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ μετὰ ταῖς ἡμέραις ἐκείνας, λέγει Κύριος, διδοὺς νόμους μου εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν, καὶ ἐπὶ καρδίας αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτοὺς· καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεὸν, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν· καὶ οὐ μὴ διδάξωσιν ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, λέγων « Γνωῖθι τὸν Κύριον »· ὅτι πάντες εἰδήσουσί με, ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν ἕως μεγάλου αὐτῶν· ὅτι ἴλεως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν, καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν, καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν οὐ μὴ

κησθῶ ἔτι». Ἐν τῷ λέγειν καινὴν, πεπαλαίωσε τὴν πρώτην, τὸ δὲ παλαιούμενον καὶ γηράσκον, ἐγγυὸς ἐστὶν ἀφανισμοῦ.

Τῆ ΤΡΙΤῆ Τῆς Α΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, τοῦτο δηλοῦντος τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου, μήπω πεφανερῶσθαι τὴν τῶν ἁγίων ὁδόν, ἔτι τῆς πρώτης σκηνῆς ἐχούσης στάσιν. Ἦτις παραβολὴ εἰς τὸν καιρὸν τὸν ἐνεστηκότα, καὶ ὃν δῶρά τε καὶ θυσίαι προσφέρονται, μὴ δυνάμεναι κατὰ συνείδησιν τελειῶσαι τὸν λατρεύοντα, μόνον ἐπὶ βρώμασι καὶ πόμασι, διαφόροις βαπτισμοῖς, καὶ δικαιώμασι σαρκὸς, μέχρι καιροῦ διορθώσεως ἐπικείμενα. Χριστὸς δὲ παραγενόμενος Ἀρχιερεὺς τῶν μελλόντων ἁγαθῶν, διὰ τῆς μείζονος καὶ τελειότερας σκηνῆς, οὐ χειροποιήτου, τουτέστιν οὐ ταύτης τῆς κτίσεως, οὐδὲ δι' αἵματος τράγων καὶ μόσχων, διὰ δὲ τοῦ ἰδίου αἵματος εἰσῆλθεν ἐφάπαξ εἰς τὰ ἅγια, αἰώνιαν λύτρωσιν εὐράμενος. Εἰ γὰρ τὸ αἷμα ταύρων καὶ τράγων, καὶ σποδὸς δαμαίλεως ἀντιζούσα τοὺς κεικινωμένους, ἁγιάζει πρὸς τὴν τῆς σαρκὸς καθαρότητα· πόσω μᾶλλον τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ὃς διὰ πνεύματος αἰωνίου ἑαυτὸν προσήνεγκεν ἄμωμον τῷ Θεῷ, καθαρῆε τὴν συνείδησιν ὑμῶν ἀπὸ νεκρῶν ἔργων, εἰς τὸ λατρεύειν Θεῷ ζῶντι; Καὶ διὰ τοῦτο διαθήκης καινῆς μεσίτης ἐστίν, ὅπως, θανάτου γενομένου εἰς ἀπολύτρωσιν τῶν ἐπὶ τῇ πρώτῃ διαθήκῃ παραβάσεων, τὴν ἐπαγγελίαν λάβωσιν οἱ κληθεῖς τῆς αἰωνίου κληρονομίας. Ὅπου γὰρ διαθήκη, θάνατον ἀνάγκη φέρεσθαι τοῦ διαθεμένου. Διαθήκη γὰρ ἐπὶ νεκροῖς βεβαία· ἐπεὶ μήποτε ἰσχύει ὅτε ζῆ ὁ διαθεμένος. Ὅθεν οὐδ' ἡ πρώτη χωρὶς αἵματος ἐγενεκαίμιστα. Ἀληθείης γὰρ πάσης ἐντολῆς κατὰ νόμον

ὑπὸ Μωϋσέως παντὶ τῷ λαῷ, λαβὼν τὸ αἷμα τῶν μόσχων καὶ τράγων, μετὰ ὕδατος καὶ ἐρίου κοκκίνου καὶ ὑσώπου, αὐτότε τὸ βιβλίον καὶ πάντα τὸν λαὸν ἐρῥάντισε, λέγων. «Τοῦτο τὸ αἷμα τῆς διαθήκης, ἧς ἐνετείλατο πρὸς ὑμᾶς ὁ Θεός». Καὶ τὴν σκηνὴν δέ, καὶ πάντα τὰ σκεύη τῆς λειτουργίας, τῷ αἵματι ὁμοίως ἐρῥάντισε. Καὶ σχεδὸν ἐν αἵματι πάντα καθαρίζεται κατὰ τὸν νόμον, καὶ χωρὶς αἵματεκχυσίας οὐ γίνεται ἄφεσις. Ἀνάγκη οὖν τὰ μὲν ὑποδείγματα τῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς τούτοις καθαρίζεσθαι· αὐτὰ δὲ τὰ ἐπουράνια κρείττοσι θυσίαις παρά ταύτας.

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ ΤΗΣ Δ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, σκιαὴν ἔχων ὁ νόμος τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, οὐκ αὐτὴν τὴν εἰκόνα τῶν πραγμάτων, κατ' ἐνιαυτοῖς αὐταῖς θυσίαις ἃς προσφέρουσιν εἰς τὸ διηνεκές, οὐδέποτε δύναται τοὺς προσερχομένους τελειῶσαι. Ἐπεὶ ἂν ἐπαύσαντο προσφερόμεναι, διὰ τὸ μηδεμίαν ἔχειν ἔτι συνείδησιν ἁμαρτιῶν τοὺς λατρεύοντας, ἀπακαθαρισμένους· ἀλλ' ἐν αὐταῖς ἀνάμνησις ἁμαρτιῶν κατ' ἐνιαυτόν. Ἀδύνατον γὰρ αἷμα ταύρων καὶ τράγων ἀφαιρεῖν ἁμαρτίας. Διὸ εἰσερχόμενος εἰς τὸν κόσμον λέγει: «Θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας, σώμα δὲ κατηρτίσω μοι. Ὁλοκαυτώματα, καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ εὐδόκησας. Τότε εἶπον: Ἴδου ἦνω (ἐν κεφαλῇ τοῦ βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ) τοῦ ποιῆται, ὁ Θεὸς τὸ θέλημά σου». Ἀνώτερον λέγων «Ὅτι θυσίαν καὶ προσφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἠθέλησας, οὐδέ εὐδόκησας» (αἱ τινες κατὰ τὸν νόμον προσφέρονται), τότε εἶρηκεν «Ἴδου ἦνω τοῦ ποιῆσαι, ὁ Θεός, τὸ θέλημά σου». Ἀναιρεῖ τὸ πρῶτον, καὶ τὸ δεύτερον στήσῃ. Ἐν ᾧ θελήματι ἡγιασμένοι ἔσμεν

αὐτῆς προσφορᾶς τοῦ σώματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ
 ἀνάπαξ. Καὶ πᾶς μὲν ἱερεὺς ἔστηκε κατ' ἡμέραν λει-
 ουργῶν, καὶ τοὺς αὐτὰς πολλάκις προσφέρων θυσίας,
 οἱ τινες οὐδέποτε δύνανται περιελεῖν ἁμαρτίας. Αὐτὸς
 ἕνα μίαν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν προσενέγκας θυσίαν, εἰς τὸ
 ἀθνήκεδες ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ, τὸ λοιπὸν ἐκδε-
 όμενος, ἕως τεθῶσιν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ ὑποπόδιον τῶν
 ποδῶν αὐτοῦ· μὴ γὰρ προσφορᾶ τετελείωκε εἰς τὸ
 ἀθνήκεδες τοὺς ἁγιαζομένους. Μαρτυρεῖ δὲ ἡμῖν καὶ τὸ
 πνεῦμα τὸ ἅγιον· μετὰ γὰρ τὸ προειρηκέναι "Αὕτη
 διαθήκη, ἣν διαθήσομαι πρὸς αὐτοὺς μετὰ τὰς ἡμέ-
 ρας ἐκείνας, λέγει Κύριος, διδοὺς νόμους μου ἐπὶ καρ-
 τῆς αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῶν διανοιῶν αὐτῶν ἐπιγράψω
 αὐτοὺς· καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν
 αὐτῶν οὐ μνησθῶ ἔτι". Ὅπου δὲ ἄφεσις τούτων, οὐκ
 ἔστι προσφορὰ περὶ ἁμαρτίας.

Τῆ ἡμέτῃ τῆς Δ' ἑβδομάδος.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἄδελφοί, μὴ ἀποβάλητε τὴν παρρησίαν ὑμῶν, ἥτις
 ἔχει μισθιαποδοσίαν μεγάλην. Ὑπομονῆς γὰρ ἔχετε
 ἀνάγκη, ἵνα τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ποιήσαντες, κομίση-
 τε τὴν ἐπαγγελίαν. Ἔτι γὰρ μικρὸν ὅσον ὅσον, ὁ ἐρ-
 ρυόμενος ἤξει καὶ οὐ χρονεῖ. Ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως
 ζῆται· καὶ εἰ ὑποστείληται, οὐκ εὐδοκεῖ ἡ ψυχὴ
 αὐτοῦ ἐν αὐτῷ. Ἡμεῖς δὲ οὐκ ἐσμὲν ὑποστολῆς εἰς ἀπώ-
 λειαν, ἀλλὰ πίστεως εἰς περιποίησιν ψυχῆς. Ἔστι δὲ
 ἡ πίστις, ἐλπίζομένων ὑπόστασις, πραγμάτων ἔλεγχος
 ἀβλεπομένων· ἐν ταύτῃ γὰρ ἐμαρτυρήθησαν οἱ πρεσ-
 βυτέραι. Πίστει νοοῦμεν κατηρτίσθαι τοὺς αἰῶνας ῥή-
 ματι Θεοῦ, εἰς τὸ μὴ ἐκ φαινομένων τὰ βλεπόμενα
 ἐπινοεῖν. Πίστει πλείονα θυσίαν ἄβελ παρά Κάϊν
 προσήνεγκε τῷ Θεῷ, δι' ἧς ἐμαρτυρήθη εἶναι δίκαιος,

^{79.} μαρτυροῦντος ἐπὶ τοῖς δώροις αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ· καὶ δὲ
^{16.} αὐτῆς ἀποθιανῶν ἔτι λαλεῖται. Πίστει Ἐνώχ μετετέ
^{24.} θη τοῦ μὴ ἰδεῖν θάνατον· καὶ οὐχ εὐρίσκειτο, διότι
 μετέθηκεν αὐτόν ὁ Θεός· πρό γὰρ τῆς μεταθέσεως
 αὐτοῦ μεμαρτύρηται εὐηρεστηκέναι τῷ Θεῷ. Χωρὶς δὲ
 πίστεως ἀδύνατον εὐαρεστήσασθαι· πιστεῦσαι γὰρ δεῖ το
 προσερχόμενον τῷ Θεῷ, ὅτι ἐστὶ, καὶ τοῖς ἐκζητοῦσιν
^{99.} αὐτόν μισθαποδότης γίνεται. Πίστει χρηματισθεῖς
^{14.} Ἔτι περὶ τῶν μηδέπω βλεπομένων, εὐλαβηθεῖς κατ
 σκεύασε κιβωτὸν εἰς σωτηρίαν τοῦ οἴκου αὐτοῦ, διότι
 κατέκρινε τὸν κόσμον, καὶ τῆς κατὰ πίστιν δικαιοσ
 νης ἐγένετο κληρονόμος.

Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ ΤΗΣ Α'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

^{Κεφ.} **Α'** ἄδελφοί, πίστει καλούμενος Ἀβραάμ, ὑπήκουσεν ἐ
^{2.} ελθεῖν εἰς τὸν τόπον, ὃν ἤμελλε λαμβάνειν εἰς κληρο
^{Γεν.} νομίαν, καὶ ἐξῆλθε, μὴ ἐπιστάμενος ποῦ ἔρχεται. Πί
^{11.} στευς παρῴκησεν εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας ὡς ἀλλο
 τρείαν, ἐν σκηναῖς κατοικήσας μετὰ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ
 τῶν συγκληρονόμων τῆς ἐπαγγελίας τῆς αὐτῆς· ἐξέ
 χετο γὰρ τὴν τοὺς θεμελίους ἔχουσαν πόλιν, ἧς τε
 κτίστης καὶ δημιουργὸς ὁ Θεός. Πίστει καὶ αὐτὴ Σαρά
 δύναμιν εἰς καταβολὴν σπέρματος ἔλαβε, καὶ παρὰ
 καιρὸν ἡλικίας ἔτεκεν, ἐπεὶ πιστὸν ἠγήσατο τὸν ἐπα
 γγελούμενον. Διὸ καὶ ἀφ' ἑνὸς ἐγεννήθησαν, καὶ τῶν
 νενεκρωμένου, καὶ ὡς τὰ ἀστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλῆ
 θει, καὶ ὡσεὶ ἄμμος ἢ παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης
 ἢ ἀναρίθμητος. Κατὰ πίστιν ἀπέθανον οὗτοι πάντες
 μὴ λαβόντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀλλὰ πόρρωθεν αὐτὰς
 ἰδόντες, καὶ πεισθέντες, καὶ ἀσπασάμενοι, καὶ ὁμολο
 γήσαντες ὅτι ξένοι καὶ παρεπίδημοί εἰσιν ἐπὶ τῆς γῆς.
 Οἱ γὰρ τοιαῦτα λέγοντες, ἐμφανίζουσιν ὅτι παρὰ

πιζητοῦσι. Καὶ εἰ μὲν ἐκείνης ἐμνημόνευον, ἀφ' ἧς
 ἐλήθον, εἶχον ἂν καιρὸν ἀνακάμψαι· νυνὶ δὲ κρείτ-
 τος ὀρέγονται, τουτέστιν ἐπουρανίου. Διὸ οὐκ ἐπαι-
 χύνεται αὐτοὺς ὁ Θεὸς, Θεὸς ἐπικαλεῖσθαι αὐτῶν·
 τοίμασε γὰρ αὐτοῖς πάλιν.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῶ ΤΗΣ Δ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἄδελφοί, γίνεσθε μιμηταὶ τοῦ Θεοῦ, ὡς τέκνα ἀγα- Κεφ
Ε'.
Ἰωα.
ἸΓ'.
ἨΕ'. 1
 πτά· καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς
 ἀγάπησεν ὑμᾶς, καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ὑμῶν
 προσφορὰν καὶ θυσίαν τῷ Θεῷ, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας.
 Ἐρνημία δὲ καὶ πᾶσα ἀκαθαρσία, ἢ πλεονεξία, μηδὲ
 μαζέσθω ἐν ὑμῖν, καθὼς πρέπει ἁγίοις· καὶ αἰσχρό-
 τες, καὶ μωρολογία, ἢ εὐτραπेलία, τὰ οὐκ ἀνήκοντα,
 ἀλλὰ μᾶλλον εὐχαριστία. Τοῦτο γὰρ ἐστε γινώσκοντες,
 ὅτι πᾶς πόρνος, ἢ ἀκάθαρτος, ἢ πλεονέκτης, ὅς ἐστι
 βωλολάτρης, οὐκ ἔχει κληρονομίαν ἐν τῇ βασιλείᾳ
 τοῦ Χριστοῦ Θεοῦ. Μηδεὶς ὑμᾶς ἀπατάτω κενοῖς λόγοις·
 τὰῦτα γὰρ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς
 ἀπειθείας. Μὴ οὖν γίνεσθε συμμέτοχοι αὐτῶν.
 Ἐπεὶ γὰρ ποτε σκότος, νῦν δὲ φῶς ἐν Κυρίῳ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΡΙΑΚΟΣΤΗ. ΕΩΘΙΝΟΝ Η'.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Δ'.

Κύριε φυλάξαις ἡμᾶς, καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς.

Ψαλμ. Σῶσόν με Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος.

Πρὸς Κολασσαεῖς Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἄδελφοί, ἐνδύσασθε, ὡς ἐκλεκτοὶ τοῦ Θεοῦ ἅγιοι καὶ Κεφ
Γ'. 11.
 ἀπηλεγένοι, σπλάγγνα οἰκτιρμῶν, χρηστότητα, ταπει-

ροσύνην, πραότητα, μακροθυμίαν, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων, καὶ χαριζόμενοι ἑαυτοῖς, εἴαν τις πρὸς τινα ἔχη μορφήν· καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἔχαρίσατο ἡμῖν, οὕτως καὶ ὑμεῖς. Ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις τὴν ἀγάπην, ἥτις ἐστὶ σύνδεσμος τῆς τελειότητος. Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ βραβεύετω ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, εἰς ἣν καὶ ἐκλήθητε ἐν ἑνὶ σώματι, καὶ εὐχάριστοι γίνεσθε. Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ ἐνοικεῖτω ἐν ὑμῖν πλουσίως, ἐν πάσῃ σοφίᾳ, διδάσκοντες καὶ νουθετοῦντες ἑαυτοὺς, ψαλμοῖς καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ἐν χάριτι ᾄδοντες ἐν καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἄλληλουῖα, Ἦχος πλ. Δ΄.

Τὰ ἐλέη σου Κύριε εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι.

Στίχ. Ὅτι εἶπας: Εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθήσεται.

Τῆ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤῆΣ ΛΑ΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Κεφ. Α΄. 17. **Γέν. ΚΑ΄. 12.** **ΚΒ΄. 1.** **Γέν. ΚΖ΄. 17.** **ΜΗ΄. 15.** **Αὐτόθ. Ν΄. 25.** **Ἐξοδ. Β΄. 2. 11.**
Αδελφοί, πίστει προσενήνοχεν Ἀβραάμ τὸν Ἰσαακ πειραζόμενος, καὶ τὸν μονογενῆ προσέφερεν ὡς τὰς παγγελίας ἀναδεξάμενος· πρὸς ὃν ἐλαλήθη ὅτι Ὅτι Ἰσαακ κληθήσεται σοι σπέρμα· λογισάμενος ὅτι ἐκ νεκρῶν ἐγείρειν δυνατὸς ὁ Θεός· ὃθεν αὐτὸν καὶ παραβολῇ ἔκομίσατο. Πίστει περὶ μελλόντων εὐλόγησεν Ἰσαακ τὸν Ἰακώβ καὶ τὸν Ἠσαῦ. Πίστει Ἰακώβ ἀποθνήσκων ἕκαστον τῶν υἱῶν Ἰωσήφ εὐλόγησε, καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς ράβδου αὐτοῦ. Πίστει Ἰωσήφ τελευτῶν περὶ τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ μνημόνευσε, καὶ περὶ τῶν ὀστέων αὐτοῦ ἐνετείλατο. Πίστει Μωσῆς γεννηθεὶς ἐκρύβη τρίμηνον ὑπὸ τῶν πατέρων αὐτοῦ, διότι εἶδον ἀστεῖον τὸ παιδίον· καὶ ἐφοβήθησαν τὸ διάταγμα τῆ βασιλείας. Πίστει Μωσῆς μέγας γινόμενος, ἠρνήσατο λέγεσθαι υἱὸς θυγατρῶς

παραῶ, μᾶλλον ἐλόμενος συγκακουχεῖσθαι τῷ λαῷ
 τοῦ θεοῦ, ἢ πρόσκαιρον ἔχειν ἀμαρτίας ἀπόλαυσιν·
 εἰζονα πλοῦτον ἠγησάμενος τῶν ἐν Αἴγυπτῳ θησαυ-
 ρῶν, τὸν ὀνειδισμόν τοῦ Χριστοῦ· ἀπέβλεπε γὰρ εἰς
 τὴν μισθαποδοσίαν. Πίστει κατέλιπεν Αἴγυπτον, μὴ ^{Αὐτό}
 ἰσχυθεῖς τὸν θυμὸν τοῦ βασιλέως· τὸν γὰρ ἀόρατον ^{IB. 1}
 ἄρα τῶν ὄρων ἐκαρτέρησε. Πίστει πεποίηκε τὸ Πάσχα καὶ
 τὴν πρόσχυσιν τοῦ αἵματος, ἵνα μὴ ὁ ὀλοθρευτὴς τὰ
 ἀσώτητα θίγῃ αὐτῶν. Πίστει διέβησαν τὴν Ἐρυ- ^{Ἰησ. 1}
 θρῶν θάλασσαν ὡς διὰ ξηρᾶς, ἧς πείραν λαβόντες οἱ ^{5. 1}
 Αἴγυπτιοὶ κατεπόθησαν. Πίστει τὰ τεῖχη Ἰεριχῶ ἔπε- ^{B. 1}
 κυκλωθέντα ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας. Πίστει Ῥαάβ ἡ
 ἄρνη οὐ συναπώλετο τοῖς ἀπειθήσασιν, δεξαμένη τῆς
 κατασκοπῆς μετ' εἰρήνης.

Τῆ ΤΡΙΤῆ ΤΗΣ ΔΑ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἄδελφοί, βλέπετε μὴ παραιτήσησθε τὸν λαλοῦντα· ^{Κεφ.}
 γὰρ ἐκεῖνοι οὐκ ἔφυγον, τὸν ἐπὶ τῆς γῆς παραιτησά- ^{IB. 21}
 ναι χρηματίζοντα, πολλῷ μᾶλλον ἡμεῖς οἱ τὸν ἀπ' οὐ-
 ρῶν ἀποστρεφόμενοι. Οὗ ἡ φωνὴ τὴν γῆν ἐσάλευσε
 ἡμεῖς· νῦν δὲ ἐπήγγελλται, λέγων "Ἐτι ἅπαξ ἐγὼ σείω ^{Ἀγγ.}
 τὸν οὐρανόν καὶ τὴν γῆν, ἀλλὰ καὶ τὸν οὐρανόν". Τὸ δὲ, "Ἐτι ^{B. 6.}
 ἅπαξ, δηλοῖ τῶν σαλευομένων τὴν μετὰθεσιν, ὡς πε-
 ρασημένων, ἵνα μείνῃ τὰ μὴ σαλευόμενα. Παρακαλῶ ^{Κεφ.}
 ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἀνέχεσθε τοῦ λόγου τῆς παρακλή- ^{IG. 22}
 σης· καὶ γὰρ διὰ βραχέων ἐπέστειλα ὑμῖν. Γινώ-
 ρετε τὸν ἀδελφὸν Τιμόθεον ἀπολελυμένον, μεθ' οὗ
 ταχίον ἐρχεται) ὄψομαι ὑμᾶς. Ἀσπάσασθε
 πάντας τοὺς ἠγουμένους ὑμῶν, καὶ πάντας, τοὺς ἀ-
 γάγους. Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀπὸ τῆς Ἰταλίας. Ἡ χά-
 ρις μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ ΤΗΣ ΔΑ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. **Ι**ακώβος Θεοῦ, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ δοῦλο
 ταῖς δώδεκα φυλαῖς ταῖς ἐν τῇ διασπορᾷ χαίρειν. Πά
 σαν χαρὰν ἠγάπησατε, ἀδελφοί μου, ὅταν πειρασμοί
 περιπέσητε ποικίλοις, γινώσκοντες, ὅτι τὸ δοκίμιον
 μῶν τῆς πίστεως κατεργάζεται ὑπομονήν· ἡ δὲ ὑπο
 μονὴ ἔργον τέλειον ἐχέτω, ἵνα ᾖτε τέλειοι καὶ ὁλόκλη
 ροι, ἐν μηδενὶ λειπόμενοι. Εἰ δέ τις ὑμῶν λείπεται σ
 φίας, αἰτείτω παρὰ τοῦ διδόντος Θεοῦ πᾶσιν ἀπλή
 ρως καὶ μὴ ὀνειδίζοντος, καὶ δοθήσεται αὐτῷ. Αἰτείτω
 ἐν πίστει, μηδὲν διακρινόμενος· ὁ γὰρ διακρινόμενος
 ἕοικε κλύδωνι θαλάσσης ἀνεμιζομένῳ καὶ ῥιπιζομένῳ
 Μὴ γὰρ οἴεσθω ὁ ἄνθρωπος ἐκείνος ὅτι λήψεται
 παρὰ τοῦ Κυρίου. Ἄνὴρ δίψυχος, ἀκατάστατος ἐν π
 σαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. Καυχάσθω δὲ ὁ ἀδελφός ὁ
 πεινὸς ἐν τῷ ὕψει αὐτοῦ· ὁ δὲ πλούσιος ἐν τῇ ταπει
 σει αὐτοῦ· ὅτι ὡς ἄνθος χόρτου παρελεύσεται. Ὁ
 ἥλιος γὰρ ὁ ἥλιος σὺν τῷ καύσῳ, καὶ ἐξήρανε τὸ
 χόρτον, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσε, καὶ ἡ εὐπρέπεια
 τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἀπώλετο· οὕτω καὶ ὁ πλούσιος
 ἐν ταῖς πορείαις αὐτοῦ μαρανθήσεται. Μακάριος ὁ
 ὅς ὑπομένει πειρασμόν, ὅτι δοκίμος γενόμενος λήψεται
 τὸν στέφανον τῆς ζωῆς, ὃν ἐπηγγείλατο ὁ Κύριος τ
 ἀγαπῶσιν αὐτόν. Μηδεὶς πειραζόμενος λεγέτω, ὅτι
 πρὸ τοῦ Θεοῦ πειράζομαι· ὁ γὰρ Θεὸς ἀπείραστος ἐστίν·
 κακῶν, πειράζει δὲ αὐτὸς οὐδένα. Ἐκαστος δὲ πειρα
 ζεται ὑπὸ τῆς ἰδίας ἐπιθυμίας ἐξελλοόμενος καὶ δει
 ζόμενος. Εἶτα ἡ ἐπιθυμία συλλαβοῦσα τίνκει ἀμαρ
 τίαν· ἡ δὲ ἀμαρτία ἀποτελεσθεῖσα ἀποκίβητι θάνατον
 Μὴ πλανᾶσθε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί. Πᾶσα δόσις ὁ
 θῆ, καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστι καταβῆ

πρὸ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων, παρ' ᾧ οὐκ ἔνι παραλη-
ρηγή, ἢ τροπῆς ἀποσκίασμα. Βουληθεῖς ἀπεκύησεν
ἡμᾶς λόγῳ ἀληθείας, εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς ἀπαρχὴν τινα
τῶν αὐτοῦ κτισμάτων.

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ ΤΗΣ ΔΑ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἄδελφοί μου ἀγαπητοί, ἔστω πᾶς ἄνθρωπος ταχύς ^{κεφ.}
τὸ ἀκοῦσαι, βραδύς εἰς τὸ λαλήσαι, βραδύς εἰς ^{Α'. 19}
ἀπαρχὴν ὀργῆ γὰρ ἄνδρὸς δικαιοσύνην Θεοῦ οὐ κατερ- ^{Παροιμ}
ρεται. Διὸ ἀποθιθέμενοι πᾶσαν ῥύπαρίαν καὶ περισ- ^{ΙΖ'. 27}
σαν κακίας, ἐν πραότητι δέξασθε τὸν ἔμφυτον λό-
γον τὸν δυνάμενον σῶσαι τὰς ψυχὰς ὑμῶν. Γίνεσθε
ποιηταὶ λόγου, καὶ μὴ μόνον ἀκροαταὶ, παραλογι-
μενοὶ ἑαυτούς. Ὅτι εἴ τις ἀκροατὴς λόγου ἐστὶ καὶ
ποιητὴς, οὗτος ἔοικεν ἀνδρὶ κατανοοῦντι τὸ πρόσω-
πον τῆς γενέσεως αὐτοῦ ἐν ἐσόπτρῳ· κατενόησε γὰρ
αὐτὸν, καὶ ἀπελήλυθε, καὶ εὐθέως ἐπελάμβετο ὁποῖος
ἔστιν. Ὁ δὲ παρακύψας εἰς νόμον τέλειον τὸν τῆς ἐλευ-
θερίας, καὶ παραμείνας, οὗτος οὐκ ἀκροατὴς ἐπιλη-
πτικῆς γενόμενος, ἀλλὰ ποιητὴς ἔργου, οὗτος μακάριος
ἔσται ποιήσει αὐτοῦ ἔσται. Εἴ τις δοκεῖ θρησκὸς εἶναι
ὑμῖν, μὴ χαλιναγωγῶν γλῶσσαν αὐτοῦ, ἀλλ' ἀπατῶν
τὴν καρδίαν αὐτοῦ, τούτου μάταιος ἢ θρησκεία. Θρησκεία
καρὰ καὶ ἀμίαντος παρά τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ αὕτη
ἐπισκέπτεσθαι ὀρφανούς καὶ χήρας ἐν τῇ θλί-
ψει αὐτῶν, ἄσπιλον ἑαυτὸν τηρεῖν ἀπὸ τοῦ κόσμου.

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ Ἀνάγνωσμα.

^{Κεφ.} **Α**δελφοί, μὴ ἐν προσωποληψίαις ἔχετε τὴν πίσ-
^{Β' 1.} τὸν Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς δόξης. Ἐάν γ
^{ευι τ.} εἰσέλθῃ εἰς τὴν συναγωγὴν ὑμῶν ἀνὴρ χρυσοδακτύ-
^{Θ' 33.} ἐν ἐσθῆτι λαμπρᾷ, εἰσέλθῃ δὲ καὶ πτωχὸς ἐν ῥυπα-
^{Δευτ.} ἐσθῆτι, καὶ ἐπιβλέψῃτε ἐπὶ τὸν φοροῦντα τὴν ἐσθῆ-
^{Γ' 17.} τὴν λαμπράν, καὶ εἶπητε αὐτῷ: Σὺ κἀθὼς ὡδε καλῶ-
^{Ἰακωβ.} καὶ τῷ πτωχῷ εἶπητε: Σὺ στήθῃ ἐκεῖ, ἢ κἀνθῷ
^{Δ' 23.} ὑπὸ τὸ ὑποπόδιόν μου”· καὶ οὐ διεκρίθητε ἐν ἐσθῆτι
 καὶ ἐγένεσθε κριταὶ διαλογισμῶν πονηρῶν. Ἀκούσατε
 ἀδελφοί μου ἀγαπητοί· οὐχ ὁ θεὸς ἐξελέξατο τὸν
 πτωχοὺς τοῦ κόσμου τούτου, πλουσίους ἐν πίστει, κ
 κληρονόμους τῆς βασιλείας, ἧς ἐπηγγείλατο τοῖς ὁ-
 πῶσιν αὐτόν; Ὑμεῖς δὲ ἠτιμάσατε τὸν πτωχόν. Ο
 οὐκ οἶ πλούσιοι καταδυναστεύουσιν ὑμῶν, καὶ αὐτοὶ
 κρουσιν ὑμᾶς εἰς κριτήρια; Οὐκ αὐτοὶ βλασφημοῦσιν
 τὸ καλὸν ὄνομα τὸ ἐπικληθὲν ἐφ' ὑμᾶς; Εἰ μέντοι
^{Λευίτ.} τελεῖτε βασιλικόν, κατὰ τὴν Γραφὴν “Ἀγαπήσεις
^{ΙΘ' 18.} πλησίον σου ὡς σεαυτὸν”, καλῶς ποιεῖτε· εἰ δὲ
 προσωποληπεῖτε, ἀμαρτίαν ἐργάζεσθε, ἐλεγχόμενοι
^{Μάρκ.} τοῦ νόμου ὡς παραβάται. Ὅς τις γὰρ ὅλον τὸν νό-
^{ΙΒ' 31.} τὴρήσει, πταίσει δὲ ἐν ἐνὶ, γέγονε πάντων ἔνοχος·
 γὰρ εἰπὼν: Μὴ μοιχεύσῃς, εἶπε καὶ: Μὴ φονεύ-
 ῃς· εἰ δὲ οὐ μοιχεύσῃς, φονεύσῃς δὲ, γέγονας παραβά-
 τὸν νόμου. Οὕτω λαλεῖτε, καὶ οὕτω ποιεῖτε, ὡς δια-
 κούσατε τὴν φωνὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
 μου ἐλευθερίας μέλλοντες κρίνεσθαι. Ἡ γὰρ κρῖσις
 ἀνίλεως τῷ μὴ ποιήσαντι ἔλεος· καὶ κατακαύσει
 ἔλεος κρίσεως.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῶ ΤΗΣ ΔΑ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

πρὸς Κολασσαεῖς Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Παῦλος Ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος
 τοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός, τοῦ ἐν Κολασσαῖς ἀ-
 γίους καὶ πιστοῖς ἀδελφοῖς ἐν Χριστῷ: Χάρις ὑμῖν καὶ
 εὐαγγέλιον ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ
 Χριστοῦ. Εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ τοῦ Κυ-
 ρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ πάντοτε περὶ ὑμῶν προσευ-
 χόμενοι, ἀκούσαντες τὴν πίστιν ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,
 καὶ τὴν ἀγάπην τὴν εἰς πάντας τοὺς ἁγίους, διὰ τὴν
 ἀγάπην τὴν ἀποκειμένην ὑμῖν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἣν
 ἐκδηλοῦσατε ἐν τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας τοῦ εὐαγγε-
 λίου, τοῦ παρόντος εἰς ὑμᾶς, καθὼς καὶ ἐν παντὶ τῷ
 ᾧ ἐστὶ καρποφοροῦμενον, καθὼς καὶ ὑμῖν,
 ἀπὸ ἧς ἡμέρας ἤκούσατε, καὶ ἐπέγνωτε τὴν χάριν τοῦ
 Θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΡΙΑΚΟΣΤΗ Α'. ΕΩΘΙΝΟΝ Θ'.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Β'.

Ὑψώσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρο-
 νομίαν σου.

Ἐπίτιχ. Πρὸς σέ Κύριε κενεράζομαι ὁ Θεός μου.

πρὸς Τιμόθεον Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐκέννον Τιμόθεε, πιστὸς ὁ λόγος, καὶ πίστεως ἀποδο-
 τῆς ἄξιος, ὅτι Χριστὸς Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον ἀ-
 μαρτωλοὺς σῶσαι, ὧν πρῶτός εἰμι ἐγώ. Ἀλλὰ διὰ τοῦ-
 το ἠλεήθην, ἵνα ἐν ἐμοὶ πρῶτῳ ἐνδείξηται Ἰησοῦς Χρι-
 στὸς τὴν πᾶσαν μακροθυμίαν, πρὸς ὑποτύπωσιν τῶν
 μελλόντων πιστεῦειν ἐπ' αὐτῷ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Τῷ δὲ

Βασιλεῖ τῶν αἰώνων, ἀφθάρτῳ, ἀοράτῳ, μόνῳ τοῦ
 Θεῷ, τιμῇ καὶ δόξᾳ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄλληλοῦϊα, Ἦχος πλ. Β'.

Ο' κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου.

Στίχ. Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ: Ἀντιλήπτωρ μου εἶ.

Τῆ Δεῦτερα τῆς Δβ' Εβδομάδος.

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ Ἀναγνώσμα.

^{Κεφ}
^{14.} **Α**δελφοί, τί τὸ ὄφελος, εἰὰν πίστιν λέγῃ τις ἔχειν,
 γὰρ δὲ μὴ ἔχῃ; μὴ δύναται ἡ πίστις σῶσαι αὐτόν; Ἐὰν
 δὲ ἀδελφὸς ἢ ἀδελφὴ γυμνοὶ ὑπάρχωσι, καὶ λειπόμην
 ὦσι τῆς ἐφημέρου τροφῆς, εἴπῃ δὲ τις αὐτοῖς ἐξ ὑμῶν,
 Ὑπάγετε ἐν εἰρήνῃ, θερμαίνεσθε καὶ χορτάζεσθε τὰ
 ὀστέα αὐτῶν ὡς τὰ ὀστέα τοῦ σώματος, τί τὸ ὄφελος
 οὕτω καὶ ἡ πίστις, εἰὰν μὴ ἔργα ἔχῃ, νεκρὰ ἐστὶν
 ὡς ἡ ἐκείνη. Ἄλλ' ἔρεῖ τις: Σὺ πίστιν ἔχεις, κἀγὼ ἔργα
 ἔχω· δεῖξόν μοι τὴν πίστιν σου ἐκ τῶν ἔργων σου, καὶ
 δεῖξω σοὶ ἐκ τῶν ἔργων μου τὴν πίστιν μου. Σὺ πιστεύεις
 ὅτι ὁ Θεὸς εἷς ἐστὶ· καλῶς ποιεῖς· καὶ τὰ Δαιμόνια
 πιστεύουσι, καὶ φρίσσουσι. Θέλεις δὲ γνῶναι, ὡς ἀνθρώπος
 πε κενέ, ὅτι ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων νεκρὰ ἐστὶν.
^{Γέν.}
^{Β' 9.} Ἄβρααμ ὁ πατὴρ ἡμῶν οὐκ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη,
 ἀλλ' ἐκ πίστεως ἠγάπησεν τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἰσαὰκ ἐπὶ τὸ θυσιάζειν αὐτόν.
 Βλέπεις ὅτι ἡ πίστις συνήργει τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, καὶ
 τῶν ἔργων ἡ πίστις ἐτελειώθη; Καὶ ἐπληρώθη ἡ Γραφή
 ἡ λέγουσα· Ἐπίστευσε δὲ Ἄβρααμ τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη
 αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην, καὶ φίλος Θεοῦ ἐκλήθη αὐτόν.
 Ὄρατε τοίνυν ὅτι ἐξ ἔργων δικαιούται ἄνθρωπος,
 οὐκ ἐκ πίστεως μόνον; Ὁμοίως δὲ καὶ Ῥααβ ἡ πόρνη
^{μα. Ν.}
^{Β' 4.} οὐκ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη, ὑποδεξαμένη τοὺς κατασπαράσσοντας
 αὐτὴν ἄσους, καὶ ἑτέρας ὀδοὺς ἐκβαλοῦσα; Ὡς περ γὰρ τὸ σῶμα
 χωρὶς πνεύματος νεκρὸν ἐστίν, οὕτω καὶ ἡ πίστις χωρὶς
 τῶν ἔργων νεκρὰ ἐστίν.

Τῆ ΤΡΙΤῆ Τῆς ΔΒ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, μὴ πολλοὶ διδάσκαλοι γίνεσθε, εἰδότες ὅτι ^{Κεφ}
 εἶζον κρίμα ληψόμεθα· πολλὰ γὰρ πταίομεν ἅπαν- ^{Ματθ}
 es. Εἴ τις ἐν λόγῳ οὐ πταίει, οὗτος τέλειος ἀνὴρ, δυ- ^{ΚΓ'}
 ατὸς χαλιναγωγῆσαι καὶ ὅλον τὸ σῶμα. Ἴδου, τῶν
 ὀφθαλμῶν τοὺς χαλινούς εἰς τὰ στόματα βάλλομεν πρὸς
 τὸ μὴ πείθεσθαι αὐτοὺς ἡμῖν, καὶ ὅλον τὸ σῶμα αὐτῶν
 ἐκτάγομεν. Ἴδου, καὶ τὰ πλοῖα τηλικαῦτα ὄντα, καὶ
 τὰ σκληρῶν ἀνέμων ἐλαυνόμενα, μεταίχεται ὑπὸ ἐλα-
 τίου πηδαλίου, ὅπως ἂν ἡ ὄρμη τοῦ εὐθύνοντος βού-
 ληται. Οὕτω καὶ γλῶσσα μικρὸν μέλος ἐστὶ, καὶ
 ἐγκατακατακαίεται. Ἴδου, ὀλίγον πῦρ ἠλίγκη ὕλην ἀνάπτει.
 καὶ ἡ γλῶσσα πῦρ, ὃ κόσμος τῆς ἀδικίας· οὕτως ἡ
 γλῶσσα καθίσταται ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν ἡ σπιλοῦ-
 σα ὅλον τὸ σῶμα, καὶ φλογίζουσα τὸν τροχὸν τῆς γε-
 νέσεως, καὶ φλογιζομένη ὑπὸ τῆς γενέσεως. Πᾶσα γὰρ
 σὰρξ σαρκῶν τε καὶ πετεινῶν, ἐρπετῶν τε καὶ ἐναλίων,
 ἀμαρτάνεται, καὶ δεδάμασται τῇ φύσει τῇ ἀνθρωπίνῃ·
 τὴν δὲ γλῶσσαν οὐδεὶς δύναται ἀνθρώπων δαμάσαι·
 ἀκατάσχετον κακόν· μεστὴ ἰοῦ θανατηφόρου. Ἐν αὐ-
 τῇ εὐλογοῦμεν τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα, καὶ ἐν αὐτῇ κα-
 τὰ τὴν ἐπιθυμίαν τοὺς ἀνθρώπους καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ γεγο-
 νέναι· ἐκ τοῦ αὐτοῦ στόματος ἐξέρχεται εὐλογία καὶ
 καταρά. Οὐ χρὴ, ἀδελφοί μου, ταῦτα οὕτω γίνεσθαι.

Α ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ ΔΒ΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Γ΄. 1.
 Αἱ δὲ ἀδελφοί, μήτι ἢ πηγὴ ἐκ τῆς αὐτῆς ὁπῆς βρῦει γλυκὺ καὶ τὸ πικρὸν; Μὴ δύναται, ἀδελφοί μου, συελαίας ποιῆσαι, ἢ ἄμπελος σῦκα; Οὕτως οὐδεμία γῆ ἀλυκὸν καὶ γλυκὺ ποιῆσαι ὕδωρ. Τίς σοφὸς καὶ πιστῆμων ἐν ὑμῖν; δεῖξάτω ἐκ τῆς καλῆς ἀναστρατα ἔργα αὐτοῦ ἐν πραότητι σοφίας. Εἰ δὲ ζῆλον κρὸν ἔχετε καὶ ἐρίθειαν ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν, μὴ καυχᾶσθε, καὶ ψεύδεσθε κατὰ τῆς ἀληθείας. Οὐκ ἔστιν αὐτὴ ἡ σοφία ἀνωθεν κατερχομένη, ἀλλ' ἐπίγει ψυχικὴ, δαιμονιώδης· ὅπου γὰρ ζῆλος καὶ ἐρίθεια, ἀκαταστασία καὶ πᾶν φαῦλον πρᾶγμα. Ἡ δὲ ἀνω σοφία πρῶτον μὲν ἀγνή ἐστίν, ἔπειτα εἰρηνικὴ, ἐπιεικὴς, εὐπειθὴς, μεστὴ ἐλέους καὶ καρπῶν ἀγαθῶν, διάκριτος καὶ ἀνυπόκριτος. Καρπὸς δὲ τῆς δικαιοσύνης ἐν εἰρήνῃ σπείρεται τοῖς ποιοῦσιν εἰρήνην. Πόλεμοι καὶ μάχαι ἐν ὑμῖν; Οὐκ ἐντεῦθεν, ἐκ τῶν ἰσχυρῶν ὑμῶν τῶν στρατευομένων ἐν τοῖς μέλεσιν ὑμῶν. Ἐπιθυμεῖτε, καὶ οὐκ ἔχετε· φονεύετε καὶ ζηλοῦτε, οὐ δύνασθε ἐπιτυχεῖν· μάχεσθε καὶ πολεμεῖτε, οὐκ ἔχετε δὲ, διὰ τὸ μὴ αἰτεῖσθαι ὑμᾶς. Αἰτεῖτε καὶ λαμβάνετε, διότι κακῶς αἰτεῖσθε, ἵνα ἐν ταῖς ἡδοναῖς ὑμῶν δαπανήσητε. Μοιχοὶ καὶ μοιχαλίδες, οὐκ οἴδατε ὅτι ἡ φιλία τοῦ κόσμου, ἐχθρὰ τοῦ Θεοῦ ἐστίν; ἂν οὖν βουληθῆ φίλος εἶναι τοῦ κόσμου, ἐχθρὸς τοῦ Θεοῦ καθίσταται. Ἡ δοκεῖτε ὅτι κενῶς ἡ Γραφὴ λέγει « Πρὸς φθόνον ἐπιποθεῖ τὸ πνεῦμα, ὃ κατῴκησεν ἐν ὑμῖν »; Μείζονα δὲ δίδωσι χάριν· διὸ λέγει ὁ Θεὸς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν ».

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ ΤῆΣ ΛΒ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἄδελφοί, ὑποτάγητε τῷ Θεῷ· ἀντίστητε τῷ Διαβό-
 και φεύξεται ἀφ' ὑμῶν. Ἐγγίσατε τῷ Θεῷ, καὶ
 κενεῖ ὑμῖν. Καθαρίσατε χεῖρας ἀμαρτωλοὶ, καὶ ἀγνί-
 στε καρδίας δίψυχοι. Ταλαιπωρήσατε καὶ πενήσα-
 τε καὶ κλαύσατε· ὁ γέλως ὑμῶν εἰς πένθος μεταστρα-
 τῶ, καὶ ἡ χαρὰ εἰς κατήφειαν. Ταπεινώθητε ἐνώ-
 πον τοῦ Κυρίου, καὶ ὑψώσει ὑμᾶς. Μὴ καταλαλεῖτε
 ἀλλήλων, ἀδελφοί· ὁ καταλαλῶν ἀδελφοῦ, καὶ κρίνων
 ἀδελφὸν αὐτοῦ, καταλαλεῖ νόμου, καὶ κρίνει νό-
 μῳ· εἰ δὲ νόμον κρίνεις, οὐκ εἶ ποιητῆς νόμου, ἀλλ'
 ἀκριτής. Εἷς ἐστὶν ὁ νομοθέτης, ὁ δυνάμενος σῶσαι
 καὶ ἀπολέσαι· σὺ τίς εἶ, ὃς κρίνεις τὸν ἕτερον; Ἄγε
 οἱ λέγοντες· Σήμερον ἢ αὔριον πορευσόμεθα εἰς
 τὴν πόλιν, καὶ ποιήσομεν ἐκεῖ ἐνιαυτὸν ἕνα,
 καὶ ἐμπορευσόμεθα, καὶ κερδήσομεν »· οἱ τινες οὐκ ἐ-
 στασθε τὸ τῆς αὔριον· ποία γὰρ ἡ ζωὴ ὑμῶν; ἀπ-
 οθνήσκουσα γὰρ ἐστὶν ἡ πρὸς ὀλίγον φαινομένη, ἔπειτα δὲ
 φανιζομένη. Ἀντὶ τοῦ λέγειν ὑμᾶς· Ἐὰν ὁ Κύριος
 ἐλθῆ, καὶ ζήσομεν, καὶ ποιήσομεν τοῦτο ἢ ἐκεῖνο.
 ἡ δὲ καυχᾶσθε ἐν ταῖς ἀλαζονείαις ὑμῶν. Πᾶσα
 αὐχῆσις τοιαύτη, πονηρὰ ἐστίν. Εἰδότε οὖν καλὸν
 ποιεῖν, καὶ μὴ ποιοῦντι, ἀμαρτία αὐτῷ ἐστίν. Ἄγε
 οἱ πλούσιοι κλαύσατε ὀλολύζοντες ἐπὶ ταῖς τα-
 λαιπωρίαις ὑμῶν ταῖς ἐπερχομέναις. Ὁ πλεῖτος ὑμῶν
 ἐσθῆπε, καὶ τὰ ἱμάτια ὑμῶν σητόβρωτα γέγονεν. Ὁ
 χρυσὸς ὑμῶν καὶ ὁ ἄργυρος κατίωται, καὶ ὁ ἰὸς αὐ-
 τῶν εἰς μαρτύριον ὑμῖν ἔσται, καὶ φάγεται τὰς σάρ-
 κας ὑμῶν ὡς πῦρ. Ἐθησαυρίσατε ἐν ἐσχάταις ἡμέ-
 ραις. Ἴδου ὁ μισθὸς τῶν ἐργατῶν τῶν ἀμνησάντων τὰς
 ψυχὰς ὑμῶν, ὁ ἀπεστερημένος ἀφ' ὑμῶν κράζει· καὶ

Κεφ.
Δ.Κεφ.
Ε.

αί βοαὶ τῶν θερισάντων εἰς τὰ ὄτα Κυρίου Σαβαίου
 εἰσεληλύθασιν. Ἐτρυφήσατε ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐσπατα-
 λήσατε· ἐθρέψατε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν ἡμέ-
 ρα σφαγῆς· κατεδικάσατε, ἐφονεύσατε τὸν δίκαιον· οὐ
 ἀντιτάσσεται ὑμῖν. Μακροθυμήσατε οὖν, ἀδελφοί, ἐν
 τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου. Ἴδου ὁ γεωργὸς ἐκδέχ-
 εται τὸν τίμιον καρπὸν τῆς γῆς, μακροθυμῶν ἐπ' αὐ-
 τῷ, ἕως ἂν λάβῃ ὑετὸν πρῶϊμον καὶ ὄψιμον. Μακρο-
 θυμήσατε καὶ ὑμεῖς, στηρίζατε τὰς καρδίας ὑμῶν,
 τι ἢ παρουσία τοῦ Κυρίου ἤγγικε. Μὴ στενάζετε κατὰ
 ἀλλήλων, ἀδελφοί, ἵνα μὴ κατακριθῆτε. Ἴδου ὁ κρι-
 τὴρ πρὸ τῶν θυρῶν ἔστηκεν.

Τῆ παρασκευῆ τῆς ΔΒ' εβδομάδος.

Καθολικῆς Α'. Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. **Π**έτρος Ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐκλεκτοῖς πα-
 τριδῆμοις, διασποράς Πόντου, Γαλατίας. Καππαδοκί-
 ας, καὶ Βιθυνίας, κατὰ πρόγνωσιν Θεοῦ Πατρὸς
 ἐν ἁγιασμῷ Πνεύματος, εἰς ὑπακοὴν καὶ ῥαντισμὸν
 αἵματος Ἰησοῦ Χριστοῦ: Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πα-
 τερθεῖα. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου
 ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτοῦ ἐλε-
 ἄναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζωῆς δι' ἀναστάσεως
 Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν, εἰς κληρονομίαν ἀφθάρτου
 καὶ ἀμίαντον καὶ ἀμάραντον, τετηρημένην ἐν ου-
 νοῖς εἰς ἡμᾶς τοὺς ἐν δυνάμει Θεοῦ φρουρουμένους,
 πίστεως, εἰς σωτηρίαν ἐτοιμὴν ἀποκαλυφθῆναι ἐν
 ῥῷ ἐσχατῷ. Ἐν ᾧ ἀγαλλιᾶσθε, ὀλίγον ἄρτι (εἰ δὲ
 ἐστὶ) λυπηθέντες ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς, ἵνα τὸ
 τίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως πολὺ τιμιώτερον χρυσίου
 τοῦ ἀπολλυμένου, διὰ πυρὸς δὲ δοκιμαζομένου, ἐπι-
 θῆ εἰς ἔπαινον καὶ τιμὴν καὶ δόξαν, ἐν ἀποκαλύ-
 ψει Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃν οὐκ εἰδότες ἀγαπάτε, εἰς ὃν

ὄρωντες, πιστεύοντες δὲ, ἀγαλλιᾶσθε χαρᾷ ἀνεκ-
 αλήτῳ καὶ δεδοξασμένῃ, νομιζόμενοι τὸ τέλος τῆς
 πίστεως ὑμῶν, σωτηρίαν ψυχῶν. Περί τῆς σωτηρίας
 ἐζήτησαν καὶ ἐξηρέυνησαν Προφῆται, οἱ περὶ τῆς εἰς
 ὑμᾶς χάριτος προφητεύσαντες, ἐρευνῶντες εἰς τίνα, ἢ
 αἶον καιρὸν ἐδήλου τὸ ἐν αὐτοῖς πνεῦμα Χριστοῦ,
 μαρτυρούμενον, τὰ εἰς Χριστὸν παθήματα, καὶ ταῖς
 καταταῦτα δόξαις. Οἷς ἀπεκαλύφθη, ὅτι οὐχ ἑαυτοῖς,
 ἀλλ' ὑμῶν δὲ διηκόνουν αὐτὰ, ἃ νῦν ἀνηγγέλη ὑμῖν διὰ τῶν
 ἀγγελισαμένων ὑμᾶς ἐν Πνεύματι ἁγίῳ, ἀποσταλέν-
 τιν ἀπ' οὐρανοῦ, εἰς ἃ ἐπιθυμοῦσιν Ἄγγελοι παρακύψαι.
 ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, νή-
 ροντες, τελείως ἐλπίζατε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῶν χά-
 ριν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὡς τέκνα ὑπακοῆς,
 ἠσυσχηματιζόμενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν
 ἐπιθυμίαις· ἀλλὰ κατὰ τὸν καλέσαντα ὑμᾶς ἅγιον,
 καὶ αὐτοὶ ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε. Διότι
 γράπεται: «Ἄγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ Ἅγιός εἰμι»^{Λευ. ΙΑ'}
 καὶ εἰ πατέρα ἐπικαλεῖσθε τὸν ἀπροσωπολήπτως κρι-^{10'}
 νοντα κατὰ τὸ ἐκάστου ἔργον, ἐν φόβῳ τὸν τῆς παροι-^{Κ'}
 κίας ὑμῶν χρόνον ἀναστράφητε, εἰδότες ὅτι οὐ φθαρ-
 τοῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαιίας ὑ-
 μῶν ἀναστροφῆς τῆς πατροπαραδότου, ἀλλὰ τιμίῳ αἵ-^{Απ. Α'}
 ματι, ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ ἀσπίλου Χριστοῦ, προε-
 γνωσμένου μὲν πρὸ καταβολῆς κόσμου, φανερωθέντος
 δὲ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων δι' ὑμᾶς τοὺς δι' αὐτοῦ πι-
 στεύοντας εἰς Θεόν, τὸν ἐγείραντα αὐτὸν ἐκ νεκρῶν,
 καὶ δόξαν αὐτῷ δόντα, ὥστε τὴν πίστιν ὑμῶν καὶ ἐλ-
 πίδα εἶναι εἰς Θεόν. Ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν ἡγνικότες ἐν τῇ
 ὑπακοῇ τῆς ἀληθείας διὰ πνεύματος, εἰς φιλαδελφίαν
 ἀνυπόκριτον, ἐκ καθαρᾶς καρδίας ἀλλήλους ἀγαπήσα-
 τε ἐκτενωῶς· ἀναγεγεννημένοι οὐκ ἐκ σποράς φθαρτῆς,
 ἀλλὰ ἀφθάρτου, διὰ λόγου ζῶντος Θεοῦ καὶ μένοντος
 εἰς τὸν αἰῶνα. Διότι «πᾶσα σὰρξ ὡς χόρτος, καὶ

^{αλ.}
^{11.} πᾶσα δόξα ἀνθρώπου ὡς ἀνθός χόρτου· ἐξηραίνθη
^{κεφ.}
^{12.} χόρτος, καὶ τὸ ἀνθός αὐτοῦ ἐξέπεσε, τὸ δὲ ῥῆμα
 κείνου μένει εἰς τὸν αἰῶνα· τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ ῥῆμα
 εὐαγγελισθῆν εἰς ὑμᾶς. Ἀποθνήσκοντες οὖν πᾶσαν
 κίαν καὶ πάντα δόλον καὶ ὑποκρίσεις καὶ φθόνους καὶ
 πάσας καταλαλίας, ὡς ἀρτιγέννητα βρέφη τὸ λογικόν
 καὶ ἄδολον γάλα ἐπιποθήσατε, ἵνα ἐν αὐτῷ αὐξηθῆ-
 τε· εἶπερ ἐγεύσασθε ὅτι χρηστός ὁ Κύριος. Πρὸς
 προσερχόμενοι λίθον ζῶντα, ὑπὸ ἀνθρώπων μὲν ἀ-
 δεδοκιμασμένον, παρὰ δὲ Θεῷ ἐκλεκτόν, ἔντιμον, καὶ
 αὐτοὶ ὡς λίθοι ζῶντες οἰκοδομεῖσθε, οἶκος πνευματι-
 κός, ἱεράτευμα ἅγιον, ἀνευέγκαι πνευματικῶν ἰσχυ-
^{σαί.}
^{16.} εὐπροσδέκτους τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διότι
 περιέχει ἐν τῇ Γραφῇ « Ἴδου τίθημι ἐν Σιών λίθον
 κρογωνιαῖον, ἐκλεκτόν, ἔντιμον· καὶ ὁ πιστεύων ἐπ’ αὐ-
 τῷ οὐ μὴ κατασχυνηθῆ ». Ὑμῖν οὖν ἡ τιμὴ τοῖς πιε-
^{αλ.}
^{21.} σίν· ἀπειθοῦσι δὲ « λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰ-
<sup>κοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας »· καὶ
^{14.} « λίθος προσκόμματος, καὶ πέτρα σκανδάλου »·
 προσκόπτουσι τῷ λόγῳ ἀπειθοῦντες, εἰς ὃ καὶ ἐπέ-
 σταν. Ὑμεῖς δὲ γένος ἐκλεκτόν, βασιλείιον ἱεράτευμα
 ἕθνος ἅγιον, λαὸς εἰς περιποίησιν, ὅπως τὰς ἀρε-
 τὰς ἐξαγγείλητε τοῦ ἐκ σκοτῶν ὑμᾶς καλέσαντος εἰς
^{θηέ.}
^{21.} θαυμαστόν αὐτοῦ φῶς. Οἱ ποτέ οὐ λαὸς, νῦν δὲ λαὸς
 Θεοῦ· οἱ οὐκ ἠληθῆναι, νῦν δὲ ἐλεηθῆντες.</sup>

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῶ ΤΗΣ ΔΒ΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α΄. Ἐπιστολῆς Παύλου
 τὸ Ἀνάγνωσμα.

^{κεφ.}
^{14.} Ἀδελφοί, παρακαλοῦμεν ὑμᾶς, νουθετεῖτε τοὺς
 ἀτάκτους, παραμυθεῖσθε τοὺς ὀλιγοψύχους, ἀντέχεσθε
^{ροίμα.}
^{13.} τῶν ἀσθενῶν, μακροθυμεῖτε πρὸς πάντας. Ὁρᾶτε
 τις κακὸν ἀντὶ κακοῦ τινι ἀποδοῦ· ἀλλὰ πάντοτε

γαθὸν διώκετε, καὶ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας.
 πάντοτε χαίρετε. Ἄδιαλείπτως προσεύχεσθε. Ἐν
 καρδίᾳ εὐχαριστεῖτε· τοῦτο γὰρ θέλημα Θεοῦ ἐν Χρι-
 στῷ Ἰησοῦ εἰς ὑμᾶς. Τὸ πνεῦμα μὴ σβέννυτε. Προ-
 φητείας μὴ ἐξουθενεῖτε. Πάντα δοκιμάζετε. Τὸ κα-
 κὸν κατέχετε. Ἀπὸ παντὸς εἴδους πονηροῦ ἀπέχεσθε.
 τὸς δὲ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἀγάσας ὑμᾶς ὁλοτελεῖς·
 ὁλόκληρον ὑμῶν τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ψυχὴ καὶ τὸ
 σῶμα ἀμέμπτως ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν
 Ἰησοῦ Χριστοῦ τηρηθεῖν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΡΙΑΚΟΣΤΗ Β'. ΕΩΘΙΝΟΝ Ι'.

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς.

Ἰσχυὴν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει.

Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ.

Τιμόθεον Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τιμόθεε, πιστὸς ὁ λόγος, καὶ πάσης ἀποδο-
 ῆς ἄξιος. Εἰς τοῦτο γὰρ καὶ κοπιῶμεν καὶ ὀνειδιζό-
 μεθα, ὅτι ἠλπίκαμεν ἐπὶ Θεῷ ζῶντι, ὅς ἐστι Σωτὴρ
 πάντων ἀνθρώπων, μάλιστα πιστῶν. Παράγγελλε
 ταῦτα καὶ δίδασκει. Μηδεὶς σου τῆς νεότητος κατα-
 φρονεῖτω, ἀλλὰ τύπος γίνου τῶν πιστῶν ἐν λόγῳ, ἐν
 ἀστροφῇ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν πνεύματι, ἐν πίστει, ἐν ἀ-
 γαθίᾳ. Ἔως ἔρχομαι, πρόσεχε τῇ ἀναγνώσει, τῇ πα-
 ρακλήσει, τῇ διδασκαλίᾳ. Μὴ ἀμέλει τοῦ ἐν σοὶ χα-
 ρισματος, ὃ ἐδόθη σοὶ διὰ προφητείας, μετὰ ἐπιθέ-
 σως τῶν χειρῶν τοῦ πρεσβυτερίου. Ταῦτα μελέτα ἐν
 αὐτοῖς ἴσθι, ἵνα σου ἡ προκοπὴ φανερά ᾖ ἐν πᾶσιν.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Βαρύς.

Ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ. Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτ' ἡ ἐλεός σου.

λογούντες, εἰδότες ὅτι εἰς τοῦτο ἐκλήθητε, ἵνα εὐ-
 λογίαν κληρονομήσητε.

Τῆ ΤΡΙΤῆ Τῆς ΔΓ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Καθολικῆς Α'. Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀγαπητοί, ὁ θεῶν ζων ἀγαπᾶν, καὶ ἰδεῖν ἡμέρας ^{Κε9}
 αἰσίου, παυσάτω τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ ἀπὸ κακῆ, καὶ ^{Γ'.}
 ἡσυχία αὐτοῦ τοῦ μὴ λαλήσαι δόλον. Ἐκκλινάτω ἀπὸ ^{Ψα2}
 κακῆ, καὶ πειρασάτω ἀγαθόν· ζητησάτω εἰρήνην, καὶ ^{ΔΓ'.}
 ἠσυχία αὐτήν. Ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, ^{16.}
 καὶ ὤτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν· πρόσωπον δὲ Κυρίου
 οὐ ποιοῦντας κακά. Καὶ τίς ὁ κακώσων ὑμᾶς, εἰ ἂν
 ἀγαθοῦ μιμηταὶ γένησθε; Ἀλλ' εἰ καὶ πάσχετε ^{Μα7}
 ἀδικίαν, δικαιοσύνην, μακάριοι· τὸν δὲ φόβον αὐτῶν μὴ φο- ^{Ε'.}
 βησθε, μηδὲ ταραχθῆτε· Κύριον δὲ τὸν θεὸν ἀγιάσατε
 ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν. Ἐτοιμοὶ δὲ αἰεὶ πρὸς ἀπολο-
 γίαν παντὶ τῷ αἰτοῦντι ὑμᾶς λόγον περὶ τῆς ἐν ὑμῖν
 πίστεως, μετὰ πραότητος καὶ φόβου, συνείδησιν ἔχον-
 τας ἀγαθὴν, ἵνα ἐν ᾧ καταλαλώσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν,
 οὐ καταχυνθῶσιν οἱ ἐπιηρεάζοντες ὑμῶν τὴν ἀγαθὴν ἐν
 ἡσυχίᾳ ἀναστροφῆν. Κρεῖττον γὰρ ἀγαθοποιοῦντας,
 οὐδέλκει τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ, πάσχειν, ἢ κακοποιοῦν-
 τας· ὅτι καὶ Χριστὸς ἅπαξ περὶ ἁμαρτιῶν ἔπαυσε, δι-
 κάσιμος ὑπὲρ ἀδίκων, ἵνα ἡμᾶς προσαγάγῃ τῷ θεῷ, δια-
 σωθῆναι μὲν σαρκί, ζωοποιηθεῖς δὲ πνεύματι· ἐν ᾧ
 ἐκείνῳ τοῖς ἐν φυλακῇ πνεύμασι πορευθεῖς ἐκήρυξεν, ἀ-
 νησίουσθε ὡς ἐκείνῳ, ὅτε ἅπαξ ἐξεδέχετο ἡ τοῦ θεοῦ μα-
 ρτυρία, ἐν ἡμέραις Νῶε, κατασκευαζομένης κιθω- ^{Γεν}
 ρῶς, εἰς ἣν ὀλίγοι (τουτέστιν ὀκτώ) ψυχαὶ διεσώθη- ^{5'.}
 ναι δι' ὕδατος. Ὁ καὶ ἡμᾶς ἀντίτυπον νῦν σώζει βί-
 βημα (οὐ σαρκὸς ἀπάθεισι ῥύπου, ἀλλὰ συνειδή-
 σεως ἀγαθῆς ἐπερώτημα εἰς θεόν) δι' ἀναστάσεως
 τοῦ Χριστοῦ, ὅς ἐστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ, πορευθεῖς

ἰς οὐρανόν, ὑποταγέντων αὐτῷ Ἀγγέλων καὶ Ἐξουσιῶν καὶ Δυνάμεων.

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ Τῆς ΔΓ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Καθολικῆς Α'. Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 1. **Α'**γαπητοὶ, Χριστῷ οὖν παθόντος ὑπὲρ ἡμῶν σαρκὶ καὶ ὑμεῖς τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ὀπλίσασθε· ὅτι ὁ παῖς ἐν σαρκί, πέπαυται ἁμαρτίας, εἰς τὸ μηκέτι ἀνθρώπων ἐπιθυμίαις, ἀλλὰ θελήματι Θεοῦ τὸν ἐπίλοιπον ἐν σαρκὶ βιώσαι χρόνον. Ἀρκετὸς γὰρ ὑμῖν ὁ παρελθὺς χρόνος τοῦ βίου τὸ θελημα τῶν ἐθνῶν καταγέσασθαι, πεπορευμένους ἐν ἀσελείαις, ἐπιθυμίαις οἰνοφλυγίαις, κώμοις, πότοις, καὶ ἀσεμίτοις εἰδωλαλατρείαις· ἐν ᾗ ξενίζονται, μὴ συντρεχόντων ὑμῶν εἰς τὴν αὐτὴν τῆς ἀσωτίας ἀνάχυσιν, βλασφημοῦντες οἱ ἀποδώσουσι λόγον τῷ ἐτοίμως ἔχοντι κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· εἰς τοῦτο γὰρ καὶ νεκροῖς εὐηγγέλιση, ἵνα κρινῶσι μὲν κατὰ ἀνθρώπους σαρκί, ζῶντες δὲ κατὰ Θεὸν πνεύματι. Πάντων δὲ τὸ τέλος ἠγγικόν· Σωφρονήσατε οὖν καὶ νήψατε εἰς ταῖς προσευχάς· ἡ ἀγάπη καλύψει πληθὺς ἁμαρτιῶν. Φιλόξενοι ἀλλήλους ἀνευ γογγυσμῶν. Ἐκαστος καθὼς ἔλαχεν χάρισμα, εἰς ἑαυτοὺς αὐτὸ διακονήντες, ὡς καλοὶ κονόμοι ποικίλης χάριτος Θεοῦ. Εἴ τις λαλεῖ, ὡς λόγος Θεοῦ· εἴ τις διακονεῖ, ὡς ἐξ ἰσχύος ἧς χορηγεῖ ὁ Θεός· ἵνα ἐν πᾶσι δοξάζεται ὁ Θεὸς διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἔστιν ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τοῦ αἰῶνων. Ἀμήν.

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ ΤῆΣ ΔΓ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Καθολικῆς Β'. Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

ἀγαπητοὶ, μὴ ξενίζεσθε τῇ ἐν ὑμῖν πυρώσει πρὸς ^{Κεε}
 κενόδοξον ὑμῖν γινομένην, ὡς ξένου ὑμῖν συμβαίνοντος ^{Δ'.}
 ἀλλὰ καθὼς κοινωνεῖτε τοῖς τοῦ Χριστοῦ παθήμασι,
 ἵνα καὶ ἐν τῇ ἀποκαλύψει τῆς δόξης αὐτοῦ
 ἀγαλλιώμενοι. εἰ ὀνειδίζεσθε ἐν ὀνόματι Χρι-
 στοῦ, μακάριοι· ὅτι τὸ τῆς δόξης καὶ τοῦ θεοῦ
 πνεῦμα ἐφ' ὑμᾶς ἀναπέπαυται· κατὰ μὲν αὐτοὺς βλα-
 φημεῖται, κατὰ δὲ ὑμᾶς δοξάζεται. Μὴ γάρ τις ὑμῶν
 πάσχω ὡς φονεὺς, ἢ κλέπτης, ἢ κακοποιός, ἢ ὡς
 ἀποδοκιμασθεὶς· εἰ δὲ ὡς Χριστιανὸς μὴ αἰσχυνέ-
 σθε, δοξάζετω δὲ τὸν θεὸν τῷ μέρει τούτῳ. Ὅτι ὁ
 θεὸς ἀγαπᾷ τὸν ἀρχαῖον τὸ κρίμα ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ
 τοῦ· εἶδὲ πρῶτον ἀφ' ἡμῶν, τί τὸ τέλος τῶν ἀπει-
 ρούντων τῷ θεῷ εὐαγγελίῳ; Καὶ εἰ ὁ δίκαιος ^{Παρο}
 σωθήσεται, ὁ ἀσεβὴς καὶ ἀμαρτωλὸς ποῦ φανεῖ- ^{ΙΑ'. 1}
 σεται; Ὡστε καὶ οἱ πάσχοντες κατὰ τὸ θέλημα τοῦ
 θεοῦ, ὡς πιστῶ κτίστη παρατιθέσθωσαν τὰς ψυχὰς
 ὑμῶν ἐν ἀγαθοποιίᾳ. Πρεσβυτέρους τοὺς ἐν ὑμῖν ^{Κεε}
 παρακαλῶ, ὁ συμπρεσβύτερος καὶ μάρτυς τῶν τοῦ ^{Ε'.}
 θεοῦ παθημάτων, ὁ καὶ τῆς μελλούσης ἀποκαλύ-
 ψεως δόξης κοινωνός· ποιμαίνατε, τὸ ἐν ὑμῖν ποι-
 εῖν τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ, ἐπισκοποῦντες μὴ ἀναγκαστῶς, ἀλλ'
 ὡς κυριώως· μηδὲ αἰσχροκερδῶς, ἀλλὰ προθύμως· μηδ'
 κατακυριεύοντες τῶν κλήρων, ἀλλὰ τύποι γινόμενοι
 τοῦ ποιμανίου. Καὶ φανερωθέντος τοῦ ἀρχιποιμένου,
 ἀποδοκιμασθε τὸν ἀμαράντινον τῆς δόξης στέφανον. Ὅ-
 πως νεώτεροι ὑποτάγητε πρεσβυτέροις· πάντες δὲ
 ἀλλήλοις ὑποτασσόμενοι, τὴν ταπεινοφροσύνην ἐγκομ-
 μισασθε· ὅτι ὁ θεὸς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, τα-
 πεινοῖς δὲ δίδωσι Χάριν.

Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ ΤΗΣ ΔΓ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Καθολικῆς Β'. Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

^{κεφ. 1. 9.} **Σ**ίμων Πέτρος, δοῦλος καὶ Ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῖς ἰσότημον ἡμῖν λαχοῦσι πίστιν ἐν δικαιοσύνῃ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ: Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθεῖη ἐν ἐπιγνώσει τοῦ Θεοῦ, καὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν· ὡς πάντα ὑμῖν τῆς Θείας δυνάμεως αὐτοῦ τὰ πρὸς ζωὴν καὶ εὐσέβειαν δεδωρημένης, διὰ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ καλέσαντος ἡμᾶς διὰ δόξης καὶ ἀρετῆς. Δι' ὧν τὰ μέγιστα ἡμῶν καὶ τίμια ἐπαγγέλματα δεδώρηται, ἵνα διὰ τούτων ἡμῶν γνησθε Θείας κοινωνοὶ φύσεως, ἀποφυγόντες τῆς ἐπιθυμίας σαρκὸς ἐν ἐπιθυμίᾳ φθορᾶς. Καὶ αὐτὸ τοῦτο δὲ σπουδαίως ἔχετε ἀποδοῦναι, ἐπιχορηγήσατε ἐν πίστει ὑμῶν τὴν ἀρετὴν. ἐν δὲ τῇ ἀρετῇ τὴν γνώσιν, ἐν δὲ τῇ γνώσει τὴν ἐγκράτειαν, ἐν δὲ τῇ ἐγκρατείᾳ τὴν ὑπομονήν, ἐν δὲ τῇ ὑπομονῇ τὴν εὐσέβειαν, ἐν τῇ εὐσεβείᾳ τὴν φιλαδελφίαν, ἐν δὲ τῇ φιλαδελφίᾳ τὴν ἀγάπην. Ταῦτα γὰρ ὑμῖν ὑπάρχοντα, καὶ πλάττοντα, οὐκ ἀργούς, οὐδὲ ἀκάρπους καθίστησιν τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπίγνωσιν. γὰρ μὴ πάρεστι ταῦτα, τυφλὸς ἐστὶ, μυωπᾶζων, ἔχων λαβὼν τοῦ καθαρισμοῦ τῶν πάλαι αὐτοῦ ἀμαρτιῶν. Διὸ μᾶλλον, ἀδελφοί, σπουδαίσατε βεβαιώσασθε ὑμῶν τὴν κλησίν καὶ ἐκλογὴν ποιῆσαι ταῦτα ποιοῦντες οὐ μὴ πταίσητέ ποτε.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῳ ΤΗΣ ΔΓ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Τιμόθεον Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

^{κεφ. 1. 11.} **Τ**έκνον Τιμόθεε, πιστὸς ὁ λόγος· εἰ γὰρ συναπαρτιζόμενος, καὶ συζησομεν· εἰ ὑπομένομεν, καὶ συμβασίοντες

μεν· εἰ ἀρνούμεθα, καὶ κείνος ἀρνήσεται ἡμᾶς· εἰ ^{Ματθ}
 πιστοῦμεν, ἐκεῖνος πιστὸς μένει· ἀρνήσασθαι ἑαυτὸν
 δύναται. Ταῦτα ὑπομίμησθε, διαμαρτυρόμενος ἐ-
 πὶον τοῦ Κυρίου, μὴ λογομαχεῖν εἰς οὐδὲν χρήσι-
 μόν, ἐπὶ καταστροφῇ τῶν ἀκουόντων. Σπουδάσον
 αὐτὸν δόκιμον παραστῆσαι τῷ Θεῷ, ἐργάτην ἀνε-
 σχυντον, ὀρθοδομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.
 οὐκ εἰς βεβήλους κενοφωνίας περίστασο· ἐπὶ πλεῖον
 προκόψουσιν ἀσεβείας. Καὶ ὁ λόγος αὐτῶν ὡς
 γράφεται νομὴν ἔξει· ὧν ἐστὶν Ἰμμέναιος καὶ Φιλη-
 οίτινες περὶ τὴν ἀλήθειαν ἠστόχησαν, λέγοντες
 ἀνάστασιν ἤδη γεγονέναι, καὶ ἀνατρέπουσι τὴν
 ἡμῶν πίστιν. Ὁ μὲν τοι στερεὸς θεμέλιος τοῦ Θεοῦ
 ἦν, ἔχων τὴν σφραγίδα ταύτην: «Ἐγὼ Κύριος
 ὄντας αὐτοῦ. Καὶ ἀποστήτω ἀπὸ ἀδικίας πᾶς
 ἠμαρτωλῶν τὸ ὄνομα Χριστοῦ»·

ΔΥΡΙΑΚΗ ΤΡΙΑΚΟΣΤΗ ΤΡΙΤΗ
 ΤΟΥ ΤΕΛΩΝΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΦΑΡΙΣΑΙΟΥ.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Δ'.

ἀσθε, καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

γ. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός.

Τιμόθεον Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

κνον Τιμόθεε, παρηκολούθησάς μου τῇ διδασκα- ^{Κεφ.}
 τῇ ἀγάπῃ, τῇ προθέσει, τῇ πίστει, τῇ μακροθυ- ^{Γ'. 10.}
 τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ, τοῖς διωγμοῖς, τοῖς πα-
 ρασειν, οἷά μοι ἐγένετο ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκονίῳ, ἐν
 τροις· οἷους διωγμοὺς ὑπήνεγκα, καὶ ἐν πάντων με
 σάσατο ὁ Κύριος. Καὶ πάντες δὲ οἱ θέλοντες εὐσε-
 ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, διωχθήσονται. Πονηροὶ δὲ

ἄνθρωποι καὶ γόητες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον, πλ
 νῶντες καὶ πλανώμενοι. Σὺ δὲ μένε ἐν οἷς ἔμαθες
 ἐπιστώθης, εἰδὼς παρὰ τίνος ἔμαθες, καὶ ὅτι ἀπὸ β
 φους τὰ ἱερά γράμματα οἶδας, τὰ δυνάμενά σε σα
 σαι εἰς σωτηρίαν, διὰ πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ

Ἀλληλοῦϊα, Ἦχος πλ. Δ'.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ.

Στίχ. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.

Τῆ ΔΕΥΤΕΡᾶ Τῆς ἈΔ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Καθολικῆς Β'. Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα

^{Κεφ. Α' 10.} **Α**γαπητοί, τοῦτο πρῶτον γινώσκοντες, ὅτι π
 προφητεία Γραφῆς ἰδίας ἐπιλύσεως οὐ γίνεται.
 γὰρ θελήματι ἀνθρώπου ἠνέχθη ποτὲ προφητεία,
 ὑπὸ Πνεύματος ἁγίου φερόμενοι ἐλάλησαν οἱ ἄ
^{Κεφ. Β' 1.} θεοῦ ἄνθρωποι. Ἐγένοντο δὲ καὶ ψευδοπροφήται
 τῷ λαῷ, ὡς καὶ ἐν ὑμῖν ἔσονται ψευδοδιδάσκαλοι
 τινες παρεισάξουσιν αἰρέσεις ἀπώλειας, καὶ τὸν ο
 ράσαντα αὐτοὺς δεσπότην ἀρνούμενοι, ἐπάγοντες
 ταῖς ταχινὴν ἀπώλειαν. Καὶ πολλοὶ ἐξακολουθήσαν
 αὐτῶν ταῖς ἀπώλειαις, δι' οὓς ἡ ὁδὸς τῆς ἀληθείας
 βλασφημηθήσεται. Καὶ ἐν πλεονεξίᾳ πλαστοῖς λό
 γοις ὑμᾶς ἐμπορεύσονται· οἷς τὸ κρίμα ἔκπαλαι οὐκ ἀ
^{1ωβ. Δ' 15.} καὶ ἡ ἀπώλεια αὐτῶν οὐ νυστάζει. Εἰ γὰρ ὁ
 Ἄγγελος ἀμαρτησάντων οὐκ ἐφείσατο, ἀλλὰ σε
 ζόφου ταρταρώσας, παρέδωκεν εἰς κρίσιν τετηρη
 νους· καὶ ἀρχαίου κόσμου οὐκ ἐφείσατο, ἀλλ' ὁ
^{Γέν. Ζ' 1.} Νῶε δικαιοσύνης κήρυκα ἐφύλαξε, κατακλυσμὸν κ
^{Αὐτὸς 9.} ἀσεβῶν ἐπάξας· καὶ πόλεις Σοδόμων καὶ Γομόρρας
^{10' 14.} φρώσας κατέκρινεν, ὑπόδειγμα μελλόντων ἀσεβεῖν
^{29.} θεικῶς· καὶ δίκαιον Λὼτ καταπονούμενον ὑπὸ τῆς
 ἀδελφείας ἐν ἀσελγείᾳ ἀναστροφῆς ἐρρώσασατο· β
 ματι γὰρ καὶ ἀκοῆ ὁ δίκαιος, ἐγκατοικῶν ἐν αὐ

μέραν ἐξ ἡμέρας ψυχὴν δικαίαν ἀνόμοις ἔργοις ἐβα-
 ρύνει. Οἷδε Κύριος εὐσεβεῖς ἐκ πειρασμοῦ ῥύεσθαι,
 ἀδίκους δὲ εἰς ἡμέραν κρίσεως κολαζομένους τηρεῖν.

Τῆ ΤΡΙΤῆ ΤῆΣ ΑΔ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Καθολικῆς Β'. Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀγαπητοί, οἷδε Κύριος εὐσεβεῖς ἐκ πειρασμοῦ ῥύε-
 σθαι, ἀδίκους δὲ εἰς ἡμέραν κρίσεως κολαζομένους τη-
 ρεῖν· μάλιστα δὲ τοὺς ὀπίσω σαρκὸς ἐν ἐπιθυμίᾳ μι-
 ατοῦ πορευομένους, καὶ κυριότητος καταφρονοῦντας·
 ἀπληταί, ἀθάδεις, δόξας οὐ τρέμεισι βλασφημοῦντες·
 τοῦ Ἄγγελου ἰσχυῖ καὶ δυνάμει μείζονες ὄντες, οὐ φέ-
 ρουσι κατ' αὐτῶν παρὰ Κυρίῳ βλάσφημον κρίσιν. Οὐ-
 κὲν δὲ, ὡς ἄλογα ζῶα φυσικῶς, γεγεννημένα εἰς ἄλωσιν
 καὶ φθοράν, ἐν οἷς ἀγνοοῦσι βλασφημοῦντες, ἐν τῇ
 φθορᾷ αὐτῶν καταφθαρήσονται· κοιμούμενοι μισθὸν
 ἀδικίας, ἡδονὴν ἡγούμενοι τὴν ἐν ἡμέρᾳ τροφήν, σπῖλοι
 καὶ μῶμοι, ἐντρυφῶντες ἐν ταῖς ἀπάταις αὐτῶν, συν-
 τρυφούμενοι ὑμῖν, ὀφθαλμοὺς ἔχοντες μεστοὺς μοιχα-
 λίας, καὶ ἀκαταπαύστους ἀμαρτίας, δελεάζοντες ψυ-
 χὰς ἀστηρίκτους, καρδίαν γεγυμνασμένην πλεονεξίαις
 ἐκτρέφοντες, κατάρτας τέκνα· καταλιπόντες τὴν εὐδοκίαν
 τοῦ ἁγίου, ἐπλανήθησαν, ἐξακόλουθήσαντες τῇ ὁδῷ τοῦ Βα-
 σαφῆ τοῦ Βοσὸρ, ὃς μισθὸν ἀδικίας ἡγάπησεν· ἔλεγχεν
 ὁ ἄσχεν ἰδίας παρανομίας· ὑποζύγιον ἄφωνον, ἐν ἀν-
 ὀπιθίου φωνῇ φθεγγόμενον, ἐκώλυσε τὴν τῆ προφήτου
 ἀκουσίαν. Οὗτοί εἰσι πηγαὶ ἀνυδροί, νεφέλαι ὑπὸ
 ἀλάτου ἐλαυνόμεναι, οἷς ὁ ζόφος τοῦ σκότους εἰς
 ἄνεον τετήρηται. Ὑπέρογκα γὰρ ματαιότητος φθεγγό-
 μενοι, δελεάζουσιν ἐν ἐπιθυμίαις σαρκὸς, ἐν ἀσελείαις,
 ὡς ὄντως ἀποφυγόντας τοὺς ἐν πλάνῃ ἀναστρεφομέ-
 νους. Ἐλευθερίαν αὐτοῖς ἐπαγγελόμενοι, αὐτοὶ δοῦλοι
 τῆ φθορᾶς· ὧ γὰρ τις ἠττηται, τούτω καὶ

Κε
 Β.

Αε
 ΚΒ

δεδουλωται. Εἰ γάρ ἀποφυγόντες τὰ μιάσματα τοῦ κόσμου, ἐν ἐπιγνώσει τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦτοις δὲ πάλιν ἐμπλακέντες ἠτῶνται, γέγονεν αὐτοῖς τὰ ἔσχατα χειρόνα τῶν πρώτων. Κρεῖττο γὰρ ἦν αὐτοῖς μὴ ἐπεγνωκέναι τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης ἢ ἐπιγνοῦσιν ἐπιστρέψαι ἐκ τῆς παραδοθείσης αὐτοῖς ἁγίας ἐντολῆς. Συμβέβηκε δὲ αὐτοῖς τὸ τῆς ἀληθοῦς παροιμίας « Κύων ἐπιστρέψας ἐπὶ τὸ ἴδιον ἐξέραμα » καὶ « Ὑς λουσαμένη εἰς κύλισμα βορβόρου ».

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ ΤΗΣ ΔΔ΄. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Καθολικῆς Β΄. Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αγαπητοὶ, ταύτην ἤδη δευτέραν ὑμῖν γράφω ἐπιστολήν, ἐν αἷς διεγείρω ὑμῶν ἐν ὑπομνήσει τὴν εἰλικρινή διάνοιαν, μνησθῆναι τῶν προειρημένων ῥημάτων ὑμῶν τῶν ἁγίων Προφητῶν, καὶ τῆς τῶν Ἀποστόλων ἡμῶν ἐντολῆς τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος· τοῦτο πρῶτον γινώσκοντες, ὅτι ἐλεύσονται ἐπ' ἔσχατα τῶν ἡμερῶν ἐμπλακται, κατὰ τὰς ἰδίας αὐτῶν ἐπιθυμίας πορευόμενοι καὶ λέγοντες: « Ποῦ ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία τῆς παρησίου αὐτοῦ; ἀφ' ἧς γὰρ οἱ πατέρες ἐκοιμήθησαν, πάντα οὐρανῶ διαμένει ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως ». Λανθάνει γὰρ αὐτοῦτο θύλοντες, ὅτι οὐρανοὶ ἦσαν ἔκπαλαι, καὶ γῆ καὶ ὕδατος καὶ δι' ὕδατος συνεστῶσα τῷ τοῦ Θεοῦ λόγῳ. Δι' ὧν ὁ τότε κόσμος ὕδατι κατακλυσθεὶς ἀπώλετο. Οἱ δὲ νῦν οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ τῷ αὐτῷ λόγῳ τετιθεσθαι ῥισμένοι εἰσὶ, πυρὶ τηρούμενοι εἰς ἡμέραν κρίσεως καὶ ἀπωλείας τῶν ἀσεβῶν ἀνθρώπων. Ἐν δὲ τοῦτο λαμβανέτω ὑμᾶς, ἀγαπητοὶ, ὅτι μία ἡμέρα παρά Κερίου ὡς χίλια ἔτη, καὶ χίλια ἔτη ὡς ἡμέρα μία. βραδύνει ὁ Κύριος τῆς ἐπαγγελίας, ὡς τινες βραδυτύηγονται, ἀλλὰ μακροθυμεῖ εἰς ἡμᾶς, μὴ βουλόμενοι τινὰς ἀπολέσθαι. ἀλλὰ πάντα εἰς μετάνοιαν χωρῆσθαι.

Ἐαλ. 4.

Ἡσαϊ. 18.

ἔξει δὲ ἡ ἡμέρα Κυρίου ὡς κλέπτῃς ἐν νυκτὶ, ἐν ἧ ὁ οὐρανὸς ῥοιζήδον παρελεύσονται, στοιχεῖα δὲ καυσούμενα λυθήσονται, καὶ γῆ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἔργα κατακλίσειται. Τούτων οὖν πάντων λυομένων, ποταποὺς εἰ ὑπάρχειν ὑμᾶς ἐν ἀγίαις ἀναστροφαῖς καὶ εὐσεβείαις, προσδοκῶντας καὶ σπεύδοντας τὴν παρουσίαν τοῦ Θεοῦ ἡμέρας, δι' ἣν οὐρανοὶ πυρούμενοι λυθήσονται, καὶ στοιχεῖα καυσούμενα τήκεται; Καινοὺς δὲ οὐρανοὺς καὶ γῆν καινὴν κατὰ τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ προσδοκῶμεν, ἐν οἷς δικαιοσύνη κατοικεῖ. Διὸ ἀγαπητοὶ ταῦτα προσδοκῶντες, σπουδάσατε ἄσπιλοι καὶ ἀκώμητοι αὐτῷ εὐρεθῆναι ἐν εἰρήνῃ, καὶ τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν μακροθυμίαν σωτηρίαν ἡγεῖσθε· καθὼς καὶ ὁ ἀγαπητὸς ἡμῶν ἀδελφὸς Παῦλος κατὰ τὴν αὐτοῦ δοθεῖσαν σοφίαν ἔγραψεν ὑμῖν, ὡς καὶ ἐν πάσαις ἐπιστολαῖς, λαλῶν ἐν αὐταῖς περὶ τούτων· ἐν οἷς ἐστὶ δυσνόητά τινα, ἃ οἱ ἁμαρτωιοὶ καὶ ὀστήριχοι ἀρεβλοῦσιν, ὡς καὶ τὰς λοιπὰς γραφαίς, πρὸς τὴν ἀπώλειαν αὐτῶν ἀπώλειαν. Ὑμεῖς οὖν, ἀγαπητοὶ, προσηκουόντες φυλάσσεσθε, ἵνα μὴ τῇ τῶν ἀθέσμων πλάσσειναι συναπαχθέντες, ἐκπέσητε τοῦ ἰδίου στηριγμοῦ. Ἐξάνετε δὲ ἐν χάριτι καὶ γνώσει τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ. Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ νῦν καὶ εἰς ἡμέραν αἰῶνος. Ἀμήν.

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ ΤΗΣ ΔΔ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Καθολικῆς Α'. Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, εἰάν εἴπωμεν ὅτι ἁμαρτίαν οὐκ ἔχομεν, καὶ οὐκ ἐπινοοῦμεν, καὶ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἐστὶν ἐν ἡμῖν. Ἐάν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, πιστὸς ἐστὶ καὶ ὁ Θεὸς, ἵνα ἀφῆ ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας, καὶ καθαρῶς ἵνα ἴδωμεν αὐτὸν. Ἐάν εἴπωμεν ὅτι οὐχ ἡμαρτωιοὶ ἐσμεν, ψεύστην ποιοῦμεν αὐτὸν, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ

κεφ. οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν. Τεκνία μου, ταῦτα γράφω ὑμῖν, ἵνα
 μὴ ἀμάρτητε· καὶ ἐάν τις ἀμάρτη, παράκλητον ἔχομεν
 πρὸς τὸν Πατέρα, Ἰησοῦν Χριστὸν δίκαιον. Καὶ αὐτὸς
 ἰλασμός ἐστι περὶ τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν, οὐ περὶ τῶν
 ἡμετέρων δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ ὅλου τοῦ κόσμου.
 Καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐγνώκαμεν αὐτόν, ἐὰν
 τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν. Ὁ λέγων, "Ἐγνώκα αὐτόν
 καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ μὴ τηρῶν, ψεύστης ἐστὶ, καὶ
 ἐν τούτῳ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν." Ὁς δ' ἂν τηρῇ αὐτὸν
 τὸν λόγον, ἀληθῶς ἐν τούτῳ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ τετε-
 λειώται· ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι ἐν αὐτῷ ἔσμεν.
 Ὁ λέγων ἐν αὐτῷ μένει, ὀφείλει, καθὼς ἐκεῖνος περὶ
 πάτησε, καὶ αὐτὸς οὕτω περιπατεῖν.

Τῆ Παρασκευῆ τῆς ΔΔ' ἑβδομάδος.

Καθολικῆς Α' Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα

κεφ.
 β'. 7.

Α' δελφοί, οὐκ ἐντολήν καινὴν γράφω ὑμῖν, ἀλλ' ἐν-
 τλήν παλαιάν, ἣν εἶχετε ἀπ' ἀρχῆς· ἡ ἐντολή ἡ πα-
 λαιά ἐστὶν ὁ λόγος, ὃν ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς. Πάλιν ἐν-
 τλήν καινὴν γράφω ὑμῖν, ὅ ἐστὶν ἀληθὴς ἐν αὐτῷ, καὶ
 ἐν ὑμῖν, ὅτι ἡ σκοτία παρέρχεται, καὶ τὸ φῶς τὸ ἀ-
 ληθινὸν ἤδη φαίνει. Ὁ λέγων ἐν τῷ φωτὶ εἶναι, καὶ τὸν
 ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῶν, ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶ, ἕως ἀρ-
 χῆς. Ὁ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ φωτὶ μένει, καὶ
 ἡ σκοτία ἐκείνη οὐκ ἔστιν. Ὁ δὲ μισῶν τὸν ἀδελ-
 φὸν αὐτοῦ, ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶ, καὶ ἐν τῇ σκοτίᾳ πε-
 ριπατεῖ, καὶ οὐκ εἶδε ποῦ ὑπάγει, ὅτι ἡ σκοτία ἐτύφλω-
 σε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ. Γράφω ὑμῖν, τεκνία,
 ἀφέωνται ὑμῖν αἱ ἀμαρτίαι διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Γρά-
 φω ὑμῖν, πατέρες, ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς. Γρά-
 φω ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι νενικηθήκατε τὸν πονηρὸν. Γρά-
 φω ὑμῖν, παιδία, ὅτι ἐγνώκατε τὸν πατέρα. Ἐγνώκατε
 ὑμῖν, πατέρες, ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς. Ἐγνώκατε

μῖν, νεανίσκοι, ὅτι ἰσχυροὶ ἐστε, καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ
 ἐν ὑμῖν μένει, καὶ νενικήκατε τὸν πονηρόν. Μὴ ἀγα-
 πᾶτε τὸν κόσμον, μηδὲ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ. Ἐάν τις ἀ-
 παρᾶ τὸν κόσμον, οὐκ ἔστιν ἡ ἀγάπη τοῦ Πατρὸς ἐν
 αὐτῷ· ὅτι πᾶν τὸ ἐν τῷ κόσμῳ, ἡ ἐπιθυμία τῆς σαρ-
 ρὸς, καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ ἡ ἀλαζονεία.
 οὐκ ἐστὶν ἐκ τοῦ Πατρὸς. Καὶ ὁ κόσμος παράγεται, καὶ ἡ ἐπιθυμία αὐτῆ.
 ὁ δὲ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῶ ΤΗΣ ΔΔ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

πρὸς Τιμόθεον Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τιμόθεε, δίωκε δικαιοσύνην, εὐσέβειαν, πί-
 στιν, ἀγάπην, ὑπομονήν, πραότητα. Ἀγωνίζου τὸν κα-
 λὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως, ἐπιλαβοῦ τῆς αἰωνίου ζωῆς,
 ἣν ἦν καὶ ἐκλήθησ, καὶ ὡμολόγησας τὴν καλὴν ὁμο-
 λογίαν ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρων. Παραγγέλλω σοι
 ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τοῦ ζωοποιούντος τὰ πάντα, καὶ
 Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ μαρτυρήσαντος ἐπὶ Ποντίου Πιλά-
 του τὴν καλὴν ὁμολογίαν, τηρῆσαι σε τὴν ἐντολήν ἁ-
 πλοῦτον, ἀνεπίληπτον, μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ Κυ-
 ρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἣν καιροῖς ἰδίοις δείξει ὁ
 ἀκακίριος καὶ μόνος δυνάστης, ὁ Βασιλεὺς τῶν βασι-
 λευόντων, καὶ Κύριος τῶν κυριευόντων, ὁ μόνος ἔχων
 ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον· ὃν εἶδεν οὐδεὶς
 ἀνθρώπων, οὐδὲ ἰδεῖν δύναται· ὃς τιμὴ καὶ κράτος
 αἰῶνιον. Ἀμήν.

Κ.
5.

Μα
ΚΖ.

Ἰω.
ΙΗ.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΑΥΛΟΥ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Ε΄.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΡΙΑΚΟΣΤΗ Δ΄. ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ.

Προκείμενον, Ἦχος Δ΄.

Γένοιτο Κύριε τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς.
 Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Πρὸς Κορινθίους Α΄. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

^{10φ.} **Α**δελφοί, πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρε
¹¹ πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι ὑπὲρ
 τίνος. Τὰ βρώματα τῆς κοιλίας, καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμα
 σιν· ὁ δὲ θεὸς καὶ ταύτην καὶ ταῦτα καταργήσει. Τὸ
 σῶμα οὐ τῆς πορνείας, ἀλλὰ τῷ Κυρίῳ, καὶ ὁ Κύριος τ
 σώματι. Ὁ δὲ θεὸς καὶ τὸν Κύριον ἠγειρε, καὶ ἡμᾶ
 ἐξεγερεῖ διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. Οὐκ οἶδατε, ὅτι τ
^{Γέν.} σώματα ὑμῶν μέλη Χριστοῦ ἐστίν; Ἄρα ἐν ταῖς μέλη
²⁴ Χριστοῦ ποιήσω πόρνῆς μέλη; Μὴ γένοιτο! Ἡ οὐκ οἶδα
 ὅτι ὁ κολλώμενος τῆς πόρνῆς, ἐν σώμα ἔστιν; Ἔσονται γὰρ
 φησὶν, οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. Ὁ δὲ κολλώμενος τῷ Κ
 ρίῳ, ἐν πνευμά ἐστι. Φεύγετε τὴν πορνείαν. Πᾶν ἁμαρ
 τημα, ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄνθρωπος, ἐκτὸς τοῦ σώματός ἐστι
 ὁ δὲ πορνεύων, εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἁμαρτάνει. Ἡ οὐκ οἶ
 दाτε, ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν ναὸς τῆς ἐν ὑμῖν ἁγίας Πνεύματος
 ἐστίν, οὗ ἔχετε ἀπὸ θεοῦ, καὶ οὐκ ἐστὲ ἑαυτῶν; ἠγο
 ρῆσατε γὰρ τιμῆς. Δοξάσατε δὴ τὸν θεὸν ἐν τῷ σώμα
 ὑμῶν, καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, ὃ τινὰ ἐστὶ τοῦ θεοῦ

Ἄλληλουϊα, Ἦχος Α΄.

Ὁ θεὸς ὁ διδοὺς ἐκδικήσεις ἐμοί. Θήκη Βέροιας
 Στίχ. Μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τοῦ βασιλέως.

Τῆ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ ΔΕ. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Καθολικῆς Α'. Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ἐσχάτη ὥρα ἐστὶ· καὶ καθὼς ἠκούσατε ^Κ
 ὅτι ὁ ἀντίχριστος ἔρχεται, καὶ νῦν ἀντίχριστοι πολλοὶ ^{Β'}
 ἐγίνασιν· ὅθεν γινώσκουμεν ὅτι ἐσχάτη ὥρα ἐστίν. Ἐξ
 ἡμῶν ἐξῆλθον, ἀλλ' οὐκ ἦσαν ἐξ ἡμῶν· εἰ γὰρ ἦσαν ἐξ
 ἡμῶν, μεμενήκεισαν ἂν μετ' ἡμῶν· ἀλλ' ἵνα φανερωθῶ-
 σιν ὅτι οὐκ εἰσὶ πάντες ἐξ ἡμῶν. Καὶ ὑμεῖς χρίσμα
 λαμβάνετε ἀπὸ τοῦ ἁγίου, καὶ οἴδατε πάντα. Οὐκ ἔγραψα
 ἡμῖν ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἀλήθειαν, ἀλλ' ὅτι οἴδατε ἀ-
 λήθειαν, καὶ ὅτι πᾶν ψεῦδος ἐκ τῆς ἀληθείας οὐκ ἐστίν.
 ὁ ψεύστης, εἰ μὴ ὁ ἀρνούμενος ὅτι Ἰησοῦς
 ἐστὶν ὁ Χριστός; Οὗτός ἐστιν ὁ ἀντίχριστος, ὁ ἀρ-
 νούμενος τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱόν. Πᾶς ὁ ἀρνούμενος
 τὸν Υἱόν, οὐδὲ τὸν Πατέρα ἔχει. Ὑμεῖς οὖν ὁ ἠκούσα-
 στε ἀπ' ἀρχῆς, ἐν ὑμῖν μενέτω· εἰ ἐν ὑμῖν μείνη ὁ ἀπ'
 ἀρχῆς ἠκούσατε, καὶ ὑμεῖς ἐν τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Πατρὶ
 μενεῖτε. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία, ἣν αὐτὸς ἐπηγ-
 γείλατο ἡμῖν, τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον. Ταῦτα ἔγραψα
 ἡμῖν περὶ τῶν πλανώντων ὑμᾶς. Καὶ ὑμεῖς τὸ χρίσμα,
 ὃ ἐλάβετε ἀπ' αὐτοῦ, ἐν ὑμῖν μένει, καὶ οὐ χρείαν ἔχε-
 τε ἵνα τις διδάσκη ὑμᾶς· ἀλλ' ὡς τὸ αὐτὸ χρίσμα δι-
 δάσκει ὑμᾶς περὶ πάντων, καὶ ἀληθὲς ἐστίν, καὶ οὐκ
 ἐστι ψεῦδος· καὶ καθὼς ἐδίδαξεν ὑμᾶς, μενεῖτε ἐν αὐ-
 τῷ. Καὶ νῦν, τέκνιά, μένετε ἐν αὐτῷ, ἵνα, ὅταν φανε-
 ρωθῆ, ἔχωμεν παρρησίαν, καὶ μὴ αἰσχυρθῶμεν ἀπ' αὐ-
 τοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ. Ἐὰν εἰδῆτε ὅτι δίκαιός
 ἐστι, γινώσκετε ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην, ἐξ
 αὐτοῦ γεγέννηται. Ἴδετε ποταπὴν ἀγάπην δέδωκεν ^{Κε}
 ἡμῖν ὁ Πατήρ, ἵνα τέκνα Θεοῦ κληθῶμεν· διὰ τοῦτο ^{Γ'}
 ὁ κόσμος οὐ γινώσκει ἡμᾶς, ὅτι οὐκ ἔγνω αὐτόν. Ἀγα-
 πητοί, νῦν τέκνα Θεοῦ ἐσμεν, καὶ οὐπω ἐφανερώθη

τί ἐσόμεθα· οἶδαμεν δὲ ὅτι, εἴαν φανερωθῆ, ὅμοιοι αὐτῷ ἐσόμεθα, ὅτι ὁψόμεθα αὐτὸν καθὼς ἐστὶ. Καὶ πᾶς ὁ ἔχων τὴν ἐλπίδα ταύτην ἐπ' αὐτῷ, ἀγνίζει ἑαυτὸν καθὼς ἐκεῖνος ἀγνός ἐστι. Πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἀμαρτίαν καὶ τὴν ἀνομίαν ποιεῖ· καὶ ἡ ἀμαρτία ἐστὶν ἡ ἀνομία. Καὶ οἴδατε ὅτι ἐκεῖνος ἐφανερώθη, ἵνα τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἄρῃ· καὶ ἀμαρτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἐστὶ. Πᾶς ὁ ἐν αὐτῷ μένων, οὐχ ἀμαρτάνει· πᾶς ὁ ἀμαρτάνων οὐχ ἑώρακεν αὐτὸν, οὐδὲ ἔγνωκεν αὐτόν. Τεκνία, μὴ δεῖς πλανᾶτω ὑμᾶς. Ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην δίκαιος ἐστὶ, καθὼς ἐκεῖνος δίκαιός ἐστιν. Ὁ ποιῶν τὴν ἀμαρτίαν, ἐκ τοῦ Διαβόλου ἐστίν· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ὁ Διαβόλος ἀμαρτάνει. Εἰς τοῦτο ἐφανερώθη ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ Διαβόλου.

Τῆ ΤΡΙΤῆ Τῆς ΔΕ΄. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Καθολικῆς Α΄. Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ Θεοῦ, ἀμαρτίαν οὐ ποιεῖ, ὅτι σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει, καὶ οὐ δύναται ἀμαρτάνειν, ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται. Ἐν τούτῳ φανερά ἐστι τὰ τέκνα τῆ Θεοῦ, καὶ τὰ τέκνα τοῦ Διαβόλου. Πᾶς ὁ μὴ ποιῶν δικαιοσύνην, οὐκ ἐστὶν ἐκ τῆ Θεοῦ, καὶ ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγγελία, ἣν ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους. Οὐ καθὼς Κάϊν ἐκ τῆ πονηροῦ ἦν, καὶ ἔσφαξε τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. Καὶ γὰρ ἴσθιν τίνος ἔσφαξεν αὐτόν; Ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρὰ ἦν, τὰ δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ δίκαια. Μὴ θαυμάζετε ἀδελφοί μου, εἰ μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. Ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι μεταβεθήκαμεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν, ὅτι ἀγαπῶμεν τὴν ἀδελφὴν· ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν, μὴ γινώσκει τὸν θάνατον. Πᾶς ὁ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ὁ θάνατος ἐστὶν· καὶ οἶδατε ὅτι πᾶς ἀνθρώπος ποιοῦν τὸν θάνατον.

ἔχει ζωὴν αἰώνιον ἐν αὐτῷ μένουσαν. Ἐν τούτῳ
 γινώσκουμεν τὴν ἀγάπην, ὅτι ἐκεῖνος ὑπὲρ ἡμῶν τὴν
 ἀγάπην αὐτοῦ ἔδωκε· καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ὑπὲρ τῶν ἀ-
 δελφῶν τὰς ψυχὰς τιθέναι. Ὅς δ' ἂν ἔχη τὸν βίον τοῦ ^{Λουκ}
 κόσμου, καὶ θεωρῇ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ χρεῖαν ἔχοντα, ^{Γ'. 1}
 καὶ κλείσῃ τὰ σπλάγχθνα αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ, πῶς ἡ
 ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μένει ἐν αὐτῷ; Τεκνία μου, μὴ ἀγα-
 πῶμεν λόγῳ μὴδὲ γλῶσση, ἀλλ' ἔργῳ καὶ ἀληθείᾳ.
 καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐκ τῆς ἀληθείας ἐσμὲν,
 καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ πείσομεν τὰς καρδίας ἡμῶν,
 καὶ εἰάν καταγινώσκῃ ἡμῶν ἡ καρδία, ὅτι μείζων
 τὴν ὁ Θεὸς τῆς καρδίας ἡμῶν, καὶ γινώσκει πάντα.
 ἀγαπητοὶ, εἰάν ἡ καρδία ἡμῶν μὴ καταγινώσκῃ ἡμῶν, ^{Ματθ}
 παρρησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν Θεόν· καὶ ὁ εἰάν αἰτῶμεν, ^{ΚΑ'. 21}
 λαμβάνομεν παρ' αὐτοῦ.

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ ΤΗΣ ΛΕ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Καθολικῆς Α'. Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα.

ἀγαπητοὶ, εἰάν ἡ καρδία ἡμῶν μὴ καταγινώσκῃ ἡ- ^{Κεφ.}
 μῶν, παρρησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν Θεόν· καὶ ὁ εἰάν αἰ- ^{Γ'. 11}
 τῶμεν, λαμβάνομεν παρ' αὐτοῦ, ὅτι τὰς ἐντολαὶς αὐτοῦ
 ἠκούομεν, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν. Καὶ
 ἡ ἀγάπη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ἵνα πιστεύσωμεν τῷ ὀνό-
 ματι τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀγαπῶμεν
 ἀλλήλους, καθὼς ἔδωκεν ἐντολήν ἡμῖν. Καὶ ὁ τηρῶν
 τὰς ἐντολαὶς αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ·
 καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ τοῦ
 ἁγίου πνεύματος οὗ ἡμῖν ἔδωκεν. Ἀγαπητοὶ, μὴ παντὶ πνεύ- ^{Κεφ.}
 ματι πιστεύετε, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα, εἰ ἐκ ^{Δ'. 1}
 τοῦ Θεοῦ ἐστὶν· ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφήται ἐξεληλύθησαν
 εἰς τὸν κόσμον. Ἐν τούτῳ γινώσκειτε τὸ πνεῦμα
 τοῦ Θεοῦ· πᾶν πνεῦμα ὃ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν
 τῷ ἔλεει ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστὶ· καὶ πᾶν πνεῦμα

ὁ μὴ ὁμολογεῖ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθῆ-
 τα, ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔστι· καὶ τοῦτό ἐστι τὸ τοῦ α-
 ντιχρίστου, ὃ ἀκηκόατε ὅτι ἔρχεται, καὶ νῦν ἐν
 κόσμῳ ἐστὶν ἤδη. Ὑμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστε, τεκν-
 και νενικηήκατε αὐτούς, ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ὑμῖν,
 ἐν τῷ κόσμῳ. Αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου εἰσὶ, διὰ τοῦ
 ἐκ τοῦ κόσμου λαλοῦσι, καὶ ὁ κόσμος αὐτῶν ἀκούει.
 Ἡμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσμεν. Ὁ γινώσκων τὸν Θεὸν
 ἀκούει ἡμῶν ὅς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ Θεοῦ, οὐκ ἀκούει
 μῶν· ἐκ τούτου γινώσκομεν τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας
 καὶ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης. Ἀγαπητοὶ, ἀγαπᾶ-
 ἀλλήλους, ὅτι ἡ ἀγάπη ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστὶ καὶ πᾶς
 ἀγαπῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται, καὶ γινώσκει τὸν
 Θεόν. Ὁ μὴ ἀγαπῶν οὐκ ἔγνω τὸν Θεόν, ὅτι ὁ Θεὸς
 ἀγάπη ἐστίν. Ἐν τούτῳ ἐφανερώθη ἡ ἀγάπη τοῦ
 Θεοῦ ἐν ἡμῖν, ὅτι τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἀ-
 σταλινεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν κόσμον, ἵνα ζήσωμεν δι' αὐτοῦ.
 Ἐν τούτῳ ἐστὶν ἡ ἀγάπη, οὐχ ὅτι ἡμεῖς ἠγαπήσαμεν
 τὸν Θεόν, ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἀπέστ-
 λε τὸν Υἱὸν αὐτοῦ ἰλασμόν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν. Ἀ-
 γητοὶ, εἰ οὕτως ὁ Θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς
 φείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν.

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ Τῆς ΔΕ΄. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Καθολικῆς Α΄. Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα

^{Κεφ.}
^{Δ. 21.} **Α**γαπητοὶ, εἴαν τις εἶπῃ, ὅτι ἀγαπῶ τὸν Θεόν, καὶ
 τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῇ, ψεύστης ἐστίν· ὁ γὰρ μὴ
 ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὃν εἶώρακε, τὸν Θεὸν ὃν οὐ
 εἶώρακε πῶς δύναται ἀγαπᾶν; Καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν
 ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν Θεὸν ἀγαπᾶ
 τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. Πᾶς ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶ
^{Κεφ.}
^{Ε. 1.} ὁ Χριστὸς, ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται· καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν
 τὸν γεννήσαντα, ἀγαπᾶ καὶ τὸν γεγεννημένον.

τοῦ. Ἐν τῷ γινώσκωμεν ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα
 τοῦ Θεοῦ, ὅταν τὸν Θεὸν ἀγαπῶμεν, καὶ τὰς ἐντολάς
 αὐτοῦ τηρῶμεν. Αὕτη γὰρ ἐστὶν ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ,
 καὶ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ τηρῶμεν· καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτῆ
 ἀρεταὶ οὐκ εἰσὶν. Ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ
 Θεοῦ, νικᾷ τὸν κόσμον· καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἡ νικη-
 τικὴ τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν. Τίς ἐστὶν ὁ νικῶν
 τὸν κόσμον, εἰ μὴ ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Υἱὸς
 τοῦ Θεοῦ; Οὗτός ἐστιν ὁ ἐλθὼν δι' ὕδατος καὶ αἵμα-
 τος, Ἰησοῦς ὁ Χριστός· οὐκ ἐν τῷ ὕδατι μόνον, ἀλλ' ἐν
 τῷ ὕδατι καὶ τῷ αἵματι. Καὶ τὸ Πνεῦμά ἐστι τὸ μαρ-
 τυροῦν, ὅτι τὸ Πνεῦμά ἐστὶν ἡ ἀλήθεια. Ὅτι τρεῖς εἰσὶν
 μαρτυροῦντες ἐν τῷ οὐρανῷ, ὁ Πατήρ, ὁ Λόγος, καὶ
 τὸ Ἅγιον Πνεῦμα· καὶ ἕτοι οἱ τρεῖς ἐν εἰσι. Καὶ τρεῖς
 εἰσὶν οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῇ γῇ, τὸ πνεῦμα, καὶ τὸ
 ὕδωρ, καὶ τὸ αἷμα· καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἓν εἰσὶν. Εἰ
 μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων λαμβάνομεν, ἡ μαρτυρία
 τοῦ Θεοῦ μείζων ἐστίν· ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ
 Θεοῦ, ἣν μεμαρτύρηκε περὶ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ. Ὁ πι-
 στεύων εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἔχει τὴν μαρτυρίαν ἐν
 τῷ ἑαυτοῦ· ὁ μὴ πιστεύων τῷ Θεῷ, ψεύστην πεποίηκεν
 ἑαυτὸν, ὅτι οὐ πεπίστευκεν εἰς τὴν μαρτυρίαν, ἣν με-
 μαρτύρηκεν ὁ Θεὸς περὶ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ. Καὶ αὕτη
 ἐστὶν ἡ μαρτυρία, ὅτι ζωὴν αἰώνιον ἔδωκεν ἡμῖν ὁ
 Θεός· καὶ αὕτη ἡ ζωὴ ἐν τῷ Υἱῷ αὐτοῦ ἐστίν. Ὁ ἔχων
 τὸν Υἱὸν, ἔχει τὴν ζωὴν· ὁ μὴ ἔχων τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ,
 τὴν ζωὴν οὐκ ἔχει. Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν τοῖς πιστεύου-
 σιν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, ἵνα εἰδῆτε, ὅτι ζωὴν ἔχετε
 αἰώνιον, καὶ ἵνα πιστεύητε εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Υἱοῦ τοῦ
 Θεοῦ. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ παρρησία ἣν ἔχομεν πρὸς
 τὸν Θεόν, ὅτι ἐάν τι αἰτῶμεθα κατὰ τὸ θέλημα αὐτῆ,
 ἀκούει ἡμῶν. Καὶ ἐάν οἶδαμεν ὅτι ἀκούει ἡμῶν, ὁ ἄν-
 θρωπος αἰτῶμεθα, οἶδαμεν ὅτι ἔχομεν τὰ αἰτήματα, ἃ ἡ-
 μῖν ἀκούσει παρ' αὐτοῦ. Ἐάν τις ἴδῃ τὸν ἀδελφὸν αὐτῆ

ἀμαρτάνοντα ἀμαρτίαν μὴ πρὸς θάνατον, αἰτήσῃ, καὶ δώσει αὐτῷ ζωὴν, τοῖς ἀμαρτάνουσι μὴ πρὸς θάνατον. Ἔστιν ἀμαρτία πρὸς θάνατον· οὐ περὶ ἐκείνης λέγεται ἵνα ἐρωτήσῃ. Πᾶσα ἀδικία ἀμαρτία ἐστὶ· καὶ ἔστιν ἀμαρτία οὐ πρὸς θάνατον. Οἶδαμεν ὅτι πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ Θεοῦ, οὐχ ἀμαρτάνει· ἀλλ' ὁ γεννηθεὶς ἐκ τοῦ Θεοῦ, τηρεῖ ἑαυτόν, καὶ ὁ πονηρὸς οὐχ ἅπτεται αὐτοῦ. Οἶδαμεν ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσμεν, καὶ ὁ κόσμος ὅλος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται. Οἶδαμεν δὲ ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἦκει, καὶ δέδωκεν ἡμῖν διάνοιαν, ἵνα γινώσκωμεν τὸν ἀληθινόν· καὶ ἐσμέν ἐν τῷ ἀληθινῷ ἐν τῷ Υἱῷ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστῷ· οὗτός ἐστιν ὁ ἀληθινὸς Θεὸς, καὶ ἡ ζωὴ ἡ αἰώνιος. Τεκνία, φυλάξατε ἑαυτοὺς ἀπὸ τῶν εἰδώλων. Ἀμήν.

Τῆ παρασκευῆ τῆς δε'. εβδομαδος

Καθολικῆς Β'. Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ ἀνάγνωσμα

^{Κεφ. Α'. ρ'} **Ο** πρεσβύτερος ἐκλεκτῆ κυρία, καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῆς, οὓς ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ, καὶ οὐκ ἐγὼ μόνον ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ ἐγνωκότες τὴν ἀλήθειαν, διὰ τὴν ἀλήθειαν τὴν μένουσαν ἐν ἡμῖν, καὶ μετ' ἡμῶν ἔσται εἰς τὸν αἰῶνα: Ἔσται μετ' ὑμῶν χάρις, ἔλεος, εἰρήνη παρὰ Θεοῦ Πατρὸς, καὶ παρὰ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ Υἱοῦ τοῦ Πατρὸς, ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἀγάπῃ. Ἐχαίριζα ὑμᾶς ὅτι εὗρηκα ἐκ τῶν τέκνων σου περιπατοῦντας ἐν ἀληθείᾳ, καθὼς ἐντολὴν ἐλάβομεν παρὰ τοῦ Πατρὸς. Καὶ νῦν ἐρωτῶ σε, κυρία, οὐχ ὡς ἐντολὴν γράφων καινὴν, ἀλλ' ἣν εἶχομεν ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν ἑαυτοὺς ἀλλήλους. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγάπη, ἵνα περιπατῶμεν κατὰ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ. Αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολή, καθὼς ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἐν αὐτῇ περιπατῆτε. Ὅτι πολλοὶ πλάνοι εἰσῆλθον εἰς τὸν κόσμον, οἱ μὴ ὁμολογοῦντες Ἰησοῦν Χριστὸν ἐρχόμενον ἐν σαρκί· οὗτός ἐστι

λόινος καὶ ὁ ἀντίχριστος. Βλέπετε ἑαυτοὺς, ἵνα μὴ
πολέσωμεν ἅ εἰργασάμεθα, ἀλλὰ μισθὸν πλήρη ἀπο-
λάβωμεν. Πᾶς ὁ παραβαίνων, καὶ μὴ μένων ἐν τῇ δι-
ακῇ τοῦ Χριστοῦ, θεὸν οὐκ ἔχει· ὁ μένων ἐν τῇ δι-
ακῇ τοῦ Χριστοῦ, οὗτος καὶ τὸν Πατέρα καὶ τὸν
ἅγιον ἔχει. Εἴ τις ἔρχεται πρὸς ὑμᾶς, καὶ ταύτην τὴν
δοκίμην οὐ φέρει, μὴ λαμβάνετε αὐτὸν εἰς οἰκίαν, καὶ
καίρειν αὐτῷ μὴ λέγετε· ὁ γὰρ λέγων αὐτῷ χαίρειν,
συνωνεῖ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ τοῖς πονηροῖς. Πολλὰ ἔχων
εἶν γράφειν, οὐκ ἠβουλήθη διὰ χάρτου καὶ μέλανος·
ἀλλ' ἐλπίζω ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ σῶμα πρὸς στόμα
ἐκθέσει, ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ᾖ πεπληρωμένη. Ἀσπάζε-
σθε τὰ τέκνα τῆς ἀδελφῆς σου τῆς ἐκλεκτῆς. Ἀμήν.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῶ ΤΗΣ ΔΕ΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Δ΄.

ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Ψαλ. Πρὸς σέ Κύριε κεκραύξομαι ὁ θεός μου.

Πρὸς Κορινθίους Α΄. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' ἢ πάντα συμφέρει· ^{Κεφ}
πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα οἰκοδομεῖ. Μηδεὶς ^{Γ'. 21}
ἑαυτοῦ ζητεῖτω, ἀλλὰ τὸ τοῦ ἑτέρου ἕκαστος. Πᾶν
ἐν μακέλλῳ πωλούμενον ἐσθίετε, μηδὲν ἀνακρίνον-
τες διὰ τὴν συνείδησιν· τοῦ γὰρ Κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ ^{Ψαλ}
πλήρωμα αὐτῆς. ^{ΚΓ'.} Εἴ δέ τις καλεῖ ὑμᾶς τῶν ἀπίστων,
καὶ θέλετε πορεύεσθαι, πᾶν τὸ παρατιθέμενον ὑμῖν
λάβετε, μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνείδησιν. Ἐάν
τις ὑμῖν εἴπῃ «Τοῦτο εἰδωλόθυτόν ἐστι», μὴ ἐσθίε-
τε δι' ἐκεῖνον τὸν μηνύσαντα καὶ τὴν συνείδησιν· τοῦ
Κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

Ἄλλος, εἰς Κοιμηθέντας.

Ἀδελφοί, ἢ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν περὶ τῶν κεκοιμημένων.

Ζῆτει ἐν τῷ τέλει, εἰς Κοιμηθέντας.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ.

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος.

Στίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Κεφ. 1'. 8. **Α**δελφοί, βρωμα ἡμᾶς οὐ παρίστησι τῷ Θεῷ· οὐ γὰρ εἰάν φαγωμεν, περισσεύομεν, οὔτε εἰάν μὴ φαγωμεν, ὑστερούμεθα. Βλέπετε δὲ μήπως ἡ ἐξουσία ὑμῶν αὕτη πρόσκομμα γένηται τοῖς ἀσθενοῦσιν. Ἐάν τις ἴδῃ σε τὸν ἔχοντα γινῶσιν, ἐν εἰδωλείῳ κατακεινον, οὐχὶ ἡ συνειδήσις αὐτοῦ ἀσθενοῦς ὄντος οἰκτιρήσεται εἰς τὸ τὰ εἰδωλόψυτα ἐσθίειν; Καὶ ἀποκρίσεται ὁ ἀσθενῶν ἀδελφός ἐπὶ τῇ σῆ γνώσει, δι' ὃν Χριστὸς ἀπέθανεν. Οὕτω δὲ ἀμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφούς, καὶ τύπτοντες αὐτῶν τὴν συνειδήσιν ἀσθενήσαν, εἰς Χριστὸν ἀμαρτάνετε. Διό περ εἰ βρωμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μου, οὐ μὴ φάγω κρέας εἰς τὸ αἶψα, ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω. Οὐκ εἰμι ἄποστολος; Οὐκ εἰμι ἐλεύθερος; Οὐχὶ Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Κύριον ἡμῶν ἐώρακα; Οὐ τὸ ἔργον μου ὑμῶν ἐστε ἐν Κυρίῳ; Εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμι ἄποστολος, ἅλλοτε ὑμῖν εἰμι· ἢ γὰρ σφραγίς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς μεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Β'.

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Τῆ ΔΕΥΤΕΡᾶ Τῆς ΤΥΡΟΦΑΓΟΥ.

Βολικῆς Γ'. Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα.

πρεσβύτερος Γαίῳ τῷ ἀγαπητῷ, ὃν ἐγὼ ἀγαπῶ
 ἀληθείᾳ. Ἀγαπητέ, περὶ πάντων εὐχομαί σε εὐ-
 ζῆσαι καὶ ὑγιαίνειν, καθὼς εὐδοοῦται σου ἡ ψυχὴ.
 Ἐπὶ γὰρ λίαν ἐρχομένων ἀδελφῶν, καὶ μαρτυρῶν-
 του τῇ ἀληθείᾳ, καθὼς σὺ ἐν ἀληθείᾳ περιπατεῖς,
 στέραν τούτων οὐκ ἔχω χαρὰν, ἵνα ἀκούω τὰ ἔμα-
 ρα ἐν ἀληθείᾳ περιπατοῦντα. Ἀγαπητέ, πιστὸν
 εἶναι, ὃ ἐὰν ἐργάσῃ εἰς τοὺς ἀδελφοὺς καὶ εἰς τοὺς
 υἱοὺς, οἱ ἐμαρτύρησάν σου τῇ ἀγάπῃ ἐνώπιον ἐκκλη-
 σίας καλῶς ποιήσεις προπέμφιας ἀξίως τοῦ Θεοῦ.
 ὁ γὰρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἐξῆλθον, μηδὲν λαμβά-
 νει ἀπὸ τῶν ἔθνων. Ἡμεῖς οὖν ὀφείλομεν ἀπολαμ-
 βάναι τοὺς τοιούτους, ἵνα συνεργοὶ γινώμεθα τῇ ἀλη-
 θεῖᾳ. Ἐγραψα τῇ ἐκκλησίᾳ, ἀλλ' ὁ φιλοπρωτεύων ἀ-
 ντιπροβουλοῦσθε τοῖς ἀδελφοῖς, ἵνα οὐκ ἀπο-
 λυθῆτε ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας. Διὰ τοῦτο, εἰς
 τὴν πόλιν αὐτοῦ ἔρχομαι, ἵνα ἴδω τὰ ἔργα ἃ ποιεῖ,
 λόγοις πονη-
 ραυτῶν ἡμᾶς· καὶ μὴ ἀρκούμενος ἐπὶ τούτοις,
 αὐτὸς ἐπιδέχεται τοὺς ἀδελφοὺς, καὶ τοὺς βελο-
 ῦσιν κωλύει, καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἐκβάλλει. Ἀγα-
 πητέ, μὴ μιμοῦ τὸ κακόν, ἀλλὰ τὸ ἀγαθόν. Ὁ ἀγαθός
 ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστίν· ὁ δὲ κακοποιῶν, οὐχ ἑώρακε
 Θεόν. Δημητρίῳ μεμαρτύρηται ὑπὸ πάντων, καὶ
 αὐτῆς τῆς ἀληθείας· καὶ ἡμεῖς δὲ μαρτυροῦμεν,
 οἴδατε ὅτι ἡ μαρτυρία ἡμῶν ἀληθής ἐστι. Πολλὰ
 ἔγραψα, ἀλλ' οὐ θέλω διὰ μέλανος καὶ καλάμης
 γράψαι· ἐλπίζω δὲ εὐθέως ἰδεῖν σε, καὶ στόμα
 ἐπὶ στόμα λαλήσομεν. Εἰρήνη σοι. Ἀσπάζονται σε
 οἱ φίλοι. Ἀσπάζου τοὺς φίλους κατ' ὄνομα.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ ΤΥΡΟΦΑΓΟΥ.

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰούδα τὸ Ἀνάγνωσμα.

^{Κεφ.} ^{Α΄. 1.} Ἰούδας Ἰησοῦ Χριστοῦ δοῦλος, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβ
 τοῖς ἐν Θεῷ Πατρὶ ἡγιασμένοις, καὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ
 τηρημένοις κλητοῖς: Ἐλεος ὑμῖν καὶ εἰρήνη καὶ ἀγα-
 πληθυνθεῖη. Ἀγαπητοί, πᾶσαν σπουδὴν ποιούμε-
 γραφεῖν ὑμῖν περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας, ἀνάγκη ἐστὶ
 γράψαι ὑμῖν, παρακαλῶν ἐπαγωνίζεσθαι τῇ ἀπαξ
 ραδοθεῖσῃ τοῖς ἀγίοις πίστει. Παρεισέδυσαν γάρ τινες
 ἄνθρωποι, οἱ πάλαι προγεγραμμένοι εἰς τοῦτο τὸ
 μα. ἀσεβεῖς, τὴν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν χάριν μετατιθέντες
 ἀσέλγειαν, καὶ τὸν μόνον Δεσπότην Θεὸν καὶ Κ-
^{Ἀριθ.} ^{10΄. 17.} ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἀρνέμενοι. Ὑπομνήσαι δὲ
 βούλομαι, εἰδόμενος ὑμᾶς ἅπαξ τῆτο, ὅτι ὁ Κύριος
 ἐκ τῆς Αἰγύπτου σῶσας, τοδεύτερον τοὺς μὴ πισ-
 σαντας ἀπώλεσεν. Ἀγγέλους τε τοὺς μὴ τηρήσαν-
 τὴν ἑαυτῶν ἀρχὴν, ἀλλὰ ἀπολιπόντας τὸ ἴδιον
 τῆριον, εἰς κρίσιν μεγάλης ἡμέρας δεσμοῖς αἰδίοις
^{Γέν.} ^{10΄. 24.} ζῶπον τετήρηκεν. Ὡς Σόδομα, καὶ Γόμορρά, καὶ
^{25.} περὶ αὐτὰς πόλεις, τὸν ὅμοιον τούτοις τρόπον ἐκ-
 νεύσασαι, καὶ ἀπελθεῖν οὐκ ὀπίσω σαρκὸς ἐτέρας,
 κεινται δεῖγμα, πυρὸς αἰωνίου δίκην ὑπέχουσαι.
 μοίως μέντοι καὶ οὗτοι ἐνυπνιαζόμενοι, σάρκα
 μαινοῦσι, κυριότητα δὲ ἀθετοῦσι, δόξας δὲ βλα-
 μῆσιν. Ὁ δὲ Μιχαὴλ ὁ Ἀρχάγγελος, ὅτε τῷ Διαβό-
 λοῦ διακρινόμενος διελέγετο περὶ τοῦ Μωσέως σώμα-
 οῦκ ἐτόλμησε κρίσιν ἐπενεγκεῖν βλασφημίας, ἀλλὰ
^{Ζαχ.} ^{Γ΄. 2.} πεν: Ἐπιτιμῆσαι σοι Κύριος. Οὗτοι δὲ ὅσα μὲν
 οἶδασι, βλασφημοῦσιν ὅσα δὲ φυσικῶς, ὡς τὰ αἰ-
 ζῶα, ἐπίστανται, ἐν τούτοις φθειρόνται.

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ ΤΗΣ ΤΥΡΟΦΑΓΟΥ.

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰουδα τὸ Ἀνάγνωσμα.

ἀγαπητοὶ, οὐαὶ τοῖς ἀσεβέσιν, ὅτι τῇ ὀδῷ τοῦ Καῖν Κεφ. Α'. 11
 πορεύθησαν, καὶ τῇ πλάνῃ τοῦ Βαλαὰμ μισοῦ ἔξε- Γέν. Δ'. 8.
 ῖθησαν, καὶ τῇ ἀντιλογίᾳ τοῦ Κορέ ἀπώλοντο. Οὗτοί Ἀρ. 15
 ἐν ταῖς ἀγάπαις ὑμῶν σπιλάδες, συννευχοῦμενοι ΚΒ'. 21
 ὁβώς, ἑαυτοὺς ποιμαίνοντες· νεφέλαι ἀνυδροὶ, ὑπὸ 15'. 31
 ἔμῳ περιφερόμεναι· δένδρα φθινοπωρινά, ἀκαρπα,
 ἀποθιανόντα, ἐκριζωθέντα· κύματα ἄγρια θαλάσ-
 σης, ἐπαφρίζοντα τὰς ἑαυτῶν αἰσχύνας· ἀστέρες πλα-
 ταί, οἷς ὁ ζόφος τοῦ σκότους εἰς τὸν αἰῶνα τετήρη-
 θησάντων. Προεφήτευσεν δὲ καὶ τούτοις ἕβδομος ἀπὸ Ἀδάμ
 ὁ πῶς, λέγων: « Ἴδου ἦλθε Κύριος ἐν μυριάσιν ἀγίαις
 τοῦ Κυρίου, ποιῆσαι κρίσιν κατὰ πάντων, καὶ ἐξελέγξει
 ἑαυτοὺς τούς ἀσεβεῖς αὐτῶν, περὶ πάντων τῶν ἔργων
 αὐτῶν, ὧν ἠσέβησαν, καὶ περὶ πάντων τῶν
 ἡμετέρων, ὧν ἐλάλησαν κατ' αὐτῶν ἁμαρτωλοὶ ἀσεβεῖς ».
 Οὗτοί εἰσι γογγυσταί, μεμψίμοιροι κατὰ τὰς ἐπιθυμίας
 αὐτῶν πορευόμενοι, καὶ τὸ στόμα αὐτῶν λαλεῖ ὑπέ-
 ρηματα, θιαυμάζοντες πρόσωπα, ὠφελείας χάριν. Ὑμεῖς
 ἀγαπητοὶ, μνήσθητε τῶν ῥημάτων τῶν προειρημέ-
 νων ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
 στοῦ· ὅτι ἔλεγον ὑμῖν, ὅτι ἐν ἐσχάτῳ χρόνῳ ἔσονται
 παῖκται, κατὰ τὰς ἑαυτῶν ἐπιθυμίας πορευόμενοι
 ἐν ἀσεβειῶν. Οὗτοί εἰσιν οἱ ἀποδιορίζοντες ἑαυτοὺς,
 ἄλογοι, πνεῦμα μὴ ἔχοντες. Ὑμεῖς δὲ, ἀγαπητοὶ, τῇ
 ἀκατάτη ἡμῶν πίστει ἐποικοδομοῦντες ἑαυτοὺς, ἐν
 πνεύματι ἀγίῳ προσευχόμενοι, ἑαυτοὺς ἐν ἀγάπῃ Θεοῦ
 ἀγαπᾶτε, προσδεχόμενοι τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἡμῶν
 Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Καὶ οὓς μὲν ἐλεεῖ-
 τε, οὓς δὲ ἐν φόβῳ σώζετε, ἐκ τοῦ πνεύματος
 ἀρπάζοντες, μισοῦντες καὶ τὸν ἀπὸ τῆς σαρκὸς

ἐσπιλωμένον χιτῶνα. Τῷ δὲ δυναμένῳ φυλάξαι ὑμᾶς ἀπταιστούς, καὶ στήσαι κατενώπιον τῆς δόξης αὐτοῦ ἀμώμους ἐν ἀγαλλίασει, μόνῳ σοφῷ Θεῷ, σωτῆρι ἡμῶν, δόξα καὶ μεγαλωσύνη, κράτος καὶ ἐξουσία, καὶ νῦν καὶ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῶ ΤΗΣ ΤΥΡΟΦΑΓΟΥ.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Δ΄.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ.

Στίχ. Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

^{Κεφ. 19.} **Α**ἱ δέλεφοι, τὰ τῆς εἰρήνης διώκωμεν, καὶ τὰ τῆς οἰκονομίας τῆς εἰς ἀλλήλους. Μὴ ἔνεκεν βρώματος καταλύσθε τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ. πάντα μὲν καθαρα, ἀλλὰ καὶ τῷ ἀνθρώπῳ τῷ διὰ προσκόμματος ἐσθίουσι. Καὶ τὸ μὴ φαγεῖν κρέα, μηδὲ πιεῖν οἶνον, μηδὲ ἐν ᾧ ὁ ἀδελφός σου προσκόπτει, ἢ σκανδαλίζεται, ἢ ἀσθενεῖ. Σὺ πίστιν ἔχεις; κατὰ σαυτὸν ἔχε ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ Μακάριος ὁ μὴ κρίνων ἑαυτὸν ἐν ᾧ δοκιμάζει. Ὁ ἀδιακρινόμενος, εἰς φαίγη, κατακρίνεται, ὅτι οὐκ ἐστὶν ἐν πίστει. πᾶν δὲ ὁ οὐκ ἐκ πίστεως, ἁμαρτία ἐστίν. ^{Κεφ. 19.} Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑμᾶς στηρίξαι κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου καὶ τὸ κήρυγμα Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ ἀποκαλύψιν μυστηρίου χρόνοις αἰώνιαις σεσιγημένου, φανερωθέντος δὲ νῦν διὰ τε γραφῶν προφητικῶν καὶ ἐπισημάντην τῆς γῆς τοῦ αἰωνίου Θεοῦ, εἰς ὑπακοὴν πίστεως, εἰς ποῦτα τὰ ἔσθνη γνωρισθέντος, μόνῳ σοφῷ Θεῷ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἄλλοτε τῶν Ὁσίων.

Αἱ δέλεφοι, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐστὶν ἀγάπη.

Ζῆτει τῷ Σαββάτῳ τῆς ΚΖ. Ἐβδομ. σελ. 208

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚῃ ΤΗΣ ΤΥΡΟΦΑΓΟΥ.

Προκείμενον, Ἦχος Γ'.

ἀλάτατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε.

τίχ. Πάντα τὰ ἐσθνη κροτήσατε χειρας.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἢ σωτηρία, ἢ ὅτε ἐπι-^{Κε}
τεύσαμεν. Ἡ νύξ προέκοψεν, ἢ δὲ ἡμέρα ἤγγικεν. ^{ΙΓ'.}

πονώμεθια οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκοτόυς, καὶ ἐνδυσώ-

μεθια τὰ ὄπλα τοῦ φωτός. Ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως ^{Λου}
περιπατήσωμεν· μὴ κώμοις καὶ μέθαις, μὴ κοίταις ^{ΚΑ'.}

καὶ ἀσελγείαις, μὴ ἐριδι καὶ ζήλῳ· ἀλλ' ἐνδύσασθε

τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν

ἢ ποιῆσθε εἰς ἐπιθυμίας. Τὸν δὲ ἀσθενούντα τῇ πί-^{Κε}
πτει προσλαμβάνεσθε μὴ εἰς διακρίσεις διαλογισμῶν. ^{ΙΔ'.}

Ὁ μὲν πιστεύει φαγεῖν πάντα, ὁ δὲ ἀσθενῶν λάχανα

ἐσθίει. Ὁ ἐσθίων, τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ ἐξουθενείτω·

καὶ ὁ μὴ ἐσθίων, τὸν ἐσθίοντα μὴ κρινέτω· ὁ Θεὸς

ἄρ' αὐτὸν προσελάβετο. Σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλλότριον

κρέτην; Τῷ ἰδίῳ Κυρίῳ στήκει ἢ πίπτει, σταθίησεται

· δυνατὸς γάρ ἐστιν ὁ Θεὸς στῆσαι αὐτόν.

Ἀλληλοῦϊα, Ἦχος Γ'.

ἐπι σοὶ Κύριε ἤλπισα, μὴ καταισχυνηθῆην.

τίχ. Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστήν.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῶ ΤΗΣ Α΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.
ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ Θεὸς λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς Προφήταις, ἐπ' ἐσχάτων τῶν μερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν Υἱῶ, ὃν ἔθηκε κληρονόμον πάντων, δι' οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν. ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, δι' ἑαυτοῦ καθαρισμόν ποιησάμενος τὰ ἀμαρτιῶν ἡμῶν, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ὑψηλοῖς, τοσούτῳ κρείττων γενόμενος τῶν Ἀγγέλων ὅσῳ διαφορώτερον παρ' αὐτοὺς κληρονόμηκεν ὄνομα.

^{Ψαλ. 3. 7.} ^{Βασ.} Τίνι γὰρ εἶπέ ποτε τῶν Ἀγγέλων; « Υἱὸς μου εἶ σὺ ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε ». Καὶ πάλιν « Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς Πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς Υἱόν ».

^{Ψαλ. 15. 8.} ^{Ἀποκ. 1. 5.} ^{Ἄποκ. 1. 5.} ^{ΜΑ.} ^{8. 9.} ^{Ἄποκ. 1. 16.} ^{28.} ταν δὲ πάλιν εἰσαγάγη τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκὴν μένην, λέγει: « Καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες Ἄγγελοι Θεοῦ ». Καὶ πρὸς μὲν τοὺς Ἀγγέλους λέγει: « Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τὰς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα ». Πρὸς δὲ τὸν Υἱόν: « Ὁ θρόνος σου, ὦ Θεὸς, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος ῥάβδος εὐθύτητος ἢ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου. Ἦρπυσας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός, ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιᾶσεως πρὸς τοὺς μετόχους σου ». Καὶ, « Σὺ κατ' ἀρχαίς, Κύριε τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰς

οὐρανοί· αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις, καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγῆσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτός εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν » .

Ἔτερος τοῦ ἁγίου Θεοδώρου .

Ἔκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι .

Ζήτει αὐτὸν ἔμπροσθεν τῇ 26. Ὀκτωβρίου .

Τῆ ΠΡΩΤῆ ΚΥΡΙΑΚῆ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ .

Προκείμενον, Ἦχος Δ' .

ἄλογητός εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν .

Ἦχος . Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν .

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα .

Ἄδελφοί, πίστει Μωσῆς μέγας γενόμενος, ἤρνησατο ^Κ
 λέγεσθαι υἱὸς θυγατρὸς Φαραῶ· μάλλον ἐλόμενος συγ- ^{ΙΑ'}
 κακουχεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ, ἢ πρόσκαιρον ἔχειν ^{Β'}
 ἁμαρτίας ἀπόλαυσιν· μείζονα πλοῦτον ἠγήσαμένους
 τῶν ἐν Αἰγύπτῳ θησαυρῶν τὸν ὄνειδισμόν τοῦ Χριστοῦ·
 ἀπέβλεπε γὰρ εἰς τὴν μισθαποδοσίαν. Καὶ τί ἔτι λέ- ^Κ
 γω; Ἐπιλείπει γὰρ με διηγούμενον ὁ χρόνος περὶ Γε- ^{ΙΑ'}
 ρεῶν, Βαραάκ τε καὶ Σαμφῶν καὶ Ἰεφθάε, Δαβὶδ τε καὶ
 Σαμουὴλ, καὶ τῶν Προφητῶν. Οἱ διὰ πίστεως κατη-
 νῶνισαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυ-
 χον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσθεσαν
 ἰσχύαμιν πυρὸς, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώ-
 θησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ,
 παρεμβολαῖς ἔκλιναν ἀλλοτρίων· ἔλαβον γυναῖκες ἐξ
 ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμπανί-
 σθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείτ-
 τος ἀναστάσεως τύχωσιν· ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ
 μαστίγων πείραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς

ἐλιθάσθησαν, ἐπίρσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φρόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον· περιήλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν· ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακυχούμενοι (ὡς οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος), ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὁπαῖς τῆς γῆς. Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως, οὐκ ἐκομισάντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρεῖττον τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσιν.

Ἄλληλουῖα, Ἦχος Δ'.

Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐπεκαλοῦντο τὸν Κύριον, καὶ αὐτὸς εἰσήκουσεν αὐτῶν.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῶ ΤΗΣ Β'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.
ΤῶΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Β'.

Εὐφρανθήτε ἐπὶ Κύριον, καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι.

Στίχ. Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

^{αφ.} **Α**ἱ δὲ ἀδελφοί, βλέπετε μήποτε ἔσαι ἐν τινι ὑμῶν καρδίᾳ πονηρᾷ ἀπιστίας, ἐν τῷ ἀποστῆναι ἀπὸ Θεοῦ ζῶντος· ἀλλὰ παρακαλεῖτε ἑαυτοὺς καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ἵνα χριστὸς οὗ τὸ σήμερον καλεῖται, ἵνα μὴ σιληρυνθῇ τις ἐξ ὑμῶν ἀπάτη τῆς ἁμαρτίας. Μέτοχοι γὰρ γεγόναμε τοῦ Χριστοῦ, εἰάν περ τὴν ἀρχὴν τῆς ὑποστάσεως μετὰ χριστοῦ τέλος βεβαίαν κατάσχωμεν, ἐν τῷ λέγεσθαι ἡμῶν. ^{ελ.} ^{8.} « Σήμερον εἰάν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σιληρυνήτε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ. Τινὲς γὰρ ἀκούσαντες παρεπίκραναν, ἀλλ' οὐ πάντες οἱ ἐξελεθόντες ἐξ Αἰγύπτου διὰ Μωσέως.

Τῆ ΔΕΥΤΕΡᾶ ΚΥΡΙΑΚῆ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Α΄.

Ὁ Κύριε φυλάξαις ἡμᾶς, καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς.

Ἐπίχ. Σῶσόν με Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κατ' ἀρχαῖς σὺ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔρ-
 α τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί· αὐτοὶ ἀπολοῦν-
 ται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιω-
 θήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς, καὶ
 ἀλλαγήσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ
 ἀλείψουσι. Πρὸς τίνα δὲ τῶν Ἀγγέλων εἰρηκέποτε;
 Κάθου ἐν δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου
 ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου». Οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτურ-
 γικὰ πνεύματα, εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς
 μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν; Διὰ τοῦτο δεῖ πε-
 ρισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μήποτε
 παραρρύωμεν. Εἰ γὰρ ἂ δι' Ἀγγέλων λαληθεῖς λόγος
 ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοή
 λαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν· πῶς ἡμεῖς ἐκφευζόμε-
 σα, τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας, ἥτις ἀρχὴν
 λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκου-
 σάντων εἰς ὑμᾶς ἐβεβαιώθη;

Ἄλληλουῖα, Ἦχος πλ. Α΄.

Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι.

Ἐπίχ. Ὅτι εἶπας: Εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθή-
 σεται.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῶ ΤΗΣ Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.
ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Β'.

Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον, καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι.
Στίχ. Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαί.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

^{εφ.} **Α**'δελφοί, ἀναμιμνήσκεισθε τὰς πρότερον ἡμέρας, ^{ββ.} οἷς φωτισθέντες πολλὴν ἀλήθειαν ὑπεμείνατε παθημάτων. Τοῦτο μὲν, ὄνειδισμοῖς τε καὶ θλίψεσι δεσποτριζόμενοι· τοῦτο δέ, κοινωνοὶ τῶν οὕτως ἀναστρεφόμενων γενηθέντες· καὶ γὰρ ταῖς δεσμοῖς μου συνεποθήσατε, καὶ τὴν ἀρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων ἡμῶν μετὰ χαρᾶς προσεδέξασθε, γινώσκοντες ἔχειν ἐν οὐρανοῖς κρείττονα ὑπαρξιν ἐν οὐρανοῖς, καὶ μένουσαν. Μὴ ἀποβάλητε οὖν τὴν παρρησίαν ὑμῶν, ἥτις ἔχει μετὰ σιναποδοσίαν μεγάλην. Ὑπομονῆς γὰρ ἔχετε χρεῖσται ἵνα τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ποιήσαντες, κομίσησθε τὴν ἐπαγγελίαν. Ἔτι γὰρ μικρὸν ὅσον ὅσον, ὁ ἐρχόμενος ἦξει καὶ οὐ χρονεῖ. Ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται.

Τῆ ΤΡΙΤῆ ΚΥΡΙΑΚῆ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Β'.

Ὁ Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Ὑψ. Πρὸς σέ Κύριε κειράζομαι ὁ Θεός μου.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐδελφοί, ἔχοντες Ἀρχιερέα μέγαν, διεληλυθότα τοὺς

Κεφ.

Δ'. 14.

ἀνθρώπους, Ἰησοῦν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, κρατῶμεν τῆς

δοξαίας. Οὐ γὰρ ἔχομεν Ἀρχιερέα μὴ δυνάμενον

παθῆσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, πεπειρασμένον δὲ

ἐν πάντα κατ' ὁμοιότητα, χωρὶς ἁμαρτίας. Προσ-

κόμεθα οὖν μετὰ παρρησίας τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος,

λαίβωμεν ἔλεον, καὶ χάριν εὐρωμεν εἰς εὐκαιρον

δικαίαν. Πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανό-

Κεφ.

Ε'. 1.

ς, ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται τὰ πρὸς τὸν Θεόν,

προσφέρῃ δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν· με-

ταπαθεῖν δυνάμενος τοῖς ἀγνοοῦσι καὶ πλανωμένοις,

καὶ αὐτὸς περικείται ἀσθένειαν· καὶ διὰ ταύτην

ἀσθενεῖ, κατὰ τὸν λαόν, οὕτω καὶ περὶ ἑαυτοῦ

προσφέρει ὑπὲρ ἁμαρτιῶν. Καὶ οὐχ ἑαυτῷ τις λαμ-

Ἐξοδ.

ΚΗ'. 1.

βάνει τὴν τιμὴν, ἀλλὰ ὁ καλούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, κα-

τὰρ καὶ ὁ Ἀαρών. Οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτὸν

ἐξέτασε γεννηθῆναι ἀρχιερέα, ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς αὐ-

Ψαλμ.

Β'. 7.

τὸν Θεόν καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει: « Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα

Πο'. 4.

κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ ».

Ἀλληλουῖα, Ἦχος πλ. Β'.

Ἐποίηθη τῆς συναγωγῆς σου, ἣν ἐκτίσω ἀπ' ἀρχῆς.

Ὑψ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῶ ΤΗΣ Δ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.
ΤῶΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Β'.

Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀνλισθήσονται.
Στίχ. Πρὸς σέ Κύριε κειράζομαι ὁ Θεός μου.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Κεφ. 5. 9. **Α**'δελφοί, πεπείσμεθα περὶ ὑμῶν, ἀγαπητοί, τὰ κερτονα καὶ ἐχόμενα σωτηρίας, εἰ καὶ οὕτω λαλοῦν. Οὐ γὰρ ἄδικος ὁ Θεός, ἐπιλαθίσθαι τοῦ ἔργου ὑμῶν καὶ τοῦ κόπου τῆς ἀγάπης, ἧς ἐνεδείξασθε εἰς τὸν Θεὸν αὐτοῦ, διακονήσαντες τοῖς ἁγίοις καὶ διακονοῦντες αὐτοῖς. Ἐπιθυμοῦμεν δὲ ἕκαστος ὑμῶν τὴν αὐτὴν ἐνδείκνυσθαι σπουδὴν πρὸς τὴν πληροφορίαν τῆς ἐλπίδος ἄχρι τῆς ἡμέρας, ἵνα μὴ κωθροὶ γένησθε, μιμηταὶ δὲ τῶν διαπίστῳ καὶ μακροθυμίας κληρονομούντων τὰς ἐπαγγελίας.

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῃ ΚΥΡΙΑΚῃ ΤῶΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς.

Κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει.

Στίχ. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Κεφ. 5. 13. **Α**'δελφοί, τῷ Ἀβραάμ ἐπαγγελιάμενος ὁ Θεός, κατ' οὐδενός εἶχε μείζονος ὁμόσαι, ὥμασε καθ' ἑαυτὸν λέγων: « Ἦ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε, καὶ πληθύνων πληθύνῳ σε ». Καὶ οὕτω μακροθυμίας ἐπέτυχεν ἐπαγγελίας. Ἄνθρωποι μὲν γὰρ κατὰ τοῦ μείζονος μνύουσι, καὶ πάσης αὐτοῖς ἀντιλογίας πέρασ εἰς βαιώσιν ὁ ὄρκος. Ἐν ᾧ περισσότερον βεβλόμενος ὁ

δειξάι τοῖς κληρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετά-
 τον τῆς βουλῆς αὐτῆ, ἐμεσίτευσεν ὀρκῶ, ἵνα διὰ δύ-
 αμμάτων ἀμεταθέτων, ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι
 ἴσχυράν παράκλησιν ἔχωμεν οἱ καταφυγόντες
 πῆσαι τῆς προκειμένης ἐλπίδος. Ἦν ὡς ἀγκυραν
 ἔχοντες τῆς ψυχῆς, ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν, καὶ εἰσερ-
 μένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος, ὅπου
 ὁ δρόμος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσῆλθεν Ἰησοῦς, κατὰ τὴν τά-
 Μελχισεδέκ, ἀρχιερεὺς γενόμενος εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἔτερος τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου.

Ἀδελφοί, ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε.

Ζῆτει τῇ Δευτ. τοῦ ἀγίου Πνεύματος, σελ. 65.

Ἄλληλουῖα, Ἦχος Βαρύς.

Ἐπισημασθὲν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ.

γ. Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτ' τὸ ἔλεός σου.

ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ Ε' ΕΒΔΟΜ. ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ,
 ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ.

Προκειμένον, Ἦχος Δ'.

ἀλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

γ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης
 αὐτοῦ.

Ὁσίου Ἑβραίου Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, οὐκ εἰς χειροποίητα ἅγια εἰσῆλθεν ὁ Χρι-
 στός, ἀντίτυπα τῶν ἀληθινῶν, ἀλλ' εἰς αὐτὸν τὸν οὐ-
 ραν, νῦν ἐμφανισθῆναι τῷ προσώπῳ τοῦ θεοῦ ὑπὲρ
 πάντων. Οὐδ' ἵνα πολλάκις προσφέρῃ ἑαυτὸν, ὡσπερ ὁ
 ἀρχιερεὺς εἰσέρχεται εἰς τὰ ἅγια κατ' ἐνιαυτὸν ἐν αἰ-
 νίῳ, ἀλλοτριῶ (ἐπεὶ ἔδει αὐτὸν πολλάκις παθεῖν ἀ-
 καταβολῆς κόσμου)· νῦν δὲ ἅπαξ ἐπὶ συντελείᾳ
 αἰῶνων, εἰς ἀθέτησιν ἁμαρτίας, διὰ τῆς θυσίας
 αὐτοῦ πεφανέρωται. Καὶ καθ' ὅσον ἀπόκειται τοῖς

Κεφ.
 Θ'. 24.

Ἐξοδ.
 Λ'. 10.

ἀνθρώποις ἅπαξ ἀποθανεῖν, μετὰ δὲ τοῦτο κρῖ-
οὔτω καὶ ὁ Χριστὸς ἅπαξ προσενεχθεὶς εἰς τὸ π-
λῶν ἀνενεγκεῖν ἁμαρτίας, ἐκ δευτέρου χωρὶς ἁμαρ-
οφθήσεται τοῖς αὐτὸν ἀπεκδεχομένοις εἰς σωτηρί-
ῆς ἑτεροῦ τῆς Θεοτόκου.

Ἀδελφοί, εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιοῦματα λατρεῖ-
Ζήτει αὐτὸν ἔμπροσθεν τῆ 21. Νοεμβρίου.

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ ΚΥΡΙΑΚῆ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

Προκείμενον, ᾠδὴ πλ. Δ'.

Ἐξῆσθε, καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.
Στίχ. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Κεφ. **Α**δελφοί, Χριστὸς παραγενόμενος ἀρχιερεὺς τῶν
11. **Η** λόντων ἀγαθῶν διὰ τῆς μείζονος καὶ τελειοτέρας σ-
νῆς, οὐ χειροποιήτου, τουτέστιν, οὐ παύτης τῆς
σεως, οὐδὲ δι' αἵματος τράγων καὶ μόσχων, δια-
τοῦ ἰδίου αἵματος εἰσῆλθεν ἐφ' ἅπαξ εἰς τὰ ἁ-
αἰώνιαν λύτρωσιν εὐράμενος. Εἰ γὰρ τὸ αἷμα τῶν
15. **Δ** αἰώνιου καὶ τράγων, καὶ σποδὸς δαμάλεως ῥαντίζουσα
10. **Ι** κεικωμένους, ἀγιάζει πρὸς τὴν τῆς σαρκὸς καὶ
τητα· πόσω μᾶλλον τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ὅς
1. **Α** Πνεύματος αἰώνιου ἑαυτὸν προσήνεγκεν ἁμω-
5. **Α** Θεῷ, καθαρῶς τὴν συνειδησιν ὑμῶν ἀπὸ νεκρῶν
γων, εἰς τὸ λατρεύειν Θεῷ ζῶντι;

Ἄλλος τῆς ὁσίας Μαρίας.

Ἀδελφοί, πρὸ ἐλθεῖν τὴν πίσιν, ὑπὸ νόμον ἐφρηρ-
Ζήτει τῆ Πέμπτη τῆς ΙΕ'. Ἑβδομάδος, σελ.

Ἀλληλουῖα, ᾠδὴ πλ. Δ'.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ.

Στίχ. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῶ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ.

Προκείμενον, Ἦχος Γ'.

...ιος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου.

...χ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

...ὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

...δελφοί, βασιλείαν ἀσάλευτον παραλαμβάνοντες, ^{Κεφ. IB. 23.}
 ...μεν χάριν, δι' ἧς λατρεύομεν εὐαρέστως τῷ Θεῷ,
 ...αὶ αἰδοῦς καὶ εὐλαβείας. Καὶ γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν ^{Δευτ. Δ'. 24.}
 ...καταναλίσκον. Ἡ φιλαδελφία μενέτω. Τῆς φιλο- ^{Κεφ. Γ'. 1.}
 ...ίας μὴ ἐπιλονθάνεσθε· διὰ ταύτης γὰρ ἔλασθόν τι- ^{Γέν. IH. 1.}
 ...ξενίσαντες Ἀγγέλους. Μιμηθήκεσθε τῶν δεσμίων,
 ...συνδεδεμένοι· τῶν κακουχομένων, ὡς καὶ αὐτοὶ
 ...ες ἐν σώματι. Τίμιος ὁ γάμος ἐν πᾶσι, καὶ ἡ κοί-
 ...μίαντος· πόρνους δὲ καὶ μοιχοὺς κρινεῖ ὁ Θεός.
 ...ἀλόγγυρος ὁ τρόπος· ἀρκούμενοι τοῖς παροῦσιν·
 ...τὸς γὰρ εἶρηκεν: « Οὐ μὴ σε ἀνῶ, οὐδ' οὐ μὴ σε ἐγ- ^{Γ' πρ. N. A'. 5.}
 ...ταλίπω » ὥστε θαρρῶντας ἡμᾶς λέγειν « Κύριος ^{Ψαλμ. PIZ'. 6.}
 ...βοηθός, καὶ οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄν-
 ...ωπος ». Μνημονεύετε τῶν ἠγουμένων ὑμῶν, οἳ τινες
 ...λησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ὧν ἀναστροφῶντες
 ...ἐκθασιν τῆς ἀναστροφῆς, μιμεῖσθε τὴν πίστιν.
 ...τοῦ Χριστοῦ χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτός. καὶ εἰς
 ...αἰῶνας.

Ἄλληλουϊα, Ἦχος πλ. Β'.

Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

...χ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην.

Κοινωνικόν.

...σώματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον.

Τῆ ΚΥΡΙΑΚῆ ΤΩΝ ΒΑΓΩΝ.
ΕΝ Τῆ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ.

Τὰ παρόντα Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος Β'.

Στίχ. Α'. Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς
νῆς τῆς δεήσεώς μου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Β'. Περιέσχον με ὡδῖνες θανάτου, κίνδυνοι
εὗρωσάν με.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Γ'. Θλίψιν καὶ ὀδύνην εὗρον, καὶ τὸ ὄνομα
ρίου ἐπεκαλεσάμην.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος ὁ αὐτός.

Στίχ. Α'. Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα· ἐγὼ δὲ ἐτάπει
σεν σφοδρὰ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐπὶ πώλου
καθισθεῖς.

Στίχ. Β'. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων,
ἀνταπέδωκέ μοι;

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐπὶ πώλου
καθισθεῖς.

Στίχ. Γ'. Ταῖς εὐχαῖς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω ἐναν
παντός τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐπὶ πώλου
καθισθεῖς.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μόνογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος Α'.

Α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἅγιός ἐστις, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν πρὸ τοῦ σοῦ πάθους.

Β'. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ ὅτι ἅγιός ἐστις, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν πρὸ τοῦ σοῦ πάθους.

Γ'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ὅτι ἅγιός ἐστις, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν πρὸ τοῦ σοῦ πάθους.

δικ. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

λυτ. Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν πρὸ τοῦ σοῦ πάθους.

ρον. Συνταφέντες σοι διὰ τοῦ βαπτίσματος.

αὐκ. Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ, τῷ πόλῳ ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ τὸ Τρισάγιον.

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἅγιός ἐστις, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

ἀδελφοί, χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε, πάλιν ἐρῶ, χαί- Κετ.
Δ'. 4.

Τὸ ἐπιεικὲς ὑμῶν γνωσθήτω πᾶσιν ἀνθρώποις.

Κύριος ἐγγύς. Μηδὲν μεριμνᾶτε, ἀλλ' ἐν παντὶ τῇ

πνευχῇ καὶ τῇ δεήσει, μετὰ εὐχαριστίας τὰ αἰτήματα

γνωρίζεσθω πρὸς τὸν Θεόν. Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ,

ἐρέχουσα πάντα νοῦν, φρουρήσει τὰς καρδίας ὑ-

καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τὸ λοι-

πρὸς ἀδελφοί, ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνὰ, ὅσα δίκαια,

ἀγνά, ὅσα προσφιλῆ, ὅσα εὐφρημα, εἴ τις ἀρετὴ καὶ

εἴ τις ἔπαινος, ταῦτα λογίζεσθε. Ἄ και ἐμάνετε, παρελάβετε, καὶ ἠκούσατε, καὶ εἶδετε ἐν ἐμοί, τα πρᾶσσετε· καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν Ἀλληλουῖα, Ἦχος Γ΄.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.

Στίχ. Εἶδον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτῆρ τοῦ Θεοῦ.

Κοινωνικόν.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Τῆ Ἀγία και Μεγάλη Πενήτη.

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς.

Οἱ ἄρχοντες συνήχησαν ἐπὶ τὸ αὐτό.

Στίχ. Ἴνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κα

Πρὸς Κορινθίους Α΄. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσ

Κεφ.
ΙΑ΄. 23.

Ἄδελφοί, ἐγὼ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου, ὃ και ρέδωκα ὑμῖν, ὅτι ὁ Κύριος Ἰησοῦς ἐν τῇ νυκτὶ ἣ παρδοτο, ἔλαβεν ἄρτον, καὶ εὐχαριστήσας ἐκλασε, και

Ματθ.
Κς΄. 16.

πε: « Λάβετε, φάγετε· τοῦτό μου ἔστι τὸ σῶμα τὸ ὑμῶν κλώμενον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν Ὡσαύτως και τὸ ποτήριον, μετὰ τὸ δειπνήσαι, λέ

Μαρκ.
ΙΑ΄. 21.

« Τοῦτο τὸ ποτήριον, ἢ καινὴ διαθήκη ἔστιν ἐν τῷ

Λουκ.

ΚΒ΄. 19.

αἵματι· τοῦτο ποιεῖτε, ὅσάκις ἂν πίνητε, εἰς τὴν ἀνάμνησιν. Ὅσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν ἄρτον τοῦ και τὸ ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν θάνατον τοῦ Κυ καταγγέλλετε, ἄχρις οὔ ἂν ἔλθῃ. Ὡστε ὅς ἂν ἐσ τὸν ἄρτον τοῦτον, ἢ πίνῃ τὸ ποτήριον τοῦ Κυρίου ἀξίως, ἔνοχος ἔσται τοῦ σώματος και τοῦ αἵματος Κυρίου. Δοκιμαζέτω δὲ ἄνθρωπος ἑαυτὸν, και ἐκ τοῦ ἄρτου ἐσθιέτω, και ἐκ τοῦ ποτηρίου πίνε Οἱ γὰρ ἐσθίων και πίνων ἀναξίως, κρίμα ἑαυτῷ και πίνει, μὴ διακρίνων τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου. Δια

ὑμῖν πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἄρρώστοι, καὶ κοιμῶνται
 κοινοί. Εἰ γὰρ ἑαυτοὺς διεκρίνομεν, οὐκ ἂν ἐκρινόμε-
 α. Κρινόμενοι δέ, ὑπὸ Κυρίου παιδευόμεθα, ἵνα μὴ
 ἐν τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν.

Ἑλληλοῦϊα, Ἦχος πλ. Β'.

κακάριος ὁ συνιῶν ἐπὶ πτωχὸν καὶ πένητα.

Ἦγ. Ὁ ἐσθίων ἄρτους μου ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμέ πτερ-
 νισμόν.

Τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Παρασκευῆς
 ἐν τῇ πρώτῃ ὥρᾳ.

πρὸς Γαλατάς Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἄδελφοί, ἐμοὶ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰμὴ ἐν τῷ ^{Κεφ}
 καυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ ἐμοὶ ^{5. Α}
 ἴσχυς ἐσταύρωται, καὶ γὰρ τῷ κόσμῳ. Ἐν γὰρ Χριστῷ
 οὔτε περιτομή τι ἰσχύει, οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ
 ἐν ἀγάπῃ καὶ ἐλέει. Καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν,
 ἐπιθήσονται ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ
 Θεοῦ. Τοῦ λοιποῦ, κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω ἐγὼ
 ἐν ταῖς στίγμασι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου
 ἵνα ἀποδείξω. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
 μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί. Ἀμήν.

ἐν τῇ τρίτῃ ὥρᾳ.

πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἄδελφοί, ἔτι Χριστὸς ὄντων ἡμῶν ἀσθενῶν, κατὰ και- ^{Κεφ}
 ρὴν ὑπὲρ ἀσεβῶν ἀπέθανε. Μόλις γὰρ ὑπὲρ δικαίαις τις ^{Ε. 6}
 ἀποθανεῖται· ὑπὲρ γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ τάχα τις καὶ τολ-
 μήσει ἀποθάνειν. Συνίστησι δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς
 ἡμᾶς ὁ Θεός, ὅτι, ἔτι ἀμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν. Χριστὸς

ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε. Πολλῶ οὖν μᾶλλον, δικαιωθή-
 τεσ νῦν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ, σωθησόμεθα δι' αὐτοῦ
 πρὸ τῆς ὀργῆς. Εἰ γὰρ ἐχθροὶ ὄντες κατηλλάγημεν
 Θεῷ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, πολλῶ μᾶλλον
 καταλλαγέντες σωθησόμεθα ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ.

ΕΝ Τῃ ΕΚΤῃ ὉΡᾷ .

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

^{κεφ. 21.} **Α**δελφοί, ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι, ἐξ ἑνὸς πα-
 τεσ. Δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοῦ
^{γαλ. 4. 22.} καλεῖν, λέγων « Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοί-
^{σαλ. 1. 7.} μου, ἐν μέσῳ Ἐκκλησίας ὑμνήσω σε ». Καὶ πάλιν « Ἴδου
^{18.} γὼ καὶ τὰ παιδία, ἅμοι ἔδωκεν ὁ Θεός ». Ἐπεὶ οὖν
 παιδία κεκοινώηκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐ-
 παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τῆ θανά-
 καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τ-
^{20.} τέστι τὸν Διάβολον, καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φ-
^{24.} θανάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας.
 γὰρ δήπου Ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρμα-
 Ἀβραάμ ἐπιλαμβάνεται. Ὅθεν ὤφειλε κατὰ πάν-
 τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι ἵνα ἐλεήμων γένηται,
 πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἰλάσκειν
 τὰς ἀμαρτίας τοῦ λαοῦ. Ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐ-
 πείρασθεῖς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

ΕΝ Τῃ ΕΝΝΑΤῃ ὉΡᾷ .

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

^{κεφ. 19.} **Α**δελφοί, ἔχοντες παρρησίαν εἰς τὴν εἴσοδον τῶν
 γίων, ἐν τῷ αἵματι Ἰησοῦ, ἣν ἀνεκαίνισεν ἡμῖν ὁ
 πρόσφατον καὶ ζῶσαν, διὰ τοῦ καταπετάσματος,
 τέστιν τῆς σαρκὸς αὐτῆ. καὶ ἱερέα μέγαν ἐπὶ τὸν αἰ-

τοῦ Θεοῦ, προσερχώμεθα μετὰ ἀληθινῆς καρδίας ἐν πληροφορίᾳ πίστεως, ἐρρῶντισμένοι τὰς καρδίας ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς καὶ λελουμένοι τὸ σῶμα ὕδατι καθαρῷ, κατέχωμεν τὴν ὁμολογίαν τῆς ἐλπίδος ἀκλινηῆ πιστὸς γὰρ ὁ ἐπαγγεϊλάμενος), καὶ μετανοῶμεν ἀληθῶς εἰς παροξυσμὸν ἀγάπης, καὶ καλῶν ἔργων· μὴ εγκαταλείποντες τὴν ἐπισυναγωγὴν ἑαυτῶν, καθὼς ἔδος τισὶν, ἀλλὰ παρακαλοῦντες· καὶ τοσοῦτω μᾶλλον, ὅσῳ βλέπετε ἐγγιζουσαν τὴν ἡμέραν. Ἐκουσίως γὰρ ἁμαρτανόντων ἡμῶν, μετὰ τὸ λαβεῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας, οὐκέτι περὶ ἁμαρτιῶν ἀπολείπεται θυσία· φοβερά δέ τις ἐκδοχὴ κρίσεως, καὶ πυρὸς ζήλος, ἀσθεῖν μελλοντος τοὺς ὑπεναντίους. Ἀθετήσας τίς νόμον Μωσέως, χωρὶς οἰκτιρῶν ἐπὶ δυσὶν ἢ τρισὶ μαρτυρίαι ἀποθνήσκει. Πόσω, δοκεῖτε, χειρόνος ἀξιωθήσεται τιμωρίας ὁ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ καταπατήσας, καὶ τὸ αἷμα τῆς διαθήκης κοινὸν ἡγήσάμενος, ἐν ᾧ ἡγιασθή, καὶ τὸ Πνεῦμα τῆς χάριτος ἐνυβρίσας; Οἶδαμεν γὰρ τὸν εἰπόντα "Ἐμοὶ ἐκδίκησις, ἐγὼ ἀνταποδώσω, ὡς μελεῖ Κύριος". Καὶ πάλιν "Κύριος κρινεῖ τὸν λαὸν ἀντιπρὸς αὐτοῦ". Φοβερόν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος.

Λευίτ. ΙΖ'. 9. Ἰωάν. Η'. 17.

Δευτ. ΑΒ'. 17. 16.

ΕΝ Τῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ .

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Β'.

Θεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ .
 τίχ. Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου .

πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ὁ λόγος ὁ τοῦ Σταυροῦ τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστὶ, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν δύναμις Θεοῦ ἐστὶ. Γέγραπται γὰρ "Ἀπολώ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν ἀθετήσω". Ποῦ σοφός; καὶ ποῦ σοφία; Ποῦ σοφία τοῦ αἰῶνος τούτου;

Κεφ. Α'. 18. Ἠσαΐ. ΚΘ'. 4. ΑΓ'. 28.

Οὐχὶ ἐμώρανεν ὁ Θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου τούτου·
 Ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος
 διὰ τῆς σοφίας τὸν Θεόν, εὐδόκησεν ὁ Θεὸς διὰ τῆς μω-
 ρίας τοῦ κηρύγματος σῶσαι τοὺς πιστεύοντας. Ἐπειδὴ
 καὶ Ἰουδαῖοι σημεῖον αἰτοῦσι, καὶ Ἕλληνες σοφίαν ζη-
 τοῦσιν· ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χριστὸν ἐσταυρωμένον
 Ἰουδαίοις μὲν σκάνδαλον, Ἕλλησι δὲ μωρίαν, αὐτοῖς
 δὲ τοῖς κλητοῖς Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησι Χριστὸν Θεοῦ
 δύναμιν καὶ Θεοῦ σοφίαν. Ὅτι τὸ μωρὸν τοῦ Θεοῦ ἴσ-
 φώτερον τῶν ἀνθρώπων ἐστὶ· καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ Θεοῦ
 ἰσχυρότερον τῶν ἀνθρώπων ἐστὶ. Βλέπετε γὰρ τὴν
 κλησιν ὑμῶν, ἀδελφοί, ὅτι οὐ πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρ-
 κα, οὐ πολλοὶ δυνατοὶ, οὐ πολλοὶ εὐγενεῖς. Ἀλλὰ τὸ
 μωρὰ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός, ἵνα τοὺς σοφοὺς
 καταισχύνῃ· καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο
 ὁ Θεός, ἵνα καταισχύνῃ τὰ ἰσχυρά· καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ
 κόσμου, καὶ τὰ ἐξουθενημένα ἐξελέξατο ὁ Θεός, κα-
 τὰ τὰ μὴ ὄντα, ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ· ὅπως μὴ καυχ-
 σθῆται πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον αὐτοῦ. Ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑμεῖς
 ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐγενήθη ἡμῖν σοφία ἀπὸ
 Θεοῦ, δικαιοσύνη τε καὶ ἁγιασμὸς καὶ ἀπολύτρωσις
 ἵνα καθὼς γέγραπται, «Ὁ καυχώμενος, ἐν Κυρίῳ καὶ
 χάρισθω». Καὶ γὰρ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἦλθον οὐ
 καθ' ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας, καταγγέλων ὑμῖν τὸ
 μαρτύριον τοῦ Θεοῦ. Οὐ γὰρ ἔκρινα τοῦ εἰδέναι τι ἐν
 ὑμῖν, εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον

Ἄλληλούϊα, Ἦχος πλ. Δ'.

Σῶσόν με Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι εἰσήλθωσαν.
 Στίχ. Ὀνειδισμὸν προσεδόκησεν ἡ ψυχὴ μου.

Ἱερ. 24.

Κεφ.

Β'.

Τῷ ΑΓΙῷ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛῶ ΣΑΒΒΑΤῶ.

ΕΝ Τῷ ΟΡΘῶ.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Δ'.

Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου.

Ἐτίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ. Ἐκκαθάρατε οὖν τὴν παλαιὰν ζύμην, ἵνα ἦτε νέον φύραμα, καθὼς ἐστε ἄζυμοι· καὶ γὰρ τὸ Πάσχα ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐτύθη, Χριστός. Ὅστε εορτάζωμεν, μὴ ἐν ζύμη παλαιᾷ, μηδὲ ἐν ζύμη κακίας καὶ πονηρίας, ἀλλ' ἐν ἀζύμοις εὐκρινείας καὶ ἀληθείας. Χριστὸς ἡμᾶς ἐξήρασε ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, γενόμενος ὑπὲρ ἡμῶν κατάρᾳ· γέγραπται γὰρ « Ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου ». Ἴνα εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία τοῦ Ἀβραάμ γένηται ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πνεύματος λάβωμεν διὰ τῆς πίστεως.

ΕΝ Τῇ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Α'.

Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι, καὶ ψαλάτωσάν σοι.

Ἐτίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθημεν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν. Συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον, ἵνα ὡσπερ ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. Εἰ γὰρ σύμφοροι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα. Τοῦτα γινώσκοντες,

ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῆ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ. Ὁ γὰρ ἀποθανὼν δεδικαιώται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας. Εἰ δὲ ἀπέθανομεν σὺν Χριστῷ, πιστεύομεν ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ, εἰδότες ὅτι Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, οὐκέτι ἀποθνήσκει· θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει. Ὁ γὰρ ἀπέθανε τῇ ἁμαρτίᾳ, ἀπέθανεν ἐφ' ἅπαξ· ὁ δὲ ζῆ, ζῆ τῷ Θεῷ. Οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε, ἑαυτοὺς νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Καὶ εὐθὺς ἀντὶ τοῦ Ἀλληλουῖα, τὸ παρὸν Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς.

Ἀνάστα ὁ Θεός, κρίνον τὴν γῆν, ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι.

Ἐνῷ δὲ ψάλλεται τὸ ἀνωτέρω ἐξ ἑκατέρων τῶν Χορῶν ὁ Ἀναγνώστης λέγει τοὺς ἐπομένους Στίχους χῦμα.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ Θεῶν, ἐν μέσῳ δὲ Θεοῦ διακρινεῖ.

Στίχ. Ἔως πότε κρίνετε ἀδικίαν, καὶ πρόσωπα ἁμαρτωλῶν λαμβάνετε;

Στίχ. Κρίνατε ὀρφανῷ καὶ πτωχῷ, ταπεινὸν καὶ πνιχτὸν δικαιοῦσατε.

Στίχ. Ἐξέλεσθε πένητα καὶ πτωχόν, ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ ρύσασθε αὐτόν.

Στίχ. Οὐκ ἔγνωσαν, εἰδὲ συνῆκαν, ἐν σιότητι διαπορεύονται· σαλευθήτωσαν πάντα τὰ θεμέλια τῆς γῆς.

Στίχ. Ἐγὼ εἶπα: Θεοὶ ἐστε, καὶ υἱοὶ Ὑψίστου πάντες· ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε, καὶ ὡς εἰς τῶν ἀρχόντων πίπτετε.

Καὶ πάλιν: Ἀνάστα ὁ Θεός.

Δημοσίον Κοιτώνιον.

Ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος, καὶ ἀνέστη σῶζων ἡμᾶς.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ

ΤΩΝ ΑΚΙΝΗΤΩΝ ΤΟΥ ΕΝΙΑΥΤΟΥ ΕΟΡΤΩΝ
ΚΑΙ ΤΙΝΩΝ ΑΓΙΩΝ ΜΗ ΕΟΡΤΑΖΟΜΕΝΩΝ.

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ.

1. Μνήμη τῆς ἀρχῆς τῆς Ἰνδίκτου, ἥτοι τοῦ Νέου Ἔτους· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν τοῦ Στυλίτου.

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός.

Πρὸς Τιμόθεον Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τέκνον Τιμόθεε, παρακαλῶ πρῶτον πάντων ποιεῖ-
σθαι δεήσεις, προσευχαῖς, ἐντεύξεις, εὐχαριστίας ὑπὲρ
πάντων ἀνθρώπων, ὑπὲρ βασιλέων, καὶ πάντων τῶν
ἐν ὑπεροχῇ ὄντων, ἵνα ἡρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγω-
μεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι. Τοῦτο γὰρ κα-
λὸν καὶ ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ,
ὃς πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνω-
σιν ἀληθείας ἐλθεῖν. Εἰς γὰρ Θεός, εἰς καὶ μεσίτης
Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ἄνθρωπος Χριστὸς Ἰησοῦς, ὁ δούς
ἑαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντων, τὸ μαρτύριον καιροῖς
ἰδίαις. Εἰς ὃ ἐτέθην ἐγὼ κήρυξ καὶ Ἀπόστολος (ἀλη-
θειαν λέγω ἐν Χριστῷ, οὐ ψευδομαι), διδάσκαλος ἐ-
θνῶν ἐν πίστει καὶ ἀληθείᾳ.

Ἄλλος τοῦ Ὁσίου.

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.
Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων;
Ἀδελφοί, ἐνδύσασθε ὡς ἐκλεκτοὶ τοῦ Θεοῦ ἅγιοι.

Ζήτηι αὐτὸν τῇ Ἀ. Κυριακῇ, σελ. 219.

Ἀλληλουΐα, Ἦχος Δ'.

Σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ Θεὸς ἐν Σιών.

Κοινωνικόν.

Εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός
σου, Κύριε.

2. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μάμαντος καὶ τοῦ ἐν
Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ.

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσαίκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, οἶδαμεν, ὅτι τοῖς ἀγαπῶσι τὸν Θεὸν πάντα
τα συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν, τοῖς κατὰ πρόθεσιν κλητοῖς
οὖσιν· ὅτι οὓς προέγνω, καὶ πρόωρισε συμμόρφους τῆς
εἰκόνης τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πρωτότοκον
ἐν πολλοῖς· οὓς δὲ πρόωρισε, τούτους καὶ ἐκάλεσε
καὶ οὓς ἐκάλεσε, τούτους καὶ ἐδικαίωσεν· οὓς δὲ ἐδικαίω-
σεν, τούτους καὶ ἐδόξασεν. Τί οὖν ἐροῦμεν πρὸς
ταῦτα; εἰ ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν; Ὅς γε τὸ
ἰδίῳ Υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο, ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν πάντων προ-
ρέδωνεν αὐτὸν, πῶς ῥυχί καὶ σὺν αὐτῷ τὰ πάντα ἡμῶν
μὴν γαρίσεται· τίς ἐγκαλέσει κατὰ ἐκλεκτῶν Θεοῦ;

μεὸς ὁ δικαίων. Τίς ὁ κατακρίνων; Χριστὸς ὁ ἀποθαι-
 νών, μᾶλλον δὲ καὶ ἐγερθεὶς, ὃς καὶ ἐστὶν ἐν δεξιᾷ τοῦ
 Θεοῦ, ὃς καὶ ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν. Τίς ἡμᾶς χωρίσει
 ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; Θλίψις, ἢ στενοχωρία,
 διωγμὸς, ἢ λιμὸς, ἢ γυμνότης, ἢ κίνδυνος, ἢ μάχαιρα;
 Καθὼς γέγραπται « Ὅτι ἐνεκά σου θανατούμεθα ὁ-
 ρῆν τὴν ἡμέραν· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς »).
 Ἄλλ' ἐν τούτοις πᾶσιν ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ ἀγαπήσαν-
 τος ἡμᾶς, Πέπεισμαι γάρ, ὅτι οὔτε θάνατος, οὔτε ζωὴ,
 οὔτε ἄγγελοι, οὔτε ἄρχαί, οὔτε δυνάμεις, οὔτε ἐνε-
 πτώτα, οὔτε μέλλοντα, οὔτε ὑψωμα, οὔτε βάθος, οὔτε
 οὐρανὸς κτίσις ἑτέρα δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀ-
 γάπης τοῦ Θεοῦ, τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Ἄλληλουϊα, Ἦχος Δ'.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Ἦχος. Πευτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Τὸν δὲ τοῦ Νηστευτοῦ ζῆτει τῇ 13. Νοεμβρίου.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀνθίμου· καὶ
 τοῦ Ὁσίου Θεοκτίστου, συνασκητοῦ τοῦ μεγάλου
 Εὐθύμιου.

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς.

Ἄνθρωπος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὀσίου αὐτοῦ.

Ἦχος. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων;

Ζῆτει τὸν Ἀπόστ. ἐμπροσθεν τῇ 18. Ἰανουαρ.

Ἄλληλουϊα, Ἦχος Β'.

Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

Ἦχος. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών.

Τοῦ Ὁσίου τὸν Ἀπόστολον ζῆτει τῇ 15. Δεκεμ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βαβύλα Ἐπισκό-
 που Ἀντιοχείας· καὶ τοῦ Ἁγίου Μωϋσέως τοῦ Προ-
 φητοῦ.

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.
Στίχ. Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διαπαντός.
Ζήτηι τὸν Ἀπόσ. τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Παύτων, σελ. 70.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Δ'.

Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν.
Στίχ. Πολλὰ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων.

5. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ζαχαρίου, πατρὸς τοῦ
τιμίου Προδρόμου.

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσαίκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Ζήτηι τὸν Ἀπόσ. τῇ Δ' Κυριακῇ τῶν Νησειῶν, σελ. 26.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Α'.

Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

Στίχ. Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ.

6. Ἀνάμνησις τοῦ γεγονότος θαύματος ἐν Χώναις πα-
ρὰ τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ.

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

Οἱ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Ζήτηι τὸν Ἀπόστολον ἔμπροσθεν τῇ 8. Νοεμβρίου.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Β'.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ.

7. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σώζοντος.

Ζήτηι τὸν Ἀπόστ. τῇ Τετάρτῃ Κυριακῇ, σελ. 8.

* 8. Τὸ Γενέθλιον τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμετέρας
Θεοτόκου

Προκείμενον, Ἦχος Γ'.

μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

τίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἄδελφοί, τοῦτο φρονεῖσθω ἐν ὑμῖν, ὃ καὶ ἐν Χριστῷ ^{Κε}
 ἡσοῦ· ὃς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων, οὐχ ἄρπαγμὸν ἤ ^{Β'}
 ἤσατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ· ἀλλ' ἐαυτὸν ἐκένωσε, μορ-
 φὴν δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος,
 καὶ σχήματι εὐρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος, ἐταπείνωσεν ἑαυ-
 τὸν, γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ
 πικροῦ. Διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε, καὶ ἐχαρί-
 ῃσεν αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα, ἵνα ἐν τῷ ὀνό-
 ματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψῃ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων
 καὶ καταχθονίων, καὶ πάσα γλῶσσα ἐξομολογήσεται,
 ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς.

Ἄλληλουῖα, Ἦχος πλ. Β'.

κουσον θύγατερ, καὶ ἴδε.

τίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

9. Μνήμη τῶν Ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωα-
 κείμ και Ἄννης.

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

αυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

τίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Ζήτηι τὸν Ἀπόστ. τῆ 23. τοῦ παρόντος Μηνός.

Ἄλληλουῖα, Ἦχος Δ'.

κέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν.

τίχ. Πολλὰ αἰ. θλίψεις τῶν δικαίων.

3. Μνήμη τῶν ἐγκαινίων τοῦ ναοῦ τῆς ἁγίας τοῦ
 Χριστοῦ Ἀναστάσεως.

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν
Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

^{σεφ.} ^{1.} Ἀδελφοὶ ἅγιοι, κλήσεως ἐπουρανίου μέτοχοι, κατα
νοήσατε τὸν Ἀπόστολον καὶ Ἀρχιερέα τῆς ὁμολογίας
^{ρ.δ.} ^{7.} ἡμῶν Χριστὸν Ἰησοῦν, πιστὸν ὄντα τῷ ποιήσαντι αὐ
τὸν, ὡς καὶ Μωσῆς ἐν ὄλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. Πλείονα
γὰρ δόξης οὗτος παρὰ Μωσῆν ἠξιώται, καὶ ὅσα
πλείονα τιμὴν ἔχει τοῦ οἴκου ὁ κατασκευάσας αὐτὸν.
Πᾶς γὰρ οἶκος κατασκευάζεται ὑπό τινος· ὁ δὲ πάν
τα κατασκευάσας, Θεός.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῶ ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ.

Προκείμενον, Ἦχος Γ'.

Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔδνη κροτήσατε χεῖρας.

Ἀδελφοί, σοφίαν λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις.

Ζῆτει αὐτὸν τῷ Σαββάτῳ τῆς ΙΓ'. Ἐβδ. σελ. 13

Ἄλληλουϊα, Ἦχος πλ. Α'.

Τὰ ἐλέη σου Κύριε εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι.

Στίχ. Ὅτι εἶπας: Εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθήσεται

* Τῇ ΚΥΡΙΑΚῃ ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ. *

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Β'.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Στίχ. Πρὸς σὲ Κύριε κεκραῶμαι ὁ Θεός μου.

Ἀδελφοί, ἴδετε πηλίκοις ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα.

Ζῆτει αὐτὸν τῇ ΚΒ'. Κυριακῇ, σελ. 178.

Ἄλληλουϊα, Ἦχος Α'.

ψωσα ἐκλεκτόν ἐν τοῦ λαοῦ μου.

τίχ. Ἡ γὰρ χεὶρ μου συναντιλήφεται αὐτῷ.

✠ 14. Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΥΨΩΣΙΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ
ΚΑΙ ΖΩΟΠΟΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ.

ΕΝ Τῃ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ.

Τὰ παρόντα Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος Β'.

τίχ. Α'. Ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς μου πρόσχες μοι· ἵνα τί ἐγκατέλιπές με;

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

τίχ. Β'. Μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

τίχ. Γ'. Σὺ δὲ ἐν Ἁγίῳ κατοικεῖς, ὁ ἔπαινος τοῦ Ἰσραὴλ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος ὁ αὐτός.

τίχ. Α'. Ἰνα τί ὁ Θεὸς ἀπόσω εἰς τέλος;

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθεῖς.

τίχ. Β'. Μνησθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθεῖς.

τίχ. Γ'. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθεῖς.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος Α'.

Στίχ. Α'. Οὗ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί.
Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Στίχ. Β'. Οὗ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, σαλεύσῃ
τῶ ἡ γῆ.
Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Στίχ. Γ'. Ἐξομολογήσάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῶ
γαλῶ.
Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Εἰσοδικ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκ
νεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
ἅγιός ἐστι.

Ἀπολυτ. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Κοντάκ. Οὗ ὑψοθεῖς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως.

Ἀντὶ τοῦ Τρισαγ. Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν.

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς.

Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Γρη

Θ.

Κ.

Β'.

Κεφ.
Α'. 18.

Αδελφοί, ὁ λόγος ὁ τοῦ Σταυροῦ τοῖς μὲν ἀπολλ
μένοις μωρία ἐστὶ, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν δύνα
θεοῦ ἐστὶ. Γέγραπται γάρ « Ἀπολλῶ τὴν σοφίαν τ
σοφῶν, καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν ἀθετήσω ». Ἦ
σοφός; Ποῦ γραμματεὺς; Ποῦ συζητητῆς τοῦ αἰ
τούτου; Οὐχὶ ἐμώραnen ὁ θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ κόσ
τούτου; Ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ θεοῦ οὐκ ἔ
ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν θεόν, εὐδόκησεν ὁ θε
διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος σῶσαι τοὺς πιστε
τας. Ἐπειδὴ καὶ Ἰουδαῖοι σημεῖον αἰτοῦσι, καὶ Ἑ
νες σοφίαν ζητοῦσιν· ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χριστῶ

ρίαν, αὐτοῖς δὲ τοῖς κλητοῖς Ἰουδαίοις τε καὶ Ἑλ-
 λησι Χριστὸν Θεοῦ δύναμιν, καὶ Θεοῦ σοφίαν.

Ἀλληλοῦϊα, Ἦχος Α΄.

ἠσῆθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς.

τίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων.

Κοινωνικόν.

ἠμειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου Κύριε.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Νικητά.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Δ΄.

ἠρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

τίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

ἠλφοί, νῦν χαίρω ἐν τοῖς παθήμασί μου.

Ζήτει τοῦτον τῇ Πέμπτῃ τῆς ΚΑ΄. Ἐβδομ. σελ. 172.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῶ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ.

Προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ἠλφοί, βλέπετε τὴν κλησιν ὑμῶν, ὅτι οὐ πολλοὶ σοφοί.

Ζήτει αὐτὸν τῷ Σαββ. τῆς ΙΒ΄. Ἐβδομ. σελ. 128.

✠ Τῇ ΚΥΡΙΑΚῃ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ. ✠

ἠλφοί, εἰδότες ὅτι οὐ δικαιούται ἄνθρωπος.

Ζήτει τοῦτον τῇ ΚΑ΄ Κυριακῇ, σελ. 174.

Τῆς Ἁγίας Μεγαλομ. Εὐφημίας τῆς πανευφήμου.

Προκείμενον, Ἦχος Δ΄.

ἠμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

τίχ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

ἠλφοί, συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν.

Ζήτει τοῦτον τῇ ΙΣ΄. Κυριακῇ, σελ. 150.

Ἀλληλοῦϊα, Ἦχος Δ΄.

ἠομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου.

20. Τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Εὐσταθίου καὶ τοῦ
σὺν αὐτῷ.

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος
Στίχ. Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διαπαντός.
Ἀδελφοί, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ.

Ζήτηι τοῦτον τῇ ΚΖ'. Κυριακῇ, σελ. 203.

Ἀλληλουΐα, Ἦχος Δ'.

Ἐνέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτούς.
Στίχ. Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων.

22. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Φωκᾶ.

Ζήτηι τὸν Ἀπόστολον τῇ 15. Δεκεμβρίου.

23. Ἡ Σύλληψις τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου, Ἰ
δρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσαΐουσον ὁ θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Αδελφοί, Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν, ἓνα ἐκ τῆς
δίσκης, καὶ ἓνα ἐκ τῆς ἐλευθέρας. Ἄλλ' ὁ μὲν ἐκ
παιδίσκης, κατὰ σάρκα γεγέννηται· ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐ
λεύθρας, διὰ τῆς ἐπαγγελίας. Ἄ τινά ἐστιν ἀλληγο
μενα· αὐταὶ γὰρ εἰσὶν αἱ δύο διαθήκαι· μία μὲν ἐν
ὄρους Σινᾶ, εἰς δουλείαν γεννώσα, ἥτις ἐστὶν Ἄ
γαρ. Τὸ γὰρ Ἄγαρ, Σινᾶ ὄρος ἐστὶν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, συ
χεῖ δὲ τῇ νῦν Ἱερουσαλήμ, δουλεύει δὲ μετὰ τῶν
κνων αὐτῆς. Ἡ δὲ ἄνω Ἱερουσαλήμ ἐλευθέρη ἐστίν,
ἐστὶ μήτηρ πάντων ἡμῶν. Γέγραπται γὰρ «Εὐφ
ρητι στεῖρα ἢ οὐ τίκτουσα· ῥῆξον καὶ βόησον»

Ἱερ
Θ'.

Κ
Β'.

Κεφ.

Δ' 22.

Γέν.

Ις' 15.

ΚΑ' 2.

ίνουσα, ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μάλλον, ἢ
 ἡς ἐχούσης τὸν ἄνδρα ».

Ἀλληλουϊα, ᾠχος Δ'.

καίος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

τίχ. Πευτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

24. Μνήμη τῆς Ἁγίας πρωτομάρτυρος, καὶ ἰσαποστό-
 λου Θέκλης.

Προκείμενον, ᾠχος Δ'.

καυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

τίχ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

ἄκνον Τιμόθεε, παρηκολούθηκάς μου.

Ζῆτει τοῦτον τῇ ΛΓ'. Κυριακῇ, σελ. 239.

Ἀλληλουϊα, ᾠχος Δ'.

πομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

τίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου.

26. Ἡ μετὰστασις τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ
 Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Προκείμενον, ᾠχος πλ. Δ'.

ἡς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

τίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ.

Καθολικῆς Α'. Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθεάται. Ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλ-^{Κε} Δ'.

ήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τε-

λειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν

αὐτῷ μένομεν, καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύμα-

τος αὐτοῦ δεδωκεν ἡμῖν. Καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα, καὶ

μαρτυροῦμεν ὅτι ὁ Πατὴρ ἀπέσταλκε τὸν Υἱὸν αὐτοῦ

ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τῷ κόσμῳ. Ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν

Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν

τῷ Θεῷ. Καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην, ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστὶν καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ Θεῷ μένει, καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ. Ἐν τούτῳ τετελείωται ἡ ἀγάπη μεθ' ἡμῶν ἵνα παρρησίαν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ὁ καθὼς ἐκεῖνός ἐστι, καὶ ἡμεῖς ἐσμὲν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. Φόβος οὐκ ἐστὶν ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον, ὅτι ὁ φόβος κόλασιν ἔχει ὁ δὲ φοβούμενος, οὐ τετελείωται ἐν τῇ ἀγάπῃ. Ἡμεῖς ἀγαπῶμεν αὐτὸν, ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἠγάπησεν ἡμᾶς.

Ἄλληλουῖα, Ἦχος Α'.

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου.
Στίχ. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ Ἁγίων.

27. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Καλλιστράτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Ἀδελφοί, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ.

Ζῆτει τοῦτον τῇ ΚΖ'. Κυριακῇ, σελ. 203.

28. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Χαρίτωνος.

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν.

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ὁ εἰπών.

Ζῆτει αὐτὸν τῇ ΙΕ'. Κυριακῇ, σελ. 145.

29. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κυριακοῦ Ἁναχωρητοῦ.

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν.

Ἀδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος.

Ζῆτει αὐτὸν τῷ Σαββῆ τῆς ΚΖ' Ἑβδομ. σελ. 90

Ἀλληλουϊα, Ἦχος πλ. Β'.

Κύριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Ἦχ. Ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Γρηγορίου Ἐπισκόπου τῆς μεγάλης Ἀρμενίας.

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς.

Κύριος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.

Ἦχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων.

Ἐλφοί, γρηγορεῖτε.

Ζήτηε τοῦτον τῇ ΙΓ'. Κυριακῇ, σελ. 135.

Ἀλληλουϊα, Ἦχος Β'.

Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

Ἦχ. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών.

ΜΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνανίου.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Δ'.

Ἐπάσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Ἦχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πρόξενον τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἦν τις μαθητὴς ἐν Δαμα-

σκῶν ὀνόματι Ἀνανίας, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος

ἐν ὄραματι: Ἀνανία. Ὁ δὲ εἶπεν: Ἰδοὺ ἐγὼ, Κύριε. Ὁ

Κύριος πρὸς αὐτόν: « Ἀναστὰς πορεύθητι ἐπὶ τὴν

ἑλπίδα τὴν καλουμένην, Εὐστειῖαν, καὶ ζήτησον ἐν οἰκίᾳ

ἑκείνῃ Σαῦλον ὀνόματι, Ταρσέα· ἰδοὺ γὰρ προσεύχε-

ται. » Καὶ εἶδεν ἐν ὄραματι ἄνδρα ὀνόματι Ἀνανίαν εἰ-

σελθόντα, καὶ ἐπιθέντα αὐτῷ χεῖρα, ὅπως ἀναβλέψη.

Κεφ. 10

περὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου, ὅσα κακὰ ἐποίησε τοῖς ἀγί-
σου ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ ὧδε ἔχει ἐξουσίαν παρὰ τῶν
ἀρχιερέων, δῆσαι πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄ-
μά σου. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος· Πορεύου,
σκευὸς ἐκλογῆς μοί ἐστιν οὗτος, τοῦ βασιτάσαι τὸ ὄ-
μάμου ἐνώπιον ἔθνων, καὶ βασιλέων, υἱῶν τε Ἰσραῆλ.
Εἴ γὰρ ὑποδείξω αὐτῶ, ὅσα δεῖ αὐτὸν ὑπὲρ τοῦ ὀ-
ματός μου παθεῖν. Ἀπῆλθε δὲ Ἀνανίας, καὶ εἰσήλθε
εἰς τὴν οἰκίαν· καὶ ἐπιθεῖς ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας, εἰπὼν
Σαουλ ἀδελφε, ὁ Κύριος ἀπέσταλκέ με (Ἰησοῦς ὁ ὀφθαλ-
μοί σου ἐν τῇ ὁδῶ ἢ ἤρχου) ὅπως ἀναβλέψῃς, καὶ πλησθῇ
ἐν σοὶ Πνεῦματος ἁγίου. Καὶ εὐθέως ἀπέπεσον ἀπὸ τῶν ὀφθαλ-
μῶν αὐτοῦ ὡσεὶ λεπίδες, ἀνέβλεψέ τε παραχρῆμα, καὶ ἐβίβη
ἀνασταὺς ἐβαπτίσθη· καὶ λαβὼν τροφὴν ἐνίσχυσεν.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Α'.

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμασιά σου.
Στίχ. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ Ἁγίων.

2. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κυπριανοῦ.

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὀσίου αὐτοῦ.
Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων τῶν ἑ-
μοῦ;

Πρὸς Τιμόθεον Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωστον.

Κεφ. Α' 12.

12.

Τέκνον Τιμόθεε, χάριν ἔχω τῶ ἐνδυναμώσαντί με
Χριστῶ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ὅτι πιστόν με ἠγήσατο
δέμενος εἰς διακονίαν, τὸν πρότερον ὄντα βλάσφημος
καὶ διώκτης καὶ ὑβριστής· ἀλλ' ἠλεήσθη, ὅτι ἀγνοῶν
ἐποίησα ἐν ἀπιστίᾳ. Ὑπερεπλέονασε δὲ ἡ χάρις τοῦ
Κυρίου ἡμῶν μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης τῆς ἐν ἡμῶν
ἐπιεικῶς Ἰησοῦ. Πιστός ὁ λόγος, καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἀ-
ξιός, ὅτι Χριστὸς Ἰησοῦς ἠλθεν εἰς τὸν κόσμον αἰ-
νῶς σῶσαι τὸν ἄνομιον λαόν· τὸν ὅστις ἑαυτὸν ἑώρακε
ἐπίνομον, καὶ ἐμνήσθη τὴν ἀπὸ προπατορῶν ἐπιβλασφημίαν
καὶ ἀπεπιστίας· ἣν ἐπὶ ἀκαταστάτῳ καὶ ἀκαταστάτῳ ὄντι
ἐν οὐρανῷ ἦν ἐπισημασμένη.

ἠθήνην, ἵνα ἐν ἐμοὶ πρώτῳ ἐνδειξῆται Ἰησοῦς Χριστός
 ἡ πᾶσαν μακροθυμίαν, πρὸς ὑποτύπωσιν τῶν μελ-
 ῶν πιστεύειν ἐπ' αὐτῷ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Τῷ δὲ
 ἀπὸ τῶν αἰώνων ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀοράτῳ, μόνῳ σοφῷ
 ἡ τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, Ἦχος Α'.

ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

Ἦχος. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτ. Διονυσίου τοῦ Ἀρεο-
 παγίτου.

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς.

ἀκούσονται ὅσοι ἐν δόξῃ.

Ἦχος. Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.

Πρόξενον τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις, ἐν ταῖς Ἀθήναις ἐκδεχομέ-^{Κεφ.}
 ἑαυτούς τοῦ Παύλου, παρωξύνετο τὸ πνεῦμα αὐτῷ^{12'. α'}
 αὐτῷ, θεωροῦντι κατείδωλον οὖσαν τὴν πόλιν. Διε-
 ῶμετο μὲν οὖν ἐν τῇ συναγωγῇ τοῖς Ἰουδαίοις καὶ τοῖς
 ῶμένοις, καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ κατὰ πᾶσαν ἡμέραν πρὸς
 ῶς παρατυγχάνοντας. Τινὲς δὲ τῶν Ἐπικρηρίων καὶ
 ῶν Στωϊκῶν φιλοσόφων συνέβαλλον αὐτῷ· καὶ τινες
 ῶγον: Τί ἂν θελοῖ ὁ σπερμολόγος οὗτος λέγειν; Οἱ
 ῶνων δαιμονίων δοκεῖ καταγγελεὺς εἶναι· ὅτι τὸν
 ῶν καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῖς εὐηγγελίζετο. Ἐπι-
 ῶμένοι τε αὐτοῦ, ἐπὶ τὸν Ἄρειον πάγον ἤγαγον, λέ-
 ῶτες: Δυνάμεθα γινῶναι, τίς ἢ καινὴ αὕτη ἢ ὑπὸ σοῦ
 ῶμένη διδασχὴ; ξενίζοντα γὰρ τινα εἰσφέρεις εἰς ταῖς
 ῶας ἡμῶν. Βουλόμεθα οὖν γινῶναι, τί ἂν θελοῖ ταῦ-
 ῶν εἶναι (Ἀθηναῖοι δὲ πάντες καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες ξέ-
 ῶν εἰς οὐδὲν ἕτερον εὐκαιροῦν ἢ λέγειν τι καὶ ἀκούειν
 ῶν ἄλλοτερον). Σταθεῖς δὲ ὁ Παῦλος ἐν μέσῳ τοῦ Ἀρείου

πάγου ἔφη: « Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κατὰ πάντα ὡς δεῖ
 δαιμονεστέρους ὑμᾶς θεωρῶ. Διερχόμενος γάρ, καί
 ναθεωρῶν τὰ σεβάσματα ὑμῶν, εὐρον καὶ βωμὸν, ἐν
 ἔπεγέγραπτο « Ἄγνωστω Θεῷ ». Ὁν οὖν ἀγνοοῦν
 εὐσεβεῖτε, τοῦτον ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν. Ὁ Θεὸς
 ποιήσας τὸν κόσμον καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ, οὐτὸν
 οὐρανοῦ καὶ γῆς Κύριος ὑπάρχων, οὐκ ἐν χειροποιή-
 ναοῖς κατοικεῖ, ἔδὲ ὑπὸ χειρῶν ἀνθρώπων θεραπεύε-
 ται προσδεόμενός τινος, αὐτὸς διδοὺς πᾶσι ζωὴν καὶ πνοὴν
 καὶ τὰ πάντα. Ἐποίησέ τε ἐξ ἑνὸς αἵματος πᾶν ἔθνος
 ἀνθρώπων κατοικεῖν ἐπὶ πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς
 ὀρίσας προτεταγμένους καιροὺς, καὶ ταῖς ὁροθεσίαις
 κατοικίας αὐτῶν· ζητεῖν τὸν Κύριον, εἰ ἄρα γε ψη-
 φήσειαν αὐτὸν καὶ εὐροίεν, καίτοι γε οὐ μακρὰν ἀ-
 ἑνὸς ἐκάστου ἡμῶν ὑπάρχοντα. Ἐν αὐτῷ γὰρ ζῶμεθα
 καὶ κινούμεθα, καὶ ἐσμέν· ὡς καὶ τινες τῶν καθ' ὑμᾶς
 Ποιητῶν εἰρήκασι « Τοῦ γὰρ καὶ γένος ἐσμέν ». Γέ-
 οῦν ὑπάρχοντες τοῦ Θεοῦ, οὐκ ὀφείλομεν νομίζειν χρ-
 σῶ ἢ ἀργύρῳ ἢ λίθῳ, χαράγματι τέχνης καὶ ἐνδυμ-
 σεως ἀνθρώπου, τὸ θεῖον εἶναι ὅμοιον. Τοὺς μὲν α-
 χρόνους τῆς ἀγνοίας ὑπεριδῶν ὁ Θεός, τανῦν παρα-
 γέλλει τοῖς ἀνθρώποις πᾶσι πανταχῶ μετανοεῖν. Δι-
 ἔστησεν ἡμέραν, ἐν ἣ μέλλει κρίνειν τὴν οἰκουμένην
 δικαιοσύνη, ἐν ἀνδρὶ ὧ ὥρισε, πίσιν παρασχῶν πᾶσι
 ἀνασήσας αὐτὸν ἐν νεκρῶν ». Ἀκούσαντες δὲ ἀνά-
 σιν νεκρῶν, οἱ μὲν ἐγλεύαζον, οἱ δὲ εἶπον: ἀκουσά-
 σά σου πάλιν περὶ τούτου. Καὶ οὕτως ὁ Παῦλος ἐ-
 δειν ἐν μέσσοις αὐτῶν. Τινὲς δὲ ἄνδρες κολληθέντες α-
 τῷ, ἐπίστευσαν· ἐν οἷς καὶ Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης
 καὶ γυνὴ ὀνόματι Δάμαρις, καὶ ἕτεροι σὺν αὐτοῖς.

Ἄλληλούϊα, Ἦχος Α΄.

Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

Στίχ. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών.

6. Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου Θωμᾶ.

Ἦχος

Θ΄.

Κ

Β΄.

Προκειμένον, Ἦχος πλ. Δ'.

ἡς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

τίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

ἄδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλους.

Ζῆτει αὐτὸν τῇ Δεκάτῃ Κυριακῇ, σελ. 119.

Ἄλληλουϊα, Ἦχος Α'.

ἡξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου.

τίχ. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ Ἁγίων.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Σεργίου καὶ Βάικου.

ἄδελφοί, οἱ Ἅγιοι Πάντες.

Ζῆτει αὐτὸν τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πάντων, σελ. 70.

Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Πελαγίας.

ἄδελφοί, ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε.

Ζῆτει αὐτὸν τῇ ΚΣ' Κυριακῇ, σελ. 198.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀλφαίου.

ἄδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλους.

Ζῆτει αὐτὸν τῇ Δεκάτῃ Κυριακῇ, σελ. 119.

0. Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτ. Εὐλαμπίου, καὶ Εὐλαμπίας.

Ζῆτει τὸν Ἀπόστ. τῇ 2. Σεπτεμβρίου ἀνωτέρω.

1. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστ. Φιλίππου ἑνὸς τῶν ἑπτὰ Διακόνων.

ἡ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Ἄγγελος Κυρίου.

Ζῆτει τοῦτον τῇ Πέμπτῃ τῆς Γ'. Ἐβδ. τῶν Πράξ. σελ. 28.

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

✠ ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ. ✠

Εἶδησις.

Κατὰ τὴν ἐνδεκάτην τοῦ παρόντος Μηνός, εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, ἢ τῇ πρώτῃ μετ' αὐτὴν ἐρχομένη, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν τῆς Οἰκουμενικῆς Ἐβδόμης Συνόδου Τριακοσίων πεντήκοντα ἁγίων Πατέρων, ἐν ἣ ἀναγιγνώσκεται ὁ παρὰ Ἀπόστολος.

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν.

Πρὸς Τίτον Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

^{ἱερ.}
^{8.} **Τ**έκνον Τίτε, πιστὸς ὁ λόγος· καὶ περὶ τούτων βουλομαί σε διαβεβαιουῖσθαι, ἵνα φροντίζωσι καλῶν ἔργων προϊστασθαι οἱ πεπιστευκότες τῷ Θεῷ· ταῦτά ἐστὶ τὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις. Μωραὶς δὲ ζήτησεις, καὶ γενεαλογίας, καὶ ἔρεις, καὶ μάχαις νομικῆς περιίστασο· εἰσὶ γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ μάταιοι. Αἵρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νουθεσίαν παρατοῦ, εἰδὼς ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος, καὶ ἁμαρτάνων αὐτοκατάκριτος. Ὅταν πέμψω Ἀρτεμᾶν πρὸς σὲ ἢ Τυχιόν, σπουδάσον ἐλθεῖν πρὸς με εἰς Νικόπολιν· ἐκεῖ γὰρ κέκρικα παραχειμάσαι. Ζητᾶν τὸν νομικὸν καὶ Ἀπολλῶ σπουδαίως πρόπεμψον, ἵνα μηδὲν αὐτὸν λείπη. Μανθανέτωσαν καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προϊστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας, ἵνα μὴ ὡς ἄκαρποι. Ἀσπάζονται σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες. Ἀσπάζονται τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει. Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Ἀλληλουΐα, Ἦχος Δ'.

Ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν.

Στίχ. Ἐνέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτ. Πρόβου, Ταράχου, καὶ Ἀνδρονίκου.

Ἐλφοί, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ.

Ζήτει τοῦτον τῇ ΚΖ'. Κυριακῇ, σελ. 203.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Κάρπου, Παπύλου, Ἀγαθόδωρου, καὶ Ἀγαθονίκης.

Ζήτει τὸν Ἀπόστολον, ὡς ἄνωτέρω.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ναζαρίου, Γερβασίου, Προτασίου, καὶ Κελσίου.

Ζήτει τὸν αὐτὸν, ὡς ἄνωτέρω.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Λουκιανοῦ.

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

μαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Ἦ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Ζήτει τὸν Ἀπόστ. ἔμπροσθεν τῇ 15. Δεκεμβρίου.

Ἄλληλουϊα, Ἦχος Α'.

Ἐρεῖς σου Κύριε ἐνδύσονταί δικαιοσύνην.

Ἦ. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λογγίνου τοῦ Ἐκατοντάρχου.

Ζήτει τὸν Ἀπόστολον, τῇ 26. τοῦ παρόντος.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ὡσηέ· καὶ τοῦ Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Ἀνδρέου τοῦ ἐν τῇ Κρίσει.

Ἐλφοί, οἱ Ἅγιοι πάντες.

Ζήτει τοῦτον τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πάντων, σελ. 70.

18. Μνήμη τῶ Ἁγίῳ Ἀποσ. καὶ Εὐαγγελιστῆ Ἀθηναίου.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Δ'.

πάσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Ἦ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Ὁς Κολασσαεῖς Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐλφοί, ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε πρὸς τοὺς ἔξω, τὸν

καιρὸν ἐξαγοραζόμενοι. Ὁ λόγος ὑμῶν πάντοτε ἐν χα-
ριτι, ἄλατι ἠρτυμένος, εἰδέναι πῶς δεῖ ὑμᾶς ἐνὶ ἐκά-
σῳ ἀποκρίνεσθαι. Τὰ κατ' ἐμὲ πάντα γνωρίσει ὑμῖν Τί-
χιος ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς, καὶ πιστὸς διάκονος, καὶ
σύνδουλος ἐν Κυρίῳ, ὃν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐ-
τοῦτο, ἵνα γνῶ τὰ περὶ ὑμῶν, καὶ παρακαλέσῃ τὴν
καρδίαν ὑμῶν, σὺν Ὀνησίμῳ τῷ πιστῷ καὶ ἀγαπη-
τῷ ἀδελφῷ, ὅς ἐστιν ἐξ ὑμῶν· πάντα ὑμῖν γνωριοῦσι
ᾧδε. Ἀσπάζεταιται ὑμᾶς Ἀρίσταρχος ὁ συναιχημαλω-
τῶν μου, καὶ Μάρκος ὁ ἀνεψιὸς Βαρνάβου, περὶ οὗ εἶλαβε
ἐντολὰς· εἰάν ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς, δεξασθε αὐτόν· καὶ
σοῦς ὁ λεγόμενος Ἰουστὸς, αἱ ὄντες ἐκ περιτομῆς, οἱ
μοῖνοι συνεργοὶ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, οἱ τοῖς
ἐγενήθησαν μοι παρηγορία. Ἀσπάζεταιται ὑμᾶς Λουκᾶς
ὁ ἰατρὸς ὁ ἀγαπητὸς, καὶ Δημῆς. Ἀσπάσασθε τοὺς
Λαοδικεῖα ἀδελφούς, καὶ Νυμφᾶν, καὶ τὴν κατ' οὐκ
αὐτοῦ ἐκκλησίαν. Καὶ ὅταν ἀναγνωσθῇ παρ' ὑμῶν ἡ
πιστολή, ποιήσατε ἵνα καὶ ἐν τῇ Λαοδικέῳ Ἐκκλη-
σίᾳ ἀναγνωσθῇ· καὶ τὴν ἐκ Λαοδικείας ἵνα καὶ ὑμεῖς
ἀναγνώτε. Καὶ εἶπατε Ἀρχίππῳ: Βλέπε τὴν διακονί-
αν, ἣν παρέλαβες ἐν Κυρίῳ, ἵνα αὐτὴν πληροῖς.
ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου. Μνημονεύετε με τῶν
δεσμῶν. Ἡ χάρις μετ' ὑμῶν. Ἀμήν.

Ἄλληλουϊα, Ἦχος Α'.

Ἐξομολογήσονται οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ Ἁγίων.

19. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἰωήλ.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, σταθεῖς ὁ Πέτρος.

Ζήτηι τοῦτον τῇ Τρίτῃ τῆς Διακαινησ. σελ.

20. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἀρτεμίου
τοῦ Ὁσίου Γερασίμου, τοῦ ἐκ Κεφαλληνίας.

Ἀπὸς τῆς Μάρτυρος ζήτηι τῇ 26. τῆς παρόντος Μην.

Τοῦ δὲ Ὁσίου ὁ παρών.

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς .

αυχήσονται ὅσοι ἐν δόξῃ .

τίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν .

ἄδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐστὶν ἀγάπη .

Ζήτει αὐτὸν τῷ Σαββ. τῆς ΚΖ'. Ἑβδομ. σελ. 203.

Ἀλληλουϊα, Ἦχος πλ. Β' .

καάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον .

τίχ. Ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα .

1. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος .

ἄδελφοί, ὁ σπείρων φειδομένως .

Ζήτει τοῦτον τῇ Η'. Κυριακῇ, σελ. 160.

2. Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἰσαποστόλου Ἀβερκίου, ἐπισ. Ἱε-

ραπόλεως καὶ τῶν ἀγίων ἐπτά Παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ .

πάστ. τοῦ Ἱεράρχου ζήτει ἔμπροσθεν τῇ 13. Νοεμβ.

Τῶν δὲ Ἁγίων Παίδων, τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων

Πόντων, σελ. 70.

3. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποσ. Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου .

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Δ' .

ἡ πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν .

τίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ .

ἄδελφοί, γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον .

Ζήτει τοῦτον τῇ Κ'. Κυριακῇ, σελ. 169.

Ἀλληλουϊα, Ἦχος Β' .

ἔμολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου .

τίχ. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ Ἁγίων .

4. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀρέθᾶ, καὶ τῶν σὺν

αὐτῷ .

Προκείμενον, Ἦχος Δ' .

ἡ Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος .

τίχ. Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διαπαντός .

Ἀδελφοί, οἱ Ἅγιοι πάντες.

Ζήτει τοῦτον τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πάντων, σελ. 70

25. Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ Νοταρίων, Μαρτυρικῶν καὶ Μαρτυρίου.

Προκείμενον τὸ ἀνωτέρω· τὸν δὲ Ἀπόστ. ζήτη

τῇ ΚΘ'. Κυριακῇ, σελ. 213.

Ἀδελφοί, ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ.

* 26. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου.

Ἄλληλουϊα, Ἦχος Βαρύς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Πρὸς Τιμόθεον Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Κεφ. ι. **Τ**έκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμῶ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ καὶ ἃ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων ταῦτα παράδειξις πιστοῖς ἀνθρώποις, οἳ τινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἐτέρους διδάξαι. Σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καὶ στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλεκταὶ ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογεῖσάντι ἀρέσῃ. Ἐὰν δὲ καὶ ἀθλήῃς, ἐξουθενήσῃ, ἐάν τι νομίμως ἀθλήσῃ. Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τὰ καρπῶν μεταλαμβάνειν. Νοεὶ ἃ λέγω· δὴ γὰρ σαφὲς Κύριος συνέσει ἐν πᾶσι. Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐπιγεγερμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαβὶδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου· ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν, ὡς κακοπάθησας· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται. Διὰ τοῦτο παύσαμαι ταῦτο ὑπομένω διὰ τῆς ἐκλεκτῆς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίαν εὐτυχῶσι τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, μετὰ δόξης αἰωνίου.

Ἄλληλουϊα, Ἦχος Δ'.

Δίκαιος ὡς φοινῆξ ἀνθήσει.

Στίχ. Πευτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Αναργύρων, Κοσμά καὶ Δα-
μιανοῦ.

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

οἱ Ἅγιοι τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.
τίχ. Προωρώμην τόν Κύριον ἐνώπιόν μου διαπαντός.

πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ὑμεῖς ἐστε σῶμα Χριστοῦ, καὶ μέλη ἐκ ^{Κεφ.}
αὐτοῦ. Καὶ οὓς μὲν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ^{ΙΒ'. 17.}
πρῶτον Ἀποστόλους, δεύτερον Προφήτας, τρίτον Διδα-
σκαλοὺς, ἔπειτα δυνάμεις, εἶτα χαρίσματα ἰαμάτων,
ἐπιλήψεις, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν. Μὴ πάντες Ἀ-
πόστολοι; μὴ πάντες Προφῆται; μὴ πάντες Διδάσκα-
λοι; μὴ πάντες δυνάμεις; μὴ πάντες χαρίσματα ἔχουσιν
ἰαμάτων; μὴ πάντες γλώσσαις λαλοῦσι; μὴ πάντες
ἐρμηνεύουσι; Ζηῆτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα,
καὶ ἔτι καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῶν δείκνυμι. Ἐάν τις
γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν Ἀγγέλων, ἀ-
γάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἢ ἥχων, ἢ κύμβαλον
αὐλαίζον. Καὶ εἰ ἔχω προφητείαν, καὶ εἰδῶ τὰ μυσ-
τήρια πάντων καὶ πᾶσαν τὴν γινώσκω, καὶ εἰ ἔχω πᾶ-
σαν τὴν πίστιν, ὥστε ὄρη μεδιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ
ἔχω, οὐδὲν εἶμι. Καὶ εἰ ψωμίζω πάντα τὰ ὑπάρχοντά
μου, καὶ εἰ παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα καυθίσωμαι,
ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι. Ἡ ἀγάπη μα-
κροθυμεῖ, χρηστεύεται· ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ· ἡ ἀγάπη οὐ
εὐπερευεῖται, οὐ φυσιοῦται, οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ
ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογιζέται τὸ κακόν, οὐ
ἠσυχάζει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συναιεῖ δὲ τῇ ἀληθείᾳ· πάντα

στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομ
νει. Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Δ'.

Ἰδοὺ δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν;

2. Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ἀκινδύνου, Πηγάσι
'Αφθονίου, Ἐλπιδηφόρου, καὶ Ἀνεμποδίστου.

Ζήτει τὸν Ἀπόστολον ἔμπροσθεν τῆ 9. Μαρτ

3. Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ἀκεφιμᾶ, Ἰωσήφ, κα
Ἀειθαλαῶ καὶ τῶν ἐγκαινίων τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀγί
Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ ἐν Λύδδῃ, ἧτοι τ
καταθέσεως τοῦ σώματος αὐτοῦ.

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει.

Ζήτει τοῦτον τῆ ΚΓ'. Κυριακῆ, σελ. 183.

4. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωαννικίου τοῦ μ
γάλου καὶ τῶν ἁγίων Ἱερομαρτύρων Νικάνδρου
πισκόπου Μύρων, καὶ Ἐρμαίου πρεσβυτέρου.

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.

Ἀδελφοί, ὁ σπείρων φειδομένως.

Ζήτει τοῦτον τῆ ΙΗ'. Κυριακῆ, σελ. 160.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος πλ. Β'.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Στίχ. Ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

5. Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Γαλακτίωνος, καὶ
πιστήμης.

Ἀδελφοί, ἀναμνησθεσθε τὰς πρότερον.

Ζήτει τῆτον τῷ Σαββ. τῆς Γ'. Ἐβδ. τῶν Νησ. σελ. 26

6. Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Παύλου Ἀρ
πισκόπου Κωνσταντινουπ. τοῦ ὁμολογητοῦ.

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς .

μος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὀπίου αὐτοῦ .

γ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων ;

πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα .

Ἄδελφοί, ταιούτον ἔχομεν Ἀρχιερέα, ὃς ἐκάθισεν ἐν ^{Κεφ.} ^{Η'. 1.}

ἐν τῷ θρόνῳ τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τῶν
ἁγίων λειτουργός, καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, ἣν ἔ-

κένει ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἄνθρωπος. Πᾶς γὰρ Ἀρχιερεὺς

πρὸ προσφέρειν δῶρά τε καὶ θυσίας καθίσταται· ὁ

ἀναγκαῖον ἔχειν τι καὶ τοῦτον ὁ προσενέγκη. Εἰ

γὰρ ἦν ἐπὶ γῆς, οὐδ' ἂν ἦν Ἱερεὺς, ὄντων τῶν Ἱερέων

προσφερόντων κατὰ τὸν νόμον τὰ δῶρα. Οἱ τινες

ἰσχυροῦσιν καὶ σκιαῶ λατρεύουσι τῶν ἐπουρανίων, κα-

ὡς κεχηρημάτισται Μωσῆς, μέλλων ἐπιτελεῖν τὴν σκη-

νῶν· « Ὅρα γὰρ, φησὶ, ποιήσεις πάντα κατὰ τὸν τύπον ^{Ἐξοδ.}

ὁμοιωθέντα σοι ἐν τῷ ὄρει » . Νυνὶ δὲ διαφορωτέρας ^{Κεφ. 40.}

ἔχει λειτουργίας, ὅσων καὶ κρείττονός ἐστι διαθήκης

καλλίωσιν, ἣτις ἐπὶ κρείττοσιν ἐπαγγελίαις νενομοθέτηται.

Ἄλληλουῖα, Ἦχος Β'.

Ἐρεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην·

ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών .

Ἐπισημῶν τῶν Ἀγίων Μαρτύρων τῶν ἐν Μελιτινῇ· καὶ

τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λαζάρου, τοῦ ἐν τῷ Γαλη-

νίῳ ὄρει.

Ἄδελφοί, οἱ Ἅγιοι Πάντες.

Ἐπισημῶν τῆ Κυριακῆ τῶν Ἀγίων Πάντων, σελ. 70.

8. Ἡ Σύναξις, τοῦ Ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ, καὶ

τῶν λοιπῶν ἀσωμάτων Δυναμέων.

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

Οἱ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Κεφ.
Β'. 1.

Ἀδελφοί, εἰ ὁ δι' Ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παροΐσασις καὶ παρακοὴ ἔλαβεν δικὸν μισθὸς ἀποδοσίαν· πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα τῆς καύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; ἥτις ἀρχὴν λαλοῦμεν λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων ἡμᾶς ἐβεβαίωθη· συνεπιμαρτυροῦντος τοῦ Θεοῦ μείοις τε καὶ τέρασι, καὶ ποικίλαις δυνάμεσι, καὶ Πνεύματος ἁγίου μερισμοῖς, κατὰ τὴν αὐτοῦ θέλησιν. γὰρ Ἀγγέλοις ὑπέταξε τὴν οἰκουμένην τὴν μέλλουσαν περὶ ἧς λαλοῦμεν. Διεμαρτύρατο δέ που τίς, λέγει· *Ψαλμ. Η'. 5. 7.* «Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμηθήσῃ αὐτοῦ· ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτη αὐτόν; Ἠλόιτωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' Ἀγγέλου· δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφανώσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτόν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου. Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ. Ἐν γὰρ τῷ ὑποτάξαι αὐτῷ τὰ πάντα, οὐδὲν ἀπέμεινεν αὐτῷ ἀνυπότακτον· νῦν δὲ ἔπω ὀρώμεν αὐτῷ τὰ πάντα ὑποτεταγμένα. Τὸν δὲ βραχύ τι παρ' Ἀγγέλου λαλοῦμεν βλέπομεν Ἰησοῦν, διὰ τὸ πάθημα τοῦ θανάτου, δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφανωμένον· ὅπως χάριτι ὑπὲρ παντὸς γεύσῃται θανάτου. Ἐπρεπε γὰρ αὐτῷ δι' ὃν τὰ πάντα, καὶ δι' οὗ τὰ πάντα, πολλοὺς υἱοὺς δόξαν ἀγαγόντα, τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας αὐτῶν παθημάτων τελειῶσαι.

Ἀλληλουΐα, Ἦχος Β'.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ὀνησιφόρου καὶ Πορφυρίου καὶ τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ματρῶνης.
 ελφοὶ, ἀναμνησθεσθε.

Ζήτει αὐτὸν τῷ Σαββάτῳ τῆς Γ'. Ἑβδομάδος
 τῶν Νηστειῶν, σελ. 264.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα, Ἐράστου, Ὀλυμπᾶ, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.
 ελφοὶ, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλους.

Ζήτει τοῦτον τῇ Δεκάτῃ Κυριακῇ, σελ. 119.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Μηνᾶ, Βίκτωρος, καὶ Βικεντίου καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

μαστός ὁ Θεὸς ἐν ταῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

ἐχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

ελφοὶ, ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκοτοῦ φῶς λάμπαι.

Ζήτει αὐτὸν τῇ ΙΕ'. Κυριακῇ, σελ. 145.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Δ'.

ἐκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν.

ἐχ. Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νείλου.

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς.

μος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὀσίου αὐτοῦ.

ἐχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων;

ελφοὶ, ὁ σπείρων φειδομένως.

Ζήτει αὐτὸν τῇ ΙΗ'. Κυριακῇ, σελ. 160.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Β'.

ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ. Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βεροῦ

ἐχ. Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν.

✠ 13. Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Χριστοστόμου.

Προκείμενον, ᾠχος Α΄.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

^{Κεφ. Ζ΄ 26.} ^{Λεβίτ. Ις΄ 6.} **Α**δελφοί, τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν Ἀρχιερεὺς, ὅς ᾤκτιτος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος· ὅς οὐκ ἔκαθεν καθ' ἡμέραν ἀνάγκην, ὡσπερ οἱ ἀρχιερεῖς, πρότερον ὑμῶν ἰδίων ἀμαρτιῶν θυσίας ἀναφέρειν, ἔπειτα τῶν λαοῦ· τοῦτο γὰρ ἐποίησεν ἐφάπαξ, ἑαυτὸν ἀνετέθεικεν ὡς νόμος γὰρ ἀνθρώπους καθίστησιν ἀρχιερεῖς, ἔχοντες ἀσθένειαν· ὁ λόγος δὲ τῆς ὀρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον, υἱὸν εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον. ^{Κεφ. Η΄ 1.} Κεφάλαιον ἐπὶ ταῖς λεγομένοις. Τοιοῦτον ἔχομεν ἀρχιερέα, ὅς κάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τῶν ἁγίων λειτουργὸς, καὶ τῆς σικηνῆς ἀληθινῆς, ἣν ἐπηξεν ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἀνθρώπος.

Ἀλληλουῖα, ᾠχος Β΄.

Στόμα δικαίου ἀποσταίξει σοφίαν.

Στίχ. Ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ.

✠ 14. Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Φιλίππου.

Προκείμενον, ᾠχος πλ. Δ΄.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Ἄγγελος Κυρίου ἐλάλησεν

Ζῆτει αὐτὸν τῇ Πέμπτῃ τῆς Γ΄. Ἐβδ. τῶν Πράξ. σελ.

Ἀλληλουϊα, ᾠχος Β'.

ὁμολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου.
 τίχ. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ Ἁγίων.

δ. Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Γουρία, Σαμωνᾶ
 καὶ Ἀβίβου.

ἄδελφοί, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ.

Ζήτηι τοῦτον τῇ ΚΖ'. Κυριακῇ, σελ. 203.

δ. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ
 Ματθαίου.

ἄδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλους.

Ζήτηι τοῦτον τῇ Δεκάτῃ Κυριακῇ, σελ. 119.

δ. Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Ἐπι-
 σκόπου Νεοκαισαρείας, τοῦ θαυματουργοῦ.

— Προκείμενον, ᾠχος Βαρύς.

ἡμῶν ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὀσίου αὐτοῦ.

τίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων;

ὁσ Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

ἄδελφοί, ἐκάστῳ δίδοται ἡ φανέρωσις τοῦ Πνεύμα-^{Κεφ.}
 τὸς πρὸς τὸ συμφέρον. Ὡ μὲν γὰρ διὰ τοῦ Πνεύματος ^{ΙΒ'. 7.}
 οἰεῖται λόγος σοφίας· ἄλλῳ δὲ λόγος γνώσεως, κατὰ
 αὐτὸ Πνεῦμα· ἑτέρῳ δὲ πίστις, ἐν τῷ αὐτῷ Πνεύ-
 ματι· ἄλλῳ δὲ χαρίσματα ἰαμάτων, ἐν τῷ αὐτῷ Πνεύ-
 ματι· ἄλλῳ δὲ ἐνεργήματα δυνάμεων· ἄλλῳ δὲ προ-
 φητεία· ἄλλῳ δὲ διακρίσεις πνευμάτων· ἑτέρῳ δὲ γένη
 ἰασῶν· ἄλλῳ δὲ ἑρμηνεῖα γλωσσῶν. Πάντα ταῦτα
 ἐκ τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ Πνεύματος, διαιροῦν ἰδίᾳ ἐκά-
 στῳ καθὼς βούλεται.

Ἀλληλουϊα, ᾠχος Α'.

ἡμεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

τίχ. Ὅτι ἐξέλεξατὸ Κύριος πρὸς Σὺν

18. Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Πλάτωνος, καὶ Ῥωμανοῦ.

Ζήτει τὸν Ἀπόστολον τῆ 26. Ὀκτωβρίου.

20. Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Πρόκλου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως καὶ τοῦ Ὁσίου Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου.

Ζήτει τὸν Ἀπόστολον τῆ 13. τοῦ παρόντος.

* 21. Ἡ ἐν τῷ Ναῶ εἴσοδος τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Προκείμενον, Ἦχος Γ'.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δουλείας αὐτοῦ.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

κεφ. 9.

Ἀδελφοί, εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιοῦματα λατρείας, τὸ τε ἅγιον κοσμικόν. Σκηνὴ γὰρ κατασκευάσθη ἡ πρώτη, ἐν ἣ ἦτε λυχνία καὶ ἡ τράπεζα, καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων, ἣτις λέγεται Ἁγία. Μετὰ δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα σκηνὴ ἡ λεγομένη Ἁγία Ἀγίων, χρυσοῦν ἔχουσα θυμιατήριον, καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης περικαλυμμένην πάντοθεν χρυσίῳ· ἐν ἣ στάμνος χρυσοῦς χουσα τὸ μάννα, καὶ ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης. Ὑπεράνω δὲ αὐτῆς Χερουβὶμ δόξης, κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον· περὶ ὧν ἔστι νῦν λέγειν κατὰ μέρος. Τῶν δὲ οὕτω κατασκευασμένων, εἰς μὲν τὴν πρώτην σκηνὴν διαπαντὸς εἰσποιοὶ ἱερεῖς τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες· εἰς δὲ τὴν δεύτεραν ἅπαξ τοῦ ἑνιαυτοῦ μόνος ὁ ἀρχιερεὺς, οὗ γὰρ αἵματος, ὃ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ, καὶ τῶν τοῦ ἁγίου

Ἀλληλοῦϊα, Ἦχος πλ. Δ'.

κουσον θυγάτερ, καὶ ἴδε.

τίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

2. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Φιλήμονος, καὶ τῶν
σὺν αὐτῷ.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Δ'.

ἡς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

τίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πρὸς Φιλήμονα Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Παῦλος δέσμιος Χριστοῦ Ἰησοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελ-^{Κεε}
 ρός, Φιλήμονι τῷ ἀγαπητῷ καὶ συνεργῷ ἡμῶν, καὶ
 ἐπιφίλῳ τῇ ἀγαπητῇ, καὶ Ἀρχίππῳ τῷ συστρατιώτῃ
 ἡμῶν, καὶ τῇ κατ' οἶκόν σου ἐκκλησίᾳ: Χάρις ὑμῖν καὶ
 εὐφροσύνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χρι-
 στοῦ. Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μὲν, πάντοτε μνεῖαν σε ποιῶ-
 ντος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου, ἀκούων σε τὴν ἀγάπην
 καὶ τὴν πίστιν, ἣν ἔχεις πρὸς τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ
 πρὸς πάντας τοὺς ἁγίους· ὅπως ἡ κοινωνία τῆς πίστεώς
 σου ἐνεργῆς γένηται ἐν ἐπιγνώσει παντὸς ἀγαθοῦ τοῦ
 ἐκ Θεοῦ καὶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
 Ἐπεὶ ἔμαθον ὑμῖν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν. Χαρὰν γὰρ ἔχομεν πολλὴν
 καὶ παράκλησιν ἐπὶ τῇ ἀγάπῃ σου, ὅτι τὰ σπλάγχνα
 σου ἡμῶν ἁγίων ἀναπέπαυται διὰ σε, ἀδελφέ. Διὸ πολλὴν
 ἠγάπησάν σε Χριστῷ παρρησίαν ἔχων ἐπιτάσσει σοι τὸ ἀνῆκον,
 ἵνα ἡ ἀγάπη σου μᾶλλον παρακαλῶ, τοιοῦτος ὢν, ὡς
 ἐγώ. Παῦλος πρεσβύτης, νυνὶ δὲ καὶ δέσμιος Ἰησοῦ Χρι-
 στοῦ. Παρακαλῶ σε περὶ τοῦ ἐμοῦ τέκνου, ὃν ἐγέννη-
 σα ἐν τοῖς δεσμοῖς μου, Ὁνήσιμον τὸν ποτέ σοι ἄχρη-
 στον, νυνὶ δὲ σοὶ καὶ ἐμοὶ εὐχρηστον, ὃν ἀνέπεμψα.
 ἵνα ἡ ἀγάπη σου ἐπὶ αὐτὸν, τωτέστι τὰ ἐμὰ σπλάγχνα προσλαβοῦ
 ἐγὼ ἐβουλόμην πρὸς ἐμαυτὸν κατέχειν, ἵνα ὑπὲρ
 σου διακονῆ μοι ἐν τοῖς δεσμοῖς τοῦ εὐαγγελίου· χωρὶς
 τῆς σῆς γνώμης οὐδὲν ἤθελον ποιῆσαι, ἵνα μὴ ὡς

κατὰ ἀνάγκην τὸ ἀγαθὸν σου ἦ, ἀλλὰ κατὰ ἐκούσιον.
 Τάχα γὰρ διὰ τοῦτο ἐχωρίσθη πρὸς ὦραν, ἵνα αἰώνια
 αὐτὸν ἀπέχῃς· οὐκέτι ὡς δοῦλον, ἀλλ' ὑπὲρ δοῦλον, ἀ
 δελφὸν ἀγαπητὸν, μάλιστα ἐμοί, πόσω δὲ μᾶλλον σὺ
 καὶ ἐν σαρκὶ καὶ ἐν Κυρίῳ; Εἰ οὖν ἐμέ ἔχεις κοινωνὸν
 προσλαβοῦ αὐτὸν ὡς ἐμέ. Εἶδέ τι ἠδίκησέ σε, ἢ ὄφε
 λει, τοῦτο ἐμοί ἐλλόγει. Ἐγὼ Παῦλος ἔγραψα τῇ ἐμῇ
 χειρὶ, ἐγὼ ἀποτίσω, ἵνα μὴ λέγω σοι ὅτι καὶ σεαυτὸν
 μοι προσοφείλεις. Ναί, ἀδελφέ, ἐγὼ σου ὀναίμην ἐν Κυ
 ρίῳ· ἀνάπαυσόν μου τὰ σπλάγγνα ἐν Κυρίῳ. Πεπο
 ρθὼς τῇ ὑπακοῇ σου ἔγραψά σοι, εἰδὼς ὅτι καὶ ὑπέ
 ὄ λέγω ποιήσεις. Ἄμα δὲ καὶ ἐτοίμαζέ μοι ξενίαν· ἐλ
 πίζω γὰρ ὅτι διὰ τῶν προσευχῶν ὑμῶν χαρισθήσομαι
 ὑμῖν. Ἀσπάζονται σε Ἐπαφρᾶς ὁ συναιχμαίλωτός μου
 ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, Μάρκος, Ἀρίσταρχος, Δημᾶς, Λο
 κᾶς, οἱ συνεργοί μου. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰ
 ησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν. Ἀμήν.

Ἀλληλουϊα, Ἦχος Α'.

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοί.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ Ἁγίων.

23. Μνήμη τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν Γρηγορίου
 Ἐπισκόπου Ἀκραγαντίνων, καὶ Ἀμφιλοχίου Ἐπι
 σκόπου Ἰκονίου.

Ζήτηι τὸν Ἀπόστολον τῇ 18. Ἰανουαρίου.

24. Μνήμη τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν καὶ Ἱερομαρ
 τῶν, Κλήμεντος Ῥώμης, καὶ Πέτρου Ἀλεξανδρείας.
 Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς.

Τὰς εὐχὰς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον παντὸς
 τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων;
 Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνοίγνωσμα

Κεφ. 20.
 Ἀδελφοί, ἡμῶν τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει
 ἐξ οὗ καὶ σωτῆρα ἀπεκδεχόμεθα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν

ὅς μετασχηματίσει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν,
 οὕτως τὸ γενέσθαι αὐτὸ σύμμορφον τῷ σώματι τῆς δόξης
 αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς δύνασθαι αὐτὸν καὶ ὑ-
 ποτάξαι ἑαυτῷ τὰ πάντα. Ὅστε, ἀγαπητοὶ καὶ ἐπιπό-^κ
 ῆτοι, χαρὰ καὶ στέφανός μου, ἔτω στήνεται ἐν Κυρίῳ,
 ἀγαπητοί. Εὐδοκίαν παρακαλῶ, καὶ Συντύχην παρακα-
 λῶ τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν Κυρίῳ· καὶ ἐρωτῶ καὶ σὲ σύζυγε
 ἀγαπήσειε, συλλαμβάνου αὐταῖς, αἵ τινες ἐν τῷ εὐαγγελίῳ
 ἀπηθροῦνθαι μοι, μετὰ καὶ Κλήμεντος, καὶ τῶν λοιπῶν
 συνεργῶν μου, ὧν τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῳ ζωῆς.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος πλ. Β'.

τί ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών.
 αἰχ. Ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν.

25. Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Αἰκατερίνης,
 καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μερκουρίου.

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

αυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.
 αἰχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.
 ἀδελφοί, πρό τοῦ ἔλθεῖν τὴν πίστιν.

Ζῆτει αὐτὸν τῇ Πέμπτῃ τῆς ΙΕ'. Ἐβδομ. σελ. 143.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Α'.

πομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

αἰχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου.

26. Μνήμη τῆς Ὁσίας Πατρὸς ἡμῶν Ἀλυπίου τοῦ Κιονίτου.
 ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐν σκοτίους φῶς λάμψαι.

Ζῆτει τοῦτον τῇ ΙΕ'. Κυριακῇ, σελ. 145.

27. Μνήμη τῆς Ἁγίου Μεγαλομάρ. Ἰακώβου τῆς Πέρσου.
 Ζῆτει τὸν Ἀπόστολον τῇ 26. Ὀκτωβρίου.

28. Μνήμη τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Στεφάνου τῆς Νέου
 καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εἰρηναρχοῦ.
 Ζῆτει τὸν Ἀπόστολον τῇ 15. Δεκεμβρίου.

Δ Ε Κ Ε Μ Β Ρ Ι Ο Σ .

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Παραμόνου, καὶ Φιλομένου .

Ἄδελφοί, ὅσοι Πνεύματι Θεοῦ ἄγονται .

Ζήτει τοῦτον τῷ Σαββάτῳ τῆς Ε΄. Ἐβδ. σελ. 92

30. * Μνήμη τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου .

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Δ΄.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ .

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ .

Ἄδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλους ἀπέδειξεν .

Ζήτει αὐτὸν τῇ Δεκάτῃ Κυριακῇ, σελ. 119.

Ἀλληλοῦσία, Ἦχος Α΄.

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου .

Στίχ. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ Ἀγίων .

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ .

1. Μνήμη τοῦ Ἀγίου Προφήτου Ναούμ .

Ἄδελφοί, μὴ παιδία γίνεσθε .

Ζήτει τοῦτον τῷ Σαββ. τῆς ΙΖ΄. Ἐβδ. σελ. 154

2. Μνήμη τοῦ Ἀγίου Προφήτου Ἀββακούμ .

Ἄδελφοί, οὐκ οἶδατε ἐν Ἠλίᾳ .

Ζήτει αὐτὸν τῇ Τετάρτῃ τῆς Δ΄. Ἐβδ. σελ. 84

3. Μνήμη τοῦ Ἀγίου Προφήτου Σοφονίου .

Ἄδελφοί, λέγει ἡ Γραφή .

Ζήτει τοῦτον τῇ Τρίτῃ τῆς Δ΄. Ἐβδ. σελ. 83.

4. Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας,
τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ .

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Ἀδελφοί, πρὸ τοῦ ἔλθεῖν τὴν πίστιν.

Ζῆτει αὐτὸν τῇ Πέμπτῃ τῆς ΙΕ'. Ἐβδ. σελ. 143.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Α'.

Ἰπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου.

✠ 5. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου.

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.

Ἀδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματός ἐστιν ἀγάπη.

Ζῆτει αὐτὸν τῷ Σαββ. τῆς ΚΖ'. Ἐβδ. σελ. 203.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Α'.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Στίχ. Ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

✠ 6. Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, Ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας, τοῦ θαυματουργοῦ.

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων

πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἄνω.

σ. σελ. 197.

Ἀδελφοί, πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν, ὡς λόγον ἀποδώσοντες, ἵνα ἡμεῖς

Προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν· πεποιθήσαμεν γάρ, ὅτι καλὴν συνείδησιν ἔχομεν, ἐν πᾶσι καλῶς θέλοντες ἀναστρέφασθαι. Περισσότερος δὲ παρακαλῶ τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν τὸν ποιμένα τῶν προβάτων τὸν μέγαν ἐν αἵματι διαθήκης αἰωνίου, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν, καταρτίσαι ὑμᾶς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ, εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ, ποιῶν ἐν ὑμῖν τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Α'.

Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

Στίχ. "Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών."

7. Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀμβροσίου Ἐπισκόπου Μεδιολάνων.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Δ'.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν.

Ἀδελφοί, ἡμεῖς ὀφείλομεν εὐχαριστεῖν.

Ζήτει τοῦτον τῇ Πέμπτῃ τῆς ΚΕ'. Ἐβδ. σελ. 191.

8. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παταπίου.

Ζήτει τὸν ἀνωτέρω σημειωθέντα Ἀπόστολον.

* 9. Ἡ σύλληψις τῆς Ἁγίας Ἄννης.

Ζήτει τὸν Ἀπόστολον τῇ 23. Σεπτεμβρίου.

10. Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μηνᾶ τοῦ Καλλικελάδου, Ἐρμογένους, καὶ Εὐγράφου.

Ἀδελφοί, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ.

Ζήτει τοῦτον τῇ ΚΖ'. Κυριακῇ, σελ. 203.

11. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δανιὴλ τοῦ Στυλίτου.

Ἀδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐστὶν ἀγάπη.

Ζήτει τοῦτον τῷ Σαββ. τῆς ΚΖ'. Ἐβδ. σελ. 203.

* ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΡΟΠΑΤΟΡΩΝ . *

Εἰδησις .

Κατὰ τὴν ἐνδεκάτην τοῦ παρόντος Μηνός, εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, ἢ τῇ πρώτῃ μετ' αὐτὴν ἐρχομένη, μνείαν ποιούμεθα τῶν ἁγίων Προπατόρων, ἐν ἣ ἀναγιγνώσκωμεν Ἀπόστολον, ὡς ἔπεται .

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Δ'.

Ἐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν .

Ἐπίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν .

Ἄδελφοί, ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ .

Ζήτει αὐτὸν τῇ ΚΘ'. Κυριακῇ, σελ. 213 .

Ἀλληλουϊα, Ἦχος πλ. Δ'.

Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῦ .

1. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν .

2. Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σπυρίδωνος Ἐπισκόπου Τριμυθούντος, τοῦ θαυματουργοῦ .

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς .

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ .

Ἐπίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν .

Ἄδελφοί, ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε .

Ζήτει αὐτὸν τῇ Δευτ. τοῦ ἁγίου Πνεύματος, σελ. 65 .

Ἀλληλουϊα, Ἦχος Α'.

ἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσανται δικαιοσύνην .

Ἐπίχ. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών .

3. Μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Εὐστρατίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ .

Ἄδελφοί, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ .

Ζήτει τοῦτον τῇ ΚΖ'. Κυριακῇ, σελ. 203 .

4. Μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων Θύρσου, Λευκίου, Καλλινίκου, Φιλήμονος, Ἀπολλωνίου, καὶ Ἀρρίσανου .

Ζήτει τὸν ἀνωτέρω σημειωθέντα Ἀπόστολον .

15. Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου.

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων;

Πρὸς Τιμόθεον Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Κεφ.
Α'. 8.

Τέκνον Τιμόθεε, μὴ ἐπαισχυνθῆς τὸ μαρτύριον τοῦ Κυρίου ἡμῶν, μηδὲ ἐμέ τὸν δέσμιον αὐτοῦ, ἀλλὰ συγκακοπάθησον τῷ εὐαγγελίῳ, κατὰ δύναμιν Θεοῦ, τοῦ σώσαντος ἡμᾶς, καὶ καλέσαντον κλήσει ἁγία οὐ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν, ἀλλὰ κατ' ἰδίαν πρόθεσιν, καὶ χάριν τῆς δοθεῖσας ἡμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ πρὸ χρόνων αἰώνιων, φανερωθεῖσας δὲ νῦν διὰ τῆς ἐπιφανείας τῆς σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καταργήσαντος μὲν τὸν θάνατον, φανείσαντος δὲ ζωῆν καὶ ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ εὐαγγελίου εἰς ὃ ἐτέθη ἐγὼ κήρυξ καὶ Ἀπόστολος καὶ διδάσκαλος ἐθνῶν. Δι' ἣν αἰτίαν καὶ ταῦτα πάσχω, ἀλλ' ἔκ ἐπιπέπαισχύνομαι· οἶδα γὰρ ὅτι πεπίστευκα, καὶ πέπεισμαί, ὅτι δυνατός ἐστι τὴν παρακαταθήκην μου φυλάξαι εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν. Ὑποτύπωσιν ἔχε ὑγιαίνοντων λόγων παρ' ἐμοῦ ἠκουσας ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τὴν καλὴν παρακαταθήκην φυλάξον διὰ τοῦ Πνεύματος ἁγίου τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν. Οἶδας τῆς ἰσχυρίας μου ὅτι ἀπεστράφησάν με πάντες οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὧν ἐστὶν Φύγελλος καὶ Ἐρμογένης. Δῶν ἔλεος ὁ Κύριος τῷ Ὀνησίφορου οἴκῳ, ὅτι πολλάκις με ἀνέψυξε, καὶ τὴν ἀσπίδα μου ἐκ ἐπιπέπαισχύθη· ἀλλὰ γενόμενος ἐν Ῥώμῃ, σπουδαίωτερον ἐζήτησέ με, καὶ εὔρε. Δῶν αὐτῷ ὁ Κύριος εὐρεῖν ἔλεος παρὰ Κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· καὶ ὅτι ἐν Ἐφέσῳ διηκόνησε, βέλτιον σὺ γινώσκεις.

Ἄλληλουϊα, Ἦχος Α'.

Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

Στίχ. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών.

7. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Δανιήλ καὶ τῶν Ἁγίων τριῶν παιδων, Ἀνανίου, Ἀζαρίου, καὶ Μισαήλ καὶ τοῦ Ἁγίου Διονυσίου Ἀρχιεπισκόπου Αἰγίνης, ἐκ τῆς νήσου Ζακύνθου.

Πόστολον τοῦ Προφήτου καὶ τῶν τριῶν Παίδων ζήτηε τῆ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πάντων, σελ. 70.

Τοῦ δὲ Ἁγίου Διονυσίου τῆ 18. Ἰανουαρίου.

8. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάτυρος Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου.

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς.

Ἰμμος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὀσίου αὐτοῦ.

τίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων;

Ἄδελφοί, ἀναμιμνήσκεσθε ταῖς πρότερον ἡμέρας.

Ζήτηε τοῦτον τῷ Σαββ. τῆς Γ'. Ἐβδ. τῶν Νηστ.

σελ. 264.

Ἄλληλουϊα, Ἦχος Α'.

Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

τίχ. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών.

2. Μνήμη τῆς Ἁγίας Ἀνασσασίας τῆς Φαρμακολυτρίας.

Ἄδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν.

Ζήτηε τοῦτον τῇ Πέμπτῃ τῆς ΙΕ'. Ἐβδ. σελ. 143.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῶ ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ.

Προκείμενον καὶ Ἄλληλουϊα τῆς ἡμέρας.

Ἄδελφοί, προῖδοῦσα ἡ Γραφή, ὅτι ἐκ πίστεως.

Ζήτηε αὐτὸν τῷ Σαββ. τῆς ΚΣ'. Ἐβδ. σελ. 197.

✠ ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ. ✠

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

Εὐλογητός εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνοίγνωσμα.

A. 10φ.

9.

Ἄδελφοί, πίστει παρώκησεν Ἀβραὰμ εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας ὡς ἄλλοτρίαν, ἐν σικηναῖς κατοικήσας μετὰ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ τῶν συγκληρονόμων τῆς ἐπαγγελίας τῆς αὐτῆς· ἐξεδέχετο γάρ τὴν τοὺς θεμελίους ἔχουσαν πόλιν, ἧς τεχνίτης καὶ δημιουργὸς ὁ Θεός. Καὶ τί ἐπὶ λέγω; Ἐπιλείπει γάρ με διηγούμενον ὁ χρόνος περὶ Γεδεὼν, Βαράκ τε καὶ Σαμφὼν καὶ Ἰεφθαίε, Δαβὶδ τε καὶ Σαμουὴλ, καὶ τῶν Προφητῶν· οἱ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δυναμὶν πυρὸς, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ παρεμβολαῖς ἔκλιναν ἄλλοτρίων. Ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν. Ἄλλοι δὲ ἐτυμπαίνον στήθησιν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν· ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πείραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς ἐλιθάσθησαν, ἐπίστησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον· περιῆλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχόμενοι, (ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος) ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὄπαῖς τῆς γῆς. Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως, οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρείττον τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσιν.

Ἀλληλούϊα, Ἦχος Δ΄.

Θεὸς ἐν τοῖς ὡσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν.

τίχ. Ἐκέκραξον οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν.

4. Ἡ Παραμονὴ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

ΕΝ Τῆ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ὉΡΩΝ.

Ἦς Α'. Ὁ΄ρας. Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ Θεός.

Ζήτηι τοῦτον τῷ Σαββ. τῆς Α'. Ἐβδομ. τῶν
Νηστειῶν, σελ. 260.

Ἦς Γ'. Ὁ΄ρας. Ἀδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν.

Ζήτηι τῇ Πέμπτῃ τῆς ΙΕ'. Ἐβδομ. τῶν,
σελ. 143.

Ἦς Δ'. Ὁ΄ρας. Κατ' ἀρχαῖς σὺ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας.

Ζήτηι τῇ Β'. Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν,
σελ. 263.

Ἦς Θ'. Ὁ΄ρας. Ἀδελφοί, ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι.

Ζήτηι τῇ Σ'. Ὁρα τῆς Μεγ. Παρασχ.
σελ. 274.

ΕΝ Τῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Προκείμενον, Ἦχος Δ΄.

ὁ Θεὸς εἶπε πρὸς με: Υἱός μου εἶ σὺ, ἐγὼ σήμερον
γεγέννηκά σε.

τίχ. Αἶτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κλη-
ρονομίαν σου.

Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ Θεός.

Ζήτηι αὐτόν τῷ Σαββάτῳ τῆς Α'. Ἐβδομ. τῶν Νηστειῶν,
σελ. 260.

Ἀλληλούϊα, Ἦχος πλ. Δ΄.

ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου: Κάθου ἐκ δεξιῶν μου.

τίχ. Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστέλει σοι Κύριος.

✠ 25. Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ
ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

ΕΝ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ.

Τὰ παρόντα Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος Β'.

Στίχ. Α'. Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Β'. Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον
αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Γ'. Ἅγιον καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος ὁ αὐτός.

Στίχ. Α'. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεῶ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς.

Στίχ. Β'. Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεῶ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς.

Στίχ. Γ'. Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεῶ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος Δ'.

Στίχ. Α'. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου: Καίθρο
δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου
ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν,

Στίχ. Β'. Ράβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος
Σιών.

Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

τίχ. Γ'. Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου.
 Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

σοδικ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

πολυτ. Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

οντάκ. Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν Ὑπερούσιον τίπτει.

πὶ τοῦ Τρισαγ. Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε.

Προκείμενον, ᾠχος πλ. Δ'.

ἄσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι, καὶ ψαλάτωσάν σοι.

τίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

πρὸς Γαλατίας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἄδελφοί, ὅτε ἤλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέ-
 τειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱὸν αὐτοῦ γενόμενον ἐκ γυναικὸς,
 γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ,
 καὶ τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν. Ὅτι δέ ἐστε υἱοὶ, ἐ-
 πέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ Πνεῦμα τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς
 καρδίας ὑμῶν, κράζον: Ἀββᾶ ὁ Πατήρ. Ὅστε οὐκ ἐτι-
 μουσθεὶς δούλος, ἀλλ' υἱὸς· εἰ δέ υἱὸς, καὶ κληρονόμος Θεοῦ
 ἐσθε. Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἄλληλουϊα, ᾠχος Α'.

οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ.

τίχ. Ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα.

Κοινωνικόν.

Ἐπὶ τρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ.

26. Ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Προκείμενον, ᾠχος Γ'.

Ἐγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

τίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης
 αὐτοῦ.

Ἄδελφοί, ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι ἐξ ἑνὸς πάντες.

Ζήτει αὐτὸν τῇ 5'. Ὡρα τῆς Μεγ. Παρασκ. σελ. 274.

Ἀλληλουϊα, Ἦχος πλ. Δ'.
 Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.
 Στίχ. Ἄκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε.

✠ 27. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιεπισκόπου διακόνου Στεφάνου.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.
 Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.
 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Στέφανος πλήρης πίστεως
 Ζήτηε αὐτὸν τῇ Β'. τῆς Γ'. Ἐβδ. τῶν Πράξ. σελ. 27.
 Ἀλληλουϊα, Ἦχος Β'.

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου.
 Στίχ. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ Ἁγίων.

29. Μνήμη τῶν Ἁγίων Νηπίων τῶν ἐν Βηθλεέμ ὑπομάρτυρων
 Ἡρώδου ἀναιρεθέντων, χιλιάδων δεκατεσσάρων.

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν ταῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.
 Στίχ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.
 Ζήτηε τὸν Ἀπόστ. τῇ Σ'. Ὁρα τῆς Μεγ. Παραστ.
 σελ. 274.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῶ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ
 γενεᾷ.

Στίχ. Ἄκουσον θύγατερ καὶ ἴδε.
 Τέκνον Τιμόθεε, δίωκε δικαιοσύνην, εὐσέβειαν, πίστιν.
 Ζήτηε αὐτὸν τῷ Σαββ. τῆς ΛΔ'. Ἐβδ. σελ. 247.
 Ἀλληλουϊα, Ἦχος πλ. Δ'.

Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.
 Στίχ. Ὁμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀληθεῖαν.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ. ✠

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

μαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Ἦχ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Ἐλφοί, γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον.

Ζήτηε αὐτὸν τῇ Εἰκοστῇ Κυριακῇ, σελ. 169.

Ἄλληλουῖα, Ἦχος Β'.

ἤτητη Κύριε τοῦ Δαβὶδ καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ.

Ἦχ. Ὁμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῳ ΠΡΟ ΤῶΝ ΦΩΤῶΝ.

Προκείμενον καὶ Ἄλληλουῖα τῆς ἡμέρας.

Ὁσ Τιμόθεον Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

ἔκνον Τιμόθεε, οἱ καλῶς διακονήσαντες, βασιμὸν ^{Κεφ. Γ' 12}
 αυτοῖς καλὸν περιποιῶνται, καὶ πολλὴν παρρησίαν
 πίσει τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ταῦτά σοι γράφω, ἐλπί-
 ῶν ἐλθεῖν πρὸς σέ τάχιον· ἐάν δέ βραδύνω, ἵνα εἰδῆς
 ὡς δεῖ ἐν αἰκῇ Θεοῦ ἀναστρέφεσθαι, ἥτις ἐστὶν ἐκ-
 κλησία Θεοῦ ζῶντος, στύλος καὶ ἑδραῖωμα τῆς ἀλη-
 θείας. Καὶ ὁμολογουμένως μέγα ἐστὶ τὸ τῆς εὐσεβείας
 κτήριον. Θεὸς ἐφανέρωσθη ἐν σαρκί, ἐδικαιώσθη ἐν
 πνεύματι, ὤφθη Ἀγγέλοις, ἐκηρύχθη ἐν ἔθνεσιν, ἐπι-
 τεύσθη ἐν κόσμῳ, ἀνελήφθη ἐν δόξῃ. Τὸ δὲ Πνεῦμα
 ἠρώσως λέγει, ὅτι ἐν ὑστέροις καιροῖς ἀποστήσονται τι-
 μες τῆς πίστεως, προσέχοντες πνεύμασι πλάνοισ, καὶ
 διδασκαλίαις δαιμονίων, ἐν ὑποκρίσει ψευδολόγων,
 κατακαυχόμενων τὴν ἰδίαν συνειδησιν, κωλύοντων
 ἀμαρτῶν, ἀπέχεσθαι βρωμάτων, ἃ ὁ Θεὸς ἐκτίσεν εἰς

μετάληψιν μετὰ εὐχαριστίας τοῖς πιστοῖς καὶ ἐπε-
νόσι τὴν ἀλήθειαν. Ὅτι πᾶν κτίσμα Θεοῦ καλόν,
οὐδὲν ἀπόβλητον, μετὰ εὐχαριστίας λαμβανόμε-
ν ἀγιάζεται γὰρ διὰ λόγου Θεοῦ καὶ ἐντεύξεως.

✠ Τῆ ΚΥΡΙΑΚῆ ΠΡΟ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ. ✠

Προκείμενον, ᾠχος πλ. Β'.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κλη-
νομίαν σου.

Στίχ. Πρὸς σέ Κύριε κενράζομαι ὁ Θεός μου.

Πρὸς Τιμόθεον Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωστον.

^{κεφ.}
^{Δ'. 5.} **Τ**έκνον Τιμόθεε, νῆφε ἐν πᾶσι, κακοπάθησον, ἐρ-
ποίησον Εὐαγγελιστοῦ, τὴν διακονίαν σου πληροφό-
σον. Ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι, καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἐμ-
ἀναλύσεως ἐφέστηκε. Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγώνισα
τὸν δρόμον τετέλεκα, τὴν πίστιν τετήρηκα. Λοιπὸν
ἀπόκειται μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ὃν ἀπό-
σει μοι ὁ Κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος κρι-
τὴς οὐ μόνον δέ ἐμοί, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς ἠγαπηκόσι
ἐπιφάνειαν αὐτοῦ.

Ἀλληλουϊα, ᾠχος Δ'.

Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς.

Στίχ. Ἐπιφάνει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς.

Εἶδησις.

Εἰ μὲν τύχῃσι δύο Κυριακαὶ μεταξὺ τῶν Χριστουγέννων
τῶν Φώτων, ἀναγινώσκειται τῇ μὲν πρώτῃ Κυριακῇ ὁ Ἀπόστο-
τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, τῇ δευ-
τέρᾳ ἐκείνος τῆς Κυριακῆς πρὸ τῶν Φώτων.

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ.

1. Ἡ κατὰ σάρκα Περιτομή τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ Μεγάλου.

Προκείμενον, ᾠχος Α'.

Ὁ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

ᾠγ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

πρὸς Κολασσαεῖς Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἄδελφοί, βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν
 τῆς φιλοσοφίας καὶ κενῆς ἀπίστης κατὰ τὴν πα-
 ῖδοσιν τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ νό-
 μου, καὶ οὐ κατὰ Χριστόν· ὅτι ἐν αὐτῷ κατοικεῖ
 τὸ πλῆρωμα τῆς θεότητος σωματικῶς. Καὶ ἐστὲ
 ἐν αὐτῷ πεπληρωμένοι, ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ πάσης ἀρ-
 τῆς καὶ ἐξουσίας· ἐν ᾧ καὶ περιετμήθητε περιτομῇ
 χειροποιήτῳ, ἐν τῇ ἀπεκθύσει τοῦ σώματος τῶν
 ἁμαρτιῶν τῆς σαρκὸς, ἐν τῇ περιτομῇ τοῦ Χριστοῦ,
 συνταφέντες αὐτῷ ἐν τῷ βαπτίσματι, ἐν ᾧ καὶ συνη-
 ῖρηθητε διὰ τῆς πίστεως τῆς ἐνεργείας τοῦ Θεοῦ, τοῦ
 ἀγείραντος αὐτὸν ἐκ τῶν νεκρῶν.

Ἄλληλουῖα, ᾠχος πλ. Δ'.

ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ πρόσχες.

ᾠγ. Στόμα δικαίου μελετήσῃ σοφίαν.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σιλβέστρου
 Πάπα Ῥώμης.

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ
Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων;

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Κεφ. **Α** δελφοί, οὐχ ἑαυτῷ τις λαμβάνει τὴν τιμὴν, ἀλλ'
B. 4. καλούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, καθάπερ καὶ ὁ Ἀαρὼν
Eξοδ. Οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτὸν ἐδόξασε γεννηθῆναι
H. 1. ἀρχιερέα, ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς αὐτόν: « Υἱὸς μου
B. 2. σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε ». Καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῃ
O. 4. λέγει: « Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Με-
χισεδέκ ». Ὁς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, ὁ-
σεις τε καὶ ἱκετηρίας πρὸς τὸν δυνάμενον σώζειν αὐ-
τὸν ἐκ θανάτου, μετὰ κραυγῆς ἰσχυρᾶς καὶ δακρυ-
προσενέγκας, καὶ εἰσακουσθεὶς ἀπὸ τῆς εὐλαβείας
καὶ περ ὧν Υἱὸς, ἔμαθεν ἀφ' ὧν ἔπαυε τὴν ὑπακοήν
καὶ τελειωθεὶς ἐγένετο τοῖς ὑπακούουσιν αὐτῷ πᾶσι
αἴτιος σωτηρίας αἰωνίου· προσαγορευθεὶς ὑπὸ τοῦ
Θεοῦ ἀρχιερεὺς, κατὰ τὴν τάξιν Μεχισεδέκ.

4. Ἡ Σύναξις τῶν Ἁγίων ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων
Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλους.

Ζήτηι τοῦτον τῇ Δεκάτῃ Κυριακῇ, σελ. 119.

5. Ἡ Παραμονὴ τῶν Ἁγίων Θεοφανείων.

ΕΝ Τῇ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ὉΡΩΝ.

Τῆς Α'. Ὁρας. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ὡς ἐπλήρωσεν
ὁ Ἰωάννης.

Ζήτηι αὐτὸν τῇ 29. Αὐγούστου.

Τῆς Γ'. Ὁρας. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο
τῷ τὸν Ἀπολλῶ εἶναι.

Ζήτηι τῇ Παρασκ. τῆς 5'. Ἐβδ. τῶν Πράξ. σελ. 5.

5'. Ὁρας. Ἀδελφοί, ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθημεν.
Ζήτει αὐτὸν τῷ Μεγάλῳ Σαββάτῳ, σελ. 277.

6'. Ὁρας. Τέκνον Τίτε, ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ.
Ζήτει αὐτὸν ἔμπροσθεν τῆς 5'. τοῦ παρόντος ἐν
τῇ Ἑορτῇ.

ΕΝ Τῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Προκείμενον, Ἦχος Γ'.

Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου, τίνα φοβηθήσομαι;
Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου, ἀπὸ τίνος
δειλιάσω;

Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ἐλεύθερος ὢν ἐκ πάντων, πᾶσιν ἐμαυτὸν ἐ-^{Κεφ}
κάλυψα, ἵνα τοὺς πλείονας κερδήσω. Καὶ ἐγενόμην τοῖς
Ἰουδαίοις ὡς Ἰουδαῖος, ἵνα Ἰουδαίους κερδήσω· τοῖς ὑπὸ
νόμον ὡς ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον κερδήσω· τοῖς
ἀνόμοις ὡς ἄνομος (μὴ ὢν ἄνομος Θεῷ, ἀλλ' ἐννομος
Χριστῷ), ἵνα κερδήσω ἀνόμους. Ἐγενόμην τοῖς ἀσθενέ-
σι ὡς ἀσθενής, ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς κερδήσω· τοῖς πᾶσι
ἐγένονα τὰ πάντα, ἵνα πάντως τινὰς σώσω. Τοῦτο δὲ
ποιῶ διὰ τὸ εὐαγγέλιον, ἵνα συγκοινωνὸς αὐτοῦ γένω-
μαι. Οὐ οἶδατε, ὅτι οἱ ἐν σταδίῳ τρέχοντες πάντες
ἐντρέχουσι, εἷς δὲ λαμβάνει τὸ βραβεῖον; οὕτω τρέ-
χετε, ἵνα καταλάβητε. Πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος, πάντα
ὑποκατεύεται· ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἵνα φθαρτὸν στέφανον
λάβωσιν, ἡμεῖς δὲ ἀφθαρτον. Ἐγὼ τοίνυν οὕτω τρέ-
χω, ὡς οὐκ αἰδέηλως· οὕτω πυκτεύω, ὡς οὐκ ἀέρα δέ-
κω. Ἀλλ' ὑποπιᾶζω μου τὸ σῶμα καὶ δουλαγωγῶ, μή-
πως ἄλλοις κηρύξαις, αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος πλ. Β'.

Ἐξηρεύξατο ἡ καρδιά μου λόγον ἀγαθόν.

Ἐπίχ. Ὁραῖος καλλεῖ παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

ΕΝ Τῴ ΑΓΙΑΣΜῴ.

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

Κύριος φωτισμὸς μου καὶ σωτὴρ μου.

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

1. **Α**δελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ὅτι οἱ πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλην ἦσαν· καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διήλθον· καὶ πάντες εἰς τὸν Μωϋσῆν ἐβαπτίσαντο ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ θαλάσῃ· καὶ πάντες τὸ αὐτὸ βρῶμα πνευματικὸν ἔφαγον· καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πόμα πνευματικὸν ἔπιον· ἔπιον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκροποδίου πέτρας· ἡ δὲ πέτρα ἦν ὁ Χριστός.

Ἄλληλουϊα, Ἦχος Β'.

Ἐξηρεύξατο ἡ καρδιά μου λόγον ἀγαθόν.

Στίχ. Ὠραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

✠ 6. ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

ΕΝ Τῇ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ.

Τὰ παρόντα Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος Β'.

Στίχ. Α'. Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακώβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Β'. Ἡ θαλάσσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Γ'. Τί σοί ἐστι θαλάσσα ὅτι ἔφυγες, καὶ σὺ Ἰορδάνη ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος ὁ αὐτός.

ἄχ. Α'. Ἠγάπησα ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθεῖς.

ἄχ. Β'. Θλίψιν καὶ ὀδύνην εὗρον, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπεκαλεσάμην.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθεῖς.

ἄχ. Γ'. Εὐαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου, ἐν χώρᾳ ζώντων.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθεῖς.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος Δ'.

ἄχ. Α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός. Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε.

ἄχ. Β'. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρὼν ὅτι ἀγαθός. Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε.

ἄχ. Γ'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον. Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε.

σοδι. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

πολυ. Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε.

οντά. Ἐπεφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένῃ.

ντι τοῦ Τρισαγ. Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε.

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

λογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

ἄχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός.

Πρὸς Τίτον Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

ἔκνον Τίτε, ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος ἡμῶν ἀνθρώποις, παιδεύουσα ἡμᾶς, ἵνα ἀρνησάμενοι

τὴν ἀσέβειαν καὶ τοὺς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, σωφρόνως
καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι
προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα, καὶ ἐπιφάνειαν
τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ. Ὃς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα λυτρώσται
ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας, καὶ καθάρισις ἑαυτοῦ
λαὸν περιούσιον, ζηλωτὴν καλῶν ἔργων. Ὅτε δὲ ἡ χρ
στότης καὶ ἡ φιλανθρωπία ἐπεφάνη τοῦ σωτῆρος ἡμῶν
Θεοῦ, οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ, ὧν ἐποίησαμεν
ἡμεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτοῦ ἔλεον ἔσωσεν ἡμᾶς, δι
λουτρῆ παλιγγενεσίας, καὶ ἀνακαινώσεως Πνεύματος
ἀγίου, οὗ ἐξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως, διὰ Ἰησοῦ Χρισ
τοῦ σωτῆρος ἡμῶν, ἵνα δικαιωθέντες τῇ ἐκείνου χά
ριτι, κληρονόμοι γενώμεθα κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου
Ἀλληλουῖα, Ἦχος Α'.

Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ.

Στίχ. Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων.

Κοινωνικόν.

Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀ
θρώποις.

✠ 7. Ἡ Συναξίς τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου
Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο ἐν τῷ τὸν Ἀπολλῶ εἰς
Ζήτη αὐτὸν τῇ Παρχικ. τῆς 5'. Ἐβδ. τῶν Προ
ξέων, σελ. 51.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Δ'.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Στίχ. Πευτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

9. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Πολυεύκτου.

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

αυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

τίχ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Ζήτηι τὸν Ἀπόστολον τῇ 26. Ὀκτωβρίου.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Δ'.

Θεὸς ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν.

τίχ. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι.

0. Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Νύσσης.

Ζήτηι τὸν Ἀποστ. τῇ Κυριακῇ μετὰ τὰ Φῶτα.

1. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου.

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς.

ἴμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὀσίου αὐτοῦ.

τίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων;

Ζήτηι τὸν Ἀπόστ. τῇ 18. τοῦ παρόντος Μηνός.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος πλ. Β'.

μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

τίχ. Ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῳ ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΩΤΑ.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Β'.

ὑψοφάνθητε ἐπὶ Κύριον, καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι.

τίχ. Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι.

ἄδελφοί, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ.

Ζήτηι αὐτὸν τῇ ΚΖ. Κυριακῇ, σελ. 203.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος πλ. Β'.

μακάριοι, οὓς ἐξελέξω, καὶ προσελάβου.

τίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν.

✠ ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΩΤΑ. ✠

Προκείμενον, Ἦχος Α'.

Γένοιτο Κύριε τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς.

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Δ'. γ. ^{καλμ.} ^{εζ. 19} Ἀδελφοί, ἐνὶ ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ. Διὸ λέγει: « Ἀναβῶ εἰς ὕψος, ἠχμαλώτευσεν αἰχμαλωσίαν, καὶ ἔδωκε ματα τοῖς ἀνθρώποις ». Τὸ δὲ ἀνέβη, τί ἐστίν, εἰ ὅτι καὶ κατέβη πρῶτον εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς. Ὁ καταβάς, αὐτός ἐστι καὶ ὁ ἀναβάς ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν, ἵνα πληρώσῃ τὰ πάντα. Καὶ αὐτὸς ἔδωκε τοὺς μὲν Ἀποστόλους, τοὺς δὲ Προφήτας, τοὺς δὲ Εὐαγγελιστάς, τοὺς δὲ Ποιμένας καὶ Διδασκαλοὺς πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἁγίων, εἰς ἔργον διακονίᾳ εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, μέχρι καταστήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως, καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλει εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλουϊα, Ἦχος πλ. Α'.

Τὰ ἔλεή σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι.

Στίχ. Ὅτι εἶπας: Εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθήσεται.

14. Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν τῶν ἐν Σαββάτῳ καὶ Ῥαϊδῶ ἀναιρεθέντων.

Ἀδελφοί, ἀναμιμνήσκεσθε τὰς πρότερον ἡμέρας.

Ζῆτει τῆτον τῷ Σαβ. τῆς Γ'. Ἐβδ. τῶν Νηστ. σελ. 26

15. Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Παύλου τοῦ Ἐφεσίου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.

Ἀδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματός ἐστιν ἀγάπη.

Ζῆτει αὐτὸν τῷ Σαββ. τῆς ΚΖ'. Ἐβδ. σελ. 203

16. Ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας ἀλύσεως τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου.

κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν, ἐπέβαλεν Ἡρώδης.

Ζήτηε αὐτὸν τῷ Σαβ. τῆς Δ'. Ἐβδ. τῶν Πράξ. σελ. 38.
17. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ
μεγάλου.

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς.

ἴμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.
τίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων;
ἄδελφοί, πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν.

Ζήτηε αὐτὸν τῇ 6. Δεκεμβρίου.

Ἀλληλουϊα, Ἦχος πλ. Β'.

κακίριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

τίχ. Ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

18. Μνήμη τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν καὶ Ἀρ-
χιεπισκόπων Ἀλεξανδρείας, Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου.

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

ἄλογητός εἰ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

τίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

ἄδελφοί, μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν, οἱ τινες ^{κεφ}
ἄλλοι ἦσαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ὡς ἀναθεωροῦντες ^{17.}
τὴν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς, μιμεῖσθε τὴν πίστιν.
Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτός, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας. Διδαχαῖς ποικίλαις καὶ ξέναις μὴ περιφέρεσθε.
ἄλλο γὰρ χάριτι βεβαιουῦσθαι τὴν καρδίαν, οὐ βρώ-
μασιν, ἐν οἷς οὐκ ὠφελήθησαν οἱ περιπατήσαντες. Ἐ-
σόμεν θυσιαστήριον, ἐξ οὗ φαγεῖν οὐκ ἔχουσιν ἐξουσίαν
ἐπὶ τῇ σικνηῇ λατρεύοντες. Ὅτι γὰρ εἰσφέρεται ζῶν τὸ ^{ἀσπίτ}
ἵμα περὶ ἁμαρτίας εἰς τὰ ἅγια διὰ τοῦ ἀρχιερέως, ^{15. 2}
αὐτῶν τὰ σώματα κατακαίεται ἔξω τῆς παρεμβολῆς.
Ὅτι καὶ Ἰησοῦς, ἵνα ἁγιάσῃ διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος τὸν
λαόν, ἔξω τῆς πύλης ἔπαθε. Τοίνυν ἐξεονώμεθα πρὸς

αὐτὸν ἔξω τῆς παρεμβολῆς, τὸν ὀνειδισμόν αὐτοῦ κεραιοντες. Οὐ γὰρ ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν. Δι' αὐτοῦ οὖν ἀναφέρωμεν τὴν δύσιν αἰνέσεως διαπαντός τῷ Θεῷ, τουτέστι καρπὸν χειλέων ὁμολογούντων τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. Τῆς δὲ ἐκείνης ποιίας καὶ κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε· τοιαῦτα γὰρ δύσιν εὐαρεστεῖται ὁ Θεός.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Δ'.

Ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ὡσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν.

Στ. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοὺς.

19. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου.

Ἀδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος.

Ζῆτει αὐτὸν τῷ Σαββ. τῇ ΚΖ'. Ἐβδ. σελ. 203.

✠ 20. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐδυσμίου τοῦ μεγάλου.

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκοτόυς φῶς λάμπει.

Ζῆτει αὐτὸν τῇ ΙΕ'. Κυριακῇ, σελ. 145.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Β'.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Στίχ. Ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφοδρα.

21. Μνήμη τῆς Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὀσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων;

Ἀδελφοί, γινώσκειν ὑμᾶς βούλομαι.

Ζῆτει τὸν Ἀπόστ. τῇ Τετάρτῃ τῆς ΙΘ'. Ἐβδ. σελ. 16.

22. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Τιμοθέου, καὶ τοῦ Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Ἀναστασίου τοῦ Πέρσου.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Δ'.

πάσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Ἦχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Ὁσ Τιμόθεον Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐκνον Τιμόθεε, χάριν ἔχω τῷ Θεῷ, ᾧ λατρεύω ἀπὸ
 ἀγονῶν ἐν καθαρᾷ συνειδήσει, ὡς ἀδιάλειπτον ἔχω τὴν
 αἰσθῆ μνειάν ἐν ταῖς δεήσεσί μου νυκτός καὶ ἡμέρας·
 ἐπιδοῦν σε ἰδεῖν, μεμνημένος σου τῶν δακρύων, ἵνα
 ἵσως πληρωθῶ, ὑπόμνησιν λαμβάνων τῆς ἐν σοὶ ἀνυ-
 κρήτου πίστεως, ἣτις ἐνώκησε πρῶτον ἐν τῇ μάμμῃ
 Λωΐδι καὶ τῇ μητρὶ σου Εὐνάκῃ· πέπεισμαι δὲ ὅτι
 ἐν σοὶ. Δι' ἣν αἰτίαν ἀναμιμνήσκω σε ἀναζωπυρεῖν
 τὸ χάρισμα τοῦ Θεοῦ, ὅ ἐστιν ἐν σοὶ διὰ τῆς ἐπιθέσεως
 τῶν χειρῶν μου. Οὐ γὰρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεὸς πνεῦμα
 φόβου, ἀλλὰ δυνάμεως καὶ ἀγάπης καὶ σωφρονισμοῦ.
 οὐκ ἐπαισχυνθήσῃς τὸ μαρτύριον τοῦ Κυρίου ἡμῶν,
 ἀλλὰ ἐμὲ τὸν δέσμιον αὐτοῦ· ἀλλὰ συγκακοπάθησον
 ἐν εὐαγγελίῳ κατὰ δύναμιν Θεοῦ τοῦ σώσαντος ἡμᾶς.

Ἄλληλουϊα, Ἦχος Α'.

Ὁμολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου.

Ἦχ. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ Ἁγίων.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κλήμεντος Ἀγκύ-
 ρας καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαθαγγέλου.

Ζήτηε τὸν Ἀπόστολον τῇ 24. Νοεμβρίου.

Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ξένης.

Ἐλφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐστὶν ἀγάπη.

Ζήτηε τοῦτον τῷ Σαββ. τῆς ΚΖ'. Ἐβδ. σελ. 203.

25. Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίαις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου,
 Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Θεολόγου.

Προκείμενον, Ἦχος Α΄.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Ἀδελφοί, τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεὺς.

Ζήτει αὐτὸν τῇ 13. Νοεμβρίου.

Ἀλληλουϊα, Ἦχος Β΄.

Προσέχετε λαός μου τῷ νόμῳ μου.

Στίχ. Ἀνοιξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου.

✠ 27. Μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ λειψάνου τοῦ

Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ζήτει τὸν Ἀπόστολον τῇ 13. Νοεμβρίου.

28. Μνήμη τῆ Ὅσις Πατρὸς ἡμῶν Ἐφραίμ τοῦ Σύρου.

Ἀδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος.

Ζήτει τοῦτον τῷ Σαββ. τῆς ΚΖ΄. Ἐβδ. σελ. 20.

29. Μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τῶν λειψάνων τοῦ Ἁγίου

Ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου.

Ἀδελφοί, ἀναμνησθεσθε τὰς πρότερον ἡμέρας.

Ζήτει αὐτὸν τῷ Σαββάτῳ τῆς Γ΄. Ἐβδομάτῃ

τῶν Νηστειῶν, σελ. 264.

✠ 30. Μνήμη τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, καὶ οἰκουμενικῶν

Διδασκάλων, Βασιλείου τῆ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Δ΄.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ δηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Ἀδελφοί, μνημονεύετε τῶν ἠγουμένων ἡμῶν.

Ζήτει αὐτὸν τῇ 18. τοῦ παρόντος.

Ἀλληλουϊα, Ἦχος Α΄.

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμασίά σου.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ Ἁγίων.

31. Μνήμη τῶν Ἁγίων θαυματουργῶν Ἀναργύρου

Κύρου καὶ Ἰωάννου.

Ζήτει τὸν Ἀπόστολον τῇ 1. Νοεμβρίου.

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Τρύφωνος.

Προκείμενον, ᾠχος Δ'.

Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Ζήτηι τὸν Ἀπόστολον τῇ 2. Σεπτεμβρίου.

Ἀλληλουῖα, ᾠχος Δ'.

καίος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Ἐπιχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

2. Ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Προκείμενον, ᾠχος Γ'.

γαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Ἐπιχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτῆς.

Ἐπιχ. Ἐβραίουσ Ἐπιστολῆσ Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἄδελφοί, χωρὶς πάσης ἀντιλογίας, τὸ ἔλαττον ὑπὸ

ὑμῶν κρείττονος εὐλογεῖται. Καὶ ὧδε μὲν δεκάτας ἀπο-

νήσκοντες ἄνθρωποι λαμβάνουσιν· ἐκεῖ δὲ μαρτυροῦ-

μενος ὅτι ζῆ. Καί, ὡς ἔπος εἶπεῖν, διὰ Ἀβραὰμ καὶ

αὐτῷ ὁ δεκάτας λαμβάνων δεδεκάτωται. Ἐτι γὰρ ἐν

ὁσφύϊ τοῦ πατρὸσ ἦν, ὅτε συνήτησεν αὐτῷ ὁ Μελ-

χισηδὲν. Εἰ μὲν οὖν τελείωσισ διὰ τῆσ Λευιτικῆσ ἱερω-

σύνης ἦν (ὁ λαὸσ γὰρ ἐπ' αὐτῇ νενομοθέτητο), τίσ ἔτι

ἰσραήλ, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδὲν ἕτερον ἀνίστασθαι

ἰσραήλ, καὶ οὐ κατὰ τὴν τάξιν Ἀαρὼν λέγεσθαι. Μετα-

θεμένησ γὰρ τῆσ ἱερωσύνησ, ἐξ ἀνάγκησ καὶ νόμου

ἰσραήλ γίνεται. Ἐφ' ὃν γὰρ λέγεται ταῦτα, φυλῆσ

ἰσραήλ μετέσχηκεν, ἀφ' ἧσ οὐδεὶσ προσέσχηκε τῷ θυ-

στατηρίῳ. Πρόδηλον γὰρ, ὅτι ἐξ Ἰουδα ἀνατέταλκεν

Κεφ.
Ζ'. 7

Γέν.
ΙΔ'. 11

Ἡσαΐ
ΙΑ'. 3

ὁ Κύριος ἡμῶν· εἰς ἣν φυλὴν οὐδὲν περὶ ἱερωσύνης
 σῆς ἐλάλησε. Καὶ περισσότερον ἔτι κατάδηλόν ἐστιν
 κατὰ τὴν ὁμοίότητα Μελχισεδὲκ ἀνίσταται ἱερεὺς ἕ-
 ρος, ὃς οὐ κατὰ νόμον ἐντολῆς σαρκτικῆς γέγονεν, ἀλλ

^{Κεφ.}
 4. ~~κατὰ δυνάμιν ζωῆς ἀκαταλύτου. Μαρτυρεῖ γάρ: «~~
 σου ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Δ'.

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνων.

3. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Συμεὼν τοῦ Θεοδόχου.

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσαίκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Ἀδελφοί, Χριστὸς παραγενόμενος.

Ζῆτει τὸν Ἀπόστ. τῆ Ε'. Κυρ. τῶν Νησειῶν, σελ. 26.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Βαρύς.

Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ.

Στίχ. Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν.

8. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου

Στρατηλάτου.

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν ταῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει.

Ζῆτει τοῦτον τῆ ΚΓ'. Κυριακῆ, σελ. 183.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Δ'.

Ἐνέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοὺς.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

9. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Νικηφόρου.

Προκείμενον τὸ ἀνωτέρω, καὶ Ἀπόστ. τῆ Δε

τοῦ ἁγίου Πνεύματος, σελ. 66.

10. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Χαλαλάμπους.

Ζῆτει τὸν Ἀπόστολον τῆ 26. Ὀκτωβρίου.

11. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βλασίου.

ἄδελφοί, ἔχοντες ἀρχιερέα μέγαν. ἑνετρεπόμεθα.

Ζήτει τοῦτον τῇ Γ'. Κυριακῇ τῶν Νηστ. τῶν πνευ-
 μ. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ὀνησίμου. ἡμέρας,

Ζήτει τὸν Ἀπόστολον τῇ 22. Νοεμβρίου. ἡμ-

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ
 Τύρωνος.

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς.

ὁφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

τίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Ζήτει τὸν Ἀπόστολον τῇ 26. Ὀκτωβρίου.

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

δικαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

τίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πολυκάρπου, Ἐ-
 πισκόπου Σμύρνης.

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς.

δικαιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.

τίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων;

Ζήτει τὸν Ἀπόστ. τῇ Κυριακῇ μετὰ τὰ Φῶτα.

Ἀλληλουϊα, Ἦχος Α'.

ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

τίχ. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών.

Μνήμη τῆς πρώτης καὶ δευτέρας εὐρέσεως τῆς
 τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς.

ὁφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

τίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

ἄδελφοί, ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκοτόυ φῶς λάμψαι.

Ζήτει αὐτὸν τῇ ΙΕ'. Κυριακῇ, σελ. 145.

Ἀλληλουϊα, Ἦχος Δ'.

δικαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

τίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

26. Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Πορφυρίου Ἐπισκόπου Γάζης.

Ζήτει τὸν Ἀπόστολον τῆ 5. Δεκεμβρίου.

ΜΗΝ ΜΑΡΤΙΟΣ.

✠ 9. Μνήμη τῶν Ἀγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων τῶν ἐν Σεβαστείᾳ τῆ πόλει μαρτυρησάντων.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Δ'.

Σὺ Κύριε φυλάξαις ἡμᾶς, καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς.
Στίχ. Σῶσόν με Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὁσῖος.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Κεφ. Β'. 1. **Α**δελφοί, τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος
Μαρτύρων, ὄγκον ἀποδέμενοι πάντα, καὶ τὴν εὐπε-
στατον ἁμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέγωμεν τὸν προ-
κείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως οὐ-
ρανὸν, καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν· ὃς ἀντὶ τῆς προκειμένης
αὐτῷ χαρᾶς, ὑπέμεινε σταυρὸν, αἰσχύνης καταφρο-
σας, ἐν δεξιᾷ τε τοῦ θρόνου τοῦ θεοῦ ἐκάθισεν. Ἄν-
λογίσασθε γὰρ τὸν τοιαύτην ὑπομεμενηκότα ὑπὸ τῶν
ἁμαρτωλῶν εἰς αὐτὸν ἀντιλογίαν, ἵνα μὴ κάμητε, το-
σοῦτον ὑμῶν ἐκλυόμενοι. Οὐπω μέχρις αἵματος ἀν-
κατέστητε, πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἀνταγωνιζόμενοι· καὶ
ἐκλέλησθε τῆς παρακλησέως, ἣτις ὑμῖν ὡς υἱοῖς δια-
πέμπεται: « Υἱέ μου, μὴ ὀλιγῶρει παιδείας Κυρίου, μη-
ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος· ὃν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος
παιδεύει· μαστιγῶσι δὲ πάντα υἱόν, ὃν παραδέχεται.
Εἰ παιδείαν ὑπομένετε ὡς υἱοῖς ὑμῖν προσφέρεται
θεός· τίς γὰρ ἐστὶν υἱός, ὃν οὐ παιδεύει πατήρ; Εἰ
χωρὶς ἐστε παιδείας, ἧς μέτοχοι γεγονάσι πάντες, ἀ-
νόμοι ἐστέ, καὶ οὐκ υἱοί. Εἴτα τοὺς μὲν τῆς σαρκὸς

ἡμῶν πατέρας εἶχομεν παιδευτοὺς καὶ ἐνετρεπόμεθα·
 ὅμως πολλῶ μᾶλλον ὑποταγησόμεθα τῷ Πατρὶ τῶν πνευ-
 μάτων, καὶ ζήσομεν; Οἱ μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας ἡμέρας,
 κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς, ἐπαιδεύουν· ὁ δὲ ἐπὶ τὸ συμ-
 ἔρον, εἰς τὸ μεταλαβεῖν τῆς ἀγιότητος αὐτοῦ.

Ἄλληλουῖα, Ἦχος Δ'.

Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

ᾠδὴ. Ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς ὁ Θεός.

25. Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης
 ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Προκείμενον, Ἦχος Γ'.

Ἐγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

ᾠδὴ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης
 αὐτοῦ.

Ἄδελφοί, ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι.

Ζῆτει αὐτὸν ἐν τῇ 5'. Ὁρα τῆς μεγ. Παρ. σελ. 274.

Ἄλληλουῖα, Ἦχος Β'.

καταθήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόρον, καὶ ὡσεὶ σταγῶν
 ἢ σταζούσα ἐπὶ τὴν γῆν.

ᾠδὴ. Ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς
 αἰῶνας.

Κοινωνικόν.

ἤξελεξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρετίσατο αὐτὴν εἰς κα-
 τοικίαν ἑαυτῷ.

6. Ἡ σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ.

Ζῆτει τὸν Ἀπόστολον τῇ 8. Νοεμβρίου.

0. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ
 συγγραφέως τῆς Κλίμακος.

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς.

Ἰμμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.

ᾠδὴ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων;

Ἀδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος.

Ζήτηι τοῦτον τῷ Σαββ. τῆς ΚΖ'. Ἐβδ. σελ. 20

Ἀλληλουϊα, Ἦχος Δ'.

Ἐκείραξαν αἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκασεν αὐτῶν.
Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

ΜΗΝ ΑΠΡΙΛΙΟΣ.

1. Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Ἀδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν.

Ζήτηι αὐτὸν τῇ Πέμπτῃ τῆς ΙΕ'. Ἐβδομ. σελ. 14

Ἀλληλουϊα, Ἦχος Δ'.

Ἐπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου.

* 23. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου.

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν, ἐπέβαλεν Ἡρώδης.

Ζήτηι αὐτὸν τῷ Σαββ. τῆς Δ'. Ἐβδ. τῶν Πράξ. σελ. 3

Ἀλληλουϊα, Ἦχος Δ'.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

* 25. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Δ'.

ἡ πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

τίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Καθολικῆς Α'. Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἄδελφοί, ταπεινώσθητε ὑπὸ τὴν κραταιὴν χεῖρα τοῦ ^{Κεφ.} Θεοῦ, ^{Ε'. 6.} ἵνα ὑμᾶς ὑψώσῃ ἐν καιρῷ. Πᾶσαν τὴν μέριμναν ^{Λουκ.} ὑμῶν ἐπιρρίψαντες ἐπ' αὐτόν, ὅτι αὐτῷ μέλει περὶ ὑμῶν. ^{1Β'. 23} Νήψατε, γρηγορήσατε, ὅτι ὁ ἀντιδικὸς ὑμῶν Διάβολος, ὡς λέων ὠρυόμενος, περιπατεῖ, ζητῶν τίνα κατεπίη. Ὁ ἀντίστητε στερεοὶ τῇ πίστει, εἰδότες τὰ ἔργα τῶν πασημάτων τῇ ἐν κόσμῳ ὑμῶν ἀδελφότητι τελεῖσθαι. Ὁ δὲ Θεὸς πάσης χάριτος, ὁ καλέσας ὑμᾶς εἰς τὴν αἰώνιον αὐτοῦ δόξαν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἔργον πασιδόντας, αὐτὸς καταρτίσαι ὑμᾶς, στηρίξαι,θενώσαι, δεμελιώσαι. Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Διὰ Σιλουανοῦ ἀδελφοῦ τοῦ πιστοῦ ἀδελφοῦ (ὡς λογιζομαι) δι' ὀλίγων ἡμερῶν, παρακαλῶν καὶ ἐπιμαρτυρῶν ταύτην εἶναι ἀληθινή χάριν τοῦ Θεοῦ, εἰς ἣν ἐστήκατε. Ἀσπάζεταιται ὑμᾶς ἡ ἐν Βαβυλῶνι συνεκλεκτή, καὶ Μάρκος ὁ υἱὸς Ἰωάννου. Ἀσπάζασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγάπης. Εἰρήνη ὑμῖν πᾶσι τοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Α'.

Ὁμολογήσονται οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου.

τίχ. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ Ἁγίων.

9. Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Ἰάσωνος καὶ Σωσιπάτρου.

Ἄδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλους.

Ζήτηι τοῦτον τῇ Δεκάτῃ Κυριακῇ, σελ. 119.

10. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου, ἀδελφοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Αδελφοί

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρόν.

Ζῆτει τοῦτον τῷ Σαβ. τῆς Δ'. Ἐβδ. τῶν Πράξ. σελ. 3

Ἀλληλουϊα, Ἦχος Α'.

Ἐξομολογήσονται οὐρανοὶ τὰ θαυμασίά σου.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ Ἁγίων.

Μ Η Ν Μ Α Ι Ο Σ.

1. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἱερεμίου.

Αδελφοί, ὑμεῖς μιμηταί.

Ζῆτει τοῦτον τῇ Παρασκ. τῆς ΚΓ'. Ἐβδ. σελ. 18

* 2. Μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ λειψάνου τοῦ

Ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου.

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν.

Αδελφοί, μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ἡμῶν.

Ζῆτει αὐτὸν τῇ 18. Ἰανουαρίου.

Ἀλληλουϊα, Ἦχος Α'.

Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

Στίχ. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών.

7. Ἀνάμνησις τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ

Σταυροῦ ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλήμ.

Προκείμενον, Ἦχος Α'.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Στίχ. Πρὸς σὲ Κύριε κεκραξομαι ὁ Θεὸς μου.

Ζῆτει τὸν Ἀπόστ. τῇ 21. τοῦ παρόντος.

Ἀλληλουϊα, Ἦχος Α'.

Ἰνίσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτίσω ἀπ' ἀρχῆς.
Ἐπίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνων.

8. Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου καὶ
Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Δ'.

ὡς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Ἐπίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Καθολικῆς Α'. Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ ἦν ἀπ' ἀρχῆς, ὃ ἀκηκόαμεν, ὃ ἐώρακάμεν τοῖς
φθαλμοῖς ἡμῶν, ὃ ἐθεασάμεθα, καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν
ψηλάφισαν περὶ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς (καὶ ἡ ζωὴ ἐ-
φανερώθη, καὶ ἐώρακάμεν, καὶ μαρτυροῦμεν, καὶ ἀ-
παγγέλλομεν ὑμῖν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἣτις ἦν πρὸς
τὸν Πατέρα, καὶ ἐφανερώθη ἡμῖν), ὃ ἐώρακάμεν καὶ
ἀκηκόαμεν, ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν, ἵνα καὶ ὑμεῖς κοινω-
νίαν ἔχητε μετ' ἡμῶν· καὶ ἡ κοινωνία δὲ ἡ ἡμετέρα με-
τὰ τοῦ Πατρὸς καὶ μετὰ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ. Καὶ ταῦτα γράφομεν ὑμῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ἢ
τεπληρωμένη. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία, ἣν ἀκη-
κόαμεν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ἀναγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι ὁ Θεὸς
φῶς ἐστὶ, καὶ σκοτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν οὐδεμία. Ἐάν
εἴπωμεν ὅτι κοινωνίαν ἔχομεν μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ
σκοπέι περιπατῶμεν, ψευδόμεθα καὶ οὐ ποιοῦμεν τὴν
ἀλήθειαν· ἐάν δὲ ἐν τῷ φωτὶ περιπατῶμεν, ὡς αὐτὸς
ἐστὶν ἐν τῷ φωτὶ, κοινωνίαν ἔχομεν μετ' ἀλλήλων, καὶ
τὸ αἷμα Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ καθαρίζει ἡ-
μᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας.

Ἀλληλουϊα, Ἦχος Α'.

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου.

Ἐπίχ. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ Ἁγίων.

9. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἡσαΐου.
Ἀδελφοί, ὑμεῖς μιμηταί..

Ζήτει τοῦτον τῇ Παρασ. τῆς ΚΓ'. Ἐβδ. σελ. 182

10. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Σίμωνος τῷ Ζηλωτοῦ
Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλους.

Ζήτει τοῦτον τῇ Δεκάτῃ Κυριακῇ, σελ. 119.

11. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μωκίου.
Ἀδελφοί, ἐνδύσασθε ὡς ἐκλεκτοί..

Ζήτει αὐτὸν τῇ Τριακοστῇ Κυριακῇ, σελ. 219.

15. Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Παχωμίου τοῦ
Μεγάλου, καὶ Ἀχιλλίου Ἐπισκόπου Λαρίσσης.
Ἀδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος.

Ζήτει αὐτὸν τῷ Σαββ. τῆς ΚΖ'. Ἐβδ. σελ. 203.

20. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θαλλελαίου.

Ζήτει τὸν Ἀπόστολον τῇ 2. Σεπτεμβρίου.

* 21. Μνήμη τῶν Ἁγίων μεγάλων Βασιλέων καὶ ἱερα-
ποστόλων, Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.
Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα..

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς πρὸς
τὸν Παῦλον ἔφη: Ἐπιτρέπεται σοι ὑπὲρ σεαυτοῦ λέγειν.
Τότε ὁ Παῦλος ἀπελογοῖτο, ἐκτείνας τὴν χεῖρα: « Ἐν
οἷς καὶ πορευόμενος εἰς τὴν Δαμασκὸν μετ' ἐξουσίας
καὶ ἐπιτροπῆς τῆς παρὰ τῶν ἀρχιερέων, ἡμέρας μέσης
κατὰ τὴν ὁδὸν εἶδον, Βασιλεῦ, οὐρανόθεν ὑπὲρ τὴν λαμ-
πρότητα τοῦ Ἥλιου, περιλάμψαν με φῶς, καὶ τοὺς συν-
έμοι πορευομένους. Πάντων δὲ καταπεσόντων ἡμῶν εἰς
τὴν γῆν, ἤκουσα φωνὴν λαλῆσαν πρὸς με, καὶ λέγου-
σαν τῇ Ἑβραΐδι διαλέκτῳ « Σαοῦλ, Σαοῦλ, τί με διώ-
κεις; σκληρὸν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν ». Ἐγὼ δὲ

πον: Τίς εἶ, Κύριε; Ὁ δὲ εἶπεν « Ἐγὼ εἰμι Ἰησοῦς, καὶ σὺ διώκεις. Ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ στήθῃ ἐπὶ τοὺς πόδας σου· εἰς τοῦτο γὰρ ὤφνησέν σοι, προχειρίσασθαι εὐπηρετήν, καὶ μάρτυρα, ὧν τε εἶδες, ὧν τε ὀφνηθήσονται σοι· ἐξαίρετός σε ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἐθνῶν, εἰς οὓς νῦν σε ἀποστέλλω ἀναῖξαι ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, τῆ ἐπιστρέψαι ἀπὸ σκοτοῦς εἰς φῶς, καὶ τῆς ἐξουσίας τοῦ Πατρὸς ἐπὶ τὸν Θεόν, τῆ λαβεῖν αὐτῆς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ κληρὸν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις, πίσει τῇ εἰς ἐμέ ». Ἰδεν, βασιλεῦ Ἀγρίππα, οὐκ ἐγενόμην ἀπειθής τῇ ἐναντιῳ ὀπτασίᾳ· ἀλλὰ τοῖς ἐν Δαμασκῶ πρώτον καὶ ἑροσολύμοις, εἰς πᾶσάν τε χώραν τῆς Ἰουδαίας, καὶ τοῖς ἔθνεσιν ἀπήγγελλον μετανοεῖν, καὶ ἐπιστρέφειν πρὸς τὸν Θεόν, ἅξια τῆς μετανοίας ἔργα πράσσοντας..

Ἄλληλούϊα. Ἦχος. Α΄.

Ψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου.

τίχ. Ἡ γὰρ χεὶρ μου συναντιλήφεται αὐτῷ.

4. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν, τοῦ ἐν τῷ Θαυμαστῷ ὄρει.

Ἄδελφοί, ἐνδύσασθε ὡς ἐκλεκτοί..

Ζήτει αὐτὸν τῇ Τριακοστῇ Κυριακῇ, σελ. 219.

5. Μνήμη τῆς τρίτης εὐρέσεως τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.

Ἄδελφοί, ὁ Θεὸς ὁ εἰπών.

Ζήτει αὐτὸν τῇ ΙΕ΄ Κυριακῇ, σελ. 145.

6. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Κάρπου, ἐνὸς τῶν ἑβδομήκοντα.

Ἄδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλους..

Ζήτει αὐτὸν τῇ Δεκάτῃ Κυριακῇ, σελ. 119.

9. Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Θεοδοσίας.

Ἄδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν. Ἐπιτομήκη Βερούσιας.

Ζήτει αὐτὸν τῇ Πέμπτῃ τῆς ΙΕ΄ Ἐβδ. σελ. 143.

ΜΗΝ ΙΟΥΝΙΟΣ.

2. Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Ὁμολογητοῦ.
Ζήτει τὸν Ἀπόστολον τῆ 5. Νοεμβρίου.
4. Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μητροφάνου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.
Ζήτει τὸν Ἀπόστολον τῆ 13. Νοεμβρίου.
8. Μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ λειψάνου τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου.
Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει.
Ζήτει τοῦτον τῆ ΚΓ'. Κυριακῆ, σελ. 183.
9. Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.
Ζήτει τὸν Ἀπόστολον τῆ 13. Νοεμβρίου.
11. Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, Βαρδολομαίου καὶ Βαρνάβα.
Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, διασπαρέντες οἱ Ἀπόστολοι.
Ζήτει αὐτὸν τῆ Ε'. Κυριακῆ, τῶν Πράξ. σελ. 39.
12. Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, Ὀνουφρίου καὶ Πέτρου τοῦ ἐν τῷ Ἄδῳ.
Ἀδελφοί, ὅσοι πνεύματι Θεοῦ ἄγονται.
Ζήτει αὐτὸν τῷ Σαββ. τῆς Ε'. Ἐβδ. σελ. 92.
14. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἐλισσαίου· καὶ τοῦ Ἁγίου Μεθοδίου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.
Τοῦ Προφήτου τὸν Ἀπόστολον ζήτει τῆ 20. Ἰουλίου.
Τοῦ δὲ Ἱεράρχου τῆ 2. Ἰανουαρίου.
17. Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Μανουὴλ, Σαβῆ καὶ Ἰσμαὴλ.
Ἀδελφοί, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ.
Ζήτει αὐτὸν τῆ ΚΖ'. Κυριακῆ, σελ. 203.
19. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἰούδα συγγενοῦ τοῦ Κυρίου.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Δ'.

ἡς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Ἐπίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Ἐκλογὴ ἀνάγνωθι τοὺς δύο ὁμοῦ Ἀποστόλους τῆς Τρίτης καὶ τῆς Πέμπτης τῆς ΑΨ'. Ἐβδομ. σελ. 256 — 257.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Α'.

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου.

Ἐπίχ. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ Ἁγίων.

24. Τὸ Γενέθλιον τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς.

Ἐφφρανεθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Ἐπίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Ἐπίχ. Ὁ δελφοί, νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἢ σωτηρία.

Ζήτηι τοῦτον τῇ Κυριακῇ τῆς Τυροφάγου, σελ. 259.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Α'.

Ἐυλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ.

Ἐπίχ. Καὶ σὺ παιδίον Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ.

25. Μνήμη τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Φεβρωνίας.

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Ἐπίχ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Ἐπίχ. Ὁ δελφοί, ἀναμνησθεσθε τὰς πρότερον ἡμέρας.

Ζήτηι αὐτὸν τῷ Σαβ. τῆς Γ'. Ἐβδ. τῶν Νηστ. σελ. 264.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Δ'.

Ἐπίχ. Ἐπαμένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Ἐπίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου.

26. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δαβίδ, τοῦ ἐν Θεσσαλονίκη.

Ἀδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐστὶν ἀγάπη.

Ζήτητε τῆτον τῷ Σαββ. τῆς ΚΖ'. Ἐβδομ. σελ. 20.

27. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σαμφῶν τοῦ
Ξενοδόχου.

Ἀδελφοί, ὁ σπείρων φειδομένως.

Ζήτητε αὐτὸν τῇ ΙΗ'. Κυριακῇ, σελ. 160.

28. Μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τῶν λειψάνων τῶν Ἁγίων
Θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κύρου καὶ Ἰωάννου.

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.
Στίχ. Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διαπαντός.

Ζήτητε τὸν Ἀπόστολον τῇ 17. Νοεμβρίου.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Δ'.

Ἴδου δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν;

* 29. Μνήμη τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων
Ἀποστόλων καὶ Πρωτοκορυφαίων, Πέτρου καὶ
Παύλου.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Κεφ. 1. 2. Ἀδελφοί, ἐν ᾧ δ' ἄν τις τολμᾷ (ἐν ἀφροσύνῃ λέγω)
τολμῶ καὶ γώ. Ἐβραῖοί εἰσι; καὶ γώ. Ἰσραηλιταί εἰσι
καὶ γώ. σπέρμα Ἀβραάμ εἰσι; καὶ γώ. διάκονοι Χριστοῦ
εἰσι; (παραφρονῶν λαλῶ) ὑπὲρ ἐγώ. ἐν κόποις περισ-
σοτέρως, ἐν πληγαῖς ὑπερβαλλόντως, ἐν φυλακαῖς πε-
ρισσοτέρως, ἐν θανάτοις πολλάκις. Ὑπὸ Ἰουδαίων πεν-
τάκις τεσσαράκοντα παρὰ μίαν ἔλαβον. Τρεῖς ἑρῶραβδ
19αξ. σθην, ἅπαξ ἐλιθιάσθην, τρεῖς ἐναυσίγησα, νυχθήμερο

τῷ βυθῷ πεποίηκα. Ὀδοιπορίαις πολλάκις, κινδύ-
 νους ποταμῶν, κινδύνοις ληστῶν, κινδύνοις ἐκ γένους,
 κινδύνοις ἐξ ἐθνῶν, κινδύνοις ἐν πόλει, κινδύνοις ἐν ἐ-
 μιᾷ, κινδύνοις ἐν θαλάσσει, κινδύνοις ἐν ψευδαδελ-
 φείαις. Ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ, ἐν ἀγρυπνίαις πολλάκις,
 ἐν λιμῷ καὶ δίψει, ἐν νηστείαις πολλάκις, ἐν ψυχῇ καὶ
ἀσθενείᾳ. Χωρὶς τῶν παρεκτός, ἢ ἐπισύστασίς μου ἢ
ἡμεῶν, ἢ μέριμνα πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν. Τίς
ἀσθενεῖ, καὶ οὐκ ἀσθενῶ; Τίς σκανδαλίζεται, καὶ οὐκ
ἐσθλάω; ὡς πυροῦμαι; Εἰ καυχᾶσθαι δεῖ, τὰ τῆς ἀσθενείας
καυχῶμαι. Ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν
 τοῦ Χριστοῦ οἶδεν, ὃ ὧν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας,
 οὐ ψεύδομαι. Ἐν Δαμασκῷ ὁ ἐθνάρχης Ἀρέτα ^{κεφ.}
 βασιλέως ἐφρούρει τὴν Δαμασκηνῶν πόλιν, ^{θ. 27}
 πιάσει με θείων καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ ἐχαλά-
 την διὰ τοῦ τείχους, καὶ ἐξέφυγον αἱ χεῖρας αὐ-
 τοῦ. Καυχᾶσθαι δὴ οὐ συμφέρει μοι· ἐλεύσομαι γὰρ ^{κεφ.}
 ὀπτασίας καὶ ἀποκαλύψεις Κυρίου. Οἶδα ἀνδρω- ^{18. 1.}
 πον ἐν Χριστῷ πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων (εἴτε ἐν σώ-
 ματι, οὐκ οἶδα· εἴτε ἐκτός τοῦ σώματος, οὐκ οἶδα,
 ὁ Θεὸς οἶδεν) ἀρπαγέντα τὸν τοιοῦτον ἕως τρίτου
 οὐρανοῦ. Καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον ἀνδρωπὸν (εἴτε ἐν
 σώματι, εἴτε ἐκτός τοῦ σώματος οὐκ οἶδα, ὁ Θεὸς
 οἶδεν), ὅτι ἤρπαγεν εἰς τὸν Παραδείσον, καὶ ἤκουσεν
 ἄρρητα ῥήματα, ἃ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι. Ὑπὲρ
 τοιοῦτου καυχῶμαι, ὑπὲρ δὲ ἐμαυτοῦ οὐ καυχῶ-
 μαί, εἰ μὴ ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου. Ἐὰν γὰρ θελήσω
 καυχῆσασθαι, οὐκ ἔσομαι ἄφρων· ἀληθείαν γὰρ ἐρῶ·
 οἶδομαι δὲ, μὴ τις εἰς ἐμὲ λογίσηται ὑπὲρ ὃ βλέπει
 ἢ ἀκούει τι ἐξ ἐμοῦ. Καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκα-
 λυψεων ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι, ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρ-
 κί, ἄγγελος Σατᾶν, ἵνα με κολαφίζῃ, ἵνα μὴ ὑπεραίρω-
 μαί. Ὑπὲρ τούτου τρίς τὸν Κύριον παρεκάλεσα, ἵνα
 ἄποστῇ ἀπ' ἐμοῦ. Καὶ εἶρηκέ μοι: Ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις

μου· ἡ γὰρ δύναμις μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται. Ἦδ
στα οὖν μᾶλλον καυχῆσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μα
ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμέ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Α'.

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ Ἁγίων.

✠ 30. Ἡ σύναξις τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφ
μων Ἀποστόλων τῶν δωδεκα.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλους.

Ζήτηε αὐτὸν τῇ Δεκάτῃ Κυριακῇ, σελ. 119.

Ἀλληλουῖα, ὡς ἀνωτέρω τῇ 29.

ΜΗΝ ΙΟΥΛΙΟΣ.

1. Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων, Κοσμά καὶ Δαμιαν

Ζήτηε τὸν Ἀπόστολον τῇ 1. Νοεμβρίου.

2. Μνήμη τῆς καταθέσεως τῆς τιμίας ἐσθῆτος τοῦ
Θεοτόκου.

Ζήτηε τὸν Ἀπόστολον τῇ 24. Νοεμβρίου.

4. Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου Κρ
της, τοῦ Ἱεροσολυμίτου.

Ἀδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματός ἐστιν ἀγάπη.

Ζήτηε τοῦτον τῷ Σαββ. τῆς ΚΖ'. Ἐβδ. σελ. 203.

8. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Προκοπίου.

Τέκνον Τιμόθεε, πιστὸς ὁ λόγος.

Ζήτηε τοῦτον τῇ ΛΒ'. Κυριακῇ, σελ. 233.

9. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Παγκρατίου Ἐπ
σιόπου Ταυρομενίας.

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς .

αυχήσονται ὅσοι ἐν δόξῃ.

τίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν .

Ζήτηι τὸν Ἀπόστολον τῇ 13. Νοεμβρίου .

Ἀλληλουϊα, Ἦχος Α' .

ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην .

τίχ. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών .

1. Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Εὐφημίας .

Ἄδελφοί, συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν .

Ζήτηι τοῦτον τῇ 15. Κυριακῇ, σελ. 150 .

3. Ἡ Σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ .

Ζήτηι τὸν Ἀπόστολον τῇ 8. Νοεμβρίου .

* Τῆ ΚΤΡΙΑΚῆ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ . *

Εἶδησις .

Κατὰ τὴν 13. τοῦ παρόντος Μηνός, εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, ἢ τῇ πρώτῃ μετ' αὐτὴν ἐρχομένη ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν Ἁγίων Πατέρων, τῶν εἰς τὰς Ἐξ Οἴκουμενικὰς Συνόδους συνελθόντων, ἐν ἣ ἀναγινώσκομεν Ἀπόστολον, ὡς ἐπομένως .

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Δ' .

Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον, καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι .

Στίχ. Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι .

Τέκνον Τίτε, πιστὸς ὁ λόγος .

Ζήτηι αὐτὸν μετὰ τὴν 11. τοῦ Οκτωβρίου .

Ἀλληλουϊα, Ἦχος Δ' .

Ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν .

Στίχ. Ἐσωσας ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς .

14. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀκύλα .

Ἄδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλους .

Ζήτηι τοῦτον τῇ Δεκάτῃ Κυριακῇ, σελ. 119 .

15. Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Κυρίως καὶ Ἰουλίττης .

Προκείμενον, Ἦχος Δ΄.

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.
Στίχ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Κορινθίους Α΄. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Κεφ. **Α**ἱ δὲ ἀδελφοί, ὅτε ἤμην νήπιος, ὡς νήπιος ἐλάλουν, ὡς νήπιος ἐφρόνουν, ὡς νήπιος ἐλογιζόμην· ὅτε δὲ γέγονα ἀνήρ, κατήργηκα τὰ τοῦ νηπίου. Βλέπομεν γὰρ ἄρτι δι' ἐσόπτρου ἐν αἰνίγματι, τότε δὲ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον ἄρτι γινώσκω ἐκ μέρους, τότε δὲ ἐπιγινώσκω καθὼς καὶ ἐπεγνώσθην. Νυνὶ δὲ μένει πίστις, ἐλπίς, ἀγάπη· τὰ τρία ταῦτα· μεῖζων δὲ τούτων ἡ ἀγάπη. Διώκετε τὴν ἀγάπην, ζηλοῦτε δὲ τὰ πνευματικά· μάλλον δὲ ἵνα προφητεύητε. Ὁ γὰρ λαλῶν γλώσση, οὐκ ἀνθρώποις λαλεῖ, ἀλλὰ τῷ Θεῷ· οὐδεὶς γὰρ ἀκούει, πνεύματι δὲ λαλεῖ μυστήρια. Ὁ δὲ προφητεύων, ἀνθρώποις λαλεῖ οἰκοδομὴν καὶ παρακλήσιν καὶ παραμυθίαν. Ὁ λαλῶν γλώσση, ἑαυτὸν οἰκοδομεῖ· ὁ δὲ προφητεύων, ἐκκλησίαν οἰκοδομεῖ. Θέλω δὲ πάντας ὑμᾶς λαλεῖν γλώσσαις, μάλλον δὲ ἵνα προφητεύητε· μεῖζων γὰρ ὁ προφητεύων, ἢ ὁ λαλῶν γλώσσαις, ἐκτὸς εἰ μὴ διερμηνεύῃ, ἵνα ἡ Ἐκκλησία οἰκοδομὴν λάβῃ.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Δ΄.

Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν.
Στίχ. Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων.

17. Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης.

Ἀδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν.

Ζήτει τοῦτον τῇ Πέμπτῃ τῆς ΙΕ΄. Ἐβδ. σελ. 143

18. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Αἰμιλιανοῦ.

Ζήτει τὸν Ἀπόστολον τῇ 2. Σεπτεμβρίου.

✠ 20. Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου Ἠλίου τοῦ Θεσβίτου.

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

ὁ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.
 τίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ με: Κάθισ ἐκ δεξιῶν με.

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἄδελφοί, ὑπόδειγμα λάβετε τῆς κακοπαθείας καὶ ^{Κεφ} ^{Ε'. 1}
 τῆς μακροθυμίας τοὺς Προφήτας, οἱ ἐλάλησαν τῷ ὀνό-
 ματι Κυρίου. Ἰδοὺ μακαρίζομεν τοὺς ὑπομένοντας. Τὴν
 ἀπομονὴν Ἰωβ ἠκούσατε, καὶ τὸ τέλος Κυρίου εἶδετε,
 ὅτι πολυεύσπλαγγνός ἐστιν ὁ Κύριος καὶ οἰκτίρων.
 Ἐνώπιον πάντων δέ, ἀδελφοί μου, μὴ ὀμνύετε μήτε τὸν οὐ-
 ρανόν, μήτε τὴν γῆν, μήτε ἄλλον τινὰ ὄρκον· ἦτω δέ
 ἡμῶν τὸ ναὶ, ναὶ, καὶ τὸ οὐ, οὐ, ἵνα μὴ εἰς ὑπόκρισιν
 ἐστήτε. Κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσευχέσθω· εὐθυ-
 νῆτις; ψαλλέτω· ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσκλασά-
 θω τοὺς πρεσβυτέρους τῆς Ἐκκλησίας, καὶ προσευξά-
 σθωσαν ἐπ' αὐτόν, ἀλείψαντες αὐτόν ἐλαίῳ, ἐν τῷ ὀνό-
 ματι τοῦ Κυρίου. Καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώσει τὸν
 ἀσθενῆσαντα, καὶ ἐγερεῖ αὐτόν ὁ Κύριος· καὶ ἡ ἀμαρτία
 ἀποποιηθῆσεται αὐτῷ. Ἐξομολογεῖσθε ἀλ-
 λήλοις τὰ παραπτώματα, καὶ εὐχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων
 ὡς ἰασηθε· πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργουμένη.
 Ἰλίας ἄνθρωπος ἦν ὁμοιοπαθῆς ἡμῖν, καὶ προσευχῆ ^{Βασ.} ^{12.}
 προσηύξατο τοῦ μή βρέξαι, καὶ οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς ^{Λουκ.}
 γῆς ἑνιαυτούς τρεῖς, καὶ μῆνας ἕξ· καὶ πάλιν προσηύ- ^{Δ'. 1}
 ξατο, καὶ ὁ οὐρανὸς ὑετὸν ἔδωκε, καὶ ἡ γῆ ἐβλάστησε
 τὸν καρπὸν αὐτῆς. Ἀδελφοί, εἰάν τις ἐν ὑμῖν πλανηθῆ-
 ῖ ἀπὸ τῆς ἀληθείας, καὶ ἐπιστρέψῃ τις αὐτόν, γινωσκέτω,
 ὅτι ὁ ἐπιστρέψας ἀμαρτωλὸν ἐκ πλάνης ὁδῆ αὐτοῦ, σώ-
 ζει ψυχὴν ἐκ θανάτου, καὶ καλύψει πληθύνους ἀμαρτιῶν.

Ἄλληλούϊα, Ἦχος Δ'.

Ἰωῦσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῦ.

Ἐνέμοσαν οἱ δίκαιοι καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν.

21. Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων, Συμεῶν τοῦ δια Χρ
 στὸν σαλοῦ, καὶ Ἰωάννου τοῦ συνασκητοῦ αὐτοῦ

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

Ἦχομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Στίχ. Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων.

Ἀδελφοί, μηδεὶς ἑαυτὸν ἐξαπατάτω.

Ζήτει τοῦτον τῇ Πέμπτῃ τῆς Σ'. Ἔβδομ. σελ. 96

Ἀλληλουΐα, Ἦχος Δ'.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Στίχ. Ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

22. Μνήμη τῆς Ἁγίας μυροφόρου καὶ ἰσαποστόλου
 Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς.

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Ἀδελφοί, ἡ σφαγὴς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς.

Ζήτει τοῦτον τῇ ΙΑ'. Κυριακῇ, σελ. 124.

Ἀλληλουΐα, Ἦχος Δ'.

Ἦχομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Στίχ. Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων.

24. Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Χριστίνης.

Ἀδελφοί, ἡμεῖς ὀφείλομεν εὐχαριστεῖν τῷ Θεῷ.

Ζήτει αὐτὸν τῇ Πέμπτῃ τῆς ΚΕ'. Ἔβδ. σελ. 191

* 25. Ἡ Κοίμησις τῆς Ἁγίας Ἀννης Μητρὸς τῆς Θεοτόκου

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Ζήτει τὸν Ἀπόστολον τῇ 23. Σεπτεμβρίου.

Ἀλληλουΐα, Ἦχος Δ'.

Ἦχομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Στίχ. Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων

26. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἐρμολοίου καὶ τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Παρασκευῆς.

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς.

Ὅλονταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων;
τίχ. Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω.

Ζήτηε τὸν Ἀπόστολον τῷ Σαββάτῳ πρὸ τῶν Φώτων, σελ. 324.

Ἀλληλουΐα, Ἦχος Α'.

Ὅι ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην.
τίχ. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών.

27. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Παντελεήμονος.

Ζήτηε τὸν Ἀπόστολον τῇ 26. Ὀκτωβρίου.

28. Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καὶ Διακόνων, Προχόρου, Νικάνορος, Τίμωνος, καὶ Παρμεναῖ.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Δ'.

Ὅις πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

τίχ. Ὅι οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Ὅν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, πληθυνόντων τῶν μαθητῶν.

Ζήτηε τοῦτον τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, σελ. 24.

Ἀλληλουΐα, Ἦχος Α'.

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου.

τίχ. Ὅ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ Ἁγίων.

29. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Καλλινίκου.

Ζήτηε τὸν Ἀπόστολον τῇ 2. Σεπτεμβρίου.

31. Μνήμη τοῦ Ἁγίου δικαίου Εὐδοκίμου.

Ἄδελφοί, ὅσοι Πνεύματι Θεοῦ ἄγονται.

Ζήτηε τοῦτον τῷ Σαββάτῳ τῆς Ε'. Ἐβδ. σελ. 92.

ΜΗΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ.

1. Μνήμη τῶν Ἀγίων ἑπτὰ παιδῶν τῶν Μακκαβαίων
καὶ τοῦ διδασκάλου αὐτῶν Ἐλεαζάρου, καὶ τῆς μη-
τρὸς αὐτῶν Σολομονῆς.

Ἀδελφοί, οἱ Ἅγιοι πάντες.

Ζήτει τοῦτον τῇ Κυριακῇ τῶν Ἀγίων Πάντων, σελ. 10

2. Μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ λειψάνου τοῦ Ἁγίου προ-
τομάρτυρος καὶ ἀρχιδιακόνου Στεφάνου.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Στέφανος πλήρης πίστεως

Ζήτει τοῦτον τῇ Δευτέρᾳ τῆς Γ' Ἑβδομαδ. τῶν

Πράξεων, σελ. 25.

3. Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ἰσαακίου, Δα-
μάτου, καὶ Φαύστου.

Ἀδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος.

Ζήτει τοῦτον τῷ Σαββ. τῆς ΚΖ'. Ἑβδ. σελ. 203

5. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐσυγνίου.

Πέτρος Ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ζήτει τοῦτον τῇ Παρασκευῇ τῆς ΑΒ'. Ἑβδ. σελ. 230

* 6. Ἡ Ἁγία Μεταμόρφωσις τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ
καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ
ἐποίησας.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Καθολικῆς Β'. Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 10. Ἀδελφοί, σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν τὴν κλησίνην
καὶ ἐκλογὴν ποιῆσαι ταῦτα γὰρ ποιοῦντες οὐ μὴ

ταισπητέποτε. Οὕτω γὰρ πλουσίως ἐπιχορηγηθήσε-
 αι ὑμῖν ἡ εἴσοδος εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τοῦ Κυ-
 ρίου ἡμῶν καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διότι οὐκ ἀμε-
 λήσω ὑμᾶς ἀεὶ ὑπομιμνήσκω περὶ τούτων, καὶ περ-
 ἰδοτάς καὶ ἐστηριγμένους ἐν τῇ παρουσίᾳ ἀληθείας.
 ἰκαίον δὲ ἠγοῦμαι, ἐφ' ὅσον εἰμι ἐν τούτῳ τῷ σκη-
 νόματι, διεγείρειν ὑμᾶς ἐν ὑπομνήσει, εἰδὼς ὅτι τα-
 νή ἐστὶν ἡ ἀπόδειξις τοῦ σκηνώματός μου, καθὼς καὶ
 Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐδήλωσέ μοι. Σπουδά-
 ω δὲ καὶ ἐκάστοτε ἔχειν ὑμᾶς μετὰ τὴν ἐμὴν ἐξοδον,
 τὴν τούτων μνήμην ποιῆσαι. Οὐ γὰρ σεσοφισμένοι
 ὑμῖν ἐξακολουθήσαντες, ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν τὴν τοῦ
 κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δύναμιν καὶ παρουσίαν,
 ἀλλ' ἐπόπται γενηθέντες τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος.
 καθὼν γὰρ παρὰ Θεοῦ Πατρὸς τιμὴν καὶ δόξαν, φω-
 τὴς ἐνεχθείσης αὐτῷ τοιαῦς δε ὑπὸ τῆς μεγαλαπρεποῦς
 δόξης: «Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, εἰς ὃν
ἠγάγω εὐδόκησα.». Καὶ ταύτην τὴν φωνὴν ἡμεῖς ἠκού-
 σαμεν ἐξ οὐρανοῦ ἐνεχθείσαν σὺν αὐτῷ ὄντες ἐν τῷ
 ῥεῖ τῷ ἁγίῳ. Καὶ ἔχομεν βεβαιότερον τὸν προφητι-
 ὄν λόγον, ὃ καλῶς ποιεῖτε προσέχοντες, ὡς λύχνῳ
 αἰνῶντι ἐν ἀνυμνήρῳ τύπῳ, ἕως οὗ ἡμέρα διαυγάσῃ,
 καὶ φωσφόρος ἀνατείλῃ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν.

Ἄλληλουῖα, Ἦχος πλ. Δ'.

οὐοὶ εἰσὶν οἱ οὐρανοὶ, καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ.

Ἐπίχ. Μακάριος ὁ λαὸς οὗ Κυρίου ὁ Θεὸς αὐτοῦ.

Κοινωνικόν.

ἐν τῷ φωτὶ τῆς δόξης τοῦ προσώπου σου, Κύριε, πο-
 ρευσόμεθα, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιασόμεθα εἰς
 τὸν αἰῶνα.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Δομετίου.

Ζήτει τὸν Ἀπόστολον, τῆ 15. Δεκεμβρίου.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ματθαίου.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ὑπέστρεψαν οἱ Ἀπόστολοι.

Ζήτηι τοῦτο τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαινησίμου, σελ. 12

Ἄλληλουῖα, Ἦχος Α'.

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ Ἁγίων.

10. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου
Λαυρεντίου.

Ζήτηι τὸν Ἀπόστολον τῇ 26. Ὀκτωβρίου.

11. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐπλου τῆ Διακόνου.

Ζήτηι τὸν Ἀπόστολον τῇ 2. Σεπτεμβρίου.

13. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Ὁ-
μολογητοῦ.

Ἀδελφοί, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ.

Ζήτηι αὐτὸν τῇ ΚΖ'. Κυριακῇ, σελ. 203.

* 15. Ἡ Κοίμησις τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν
Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Προκείμενον, Ἦχος Γ'.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Στ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτῆς.

Ἀδελφοί, τοῦτο φρονείσθε ἐν ὑμῖν.

Ζήτηι αὐτὸν τῇ 8. Σεπτεμβρίου.

Ἄλληλουῖα, Ἦχος πλ. Δ'.

Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν.

16. Μνήμη τῆς ἐξ Ἐδέσσης ἀνακομιδῆς τοῦ ἁγίου μαρ-
τηρίου καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Διομήδους.

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

ἢ ἀποστρέψης τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου.

Στίχ. Ἡ σωτηρία σου ὁ Θεὸς ἀντιλάβοιτό μου.

Ζήτηι τὸν Ἀπόστολον τῷ Σαββ. πρὸ τῶν Φώτων.

Ἀλληλουϊα, Ἦχος Δ'.

οὐκ ἔστιν ὃς πρέπει ὕμνος ὁ Θεός.

8. Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Φλώρου καὶ Λαύρου.

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Ἄδελφοί, νῦν χαίρω ἐν τοῖς παθήμασί μου.

Ζήτηι τοῦτον τῇ Πέμπτῃ τῆς ΚΑ'. Ἐβδ. σελ. 172.

Ἀλληλουϊα, Ἦχος Δ'.

Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

20. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Σαμουὴλ.

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Ἄδελφοί, μὴ παιδία γίνεσθε.

Ζήτηι τοῦτον τῷ Σαββ. τῆς ΙΖ'. Ἐβδ. σελ. 154.

Ἀλληλουϊα, Ἦχος πλ. Δ'.

Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν.

25. Μνήμη τῆς ἐπανόδου τοῦ λειψάνου τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Βαρσοβόλου καὶ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Τίτου.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.
Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ.

Πρὸς Τίτον Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

^{κεφ.} **Π**αῦλος δοῦλος Θεοῦ, Ἀπόστολος δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ
κατὰ πίστιν ἐκλεκτῶν Θεοῦ, καὶ ἐπίγνωσιν ἀληθείας
τῆς κατ' εὐσέβειαν, ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίης, ἣν ἐπηγγεί-
λατο ὁ ἀψευδὴς Θεὸς πρὸ χρόνων αἰωνίων, ἐφανερώσας
δὲ καιροῖς ἰδίους τὸν λόγον αὐτοῦ ἐν κηρύγματι, ὃ ἐπι-
στεύσθην ἐγὼ κατ' ἐπιταγὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ.
Τίτῳ γνησίῳ τέκνῳ κατὰ κοινὴν πίστιν, χάρις, ἔλεος,
εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ
σωτῆρος ἡμῶν. Τήτου χάριν κατέλειπάν σε ἐν Κρήτῃ, ἵνα
τὰ λείποντα ἐπιδιορθώσῃς, καὶ καταστήσῃς κατὰ πόλιν
πρεσβυτέρους, ὡς ἐγὼ σοι διαταξάμην. Ταῦτα λαλεῖ,
καὶ παρακαλεῖ, καὶ ἐλεγχε μετὰ πάσης ἐπιταγῆς· μη-
^{εφ.} ¹⁵ ¹ ^{εφ.} ²
δεῖς σε περιφρονεῖτω. ὑπομίμησθε αὐτῶς ἀρχαῖς καὶ
ἐξουσίαις ὑποτάσσεσθαι, πειθαρχεῖν, πρὸς πᾶν ἔργον
ἀγαθόν ἐτοιμοὺς εἶναι, μηδένα βλασφημεῖν, ἀμάχους
εἶναι, ἐπεικεῖς, πᾶσαν ἐνδεικνυμένους πραότητα πρὸς
πάντας ἀνθρώπους. Ὅταν πέμψω Ἄρτεμᾶν πρὸς σέ ἢ
Τυχικόν, σπουδάσον εἰσελθεῖν πρὸς με εἰς Νικόπολιν· ἐκεῖ
γὰρ ἔκρινά παραχειμάσαι. Ζηνᾶν τὸν νομικὸν καὶ Ἀ-
πολλῶ σπουδαίως πρόπεμψον, ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπη.
Μαθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προϊστα-
σθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας χρεῖας, ἵνα μὴ ὦσιν ἀκαρποὶ.
Ἀσπάζονται σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες. Ἀσπασαί τὸς φιλεῖν-
τας ἡμᾶς ἐν πίστει. Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Α'.

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσια σου.
Στίχ. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλή Ἁγίων.

26. Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας.

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Ἄδελφοί, ἀναμιμνήσκεσθε τὰς πρότερον ἡμέρας.

Ζήτηι τοῦτον τῷ Σαββάτῳ τῆς Γ'. Ἐβδ. τῶν Νηστειῶν, σελ. 264.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Δ'.

Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν.

Στίχ. Πολλαὶ αἰ θλίψεις τῶν δικαίων.

27. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ποιμένος.

Ἄδελφοί, ὁ καρπὸς τὸ Πνεῦματός ἐστιν ἀγάπη.

Ζήτηι τοῦτον τῷ Σαβ. τῆς ΚΖ'. Ἐβδ. σελ. 203.

28. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μωϋσέως τοῦ Αἰθίοπος.

Ζήτηι τὸν Ἀπόστολον, ὡς ἀνωτέρω.

* 29. Ἡ ἀποτομή τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ, Ἰωάννου.

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ὡς ἐπλήρου ὁ Ἰωάννης τὸν ^Κ _{ΙΓ'} δρόπον, ἔλεγε: Τίνα με ὑπονοεῖτε εἶναι; οὐκ εἰμὶ ἐγώ, ἀλλ' ἰδοὺ ἔρχεται μετ' ἐμέ, οὗ οὐκ εἰμὶ ἄξιος τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν λῦσαι. Ἄνδρες ἀδελφοὶ υἱοὶ γένους

Ἀβραάμ, καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν Θεόν, ὑμῖν λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης ἀπεστάλη. Οἱ γὰρ κατοκοῦντες ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, τοῦτο ἀγνοήσαντες, καὶ τὰς φωνὰς τῶν Προφητῶν, τὰς καταπάν Σάββατον ἀναγινωσκομένας, κρίναντες, ἐπλήρωσαν· καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὐρόντες, ἤτήσαντο Πιλάτον ἀνααιρεθῆναι αὐτόν. Ὡς δὲ ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα, καθελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου, ἔθηκαν εἰς μνημεῖον. Ὁ δὲ Θεὸς ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. Ὡς ὠφθη ἐπὶ ἡμέρας πλείους τοῖς συναναβᾶσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσαλήμ, οἵτινες εἰσι μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν. Καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελιζόμεθα τὴν πρὸς τοὺς πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην, ὅτι ταύτην ὁ Θεὸς ἐκπεπλήρωκε τοῖς τέκνοις αὐτῶν ἡμῖν, ἀναστήσας Ἰησοῦν.

Ἄλληλουῖα, Ἦχος Δ'.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Στίχ. Πευτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

31. Μνήμη τῆς Καταθέσεως τῆς τιμίας ζώνης τῆς Ἱεραγίας Θεοτόκου.

Προκείμενον, Ἦχος Γ'.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινώσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Ζήτηι τὸν Ἀπόστολον τῇ 21. Νοεμβρίου.

Ἄλληλουῖα, Ἦχος πλ. Β'.

Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Στίχ. Ἀκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΛΟΓΙΟΥ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ

ΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΤΕΛΕΤΑΣ.

ΕΙΣ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΝΑΟΥ.

Προκείμενον, Ἦχος Γ'.

Κύριος φωτισμός με καὶ σωτήρ με.

Ἐπίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι ἐξ ἑνὸς πάντες. Δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφούς αὐτοὺς καλεῖν, λέγων: Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. Καὶ πάλιν: Ἐγὼ ἔσομαι πεπειθὼς ἐπ' αὐτῷ. Καὶ πάλιν: Ἴδου ἐγὼ καὶ τὰ παιδία, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός. Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδία κεκοινώνηκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παράπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τουτέστι τὸν Διάβολον, καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου διαπαντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. Οὐ γὰρ δήπου Ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραάμ ἐπιλαμβάνεται. Ὅθεν ὠφείλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται, καὶ πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἰλάσκεισθαι τὰς ἀμαρτίας τοῦ λαοῦ. Ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεὶς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Γ'.

Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα.

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς.

Στίχ. Αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται.

Ἀδελφοί, εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή δικαιοῦματα λατρείας.

Ζῆτει αὐτὸν τῇ 21. Νοεμβρίου.

Ἔτερος.

Προκείμενον, Ἦχος Γ'.

Τῷ οἴκῳ σε πρέπει ἁγίασμα Κύριε, εἰς μακρότητα
ἡμερῶν.

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Ἀδελφοί ἅγιοι, κλήσεως ἐπουρανίου μέτοχοι.

Ζῆτει αὐτὸν τῇ 13. Σεπτεμβρίου.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΒΑΠΤΙΣΜΑ.

Προκείμενον, Ἦχος Γ'.

Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου.

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

^{κεφ.} Ἀδελφοί, ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθημεν, εἰς τὸν
θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν. Συνετάφημεν οὖν αὐτῷ
διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον, ἵνα ὡσπερ ἡ
γέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς,
οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν; Εἰ
γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου
αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα. Τοῦτο γι-
νώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώ-
θη, ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, τοῦ μηκέτι
δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ. Ὁ γὰρ ἀποθανὼν δεδι-
αίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας. Εἰ δὲ ἀπεθάνομεν συν

πεισθῶ, πιστεύομεν ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ, εἰδότες ὅτι
 ἁπλοῦς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, οὐκέτι ἀποθνήσκει· θάνα-
 τος αὐτῆ οὐκέτι κυριεύει. Ὁ γὰρ ἀπέθανε τῇ ἁμαρτίᾳ,
 ἵνα θάνατον ἐπάραξ· ὁ δὲ ζῆ, ζῆ τῷ Θεῷ. Οὕτω καὶ ὑ-
 μῖς λογίζεσθε, ἑαυτοὺς νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ ἁμαρτίᾳ,
 ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.
 Ἄλληλουῖα, Ἦχος πλ. Β'.
 ἠρεῦξάτο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν.

ΕΙΣ ΓΑΜΟΝ.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Δ'.

ἠγάπησας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν στέφανον ἐκ λίθου
 τιμίου.
 Ζωὴν ἠτήσαντό σε, καὶ ἔδωκας αὐτοῖς μακρο-
 τητα ἡμερῶν.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, εὐχαριστεῖτε πάντοτε ὑπὲρ πάντων, ἐν ὀ-
 νημῶν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῷ Θεῷ καὶ
 Πατρὶ, ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ Θεοῦ. Αἱ
 γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ὑποτάσσεσθε, ὡς τῷ Κυ-
 ρίῳ ὅτι ὁ ἀνὴρ ἐστὶ κεφαλὴ τῆς γυναικὸς, ὡς ὁ Χρι-
 στὸς κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ αὐτὸς ἐστὶ σωτὴρ
 τοῦ σώματος. Ἄλλ' ὡσπερ ἡ Ἐκκλησία ὑποτάσσεται
 τῷ Χριστῷ, οὕτω καὶ αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν
 παντὶ. Οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας ἑαυτῶν,
 ὡς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησε τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ
 ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς, ἵνα αὐτὴν ἀγιάσῃ, κα-
 τὰ τὴν ἀγάπην τοῦ ὕδατος ἐν ῥήματι ἵνα παρα-
 κτήσῃ αὐτὴν ἑαυτῷ ἑνδοξον τὴν Ἐκκλησίαν, μὴ ἔχου-
 σαν σπῖλον, ἢ ῥυτίδα, ἢ τι τῶν τοιούτων, ἀλλ' ἵνα ἡ
 Ἐκκλησία ἁγία καὶ ἄμωμος. Οὕτως ὀφείλουσιν οἱ ἄνδρες ἀγα-
 πᾶσαι τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας, ὡς τὰ ἑαυτῶν σώματα. Ὁ

ἀγαπῶν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα, ἑαυτόν ἀγαπᾷ. Οὐδὲ γάρ ποτε τὴν ἑαυτοῦ σάρκα ἐμίσησεν, ἀλλ' ἐκτρέφει καὶ θάλπει αὐτήν, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς τὴν Ἐκκλησίαν. Ὅτι μέλη ἐσμὲν τοῦ σώματος αὐτοῦ, ἐκ σαρκὸς αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῶν ὀστέων αὐτοῦ. Ἐντὶ τοῦτο καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. Τὸ μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν· ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριστὸν, καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Πλήν καὶ ὑμεῖς οἱ καθ' ἓνα, ἕκαστος τὸ ἑαυτοῦ γυναῖκα οὕτως ἀγαπάτω ὡς ἑαυτόν· ἡ δὲ γυναῖκα φοβῆται τὸν ἄνδρα.

Ἄλληλουῖα, Ἦχος πλ. Δ'.

Σὺ Κύριε φυλάξαις ἡμᾶς, καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς.

ΕΙΣ ΚΟΙΜΗΘΕΝΤΑΣ.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Β'.

Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀυλισθήσονται.

Στίχ. Πρὸς σὲ Κύριε κειράζομαι ὁ Θεός μου.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

^{κεφ. Δ'. 13.} **Α**δελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν περὶ τῶν κοιμηθέντων, ἵνα μὴ λυπησθε, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα. Εἰ γὰρ πιστεύομεν ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανεν καὶ ἀνέστη, οὕτω καὶ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἄξει σὺν αὐτῷ. Τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν λόγῳ Κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου, οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας· ὅτι αὐτὸς ὁ Κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ Ἀρχαγγέλου, καὶ ἐν σάλπιγγι Θεοῦ καταβήσεται ἐκ οὐρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον. Ἐπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι, ἁμαρτάνομεν σὺν αὐτοῖς ἄρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις, εἰς ἀπάντησιν

Οὐδὲ τοῦ Κυρίου εἰς ἀέρα· καὶ οὕτω πάντοτε σὺν Κυρίῳ
 ἐσόμεθα.

Ἀλληλουϊα, Ἦχος πλ. Β'.

Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω, καὶ προσελάβου.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Ε Τ Ε Ρ Θ Σ.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἐκ γῆς χοϊκός· ὁ δευτε-^Κ
 ρος ἄνθρωπος, ὁ Κύριος ἐξ οὐρανῶ. Οἶος ὁ χεϊκός, τοιοῦ-^{ΙΕ}
 τοι καὶ οἱ χοϊκοί· καὶ οἶος ὁ ἐπουράνιος, τοιοῦτοι καὶ οἱ
 ἐπουράνιοι. Καὶ καθὼς ἐφορέσαμεν τὴν εἰκόνα τῆ χοϊ-
 κοῦ, φορέσομεν καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουρανίου. Τοῦτο
 δέ φημι, ἀδελφοί, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα βασιλείαν Θεοῦ
 κληρονομησαὶ ἐδύνανται, ἐδὲ ἡ φθορὰ τὴν ἀφθαρσίαν
 κληρονομεῖ. Ἴδου μυστήριον ὑμῖν λέγω. Πάντες μὲν οὐ
 κοιμηθησόμεθα, πάντες δὲ ἀλλαγησόμεθα· ἐν ἀτόμῳ,
 ἐν ῥοπῇ ὀφθαλμοῦ, ἐν τῇ ἐσχάτῃ σάλπιγγι· σαλπίσει
 γὰρ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐγερθήσονται ἄφθαρτοι, καὶ ἡμεῖς
 ἀλλαγησόμεθα. Δεῖ γὰρ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι
 ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀθανα-
 σίαν. Ὅταν δὲ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσῃται ἀφθαρσίαν,
 καὶ τὸ θνητὸν τῆτα ἐνδύσῃται ἀθανασίαν, τότε γενήσε-
 ται ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος. « Κατεπόθη ὁ θάνατος εἰς
 νῆκος. Ποῦ σου, θάνατε, τὸ κέντρον; Ποῦ σου, Ἄδη, τὸ
 νῆκος »; Τὸ δὲ κέντρον τοῦ θανάτου, ἡ ἀμαρτία· ἡ δὲ
 δύναμις τῆς ἀμαρτίας, ὁ νόμος. Τῷ δὲ Θεῷ χάρις τῷ δι-
 δόντι ἡμῖν τὸ νῆκος, διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ε Τ Ε Ρ Θ Σ.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, Χριστὸς ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν
 κεκοιμημένων ἐγένετο. Ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνδρῶν

θάνατος, καὶ δι' ἀνδρώπου ἀνάστασις νεκρῶν. Ὡσπερ γὰρ ἐν τῷ Ἀδάμ πάντες ἀποθνήσκουσιν, οὕτω καὶ ἐν τῷ Χριστῷ πάντες ζωοποιηθήσονται. Ἐκαστος δὲ ἐν τῷ ἰδίῳ τάγματι· ἀπαρχὴ Χριστὸς, ἔπειτα οἱ τοῦ Χριστοῦ, ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ. Εἶτα τὸ τέλος, ὅταν παραδῶ τὴν βασιλείαν τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ· ὅταν καταργήσῃ πᾶσαν ἀρχὴν καὶ πᾶσαν ἐξουσίαν καὶ δύναμιν. Δεῖ γὰρ αὐτὸν βασιλεύειν, ἄχρις οὗ ἂν θῆ πάντας τοὺς ἐχθρούς ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. Ἐσχάτος ἐχθρὸς καταργεῖται ὁ θάνατος. Πάντα γὰρ ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. Ὅταν δὲ εἶπῃ ὅτι πάντα ὑποτέτακται, δῆλον ὅτι ἐκτὸς τοῦ ὑποτάξαντος αὐτῷ τὰ πάντα. Ὅταν δὲ ὑποταγῇ αὐτῷ τὰ πάντα, τότε καὶ αὐτὸς ὁ Υἱὸς ὑποταγήσεται τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ τὰ πάντα, ἵνα ἢ ὁ Θεὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσιν.

Ε Τ Ε Ρ Ο Σ .

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ὁ φρονῶν τὴν ἡμέραν, Κυρίῳ φρονεῖ· καὶ ὁ μὴ φρονῶν τὴν ἡμέραν, Κυρίῳ οὐ φρονεῖ. Ὁ ἐσθίων, Κυρίῳ ἐσθίει· εὐχαριστεῖ γὰρ τῷ Θεῷ· καὶ ὁ μὴ ἐσθίων, Κυρίῳ οὐκ ἐσθίει, καὶ εὐχαριστεῖ τῷ Θεῷ. Οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν ἑαυτῷ ζῆ, καὶ οὐδεὶς ἑαυτῷ ἀποθνήσκει. Ἐάν τε γὰρ ζῶμεν, τῷ Κυρίῳ ζῶμεν· ἐάν τε ἐν ἀποθνήσκωμεν, τῷ Κυρίῳ ἀποθνήσκομεν· ἐάν τε ἐν ζῶμεν, ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν, τοῦ Κυρίου ἐσμέν. Εἰς τοῦτο γὰρ Χριστὸς καὶ ἀπέθανε καὶ ἀνέστη καὶ ἀνέζησεν, ἵνα καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων κυριεύσῃ.

Τ Ε Λ Ο Σ .

κ

δοτε

« σὺν α.

Π Ι Ν Α Ξ

Τ Ο Υ Α Π Ο Σ Τ Ο Λ Ο Υ .

Εἰδησίς πρὸς τὸν Ἀνα- γνώστην	Σελ.	3
Προκείμενα καὶ Ἄλληλ. καθημερινά		5

Πράξεις τῶν Ἀποστόλων.

Τῆ ἀγία καὶ μεγάλη Κυριακῆ τοῦ Πάσχα	Σελ.	9
Τῆ Δευτέρα τῆς Διακαινησ.		12
Τρίτη		13
Τετάρτη		14
Πέμπτη		15
Παρασκευῆ		16
Τῷ Σαββάτῳ		17
Τῆ Κυριακῆ τοῦ Ἀντιπάσχα.		18
Δευτέρα τῆς Β'. Ἑβδομ.		19
Τρίτη		—
Τετάρτη		20
Πέμπτη		21
Παρασκευῆ		22
Τῷ Σαββάτῳ		23
Τῆ Κυριακῆ τῶν Μυροφόρων.		24
Δευτέρα τῆς Γ'. Ἑβδομ.		25
Τρίτη		26
Τετάρτη		27
Πέμπτη		28
Παρασκευῆ		29
Τῷ Σαββάτῳ		31
Τῆ Κυριακῆ τοῦ Παραλύτου.		32
Δευτέρα τῆς Δ'. Ἑβδομ.		33
Τρίτη		34
Τετάρτη τῆς Μεσοπεντη- κοστῆς		35
Πέμπτη		

Τῷ Σαββάτῳ	Σελ.	
Τῆ Κυριακῆ τῆς Σαμαρεί- τιδος		
Δευτέρα τῆς Ε'. Ἑβδομ.		
Τρίτη		
Τετάρτη		
Πέμπτη		
Παρασκευῆ		
Τῷ Σαββάτῳ		
Τῆ Κυριακῆ τοῦ Τυφλοῦ.		
Δευτέρα τῆς Ϛ'. Ἑβδομ.		
Τρίτη		
Τετάρτη		
Πέμπτη τῆς Ἀναλήψεως.		
Παρασκευῆ		
Τῷ Σαββάτῳ		
Τῆ Κυριακῆ τῶν ἀγίων Πα- τέρων		
Δευτέρα τῆς Ζ'. Ἑβδομ.		
Τρίτη		
Τετάρτη		
Πέμπτη		
Παρασκευῆ		
Τῷ Σαββάτῳ		
Τῆ Κυριακῆ στῆς		
Ε' π		
Τ'		

380
190
ΠΕΡΙΣ
ΕΠΙΣΤΟΛΑΣ

12

Π Ι Ν Α Ξ.

έμπτη	Σελ. 68	Παρασκευή	Σελ. 102
αρασκευή	69	Τῷ Σαββάτῳ	103
Σαββάτῳ	70	Κυριακῇ Ἑβδόμῃ	—
ακῇ Πρώτῃ τῶν Ἁγίων		Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Η'. Ἑβδομ.	104
Πάντων	—	Τρίτῃ	—
Δευτέρα τῆς Β'. Ἑβδομ.	71	Τετάρτῃ	105
ρίτῃ	72	Πέμπτῃ	106
ετάρτῃ	73	Παρασκευῇ	107
έμπτη	74	Τῷ Σαββάτῳ	108
αρασκευῇ	—	Κυριακῇ Ὀγδόῃ	109
Σαββάτῳ	75	Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Θ'. Ἑβδομ.	—
ακῇ Δευτέρᾳ	76	Τρίτῃ	110
Δευτέρα τῆς Γ'. Ἑβδομ.	—	Τετάρτῃ	111
ρίτῃ	77	Πέμπτῃ	112
ετάρτῃ	78	Παρασκευῇ	113
έμπτη	79	Τῷ Σαββάτῳ	114
αρασκευῇ	80	Κυριακῇ Ἐννάτῃ	—
Σαββάτῳ	—	Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Ι'. Ἑβδομ.	115
ακῇ Τρίτῃ	81	Τρίτῃ	—
Δευτέρα τῆς Δ'. Ἑβδομ.	82	Τετάρτῃ	116
ρίτῃ	83	Πέμπτῃ	117
ετάρτῃ	84	Παρασκευῇ	—
έμπτη	85	Τῷ Σαββάτῳ	118
αρασκευῇ	—		
Σαββάτῳ	86	ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'.	
ακῇ Τετάρτῃ	87	Κυριακῇ Δεκάτῃ	119
Δευτέρα τῆς Ε'. Ἑβδομ.	88	Τῇ Δευτέρᾳ τῆς ΙΑ'. Ἑβδομ.	120
ρίτῃ	—	Τρίτῃ	—
ετάρτῃ	89	Τετάρτῃ	121
έμπτη	90	Πέμπτῃ	122
αρασκευῇ	91	Παρασκευῇ	123
Σαββάτῳ	92	Τῷ Σαββάτῳ	—
ακῇ Τετάρτῃ	93	Κυριακῇ Δεκάτῃ Πρώτῃ	124
Δευτέρα τῆς Ε'. Ἑβδομ.	94	Τῇ Δευτέρᾳ τῆς ΙΒ'. Ἑβδομ.	125
ρίτῃ	—	Τρίτῃ	—
ετάρτῃ	96	Τετάρτῃ	126
έμπτη	—	Πέμπτῃ	—
αρασκευῇ	97	Παρασκευῇ	127
Σαββάτῳ	—	Τῷ Σαββάτῳ	128
ακῇ Τετάρτῃ	—	Κυριακῇ Δεκάτῃ Δευτέρᾳ	129
Δευτέρα τῆς Α'. Ἑβδομ.	—	Τῇ Δευτέρᾳ τῆς ΙΓ'. Ἑβδομ.	130

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'.
 Δευτέρα τῆς Α'. Ἑβδομ. . . . .
 Τῆς Πρώτης Ἁγίας . . . . .

Πέμπτη	Σελ. 133	Τετάρτη	Σελ. 162
Παρασκευή	134	Πέμπτη	—
Σαββάτω	135	Παρασκευή	163
Κυριακὴ Δεκάτη Τρίτη	—	Τῷ Σαββάτῳ	164
Δευτέρα τῆς ΙΔ'. Ἑβδομ.	136	Κυριακὴ Δεκάτη Ἐνάτη	—
Τρίτη	137	Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Κ'. Ἑβδομ.	165
Τετάρτη	—	Τρίτη	166
Πέμπτη	138	Τετάρτη	—
Παρασκευή	139	Πέμπτη	167
Σαββάτω	140	Παρασκευή	—
Κυριακὴ Δεκάτη Τετάρτη	—	Τῷ Σαββάτῳ	168
Δευτέρα τῆς ΙΕ'. Ἑβδομ.	141	Κυριακὴ Εἰκοστῇ	169
Τρίτη	142	Τῇ Δευτέρᾳ τῆς ΚΑ'. Ἑβδομ.	170
Τετάρτη	—	Τρίτη	171
Πέμπτη	143	Τετάρτη	—
Παρασκευή	144	Πέμπτη	172
Σαββάτω	—	Παρασκευή	—
Κυριακὴ Δεκάτη Πέμπτη	145	Τῷ Σαββάτῳ	173
Δευτέρα τῆς ΙϚ'. Ἑβδομ.	146	Κυριακὴ Εἰκοστῇ Πρώτῃ	174
Τρίτη	147	Τῇ Δευτέρᾳ τῆς ΚΒ'. Ἑβδομ.	—
Τετάρτη	148	Τρίτη	175
Πέμπτη	—	Τετάρτη	176
Παρασκευή	149	Πέμπτη	—
Σαββάτω	150	Παρασκευή	177
Κυριακὴ Δεκάτη Ἑκτη	—	Τῷ Σαββάτῳ	178
Δευτέρα τῆς ΙΖ'. Ἑβδομ.	151	Κυριακὴ Εἰκοστῇ Δευτέρᾳ	—
Τρίτη	152	Τῇ Δευτέρᾳ τῆς ΚΓ'. Ἑβδομ.	179
Τετάρτη	—	Τρίτη	—
Πέμπτη	153	Τετάρτη	—
Παρασκευή	154	Πέμπτη	—
Σαββάτω	—	Παρασκευή	—
Κυριακὴ Δεκάτη Ἑβδομ.	155	Τῷ Σαββάτῳ	—
Δευτέρα τῆς ΙΗ'. Ἑβδομ.	156	Κυριακὴ Εἰκοστῇ Τρίτῃ	—
Τρίτη	—	Τετάρτη	—
Τετάρτη	157	Πέμπτη	—
Πέμπτη	—	Παρασκευή	—
Παρασκευή	158	Τῷ Σαββάτῳ	—
Σαββάτω	159	Κυριακὴ Δεκάτη Τετάρτη	—

37

Π Ι Ν Α Κ

Παρ . . . . . Σελ. 19
 Τῷ Σαββάτῳ 19
 Κυριακῇ Εικοστῇ Πέμπτῃ . . . . . —
 Τῇ Δευτέρᾳ τῆς ΚΓ'. Ἑβδομ. 194
 Τρίτῃ 195
 Τετάρτῃ . . . . . —
 Πέμπτῃ 196
 Παρασκευῇ 197
 Τῷ Σαββάτῳ . . . . . —

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ.

Κυριακῇ Εικοστῇ Ἑκτῃ 198
 Τῇ Δευτέρᾳ τῆς ΚΖ'. Ἑβδομ. 199
 Τρίτῃ . . . . . —
 Τετάρτῃ 200
 Πέμπτῃ 201
 Παρασκευῇ 202
 Τῷ Σαββάτῳ 203
 Κυριακῇ Εικοστῇ Ἑβδομ. . . . . —
 Τῇ Δευτέρᾳ τῆς ΚΗ'. Ἑβδομ. 204
 Τρίτῃ 205
 Τετάρτῃ . . . . . —
 Πέμπτῃ 206
 Παρασκευῇ 207
 Τῷ Σαββάτῳ 208

Κυριακῇ Εικοστῇ Ὀγδόῃ . . . . . —
 Τῇ Δευτέρᾳ τῆς ΚΘ'. Ἑβδομ. 209
 Τρίτῃ 210
 Τετάρτῃ 211
 Πέμπτῃ 212
 Παρασκευῇ . . . . . —
 Τῷ Σαββάτῳ 213
 Κυριακῇ Εικοστῇ Ἑνάτῃ . . . . . —
 Τῇ Δευτέρᾳ τῆς ΚΑ'. Ἑβδομ. 214
 Τρίτῃ 215
 Τετάρτῃ 216
 Πέμπτῃ 217
 Παρασκευῇ 218
 Τῷ Σαββάτῳ 219

Τῷ Σαββάτῳ . . . . .
 Κυριακῇ Τριακοστῇ Πρώτῃ . . . . .
 Τῇ Δευτέρᾳ τῆς ΛΒ'. Ἑβδομ. . . . .
 Τρίτῃ . . . . .
 Τετάρτῃ . . . . .
 Πέμπτῃ . . . . .
 Παρασκευῇ . . . . .
 Τῷ Σαββάτῳ . . . . .
 Κυριακῇ Τριακοστῇ Δευτέρᾳ . . . . .
 Τῇ Δευτέρᾳ τῆς ΛΓ'. Ἑβδομ. . . . .
 Τρίτῃ . . . . .
 Τετάρτῃ . . . . .
 Πέμπτῃ . . . . .
 Παρασκευῇ . . . . .
 Τῷ Σαββάτῳ . . . . .
 Κυριακῇ Τριακοστῇ Τρίτῃ . . . . .
 τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου . . . . .
 Τῇ Δευτέρᾳ τῆς ΛΔ'. Ἑβδομ. . . . .
 Τρίτῃ . . . . .
 Τετάρτῃ . . . . .
 Πέμπτῃ . . . . .
 Παρασκευῇ . . . . .
 Τῷ Σαββάτῳ . . . . .

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Ε.

Κυριακῇ Τριακοστῇ Τετάρτῃ . . . . .
 τοῦ Ἀσώτου . . . . .
 Τῇ Δευτέρᾳ τῆς ΛΕ'. Ἑβδομ. . . . .
 Τρίτῃ . . . . .
 Τετάρτῃ . . . . .
 Πέμπτῃ . . . . .
 Παρασκευῇ . . . . .
 Τῷ Σαββάτῳ . . . . .
 Κυριακῇ Τριακοστῇ Πέμπτῃ . . . . .
 τῆς Ἀποκρίω . . . . .
 Τῇ Δευτέρᾳ τῆς ΛΣ'. Ἑβδομ. . . . .
 Τρίτῃ . . . . .
 Τετάρτῃ . . . . .
 Πέμπτῃ . . . . .
 Παρασκευῇ . . . . .
 Τῷ Σαββάτῳ . . . . .

μα. Δευτ. 14
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΚΙΝΗΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ

200

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΗΤΟΙ ΠΡΑΞΕΙΣ ΚΑΙ . . . .

άρθ. χρ. 2022

Ημερομηνία
έπιστροφής

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΕΝΤΡΟ

ΑΠΛ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
2

Επιθεώρηση Κεντρική Βιβλιοθήκη Βελονιάς